

Giới thiệu Mau Xuyên Tô Đất Kỹ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!

Tên Hán Việt: Khoái xuyên Tô Đất Kỹ: Nam thần, liêu nhát cá!

Số chương: 890

Editor & Bia: Miêu Bàn Từ

Giới thiệu văn án: (1vs1)

Khi hồng nhan hoạ thủy Tô Đất Kỹ trọng sinh xuyên tới muôn ngàn thế giới vì làm nhiệm vụ, chính là trêu chọc nam thần, trêu chọc và trêu chọc...

Tô Đất Kỹ mặt đứng đắn: "Ta yêu cầu nâng cao độ khó nhiệm vụ, đổi thành ngủ cùng nam thần!"

Hệ thống:...

Tiền hiệp version: "Bản tiên bấm ngón tay tính toán, ý trời chỉ thị chúng ta song tu!"

Sân trường version: "Gần nhất làm việc có chút khó khăn, muốn anh dạy phụ đạo một chút."

Minh tinh version: "Nhìn anh lặn xuống nước thật lợi hại, không bằng tới quy tắc ngầm một chút?"

Nam chính bị trêu chọc một vạn lần, một mặt lạnh lùng cấm dục, tay lại nghiêm túc đề xuống vòng eo tuyết nộn của nàng: "Tốt, chính mình động, hay là nằm đây để anh tới?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỹ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-1: Review sương sương

Review sương sương của Miêu:

- 1vs1, 1vs1, 1vs1 (chuyện quan trọng cần phải nói 3 lần)
- Truyện ổn. Cách xử lý tình tiết logic, Đất Kỹ không chỉ sử dụng sắc đẹp mà còn sử dụng trí (không phải dạng ngực to não tàn:))
- Hệ thống vị thành niên, ngây thơ, tuy độc miệng nhưng cũng rất chăm lo cho túc chủ, hay bị vả mặt bóp bóp ;)
- Nam nữ chính sạch, cường.
- Vừa ngược (ngược có lý do chính đáng, mà lý do thì ở cuối mấy chương cuối truyện:))) vừa hài... có xiu xiu sủng (ở cuối truyện luôn hahah)...
- *Tất cả vị diện đều là SE:)*

Review xong. Quý dị cảm thấy thích, mời tiếp tục đọc. Quý dị không thích mời nhân trở về. Đừng cố chấp lết hổ rồi la làng chê bai ghét bỏ gì đó nhen~
tôi block à ~(\≡'´≡)~

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit.Thân ái☐

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỹ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-2: Vị diện 1 : Kiểm sát trưởng cấm dục

Editor: Miêu Bàn Từ

Lần thứ nhất nhìn thấy Tô Mê, ấn tượng của Phó Cảnh Ngôn đối với nàng kém tới cực điểm.

Lẳng lơ, phóng đảng, không biết kiểm điểm!

Cũng giống như hiện tại, bàn chân nhỏ non mềm thò vào ống quần chế phục của hắn, nhẹ nhàng cọ lấy mắt cá chân hắn.

Như gần như xa, phát mưa trời chọc mây, trời đùa nửa người dưới mẫn cảm.

Gót sen khinh động, còn không an phận tiếp tục theo bấp chân của hắn đánh lấy vòng, một đường trời chọc hướng lên trên.

Mất thấy nàng càng ngày càng làm cản, Phó Cảnh Ngôn bỗng nhiên khép hồ sơ đang xem lại, trên tay không chút thương hương tiếc ngọc nào "Ba" một cái, đánh tới.

"Tô nữ sĩ, đây là cơ quan kiểm soát trọng địa, xin tự trọng."

Lông mi hắn uy nghiêm, thanh âm lạnh lùng, sau lưng mười chữ "Thẳng thắn sẽ khoan hồng, kháng cự sẽ nghiêm trị" chiếu lấp lánh.

"Ôi, anh làm tổn thương người ta rồi~"

Tô Mê giống như làm nũng kêu đau một tiếng, lông mi khẽ run, đôi mắt ngập nước mang theo sự tức giận trừng mắt liếc hắn một cái.

"Xấu lắm, còn không cho người ta sờ một cái~"

Một đôi ngọc trần trụi thon dài, trực tiếp đâm chọc bẹn đùi hắn. Năm đầu ngón chân xinh đẹp son màu đỏ bóng dầu rất là chói mắt, cùng một đoạn bấp chân trắng nõn nà như phát sáng, khiến cho người ta không dời ánh mắt sang chỗ khác được.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Đàn ông các anh a, liền là ưa thích khẩu thị tâm phi*. Tại địa phương nghiêm túc như vậy, làm một chút sự tình xấu hổ, không phải càng khiến người ta hưng phấn hơn sao?"

*Khẩu thị tâm phi: ngoài miệng nói là phải, trong lòng nghĩ là trái, chỉ sự dối trá.

Nàng cố ý đè thấp giọng nói, mang theo vài tia chọc người, hết sức câu hồn đoạt phách.

Đối mặt với giọng nói nũng nịu ngọt ngào, ngôn ngữ dụ hoặc cùng với khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, bất kỳ nam nhân nào đều không kháng nổi ba giây đồng hồ.

Chỉ tiếc, ngồi ở trước mặt nàng là người đàn ông nổi danh cấm dục của giới tư pháp.

Phó Cảnh Ngôn mí mắt đều không ngẩng một chút, phun ra những lời cứng rắn như băng Nam Cực ngàn năm, ả ả khí lạnh.

"Đùa giỡn kiểm sát trưởng đang thi hành công vụ, hình phạt sẽ như tội đánh lén cảnh sát."

Đôi mắt hồ ly của Tô Mê chớp chớp, sau một giây liền biến thành sao sáng, lập tức đem hai tay gộp vào một chỗ đưa tới, hưng phấn nhảy cẫng lên.

"A~ Phó cảnh sát, có phải anh mang theo còng tay hay không? Mau đến bắt giữ tôi đi! Còng tay tôi với anh cùng một chỗ, loại 24 giờ đều không xa rời nhau ấy~"

Nói xong, nàng còn thiên kiều bá mị* hướng Phó Cảnh Ngôn liếc mắt đưa tình.

*Thiên kiều bá mị: xinh đẹp tuyệt trần.

"Tôi tuyệt đối không phản kháng!"

Cổ tay nàng trắng nõn như tuyết mùa đông, chói lóa mắt người nhìn. Mười ngón tay non mềm, tinh tế như ngọc vừa mài, phảng phất hiện ra ánh sáng.

Nàng vùng đầu ngón út nhếch nhếch lên, lấy đó mà trời chọc người, khiến người bị câu dẫn không nhận được mà nắm lấy. Editor: Miêu Bàn Từ

Đầu ngón tay nàng đều hết sức tận lực câu dẫn hắn!

Phó Cảnh Ngôn trong khoảng thời gian ngắn có chút nghẹn lời.

Năm năm đi kiểm tra, đây là lần đầu tiên hắn không có cách nào thẩm vấn đối tượng được.

Thật là làm người ta đau đầu.

Rõ ràng chỉ là một vụ án đơn giản của nhân viên chính phủ tham ô, manh mối khác đều tiến triển rất thuận lợi. Làm sao đến lúc điều tra nữ minh tinh này, liền lệch đi, nhiễm lên một cổ hương vị kỳ nữ ảm?

"Nữ nhân này, cô đừng có quanh co!"

Trợ thủ* Trần Hiểu Ý bên cạnh phụ trách ghi chép, thấy nam thần mình đề ý nhiều năm bị đùa giỡn như thế, ngồi không yên, nghiêm nghị nói,

*Trợ thủ: người giúp sức trong công việc.

"Thành thật trả lời vấn đề của tôi, cô cùng Vương Đại Phú có quan hệ như thế nào?"

Kỳ thật không cần hỏi, cô cũng biết, bọn họ khẳng định là quan hệ gian phu dâm phụ. Nhưng vì tư pháp công chính, cô vẫn phải làm theo thông lệ hỏi một câu.

Tô Mê cũng không nhìn cô, nghiêng đầu hướng về phía Phó Cẩm Ngôn cười kiêu diễm ướt át, môi anh đào có chút cong lên, phun ra hơi thở mang theo treu chọc,

"Tôi cùng anh Phó, có thể phát triển một chút quan hệ hay không?"

Gân xanh trên trán Phó Cẩm Ngôn nhảy một cái.

"Tô Mê! Cô đừng giả ngu!"

Nàng không chỉ không đề ý tới cô, mà còn dám tiếp tục đùa giỡn nam thần của cô!

Trần Hiểu Ý cực kỳ tức giận, bỗng nhiên vỗ bàn một cái,

"Tiền tham ô của Vương Đại Phú, qua tay của cô rửa tiền đi nơi nào rồi? Tốt nhất cô nhanh bàn giao một chút! Bằng không thì cô không có ngày sống yên ổn!"

Phản tiền mặt lớn như vậy, trong vòng một đêm liền biến mất không thấy. Mà trước lúc đó, Vương Đại Phú chỉ gặp qua Tô Mê, khẳng định là nàng lợi dụng thân phận minh tinh của mình, giúp hắn rửa tiền!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩm Ngôn nghe được lời thăm vấn của cô, khẽ nhủ mảy. Lời thăm vấn này quá không chuyên nghiệp, hoàn toàn là mang theo thành kiến* mà hỏi, thậm chí còn tăng thêm tâm tình uy hiếp.

*Thành kiến: Ý nghĩ cố định về người hay vật, xuất phát từ cách nhìn sai lệch hoặc dựa trên cảm tính và thường xuyên có chiều hướng đánh giá thấp.

Người như vậy mà được chọn, còn làm trợ thủ của hắn?

Sắc mặt Phó Cẩm Ngôn trầm xuống, nhưng ngại có Tô Mê khó giải quyết ở đây, hắn không có lập tức đi ra sai lầm của Trần Hiểu Ý, tiếp tục giữ yên lặng.

Đối mặt cái phản thăm vấn vô lễ này, làm người trong cuộc, Tô Mê ngay cả một ánh mắt đều không cho Trần Hiểu Ý. Ngược lại, ánh mắt nhấp nháy nhấp nháy, không ngừng nhìn chăm chăm Phó Cẩm Ngôn, đem bàn tay nhỏ che trên tay hắn,

"Tay của tôi là rửa rất là trắng này, mà còn sờ rất tốt đây này. Phó cảnh sát, anh nói có đúng hay không nha~?"

Vừa nói, nàng còn gãi một chút trong lòng bàn tay hắn như chuồn chuồn nhẹ nhàng lướt nước.

Phó Cẩm Ngôn lúc này không có thờ ơ nữa, như bị điện giật rút tay về, sau đó...

Đứng dậy.

Đứng sau quay.

Rời đi.

Một đường mà đi.

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

Miêu thống nhất một chút về cách xưng hô để mọi người đọc truyện không bị loạn nha:

- *Nàng: Tô Đát Kỳ*
- *Cô/à: thím nữ chính nào đó*
- *Nam chính xưng hô với nữ chính: Tôi/cô (hiện đại) - Ta/người (cổ đại)*
- *Nam chính xưng hô với hồ ly:*

§ *Hiện đại: Tôi/cô hoặc Tôi/em (đôi khi editor thấy cần)*

§ *Cổ đại: Ta/người hoặc Ta/nàng (đôi khi editor thấy cần)*

- *Hồ ly xưng hô với nam chính:*

§ *Hiện đại: Tôi/anh hoặc Em/anh (đôi khi editor thấy cần)*

§ *Cổ đại: Ta/ngài hoặc Ta/chàng (đôi khi editor thấy cần)*

Nói chung chỗ nào cần lớn mọn thì đổi thôi, bình thường cứ phũ cho vui nhé!

Chương sau hệ thống đánh đã xuất hiện nè~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* ☐ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Editor: Miêu Bàn Tử

【 Hồ ly tinh ngu ngốc! Thế mà chọc đối tượng công lược tức giận bỏ đi! 】

Phó Cẩn Ngôn vừa rời đi, bỗng một cái âm thanh mạnh mẽ* giòn tan vang lên bên tai Tô Mê.

*Mạnh: cute, kwaii, dễ thương.

【 Bản điện hạ đã sớm nhắc nhở người, nam chính vị diện này cao lãnh cấm dục, không thích nhất chính là người là loại đưa tình. Người ngược lại hay lắm, không chỉ vừa thấy mặt đã hoàn toàn khoe là loi, mà còn lấy mảnh khoe trêu chọc nam nhân. So với lúc trước, chỉ có lùi chứ không tiến! Độ hảo cảm của hắn đối với người đã xuống đến số âm! 】

Nói trắng ra, là -5 điểm.

Cho tới bây giờ hắn chưa từng thấy qua tức chủ vừa đến liền đem độ thiện cảm nam chính xoát đến âm! Ngày hôm nay thật sự là quá hải hùng!

【 A, bản điện hạ nhìn xem, cái ngày hồ ly thói nhà người bị xóa bỏ cách đây không xa! 】

Rõ ràng là âm thanh bé trai ngây thơ đáng yêu mềm mại, nói chuyện lại cứ như ông cụ non, còn mang theo một bộ khẩu khí giáo huấn người, rất không hài hòa.

Con mắt Tô Mê chăm chú nhìn theo Phó Cẩn Ngôn, đường cong mỹ lệ ở môi đỏ khê cong,

"Người đã thông minh như vậy, làm sao không nhìn ra, ta đây là cố ý?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Cái này gọi là muốn cảm~ cho nên túng~ "

Hệ thống:???

"Lại nói, dù cho ta chỉ dùng ba phần công lực, cái thứ cao lãnh cấm dục dưới rốn ba tấc kia trong miệng người còn không phải hương ta kính lễ?"

Khóe môi nàng vênh lên càng ngày càng cao hơn một chút, nhìn xem bóng lưng Phó Cẩn Ngôn, vụng trộm cười,

"Hắn cũng không phải bị ta chọc tức, mà là... chạy trốn."

Trần Hiểu Ý thấy nàng dùng ánh mắt câu dẫn nhìn chăm chăm Phó Cẩm Ngôn không tha, ngăn một chút tại trước mặt, mạnh mẽ dùng thân thể cắt đứt tầm mắt của nàng. Tô Mê liền đem ánh mắt rút về.

Không cần nhìn, nàng cũng biết người trước mặt này nhất định là lửa giận đan xen. Nhưng nàng đối với người bên ngoài không có chút hứng thú nào, không muốn cùng cô tốn nhiều nước bọt, thân thể lười biếng khẽ nghiêng về sau, trực tiếp nhắm mắt lại.

Từ đầu tới đuôi, một cái con mắt đều không có bố thí cho cô.

"Cô có ý tứ gì!"

Trần Hiểu Ý bị nàng làm lơ lần thứ N, tức giận muốn té ngựa,

"Đem con mắt mở ra cho tôi, thậm chí còn chưa có kết thúc đâu!"

Tô Mê lại giống như lão tăng ngồi thiền, cử chỉ sinh động vừa nảy biến mất không thấy bóng dáng, đáp lại cô chỉ có im lặng vô biên.

Còn lúc hướng về phía Phó Cẩm Ngôn liền cười đến muôn hồng nghìn tía*, một bộ dáng thông đồng, đối với mình liền không nói một chữ, chính mắt cũng không cho một cái, khá lắm, nữ minh tinh hai mặt! Editor: Miêu Bàn Tử

*Muôn hồng nghìn tía: nhiều màu sắc rực rỡ, tạo nên cảnh sắc lộng lẫy.

Dựa vào cái gì! Rõ ràng nàng mới là người xấu làm điều phi pháp, có tư cách gì không nhìn chính nghĩa hoá thân như cô đây!

Trần Hiểu Ý đều muốn cắn nát răng, lý trí đã bị lửa giận đốt cháy hầu như không còn, đem tố chất chuyên nghiệp của mình quăng sạch, há miệng liền mắng,

"Hồ ly tinh! Không muốn mặt!"

Trong đầu, âm thanh mạnh mẽ cũng vang theo,

【 Hồ ly tinh! Không muốn mặt! 】

Tô Mê đối với Trần Hiểu Ý mất diết tại ngơ, ngược lại cho hệ thống một chút mặt mũi, ngữ điệu lười biếng,

"Nhân loại thật đúng là không có sáng tạo. Mấy ngàn năm trôi qua rồi, cứ toàn mắng nữ nhân xinh đẹp là hồ ly tinh không chịu đổi."

"Nha, có điều người đừng nói, ta còn rất hoài niệm cái xưng hô quen thuộc này đây~ "

Khóe môi nàng khẽ nhếch, cười một tiếng, nốt ruồi nhỏ nhỏ phía dưới mắt trái kia nhẹ nhàng run lên,

"Ta đây còn không phải là cửu vĩ hồ ly tu luyện ngàn năm -- Tô Đát Kỷ sao~"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Thương Triều diệt vong, về sau nàng bị Khương Tử Nha chém giết, hồn phách cũng không tiêu tán, mang theo hận ý vô tận trở lại giữa núi rừng.

Thời gian cực nhanh, thương hải tang điền, chứng kiến lịch sử biến thiên. Một ngày nọ Tô Đát Kỷ tỉnh lại, đột nhiên phát hiện mình có thực thể, còn bị một cái hệ thống hiếm lạ trời buột, trợ giúp hoàn thành tâm nguyện cho người khác. Sau khi hoàn thành 81 cái nhiệm vụ, hệ thống có thể thỏa mãn một cái nguyện vọng cho nàng.

Tô Đát Kỷ nhận nhận hận ý hơn ba nghìn năm, lập tức đáp ứng.

Đây chính là nhiệm vụ thứ hai của nàng, nguyên chủ là một nữ minh tinh tên là Tô Mê.

- - - - -

Chuyện mục tâm sự của tác giả:

Nhóm tiểu yêu tinh tốt lắm! Trước lần lượt thu một ngụm meo, cảm ơn mọi người có thể điểm tiến đến ~

Không sai, nữ chính chính là chúng ta vẫn có thể a a đất, vỗ có thể ba ba ba Hồ ly tinh Đát Kỷ nương nương!

【 Nơi đây phải có tiếng vỗ tay! 】

Vì trêu chọc đến nhóm nam thần, nàng sẽ đùa nghịch tâm cơ, làm thủ đoạn, dùng bất cứ thủ đoạn nào!

Nhưng nam thần nhóm đều là một người, là 1V1 a ~

Nhóm Tiểu Khả Ái không thích cái này có thể như vậy điểm $\times a$, mà nhóm Tiểu Khả Ái thích....

Hồ hồ! Các người đã bị Tô hồ ly khóa chặt, không cho phép chạy á!

【 bài này xuất ra đầu tiên - Văn Khôi thư viện, tại QQ đọc có thể giải khóa càng nhiều nội dung ~ 】

Tô hồ ly vùng lấy khăn tay nhỏ, mị nhãn ngoắc ngoắc, "Tiến đến chơi nha ~~~"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Editor: Miêu Bàn Từ

Dáng người Tô Mê gọi cảm nóng bỏng, khuôn mặt yêu đã điểm lệ, hiển nhiên là một viên ngọc đẹp đẽ, trời sinh chính là minh tinh. Dựa vào khuôn mặt liền có được chén com, tung hoành ngang dọc.

Lúc đầu cuộc đời của nàng hẳn là xuôi gió xuôi nước, nhưng vận mệnh trêu người. Bởi vì tuổi còn nhỏ, bị lừa gạt tiến vào giới giải trí. Tô Mê bị ép tham gia đóng phim cấp 3, đòi lấy danh vọng tiền tài. Không những vậy còn bị phiền từ* tìm tới cửa, đường đi bị định hình như vậy.

*Phiền từ: Kẻ dùng thủ đoạn lừa gạt người khác.

Bất quá cũng trách mình Tô Mê không cố gắng hết sức.

Tiến vào cái showbiz này, liền bị xa hoa truy lạc làm cho hoa mắt. Thụ thụ phục phục* nằm không cũng có chỗ tốt để dùng, lười cố gắng. Thế là chìm chìm nổi nổi năm sáu năm, đến năm 22 tuổi, vẫn chỉ là cái danh đại bình hoa tuyến năm, sáu.

*Thụ thụ phục phục: thoải mái, dễ chịu

Thấy sự nghiệp bên trên của mình không có hi vọng gì, nàng liền đưa ánh mắt vào một sự kiện khác có thể thay đổi vận mệnh của mình —— gả vào hào môn.

Chi tiếc, cái đầu con nhà giàu hào môn mưu mẹo. Cửa hiếm lạ đưa tới cửa như thế, chơi đùa thì có thể, nhưng cưới vào cửa, lại tuyệt đối không được.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Thế là Tô Mê cứ rơi vào cái vòng mê cung "lấy lại tên tuổi tốt hơn", thanh danh càng thêm hồngбет không chịu nổi. Dứt khoát vô đã mê không sợ rơi, nàng không muốn cái danh hiệu vợ chính nữ, chỉ cần làm tình nhân của người khác, tiền tài quần thân, nửa đời sau vinh hoa phú quý.

Người ta hay nói "Thường đi bên bờ sông, khó tránh khỏi có ngày ướt giày"*, nàng dính vào một vị nhân viên nhà nước phạm tội tham ô, mang theo khoản nợ lẩn trốn. Hẳn không chỗ có để đi, chỉ có thể trốn ở trong nhà của nàng, cảnh sát tìm tới cửa liền bắt được một đôi.

*Câu này tương tự như đi đêm có ngày gặp nạ.

Tô Mê bị phán là bao che tội phạm, chịu hình phạt nhốt trong nhà lao. Bởi vì mỹ mạo quá mức kinh người, bị tù phạm bên trong đùa bỡn cho đến chết.

Trước khi chết, nàng nhìn lại một đời ngắn ngủi của mình, chỉ cảm thấy vô cùng trống rỗng. Một bộ bài tốt đánh phát nát như, cái gì muốn vớt lại đều không có tự mò lấy, cơ hồ sống một lần vô dụng rồi. Đau buồn phần nộ đan xen chồng chất, đưa tới hệ thống chú ý, mới có cái nhiệm vụ này. Editor: Miêu Bàn Từ

Tâm nguyện của nàng là,

"Đi đến chính đạo, giải quyết nam thần!"

Lần đầu tiên Tô Đất Kỳ nhìn nhiệm vụ này, mắt tròn trắng, cảm thấy không thú vị,

"Để cho ta - một cái hồ ly tinh chuyên đi tà môn ma đạo trở về chính đạo còn tính là điểm khiêu chiến, loại giải quyết nam thần này ta động động ngón tay liền có thể hoàn thành sự tình. Cái này cũng gọi là nhiệm vụ?"

Quả thực như một bữa ăn sáng! Xem ra ít ngày nữa chính mình liền có thể hoàn thành tất cả nhiệm vụ, trở về tìm người kia báo thù!

Nàng nói mạnh miệng đều có vốn liếng. Bởi vì trong nhiệm vụ đầu tiên, sức mê hoặc của nàng vừa khởi động, không đến năm phút đồng hồ liền hoàn thành, làm hệ thống tức giận đến mức giờ chẵn, nắng to nam nhân đều là động vật dùng nửa người dưới suy nghĩ!

Móng heo lớn*!

*Giống như tra nam (đàn ông xấu xa các kiểu)

Hệ thống lạnh lạnh nhắc nhở nàng,

【 Người lại đem mắt hồ ly dịch xuống một chút. 】

Tô Đất Kỳ tỉnh tỉnh nhẩn nại nhìn xuống, trong mắt mới tách ra một chút thần thái,

"Nam thần là đem Tô Mê đưa lên toà án, lại một tay hắn đem nàng ném vào trong nhà lao?"

"Bởi vì đáng về hắn khi phán định tội trạng của nàng đẹp trai hử?"

Lông mày lá liễu vẩy một cái, nàng không nhận được "Phốc" một tiếng, bật cười,

"Nguyên chủ, còn là một M a ~ "

*M: người thích bị ngược

Nàng có chút hứng thú, muốn nhìn xem hình dạng nam nhân của nguyên chủ như thế nào, bất kể hiềm khích lúc trước.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thời điểm thân thể Tô Đất Kỳ gặp gỡ Vương Đại Phú, ông ta đem theo một đồng tiền mặt tìm đến nàng. Nàng biết cảnh sát lập tức tới ngay, hoa ngôn xảo ngữ một phen, vụng trộm đem người tiễn đi, để bọn hán vô huyệt.

Manh mới đến nơi nàng thì gián đoạn. Cảnh sát bày binh bố trận thật lâu, mới từ bỏ ý đồ, đem nàng mời về đồn, thẩm vấn một phen. Vừa ý Tô Đất Kỳ, gặp được nam thần tâm tâm niệm niệm của nguyên chủ —— Phó Cảnh Ngôn.

Không thể không nói, dáng dấp tiểu tử này xác thực anh tuấn. Thân hình cao lớn thẳng tắp, ngũ quan lập thể như điêu khắc, trắng nõn, âu phục là làm theo yêu cầu phẳng phiu vừa người, nút áo sơ mi trắng được cài lên phía trên cùng không chừa một nút. Cả người lộ ra một cỗ khí chất trang chính nghiêm cẩn, xem xét chính là thanh niên khuôn mẫu trụ cột.

Ngón giữa trắng nõn của Tô Đất Kỳ nhẹ nhàng điểm trên bàn, đôi mắt hồ ly híp lại, khóe mắt câu dẫn bỗng nhiên nhướng lên,

"Đem nam thần cao lãnh cảm dục tự kiểm chế vui xuống vực sâu sa đọa, tùy ý đùa bỡn một phen, coi như thú vị!"

Nụ cười Tô hồ ly, dần dần trở nên biến thái~

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

Nam chính, lên đường bình an~~

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Editor: Miêu Bàn Từ

Sau khi Phó Cẩn Ngôn đi rồi, liền không có trở lại.

Trần Hiểu Ý không có cách nào thăm vấn được Tô Đất Kỷ, bèn đem tình huống đi báo cáo. Thế là một hàng kiểm sát trưởng giống như đèn kéo quân đi tới, tất cả đều thất bại tan tác mà quay trở về. Không những thế, từng người còn trầm mê bên trong mỹ mạo của nàng, kém chút bị nàng câu hồn muốn trực tiếp thả nàng đi.

Cấp trên thực sự không có cách, đành phải gọi Phó Cẩn Ngôn trở về.

Ai bảo cái miệng Tô Mê nghiêm như thế, trừ thời điểm đối mặt với Phó Cẩn Ngôn, cấp cho hấn mặt mũi nói vài câu, những người khác tới cũng không thèm quan tâm.

Cũng may Phó Cẩn Ngôn có thể chống cự lại mỹ lệ kinh người của nàng, không nói chuyện cà lăm.

【 Hò ly ngu ngốc mau tỉnh, nam chính đến rồi! 】

Tô Đất Kỷ chính là chống đỡ đến nhàm chán, đang nhắm mắt nghỉ ngơi, hệ thống liền ở bên tai nhao nhao kêu lên.

Nàng giật giật màng nhĩ, không có phản ứng.

Hệ thống: Hừ!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tại thời điểm xây căn phòng thăm vấn này, cảnh sát đã tìm chuyên gia tâm lý học làm cố vấn, cố ý xây thành một cái không gian giam cầm. Người khác khi tiến vào, trong lòng sẽ có cảm giác trần đầy khăn trương sợ hãi, muốn chạy trốn, khiến cho bọn họ mau chóng thẳng thắn về tình tiết vụ án.

Dù là một thân bách chiến như Phó Cẩn Ngôn, khi bước vào cũng sẽ cảm thấy có chút không dễ chịu. Không nghĩ tới nữ minh tinh bình hoa này không biết trời cao đất rộng thế mà thoải mái ngủ mất?

Nàng là quá ngu hay vẫn là quá xem thường kiểm sát bọn họ đây!

"Ba!"

Hắn không vui, đem kẹp hồ sơ dày cộm quăng trên bàn, phát ra âm thanh to lớn.

Bị đánh thức, Tô Đất Kỷ giật mình tỉnh lại, mở hai mắt ra, nhũ mày vừa muốn nổi giận. Thời điểm thấy rõ diện mạo người tới, trong nháy mắt ánh mắt phát sáng lên, tay ngọc nhẹ nhàng vỗ lấy bộ ngực đầy đặn của mình, khoa trương một bộ đáng giận mình,

"Ai nha, Phó cảnh sát thật là xấu, làm người ta sợ muốn chết ~ "

Hệ thống nhìn xem nàng bất động thanh sắc đem ánh mắt của mình hướng về phía người kia câu dẫn, kéo kẹt mãi răng: Không muốn mặt!

Hắn là có thù với cái đời nắm móc nào mà vót được tổ tông này vậy? Tâm nguyện nguyên chủ rõ ràng là đi đến chính đạo. Nàng ngược lại được lắm, càng chạy càng sai lệch không nói, còn muốn đem quỹ đạo người khác lệch theo! Editor: Miêu Bàn Từ

Phó Cẩn Ngôn trải qua trêu chọc của nàng trước đó, đã sớm chuẩn bị tâm lý. Lúc này không có mắc lừa, chỉ nhìn chăm chăm chớp mũi của nàng, nửa điểm cũng không nhìn địa phương khác, lạnh đạm nói:

"Hi vọng Tô nữ sĩ phối hợp, cung cấp manh mối vụ án của Vương Đại Phú. Nếu không về sau bên tôi mời cô qua đây thẩm tra nhiều lần, khó tránh khỏi tin đồn thất thiệt, bị truyền thông viết ra cái gì không tốt."

Ha, đem thanh danh đến uy hiếp ta? Ta - một hồ ly tinh bị nể hơn ba nghìn năm sẽ sợ cái đồ chơi này?

Mắt hồ ly của Tô Đất Kỷ nhú lại, cười,

"Ây da, ý anh là sẽ có chuyện cô gái ngực to cảm thú cùng với kiểm sát trưởng nhả nhặn không thể nói hai ba sự tình. Nếu như có cái bản tạp chí bát quái này, ngay cả tôi đều muốn mua để xem nữa nha~"

Trực tiếp ném mọi việc trở về cho hắn.

Lấy việc xấu trước đó của nàng loang lổ trên đầu đề tin tức, Phó Cẩn Ngôn tin tưởng, paparazzi nếu biết được, tuyệt đối làm ra được loại sự tình này, dân chúng cũng sẽ tin.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Lời vừa chuẩn bị xong liền bị chặn trở về. Hấn suy tư trong chớp mắt, vừa định thay đổi phương hướng thuyết phục, một ngón tay ấm áp mềm mại mang theo hương ngọc liền dán trên môi mỏng của hắn.

Phó Cẩm Ngôn giật mình, không nghĩ tới nàng to gan như vậy. Đôi mắt tinh anh bỗng nhiên tròn tròn, liền nhẹ nhàng va vào trong sóng mắt tràn đầy nụ cười của nàng.

"Phó cảnh sát nếu như còn muốn cùng tôi tâm sự lẫn nhau, không bằng, chúng ta hẹn cái địa phương lãng mạn, rồi cùng nhau "thâm nhập" trao đổi một chút?"

Nàng mập mờ cần trọng âm chỗ hai chữ "thâm nhập", lòng bàn tay mịn màng mềm nhẵn tinh tế vuốt ve phần môi hắn, mang theo dòng điện tê tê đại đại. Phó Cẩm Ngôn cau mày một khắc, đánh rớt tay đang làm loạn của nàng, nghiêm khắc nói:

"Trong lúc đang thẩm vấn, xin mời nghiêm túc trở lại vị trí của mình!"

Tô Đất Kỳ không nhúc nhích, cũng không giận, đem ngón tay còn mang theo nhiệt độ cơ thể của hắn, chậm rãi dè vào bên môi mình, hàm răng hơi lộ ra, nhẹ nhàng cắn một cái.

Đầu ngón tay trắng nõn bị môi đỏ xinh đẹp khẽ quăn, mười hai phần hương diễm.

Con người Phó Cẩm Ngôn bỗng nhiên co rút lại, yết hầu lăn một vòng, có chút ngồi không yên.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

Tô Đất Kỳ so sexy ~~~~~

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Editor: Miêu Bàn Tử

Cũng may, Tô Đất Kỳ hạ một cái bậc thang cho hắn,

"Đã không cần chuyển sang nơi khác tiếp tục thâm nhập điều tra, như vậy..."

Lan Hoa Chi* phấn nộn của nàng nhếch lên, chỉ vào đồng hồ treo trên tường, có chút tiếc nuối,

*Lan Hoa Chi: ngón tay xếp thành hình hoa lan

"Hai mươi bốn tiếng đã hết, tôi đi đây. Tạm biệt nha ~ "

Đối với việc thẩm vấn, nhân viên điều tra đều không được vượt qua 24 giờ. Nàng một mực kéo dài thời gian, đã sớm nắm tốt cái cơ hội này.

Hướng về phía Phó Cẩm Ngôn còn đang ngây người bên trong phát phát tay, eo thon nàng uốn éo uốn éo, tiêu sái rời đi. Lưu lại một cái nam nhân ngồi đó, khí huyết nửa người dưới còn đang cuộn cuộn, sắc mặt đen như đáy nồi nửa ngày không nhúc nhích.

【 Hò ly ngu ngốc, người cứ như vậy bỏ đi? 】

Hệ thống không hiểu hành động lần này của nàng, rõ ràng đều trêu chọc đến phát hỏa, vì cái gì không rên sất khi còn nóng?

"Ừ~, hiện tại ta có chút hối hận rồi."

Đứng tại cửa chính, Tô Đất Kỳ loay hoay xem điện thoại nguyên chủ để cho nàng trong chốc lát, ấn nút tắt máy, buồn buồn nói một câu, khó có khi yếu thế.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hệ thống vui mừng nhướn mày, cuối cùng cũng nắm được sai lầm của nàng. Lưng vừa thẳng mặt vừa nghiêm, định giáo dục nàng một phen. Kết quả câu nói tiếp theo của nàng đem hấn đánh về nguyên hình xám xịt.

"Trời nóng như vậy, gọi xe đều không đến. Còn không bằng trở về bên trong ngôi máy lạnh điều hoà đâu!"

Hồ ly lạnh vui nóng sợ. Vừa nhìn thấy trời nắng nóng chiếu xuống, đều cảm giác lông bị cháy trụi đi.

Hệ thống:... Là bản điện hạ suy nghĩ nhiều.

Tô Đất Ký ngẩng đầu nhìn vạn dặm có không mây, lại liếc mắt nhìn mặt đất bốc lên hơi nóng. Một tia cân nhắc cũng không có, trực tiếp quay người trở về phòng thám vấn.

Phó Cảnh Ngôn vừa đem hỏa khí nửa người dưới đè xuống một chút, nghiêng đầu liền bắt gặp kẻ đầu sỏ mê hoặc thướt tha trở về. Editor: Miêu Bàn Từ

"Phó cảnh sát, tôi có việc khẩn cấp."

Nàng đi thẳng vào vấn đề.

Đây là đôi tính rồi, chuẩn bị nói?

Phó Cảnh Ngôn mày kiếm giương lên, còn không kịp cao hứng, liền nghe Tô Đất Ký lại nói:

"Nếu như ban đêm anh mời tôi ăn tối, có lẽ tôi có thể cho anh biết một chút sự tình Vương... cái gì phú gia."

Có thể vừa đùa giỡn lại vừa giải quyết việc chung như thế, hệ thống ôm quyền: Bản điện hạ nhận thua.

Phó Cảnh Ngôn muốn lật bàn tại chỗ rồi rời đi, nhưng một cú điện thoại cấp trên xuống tới. Năm phút sau, hấn liền lái xe chờ Tô Đất Ký xuất phát.

Bọn họ còn tri kỷ mượn một chiếc xe chạy siêu tốc độ để nhanh đến toà nhà!

Phó Cảnh Ngôn mặt u ám đến chảy ra nước.

Chủ ý này là quyết định, muốn hi sinh nhan sắc của hấn để thu được đầu mối sao?

Tô Đất Ký như không có xương cốt, tay ngọc chống đỡ cái cằm, lệch qua tay lái phụ, nhìn hấn chăm chăm không che giấu chút nào. Nha~, mũi cao thẳng kiên nghị, môi mỏng mím thật chặt, cho dù là trạng thái tức giận, nhìn một bên mặt nam chính lạnh lùng cũng rất đẹp đấy.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Bởi vì thân phận minh tinh của Tô Đất Ký, bọn họ tìm một nhà ăn tư nhân bí mật trên đỉnh núi. Đến phòng chờ đã được đặt trước, Phó Cảnh Ngôn càng mài răng ken két.

Phòng này chỉ có một gian, lại lấy "Giường" làm điểm nhấn. Phòng lớn như thế bị nguyên một giường lớn mềm mại xa hoa lấp đầy, ở trên bàn bày mấy cái điểm tâm, trực tiếp ngồi ở trên giường ăn, sau khi ăn xong có thể lăn ngay tại chỗ!

Tổ chức là không sợ nàng đối với mình làm chút gì sao! (Chết cười với ông:))))

Tô Đất Ký tỏ vẻ mềm mại đáng yêu bay tới một cái, xấu hổ thẹn thùng nói:

"Không nhìn ra, thì ra Phó cảnh sát gấp đến như vậy nha..."

Gân xanh trên huyết thái dương Phó Cảnh Ngôn thỉnh thoảng nháy, lạnh lùng đánh gãy lời nàng,

"Nhớ kỹ những gì cô đã nói, tôi không muốn chơi trò gì ở đây."

Nói xong, mặt lạnh đi theo, cời giày ngồi lên, còn dựa vào phía ngoài cạnh cửa.

Tô Đất Ký nhìn ra hấn đây là muốn thuận tiện rồi đi, nhưng không muốn nói chuyện, khó được cái gì cũng không làm, ngoan ngoãn mà bò lên.

Bởi vì, nàng đói bụng.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐ Meo~*

Chương 6

Editor: Miêu Bàn Từ

Màn đêm buông xuống, ánh đèn trong phòng tắt đi, nến được thắp lên. Bốn phía đầy mùi thơm hoa cỏ, lấm ta lấm tẩm phả lệ lãng mạn.

Phó Cẩn Ngôn một chút hào hứng cũng không có, miễn cưỡng ăn vài miếng, liền nhìn người đối diện vui đầu cảm mặt ăn.

Từ khi mang thức ăn lên, nàng không thèm nhìn mình thêm một lần. Cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ phồng khẽ xẹp, đã ăn liền không dừng lại. Tốc độ ăn rất nhanh, nhưng lại không có chút nào lộ ra như hổ đói, ngược lại từng động tác luôn luôn tao nhã đến mê người.

Hắn không khỏi thở dài một hơi. So với khi đùa giỡn nhục thể* mình, hắn càng muốn thấy nàng nhấm nháp nhục thể dê bò lợn.

*Nhục thể: thể xác con người; phân biệt với tinh thần

Nhưng hắn vẫn không dám xem thường, sợ đây là bình yên trước khi mưa bão tới.

Tuy nhiên lúc này, là Phó Cảnh Sát suy nghĩ nhiều.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Wow, cái này là gì vậy!"

Tô Đất Ký nhét đầy đồ ăn trong miệng, ánh mắt sáng lóng lánh than thở cùng hệ thống,

"Ăn cũng ngon quá đi!"

Hệ thống trơ mắt nhìn xem cái miệng anh đào nhỏ nhắn nhất đại tuyệt sắc Yêu Cơ ăn đến căng phồng như con sóc, chỉ hận không thể rèn sắt thành thép,

【 Tiền đồ đầu!!! Nhìn một chút tiền đồ bên trong của ngươi!!! 】

Điều này cũng không trách được Tô Đất Ký. Thời kì Ân Thương, mặc dù thức ăn cũng có các loại phương pháp chế biến như nướng chưng nấu, nhưng căn bản có thể nói là không có gia vị, ăn vào trong miệng nhiều nhất mang một ít vị mặn. Nhưng một cái bàn đầy thịt trước mặt này, có vị chua ngọt, có hương hải sản, còn có vị cay xé. Vị giác non nớt chưa trải qua việc đời của nàng, trực tiếp mở ra cánh cửa đến thế giới mới.

Phó Cẩn Ngôn nhìn xem nàng đem phần đồ còn lại của mình ăn không còn một mảnh, thỏa mãn nằm xuống ngay tại chỗ.

【 Hồ ly thôi, ngươi không thể ăn hết mà không kiếm sống a! 】

Hệ thống gấp gáp, một trận này thật vất vả dụng quyền chèn ép Phó Cẩn Ngôn tới ăn một bữa, nàng đều không có cùng nam chính nói câu nào, thật là quá lãng phí cơ hội! Com nước xong xuôi, về sau nhất phách lưỡng tán*, nàng liền không có cơ hội để gặp lại Phó Cẩn Ngôn đó!

*Nhất phách lưỡng tán: một phát chặt đứt/ đứt khoát chia tay/ tách ra.

Hai con mắt to tròn của Tô Đất Ký lúc này đã hí thành một đường, thỏa mãn ngáp một cái,

"Buồn ngủ nha~"

Ăn rồi ngủ, là tính cách trời sinh của hồ ly. - Editor: Miêu Bàn Từ

Hệ thống còn chưa kịp nói tới nàng, Phó Cẩn Ngôn cũng ngồi không yên, lạnh giọng hỏi:

"Nén cũng thấp, com cũng ăn, cô có thể nói."

"Nói cái gì mới được?"

Nàng lười biếng nằm nghiêng, tay ngọc chống đỡ nửa khuôn mặt nhỏ nhắn, bàn tay gọt vài cọng tóc trước rãnh ngực sâu hoắm, ánh mắt mơ màng, mi nhãn như tơ,

"No bụng ấm giường, không nghĩ muốn ấm giường sao?"

Da mặt nữ nhân này so tường thành thật sự còn dày hơn! Phó Cẩm Ngôn đè nén hỏa khí, không cùng với nàng vòng vo,

"Vương Đại Phú rốt cuộc đã đi đâu? Không nên ép tôi lại đem cô bắt về!"

"Ồi nha~ nam nhân thật sự không có lương tâm nha~. Rõ ràng là tôi bồi anh một ngày, vừa được nói chuyện phiếm lại được ăn cơm, anh làm sao trong lòng cứ nhớ cái tiểu yêu tinh Vương... cái gì phú đâu?"

Tô Đất Kỷ phong tình vạn chủng* trêu trêu chọc chọc, tỏ ra không phục,

*Phong tình vạn chủng: chính là không cần lúc nào cũng phải cố tỏ ra quyến rũ mà chỉ cần một cái nhíu mày, một ánh mắt lơ đãng cũng đủ khiến bao nhiêu đoá hoa đào nguyệt vì nàng mà nở rộ. Đây chính là sự quyến rũ toát ra từ trong cốt cách chứ không phải vẻ bề ngoài.

"Sắc đẹp của hân có thể so sánh với tôi không?"

"Tô Mê!!!"

Phó Cẩm Ngôn còn có cái gì không hiểu, từ lúc mới bắt đầu nàng liền không muốn cùng mình bàn giao cái gì, chỉ muốn đùa nghịch chơi mình đây!

【 Đỉnh! Độ thiện cảm - 10 điểm, tiến độ trước mắt -15/100 】

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên Wattpad @MieuBanTu

Tượng đất còn có ba phần tính tình, hân bị đùa bốn một lần lại một lần, dù tốt tính cũng không nhịn được nổi giận, đứng dậy rời đi.

Tô Đất Kỷ đứng lên cản hân, không có đứng vững, liền ngã vào trong ngực của hân.

Đương nhiên, là cổ ý.

"Ai nha, chân trật khớp rồi, đau quá a~"

Hai người cách rất gần, trong mắt hồ ly một mảnh sóng nước óng ánh, môi đỏ hơi cắn, nhỏ giọng ủy khuất, làm người thương yêu cực kỳ.

Phó Cẩm Ngôn cười lạnh một tiếng, không chút thương tiếc nào một tay xách nàng ném lên giường, đem giày da mang vào.

Nhưng vào lúc này, động tác của hân dừng lại.

Một cái điện thoại bọc ốp lưng màu hồng nằm bên chân, phía trên màn hình vừa sáng lên, là tin nhắn đến từ Vương Đại Phú.

【 Cái gì cô cũng đừng nói. Mấy ngày nữa tôi đến mang cô đi! 】

- - - - -

Kịch trường nhỏ:

Phó cảnh sát: Vương Đại Phú đi đâu?

Tô hồ ly: Vương cái gì phú?

Phó cảnh sát: Vương Đại Phú!

Tô hồ ly: Vương Đại cái gì?

Phó cảnh sát: Vương! Đại! Phú!

Tô hồ ly: Cái gì đại phú?

...

Phó cảnh sát: Hồ ly, em đưa cái móng đến đây, anh cam đoan không đánh em!!

(Hahaha)

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Moah moah ta~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Editor: Miêu Bàn Tử

Điện thoại kia, là của Tô Đất Kỳ.

Trong mắt Phó Cẩm Ngôn chợt lóe lên ánh sáng, cả người không biến sắc đứng lên, thả xuống một câu,

"Chờ đấy, tôi đi tìm chút thuốc."

Sau đó liền ra khỏi phòng.

Tô Đất Kỳ cười híp mắt, lăn một vòng trên giường, giống như cực kỳ hưởng thụ sự quan tâm của hắn.

Hệ thống bây giờ nhìn không nổi nữa, nhìn không được lên tiếng nhắc nhở,

【 Hô ly ngu ngốc! Hắn căn bản không trúng mỹ nhân kế của ngươi. Hắn là thấy được tin nhắn Vương Đại Phú trên màn hình di động của ngươi mới thay đổi thái độ... 】

"Ta biết nha~"

Lời còn chưa nói hết liền bị Tô Đất Kỳ đánh gãy, nàng cười như kẻ trộm,

"Thế nhưng hắn trúng cái bẫy của ta a~"

Thấy hệ thống không rõ ràng cho lắm, nàng chỉ chỉ điện thoại trên mặt đất, mắt trái hoạt bát nháy nháy,

"Ngươi cho rằng điện thoại của ta sẽ trùng hợp rơi ở chỗ này, lại trùng hợp đến mức Vương Đại Phú ở bên kia gửi tin nhắn tới sao?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hệ thống ngờ một chút, qua một hồi lâu mới phản ứng được. Con mắt chậm rãi tròn to, không thể tin nói:

【 Là ngươi thiết kế? 】

"Đương nhiên là ta thiết kế rồi~"

Tô Đất Kỳ nghiêng đầu cọ xát chán mền mềm mại, thoải mái mà thò ra một hơi.

Nhìn bộ dáng người vật vô hại của nàng, hệ thống liền trầm mặc. Hắn cùng với nàng cộng sinh, mỗi phút mỗi giây ở cùng một chỗ, cũng không thấy nàng đặt ra bẫy như thế nào. Phó Cẩm Ngôn kia càng không có khả năng biết, bản thân đã tiến vào trong cạm bẫy của con hồ ly này.

Tịch! Có chút đồng tình Phó cảnh sát nha...

Phó Cẩm Ngôn ra ngoài báo cáo phần tiến triển to lớn này cùng tổ chức, sau đó tùy ý cầm bình dầu tiến đến, ném cho nàng.

Tô Đất Kỳ nửa ngồi nửa nằm, tư thái chọc người, cũng không đón lấy, chỉ là đui ngọc hướng về phía trước duỗi ra, tội nghiệp,

"Đau không động được."

Rõ ràng chỉ là xoay đến trật chân, làm sao đến cái tay của nàng cũng bị tê liệt, không thể dùng được? - Editor: Miêu Bàn Tử

Nếu là trước đó, Phó Cẩm Ngôn nhất định không quay đầu lại, nhanh chóng rời đi. Nhưng hiện tại, hắn chỉ là trừng mắt nhìn nàng một chút, liền nhận mệnh ngồi xuống, ngược lại cầm dầu giúp nàng xoa bóp.

Tuy nhiên bàn tay thô ráp vừa chạm vào chân nhỏ như búp măng đang là lướt của Tô Đất Kỳ, hắn liền bắt đầu hời hợt.

Da thịt tinh tế giống như đậu hũ trắng mềm thượng hạng, non có thể bóp đến chảy nước. Bàn tay lớn vừa kẻ sát bên trên, xúc cảm liền bị da sứ hấp dẫn, nhìn không được bắt đầu vuốt ve.

Một vòng ~

Một vòng ~

Lại một vòng ~

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt -10/100 】

Bị sờ soạng một hồi lâu, chẳng đến khi nghe thấy tiếng kêu êm tai vang lên, Tô Đất Kỷ mới cố ý từ trong miệng tràn ra một tiếng "Ừm~", đem Phó Cảnh Ngôn từ trạng thái cơ hồ mê muội kia định thần lại, giống như bị điện giật nhanh chóng thu tay về.

Chỉ là sờ một cái chân mà thôi, làm sao mình lại có chút không giữ được rồi?

Phó Cảnh Ngôn chấn kinh.

Mặc dù hẳn không có nói qua yêu đương, càng chưa có ăn qua thịt, nhưng đã từng bị động tiếp xúc đến mấy cái ôm ấp yêu thương. Chính là cái loại mềm mại yếu đuối, ngực trực tiếp dán trên tay mình, hẳn ngoại trừ buồn nôn đều không có cảm giác khác, hiện tại đây là thế nào?

Hắn không rõ, hệ thống lại biết hồ ly tinh này lợi hại. Người sờ cái chân cũng không phải chân bình thường, mà là nửa cái chân của họa nước Yêu Cơ Tô Đất Kỷ a!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỷ rất nghiệp dư, nguyên chủ mặc dù từng cái đều là trời sinh đẹp đẽ, nhưng tới so với nàng vẫn là kém xa vạn dặm. Cho nên khi nhận nhiệm vụ nàng còn có yêu cầu, chính là về sau, nguyên chủ cùng túi da của nàng muốn trung hòa một chút, mặc dù so với nàng còn kém xa lắm, nhưng đến so với nguyên chủ, đẹp không chỉ mười cấp bậc.

Mỹ lệ kinh người như vậy, đưa tới cho nàng, lại bị nàng nói là,

"Khó khăn lắm mới có thể để vào mắt."

Thân thể bán yêu bán tiên, xinh đẹp mỹ hoặc bên trong mang theo tiền tư xanh ngọc, phạm nhân nào gánh vác cho nổi?

Nhiệm vụ trước kia, một đầu ngón tay của Tô Đất Kỷ đều không có đụng tới, thậm chí ngay cả lời nói đều không nói nửa câu. Nàng chỉ xoay đầu nhìn, cười khuyếch thành một tiếng, cái nam chủ kia liền tức vũ khí đầu hàng. Phó cảnh sát này đã được xem là giữ rất lâu rồi!

【 Độ thiện cảm nam chính từ -15 lên tới -10. Hồ ly giao hoạt, người đây không phải là câu dẫn hẳn để hẳn đem người ngủ rồi hoàn thành nhiệm vụ a? 】

Hệ thống nhìn sáo lộ* của nàng, nhìn không được suy đoán nói.

*Sáo lộ:

- Nghĩa đen: một chuỗi những động tác võ thuật cố định.

- Nghĩa bóng: quý kẻ, cạm bẫy.

"Làm sao có thể? Ta là người sẽ làm loại sự tình này sao?"

Tô Đất Kỷ có lập trường kiên quyết, lập tức phủ nhận.

Hệ thống vừa yên tâm một chút, liền thấy nàng hip mắt liếm môi một cái,

"Phải ngủ, cũng là ta đem hẳn ngủ!!!"

Phiên ngoại nhỏ:

Sau khi sờ xong chân hồ ly, Phó cảnh sát thật lâu không thể bình tĩnh được, liền chạy đến toilet, lấy điện thoại ra, nghiêm túc tìm tòi,

"Đam mê luyến chân có những dấu hiệu, đặc điểm như thế nào?"

(Hahaha)

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Mặc dù Miêu edit từ bản convert nhưng có khi gặp những từ hán, Miêu sẽ đánh sao rồi giải thích ở phía dưới đoạn đó, tiện cho việc học hỏi của Miêu~, bạn đọc nào cũng có thể bổ sung thêm kiến thức cho mình nè~ Ai thấy phiền thì nhẹ nhàng lướt qua nha~ ♥□

୩(• 1 •)୩

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Moah moah ta~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Editor: Miêu Bàn Từ

Phó Cẩn Ngôn không biết mình đã gia nhập thực đơn thị tẩm theo bữa của Tô Đất Kỳ, liền lườm nàng một chút. Liền thấy hai gò má nàng ửng hồng, mặt đầy xuân sắc, một bộ dáng động tình, đem dung mạo nguyên bản hoa nhường nguyệt thẹn càng thêm kiều diễm ướt át.

Hắn che đậy đầy mắt kinh diễm, vội vàng dời ánh mắt đi chỗ khác, mắt tự nhiên ho nhẹ một tiếng,

"Đi thôi, tôi đưa cô trở về."

Tô Đất Kỳ cắn cắn môi dưới, không quá tình nguyện,

"Thế nhưng là, chân của tôi đau lắm, đi đường không được, không bằng ngủ ở ngay ở chỗ này... Nha!"

Nàng kinh hô một tiếng, Phó Cẩn Ngôn đã đem nàng ôm ngang.

Dù sao chân đều sò qua, ôm một chút cũng không thể tính toán, bằng không thì không biết nàng còn làm ra chuyện khác người gì.

Hắn tự an ủi trong lòng mình.

Thế nhưng Phó Cẩn Ngôn đã đánh giá thấp mị lực cùng thủ đoạn của Tô Đất Kỳ. Nàng chỉ kinh ngạc trong chớp mắt, hai cánh tay mềm mại liền thuận thế lên cổ hắn, đầu trực tiếp dựa trên lồng ngực cứng rắn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, làm chân của hắn mềm nhũn một chút.

Hít thở sâu một hơi, Phó Cẩn Ngôn mặc niệm vài câu "Dân chủ, giàu mạnh, văn minh, hài hòa", lúc này mới nhanh chân đi ra ngoài.

Nhìn kỹ lại, tư thế hắn có chút cứng ngắc, y như ôm một quả bom hẹn giờ. Phó Cẩn Ngôn chú ý cẩn thận xuống thang máy, thẳng đến xe của mình, mở cửa phụ, đem Tô Đất Kỳ ném vào như ném củ khoai nóng bỏng tay, sau đó "Phanh" một cái đóng cửa lại.

Động tác cấp tốc nhanh nhẹn, không có chút chần chừ nào cả.

"Ta đánh cược với ngươi, hắn đây tuyệt đối là con gà tơ~"

Trong mắt hồ ly của Tô Đất Kỳ không che dấu được ý cười.

Hệ thống còn nhỏ nghe không hiểu, cũng bắt đầu niệm,

【 Dân chủ, giàu mạnh, văn minh, hài hoà. 】

Phó Cẩn Ngôn trên đường đi đều có chút bận tâm, sợ Tô Đất Kỳ sẽ có động tác gì khác. Cũng may nàng còn có ý thức an toàn, trong xe chỉ lười biếng nghiêng thân thể, không có cử động thất thường gì ảnh hưởng việc lái xe. Editor: Miêu Bàn Từ

Hắn không biết là, con hồ ly tinh này, là bị say xe.

Nàng cũng không phải không nghĩ đến việc quấy rối, nhưng căn bản không có cái khí lực này.

Thời kì Ân Thương mặc dù cũng có xe ngựa, nhưng là người ta chạy chậm nha~. Cái xe hiện đại này tốc độ nhanh như điện chớp, trong lúc nhất thời nàng có chút không thích ứng được, đầu văng mắt hoa.

Rốt cục cũng tới nơi, Phó Cẩn Ngôn thở dài một hơi, Tô Đất Kỳ cũng thở dài một hơi. Lắc mình một giây biến trở về hồ ly lăng ló, tiến đến nhẹ nhàng thổi một ngụm bên tai hắn, cuống họng khàn khàn hỏi,

"Phó cảnh sát cực khổ rồi, hay là vào nhà ngồi uống chén trà?"

Người hiện đại nghe vào tai,

"Anh muốn ngủ cùng tôi sao?"

Hồ ly rất thông minh, một chút liền áp dụng vào thực tế.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩn Ngôn chỉ cảm thấy lỗ tai thoáng qua một trận ấm áp, vành tai có chút phát nóng, nghe được rõ ràng như thế, mặt đều có chút đỏ lên. Cũng may ở trong màn đêm không thấy rõ lắm.

Hắn vội vàng nghiêm mặt cự tuyệt,

"Không khách khí, Tô nữ sĩ hẹn gặp lại."

Giọng điệu, xưng hô, tất cả đều là lạnh lùng cùng xa cách.

Phó Cẩn Ngôn trên đường nghĩ lại một chút. Mình là một nam nhân, hai mươi tuổi khí huyết tràn đầy, gặp được cái mỹ nhân tuyệt sắc như thế đến câu dẫn mình, có chút phản ứng cũng rất bình thường, đây là bản năng của động vật.

Nhưng không có đủ lý trí để khắc chế dục vọng của mình, lại là khác biệt lớn nhất giữa con người và động vật.

Nữ mình tinh Tô Mê không phải đồ ăn của hắn, hắn cũng không nghĩ muốn chiếm lấy tiện nghi nàng. Chỉ cần nàng xuống xe, vậy đoạn gặp nhau ngắn ngủi của bọn họ liền kết thúc.

Phó Cẩn Ngôn vụn vụn không nghĩ tới, yêu tinh Tô Đất Kỳ này căn bản không nghĩ tới việc xuống xe.

Chờ hắn kịp phản ứng, Tô Đất Kỳ đã từ tay lái phụ bò tới, hai chân thon dài giang rộng ra, mặt đối mặt trực tiếp đặt mông ngồi xuống trên đùi của hắn!!!

- - - - -

Một cái kịch trường ngọt ngào đỉnh kèm

Tô hồ ly cau mày méo miệng, thuần thực che ngực rất không thoải mái:

"Ôi, em có chút muốn ới. Cái thời đại của mấy anh đã tiến hóa đến mức sờ chân một chút liền mang thai sao?"

Phó cảnh sát sờ sờ đầu hồ ly gốc nhà mình:

"Em suy nghĩ nhiều, đây chỉ là say xe."

Nghĩ nghĩ, hắn lại đem tay mình xê dịch xuống dưới, đem âm thanh câu người dụ dỗ:

"Mang thai là như thế này, đến, cầm tay anh, để anh dạy em~"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nói thật, mấy phần kịch trường nho nhỏ sùng như thế, để bù đắp cho phần truyện ngược sml đó quý dị:))))))* Đừng bị tác giả đánh lừa:))))))
hahah

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐* Moah moah ta~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Editor: Miêu Bàn Tử

Hôm nay Tô Đất Kỷ mặc áo hai dây tua rua hồng nhạt cùng váy ngắn. Có thể nói tiết kiệm vải vóc đến mức thấy ngực lộ lưng, chiều dài váy vừa vặn trùm qua hông. Khó khăn lắm mới bao bọc hông ngọc đầy đặn, lộ ra đường cong hoàn mỹ.

Váy vốn đã đủ ngắn, qua một phen vận động như vậy, lại càng rút lên trên, mơ hồ cũng có thể nhìn thấy cánh xuân che dấu trong đó.

Cặp chân dài như tuyết trắng hiện ra, không có một cái gì che chắn đập vào mắt Phó Cẩm Ngôn, để cơ bắp toàn thân hấn trong nháy mắt đều căng thẳng lên, trông trông mắt không vui chút vẫn nâng,

"Cô làm gì vậy?!"

Trong mắt hồ ly của Tô Đất Kỷ ánh sáng lấp lánh lưu chuyển, dưới ánh trắng màu bạc chiếu rọi, cười vũ mị như muốn hóa yêu,

"Phó cảnh sát đã thích uống trà trong xe, vậy tôi cũng chỉ có thể liều mình tiếp đón nha~ "

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Giữa hai người kẻ sát rất gần, lúc nói chuyện nàng phun ra hơi thở ngọc ngà, lượn lơ lửng lên cổ của hắn, giống như thả xuống từng viên lửa nhỏ, mỗi lửa cấp tốc phát ngang qua từng địa phương.

Một cổ hương thơm ngọt ngào bao lại cả người hắn, còn bá đạo từ chớp mũi chui vào, xâm lược hô hấp của hắn.

Càng thêm một nhọc chính là, nhiệt độ trên thân lửa nóng đốt người của Tô Đất Kỷ xuyên thấu qua vải vóc mỏng manh, từng chút từng chút truyền đến trên đùi Phó Cẩm Ngôn.

Một mối lửa bị thả xuống xuyên thẳng qua quần tây cùng đùi, chậm chậm bắt đầu nóng lên.

Phó Cẩm Ngôn lúc trước cũng không phải không có gặp qua loại chiến trận này, mảy rậm khóa chặt, đưa tay đẩy bờ vai của nàng. Thế nhưng là ghê lái quá mức nhỏ hẹp, không chỉ không thể đem một đám lửa trên đùi đẩy đi, ngược lại còn để hồ ly tinh này cọ đến vòng quanh, trực tiếp đặt mông ngồi xuống trên đùi!

"Vụt" một chút, cái chỗ kia trực tiếp bén lửa!

Tại lúc này, hệ thống sợ hãi kêu lên,

【 Xảy ra chuyện gì vậy, độ thiện cảm nam chính đột nhiên -20!!! 】

Hắn chính là mặt đồ tim đập che mắt đang liếc trộm vui sướng, không nghĩ tới thang đo độ thiện cảm bỗng dưng phát ra âm thanh cảnh báo báo bấn nhốn.
Editor: Miêu Bàn Tử

Không đợi Tô Đất Kỷ nói cái gì, một giây sau, một tay Phó Cẩm Ngôn liền bóp cổ nàng, giọng nói đầy băng sương vang lên,

"Hiện tại, từ trên đùi của tôi lăn xuống! Ngay lập tức!"

Nguyên bản nhiệt độ ghê lái lửa nóng ầm lên, lập tức hạ xuống điểm đóng băng.

Đối mặt dạng uy hiếp này, Tô Đất Kỷ lại không cảm giác ra một chút sợ hãi, sóng mắt lưu chuyển, vòng eo linh hoạt uốn éo, nhẹ nhàng cọ một cái, môi đỏ khẽ mở,

"Thế nhưng là thân thể của anh, không phải nói như vậy nha~ "

Nắm ngón tay Phó Cẩm Ngôn nắm chặt, vừa thẹn lại giận, đều muốn trực tiếp đem cái nữ nhân ghê tởm này bóp chết đi.

Mình thế mà tại trên thân nữ nhân này, lại một lần nữa ném tư vị mất không chế.

Mặc kệ là thân thể, hay là tâm lý.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trong lòng của hắn hiện lên một tia cảm giác khác thường, một tay mở cửa xe, đem nữ nhân như bạch tuộc trên thân cuộn lại, trực tiếp thô bạo đẩy ra ngoài.

"Oanh..."

Tiếng xe vang dội rõ ràng, lấy tốc độ nhanh nhất vọt ra ngoài, biến mất ở trong màn đêm, không mang theo một tia chần chờ.

Tô Đát Kỷ lao đảo hai bước mới đứng vững thân hình.

Hệ thống nhìn xem nàng cúi thấp đầu không gượng dậy nổi, bộ dáng dường như không thể nào tiếp thu được cục diện này, có chút không đành lòng, vô vô bờ vai của nàng, bày ra dáng vẻ tiểu đệ tri tâm tốt,

【 Nam nhân mà, chính là như vậy, đều thích mình nắm giữ quyền chủ động. Người nhìn đi, vừa rồi dẫn dụ hắc chủ động tới sờ liền tăng độ thiện cảm, nhưng là người muốn mạnh mẽ bên trên hắc, vậy liền... 】

Mới nói được một nửa, phần còn lại của hắc liền bị ngăn ở dưới yết hầu. Bởi vì hắc phát hiện, trên khuôn mặt nữ nhân bị lộn tóc lớn dài che khuất này, căn bản không có một chút coi là thất bại, ngược lại là bộ dáng nín cười!

"Rất lâu rồi không có gặp phải người như thế~"

Miệng nói không nhưng thân thể lại rất thành thực.

"Gà to, thật đáng yêu a~"

Hồ ly gặp được gà to, liếm liếm bờ môi, cười tủm tỉm.

Hệ thống bỗng nhiên kịp phản ứng, liền muốn vung tay tát mình một cái,

【 Cho người miệng tiện này! Nhiều lời làm gì! 】

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Moah moah ta~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đát Kỷ tiết chế cảm xúc của mình trong giây lát, sau đó xoay người lên lầu.

Hệ thống nhìn nàng thân nhiên lấy mặt nạ đắp, ngâm mình trong bồn nước nóng, ung dung thưởng thức phần thịt nướng xa hoa được đặt tới. Lại không chút lưu tình tạt nước lạnh cho nàng,

【 Hồ ly tinh lười biếng, người cũng đừng ham hưởng thụ trước mặt. Nếu như trong thời gian quy định mà không hoàn thành nhiệm vụ, cũng sẽ bị xoá bỏ. 】

"Thời hạn là bao lâu?"

Ánh mắt của nàng đều không có mở ra, lười biếng hỏi.

Tiểu tử này suy nghĩ nhiều, Tô Đát Kỷ căn bản không nghĩ tới việc phải ở lại vị diện này quá lâu. Nhưng mà có quy định thời hạn cũng tốt, thuận tiện để nàng căn cứ thời gian rồi an bài kế hoạch săn nam chính của mình.

【 Emmm, cái này... 】

Hệ thống khó có được bị người hỏi đến cà lăm, hơi ngập ngừng một chút. Ngay tại lúc chạm phải ánh mắt hoài nghi của nàng, thẳng thắn nói,

【 Chính là trước thời điểm Phó Cẩm Ngôn yêu Trần Hiểu Ý! 】

Tô Đát Kỷ:???

"Phốc ha ha ha ha ha..."

Nàng giống như là nghe được chuyện cười, trên mặt đều phảng phất ý cười,

"Người đây là cố ý chọc ta cười?"

Hệ thống mặt đỏ lên, tức giận giậm chân một cái,

【 Bản điện hạ rất nghiêm túc! 】

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đáng tiếc lời này hần dùng thanh âm tiểu shota nói ra, căn bản một chút mức độ tin cậy đều không có.

Tô Đất Kỳ càng cười lớn hơn.

【 Hừ! 】

Hệ thống bị bức ép đến mức nóng nảy, trực tiếp đem tư liệu thế giới này bày ra trước mặt nàng,

【 Vị diện này nữ chính là Trần Hiểu Ý, ả có hào quang nữ chính. Người so với ả chỉ là cái pháo hôi không đến nửa chương liền chết mà thôi! 】

Tô Đất Kỳ đem nước mắt bị chọc cười lau đi, cũng không nhìn gút mắc bên trong của bọn hần, trực tiếp kéo đến cái phần cuối câu chuyện được gọi là "Nữ kiểm sát xinh đẹp" này, nội tâm không dao động, thậm chí còn muốn tiếp tục cười.

"Trần Hiểu Ý cùng Phó Căn Ngôn sớm chiều gặp nhau, trong lúc làm việc lâu ngày sinh tình?"

Sóng mắt mị hoặc của nàng ném ra,

"Ta càng tin "Ngày" lâu sinh tình a~"

Hệ thống:... Ta là ai, ta ở đâu, vì cái gì ta không cách nào nhìn thẳng cái thành ngữ này? Ta vẫn còn con nít a!!!

"Còn cái gì gọi là hào quang nữ chính?" Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ khinh thường nhử mảy, gương mặt xinh đẹp đầy tự tin cùng kiêu ngạo giương lên,

"Ánh sáng đom đóm há có thể cùng hạo nguyệt* tranh nhau phát sáng? Người vẫn nên ngồi đó, nhìn ta đem ả chơi đến tắt điện đi."

*Hạo nguyệt: trăng sáng

Nếu là người khác nói lời này, hệ thống sẽ khịt mũi coi thường. Nhưng nếu người đó đổi thành con hồ ly tinh này, đáy lòng của hần liền tin hơn phân nửa.

À, trước mắt thấp cho nữ chính một cây nến

*

Mấy ngày kế tiếp, Tô Đất Kỳ rất an phận. Ban ngày nên chụp ảnh thì chụp ảnh, nên quay phim thì quay phim. Tiệc rượu ban đêm thì đi không thiếu một cái, nếu bị ăn đậu hũ thì không có chút keo kiệt nào.

Bữa tiệc đêm nay, mắt thấy nàng bị đại thúc hỏi đầu đầy dầu mỡ bên cạnh sờ soạng đùi nàng đến lần thứ tám, hệ thống rốt cục không nhịn được,

【 Hồ ly ngu ngốc, có phải là mấy ngày nay người đều uống rượu đến vàng đầu hay không? Sao không đi chơi với nam chính anh tuần soái khí mà lại chạy tới thông đồng với những lão già đầu chứa toàn ruột heo này? 】

Tô Đất Kỳ tinh bơ đem cái móng heo đang muốn ăn mặn kia ngăn lại, cười giả là một cái rồi nhét ly rượu vào, ném cho hệ thống một câu,

"Người có thể nhìn xem nam chính bây giờ ở nơi nào."

Sau đó liền đổ dành lão đầu trực đang mê mẩn nàng ngoan ngoan ngồi uống rượu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hệ thống nửa tin nửa ngờ đem rada thăm dò nhân vật chính, trong nháy mắt sợ ngây người!

【 Nam chính thể mà ở tại căn phòng cách vách, trùng hợp như vậy! 】

Nhưng mà đảo lại hành tung ghi chép, hần liền cảm thấy không thích hợp,

【 Kỳ quái, làm sao mấy ngày nay người đi đâu, nam chính cùng nữ chính cũng đều đi theo người? 】

Hệ thống bỗng nhiên vỗ bàn một cái, phá án.

【 Bọn họ theo dõi người! 】

Tô Đất Kỷ đối với kết luận của hắn không có ngạc nhiên một chút nào, giống như là đã sớm biết, thản nhiên nhìn hắn trừng mắt qua đây,

"Vương Đại Phú đã nói muốn tới tìm ta, bọn họ làm sao có thể bỏ qua mỗi như là ta đây?"

【 Thế nhưng cái tin nhắn kia cũng không phải chính người soạn... 】

Hệ thống nói đến đây, lại tự tay tát vào miệng mình.

Đây chính là liên hoàn bấy do Tô Đất Kỷ thiết kế cho bọn hắn a!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Quý dị đừng bỏ qua phần này nhe o(͜͡ ͜͡)o*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Moah moah ta~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Editor: Miêu Bàn Từ

Hệ thống lúc này xem như rõ ràng, vì cái gì con hồ ly tinh này cũng không nóng nảy đi tìm nam chính. Là bởi vì mỗi ngày người ta đều đuổi tới tìm nàng đây!

Bọn họ nóng lòng muốn bắt Vương Đại Phú, lại không tìm được điểm đột phá. Cho nên trước đó, Tô Đất Kỷ cố ý thiết kế việc Vương Đại Phú gửi tin nhắn cho mình, bị Phó Cẩm Ngôn "vô tình" nhìn thấy, miễn cưỡng cho bọn hắn một cái manh mối.

Chỉ cần một ngày chưa bắt được Vương Đại Phú, bọn họ liền muốn nhìn chăm chăm vào Tô Đất Kỷ một ngày.

Mỗi ngày cứ lác qua lác lại tại trước mặt Phó Cẩm Ngôn, so với việc nàng trực tiếp đi tìm hắn để bị ghét bỏ, thật sự cao minh hơn nhiều!

Không hổ là hồ ly tinh ngàn năm, lợi hại!

Đương nhiên, lời khích lệ như vậy, hắn sẽ không nói ra để hồ ly tinh kia đắc ý.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nghĩ thông suốt cái quỷ kế này, hệ thống đột nhiên nhớ tới chuyện khác, trong lòng hơi hồi hộp một chút, vội vàng mở thang đo ra xem xét, mặt đều tái đi.

【 Người đã biết rõ nam chính theo người, vì cái gì không làm tăng độ thiện cảm. Ngược lại còn cố ý tới tiệc rượu chơi quy tắc ngầm này, để nam chính nhìn thấy một mặt thác loạn của người như vậy? 】

Hắn chỉ vào thanh tiến độ thiện cảm, tay đều run lên,

【 Đã -35! Vượt qua -50 liền ợ ra rầm! 】

Mặc dù đây là lần đầu tiên hắn làm hệ thống, nhưng hắn vẫn học tập rất nhiều từ các tiền bối đi trước. Độ thiện cảm là số âm rất khó có thể hoàn thành nhiệm vụ, huống chi ngay từ đầu nàng lại xoát đến âm nhiều như vậy! Editor: Miêu Bàn Từ

Xong rồi, lần này chết chắc!!!

Nghe thấy hắn lên án, Tô Đất Kỷ tai trái vừa vào liền ra tai phải, ngồi bên cạnh rót rượu cho lão đầu trực, yêu kiều cạ ly cùng hắn, vụng trộm hỏi thăm hệ thống,

"Người chó có đề ý, mau giúp ta nhìn xem bên người nam chính còn có mấy người."

Thật sự là Hoàng đế không vội thái giám gấp!

Hệ thống nhin, quyết tâm dò xét một chút, giọng điệu chua chua không thoải mái,

【 Hào quang nữ chính lại có tác dụng, hôm nay nam chính liền ở bên người Trần Hiểu Ý. 】

Các đồng nghiệp bên người Phó Cẩm Ngôn đều nhìn ra Trần Hiểu Ý đối với hắn có tình cảm. Mấy ngày này khẩn trương theo dõi, phát hiện bên Tô Đất Kỳ không có cái gì dị thường, liền buông lỏng cảnh giác.

Lại thêm địa điểm bữa tiệc đêm nay vừa vặn ở một cái bờ biển lãng mạn, phi thường ăn ý cho cô ở lại trợ giúp, để bọn hắn đơn độc ở chung.

【 Cô nam quả nữ* ở cùng một phòng, củi khô gặp lửa bốc một cái, đầu hồ ly cùng mạng nhỏ người liền ném đi a! 】

*Cô nam quả nữ: Trai chưa vợ, gái chưa chồng.

Hắn gấp đến giờ chân.

Thế nhưng Tô Đất Kỳ nghe xong lời này, không vội, ngược lại cười,

"Vậy thì thật tốt, người thay ta nhìn, lúc nào à đi toilet, liền nói cho ta."

Hệ thống nghi ngờ hỏi nàng,

【 Người đây là muốn đi đánh à nha? 】

Nhưng Tô Đất Kỳ lại không để ý đến hắn nữa, chuyên tâm ứng phó với một bầy sói đói đứng bên cạnh.

Hệ thống nâng má ngồi xổm trước rada chờ các kiểu, vốn cho rằng sẽ ngồi chờ thật lâu. Nhưng không nghĩ tới vừa được dặn dò xong chưa đến năm phút đồng hồ, trong phòng sát vách có động tĩnh, chính là Trần Hiểu Ý khuôn mặt đỏ bừng đứng lên, đi toilet.

【 Ặc! Miệng hồ ly của người là từng khai quang sao, nữ chính thật sự đi toilet! 】

Hắn không nhin được khâm phục một tiếng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trong mắt Tô Đất Kỳ lóe lên một tia hiểu rõ. Không phải nàng có thể đoán trước, chỉ là Trần Hiểu Ý cùng nam thần trong lòng ở chung một phòng, khó tránh khỏi cảm giác khẩn trương. Người vừa căng thẳng sẽ khát nước, liền nghĩ muốn uống nước, uống nhiều quá đi toilet là một chuyện không thể bình thường hơn.

Lại nói, thỉnh thoảng à còn phải bảo trì cái trạng thái xinh đẹp của mình, không phải sao?

Ngay tại lúc này!

Trên tay Tô Đất Kỳ nhanh chóng khê động, liền đem một viên thuốc nhỏ ném vào bên trong chén rượu của mình. Chỉ thấy nó bốc lên một làn khói nhẹ, nhanh chóng tan biến trong hư vô, không có bất kỳ người nào phát hiện.

Trừ hệ thống.

【 Người ném cái gì vào trong vậy? 】

Hắn kỳ quái hỏi.

Tô Đất Kỳ cười đến cong cong mắt hồ ly, cả người lộ ra vẻ giảo hoạt khi đạt được mục đích, cánh môi đỏ tươi khẽ nhếch, phun ra ba chữ rung trời chuyển đất,

"Thuốc! Kịch! Dục!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Editor: Miêu Bàn Từ

Hệ thống:???

【 Người lấy thuốc ở đâu? 】

Tô Đất Kỷ hất mặt về phía heo mập đầu trọc, chép miệng nói,

"Lúc trước hấn lên lút hạ cho ta, bị ta bắt được."

【 Thật sự là hèn hạ! Hạ lưu! Vô sỉ! 】

Hệ thống nhìn xem cái đầu trọc bóng loáng tỏa sáng kia hung hăng phun tào mậy lần. Sau khi phì nhổ xong, lại càng kỳ quái,

【 Những cái kia người đều biết, vì sao còn đem thuốc ném vào? 】

Tô Đất Kỷ không nói chuyện, trực tiếp dùng hành động trả lời hấn.

Nàng đem ly kia, ngửa đầu uống một ngụm hết sạch!

Một chút xú đều không có để lại.

【 Người điên rồi! Muốn làm gì?!!! 】

Hấn cảm thấy mình đã hoàn toàn không theo kịp tư duy của vị túc chủ trước mặt này.

Đó giờ chỉ nghe nói hạ được cho người khác, làm sao cái hồ ly này xuống tay với bản thân cũng hung ác như thế?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Coi như nàng là hồ ly tinh tu hành ngàn năm, nhưng hiện tại linh hồn nàng chỉ đang trú nhờ tại thân thể phạm nhân mà thôi, căn bản không có bất luận cái pháp lực gì. Thuốc này phát tác, chính mình cũng cứu không được nàng a!

Hệ thống gấp đến độ cứ xoay quanh tại nguyên chỗ.

Thuốc này không hổ là hàng thật giá thật. Vừa uống xong, được tính nhanh chóng phát tác, Tô Đất Kỷ chỉ cảm thấy một trận khô nóng từ chỗ bụng nhỏ lan tràn ra, cấp tốc đốt tới đỉnh đầu, cả người lập tức có chút chóng mặt.

Lão đầu trọc đối diện chờ đợi hồi lâu, rõ ràng nhận thấy biến hóa của nàng. Trên mặt lộ ra một cái nụ cười thô bỉ, nước bọt trên khóe miệng đều nhanh nhỏ xuống, duỗi đôi tay dầu mỡ ra muốn đem nàng kéo qua rồi trực tiếp mang đi, không nghĩ tới lại vô hụt.

"Ai nha, Hoàng Đồng ngài đừng vội. Xin lỗi hiện tại tôi không tiếp được, muốn đi toilet một chút a~"

Tô Đất Kỷ tinh bơ né qua, cúi đầu ghé vào tai hấn nhẹ nhàng nói một câu,

"Tôi tại toilet chờ ngài, như vậy kích thích hơn nha~"

Nói xong, còn hướng về phía đầu trọc ném một cái mị nhãn. Nàng tựa như một con cá không xương, thành thạo xuyên qua muôn vạn móng heo muốn ăn nặn, thuận lợi ra cửa. Lưu lại một mình lão đầu trọc bị những lời ái muội nàng nói mà hồn cũng sắp bay đi mất. Editor: Miêu Bàn Từ

"Ô, thuốc này còn thật lợi hại."

Mới đi được mấy bước, nàng đã cảm thấy chân run y như mỳ sợi, thần trí* càng ngày càng mơ hồ, chỉ cảm thấy trên thân như nhóm lên từng ngọn lửa, hiện tại cần nhanh chóng tìm thứ mát lạnh làm dịu lại.

*Thần trí: tinh thần và tâm trí

Tô Đất Kỷ không chút lưu tình tại đầu lười cắn một cái, vị ri sắt cấp tốc lan tràn ra trong miệng, đau đớn làm cho nàng thanh tỉnh không ít, tiếp tục vịn tường từng bước một đi về phía trước.

Phó Cẩn Ngôn từ cửa sổ trong phòng nhìn ra có thể được thấy tình huống bên này. Mất thấy Tô Đất Kỳ bị một đám nam tử trung niên đầu mỡ bắt tay rồi sờ chân còn ôm ôm ấp ấp, trong lòng nổi lên một cỗ khó chịu.

Một mặt cảm thấy nữ nhân này quá mức phóng đảng, câu dẫn người khác là bản chất của nàng, mặt hàng nào nàng cũng chơi được. Nhớ ngày hôm đó nàng đùa giỡn hân chẳng qua là do thói quen, khiến hân cảm thấy buồn nôn!

Một mặt khác, hân lại cảm thấy, mấy ngày trước, sờ soạng nàng, ôm nàng vẫn là mình, hiện tại vài đôi bàn tay mập dính lên người nàng, đáy lòng của hân không khỏi có chút tức giận.

Nam nhân có lòng chiếm hữu đặc thù, hân không có cách nào thờ ơ với chuyện người của mình bị người khác nhúng chàm qua.

Trước đó hệ thống hỏi Tô Đất Kỳ tại sao phải khiến Phó Cẩn Ngôn thấy được phương diện như thế của nàng, có một phần đáp án ở ngay chỗ này.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩn Ngôn chưa có trải qua chuyện yêu đương, hân cũng không biết tình yêu có cảm giác gì. Cái nàng phải làm, chính là từng bước dạy dỗ, dẫn dắt bài học vỡ lòng cho hân.

Tất cả động vật đều có giai đoạn là con non. Như Phó Cẩn Ngôn, phải để hân ném thử tư vị của người mới yêu đương, sau đó hân sẽ vĩnh viễn không thể quên được.

Tô Đất Kỳ từ trong phòng đi ra, hướng về phía toilet, chuyện này đương nhiên không có trốn khỏi sự giám thị của Phó Cẩn Ngôn.

Hân nghĩ, dù sao Trần Hiểu Ý cũng ở tại toilet, cầm điện thoại lên vừa muốn mật báo cho cô. Đột nhiên "Lạch cạch" một cái, điện thoại màu đen bị dùng sức vỗ lên bàn, chủ nhân của nó bỗng nhiên nhảy lên, chạy ra phía ngoài như một con gió.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Sắp gây cán meo meo meo~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ một đường đi về phía toilet. Thời điểm đi ngang qua nhà vệ sinh nam, nàng bỗng nhiên dừng lại, mờ ám nhìn quanh chốc lát, đột nhiên đi vào!

Trông thấy cử chỉ khác thường của nàng, trong đầu Phó Cẩn Ngôn cơ hồ lập tức nhảy ra một câu,

"Vương Đại Phú đến tìm nàng!"

Hân đi đến bên ngoài nhà vệ sinh nam, sờ súng đeo ở bên hông, lúc này mới cẩn thận lách mình đi vào.

Bên trong nhà vệ sinh nam rất trống, liếc nhìn khu vực bồn rửa tay cùng các chỗ mở cửa đều không có ai, cửa sổ thông khí cũng không có người vượt qua. Phó Cẩn Ngôn liền đưa ánh mắt vào bên trong hai cánh cửa đang khóa kia.

"Cốc cốc cốc!"

Hân gõ cửa phòng đầu tiên.

Bên trong lập tức vang lên một cái âm thanh táo bạo,

"Ai vậy!!! Ông đây còn chưa có xả xong đâu!!! Chờ đi!!!"

Không phải.

Hắn lại gõ cửa phòng thứ hai.

"Đại huynh đệ có giấy không? Bên trong không có giấy, tôi ngồi đây một giờ rồi. Làm phiền huynh đệ lấy giùm tôi với..."

Vẫn như cũ, không phải.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nơi này chỉ có năm phòng, những phòng khác đều không khóa cửa, không giấu được người.

Tô Mê kia, người đâu? Rõ ràng trông thấy nàng tiến vào mà?

Đôi mày rậm của Phó Cẩn Ngôn chăm chú nhìn đến một chỗ, cảm thấy cực kỳ quái.

Hắn bước nhanh về phía cửa sổ, muốn tìm xem có manh mối hay không. Thời điểm đi đến phòng chứa đồ ở phía cuối, cửa khép hờ, tuy nhiên nghe được một chút âm thanh kỳ quái. Editor: Mieu Bàn Từ

Âm thanh nho nhỏ, vụn vặt, quen thuộc!

Phó Cẩn Ngôn móc ra súng,

"Bành"

Không chút do dự đem cánh cửa kia đá văng ra, vừa định la lên,

"Không được nhúc nhích!"

Lại bị cảnh tượng trước mắt làm hoảng sợ ngây dại.

Sau cánh cửa không phải là Vương Đại Phú mà hắn kỳ vọng, chỉ có một mình Tô Đất Kỳ núp ở nơi hẻo lánh này, quần áo trong trạng thái nửa cởi.

Phó Cẩn Ngôn ngăn người một chút, không có hiểu rõ tình huống. Người trong góc vừa thấy được hắn, trong mắt hình như có sao sáng xoẹt qua, giống như hồ ly gặp được con mồi, liền nhào tới ôm chặt lấy hắn.

"Cô làm gì vậy, buông tay!"

Phó Cẩn Ngôn vững vàng bị ôm chặt chẽ, cả người nàng đều dán lên, mỗi một tác da thịt đầy lửa nóng quán lên người hắn, mặc hắn đẩy làm sao, cũng không buông tay,

"Mau buông ra, bằng không thì tôi nổ súng!"

Súng trong tay trong nháy mắt sa đọa thành một cái công cụ hù dọa người khác.

Thế nhưng người trong ngực giống như đã mất đi lý trí, không có chút nào sợ hãi nòng súng dọa người kia, ngược lại còn như gặp được đồ chơi bảo bối gì, đem mặt dán vào, thỏa mãn rên lên tiếng,

"A~ thật thoải mái... thật... mát mẻ..."

Nòng súng đen nhánh cùng da thịt thiếu nữ trắng men, có một loại cuồng dã cùng kiều nộn va chạm nhau, tạo thành tương phản mãnh liệt.

Màu đen khiến người ta sợ hãi kia, càng sắc tới làn da tuyết nộn của nàng, cơ hồ liền phá cách.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mồ hôi ướt tóc dài dính trên trán của nàng, giống như phù dung đầm sương sớm, làn váy mỏng manh ôm sát bám vào thân thể mềm mại, lộ ra đường cong hoàn mỹ của nàng. Hai con ngươi nàng thỏa mãn híp lại, ánh mắt mơ màng, giống như con mèo con, dùng đầu đi cọ lấy nòng súng, cánh môi ướt đầm có chút cong cong, khiến người khác muốn hôn lên.

Phó Cẩn Ngôn bị một màn trước mặt đánh vào thị giác, cổ họng rung động xiết chặt.

Đáng chết hơn là, thân thể Tô Đất Kỳ chẳng khác nào một con rắn mị hoặc, mềm mại không xương quán lấy hắn, cơ hồ muốn tan vào trong thân thể của hắn.

Mềm mại thờ đốc, tư thế nóng bỏng khiêu gợi, lại thêm mị hoặc ôm ấp triền miên, để nhiệt độ trong phòng chứa đồ nho nhỏ này thăng tấp tăng vọt.

Trước đó, hắn chưa từng trải qua bất kỳ lần đùa giỡn nào giống như vậy, kịch liệt đến dự hoặc. Mồ hôi trên trán Phó Cẩn Ngôn nhều nhại rơi xuống, cảm giác định lực của mình đang dần dần xói mòn.

Một cái kịch trường không đứng đắn đính kèm

*

Tô hồ ly nghi hoặc không thôi:

"A? Phó cảnh sát, anh đã cầm súng lục trên tay, như vậy giấu trong quần chính là gây cảnh sát sao?"

Phó cảnh sát đẩy mắt cuộn cuộn âm trầm, lưu loát cời dây lưng:

"... Tôi tới tới, em qua đây, anh cho em xem cái đại bảo bối."

(Hahah)

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Lạy trúa mèo, mình đã qua lứa tuổi học sinh ๓(=ω=)๓*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Editor: Miêu Bàn Tử

Đúng lúc này, bên ngoài phát sinh tình trạng khác.

"A!!! Có biến thái!"

Tiếng kêu quen thuộc sát vách vang lên, là Trần Hiểu Ý, còn kèm theo một vài âm thanh các thứ rơi xuống đất, lộp bộp vô cùng náo nhiệt.

Phó Cảnh Ngôn bỗng nhiên từ bên trong tình mê ý loạn bừng tỉnh, quay người vừa muốn đi ra nhìn xem.

"A, lại là hào quang nữ chính?"

Trong mắt Tô Đất Kỳ lóe lên một vòng tàn khốc, khoe môi phách lối nhướng lên, đuôi ngọc nhẹ giờ lên, vòng qua ôm lấy thân eo cường tráng của hắn, đem eo thon của chính mình đưa tới phía trước!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Xương hông hai người liền đụng vào nhau, kề sát kín kẽ, không có một chút khe hở nào.

"A..."

Phó Cảnh Ngôn nhin không được thấp giọng lên tiếng. Bất thành linh bị mỹ nhân đoạt đi tinh thần, trực tiếp đem Trần Hiểu Ý kêu cứu vút tận chân trời.

Hệ thống ghen hòng trần trối... Cái này cũng được?

Tô Đất Kỳ: Haha ngại quá, đây chỉ là thao tác thông thường.

*

Tô Đất Kỳ không cho Phó Cảnh Ngôn thời gian suy nghĩ, trực tiếp đưa tay cời y phục của hắn, tiến vào dò xét cực nhanh.

Khoan hãy nói, cái cảm xúc này, cũng quá tốt đi!

Cơ bắp căng đầy co giãn, còn có cơ bụng tám khối, nhân ngư tuyến*!

*Nhân ngư tuyến: hai đường chéo xuống bụng dưới tạo thành hình chữ V.

Nàng sờ rất là hăng hái, nhưng mà, đối với Phó Căn Ngôn là sự hành hạ lớn lao.

Ngon tay nhẹ nhàng vôn về bên trong trang phục, bàn tay mềm mại không xương mon trón nhiều chỗ, đẩy lên từng ngọn lửa, lấm ta lấm tẩm cháy trên mỗi chỗ thân thể, cũng đốt cháy trong lòng của hắn. Editor: Miêu Bàn Từ

Hồ hấp Phó Căn Ngôn trì trệ, còn đang nghĩ cách chống cự, ánh mắt mê hoặc thướt tha của Tô Đát Kỷ nhìn hắn một cái, đôi môi anh đào mê người không hề có điểm báo trước hôn lên môi hắn.

"Àm!"

Con người của Phó Căn Ngôn bỗng nhiên phóng đại, ý chí triệt để nổ tung.

Lần này, đừng nói là Trần Hiểu Ý, liền ngay cả mình là ai chỉ sợ đều đã quên, bốn mắt giao nhau ở giữa, mê muội thường thức cánh môi mềm mại thom ngọt kia.

Liếm láp, cọ xát, từ nhẹ nhàng hút đến thô bạo gặm nuốt, cơ hồ muốn đem cả người Tô Đát Kỷ đều nuốt vào trong bụng.

Bên trong Phó Căn Ngôn từng bước mở ra dục vọng nguyên thủy nhất, nhiệt độ nhỏ hẹp bên trong phòng chứa đồ liên tục tăng lên, sắp vượt qua biên giới, nhưng lại có vị khách không mời mà đến tới quấy rầy.

"Tô Mê, tiểu quái quái của anh, còn cùng ca ca chơi trốn tìm đnhà? Mau tới giúp ca ca, ca ca thật đau ~"

Một giọng nói quen thuộc đầy dầu mỡ vang lên, khiến người ta buồn nôn cùng nổi da gà, lại như một chậu nước đá rét lạnh thấu xương ụp xuống, trực tiếp đánh thức Phó Căn Ngôn.

Là cái lão trước kia ở trong phòng cùng uống rượu với Tô Mê, nhiều lần ăn đậu hũ của nàng - Hoàng Đồng.

Hắn làm sao lại biết Tô Mê ở đây?

"Thật là một cái tiểu yêu tinh nghịch ngợm, thế mà nóng vội chạy tới nhà vệ sinh nam chờ anh. Làm hại anh chạy đến nhà vệ sinh nữ tìm một trận, còn bị một cái bà điên cho đánh bị thương, đêm nay em phải đền bù ca ca thật tốt nha ~"

Mặc dù vừa mới bị một cái nữ nhân không biết tốt xấu đánh cho một trận, nhưng nghĩ tới sắc thái kiêu diễm động lòng người Tô Đát Kỷ đang đợi mình, Hoàng Đồng đều không để ý đau xót gì, xoa xoa tay bắt đầu tìm người.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Phó Căn Ngôn liền hiểu, vừa rồi Trần Hiểu Ý phát ra tiếng rít gào kia là vì cái gì.

"Có phải là ở đây không?"

Thần sắc hắn mơ màng, bắt đầu chơi đùa với cái cửa đang đóng ở phòng thứ nhất.

"Lão tử thực sự phục rồi!!! Con mẹ nó, t*ng trùng người lên não rồi há!!!! Đang i* cũng không yên, muốn f**k đến bệnh rồi à!!!!"

Âm thanh to lớn gầm thét đập xuống giữa đầu Hoàng Đồng làm hắn giật mình.

Hắn vội vàng né ra mấy bước, lại nghe thấy một âm thanh khác trong phòng kế bên truyền đến,

"Huynh đệ có giấy không? Tôi ngồi ở trong này hơn một giờ rồi...."

Số hai vẫn ở đó cầu cứu.

Sắc mặt Hoàng Đồng liền có chút khó coi, tiếp tục đi vào trong, mắt sắc phát hiện có cánh cửa khép hờ, đột nhiên hốt hoảng đóng lại.

"Tiểu yêu tinh, ca ca tìm tới em nha!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nhân vật qua đường trong truyện thật sự rất "thú vị" luôn ấy ๖(=ω=)๖

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Chương 15

Editor: Miêu Bàn Từ

Cửa là Phó Cẩn Ngôn đóng.

Âu phục trên người hắn đã sớm rơi xuống đất, áo somi trắng mỏng cũng bị kéo đến rối loạn, cúc áo mở ra mấy phần, còn in lên mấy cái dấu môi đỏ tươi, phá lệ làm cho người khác suy tư.

Lại nhìn Tô Đất Kỳ cơ hồ như dây leo sinh trưởng trên người mình, mông lung mơ màng chẳng khác nào uống rượu say, một bên vai vấy đã rơi xuống thất lung, một bên khác khó khăn lắm mới treo trên cánh tay, lộ ra tuyết trắng mềm mại hơn phân nửa, mị điểm đến cực điểm.

Lấy bộ dáng hai người hiện tại, hắn không có cách nào cùng những người khác giải thích tình huống này.

Hướng chi, lương tâm hắn hổ thẹn.

"Tiểu quái quái, mở cửa nhanh nha, ca ca biết em bây giờ rất khó chịu, ca ca là tới cứu em, để em dễ chịu nha ~"

Bên ngoài, Hoàng Đồng mở cửa không ra, dùng một giọng điệu phá lệ buồn nôn lừa gạt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Phó Cẩn Ngôn nghe xong lời này, biến sắc, đột nhiên cảm giác ra không thích hợp, lại cẩn thận đánh giá Tô Đất Kỳ. Trên mặt ửng hồng, làn da nóng hổi, toàn vô ý thức hướng trên người mình cạ, còn nghĩ cời quần áo, lòng hắn hơi hơi hộp một chút.

Nàng trúng thuốc!

Vừa rồi hắn bị nàng bỏ nhào quá mức bất ngờ, căn bản không còn kịp suy nghĩ, lại thêm thành kiến trước kia đối với nàng, tự động nhận định ôm ấp yêu thương của nàng là câu dẫn, không có phát hiện Tô Đất Kỳ nhiệt tình quá mức.

Thẳng đến nghe được Hoàng Đồng có ý riêng kia, hắn mới kịp phản ứng.

Thân thể Tô Đất Kỳ còn đang vô ý thức giãy dụa, trong miệng nghẹn ngào, như muốn khóc,

"A~ nóng quá... Khó chịu..."

Phó Cẩn Ngôn sợ nàng lên tiếng bị Hoàng Đồng phát hiện, liền bịt bịt miệng nàng lại, không nghĩ tới nàng khó chịu xoa người đến lợi hại, chỗ ở giữa lại cùng nhau thân mật, đem bụng lửa còn chưa kịp biến mất của hắn nổi lên. Editor: Miêu Bàn Từ

"Đừng làm rộn, ngồi im một chút!"

Hắn đem người đặt trong ngực của mình, hơi dùng sức ôm chặt, nhỏ giọng trấn an bên tai Tô Đất Kỳ.

Không biết là lời này có tác dụng, hay là cái ôm ấp này thật là làm cho người ta an tâm, động tác giãy dụa của nàng dần dần yếu đi, nhưng vẫn chăm chú như bạch tuộc dính ở trên người hắn.

Phó Cẩn Ngôn còn chưa kịp thở phào, ngoài cửa Hoàng Đồng gấp mềm không dụ được, trực tiếp dùng tới cứng rắn, nhắc chân lên liền bắt đầu dùng sức đập cửa.

"Àm! Âm! Âm!"

"Thứ đồ vật không biết tốt xấu, gia vừa ý người là phúc khí của người! Bị người chơi nát bấy như giẻ rách còn bày đặt giả trang liệt nữ trong trắng!"

Từng tiếng chửi rủa hùng hổ kéo theo lời lẽ khó nghe của hắn, Phó Cẩn Ngôn nghe được, mi tâm nhăn thành chữ Xuyên (川)

Nghe Hoàng Đồng nói, Phó Cẩn Ngôn biết người này đã có bảy tám phần say, chuyện gì đều có thể làm được. Nếu thật sự xông tới, hậu quả khó mà lường được.

Hướng chi Tô Mê còn là một minh tinh, cái này nếu náo ra động tĩnh, đối với danh dự của nàng sẽ là một đả kích lớn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩn Ngôn lấy thân thể mình dùng sức chặn cánh cửa phòng, khó khăn đưa tay móc điện thoại ra, chuẩn bị gọi điện thoại cho quản lý tiệm com để bọn họ tới xử lý, không nghĩ tới bên tai đột nhiên vang lên một tiếng lớn hơn,

"Con mẹ nó, nguoi còn đập cửa. Có phải muốn thừa dịp lão tử đang i* mà to mồm à?!"

Ngay sau đó là tiếng nện quyền trầm đục, xen lẫn tiếng thống khổ kêu to của Hoàng Đồng.

Phó Cẩn Ngôn cẩn thận mở khe hở nhìn xem, Hoàng Đồng mập lùn kia như một con lợn béo đáng chết nằm rạp trên mặt đất lấm bầm, bên cạnh là một người đàn ông hung ác, cao lớn thô kệch, trái xăm Thanh Long phải xăm Bạch Hổ.

Nếu như không có đoán sai, hẳn chính là cái vị lão đại ở phòng số một kia.

Lúc này, động tĩnh bên trong lớn đến mức kinh động đến bên ngoài, một đám người nối đuôi nhau mà vào, khuyên can, báo cảnh sát. Phó Cẩn Ngôn vội vàng đóng cửa lại, vừa cảm thấy trốn qua một kiếp. Không nghĩ tới giữa đôi bỗng nhiên mát lạnh, cúi đầu xem xét, quần của mình bị Tô Đất Kỳ thoát!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Editor: Miêu Bàn Từ

Hắn giật mình một cái, tranh thủ thời gian lấy tay kéo quần, nhưng cái tay này vừa buông lỏng, miệng Tô Đất Kỳ liền được giải phóng, lại bắt đầu lảm bầm.

Cách một tầng cửa mỏng manh như vậy, một đám người đứng bên ngoài, âm thanh lớn một chút tuyệt đối sẽ bị bọn họ phát hiện!

Nhưng người trước mặt đã mất đi ý thức, hoàn toàn nghe không hiểu. Dưới tình thế cấp bách, Phó Cẩn Ngôn cúi đầu, dùng miệng của mình chặn lại đôi môi anh đào đỏ tươi, thành công đem những âm thanh vụn vặt cùng thở gấp của nàng, tất cả đều phong tỏa.

"Đây chính là tự thân nguoi đưa tới cửa!"

Trong mắt Tô Đất Kỳ lóe ra một tia giao hoạt, dùng sức hôn lên, đem cái dụng cụ đơn giản này thành hôn kiểu Pháp triển miên nồng nhiệt.

Thiên lôi dẫn ra địa hỏa, chuyện đã xảy ra không thể ngăn cản.

Phó Cẩn Ngôn đưa tay dán sau đầu Tô Đất Kỳ, càng dùng sức ép nàng hướng về mình, cướp lấy càng nhiều ngọt ngào, ẩm ướt, khí tức mập mờ giữa răng môi giao thoa, hô hấp của hai người càng ngày càng nặng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hai người triển miên không biết bao lâu, một cái tay của hắn làm xàng làm bậy trên đường cong của Linh Lung Yêu Cơ Tô Đất Kỳ, tại thời điểm sắp đột phá cấm khu,

"Đình linh linh linh..."

Tiếng chuông điện thoại đơn điệu đột nhiên vang lên, đem Phó Cẩn Ngôn đang ham muốn bên trong bừng tỉnh.

Lấy điện thoại ra xem xét, là điện báo của Trần Hiểu Ý.

"Cái nữ chủ này nhiều lần phá hư chuyện tốt của ta, nguoi nhìn xem về sau ta làm sao ngược chết ả!"

Tô Đất Kỳ hướng về phía hệ thống cáo trạng.

Trong lòng hệ thống yên lặng thấp cho Trần Hiểu Ý một cây nến. Chọc cái hồ ly mang thù này, về sau ả ít có thảm rồi.

Phó Cẩm Ngôn thở hổn hển còn chưa bình phục lại, trong mắt âm trầm cuộn cuộn, đem điện thoại di động điều chỉnh thành trạng thái yên lặng, không có nhận.

Hắn biết lúc sau Trần Hiểu Ý trở lại phòng không thấy mình, cố ý gọi tới hỏi thăm. Nhưng tình huống hiện tại, hắn thật không biết phải nói như thế nào, dứt khoát liền không tiếp.

Người bên ngoài đã đi sạch sẽ rồi, bọn họ có thể an toàn rồi đi. Thế nhưng Phó Cẩm Ngôn nhìn người trong ngực, lại cảm thấy khó xử, nên xử lý nàng thế nào đây? Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỹ bị hạ thuốc quá mức dụ người, ngay cả mình đều không cảm lòng được, huống chi những cái gã bí ối kia thêm nhỏ dãi sắc đẹp của nàng?

Lại nói, Hoàng Đồng hạ thuốc nàng cũng sẽ không từ bỏ ý đồ. Nếu để một mình nàng lưu lại nơi này, có hậu quả gì không, hắn dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết.

Môi anh đào của Tô Đất Kỹ sưng đỏ không thôi, quần áo lộn xộn, như lên án việc làm vừa rồi của hắn. Phó Cẩm Ngôn mất tự nhiên dời ánh mắt, thở dài một hơi, nhặt âu phục của bản thân đắp kín nàng, đem người ôm lấy, đi tới bồn rửa tay.

Đã làm chuyện xấu, liền phải tới chịu trách nhiệm.

Hắn giải thích hành vi của mình như vậy.

"Xoạt!"

Nước lạnh không hề có điểm báo trước đánh vào mặt Tô Đất Kỹ, đem khô nóng của nàng giảm bớt một chút.

"Tô Mê, tỉnh, mau tỉnh."

Phó Cẩm Ngôn vỗ nhẹ mặt của nàng, làm cho nàng thanh tỉnh một chút.

"A..."

Con mắt không có tiêu cự của Tô Đất Kỹ khôi phục một tia thanh minh, cau mày, rất là bàng hoàng nhìn về phía hắn,

"Phó cảnh sát? Anh làm sao ở trong này?"

Một đôi mắt hồ ly trùng trùng tròn vo, xen lẫn vài phần kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Phó Cẩm Ngôn không khỏi thở dài một hơi, xem ra nàng đối với hành vi cảm thú của mình vừa rồi không có một chút ấn tượng nào.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nhưng đồng thời, đáy lòng lại có chút nặng nề. Mình giống như diễn viên nhận vai, rõ ràng tình đầu chính là mình, mà tại sao nàng cái gì đều không nhớ rõ.

"Cô bị hạ được, tôi dẫn cô đi bệnh viện."

Hắn lời ít ý nhiều nói rõ tình huống với nàng

Tô Đất Kỹ sững sốt một chút, đột nhiên dùng sức siết chặt góc áo của hắn, mặt trắng bệch mãnh liệt lắc đầu,

"Không được, không thể đi! Nếu không đầu đề tin tức sáng mai chính là tôi bị sẩy thai."

Phó Cẩm Ngôn cau mày,

"Vậy tôi mang cô về nhà, lại tìm bác sĩ tư nhân tới..."

"Không! Không thể!"

Thần chí Tô Đất Kỹ lại càng ngày càng mơ hồ, chỉ có thể dùng sức cắn răng, bắt lấy tay hắn, ráng chống đỡ, lấy vẻ thanh tỉnh cuối cùng nhanh chóng nói,

"Người đại diện nếu như tìm được tôi sẽ trực tiếp đem tôi đi, đưa đến trên giường người khác, không thể để cho hắn tìm tới... Tê a... Nóng quá, khó chịu..."

Lời còn chưa nói hết, nàng lại lâm vào hỗn độn.

Nói đùa! Nàng vì ngày hôm nay mà làm không ít chuyện, ngay cả việc hạ được đầy nguy hiểm như thế. Làm sao có thể không làm gì hắn liền bị chở về nhà đây?

Tô Đất Kỳ tà mị liếm liếm môi.

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17

Editor: Miêu Bàn Tử

Cái này cũng không được, cái kia cũng không được, Phó Cẩm Ngôn cũng loại bỏ ý định về khách sạn, nơi đó dễ bị câu từ cùng người đại diện phát hiện, cuối cùng quyết định mang nàng về nhà mình.

"Trẻ con đúng là dễ dạy! Không uống công ta hướng dẫn từng bước lâu như vậy."

Trong lòng Tô Đất Kỳ tán dương một câu, cười híp mắt, thức thời ban thưởng cho hắn, hôn lên một cái.

"Đừng có lộn xộn!"

Vành tai Phó Cẩm Ngôn nóng lên, sắc mặt cố ý nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, sửa lại quần áo hai người một chút, lại dùng âu phục của mình làm áo khoác, đem nàng bao lại, xác định không có ai nhận ra đây là ai, mới yên lòng đi ra.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trước khi đi, hắn dừng lại, thuận tay ném cho phòng số hai một cuộn giấy.

"Huynh đệ thật trượng nghĩa!"

Nghe thấy âm thanh, Phó Cẩm Ngôn tự bỏ dỡ ra hắn ở bên trong giờ ngón cái cho mình, cảnh tượng song kích 666. Nhưng câu nói tiếp theo của hắn, liền để Phó Cẩm Ngôn hồi hận phần hảo tâm này.

"Lão Thiết tôi hướng phần tình nghĩa cứu mạng đến huynh đệ, tuyệt đối sẽ không đem chuyện huynh đệ mang theo bạn gái đề ở bồn cầu nói ra!"

Phó Cẩm Ngôn:...

Hệ thống:

【 Hà??? Cái gì? Đề cái gì? 】

Tô Đất Kỳ che lỗ tai của hắn:

"Ha ha ha, tiểu hài tử không cần nghe loạn."

Phó Cẩm Ngôn nghĩ đến động tĩnh vừa rồi hai người phát ra tại trong phòng, mặt lập tức nóng lên, cơ hồ muốn chạy trốn, chân dài bước nhanh ra cửa, trực tiếp leo lên xe taxi.

Mặc dù xe của hắn dừng cách đó không xa, nhưng sức mạnh của Tô Đất Kỳ giống như cổ kẹo đường quần trên người mình, vẫn là ngồi taxi tương đối an toàn. Editor: Miêu Bàn Tử

Sau khi báo địa chỉ, xe liền chạy, hồ ly tinh say xe tạm thời hành quân lạng lẽ.

Nhìn xem Tô Đất Kỳ yên lặng gối đầu lên chân của mình, không còn làm âm ỉ, Phó Cẩm Ngôn nhìn sự phụ lái xe không có phản ứng gì, ngậm thở phào nhẹ nhõm. Nếu như ở trong xe náo, kia đúng thật là bị người ta hiểu lầm hoàn toàn.

Hắn không biết, sự phụ lái xe kiến thức rộng rãi, mọi trường hợp nóng nảy đều gặp qua, cái dạng nhu mì như nước này đều không hiếm có.

Tâm Phó Cẩm Ngôn vừa buông xuống, điện thoại lại vang lên, vẫn là Trần Hiểu Ý.

Vừa rồi dưới tình thế cấp bách cúp điện thoại, hiện tại tiếp tục không nghe, để đồng sự lo lắng, có chút không tốt lắm.

Phó Cẩn Ngôn liếc mắt nhìn Tô Đát Kỳ, thấy nàng híp mắt ngủ, ngón tay thon dài trượt trượt, tiếp điện thoại.

"Alo?"

Nghe thấy cái âm thanh thanh lãnh này, bên kia Trần Hiểu Ý rõ ràng sùng sốt một chút, lúc này mới khẩn trương hỏi liên thanh:

"Phó ca, anh đi đâu? Em gọi anh nhiều cuộc đều không thấy anh nhắc máy, em thật lo lắng, anh bên kia có phải là có biến? Còn có Tô Mê kia cũng đột nhiên không thấy, anh ở đâu, hiện tại em liền đi qua tìm anh tập hợp..."

Một tràng lo lắng, Phó Cẩn Ngôn nghe vào trong tai lại không có cảm giác gì. Hắn hoàn toàn bị câu nói sau cùng hấp dẫn lực chú ý, tim nhảy một cái, có tật giật mình nhìn thoáng qua người đang nằm sấp trên chân của mình, vội vàng cự tuyệt,

"Không cần, hiện tại tôi có chút việc phải xử lý, rất muộn. Nhiệm vụ hôm nay liền tạm dừng ở đây, tự cô về nhà trước đi."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trần Hiểu Ý nghe xong, lại cho rằng hắn quan tâm mình, sợ ban đêm một mình đi ra ngoài không an toàn. Trong lòng ngọt ngào, càng kiên trì muốn đi cùng hắn,

"Như vậy sao được, em là trợ thủ của anh, nhất định phải cùng anh cùng tiến cùng lui. Anh xử lý sự tình còn em ở bên giúp một tay, có thể trợ giúp anh là được rồi!"

Một bộ dáng nỗ lực xung phong làm việc không oán không hối.

Tai hồ ly rất nhọn. Tô Đát Kỳ đương nhiên nghe được ngữ điệu sục sôi của Trần Hiểu Ý, nàng trào phúng hừ lạnh một tiếng, trầm nghĩ:

"A, hỗ trợ? Ta nhìn ả đây là muốn trực tiếp lên giường đi!"

Con mắt nàng chuyển nhanh như chớp, cười xấu xa, trong lòng sinh ra một kế.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Editor: Miêu Bàn Tử

Phó Cẩn Ngôn không giỏi xử lý các mối quan hệ, đối với sự nhiệt tình của Trần Hiểu Ý có chút đau đầu, cứng rắn lạnh lẽo trả lời:

"Không cần cô giúp..."

Lời còn chưa nói hết, Tô Đát Kỳ đột nhiên hướng về thân thể hắn, mày cay lại, yêu kiều nói,

"A, tiểu Phó giúp em... A~, em nóng quá, mau giúp em giảm nhiệt ~ "

Phó Cẩn Ngôn:...

Trần Hiểu Ý:...

Hệ thống:...

Tay Phó Cẩn Ngôn run một cái, vừa chột dạ lại khẩn trương liền cúp điện thoại.

Đầu bên kia, Trần Hiểu Ý kinh hãi đan xen. Khó trách hắn nói không cần mình hỗ trợ, loại sự tình này, cô làm sao giúp được một tay?

Cô gắt gao nhìn điện thoại bị cúp máy khoảng chừng một phút đồng hồ, không dám tin tưởng lại gọi qua.

"Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau. Sorry...."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Giọng nữ máy móc băng lãnh vang lên, như đang cười nhạo cô tự mình đa tình. Trần Hiểu Ý cứng đầu nghe thật lâu, thẳng đến đầu bên kia truyền đến âm thanh "Tút tut tut", điện thoại tự động chuyển tiếp đều bị dập máy, lúc này hốc mắt của nàng mới đỏ lên

"Oa..." Một tiếng

Từ lúc bắt đầu cao trung, cô liền thâm mến vị giáo thảo học bá ưu tú này, vì hấn mà cắn răng đi thi học viện luật, vốn không phải ngành mình am hiểu. Dùng hết toàn lực mới có thể đến hấn gần như vậy, mắt thấy hấn cùng mình càng ngày càng quen thuộc. Không nghĩ tới thể mà bị một cái nữ nhân không biết từ nơi nào xuất hiện nhanh chân đến trước rồi?

Tất cả những cố gắng cùng mục tiêu cho tới nay sụp đổ, Trần Hiểu Ý sao có thể gắng gượng được, không coi ai ra gì ngã trên sàn nhà tuyệt vọng khóc lớn.

Tô Đất Kỳ làm xong chuyện xấu, cũng gặp báo ứng, vừa rồi khê động nên say xe càng lợi hại, chỉ có thể ngoan ngoãn nhắm mắt lại nghỉ ngơi, thẳng đến xuống xe, nàng mới bắt đầu không thành thật muốn ôm ôm hôn hôn.

Phó Cẩm Ngôn nhìn thấy ánh mắt đau lòng nhức óc của sư phụ lái xe, kiểu như "Hiện tại nhìn đáng đáp bên ngoài của mấy đứa thanh niên ok lắm, không nghĩ tới bên trong là cái mặt người dạ thú*", liền chạy trốn chết. Editor: Miêu Bàn Từ

*Mặt người dạ thú: tà người có vẻ bề ngoài trông thì tử tế nhưng trong lòng dạ lại độc ác, thâm hiểm chẳng khác gì thú dữ.

"Cùm cụp."

Sau khi mở được cửa nhà, hấn rốt cục mới tuôn ra một cái thở dài, đoạn đường này thật sự quá khó chịu.

Cho dù Tô Đất Kỳ co quắp trên người mình không nhúc nhích, nhưng cái thân thể đầy lửa nóng kia thỉnh thoảng hướng trên người mình cọ một cái, mùi thơm cũng không ngừng chui vào bên trong mũi mình, quả thực khảo nghiệm độ tự chủ của hấn.

Nhưng mà Phó Cẩm Ngôn vừa mới đem trái tim thả lại trong bụng, quay đầu nhìn lại, cái người thần trí hoàn toàn không rõ kia không biết từ lúc nào đã nhanh chóng đem đồ chơi hết!

"Ngừng ngừng ngừng, dừng tay!"

Mắt thấy nàng bắt đầu coi bỏ nút thắt nội y, mũi hấn nóng lên, vội vàng tiến đến ngăn cản.

Tô Đất Kỳ ước gì hấn "Ôm ấp yêu thương", một đôi tay lập tức bỏ qua nút thắt, đem hấn vừa vặn ôm.

Một cái mỹ nữ gọi cảm, với một cái mỹ nữ để trần gọi cảm, là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Phó Cẩm Ngôn được khắc sâu trải nghiệm cái gì là da trắng nõn nà, nữ nhân này toàn thân da thịt đều là ngọc thạch thượng hạng, tinh tế mềm nhẵn, để cho người ta yêu thích không buông tay.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hấn sợ động tác của mình lớn một chút sẽ đem nàng bóp đến ứ đọng máu. Chỉ nhẹ nhàng đẩy nàng,

"Đừng như vậy, cô ngã bệnh, nhanh đi nghỉ ngơi."

Nhưng với lực đạo nhẹ như vậy, không giống như là muốn đẩy ra, ngược lại càng giống muốn cự còn nghênh.

Tô Đất Kỳ nhìn mặt hấn đều đỏ đến cổ, càng giờ trò xấu ghé vào lỗ tai hấn mập mờ thổi hơi, trong miệng không cảm được thâm than nhẹ, làm cho Phó Cẩm Ngôn run chân, cơ hồ đứng không vững.

Mắt thấy mỹ nhân nàng như tơ lần theo xương quai xanh mình, một đường hôn lên, khí tức nóng hổi hết lần này tới lần khác in lên như ấn ký, Phó Cẩm Ngôn cảm giác toàn thân đều run rẩy, dục hỏa mãnh liệt thiêu đốt hấn gần như ngạt thở, ý chí lập tức liền muốn tước vũ khí đầu hàng.

"Ba!"

Một cái tát vô cùng thanh thúy vang lên bên trong phòng khách rộng rãi.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

Editor: Miêu Bàn Tử

Lúc đầu hệ thống ngồi xổm trong góc vẽ vòng tròn muốn thể hiện tiểu hài từ đây rất cô đơn, phi lễ chó nhìn, bị cái tát vang dội này làm giật mình. Quay đầu nhìn, lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy làn da trắng nõn của Phó Cẩm Ngôn nhanh chóng phồng lên, sưng phồng lên.

Hắn chấn kinh rồi,

【 Hò ly ngu ngốc, người đánh nam chính làm gì?! 】

Rõ ràng là người ra tay câu dẫn trước, nam chính hắn làm gì sai?

Ah, nữ nhân!

Tô Đất Kỳ khó có khi ngây ngẩn cả người một chút, nghe hắn nói, mới nháy nháy mắt hai lần, cười đến cao thâm khó lường,

"Chuyện này có thể không liên quan đến ta, ta thích thì đánh hắn thôi."

Hình như nàng đánh giá thấp trình độ chính nhân quân tử của hắn a?

Chính mình đã thoát thành dạng này, rõ ràng hắn cũng rất muốn bỏ nhào về mình, nhưng tại giây phút cuối cùng lại kiềm được.

Nam nhân này, coi như không tệ.

Trong mắt hồ ly hiện lên một tia hứng thú.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Mặc dù ở trong lòng Tô Đất Kỳ khen ngợi hắn một phen, nhưng hành vi bên ngoài lại không một chút tôn trọng, xem như không có cảm giác được cảm xúc của hắn đang giãy dụa, trong miệng lại tiếp tục thờ dốt ngâm nga dịu dàng, hướng trên điểm mẫn cảm của hắn cọ cọ. Tư thế câu dẫn muốn đem hắn làm tới cùng!

Trên mặt Phó Cẩm Ngôn nóng rất, cái tát này mặc dù đem dục vọng vui đi phân nửa, nhưng cũng không chịu được dạng trêu chọc của nàng. Hắn cắn răng ôm ngang nàng, trực tiếp tiến vào phòng vệ sinh, bỏ nàng vào bồn tắm lớn, mở vòi hoa sen hướng trên người nàng tưới lên. Editor: Miêu Bàn Tử

"A!"

Dòng nước băng lãnh đột nhiên thấm vào, đem nàng ngâm lạnh thấu tim. Trong mắt mơ màng cùng khát vọng biến mất một chút, Tô Đất Kỳ khó chịu nhăn nhó lông mày. Trong nháy mắt thấy rõ người trước mặt, thần sắc bỗng nhiên xiết chặt, gấp giọng hỏi hắn,

"Tôi đang ở đâu?"

Biết nàng đang lo lắng, sợ rơi vào tay những người kia, Phó Cẩm Ngôn vội trấn an,

"Cô yên tâm, đây là nhà tôi, bọn họ tìm không thấy cô."

Tô Đất Kỳ lúc này mới thở dài nhẹ nhõm, thân thể mềm xuống dưới một chút, tựa ở trên bồn tắm.

"Tê..."

Cảm xúc lạnh lẽo dán lên thân thể nóng bỏng, làm nàng thấy khác thường. Cúi đầu xem xét, nàng phản xạ có điều kiện cuộn tròn chân ôm chặt mình trần, đôi mắt vừa hoảng lại sợ trừng tròn vo, khàn giọng kêu ra tiếng,

"Quần áo của tôi đâu?"

Bên trong âm thanh kia tràn đầy phòng bị.

Phó Cẩm Ngôn trên mặt nóng lên, cảm giác mình như tiểu bằng hữu làm chuyện xấu bị bắt thóp, trong thời gian ngắn chân tay có chút luống cuống, thanh âm nói chuyện đều cả lăm, liền giải thích,

"Không, không phải tôi làm, vừa rồi là cô tự mình cởi xuống!"

Nói xong, còn nhặt quần áo đưa cho nàng, như để chứng minh trong sạch của mình.

Trong nháy mắt Tô Đất Kỳ tràn đầy hoài nghi cùng cảnh giác, giống một con thú nhỏ bị thương cuộn mình trong góc. Qua nửa ngày, mới tiếp nhận quần áo, cúi đầu rầu rĩ, cần mỗi nói:

"Anh đi ra ngoài!"

Phó Cẩm Ngôn ở trong mộng tỉnh lại, lòng bàn chân vội vàng như bơi dầu, chạy ra khỏi phòng tắm.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đồng hồ vừa báo mười giờ. Dựa theo nguyên tắc làm việc và nghỉ ngơi của hắn, cái giờ này đã thoải mái nằm trên giường, nghe nhạc êm dịu chuẩn bị đi ngủ. Nhưng giờ phút này, hắn lại chật vật đứng trong phòng khách, không biết làm thế nào.

Mái tóc luôn luôn bông bênh đầy khí chất, hiện tại ướt hơn phân nửa, lộn xộn dính trên trán. Quần áo trên người lại xốc xếch không chịu nổi, mồ hôi hòa với nước lạnh trong phòng tắm bắn lên, dính trên người khiến hắn cực kỳ khó chịu.

Khoa trương nhất chính là, dép lê mang trên chân hắn, không biết từ lúc nào đã biến mất. Hiện tại, Phó Cẩm Ngôn chính là để chân trần giẫm ở trên sàn phòng khách.

Kiểm sát trường cao lạnh cảm dục tự kiểm chế cái gì? Nơi này chỉ có một tiểu xử nam ngược ngung không biết nên làm thế nào cho phải thôi~.

Cái nữ nhân này đột nhiên xuất hiện trong cuộc sống của hắn, hoàn toàn làm hắn rối loạn!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Aiz~~ nam chính ngây thơ a~~:))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Editor: Miêu Bàn Từ

Tiết tấu ngày thường từng bước bị đánh vỡ, lại thêm trong nhà còn có một người, làm tinh thần Phó Cẩm Ngôn có chút không tập trung. Trong lúc nhất thời hắn không biết mình nên làm cái gì, sau khi từ phòng tắm đi ra, liền duy trì tư thế đứng ở đó, không hề dao động.

Nhịp tim đập loạn cào cào dần dần trở nên bằng phẳng, đột nhiên hắn mới kịp phản ứng, Tô Mê dạng này, hắn chưa từng thấy qua!

Từ lần thứ nhất bắt đầu nhìn thấy nàng, Tô Mê ở trong mắt hắn chính là nữ minh tinh phong tao gợi cảm, mỗi thời khắc đều đang đùa giỡn người. Vì muốn nổi tiếng, nàng có thể bôi rượu, thậm chí còn ngủ cùng cái chủng loại đầy dầu mỡ kia.

Tóm lại, chính là dựa vào thân thể của mình để đổi lấy lợi ích, hoàn toàn không có ranh giới cuối cùng của đạo đức, không tự trọng cũng không tự ái.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thế nhưng, hành vi đêm nay của nàng, làm cho hắn có chút ấn tượng.

Nếu như Tô Mê tự nguyện ngủ cùng như vậy, thì Hoàng Đồng cần gì phải hạ dược cho nàng? Vì sao nàng phải trốn, ngay cả nhà cũng không dám về?

Lại nghĩ tới ánh mắt đề phòng của nàng nhìn mình, đồng thời phản xạ có điều kiện che lấy thân thể khi bị lộ, Phó Cẩm Ngôn xuất thân là kiểm sát trưởng

nhảy bên phát hiện dấu vết không thích hợp ở trong đó.

Hắn cẩn thận nhớ lại một chút, những ngày này theo dõi Tô Mê, sinh hoạt mỗi ngày của nàng cực kỳ quy luật. Trừ quay phim dự tiệc, mỗi đêm đều về nhà ngủ, đơn giản cực kỳ. Cũng không có thác loạn hàng đêm như lời đồn đại.

Đều nói tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật, đây đều là Phó Cẩm Ngôn mỗi ngày tự mình nhìn thấy. Nhưng bởi vì thành kiến vững chắc đối với nàng, lúc ấy cũng không có phát hiện không ổn. Lúc này nhớ lại, mới phát giác được khắp nơi đều kỳ quặc.

"Chúc mừng phát tài, chúc mừng phát tài, chúc mừng người phát tài ~ "

Phó Cẩm Ngôn đang lúc thăm dò cẩn thận, một cái tiếng chuông ồn ào đột nhiên vang lên trong phòng khách an tĩnh, không phải điện thoại hắn.

Loay hoay đi theo tiếng nhạc, mới phát hiện âm thanh phát ra trên mặt đất. Trong đồng hồ vung đầy trên sàn nhà, là điện thoại di động của nàng vang lên.

Nhặt lên xem xét, trên màn hình điện thoại hiện lên mấy chữ "Chuột da".

Tiếng nước trong phòng tắm còn đang vang, hắn cầm điện thoại di động đi qua gõ cửa một cái, nhưng đoán chừng là bị tiếng nước che đi, không có đáp lại. Editor: Miêu Bàn Từ

Điện thoại vẫn như cũ không buông tha mà vang lên, thoát nhìn như là có chuyện đặc biệt khẩn cấp.

Ngay tại lúc Phó Cẩm Ngôn rầu rĩ muốn đẩy cửa vào gọi người, suy nghĩ đây vẫn là thời điểm mình nên hỗ trợ một chút, tiếng chuông rốt cục cũng ngừng.

Không phải lựa chọn giữa đi giúp và không đi giúp, hắn thờ dãi một hồi, nhưng điện thoại lại "Leng keng leng keng" liên tục mấy cái tin nhắn.

"Cái nha đầu chết tiệt nhà người có phải mình dài cánh cứng rồi không!!! Ngay cả điện thoại của ta cũng dám không tiếp!! Hiện tại người trở về phòng bao cho ta. Ngay lập tức!!!"

"Ta nói cho người biết, nếu như đêm nay người không hầu hạ Hoàng Đồng cho thật tốt, thì ngày mai ta sẽ để công ty tuyệt tâng* người!! Người tin hay không!!!"

*Tuyệt tâng:

+ Nghĩa đen: che dấu trong tuyệt.

+ Nghĩa bóng: đồng nghĩa với phong sát.

"Đến lúc đó người không chỉ một phen tiền cũng không lấy được, ta còn muốn tìm luật sư kiện người!!! Kiện đến khi người táng gia bại sản, cho không ai dám dùng người, về sau vẫn là ra ngoài bán thân!!!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Phó Cẩm Ngôn thề, hắn không cố ý nhìn lên tin nhắn của Tô Mê, nhưng sau khi nhìn qua, đáy lòng hắn đối với loại khẩu khí uy hiếp này cảm thấy không thoải mái. Nhìn khẩu khí người này không có kiêng kỵ gì, hắn khẳng định đây không phải lần đầu tiên nói như vậy.

Hắn nhớ tới, người đại diện Tô Mê là họ Chu, lại liên tưởng đến trước khi nàng hôn mê nói rằng tuyệt đối không thể để người đại diện tìm tới nàng, Phó Cẩm Ngôn cảm thấy mình đã đụng chạm đến một bộ phận chân tướng mà mọi người không biết.

"Đương đương coong..."

Đồng hồ gõ báo mười một giờ, cũng gõ tâm hắn giật mình một cái.

Hắn hậu tri hậu giác* phát hiện, bản thân chờ đợi Tô Đát Kỳ điều chỉnh trong phòng tắm đã một canh giờ, tiếng nước từ đầu đến cuối vang động không có ngừng, nhưng cũng không có nghe âm thanh của nàng.

Xảy ra vấn đề rồi!

*Hậu tri hậu giác: quá trình từ nhận thức đến hiểu rõ xảy ra khá chậm.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nha, Miêu không ấn định lịch đăng chương nha quý dị, rảnh khi nào thì edit rồi đăng thôi (//▽//)

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Mèo méo meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Editor: Miêu Bàn Từ

Trong lòng Phó Cẩn Ngôn hơi hồi hộp một chút, cũng không quản được lúng túng, đẩy cửa xông vào, liếc mắt liền thấy Tô Đất Kỳ nằm trong bồn tắm không một tiếng động.

Nước từ vòi sen ở trên đầu như không cần tiền rào rào chảy xuống dưới bồn tắm lớn, đã sớm đem cái bồn tắm kia lấp đầy, dòng nước xuôi theo thành bồn tràn ra bên ngoài. Một bước đi qua, là rét lạnh thấu xương.

Nàng vậy mà ngâm mình trong nước lạnh một tiếng!

Cả người Tô Đất Kỳ đều ngâm trong dòng nước băng lãnh, không biết có phải quá lạnh hay không, thân thể bày ra cái tư thế cuộn mình, mặt tái nhợt không có một tia huyết sắc, hơn nữa khuôn mặt đều ở trong nước. Phó Cẩn Ngôn nhìn thấy, cả trái tim đều nhấc lên.

Nàng đem mình chết đuối?!!!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hệ thống nhìn trên mặt hấn xanh trắng đan xen, không che giấu được sợ hãi cùng lo lắng, liền thờ dài một hơi,

【 Nam chính đáng thương a, cứ bị người đùa bỡn trong lòng bàn tay như vậy. 】

Rõ ràng là nàng nghe được động tĩnh bên ngoài, ngay lập tức nhảy vào trong nước giả vờ ngất đi! Một tiếng trước đó, Tô Đất Kỳ hoàn toàn ngồi soi gương, đem cái mặt trang điểm cầu kì tẩy thành bộ dáng điểm đậm đáng yêu như hiện tại!

Kỹ thuật diễn này, làm bình hoa di động, thực sự quá đáng tiếc!

【 Hồ ly tinh, không bằng người đi diễn một bộ phim rồi lấy giải Ảnh hậu đi. 】

Tô Đất Kỳ ghét bỏ, thẳng thắn lắc đầu,

"Không, quá mệt mỏi. Vẫn là ngủ với nam nhân, vừa dễ dàng lại vui sướng."

Hệ thống:... Tại sao bản điện hạ lại ôm mong đợi cao hơn đối với một con hồ ly tinh lấy sắc hầu người này?

"Soạt!"

Một tay Phó Cẩn Ngôn đem Tô Đất Kỳ từ trong nước vớt ra, khăn trương đưa tay lên mũi.

Không có hô hấp!

Mặt của hấn trong nháy mắt càng xanh mét. Editor: Miêu Bàn Từ

"Tô Mê? Tô Mê cô tỉnh!"

Phó cảnh sát tri thức đã học qua cấp cứu, lập tức bắt đầu ấn lên tim phổi cho khôi phục. Nhưng người này vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại, ngược lại thân thể càng ngày càng lạnh, hấn cũng bắt chấp những thứ khác, cúi người bắt đầu hô hấp nhân tạo cho nàng.

Một khắc môi kè môi này, hệ thống không tiếp tục suy nghĩ nhiều. Hấn cảm thấy sau quá trình rèn luyện của hồ ly tinh, năng lực chịu đựng của hấn nhanh chóng trưởng thành.

Đề Phó Cẩn Ngôn lao động một hồi lâu, Tô Đất Kỳ mới cho hấn mặt mũi, chậm chạp mở mắt. Vừa tỉnh dậy liền thấy nhan sắc anh tuấn phóng đại trước mặt, mắt hồ ly bỗng nhiên trừng lớn, dùng cả tay chân giằng co, hướng về phía hấn vùng đánh loạn xạ,

"A! Đừng đụng vào tôi!"

Phó Cẩn Ngôn chưa có một giây vui vẻ vì nàng "tỉnh lại", liền gặp công kích. Cũng may hấn phản ứng nhanh, phản xạ có điều kiện đè lại tay chân của nàng, lúng túng giải thích,

"Cô vừa rồi ngâm nước, tôi chỉ hô hấp nhân tạo cho cô mà thôi, cô đừng kích động, OK?"

Hệ thống mặt đầy tang thương. Rõ ràng nam chính làm như vậy là bị người thiết kế, hẳn vì người lo lắng hải hùng, vì cứu người hao tâm tổn trí phí sức không nói. Còn phải giải thích ngược lại với người, trên đời này còn có công bằng hay không a!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Ký tròn tròn tròn mắt nhìn hắn, thấy hắn cũng không có hành động gì tiếp theo, lúc này thần sắc mới buông lỏng một chút,

"Vây, vậy anh thả tôi ra."

Phó Cẩn Ngôn đương nhiên không có dị nghị.

Thế nhưng hắn vừa buông tay, Tô Đất Ký lại làm bộ dáng muốn đâm đầu vào trong bồn tắm, hắn vội vàng bắt lấy cánh tay của nàng,

"Cô làm gì!"

"Anh chớ xía vào, thả tôi ra!"

Tô Đất Ký bị kiềm chế, không phản kháng nổi, cũng lớn tiếng kêu lên.

"Không phải chỉ bị hô hấp nhân tạo một chút, cần phải đi tìm chết sao?"

Phó Cẩn Ngôn hoàn toàn không hiểu rõ mạch nào kén của nàng, sốt ruột nói,

"Chúng ta cũng không phải không có hôn qua!"

Phó Cẩn Ngôn:...

Hệ thống đau lòng nhức óc... Phó cảnh sát a Phó cảnh sát, người sa đọa! Làm sao người có thể mặt không đỏ tim không loạn, dửng dưng đem hai chữ hôn môi hô lên như đúng rồi vậy a!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Giờ ngồi xoát lại mới thấy bản dịch mình một đống lỗi ~(*□□□)~ ư ư~*

□*Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Mèo méo meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Editor: Miêu Bàn Tử

Lời vừa thoát ra khỏi miệng, Phó Cẩn Ngôn đã cảm thấy không được bình thường. Liếc qua Tô Đất Ký, trên mặt của nàng cũng xoẹt lên một tia đỏ bừng, tức giận dậm chân,

"Ai muốn chết!"

Nàng cắn răng gắp giọng nói:

"Anh mau buông tay, thuốc này... Tê a~... Dược tính quá lợi hại."

Chưa nói được hai câu, trong miệng của nàng nhin không được tràn ra vài tiếng ngậm nga khó chịu.

"Anh cách xa tôi một chút! Ách a~... Tôi sợ tôi không nhin được, làm ra chuyện không nên đối với anh."

Phó Cẩn Ngôn sững sốt vài giây, mới phản ứng được lời nàng nói có ý gì, tay giống như bị bóng vội vàng rút lại, nhìn Tô Đất Ký trở về ngậm trong bồn tắm

Cho nên nói, nàng ngậm nước lạnh không phải là vì tìm chết, mà là muốn làm dịu dược tính phát tác?

Vậy mới vừa nãy hấn nói cái gì mất mặt vậy a!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Khụ khụ khụ..."

Phó Cẩn Ngôn lúng túng đến mức bị sắc nước miếng chính mình, không còn mặt mũi nào nhìn Tô Đất Ký, vội vàng bước nhanh khỏi phòng tắm.

Thế nhưng ngẫm mình bên trong nước lạnh dài như thế, cũng không phải là biện pháp tốt. Hấn lên mạng, mở công cụ tìm kiếm, tra một chút "Trúng thuốc nên làm cái gì?"

Đáp án được nhiều lượt bình chọn nhất là,

"Tìm một người nam nhân giải quyết là được, ví dụ như tôi."

"Cái gì ô yên chương khí*, ngôn luận trên mạng đúng là không đáng tin cậy!"

*Ô yên chương khí: Khóí đen mù mịt, ý chỉ không phân ra ai đúng ai sai được (có người nói phải làm thế này, người khác lại bảo làm thế kia, có cả ngàn đáp án ko biết cái nào đúng nên mù mịt)

(Cảm ơn bạn SoaissCa đã giúp nà (,, ω ▯ ,,))

Đối mặt với cái ám chỉ trần trụi này, Phó Cẩn Ngôn chau mày, đành thoát ra, gọi điện thoại cho pháp y bạn tốt của hấn.

"Alo? Nói đi, có chuyện gì?"

"Alo, cái kia....Ách, chính là..."

Trong khoảng thời gian ngắn hấn có chút nghẹn lời, không biết nên bắt đầu từ chỗ nào.

Bạn tốt nghe được rơi vào trong sương mù,

"Tôi nói, cậu xảy ra chuyện gì vậy? Ngày hôm nay nói chuyện làm sao áp a áp ứng không giống cậu nha, có phải là gặp vấn đề khó khăn không?" Editor: Miêu Bàn Tử

Bình thường hấn tìm đến mình cũng là đâm ba câu lời ít ý nhiều biểu đạt xong ý tứ chính mình. Ngày hôm nay quá không đúng! Chẳng lẽ xảy ra chuyện lớn?

Cũng không phải vấn đề lớn sao? Lời này làm sao mà hỏi đây?

Phó Cẩn Ngôn ậm ừ đến mấy phút, đem bạn tốt chờ đến khó chịu, lúc này mới quyết định chắc chắn, trực tiếp đem tình hình thực tế nói ra,

"Trong nhà của tôi có một nữ nhân trúng thuốc, nên làm cái gì?"

Đối phương trầm mặc nửa phút, đột nhiên cảm thấy việc này trịnh trọng, cũng ngưng châm chọc cười đùa, thăm thía nói,

"Aiz, tôi biết cậu nhiều năm như vậy đều không có chạm qua nữ nhân, khả năng trên tâm lý hoặc là trên sinh lý có vài chương ngại nhỏ. Nhưng chỉ cần cậu tích cực trị liệu, y học phát triển hiện đại như thế, đều có thể giải quyết đúng hay không?"

"Cậu cũng không thể vì đầu óc nóng lên làm chuyện phạm pháp a! *** thì phán ba năm trở lên, nếu đối phương tuổi còn nhỏ, tử hình đều có. Cậu làm cái nghề này, luật pháp so với tôi biết rõ ràng hơn, nghiêm trọng như thế nào không cần tôi nhiều lời? Cậu cũng không thể đi nhầm đường! Tôi cũng không muốn về sau đưa com hộp cho cậu!"

(Chỗ *** trong convert để vậy. Quý dị cũng có thể hiểu là tội cường dâm)

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩn Ngôn:... Cái gì mà pháp y giỏi nhất, còn không bằng những cái loạn thất bát tao* trên mạng kia!

*Loạn thất bát tao: mất trật tự, lộn xộn.

"Nghĩ gì thế! Sao tôi có thể làm ra loại sự tình này? Bạn của tôi bị người khác hạ thuốc, tôi chỉ muốn giúp cô ấy một tay, đừng suy nghĩ lung tung, tranh thủ thời gian nói biện pháp giải quyết cho tôi!"

Nghĩ nghĩ, hấn lại tăng thêm một câu,

"Không cần phải tới bệnh viện."

Nữ.

Bạn bè.

Mặt trời mọc ở hướng tây!!!

Phó Cẩn Ngôn hần lại còn nói mình có bạn bè nữ?

Đầu dây bên kia bắt lấy trọng điểm rất nhanh, trầm mặc một hồi,

"Chỉ chuyện này?"

"Cái gì mà chỉ việc này? Cái được tính kia phi thường lợi hại!"

"Không có việc gì, tôi có biện pháp!"

Bạn tốt vỗ vỗ ngực, bảo đảm nói.

Phó Cẩn Ngôn mắt sáng lên, liền nghe hần tiếp tục nói:

"Cậu không phải là giải được tốt nhất nha! Tục ngữ có câu, giúp người thì giúp đến cùng, đưa Phật thì đưa đến Tây Thiên. Trục tiếp đem người quăng ngã trên giường, cậu lại hướng lên trên đắp một cái, âm dương điều hòa một chút, mọi chuyện chẳng phải thuận lợi sao! Ha ha ha ha ha ha ha ha..."

Nghe được trận cười điên cuồng không che giấu vẻ trêu đùa, Phó Cẩn Ngôn đen mặt cúp điện thoại.

Cho nên, tại sao hần lại gọi cuộc điện thoại này?

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Mèo méo meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Editor: Miêu Bàn Từ

Trên mạng không đáng tin cậy, bạn "tốt" càng không đáng tin cậy, trong sách cũng không có kiến thức để tham khảo phương diện này, Phó Cẩn Ngôn cảm giác tâm thật mệt.

Nghĩ nghĩ, hần làm nóng ly sữa bò, kèm theo hoa quả ướp lạnh, nâng đĩa tiến vào phòng tắm.

Tô Đất Kỳ vẫn là nằm trong bồn tắm không động đậy, hần nhẹ giọng kêu nằng,

"Lót dạ một chút đi, uống chút sữa bò sẽ cảm thấy thoải mái hơn."

Nằng suy yếu mờ mắt ra, nhỏ giọng nói lời cảm ơn cùng hần,

"Cảm ơn anh."

Phó Cẩn Ngôn vừa định nói không cần khách khí, liền nghe nằng cười một tiếng, đau thương tăng thêm một câu,

"Cảm ơn anh nguyện ý cứu tôi."

Hô hấp của hần đột nhiên cứng lại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Cuống họng khô khốc không có ngọt ngào dễ nghe như ngày thường, lại đặc biệt chân thực.

Không có câu dẫn, không có đùa giỡn cũng không có tỏ vẻ quyền rũ, nhìn dáng vẻ Tô Đất Kỳ không nhiễm bụi trần lại mỗi một bất lực như thế, Phó Căn Ngón đột nhiên cảm thấy, khả năng cái này mới là Tô Mê chân thực.

Khí lực Tô Đất Kỳ bùng cái chén liền đều không có, hần rất tự nhiên nhận lấy đút cho nàng, phối hợp với tiếng nước rỉ rích giống như nhạc đệm, khung cảnh yên tĩnh âm áp như là một bức tranh.

Khẩu vị nàng không tốt, chỉ ăn một chút rồi lắc đầu nói không ăn được, Phó Căn Ngón nhìn nàng khó chịu, cũng không có ép buộc nàng. Editor: Miêu Bàn Từ

"Anh, anh đi về nghỉ ngơi trước đi, một mình tôi không có việc gì. Đã quá rầy anh lâu như vậy, chậm trễ thời gian sáng mai đi làm của anh, tôi cũng quá áy náy."

Sau khi ăn xong, Tô Đất Kỳ khôi phục được một ít thể lực, liền bắt đầu "đuổi người".

Hệ thống kinh ngạc, oa oa mắng,

【 Không phải chứ hồ ly ngu ngốc, người không đi ngủ với hần, chạy tới ngâm nước lạnh. Người có khuynh hướng tự ngược đãi sao? 】

Tô Đất Kỳ ném cho hần một cái ánh mắt "Người rất ngây thơ ngu ngốc",

"Hần mà đi, ta cắt đầu hồ ly này đem cho người."

Quả nhiên, Phó Căn Ngón không chút do dự cự tuyệt,

"Như vậy sao được! Ngủ trong bồn tắm rất nguy hiểm, hơn nữa cô vừa mới ngâm nước, tôi vẫn nên ở đây nhìn cô thì hơn."

Hệ thống:... Tốt, Phó cảnh sát, người mới là tự ngược hạng nhất.

Thế nhưng Tô Đất Kỳ sao có thể đối với ân nhân cứu mạng của mình như thế? Nàng vội vàng từ trong bồn tắm giãy dụa đứng lên,

"Tôi cũng không có vấn đề gì lớn, anh mau mau nghỉ ngơi đi."

Nhưng thân thể ốm yếu vừa nhoáng một cái, kém chút đứng không vững. Phó Căn Ngón đưa tay đỡ nàng, liền nghe đến nàng a một tiếng, Tô Đất Kỳ như bị điện giật qua, "Phù phù" một chút, lại ngã trở về trong nước.

Vụng về nói dối tự sụp đổ.

Nàng không muốn hần mệt nhọc, cho nên mới cố ý nói như vậy. Phó Căn Ngón một chút liền hiểu được, trong đáy lòng không khỏi phát ra một tia ngọt ngào.

"Cô đang là bệnh nhân, cũng đừng quá quan tâm tôi. Lúc trước tôi tra án, mấy ngày mấy đêm không ngủ được là chuyện thường xuyên. Hiện tại thức một đêm căn bản chỉ là một bữa ăn sáng."

Hần nói dối ngay cả sắc mặt cũng không thêm đổi một cái.

Toàn bộ hệ thống tự pháp ai mà không biết, Phó Căn Ngón hần tính tình rất quái, thường một mình làm việc. Bình thường tới thời gian nghỉ ngơi liền không có tăng ca, bên lòng vững dạ sáu giờ sáng rồi giường, mười giờ tới đi ngủ.

Nếu như không phải trong giờ làm việc, thì ngay cả cục trưởng ra mặt hần đều chẳng thèm nhìn qua. Làm gì mà có cái vụ vì tình huống tra án mấy ngày mấy đêm không ngủ?

Hệ thống rất im lặng:

【 Nhân loại thật phức tạp. Rõ ràng là muốn tốt cho đối phương, lại không nói thẳng, ngược lại cong cong queo queo, lại còn nói dối? 】

Tô Đất Kỳ từ ái vỗ vỗ đầu của hần:

"Người không hiểu đâu. Cái này gọi là hàm súc! Nội liêm*!"

*Hàm súc: cô đọng và chứa đựng bên trong nhiều ý sâu sắc.

*Nội liêm: ý chỉ sự chừng chặc, bình tĩnh.

Ánh mắt hồ ly của nàng lóe lên một vòng tính toán,

"Một khi bị hần phát hiện, ta nói dối để cho hần không cảm thấy áy náy, chắc chắn độ thiện cảm sẽ tự soạt soạt soạt tăng lên đấy!"

Hệ thống nửa tin nửa ngờ mở giao diện độ thiện cảm ra xem xét, trăm mặt.

Nguyên bản số âm độ phùng phùng, đã biến thành 10 điểm số dương!

【 Con mẹ nó, lúc này mới bao lâu, liền âm thầm lặng lẽ tăng lên 50 điểm a! Làm sao làm được! 】

Hệ thống sau khi khiếp sợ cũng bắt đầu con bão vắng tục.

Tô Đất Kỷ đối với kết quả này tuyệt đối không có kinh ngạc, thậm chí còn mang theo tia bất mãn,

"Mới tăng thêm chút xíu điểm như thế, xem ra gia hỏa này thật sự rất nghiêm túc, ta phải thêm ít sức mạnh."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hệ thống bị chẹn họng một chút, liền để cho nàng bắt đầu phát huy diễn kịch.

Tô Đất Kỷ nghe được Phó Cẩn Ngôn nói lời này, liền làm ra một bộ dáng đầy tin tưởng!

Nàng thờ dài một hơi, thần sắc thấp thòm trên mặt giảm đi một chút, lại lẩm bầm nói lời cảm ơn,

"Vây làm phiền anh."

Hai người, một người ngồi một người nằm, nghe tiếng nước tí tách, mỗi người đều theo đuổi suy nghĩ của chính mình.

Phó Cẩn Ngôn đang sắp xếp lại sự tình, ngay tại thời điểm muốn tìm hiểu chân tướng trên người nàng, thanh âm Tô Đất Kỷ đột nhiên vang lên tại phòng tắm an tĩnh.

"Phó cảnh sát, vì cái gì anh không có đem tôi ngủ qua?"

Hệ thống:??? Hàm súc đâu? Nội liễm vừa nói xong đâu???

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Cái độ thiện cảm có thể bay lên đáp xuống mà không được nhắc đến nghe quý dị.*

Ví dụ đang 54 điểm mà lên 80 điểm thì không có gì là lạ nhé:)) tác giả sẽ nói qua phần này ở chương nào đó ♥□ tôi quên mất rồi....

Nhiều lúc editor đọc xong cũng cảm thấy mệt não thật!!!

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Mèo méo meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Editor: Miêu Bàn Từ

Phó Cẩn Ngôn:???

Hắn cảm thấy may mắn vì bản thân không có đang uống nước, bằng không thì có thể trực tiếp phun thẳng vào một thân Tô Đất Kỷ.

Lời này của nàng có ý gì? Chẳng lẽ nàng nhớ lại những chuyện đã làm cùng hắn tại bên trong phòng chứa đồ?

Phó Cẩn Ngôn cảm thấy hoảng hốt, nháy mắt trong đầu loạn thành một đoàn, hoàn toàn không biết phải trả lời như thế nào.

Trong phòng tắm cứ như vậy lâm vào tình trạng xấu hổ trăm mặt.

"Mỗi một nam nhân tiếp cận tôi, cũng là vì muốn lên giường cùng tôi. Hiện tại tôi trúng thuốc, vì cái gì anh không có đem tôi ngủ qua?"

Không nghe thấy câu trả lời chắc chắn từ hắn, Tô Đất Kỷ lại hỏi tiếp.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thì ra chính là hỏi cái này, Phó Cẩn Ngôn thở dài một hơi,

"Nói đến loại sự tình này, là phản ứng hoàn toàn tự nhiên, chuyện quan hệ là chuyện tình nguyện giữa hai người. Hơn nữa giữa chúng ta cũng không có tình yêu, tôi cũng không muốn bức hiếp cô làm cái gì, cho nên cô không cần lo lắng."

Hắn mở toa đàm phỏ cập tri thức khoa học, chừng chặc đảng hoàng giải thích cho nàng một phen.

Nhưng căn bản Tô Đất Kỳ nghe không lọt tai, tự mình đưa ra đáp án,

"Tôi biết, anh là chê tôi bẩn."

Giọng điệu sa sút lại tự ti, Phó Cẩn Ngôn nghe được trong lòng xoắn chặt.

"Không phải!"

Lời của hắn thốt ra trước khi suy nghĩ, ý thức được tâm tình của mình có chút kích động, hắn tận lực điều chỉnh một chút mới nói tiếp,

"Tôi không có nghĩ như vậy, chính cô cũng không cần cho rằng bản thân như vậy. Trong mắt tôi, mỗi người đều là bình đẳng." Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ lại giống như là không nghe thấy giải thích của hắn, giọng điệu đột nhiên kích động,

"Tôi biết, tất cả mọi người cảm thấy Tô Mê tôi chính là cái loại dựa vào quan hệ thân thể, là cái nữ nhân hám giàu leo lên người nam nhân. Phụ nữ mắng tôi là tiện nhân dâm đảng, từng tên đàn ông đều muốn quan hệ với tôi. Bọn họ hoàn toàn không cảm thấy tôi là người sống sờ sờ, có nhân cách độc lập. Tôi chính là cái loại đồ chơi người người đều xem thường!"

"Thế nhưng tôi đã làm sai điều gì a! Là tôi muốn mình thành dạng này sao?"

Nàng vừa nói, nước mắt trên gương mặt không ngừng lăn xuống, thanh âm nghẹn ngào khàn khàn,

"Tôi cũng muốn làm ngọc nữ để được nhiều người theo đuổi mà! Không cần mỗi ngày phải hầu rượu bán tiếng cười, có thể có thanh danh tốt. Nếu không phải bị bức đến bất đắc dĩ, ai nguyện ý làm yêu tinh người người kêu đánh a! Ô ô ô..."

Nàng lớn tiếng phát tiết tâm tình của mình, hai tay cũng dùng sức đập ở trên mặt nước, kích thích từng tầng bọt nước.

Phó Cẩn Ngôn nghe được, trong lòng căng lên từng đợt, mắt thấy tâm tình của nàng sụp đổ, bước nhanh đến trước mặt nàng muốn an ủi một phen, lại nhìn thấy hai má trên mặt nàng ửng hồng.

Hắn nhượng mảy, đưa tay đặt ở trên trán của nàng.

Quả nhiên, nóng hổi.

Nàng phát sốt, khó trách cảm xúc không ổn định được.

Ngâm trong nước lạnh lâu như vậy, ngay cả nam nhân như hắn đều chịu không được, huống chi là nữ hài tử nhỏ yếu như thế.

Hắn ngăm trách mình suy nghĩ không chu đáo, đưa tay muốn kéo nàng.

"Không muốn! Đừng đụng vào tôi!"

Tô Đất Kỳ lại đột nhiên kêu lên, tránh né tay của hắn,

"Tôi không muốn bán thân, Hoàng Đồng ông đừng chạm vào tôi!"

Người đang sốt đều không nhìn rõ, Phó Cẩn Ngôn càng không thể chờ đợi, trực tiếp duỗi tay ra ôm nàng lên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ còn muốn phản kháng, nhưng lấy khí lực hiện tại, làm sao có thể chống lại Phó Cẩn Ngôn? Cả người trực tiếp bị vòng tay hắn ôm lấy.

Lời mới vừa nói không có tác dụng, nước mắt của nàng lại như không cần tiền lần xuống, bắt đầu vừa khóc vừa cầu xin,

"Tôi không biết ông cùng Chu lộ da có giao dịch gì, ô ô ô... Nhưng tôi van cầu ông, tôi thật không muốn quan hệ, cầu ông bỏ qua cho tôi đi, ô ô ô, Hoàng Đồng ông mua tôi bao nhiêu tiền, tôi đều trả lại cho ông..."

Nhìn ánh mắt hoảng sợ của Tô Đất Kỳ, giống như động vật nhỏ chán kinh quá độ, tràn đầy bất lực cùng yếu ớt, trong lòng Phó Cẩn Ngôn hung hăng

nắm chặt thành một đoàn.

Toàn thân nàng nóng hổi, ngay cả thần trí đều không rõ ràng, lại kiên quyết lặp đi lặp lại quan điểm của mình, không muốn ngủ cùng người khác. Cho nên những cái hành vi phóng đảng không chịu nổi trước đó, không phải nàng tự nguyện?

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Ký rất nhanh xác nhận suy đoán của hần, ào ào khóc,

"Oa ô ô... Chu lột da, tôi cầu ngài, cầu ngài bỏ qua cho tôi đi, cầu công ty bỏ qua tôi đi. Tiền tài hay hợp đồng gì, tôi đều không cần. Tôi chỉ muốn làm người bình thường, dù cho đưa tôi về bên trong núi tôi cũng không muốn quan hệ..."

"Không phải ngài nói chỉ cần câu dẫn nam nhân, rót thuốc mê là được rồi sao? Các người không nên ép tôi, ô ô ô, các người gạt tôi! Tôi chỉ tới làm minh tinh, không phải tới làm hầu gái a a a..."

Hình tượng nữ minh tinh xinh đẹp tinh xảo ngày thường hiện giờ không thấy, chỉ còn lại một tiểu cô nương yếu ớt bất lực, khóc ra nước mắt bong bóng cực kỳ đáng thương mà thôi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩm Ngôn liền từ những lời nàng khóc lóc kể lẽ đứt quãng, chấp vá ra chân tướng.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +50 điểm, tiến độ trước mắt 60/100 】

Hệ thống bị thanh âm nhắc nhở tăng tiến độ mà chấn kinh!

【 ??? Tùy tiện rơi mấy giọt nước tiểu mèo liền có thể tăng 50 điểm??? Cái thao tác này là gì nha! 】

Tô Đất Ký ánh mắt cong cong,

"Ta đây cũng không phải tùy tiện khóc. Lúc trước người không phải hỏi ta tại sao muốn uống thuốc sao? Chính là vì muốn khóc tốt một trận này đây ~ "

Cố ý uống thuốc không phải là vì muốn câu dẫn hần, hoàn thành sinh mệnh đại hài hòa sao? Làm sao mục đích lại biến thành khóc rồi?

Hệ thống càng đàn mặt,

【 Có ý tứ gì? 】

Nàng nhũ mào đắc ý, bắt đầu giải thích cho hần,

"Muốn đối phó một người nam nhân, ta có rất nhiều biện pháp công lược. Nhưng lấy tính cách cứng nhắc lại bướng bỉnh của Phó Cẩm Ngôn, trực tiếp công lược sẽ hoàn toàn phản tác dụng. Để hoàn thành nguyện vọng của nguyên chủ, vậy thì nhất định phải đi con đường thông qua chân tâm. Nội tình của cỗ thân thể này quá kém, thanh danh bết bát như vậy. Đừng nói để hần yêu, vừa nhìn mặt đã không thể thích được, còn muốn phát triển lên giường thể nào?" Editor: Miêu Bàn Từ

Ngón tay ngọc trắng nõn nà của Tô Đất Ký quấn vòng quanh tóc, môi đỏ khẽ nhếch,

"Cho nên bước đầu tiên ta phải làm, chính là tẩy trắng bản thân."

Thanh danh Tô Mê thực sự quá tệ, dùng thủ pháp bình thường để tẩy trắng, khẳng định hiệu quả chỉ có thể tạm được. Tô Đất Ký vốn là một con hồ ly tùy ý làm bậy, thích kiếm tầu thiên phong*.

*Kiểm tẩu thiên phong: không theo quy tắc bình thường, dùng những biện pháp hoàn toàn mới để giải quyết vấn đề.

Trước tiên, nàng ở trước mặt Phó Cẩm Ngôn làm ra một bộ dáng phóng đảng đến cực điểm, để giá trị kỳ vọng của hắn đối với mình xuống đến điểm thấp nhất, thậm chí đạt tới một cái trình độ chán ghét. Sau đó lại hung hăng đảo ngược một cái, đem tất cả kết quả mọi chuyện của mình làm bây giờ là bị người khác bức bách.

"Đều nói say rượu thổ chân ngôn*, đây là thời điểm nhân loại yếu ớt nhất, không có phòng bị, càng có độ tin cậy."

*Say rượu thổ chân ngôn: theo editor hiểu thì chắc là khi say đều nói lời chân thật.

"Kiểm sát trưởng bình thường vì dân một thân chính nghĩa, trừng phạt cái ác hướng đến cái thiện. Dạng nam nhân giống hắn tinh thần trọng nghĩa càng mãnh liệt, thì đối với nhóc đáng thương yếu đuối càng có ý muốn bảo hộ tăng cao. Nhưng lần này, hắn lại bởi vì thành kiến cố chấp của bản thân mà hiểu lầm một kẻ đáng thương."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trong mắt nàng lấp lóe vài tia giảo hoạt, lắm ta lắm tằm đều là tính toán,

"Người nói, hắn có phải sẽ cảm thấy trong lòng áy náy, rất muốn xin lỗi nhóc đáng thương bị hiểu lầm là ta đây, muốn đền bù một chút cho ta không?"

Đã không còn là nguyên chủ ban đầu, lại đem chính mình tẩy trắng, còn có thể thuận thế tại trước mặt nam chính biến thành kẻ yếu, một mũi tên trúng ba con chim!

Hệ thống bị nàng hỏi như thế, không tự giác nuốt ngụm nước bọt, trong lòng bồn chồn,

【 Nữ nhân này, quả thực đáng sợ. Không hổ danh là Yêu Cơ nương nương đứng đầu trong lịch sử loài người. Cái tâm cơ này, thủ đoạn này, nam nhân kia làm sao chạy thoát được lòng bàn tay của nàng? 】

Gặp bộ dáng khiếp sợ không nói nên lời của hệ thống khi nhìn thấy thao tác của mình, Tô Đất Kỳ khẽ cười một tiếng,

"Đã cảm thấy cái này lợi hại sao? Trò hay, vẫn còn ở phía sau kia!"

Hệ thống cứng cổ không thừa nhận,

【 A, hồ ly ngu ngốc lại cuồng vọng tự đại, ai nói người lợi hại, tự mình đa tình! 】

Nhưng lời này khi dùng âm thanh mềm mềm manh manh nói ra, khí thế liền yếu đi một mảng lớn.

Nhưng mà lúc này Tô Đất Kỳ cũng không cùng hắn cãi nhau nhiều. Bởi vì chân Phó Cẩm Ngôn, vừa mềm.

- - - - -

Kịch trường nhỏ:

Hệ thống: Hồ ly ngu ngốc, người phát sốt!

Tô Đất Kỳ sóng mắt lưu chuyển: Xin nhờ, ta là hồ ly a ~ phát dục không phải rất bình thường sao?

Hệ thống:...!!! Σ(ㄟ no) No, bản điện hạ vẫn còn con nít, nghiêm cấm không được đùa giỡn trẻ vị thành niên!

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Editor: Miêu Bàn Từ

Thời điểm trước đó, Tô Đất Kỷ cầm váy cố ý đem nó mặc vào một lần nữa. Theo Phó Cẩm Ngôn, nàng là muốn che chắn thân thể của mình, nhưng hán không bao giờ ngờ được, đây là một phần trong kế hoạch câu dẫn của nàng.

Hệ thống sờ cảm lâm vào trầm tư:

Đi theo dạng tức chủ kiểu này, quá trình trưởng thành phát dục của bản điện hạ thật sự sẽ không có ảnh hưởng nghiêm trọng a?

Váy lụa trắng thấm thấu nước trực tiếp biến thành trong suốt, gắt gao bám trên thân thể mềm mại là lướt mỏng lung. Chẳng những không có tác dụng che chắn gì, ngược lại càng có loại cảm giác ô nhiễm mà che nửa mặt thậm chí không nói ra được, hoàn toàn dụ người khác phạm tội.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mất sắc Phó Cẩm Ngôn dần dần trở nên sâu thẳm, cổ họng lặn lặn, chột dạ, vội vàng dời đi ánh mắt, khó khăn chịu đựng dụ hoặc ôm nàng đến phòng khách, một giây đều không dừng lại, cấp tốc cầm chăn mềm đem cái cánh xuân vô hạn này che lại.

Thế nhưng Tô Đất Kỷ nơi nào sẽ nghe lời như thế, một cước liền đem chăn mềm đạp văng ra, mày cau lại bắt đầu kéo váy lên.

Cái váy ướt sũng mặc ở trên người nàng, không chỉ sờn sệt gây khó chịu, còn khiến bệnh tình tiếp tục chuyển biến xấu. Phó Cẩm Ngôn suy nghĩ liên tục, vẫn là quyết định giúp nàng đem quần áo ẩm ướt đổi đi.

Có điều trong nhà hán không có quần áo phụ nữ, hơn nữa cái giờ này càng không khả năng đi ra ngoài mua, đành phải nhường một cái áo sơ mi trắng mình mới mua cho nàng dùng tạm thời.

Nhưng mà, Phó Cẩm Ngôn cầm quần áo đứng các kiểu bên đầu giường, lập tức lại lâm vào tình trạng khó khăn.

Thay quần áo dù sao cũng phải coi trọng tron, kia không phải trực tiếp nhìn hết sạch rồi?

Hán cầm quần áo suy tư nửa ngày, đột nhiên nhắm mắt lại, một tay vén chăn lên, định dùng biện pháp phi lễ chờ nhìn.

Không nhìn không được sao?

Hệ thống:

【... Nam chính, người vẫn còn là cái học bá IQ 180 kia sao??? Không nhìn thì làm sao thay quần áo??? Bản điện hạ thấy người là bị sắc đẹp đốt đến tụt IQ đi!!!!】 Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỷ ở bên cạnh bày ra vẻ mặt mẹ hiền cười cười: Gà tơ quả nhiên rất đáng yêu a~!

Tư duy Phó Cẩm Ngôn đã trì hoãn đến không được. Thẳng đến khi sờ đến một thân mềm mại, mới chợt tỉnh ngộ rằng ý nghĩ này của mình quá ngu, con mắt liền tranh thủ mở ra một cái khe nhỏ, kìm nén một hơi, thuận theo đem quần áo của nàng thay đổi toàn bộ, sau đó như chạy trốn xông về phòng tắm.

Lúc này, xối nước lạnh biến thành người khác.

"Rầm rầm"

Nước lạnh như băng từ trên đầu dội xuống, làm thân thể hán lạnh đi, lại không giảm được nhiệt độ nóng như lửa trong tâm của hán.

Một thân da thịt tinh tế mềm nhẵn, trắng như men sứ, không chút vết nào. Bọt nước óng ánh long lanh từ trên khuôn mặt mỹ lệ khuynh thành rơi xuống, chậm rãi trượt theo cái cổ thon dài, rồi bẻ ngoặt tại đôi núi cao ngất ngưỡng, sau đó lại lướt qua phần bụng bằng phẳng, từ từ biến mất ở khe hở giữa đùi ngọc khép chặt chẽ kia.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cảnh tượng uyển chuyển khi nãy chợt lóe lên ở trước mắt, để Phó Cẩm Ngôn miệng đắng lưỡi khô, hận chính mình không thể là viên bọt nước kia!

Tẩy sạch lớp phấn nồng đậm diễm lệ, tháo xuống nụ cười mỉa mai tục sàm đời, Tô Đất Kỷ hiện tại tươi mát thoát tục như tiên tử rơi xuống phạm trần, xứng đáng với câu "Thanh thủy xuất phù dung, thiên nhiên khứ điêu súc"*, khiến tinh thần và tâm hồn hán không thể ngăn được chấp chôn.

*Thanh thủy xuất phù dung, thiên nhiên khứ điêu súc: Cái gì để tự nhiên vẫn là đẹp nhất.

"Ba!"

Lại thêm một cái cái tát vang dội!

"Phó Cẩm Ngôn, trong đầu ngươi đang chứa đầy cái thứ màu vàng rác rưởi gì vậy!"

Hán tức giận đem nước mở lớn hơn.

Trừ cái đó ra, sâu trong nội tâm Phó Căn Ngôn còn có một số cảm xúc kỳ quái. Thời điểm trước đó nàng cố ý câu dẫn hắn, mặc dù thân thể hắn bị trêu chọc, nhưng trên tâm lý vẫn là chán ghét cực điểm. Thế mà hôm nay khi đối mặt với dạng yếu đuối bất lực này của Tô Đất Kỳ, hắn lại nổi lên phản ứng từ trong ra ngoài.

Thật sự là cảm thú!

- - - ☆ - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27

Editor: Miêu Bàn Từ

Trong phòng khách, nhóc con bị phán định là yếu ớt đáng thương lại bất lực - Tô hồ ly kia, nghe được tiếng nước to lớn, cười đến mắt đều híp lại, hai tay nâng cằm lên có chút hăng hái bình luận,

"Nha~, đối với phản ứng thân thể cảm thấy xấu hổ, nhưng lại khát vọng cực độ tiếp xúc thân mật cùng ta. Đáng thương gà tơ nha, nhất định là dày vò đến không được a ~ "

Hệ thống như tên trộm liếc qua hồ ly, giá trị đồng tình đối với Phó cảnh sát +30 điểm.

Nàng cảm đầu ngón tay trắng nõn chọc chọc hệ thống, nhỏ giọng hỏi hắn,

"Người nói, hiện tại nếu hắn biết thân thể mình phản ứng đặc biệt lớn, là bởi vì trong phòng chứa đồ ở tiệm cơm ta hôn hắn, thuận tiện đem một chút xiu thuốc dứt cho hắn, không biết hắn sẽ phản ứng như thế nào a?"

Hệ thống:????

!!!!

...

Giá trị đồng tình với Phó cảnh sát lại +10086 điểm!!!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Kế hoạch tối nay của Tô Đất Kỳ đều đã hoàn thành, cũng không có ý định chờ Phó Căn Ngôn ra. Nàng ngáp một cái liền thoải mái chui vào ổ chăn mềm mại, gọi là không tìm không phổi mà ngủ, làm hệ thống nhìn xem cảm thấy ngứa hết cả răng.

Đáng thương Phó Căn Ngôn, đã đem mình đông lạnh đến sắp bệnh, mới dám từ phòng tắm đi ra, vẫn không quên nấu nước nóng, tìm thuốc cho cái con hồ ly tinh không có lương tâm kia uống.

Thấy Tô Đất Kỳ trong lúc ngủ mơ còn cau mày, ngẫu nhiên tội nghiệp khóc thút thít một chút, thỉnh thoảng nổi lên tính trẻ con đá chăn mềm, hắn liền hạ quyết tâm không rời khỏi nàng, dời giường chăn mừng mềm từ gian phòng của mình đến, trải trên sàn nhà nghỉ ngơi ngay tại chỗ.

Về phần nguyên nhân làm như vậy nha, Phó cảnh sát biểu thị,

"Tôi sợ cô nửa đêm phát sốt chết ở trong nhà của tôi, làm tôi không có cách nào bàn giao được với cảnh sát! Tôi cũng không muốn tạo thêm phiền phức cho các đồng nghiệp!"

Không sai, chính là như vậy!

Phó Căn Ngôn vừa mới chuẩn bị nằm xuống, trong phòng khách lại ầm ĩ vang lên "Chúc mừng phát tài ~".

Sợ Tô Đất Kỳ vất vả lắm mới ngủ được bừng tỉnh dậy, hắn xoay người đi xem, vẫn là điện thoại Chu lột da. Editor: Miêu Bàn Từ

Đã biết rõ ràng mục đích gọi tới của người này, Phó Căn Ngôn chán ghét đem di động chính thành chế độ yên lặng, thả lại trong túi của nàng, sẵn tiện

dọn luôn mấy thứ linh tinh trên mặt đất như hộp phấn, son môi, giấy, tiền các thứ.

Nhưng khi ánh mắt của hắn rơi tới một tờ giấy đang cầm trên tay, hốc mắt trong phút chốc trừng lớn.

Hoá đơn tiền tham ô!!!

Từ trong túi Tô Đất Kỳ rơi ra một xấp, không phải giấy bình thường, mà là một xấp hoá đơn gửi tiền, số tiền phía trên vừa vặn trùng khớp với khoản nợ Vương Đại Phú chạy trốn mang theo!!!

Cho nên, nàng quả thật rửa tiền cùng Vương Đại Phú rồi?

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -25 điểm, tiến độ trước mắt 35/100 】

Hệ thống đang buồn ngủ bỗng nhiên nghe được cái thanh âm nhắc nhở này, trực tiếp bị dọa từ trên giường rớt xuống đất.

Hệ thống:

【 ??? Xảy ra chuyện gì? 】

Hắn chiếu lại một chút sự tình Phó Cẩm Ngôn mới trải qua, vội vàng đặt mộng ngồi xuống lay Tô Đất Kỳ,

【 Hồ ly ngu ngốc! Nam chính phát hiện hoá đơn gửi tiền của ngươi, vì cái gì ngươi không tiêu hủy đi! Bận rộn một đêm, độ thiện cảm lại muốn rơi rớt hết rồi! 】

"Suy nghĩ nhiều làm gì nha ~"

Tô Đất Kỳ lười biếng ngáp một cái, mắt hồ ly mộng lung quét qua,

"Kia là ta có ý cho hắn nhìn đấy."

Hệ thống:

【 Meo meo meo? 】

Nàng mệt vô cùng, cũng không muốn giải thích thêm, ném ra một câu "Thiên cơ bất khả lộ", liền ngủ thiếp đi, lưu lại một cái hệ thống vô đầu bút tại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mà giờ khắc này, Phó Cẩm Ngôn không biết suy nghĩ cái gì.

Mặt ngoài tuy bình thường, nhưng nội tâm nghĩ vẫn đến xoắn xuyết so với hệ thống cũng không hơn. Hắn vuốt vuốt cái hoá đơn gửi tiền, cảm giác hình như có chút nặng ngàn cân.

Những lời Tô Đất Kỳ khóc lóc kể lể còn vang ở bên tai, nàng lại thật sự phạm vào tội?

Trong này, có phải hay không có hiểu lầm gì đó?

Hay nói cách khác, số tiền này giống nhau, chỉ là một cái trùng hợp?

Hoặc là, nàng bị bức bách, có cái nỗi khổ gì?

Phó Cẩm Ngôn cũng không có chú ý đến, đáy lòng hắn đã bắt đầu vì Tô Đất Kỳ mà giải thích đủ điều.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Hệ thống đáng thương sắp bị hành sml:)

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Editor: Miêu Bàn Từ

Làm một kiểm sát trưởng tuân theo quy tắc, chính là để chứng cứ đến nói chuyện, Phó Cảnh Ngôn cẩn thận nghiên cứu hoá đơn gửi tiền một chút, trực tiếp gọi điện thoại cho ngân hàng đã tham gia, rất nhanh liền tra được tin tức tài khoản gửi tiền.

Nhưng sau khi điều tra được, lại làm cho hắn cảm thấy rất kỳ quái.

Chỗ để quyền tiền là một viện mồ côi ở trong khe núi xa xôi Miền Tây Bắc. Tài khoản quyền tiền vẫn là tài khoản chuyên dụng, chỉ là dùng hình thức nặc danh để quyền tiền.

(Miền Tây Bắc Trung Quốc bao gồm các địa phương như Thiểm Tây, Cam Túc, Thanh Hải, Ninh Hạ, Tân Cương)

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Vì sao Tô Đất Kỳ lại đem tiền quyền cho nơi xa xôi như thế, ngay cả tiếng tăm của viện mồ côi đều chưa từng nghe qua? Nếu như muốn xây dựng một cái hình tượng từ thiện, tại sao không đem tên tuổi lộ ra, đồng thời tạo ra mấy cái bản thông cáo là được?

Tin tức bên trong não Phó Cảnh Ngôn thay nhau lướt ngang qua sân khấu, đột nhiên sáng lên. Thời điểm nàng khóc lóc kể lể trước đó, có nói qua cái gì mà đề nàng trở lại trên núi đi, chẳng lẽ nàng cùng viện mồ côi có quan hệ?

Hắn tới tra xét tư liệu Tô Mê một chút, nhưng trừ tai tiếng bất quá, không có tìm được bất cứ tin tức hữu hiệu gì liên quan tới thân phận cùng bối cảnh của nàng.

Quá khứ của nàng, giống như bị người nào đó cố ý che dấu đi.

Cái này quá khả nghi!

Phó Cảnh Ngôn mày cau lại, gọi một cú điện thoại cho đồng sự, hao hết trăm trở, rốt cuộc mới tìm được chân tướng sau lưng nàng.

Thì ra, từ nhỏ Tô Mê đã bị cha mẹ vứt bỏ, là cô nhi lớn lên tại cái viện mồ côi trong thâm sơn cùng cốc kia. Trong một lần tình cờ, đại diện công ty đi du lịch ngang qua phát hiện, mới đem nàng xuất đạo.

Cảm thấy nữ minh tinh xinh đẹp không thể có đoạn quá khứ tối tăm mờ mịt này, đại diện công ty liền trực tiếp đem bối cảnh sau lưng của nàng xoá đi. Cho nên không có ai biết, nữ minh tinh toàn thân đều là nạm vàng đính kim cương, hào quang bốn phía này, thế mà đến từ một cái địa phương ngay cả nhà tắm đều không có. Editor: Miêu Bàn Từ

Cho nên, nàng không có sử dụng khoản tiền tham ô này, mà là quyền góp toàn bộ?

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 45/100 】

Thế nhưng, tiền tham ô chính là tiền tham ô, đồ không được dùng, là tốt hay xấu cũng không thay đổi được lai lịch số tiền kia!

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -10 điểm, tiền độ trước mắt 35/100 】

Lỡ như, nàng không biết đây là tiền tham ô, nghĩ đơn thuần chỉ là Vương Đại Phú cho nàng một khoản tiền quyền góp?

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 45/100 】

Dù cho dạng này, lai lịch số tiền kia cũng không đứng đắn, là nàng dùng thân thể hoặc là những điều kiện khác đem đổi lấy!

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -10 điểm, tiền độ trước mắt 35/100 】

...

Đỉnh đỉnh đương đương, độ thiện cảm chạy lên chạy xuống như cáp treo, cảm tính cùng lý trí của Phó Cảnh sát không ngừng đánh cờ trong đầu, hệ thống bị òn ào đến đau não hết một đêm. Chờ tới ngày thứ hai, Tô Đất Kỳ tỉnh dậy xem xét, độ thiện cảm không chỉ không có giảm, ngược lại còn tăng tới 65 điểm.

Hệ thống phát diện:

【 ... Phó cảnh sát, người đến cùng là cái loại nào a! 】

Tô Đất Kỳ biết, đây là trong một đêm, hắn đem nội tình trong ngoài của Tô Mê bóc ra sạch sẽ.

Không chỉ đơn thuần là dựa vào bên trong những cái tin tức và tư liệu khô cứng kia, còn có quyền nhặt ký tự tay nàng viết, cố ý để mở rớt xuống đất, bên

trong là những cái tình cảm riêng tư bí mật.

Nàng bị lừa tham gia chụp những cái phim nhựa đầy si nhục kia, liều chết không đồng ý. Bị người ta đe dọa uy hiếp, tìm chết mười ba lần.

Bị công ty bức bách, hầu rượu mua vui. Nhưng bởi vì giữ vững ranh giới cuối cùng, không chịu bồi ngủ, kết quả bị giam tiền lương hơn sáu năm.

Còn có, nàng bán rẻ tiếng cười mà qua lại với nhóm lão già bóng lưỡng kia, là vì tiết kiệm tiền cho viện mồ côi đổi cái địa phương có thể che gió che mưa. Đợi đến khi báo đáp ân tình xong, liền lập tức chết đi, thuốc ngủ nàng đều chuẩn bị đầy đủ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cái giá những việc nàng trải qua đều trả bằng máu, một nét bút một nét vẽ đều thấm đẫm nước mắt, khiến cho người ta nhìn không được mà rơi nước mắt vì nàng.

Tô Đất Ký vỗ vỗ đầu hệ thống, vốn đang ghen ngào nhìn xem nhật ký, khuyên hẩn,

"Đừng khổ sở, đều là ta nói bừa."

Về sau trong nhật ký công tác của hệ thống có viết:

Các tiền bối nói cho ta, nữ nhân càng xinh đẹp, nàng liền không đáng tin, ta nhớ kỹ trong lòng.

Thế nhưng là bọn họ đã quên nói với ta, mẫu hồ ly cũng giống như vậy a!!!

(Hahah)

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Editor: Miêu Bàn Từ

???

Hệ thống bỗng nhiên dừng động tác lau nước mắt lại, không thể tin nhìn về phía nàng.

Hồ ly tinh nhẹ nhàng cười đến khả ái, vỗ tay,

"Có phải ta biên soạn rất tuyệt không? Rất có tiềm chất biên kịch phải không? Cái này cũng do may mắn, ta luyện phim truyền hình với xem mấy quyển tiểu thuyết kia trong mấy ngàn năm nhàm chán đây a!"

Thật ra nguyên chủ chính là ái mộ hư vinh mới tiến vào thế giới showbiz này. Chụp ảnh cái gì đó, đi con đường gì đó, đều là chính nàng chọn. Mà một khi xuất đạo, nàng vội vàng muốn thoát khỏi cái mũ nhà quê, không muốn để cho bất kỳ kẻ nào biết được đoạn quá khứ này. Cho nên nàng buộc công ty bỏ ra giá tiền rất lớn để xóa đi quá khứ, làm sao có thể tốt bụng đến mức quyền tiền cho viện mồ côi đây?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cho nên vẫn là nói, nhật ký Tô Đất Ký viết không chỉ là nói bừa, mà còn đổi trắng thay đen!

Tô Mê muốn thoát khỏi quá khứ kinh hồn của mình, còn Tô Đất Ký là cầu đạo cụ bán thảm còn không được.

Hệ thống xấu hổ giận dữ không thôi,

【... Tuyệt cái em gái nguoi! Cái này rõ ràng là nguoi lừa đảo tình cảm a! 】

Phó Cẩn Ngôn làm sao nghĩ đến, sẽ có người có thể nhảm chán đến mức làm giả nhật ký tư mật của mình đâu? Vẫn là lấy loại phương thức lơ đãng để hấn trông thấy, độ tin cậy chắc chắn tăng cao, về căn bản hấn sẽ không có một chút hoài nghi về tính chân thực.

Đến tận đây, mới xem như nàng hoàn toàn đem mình tẩy trắng bóc! Dù sao sẽ không có người nào bịa đặt trong nhật ký chính mình. (Ngoại trừ bà - editor said)

Nha~, hồ ly tinh nương nương đùa nghịch tâm cơ không từ thủ đoạn, không tính là người.

"Nam chính đâu? Bây giờ đang làm gì?"

Kế hoạch đã thành công, ngón tay trắng nõn của Tô Đất Kỳ nhẹ nhàng chơi đùa cùng sợi tóc, tâm tình rất tốt hời.

Hệ thống rất muốn không để ý tới nàng, nhưng lại sợ làm chậm trễ nhiệm vụ, chỉ có thể tâm không cam tình không nguyện tra một chút, ngữ điệu buồn buồn hướng về nàng,

"Làm điểm tâm tại phòng bếp."

Tô Đất Kỳ lại hỏi,

"Nữ chính kia hiện tại đến đâu rồi?"

Nữ chính? Mắc mớ gì đến á? Hồ ly tinh này hỏi thế, sao giống như ước hẹn cùng á vậy?

Bất quá lúc này hệ thống đã có kinh nghiệm, không có thốt ra câu hỏi, trước mắt liếc rada của mình, trong nháy mắt kinh ngạc,

"Nữ chính bây giờ đang ở dưới lầu, lập tức sẽ đi lên!"

"A~ vậy ta cũng nên rời giường."

Tô Đất Kỳ duỗi lưng một cái đứng lên, tâm giống như đối với chuyện này quá hiểu rõ.

Hệ thống tạm đề xuống lòng hiếu kỳ của mình, không hỏi nàng. Nhưng nhìn nàng đi đến trước gương, hung hăng nắm chặt mấy khối chấm đồ không cân xứng trên cổ của mình, vẫn là nhìn không được. Editor: Miêu Bàn Tử

【 Ngoại làm cái gì vậy? Còn có, làm sao ngoại biết nữ chính tới? 】

Tô Đất Kỳ đau đến nhe răng trợn mắt, nhỏ giọng hút không khí nói:

"Hôm nay là ngày làm việc, Phó Cẩn Ngôn khẳng định không nỡ bỏ nhóc đáng thương là ta xuống mà đi làm, vậy thì chỉ có thể xin phép nghỉ, a..."

"Tê... Cái người mà một năm 365 ngày không đến trễ về sớm lại xin nghỉ, ngoại nói mọi người sẽ không cảm thấy kỳ quái? Lại thêm đêm qua nữ chính gọi điện thoại cho hấn, nghe được có giọng của nữ nhân, khẳng định một đêm cũng thoải mái, ngủ không ngon giấc. Ngày hôm nay lại nghe được cái tin tức kinh người như thế, nhất định là kìm nén không được muốn tự thân tới cửa tới bắt gian."

"Về phần cái này nha?"

Nàng vuốt vuốt mấy cái điểm đỏ vừa tạo ở cổ, phong tình vạn chủng nghiêng đầu cười một tiếng,

"Người ta đã gian nan mệt mỏi đến đây, ta cũng nên cung cấp một chút chứng cứ bất gian tại giường nha, chứ không lẽ để cho á một chuyến tay không trở về sao?"

Cái này là nàng cố ý để Trần Hiểu Ý hiểu lầm tới hôm qua nàng cùng Phó Cẩn Ngôn có chút gì đó!

Hệ thống cuối cùng cũng hiểu, mà cửa nhà Phó Cẩn Ngôn, cũng vừa vặn bị gõ vang.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Phó Cẩn Ngôn từ bên trong mắt mèo xem xét, phát hiện là Trần Hiểu Ý, hơi kinh ngạc. Lại quay đầu nhìn phòng khách không hề có động tĩnh gì, lúc này mới mở cửa ra.

"Tại sao cô tới đây? Có việc?"

Trần Hiểu Ý đương nhiên sẽ không nói mục đích thật sự mình đến, mà là đem rổ hoa quả trong tay đưa tới, ân cần nói:

"Phó ca anh không sao chứ? Nghe người trong cục nói hôm nay anh sinh bệnh xin phép nghỉ. Em lo lắng, muốn ghé thăm anh một chút. Đêm tại đêm qua em không có ở đây, làm hại anh bệnh."

Cái này nửa là quan tâm, nửa là thăm dò, rơi vào trong tai Tô Đất Kỳ đang núp ở góc tường, làm cho nàng có thâm ý khác, cười cười,

"Xem ra cái nữ chủ này, không phải ngốc bạch ngọt thuần túy, vẫn là có chút mưu kế nha."

Trông mắt nàng chuyển nhanh như chớp, cảm thấy có thể lợi dụng một chút.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..myaa:*

- *Tới tới, sắp có chuyện vui:)*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30

Editor: Miêu Bàn Tử

Phó Cẩm Ngôn lại không có tâm tình nghe cô hỏi thăm như vậy. Lúc Trần Hiểu Ý nói đến hai chữ "đêm qua", tâm hẩn nhẹn không được có chút hoảng, cúi đầu che giấu biểu tình tiếp nhận rõ hoa quả,

"Tôi không có việc gì, chỉ hơi mệt chút, muốn nghỉ ngơi một ngày. Hôm nay là ngày làm việc, cô cứ chạy đến như vậy không tốt lắm, đi về trước đi."

Vừa mở cửa ra cũng làm cho người ta trở về, cái gà tơ này thật sự rất thú vị a~.

Tô Đất Kỳ che miệng cười trộm, mặc dù biết ý nghĩ thật sự của hắn không phải là đuổi người, mà là sợ mình bị phát hiện, trước hết phải để cho Trần Hiểu Ý đi, nhưng rốt cuộc vẫn cảm thấy buồn cười.

Thật đáng tiếc, bây giờ nàng muốn nhìn nét mặt nữ chính một chút~

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Đương nhiên Trần Hiểu Ý không biết nội tình liên hiểu lắm, nụ cười trên mặt lập tức cứng ngắc, càng thêm xác nhận hoài nghi của mình. Không có lựa thì làm sao có khối. Cô cắn răng, dứt khoát trực tiếp còi giày đi vào trong,

"Phó ca, anh đừng khách khí với em. Ai nha, trên bếp còn nấu cháo à? Em đến nấu là được, anh là bệnh nhân, mau mau nghỉ ngơi trước đi."

Nam nhân nàng coi trọng nhiều năm như vậy, làm sao có thể dễ dàng chấp tay nhường cho người khác? Tối hôm qua trầm tư suy nghĩ một đêm, cô quyết định thay đổi sách lược, không đi con đường âm thầm lặng lẽ nữa, mà là tích cực tiến lên bắt lấy hắn!

Phó Cẩm Ngôn không nghĩ tới trợ thủ bình thường vẫn luôn hiểu chuyện, hôm nay hoàn toàn không biết quan sát tình huống một chút nào, chân mày hơi nhíu lại, rất cứng rắn lạnh lẽo mở miệng nói:

"Không cần, xin ra ngoài."

Hắn vốn dĩ đã quen cảm giác giữ khoảng cách với người khác, không thích cùng người khác thân cận quá mức. Trần Hiểu Ý không có trải qua sự cho phép của hắn liền xâm nhập không gian riêng tư, cái này khiến hắn vô cùng không vui. Editor: Miêu Bàn Tử

Trần Hiểu Ý vốn đang mừng thầm vì lần đầu tiên mình có thể thuận lợi bước vào nhà Phó Cẩm Ngôn đường đường chính chính, nghe được cái khẩu khí nghiêm khắc này, nhẹn không được rụt rụt đầu, bắt đầu giả vờ bất an,

"Phó ca, em, em làm gì sai sao? Thật xin lỗi, em chỉ muốn giúp anh giải quyết khó khăn."

Hào quanh nữ chính lại có tác dụng, bộ dáng đáng thương không biết làm thế nào này, ngược lại để Phó Cẩm Ngôn cảm thấy ý tứ của hắn không tốt lắm. Xác thực cô chỉ là hảo tâm, hẩn dạng này không khỏi có chút không có tình người.

Hắn hắng giọng một cái, vừa định nói hai câu hòa hoãn bầu không khí, Tô Đất Kỳ lại không cho hắn cơ hội này.

"A~ tê, eo đau quá a~..."

Từ phòng bên trong đi ra, nàng vẫn còn buồn ngủ, vừa đi còn vừa xoa eo lẩm bẩm, nhìn thấy hai người đứng trước cửa, bỗng sững sốt một cái.

Qua vài giây đồng hồ, mới giống như là nhận ra người. Đôi mắt hồ ly bỗng nhiên trừng lớn, không thể tin nhảy mắt hai lần, khiếp sợ nghiêng đầu vội chạy trở về bên trong phòng, hoảng đến nỗi ngay cả dép đều rơi.

Đem đáng về bị bắt gian làm giống đến mười phần!

Lần này, đến lượt Phó Cẩm Ngôn cùng Trần Hiểu Ý ngăn cả người.

Phó Cẩm Ngôn không nghĩ tới Tô Đất Kỳ thế mà trùng hợp ở thời điểm này đi ra, biểu cảm nàng trong lúc kinh ngạc mang theo tia hoảng hốt, giống như không biết bên ngoài có người. Ngược lại giống như là nai con đang ngao du trong thế giới xinh đẹp, đột nhiên bị đám thợ săn đến âm thầm theo dõi, hoảng sợ đến mức vội vàng trốn đi.

Đây là đâu, hôm qua nàng mơ mơ màng màng bị hấn mang về, căn bản ngay cả bản thân ở đâu cũng không biết, người lại không thoải mái, kỳ quái hơn là vừa bước ra lại gặp được hai cái người trước đó thăm vấn nàng, làm sao có thể không bị hù đến?

Hiện tại, hẳn là nàng vô cùng sợ hãi?

(Nam thần, tự bỏ não quá mức là bệnh, cần phải chữa trị!)

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tâm Phó Cẩm Ngôn bị ánh mắt đơn thuần pha lẫn sợ hãi của Tô Đất Kỳ va vào một phát, không khỏi có chút bận tâm.

Còn Trần Hiểu Ý bên cạnh đã biến thành thân thành một gói biểu cảm: kinh ngạc, ghen ghét, phẫn nộ.

Sau khi kinh ngạc, cô chú ý tới chính là mái tóc dài Tô Đất Kỳ rối bời nhưng có điểm phong tình lộ ra, hai mắt nhập nhèm, hiển nhiên là vừa mới tỉnh ngủ, trên mặt trắng nõn hiện lên tia đỏ ửng, trên cổ có điểm đỏ dị thường bất mắt.

Mỗi một chi tiết nhỏ đều muốn tuyên bố với thiên hạ, đêm qua bọn họ ngủ chung!

Không chỉ có như thế, tình hình chiến đấu còn phi thường kịch liệt!

----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nghe nói số 7 may mắn nên tôi bạo 7 chương:-)

♥ Đồng thời xin chân thành cảm ơn các độc giả @1na2na, @mydailylife1234, @baobao1501, @-Quan530-, @TuynThanh639, @_linh1001_, @meocon_8267, @susucua, @Doupledie, @duyen_tran, @ThinHii0, @uongquynh2811, @kurumiayano, @sunny1804, @yangyang1325, @user84935924836, @kimmyyp204, @thaochuot2003 đã bình chọn ủng hộ Tô hồ ly~ ♥

Đặc biệt gửi lời cảm ơn meo meo đến bạn @meocon_8267 vì những comt quý giá của bạn ♥

Một lần nữa, Miêu Bàn Tử xin chân thành cảm ơn mọi người.

(づ ˊ ˋ)づ♥

[8:15 am, 29/06/2019]

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Tền tên meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Editor: Miêu Bàn Tử

Rõ ràng chỉ giằng co với nhau vài giây đồng hồ, Trần Hiểu Ý lại chú ý đến tất cả những chi tiết mà Tô Đát Kỳ đã tận lực tạo nên.

Lúc này, cô cũng có điểm hối hận, tại sao bản thân lại đem môn trình sát hình sự này học tốt như vậy. Mắt sắc đã phát hiện tỉ mỉ hết thảy trong ngoài, còn suy đoán được những chân tướng phía sau biểu hiện này!

Trước khi bước ra khỏi phòng, Tô Đát Kỳ cố ý đem áo somi Phó Cẩm Ngôn mặc cho nàng bóp nhãn, dùng sức kéo đứt mấy cúc áo phía trên, làm ra một bộ dáng khẩn cấp không kịp chờ đợi muốn xé quần áo.

Lại đem áo somi lôi kéo cong vẹo, lộ ra hơn nửa bả vai trắng nõn nà cùng xương quai xanh tinh xảo. Không chỉ dùng cách trực quan nhất đánh vào thị giác của Trần Hiểu Ý, còn có thể khoe "dấu hôn" phụ trợ rõ ràng trên thân mình.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Áo sơ mi trắng kiểu nam, căn bản che không được dáng người mỹ lệ của nàng. Chiều dài khó khăn lắm đến dưới mông, lộ ra đôi chân thon dài trắng men, không tỳ vết chút nào. Mà thời điểm Tô Đát Kỳ quay người chạy trốn, động tác có hơi lớn một chút, vải mỏng tung bay, cơ hồ có thể nhìn thấy bờ mông mượt mà bên trong.

Trần Hiểu Ý căn bản không cần phí sức, liền có thể thấy rõ ngọc thể dưới áo somi kia không một mảnh vải.

Là người, đều biết tối hôm qua bọn họ làm những gì!

Phối hợp thêm cái câu "Eo đau quá", nhất cử nhất động của Tô Đát Kỳ, từng bộ phận trên người nàng, đến mức mỗi một sợi tóc, đều giống như đang thị uy cùng cô!

Thị uy rằng tối hôm qua bọn họ điên cuồng đến cỡ nào!

Liều chết trên miền đến cỡ nào!

Nam thần mà mình chỉ nhìn chưa kịp ăn nhiều năm, lại bị nàng câu dẫn đến mức làm ra sự tình thân mật này!

Trần Hiểu Ý đã ghen tỵ đến đỏ con mắt, tình trạng hiện tại cơ hồ muốn phát điên, không nghĩ tới Phó Cẩm Ngôn còn đâm cô một dao. Editor: Mieu Bàn Từ

"Hôm nay tôi không có việc gì, cô đi về trước đi."

Trong giọng nói lãnh đạm lộ ra một tia vội vàng, hẳn đây là không kịp chờ đợi muốn đi an ủi mỹ nhân bên trong đi!

Người giám thị lên giường với người bị giám thị. Đối với chuyện này, chẳng lẽ ngay cả một câu giải thích với mình cũng không có sao?

Cổ họng Trần Hiểu Ý có chút nghẹn, trong lòng chua xót thống khổ đến mức hít thở cũng khó khăn. Cô nở một cái nụ cười khó coi, vẫn là không cam tâm tình nguyện hỏi,

"Phó, Phó ca, chuyện gì xảy ra với cô ấy vậy?"

Thanh âm bên trong không che giấu được có chút run rẩy.

Phó Cẩm Ngôn đã mở miệng đuổi người, vốn dĩ muốn cho hai bên một cái bậc thang, đem chuyện này bỏ qua. Không có nghĩ đến người này còn có hỏi tới một lần nữa, khiến cho cả người đều không xuống đài được. Sắc mặt của hắn lại lạnh đi mấy phần,

"Việc tư, không tiện tiết lộ."

Hay cho một cái "Việc tư"!

Nghe vào trong tai Trần Hiểu Ý, đây là chính miệng chính chủ xác nhận ở giữa hai người bọn họ có gian tình.

Lời này giống một cái chùy nặng, sức lực vô cùng lớn trực tiếp đập trên đầu Trần Hiểu Ý, để trước mắt nàng biến thành màu đen, cơ hồ không thể đứng thẳng được.

Phó Cẩm Ngôn không có tâm tư quan tâm phản ứng của cô là cái gì, chân dài một bước trực tiếp vượt qua cô, đem cửa mở ra, làm động tác mời.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Người quen thuộc Phó Cẩm Ngôn đều biết, tâm tình hắn mà không tốt thì số lượng từ nói chuyện càng ít. Ở thời khắc hiện tại, ngay cả miệng hắn cũng lười mở, chỉ bày ra một tư thế nếu cô không đi thì liền đem cô đuổi ra khỏi cửa. Trần Hiểu Ý tuy không cam lòng, cũng chỉ có thể đem cảm xúc hóa thành hận ý đối với Tô Đát Kỳ.

Trần Hiểu Ý mang giày xong, mười phần không tình nguyện đi ra cửa, vừa điều chỉnh tốt biểu lộ gương mặt, dự định quay đầu cùng Phó Cẩm Ngôn tạm

biệt. Không nghĩ tới "Bành" một tiếng, nghênh đón cô lại là cái cánh cửa cứng rắn kém chút nữa đụng vào mũi.

Ngay cả nói với mình câu hẹn gặp lại, hần cũng không nguyện ý sao? Hần cứ khẩn cấp như vậy đi trấn an cái tiện nhân kia sao!

Trần Hiểu Ý tự kiểm chế khuôn mặt đầy dữ tợn của mình, cơ hồ yếu dật xuất lai* oán hận trong lòng.

*Yếu dật xuất lai: nhất định phải bày ra, đại khái vậy.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

Editor: Miêu Bàn Tử

Cô không biết sau khi Phó Cẩn Ngôn đóng cửa lại, mặt đầy băng sương lập tức tan rã, biến thành một ao xuân thủy, mang theo chút thấp thỏm, đi đến gian phòng Tô Đất Kỳ.

Hệ thống ngồi xem toàn bộ hành trình biểu thị,

【 Phó cảnh sát, bình thường nhìn đáng vẻ ngươì uy phong đường đường, phong độ phơi phới, quang minh lẫm liệt, không nghĩ tới ngươì cũng có hai bộ gương mặt a! 】

Đứng tại trước phòng Tô Đất Kỳ, Phó Cẩn Ngôn vừa nâng tay lại thả xuống, chân chừ một hồi lâu, hít sâu một chút mới gõ cửa phòng.

"Ài?"

Thanh âm phòng bị của Tô Đất Kỳ cơ hồ vang lên ngay lập tức.

"Là tôi, Phó Cẩn Ngôn."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nghe được thanh âm nằng có chút xù lông, tâm Phó Cẩn Ngôn lại hung hăng bị chọc một chút. Hần dùng ngữ điệu êm ái trả lời, nghĩ nghĩ, lại tăng thêm một câu,

"Chỉ có một mình tôi."

Tô Đất Kỳ thấy hần bị cái thanh âm của mình hù dọa, nhin không được cười ra tiếng, cùng hệ thống trêu ghẹo,

"Bất quá mới mấy ngày, thái độ của hần liền từ sói xám uy nghiêm biến thành bé thủ trắng địu dàng ngoan ngoãn, thật sự là chơi vui a~"

Hệ thống nhìn nằng, quăng ra một cái lườm nguýt, không nói chuyện.

Thanh tiến độ thiện cảm ở nơi đó, là để trưng bày nhìn chơi sao? Thiện cảm trước đó âm vô cực, cùng hiện tại 65 điểm, không phải so sánh khắp khiêng sao?

Độ thiện cảm đạt từ 50 trở lên là thích, đạt tới 80 chính là yêu, Phó cảnh sát hiện tại chính là thích hồ ly tinh mà không biết!

Nhìn Phó Cẩn Ngôn cương trực công chính, nữ sinh chó gần như vậy, thế mà nhanh như chớp liền bị cái hồ ly tinh này công lược. Đáy lòng hệ thống cực kỳ khó chịu, còn tưởng rằng hần có thể kiên trì nhiều hơn mấy ngày nữa chứ, ai dè cũng không có gì khá hơn cái kẻ thứ nhất! Editor: Miêu Bàn Tử

Phó Cẩn Ngôn chưa hề nói qua chuyện yêu đương, không biết trong lòng mình bây giờ đang rung động. Trông thấy phản ứng vui sướng hay bất an của Tô Đất Kỳ, hần đều nảy sinh cảm giác yêu thích. Phó Cẩn Ngôn cảm thấy những phản ứng này vô cùng kỳ quái, lạ lẫm.

Tô Đất Kỳ cùng hệ thống nói chuyện làm không khí trầm mặc, khiến hần cảm thấy gian nan hết sức. Ngay tại lúc hần phập phồng không yên, không biết nên làm thế nào mới tốt, một tiếng trả lời khô cứng bên trong lại như tiếng trời đổ nghe, đem hần cứu vớt ra.

"Anh vào đi."

Hồi phục lại, trong lòng Phó Căn Ngôn lại không có chút nào dễ dàng, tay cầm trên cửa đều là mồ hôi, trong đầu loạn thành một đoàn. Nếu nàng hỏi chuyện gì xảy ra vào hôm qua, mình nên trả lời thế nào? Mình nên giải thích hết thảy như thế nào?

Nàng có thể hay không sẽ hiểu lầm mình khi dễ nàng? Dù sao nàng yếu ớt như vậy, thái độ giả vờ kiên cường là ranh giới cuối cùng của nàng.

"Răng rắc!"

Cánh cửa như nặng ngàn cân vừa mở ra, không đợi Tô Đất Kỳ hỏi, Phó Căn Ngôn đã đem chuyện xảy ra vào tối hôm qua kể rành mạch rõ ràng.

Đương nhiên, một chữ cũng không đề cập tới đoạn ngắn kịch tính của hai người ở phòng chứa đồ, trên xe cùng trong nhà.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Cô đừng kích động, tôi thật sự cái gì cũng chưa có làm. Nếu cô không tin, tôi có thể dẫn cô đi bệnh viện kiểm tra."

Phó Căn Ngôn khẩn trương không thôi, cường điệu lặp đi lặp lại. Hấn sợ về sau nàng hiểu lầm, làm ra động tác tổn thương tới bản thân.

Đương nhiên hắn không biết, Tô Đất Kỳ bị động tác ngây ngô của hắn làm cho mừng rỡ, sớm cười lật trời ở trong lòng.

"Ông trời của ta ơi o($\geq \nabla \leq$)o cái gà tơ này quả thực quá đáng yêu a~!"

Cái lưỡi ướt át duỗi ra, nàng liếm liếm đôi môi hồng nhuận của mình, trong mắt hồ ly hứng thú lấp lóe,

"Ta đã rất lâu chưa từng gặp qua tiểu thiếu niên thanh thuần thật thú vị như thế, còn có cơ bụng tám múi, nhân ngư tuyến!"

"Nếu không~ liền thuận thế đem hắn ăn hết mới tốt nha~"

Hệ thống: Này! Yêu tinh! Bản điện hạ cảnh cáo ngươi a, ăn thịt người là phạm pháp!

Tô hồ ly quệt miệng một chút, ý vị thâm trường.

"Hồ ly ăn gà, thiên kinh địa nghĩa*."

*Thiên kinh địa nghĩa: đạo lý hiển nhiên.

Hệ thống:... Gà? Cái gì gà? Gà cái gì? Bản điện hạ đang nghe cái gì!!! Không hiểu!!!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt méo meo (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

Editor: Miêu Bàn Tử

Mặc dù trong lòng chơi đùa với hệ thống như thế, nhưng trên mặt Tô Đất Kỳ lại không lộ một chút cảm xúc nào.

Sau nghe khi Phó Căn Ngôn nói xong, mặt mũi tràn đầy bất an của nàng liền tháo xuống một chút, bả vai khẩn trương nhô lên có chút buông lỏng xuống, biểu lộ thờ dài một hơi hết sức rõ ràng.

Nhìn xem bộ dáng diễn xuất đầy kịch cỡm của nàng, hệ thống quả thực muốn thổ huyết. Rõ ràng tối hôm qua ngươi rất thanh tỉnh, cái gì làm cái gì không có làm, ngươi so Phó Căn Ngôn còn rõ ràng gấp trăm lần đó! Hiện tại còn bày đặt cái gì mình cũng không biết, làm màu quá đáng!!!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Càng làm cho hấn cảm thấy không tương tượng nổi chính là, Phó Cẩm Ngôn bởi vì động tác lần này của nàng, cũng thờ ra một hơi, đáy mắt phát ra một tia dễ chịu cùng vui vẻ.

Hệ thống rất muốn tóm lấy bà vai Phó Cẩm Ngôn, hảo hảo lay một cái, chất vấn hấn. Có phải là hôm qua người dội nước lạnh quá nhiều, trong đầu hiện tại chứa đầy nước không? Người mở to hai mắt xem thật kỹ một chút, cái hồ ly tinh ở trước mặt người là đang diễn trò a!

Mắt thấy một vị đồng bào nam tính lại bị Tô Đất Kỳ đùa bỡn trong lòng bàn tay, đừng đề cập đến hệ thống có bao nhiêu đau lòng.

Hấn xác nhận lại một lần nữa: Nam nhân đều là móng heo lớn!

Mặc dù hấn là hệ thống của Tô Đất Kỳ, nhưng khi hai bọn hấn gặp nhau cũng không tính vui vẻ, thậm chí có thể nói là mối quan hệ gặp nhau là sinh khí.

Lúc đầu hệ thống cùng với linh hồn, là cả hai bên tình nguyện, mới có thể khóa lại. Lúc ấy hấn đã tốt nghiệp lữ hành, thời điểm đặc ý vừa định chơi lớn một phen, đột nhiên "Leng keng" một tiếng, không hiểu sao liền bị cưỡng chế khóa lại. Ngày nghỉ tươi đẹp của hấn còn chưa bắt đầu liền kết thúc.

Vậy coi như hấn không may đi, hấn chấp nhận! Editor: Miêu Bàn Từ

Nhưng ở trong tất cả hệ thống, hấn là một cái hệ thống hiếm lạ cấp cao với độ khó nhiệm vụ là 5 sao, hấn vẫn có một phần tự tin kiêu ngạo của mình. Không nghĩ tới sau khi khóa lại cái linh hồn hồ ly tinh này, tất cả mọi ghi chép huy hoàng của các tiền bối đều biến thành hư ảo.

Hấn như tân tuyền thủ hệ thống đi huấn luyện, bị tức chủ năm mũi dẫn đi, còn để cho những người ở hệ thống khác mỗi ngày chế giễu, bảo sao hấn không nổi giận nha!

Lại thêm hồ ly tinh này không có chút phối hợp với công việc của mình, không bao giờ làm theo đúng kịch bản. Hấn muốn chờ thời điểm Tô Đất Kỳ tính sai kế hoạch, vung tay ra chỉ bảo sai lầm của nàng, hảo hảo để cái hồ ly tinh không biết trời cao đất rộng này ăn một chút giáo huấn, sau đó tôn trọng mình một chút. Không nghĩ tới, một cơ hội để nói đều không có, còn nhiều lần bị nàng dạy ngược lại!

Hệ thống âm thầm bóp quyền,

【 Bản điện hạ cũng không tin, con hồ ly tinh ngu ngốc người không có ngày thất bại! 】

Còn chưa dứt lời, thanh tiền độ thiện cảm liền lại phát ra một tiếng vang thanh thúy.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiền độ trước mắt 70/100 】

Hệ thống:??? Phó cảnh sát, người có làm hay không? Người là chuyên môn đến đánh mặt bản điện hạ sao!!!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trong lúc hệ thống đang lan man suy nghĩ, Phó Cẩm Ngôn ngược nhìn Tô Đất Kỳ, liền phát hiện con mắt đỏ rực của nàng, rõ ràng là một bộ dáng đã khóc. Nàng ngồi nghiêm chỉnh ở giường, đợi hấn giải thích sự tình rõ ràng, sau đó thờ dài một hơi.

Đợi đến khi nàng đem trái tim thả lại trong bụng, thần sắc lập tức liền thay đổi. Mềm yếu bất lực cùng sợ hãi vừa nãy hoàn toàn biến mất không thấy, lại biến trở về cái nữ minh tinh Tô Mê tác phong lớn mật động lòng người kia.

"Nếu là Phó cảnh sát đã cứu tôi, tôi không thể không cảm ơn. Chi bằng ~ tôi lấy thân báo đáp a~?"

Tô Đất Kỳ một bên hướng về phía hấn phóng điện, một bên mang giọng dụ hoặc nói. Nàng chậm rãi đứng dậy đi về phía Phó Cẩm Ngôn, toàn thân trên dưới viết hai chữ —— câu dẫn!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của Miêu (=ω=)..nyaa:*

- *Khụ khụ, bệnh choáng váng đầu óc nên lúc này ghi nhầm c33 thành c32.... (>___<)*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34

Editor: Miêu Bàn Từ

Đã nhìn thấy hai mặt khác biệt của nàng, Phó Cẩm Ngôn còn có cái gì không hiểu?

Dáng vẻ này của nàng là ý đẹp hành hung, là giả vờ cậy mạnh, cố ý mê hoặc người. Bởi vì nàng không thể đem sự yếu đuối của mình bại lộ trước mặt người khác.

Yếu thế vô dụng, sẽ đưa tới càng nhiều chà đạp cùng ức hiếp. Nàng chỉ có thể lựa chọn ra vẻ kiên cường. Đây chắc là giáo huấn từ nhỏ đến lớn mà Tô Mễ rút ra được.

Hiện tại ở bên ngoài, bộ dáng nàng vênh vác hung hăng. Giống như một ít động vật nhỏ không có năng lực chống cự, ở trên người sẽ phát triển vài thứ hù dọa người, để kẻ sẵn mỗi chùn bước.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Như vậy hấn càng đau lòng. Cái nữ hài tử này tự tôn tự cường, nhưng là bị người bên ngoài hiểu lầm vô cùng sâu sắc.

Rõ ràng chỉ là muốn giữ vững sơ tâm, không muốn cùng thế lực ác thông đồng làm bậy. Lại gặp đến nhiều nhân sĩ không rõ chân tướng dùng ngòi bút làm vũ khí như vậy. (Tự dung thấy câu này hay thật)

Không thể không cảm thán một câu, lòng người thật đáng sợ.

"Tôi mua điểm tâm đặt ở ngoài bàn, quần áo để ở đầu giường. Cô phát sốt cả đêm khẳng định rất khó chịu, nghỉ ngơi một chút đi."

Phó Cẩm Ngôn nhìn bộ dáng thế tục của nàng như thế, trong lòng càng thêm trĩu nặng, không để ý đến treu chọc đùa giỡn liền đóng cửa đi ra.

Tại lúc Tô Đát Kỷ thay quần áo, hệ thống đột nhiên nói với nàng,

【 Nam chính đi rồi. 】

Đội nàng ra nhìn, trên bàn ăn bày đầy sữa đậu nành nóng hổi, bánh quẩy, sandwich, salad. Đầy đủ các loại đồ ăn Trung Tây, mỗi thứ kết hợp một chút. Xem ra Phó Cẩm Ngôn đoán không được khẩu vị của nàng, cho nên đều chuẩn bị cẩn thận.

Dưới đáy ly sữa bò nóng đang bốc lên khói trắng dề một tờ giấy,

"Tôi có việc về đơn vị trước, cô cứ tự nhiên."

Kiểu chữ cứng cáp hữu lực, không che giấu được cỗ khí tức đầy hốt hoảng kia của hấn. Editor: Miêu Bàn Từ

"Thế mà vụng trộm trốn đi, cũng không sợ ta đem nhà hấn dòi đi hết a~"

Tô Đát Kỷ mỉm cười một chút, bung sữa bò lên nhấp một miếng, không nhanh không chậm suy nghĩ ăn cái gì đầu tiên, thần nhiên như ở nhà mình.

Nàng chọn chọn lựa lựa, kẹp một cái bánh bao nhân thịt nhìn nhiều thịt nhất. Vừa thổi thổi cho bớt nóng, cửa nhà Phó Cẩm Ngôn đột nhiên bị gõ.

Rất cấp bách, giống như mang theo tia tức giận,

"Đồng đồng đồng!"

Tô Đát Kỷ ngoảnh mặt làm ngơ, nhẹ nhàng cắn vỏ bánh bao, đem nước canh đậm đà hút một ngụm, hương thơm lượn lờ quanh chóp mũi.

【 Tại sao người không đi mở cửa? Có thể là Phó cảnh sát quên mang chìa khóa? 】

Hệ thống nhắc nhở nàng,

"Đứng bên ngoài là ai, không phải người đã sớm biết?"

Tô Đát Kỷ mặt mày cong cong, không thèm ngẩng đầu mà trực tiếp đâm thủng mưu kế của hấn.

Hệ thống trì trệ, không nói.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hấn đã sớm nhìn qua rada, biết không phải là nam chính. Vừa định lắc lư con hồ ly tinh này một chút, không nghĩ tới nàng căn bản không nấn nư.

Tô Đất Ký biết, dựa theo tính cách tỉ mỉ nghiêm cẩn của Phó Cẩm Ngôn, chắc chắn sẽ không có loại chuyện quên mang đồ. Lại nói, hiện tại tâm hấn rất loạn, đối mặt trực diện với mình cũng không dám, ước gì chạy đi xa. Làm sao có thể có cái khí thế hung hăng quay về gõ cửa đây?

"Đông đông đông!!!"

Bên ngoài người kia lại gõ cửa vang trời động đất.

Tô Đất Ký vẫn như cũ không để ý, đem nguyên một cái bánh bao nhỏ nhét vào trong miệng, một mặt thỏa mãn ăn hết.

Thịt! Là đồ ăn vĩ đại nhất trên thế giới!

Đợi đến lần thứ ba người kia cơ hồ muốn đem cửa đập cho nát, bên trong mới vang lên một chút động tĩnh. Nàng chậm rãi nháp một hộp sữa bò, lấy dép lê mang vào rồi chậm rãi đi ra mở cửa.

Là Trần Hiểu Ý.

Trần Hiểu Ý xuất hiện trước cửa, xuất ra mười tám kiểu võ công gõ cửa-ing~,

"Tô hồ ly, cô mở cửa mở cửa mở cửa nhanh! Cô có bản lĩnh đoạt nam nhân của tôi, làm sao không dám mở cửa nha! Đừng có núp ở bên trong không ra, tôi biết cô đang ở nhà!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Mỗi vị diện mình sẽ đổi bìa $o(\geq \nabla \leq)$ o 1 vị diện có thể 3,4 bìa. Bìa được đổi sẽ phù hợp với vị diện đó~ khu~

- Sắp kết thúc vị diện 1 rồi, còn khoảng mười mấy chương nữa nga $o(>\omega<)$ o meo~

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Editor: Miêu Bàn Từ

"Nha ~ tôi còn tưởng rằng cái tên trộm nào mà dám phách lối cạy cửa giữa ban ngày như vậy. Thì ra là tiểu bảo mẫu tới làm việc nhà nha~ Tới tới tới~ thật vừa vặn, đem chén bát trên bàn rửa đi. Cũng mau mau đi lau nhà, cầm khăn lau rồi quỳ xuống đẩy lau đi. Nếu cô làm hư một viên gạch, cô bản thân đều không bồi thường nổi đâu nha~!"

Vừa đối mặt với nhau, Tô Đất Ký liền phách lối đứng trước cửa sai sử nàng, không có chút khách khí nào.

Nghe xong những lời chứa hàm ý châm chọc mọi thứ mình đã nói với Phó Cẩm Ngôn, nguyên bản trong lòng Trần Hiểu Ý đang kìm nén bức bối liền thẹn quá hoá giận, lập tức bùng nổ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Cô là cái thá gì mà dám quơ tay múa chân với tôi? Tôi cho cô biết, coi như cô dùng thủ đoạn câu dẫn Phó ca, anh ấy cũng sẽ không yêu cô!"

Một màn này quá mức quen thuộc. Lúc trước đám nương nương trong hậu cung Trụ Vương chính là chỉ vào cái mũi của nàng mắng như thế.

Sau đó thì thế nào?

Còn không phải mình được sủng ái đến cuối cùng sao?

Tô Đất Ký dựa nghiêng ở cạnh cửa, xuất ra tư thái sủng quan lục cung, nhử mày nhìn nàng,

"Không yêu tôi, chẳng lẽ lại yêu cái tiểu bảo mẫu muốn mặt không có mặt, muốn dáng người không có dáng người như cô? Hừ, vậy đầu óc hần thật sự là ném đi, mắt bị mù! Không cần cũng được!"

"Cô!"

Trần Hiểu Ý vốn là cầm cờ đến hưng sư vãn tội*. Không nghĩ tới vừa xuất trận liền bị đánh cho một phát hoa rơi nước chảy, tức đến nỗi không chịu được,

*Hưng sư vãn tội: nghĩa là phát động (dẫn) quân đội đến để lên án, hỏi tội đối phương. Nó còn chỉ việc, khi một người tức giận tập hợp một đám người đi tới trước cửa chất vấn và "xử lý" đối thủ.

"Cô! Cô đừng có giờ trò khua môi múa mép. Tôi cảnh cáo cô, cách xa Phó ca ra!"

"Ai nha~ cô là ai a~, tôi nói chuyện cùng với tiểu Phó, cô quản được sao?"

Tô Đất Kỷ hoa lệ ném cho à một cái liếc mắt, chẳng thèm để ý à lớn tiếng cảnh cáo. Editor: Miêu Bàn Tử

Cái xung hô thân mật này, gọi lên ký ức không vui của Trần Hiểu Ý. Thời điểm tối hôm qua gọi điện cho Phó Cẩm Ngôn, lúc ấy nữ nhân này chính là gọi hấn như vậy.

Vừa nghĩ tới tối hôm qua hai người bọn họ triền miên, hai mắt Trần Hiểu Ý đỏ bừng, nghiêng răng nghiêng lợi,

"Tiện nhân! Đều bị nam nhân chơi nát, còn dám tới làm bản Phó ca. Cô không biết liêm sỉ! Cô không xứng với anh ấy!"

Tô Đất Kỷ che miệng cười đắc ý không thôi,

"Đúng rồi, nam nhân ngủ qua với tôi, không có một trăm cũng có bảy tám chục. Thế nhưng Phó ca của cô liền ưa thích tôi, không thích cái tiểu bảo mẫu thuần khiết không tì vết như cô đâu. Cô nói có tức hay không?"

"Dâm phụ!"

Người mình đặt trên đầu trái tim bị vũ nhục như thế, máu nóng toàn thân Trần Hiểu Ý đều vọt tới đỉnh đầu, vung tay về phía gương mặt xinh đẹp động lòng người kia.

"Ba!"

Một tiếng thanh thúy vang lên.

Người che mặt lại là Trần Hiểu Ý.

Tô Đất Kỷ tay mất lạnh lẽ, trước tiên đem à tát một cái vững vàng.

"Cô lại dám đánh tôi! Tôi liều mạng với cô!!!"

Trần Hiểu Ý sừng sốt vài giây, mới hét lên một tiếng. Một đầu xù tức giận công tâm như trâu điên, hướng nàng vọt tới.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thế nhưng Tô Đất Kỷ nói một câu, liền để động tác của nàng im bật dừng lại.

"Đây là chó cùng rút giậu a? Không biết Phó ca sau khi biết cô không ngoan ngoãn nghe lời chạy về rồi chạy đến, còn đánh nữ nhân của hấn, trong lòng sẽ nghĩ như thế nào đây~?"

Câu này, trực tiếp đâm trúng tử huyệt Trần Hiểu Ý.

Nàng thu tay lại, đè nén không được lửa giận trong lòng, giống như là an ủi chính mình, còn cường điệu trừng trừng mắt một lần,

"Phó ca sẽ không yêu loại nữ nhân ái mộ hư vinh, trời sinh dâm đẳng buồn nôn như cô!"

Trần Hiểu Ý gầm lên, không biết là vì cảnh cáo Tô Đất Kỷ, hay là vì an ủi mình.

Tô Đất Kỷ không hề lo lắng ngáp một cái,

"Không quan trọng, dù sao tôi cũng không yêu hấn, chỉ là chơi đùa hấn mà thôi..."

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Hồ ly phản dame tới đây~

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36

Editor: Miêu Bàn Từ

"Cái gì?!!"

Trần Hiểu Ý là bị lời nói của nàng làm cho chấn động. Sau một lát mới trở lại bình thường, cái này chẳng phải chứng minh suy đoán của chính mình sao?

Con hát vô tình, nữ biểu tử không nghĩa. Nữ nhân này cả hai loại đều chiếm, vô tình vô nghĩa như thế cũng cũng không có cái gì kỳ quái.

Cô xem thường không thôi,

"Tôi liền biết, loại nữ nhân như cô, trời sinh phạm tiện! Trên đời này nhiều nam nhân như vậy, cô đi chơi với những người khác đi, đừng đến đây dựa Phó ca của tôi. Anh ấy không giống những người khác!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cô không thể trơ mắt nhìn nam thần nhà mình bị loại bùn nhão này làm bẩn, đắm mình trong truy lạc!

"Tất cả mọi người đều là người, có cái gì không giống chứ?"

Tô Đất Kỳ nhún nhún vai, giọng điệu chẳng hề để ý.

Nhìn Trần Hiểu Ý còn đang tốn sức thổi phồng Phó Căn Ngón, nàng đánh đòn phủ đầu, nhẹ gật đầu như có điều suy nghĩ, nói:

"Ngô, cô nói kiểu này, ngược lại khiến tôi nhớ tới (∞ ∪ ∞) Kịch thước của hân so người khác thật sự là lớn hơn một chút nha~"

Trần Hiểu Ý:...

Hệ thống:...

Bản điện hạ vị thành niên, bản điện hạ nghe không hiểu!!!

Trần Hiểu Ý bị nàng chặn nghẹn họng, Tô Đất Kỳ còn chưa thấy tốt lắm, cố tình chế nhạo cô thêm một chút, bịt miệng lại làm ra vẻ lỗ miệng,

"Ai nha~ cô lại không có ngu qua cùng hân, làm sao biết được điều này. Nhìn cái miệng của tôi này, nói lung ta lung tung~"

Hệ thống thần phục: Vô hình trang B*, mới là trí mạng nhất a!

*Trang B: ra về đạo mạo, có học thức, tiền tài.

Trần Hiểu Ý sinh khí đến mức người đều muốn phồng lên thành khí cầu, lại không thể phản bác được, cũng không dám đánh nàng, chỉ có thể tự mình kìm nén, trên mặt đỏ đỏ trắng trắng, trông rất đẹp mắt.

"Sức chiến đấu của nữ chủ này cũng quá yếu đi",

Tô Đất Kỳ ghét bỏ, vụng trộm nói với hệ thống,

"Thật chán, xé tất đều xé không nổi, còn không bằng những đám nương nương lúc trước đâu."

Hệ thống được chứng kiến mồm mép lợi hại của nàng, đành chỉ không nói chuyện, nội tâm lặng lẽ phun nước miếng. Người ta vốn thiết lập con đường làm việc của nữ chính là kiểm sát viên xinh đẹp, thanh xuân hăng hái đi lên! Bây giờ đã bị người bức thành bộ dáng bát phụ*, người còn không hài lòng sao? Editor: Miêu Bàn Từ

*Bát phụ: người đàn bà đánh đá chanh chua.

Tô Đất Kỳ thấy nàng ba ngày trời đánh không ra một cái rắm, lười dồng dài lằng phí thời gian chính mình, dứt khoát đem lời nói làm rõ,

"Cô cũng không phải thấy rõ ràng sao. Hiện tại là Phó ca của cô quần lấy tôi không thả, tôi còn ước gì hần cách tôi xa một chút đây."

Lời này nghe vào trong tai Trần Hiểu Ý, chính là trần trụi khoe khoang, hàm răng đều nhanh cắn nát,

"Tôi nhờ vào! Nếu không phải cô quần lấy anh ấy, anh ấy cao lãnh chi hoa, sẽ để ý đến cô sao? Thiếu điều tự dát vàng lên mặt mình!"

"Chắc chắn chắc, Phó ca của cô cũng chưa có cảm thấy ừy khuất, ngược lại cô thay hần bệnh vực kẻ yếu rồi~?"

Tô Đất Kỷ cao cao tại thượng nhìn cô,

"Điều nói nữ nhân thông minh giải quyết nam nhân, nữ nhân ngu xuẩn mới đến tra tấn nữ nhân. Cô nhiều lời như vậy, sao không đi nói chuyện cùng Phó ca của cô, cứu vãn cái thiếu niên trượt chân này?"

Không đợi Trần Hiểu Ý nói chuyện, chính nàng đáp lại,

"Bởi vì cô biết, cô tìm hần, hần cũng sẽ không nghe. Căn bản trong lòng hần, ngay cả tư cách nói chuyện cô đều không có!"

Tô Đất Kỷ phân tích bản chất mọi chuyện xảy ra, tàn nhẫn ném lên mặt Trần Hiểu Ý, khiến cho sắc mặt nàng trắng bệch như roi xuống hàm băng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mặc dù không nguyện ý thừa nhận, nhưng mà nữ nhân này nói không sai. Cô chỉ mới thấy được nữ nhân này, Phó Cẩm Ngôn liền đem cô đuổi ra khỏi cửa, cô làm sao dám đi khuyên anh đây?

Trần Hiểu Ý ráng chống đỡ lấy một hơi, không nhận thua,

"Kia cũng là vì Phó ca bây giờ bị cô mê hoặc! Chờ anh ấy tỉnh ngộ lại, cô không có kết cục tốt!"

Thấy bầu không khí khó thở không sai biệt lắm, Tô Đất Kỷ lại nhắc lên giọng lớn hơn, mỉa mai cười một tiếng.

"Vậy chúng ta liền cười lừa nhìn sổ sách, chờ coi đi! Chỉ cần hần tra vụ án này một ngày, chúng ta lại dây dưa thêm một ngày, hần liền phải dây dưa với tôi thêm một ngày nha~"

Nàng xích lại gần Trần Hiểu Ý, hoạt bát nhìn về phía nàng, mỉa mai cười một phen,

"Cô đoán xem, là bản án được phá trước? Hay là tôi mê hoặc hần yêu tôi trước đây~?"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Vừa update cái mục lục chương của truyện.... Cảm giác thật yomost~~~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

Editor: Miêu Bàn Từ

"Rầm!"

Lời còn chưa dứt, cửa phòng đã bị đóng lại. Lúc này trực tiếp đụng phải cái mũi của Trần Hiểu Ý.

(Hai vợ chồng nhà này coi bộ rất ghét cái mũi của bà thì phải:)))

Thế nhưng cô không cảm giác được đau đớn một chút nào.

Lời nói đầy khí phách của Tô Đất Kỷ còn văng vẳng bên tai, lặp đi lặp lại tại trong đầu của cô.

Nữ nhân này muốn dung mạo có dung mạo, muốn đáng người có đáng người. Càng đáng sợ hơn là, nàng có tâm kế!

Phó Cẩm Ngôn chưa hề nói qua yêu đương, làm sao có thể là đối thủ của nàng?!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mới nhận biết không quá mấy ngày, liền đã lên giường. Nếu để mặc cho bọn họ tiếp xúc, như lời khiêu khích của nữ nhân kia, khả năng bản án còn chưa phá được, Phó Cẩm Ngôn đã mang nàng đi kết hôn!

Không được!

Tuyệt đối không được!

Nhất định phải ngăn cản bọn họ!

Trần Hiểu Ý sốt ruột như kiến bò trên lò lửa, trong đầu không ngừng vang vọng những lời của Tô Đát Kỳ, đột nhiên phát hiện điểm mấu chốt.

Nữ nhân này nói,

"Chỉ cần hấn tra vụ án này một ngày, chúng ta lại dây dưa thêm một ngày, hấn liền phải dây dưa với tôi thêm một ngày."

Hai người bọn họ tiếp xúc, không phải bởi vì vụ án này sao?

Nếu không cho Phó Cẩm Ngôn tham dự vụ án này, ép anh ấy rời xa, có thể hay không sẽ thành công đem bọn họ tách ra?

Tâm lý học đã nói, hai người mỗi ngày gặp mặt, có thể bị động gia tăng ấn tượng của một người đối với một người khác. Dù cho không có hảo cảm, nội tâm ký ức cũng sẽ thường xuyên nhớ tới sâu sắc.

Đến lúc đó, cái nữ nhân này không thể mê hoặc Phó Cẩm Ngôn. Lấy sự thông minh của anh ấy, khẳng định rất nhanh có thể bước ra khỏi sương mù.
Editor: Miêu Bàn Tử

Trần Hiểu Ý nghĩ đến biện pháp như vậy, không có dừng lại lâu, sốt ruột bần bịu mà chạy đi mất.

Hệ thống cảm thấy ả không quá bình thường, dùng rada theo dõi một chút. Lại phát hiện ả như ngựa không dừng vó xông về đơn vị, trực tiếp chạy tới văn phòng lãnh đạo, báo cáo gian tình của Phó Cẩm Ngôn cùng Tô Mê.

Hệ thống:

【 Meo meo meo? Cái này là cái thao tác gì a? ả không là thích Phó Cẩm Ngôn sao? 】

"Cũng bởi vì thích, nên mới làm như thế để cứu vớt hấn nha~"

Hành vi quá mức của Trần Hiểu Ý khiến hệ thống không thể tưởng tượng, làm hấn vô ý thức nói ra. Vị tỷ tỷ Tô hồ ly đang uống sữa bò, cực kỳ tri tâm giải đáp cho hấn.

"Ngươi cho rằng ta tổn tâm tư nói nhảm cùng nữ chính nhiều đến như vậy làm gì?"

Nàng cười đến một mặt thuần lương vô hại,

"Ta đây không phải chỉ dẫn cho ả một con đường sáng sao? Để cho Phó Cẩm Ngôn rời xa ta a~"

Hệ thống tự suy nghĩ một chút, lúc đầu Trần Hiểu Ý căn bản cũng không có nghĩ tới phương diện này, đúng là hồ ly tinh này từng bước dẫn ả nhập hố, càng ngu người,

【 Ngươi không phải phí hết tâm tư muốn cùng nam chính mặt đối mặt sao, cái độ thiện cảm này đều tăng nhiều như vậy, tại sao muốn cùng hấn tách ra? 】

"Bởi vì..."

Tô Đát Kỳ liếm sạch sữa bò dính trên môi, thanh âm phá lệ nghiêm túc gần từng chữ,

"Bản tính con người ~ vụt mắt không có được, thì càng ham muốn hơn."

"Mặc dù bây giờ độ thiện cảm của Phó Cẩm Ngôn đối với ta cao, nhưng hấn hoàn toàn không có ý thức được cái này là thích, càng không có cách nào tăng lên đến yêu. Dạng trạng thái này rất nguy hiểm, khả năng lúc nào cũng có thể bị chia rẽ bởi tình yêu của người qua đường. Khiến kết quả vĩnh viễn không có cách nào đạt tới tình yêu, không thể hoàn thành 100% độ thiện cảm"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng sờ sờ cái bụng tròn vo của mình, thoải mái ngáp một cái,

"Cho nên, ta liền thêm một mồi lửa cho kịch bản! Cùng hấn tách ra một lúc, để hấn mau chóng thấy rõ lòng mình."

Cho nên... Trần Hiểu Ý dương dương đắc ý coi như tìm được biện pháp đến ngăn cản Phó Cẩn Ngôn yêu hồ ly tinh. Không nghĩ tới lại trúng kế, ngược lại là làm tay đẩy gia tốc cho Phó Cẩn Ngôn yêu Tô Đất Kỳ?

Hệ thống trầm mặc.

Cái tâm cơ chín hèm mười tám ngả rẽ này, hấn ngồi xem toàn bộ còn không hiểu rõ, chớ nói chỉ là Trần Hiểu Ý cùng Phó Cẩn Ngôn.

Lại thấp cho nam nữ chủ một cây nến.

Amen ~

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Editor: Miêu Bàn Từ

Ngày thứ hai, Trần Hiểu Ý mang theo bữa sáng tình yêu tự mình làm, đến đơn vị sớm, đặt trên bàn Phó Cẩn Ngôn. Không nghĩ tới vừa quay đầu, đã nhìn thấy nam thần đứng ở sau lưng.

Bị bắt tại trận!

"Hô..."

Sắc mặt cô ửng đỏ vỗ vỗ bộ ngực của mình, ngượng ngùng mà cúi thấp đầu, mắt tự nhiên vuốt vuốt tai, nhỏ giọng nói,

"Phó ca, anh dọa em một trận."

Phó Cẩn Ngôn đối với cái bộ dáng đáng yêu của cô, cũng không thèm nhìn một chút, khoe miệng khê nhếch, hất tay một cái liền đem hộp cơm cô vừa đặt rớt xuống đất.

"Đồng!"

Một tiếng vang thật lớn, trứng tráng cắt công làm thành hình trái tim, cùng lapis xường, sandwich, hoa quả, ngũ thái tân phân* hết sức đẹp mắt vung đầy trên mặt đất.

*Ngũ thái tân phân: ngũ thái là 5 màu (vàng, xanh, đỏ, trắng, đen); tân phân là rục rờ/sắc sỡ/ rối rắm.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Phó ca!"

Trần Hiểu Ý mặt "(□□)" một cái, kinh dị mở to hai mắt nhìn anh, không thể tưởng tượng nổi.

Người người đều nói Phó Cẩn Ngôn mặc dù làm việc có hơi cứng nhắc, nhưng tính cách vô cùng tốt. Mặc kệ là gặp được loại người khó chơi, không giảng đạo lý hay cái gì đó, đều im lặng mà nghe, tâm tình không có gì chấp chôn, càng không có người thấy hấn phát cáu.

Cô không nghĩ tới, mình thế mà thành người thứ nhất chọc anh nổi giận.

Ánh mắt Phó Cẩn Ngôn lạnh lẽo, toàn thân tản ra khí lạnh người sống chớ gần, môi mỏng keo kiệt phun ra một chữ đầy vô tình,

"Cút!"

Anh ấy biết rồi!

Con người của Trần Hiểu Ý trong nháy mắt phóng đại.

Lãnh đạo rõ ràng đã nói không bại lộ mình! Anh ấy làm sao lại biết là mình báo cáo để anh ấy tránh khỏi hiềm nghi, không còn nhúng tay vào vụ án này?

Trần Hiểu Ý cả người đều rối loạn, không biết nên làm gì, vội nhào tới giữ chặt tay Phó Cẩm Ngôn, cơ hồ là nói năng lộn xộn giải thích,

"Phó ca, Phó ca anh nghe em nói, em cũng là vì muốn tốt cho anh. Nữ nhân kia căn bản không yêu anh, cô ta chỉ muốn đùa giỡn anh mà thôi. Anh ngàn vạn lần không thể bị cô ta lừa!"

Đồng thời mang theo tiếng khóc nức nở, nghe vào trong tai hết sức điềm đạm đáng yêu. Những lời cô nói đều là sự thật, nhưng về cơ bản Phó Cẩm Ngôn sẽ không tin! Editor: Miêu Bàn Từ

Bởi vì giữa hần và Tô Đát Kỳ chẳng có cái gì xảy ra. Nàng cũng không có đùa giỡn mình, chớ nói chi là yêu hay không yêu.

Theo Phó Cẩm Ngôn, cái này là Trần Hiểu Ý vì trốn tránh trách nhiệm, cố ý nói bừa nói láo!

"Tôi không nói lần thứ ba, cút!"

Gân xanh trên huyết thái dương Phó Cẩm Ngôn nhảy một cái, biểu hiện cơn giận của hần đã đạt đến đỉnh điểm.

Khi tuyệt vọng thì cái gì cũng có thể thử, Trần Hiểu Ý căn bản không có chú ý tới, chỉ cường điệu dùng sức bắt lấy hần,

"Là cái kia nữ nhân kia không biết xấu hổ dám mê hoặc anh, anh không nên tin chuyện hoang đường của cô ta. Sáng sớm hôm qua em cùng với cô ta giằng co tại chỗ, nếu anh không tin có thể đi xem camera trước cửa nhà..."

"Cô còn dám đi quấy rối cô ấy?"

Nghe được điểm mấu chốt, mảy mĩm Phó Cẩm Ngôn dựng đứng, đánh gãy lời nói của cô. Hơi thở trên người càng lạnh hơn, giống như Tu La từ địa ngục bò lên, ánh mắt kinh khủng nhìn chăm chăm vào cô như muốn ăn thịt người.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hần bỗng nhiên vùng tay, trực tiếp hất Trần Hiểu Ý đang dính trên người mình, khiến cô đụng phải kệ chứa hồ sơ, lại nhanh chân rời đi không mang theo một chút thương hại.

"A! Đau quá!"

Cả người Trần Hiểu Ý không có chút đề phòng, bị đụng vào một phát, đau đến mức đổ mồ hôi lạnh. Nhưng không sánh được nỗi đau nhức trong lòng, nàng phí công vô vô đất, càng không ngừng kêu khóc,

"Phó ca, ô ô ô... Anh phải tin tưởng em a, Phó ca! Em chính là nói thật a ô ô ô ô..."

Hệ thống nhìn xem bộ dáng ả quỷ xuống đất khóc rống, sách một tiếng, thật là thâm kích đời người. Rõ ràng từng câu từng chữ người nói đều là thật, hần lại không tin người.

Nghĩ như vậy, hần lại quay đầu nhìn kẻ cầm đầu đang ngủ nướng một chút. Mặt mày cong cong, ngủ say sưa trên giường, hần không khỏi lắc đầu. Thật sự là người tốt sống không lâu, người xấu sống ngàn năm a!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Ô ó o~ nam chính chắc chắc chắc

- Hậu cung Tô hồ ly đầu rồi~ tới nha~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Editor: Miêu Bàn Tử

Bởi vì có Trần Hiểu Ý tham gia, sự kiện Tô Đất Kỳ đây đưa Phó Căn Ngón đến giữa chừng thì đứt gánh.

Không có bản án gán bó, Phó Căn Ngón không có lý do gấp nằng. Chỉ có thể thừa dịp trời tối mọi người về hết, lấy camera giám sát ra, xem đi xem lại phong thái oán người của Tô Đất Kỳ.

Thời điểm nghe được Tô Đất Kỳ nói bốn chữ "Nữ nhân của hần", trong lòng hần khê động.

Hệ thống nhìn thấy bên trong ánh mắt hần không che giấu được tia mềm mại, thờ dài, thật là không thể cứu được.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Lúc đầu hần coi là Tô Đất Kỳ không biết chuyện camera giám sát, còn chạy tới cười nhạo nằng một trận, nói đáng về bu ru hần của nằng đều bị nam chính thấy được, lần này thì khỏi tăng độ thiện cảm.

Không nghĩ tới hồ ly tinh kia nhếch miệng lên, một chút cũng không kinh ngạc,

"Ta đương nhiên biết nha, nhưng hiện tại trong lòng nam chính, nhóc đáng thương ta là trong lòng yếu ớt nhưng ngoài miệng cậ mạnh. Tất cả mọi chuyện đều giấu ở trong lòng, ngoài miệng không có một câu nói thật. Ta càng hùng hổ dọa người, hần càng cảm thấy ta ủy khuất a~"

Tô Đất Kỳ cười híp mắt nằm trên ghế sofa, đắc ý ngồi ăn tô thịt vừa mua,

"Hần mỗi ngày nhìn một lần, sẽ càng đau lòng cho ta hơn một chút, cộng thêm chán ghét Trần Hiểu Ý trong ngoài không đồng nhất này một chút. Vô tri vô giác thay đổi, dù cho ta không cùng hần gặp mặt, độ thiện cảm vẫn sẽ tăng lên đây này."

Quả nhiên, tại thời điểm Phó Căn Ngón xem video đến lần thứ 38, thanh tiến độ thiện cảm có động tĩnh.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 75/100 】

Hệ thống:!!! Cách yêu còn kém 5 điểm a!

Phó cảnh sát, người có thể thận trọng một chút hay không!

Người thích photoshop có thể dùng lố một chút được không!

Rõ ràng nằng đem Trần Hiểu Ý ngược thành mảnh vụn, người lại cảm thấy nằng đáng yêu, đáng thương lại ủy khuất?

Cắt, nam nhân!

*

Mà một bên khác, mặc dù Phó Căn Ngón bị điều đi tra án đổi thành Trần Hiểu Ý đến phụ trách, nhưng một chút xú chỗ tốt cô đều không mò được.

Bởi vì Tô Đất Kỳ bị công ty phong sát!

Đám cậu tử làm thật tốt công việc của mình, trông coi dưới lầu nằng như quân đội, khiến nằng một bước đều không có đi ra. Cho nên khi Trần Hiểu Ý tiếp nhận nhiệm vụ giám thị, dự định tìm hiểu kế hoạch của Vương Đại Phú liền thất bại, lâm vào tình trạng bất khả thi. Càng làm cho cô không nghĩ tới chính là tin tức bất quá của truyền thông, mỗi ngày đều đến đưa tin về chuyện này.

Phó Căn Ngón không có cách nào tiếp cận với Tô Đất Kỳ, mỗi ngày chỉ có thể trông thấy nằng cách một lớp màn hình. Mắt thấy thân ảnh quen thuộc bị chụp tới mấy lần càng ngày càng gầy gò, hần lại càng lo lắng cho nằng.

Những ngày này mặc dù Phó Căn Ngón đã tháo bản án, nhưng cũng không hoàn toàn đặt xuống gánh nặng. Ngược lại còn tra được nhiều thứ hơn.

Ví dụ như, bên trong tài khoản ngân hàng của Tô Mê chỉ có hai trăm. Còn lại là đem những đồ xa xỉ người khác tặng đổi thành tiền mặt để sử dụng.

Mặc dù không biết số tiền kia tiêu ở chỗ nào, nhưng khẳng định không phải mua thêm trang sức. Nhìn bề ngoài nằng ngắn nắp xinh đẹp, thực chất lại là một kẻ nghèo trắng tay.

Về sau bị công ty phong sát, không có thu nhập, nằng nên làm cái gì bây giờ?

Phó Căn Ngón vì nằng gấp không thôi, còn người trong cuộc lại lười biếng uốn éo trên ghế sofa, ăn thịt uống rượu, nhàn nhả đến không chịu được.

Sau lần hầu rượu bị làm lớn chuyện, trực tiếp khiến Hoàng Đồng tức giận, hần lớn tiếng nói muốn dạy cho nằng một bài học.

Đổi lại là Tô Mê ham hư vinh, về sau bị phong sát, nàng có thể sẽ khóc rờn rờn chạy tới cùng hắc ngừ. Nhưng Tô Đát Kỷ biểu thị, cô nãi nãi quan tâm chuyện này sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Dù sao nàng chỉ là một linh hồn, hoàn thành nhiệm vụ là tốt rồi, lại không có ý định ở một đời trên thân thể này, cho nên không sợ hãi nha~.

Thấy Tô Đát Kỷ không chịu thua, công ty càng làm trầm trọng thêm. Phòng ở đều bị thu hồi, trong thẻ cũng không có tiền. Tô Đát Kỷ không có chỗ để đi, chỉ có thể thừa dịp bóng đêm trốn đông trốn tây như chuột chạy qua đường, tránh né đám cầu tử bao vây chặn đánh.

Nhìn xem hồ ly tinh chết vật không thôi, hệ thống buồn bực. Lấy thủ đoạn của nàng, lừa gạt Hoàng tổng cùng người của công ty, quả thực dễ như trở bàn tay. Vì cái gì lúc này bày đặt chơi thô bạo như vậy?

"Ken két!"

Cỗ xe màu đen bỗng nhiên thẳng gấp một cái, ngăn trước mặt Tô Đát Kỷ đang hoảng hốt ả núp, đã cho hệ thống đáp án.

"Lên xe!"

Cửa xe hạ xuống, lộ ra gương mặt lo lắng của Phó Cẩm Ngôn.

Hệ thống mắt tối sầm, đưa tay bày ra cái thủ thế stop:

"Được rồi, bản điện hạ biết người có ý, người không cần nói."

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Editor: Miêu Bàn Tử

"Phó cảnh sát? Tại sao anh lại ở chỗ này?"

Tô Đát Kỷ một mặt kỳ quái hỏi.

Đáy mắt Phó Cẩm Ngôn hiện lên một vòng chật vật, không có chính diện trả lời nàng, chỉ là thúc giục nói:

"Mau lên xe, đằng sau có cầu tử!"

Hắn cũng không thể nói là mình lo lắng cho nàng, theo dõi nàng nên đến nha?

Cũng may Tô Đát Kỷ rất thức thời lên xe, không có hỏi đến cùng.

Kỹ thuật lái xe của Phó Cẩm Ngôn rất tốt. Quẹo trái rẽ phải, chọn rất nhiều đường nhỏ vắng vẻ, rất nhanh liền đem đám cầu tử đi theo bỏ rơi. Tô Đát Kỷ nhìn phía sau trống vắng, thờ dài một hơi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Vừa ngừng đầu một cái, thấy đường ở phía trước càng ngày càng hoang vu, trên mặt nàng hiện lên một vẻ lo âu, nghĩ nghĩ, một lần nữa phủ lên tính nghề nghiệp của mình, kiêu mị hỏi:

"Phó cảnh sát là dự định mang tôi đi dã chiến* để kích thích một chút hay sao?"

*Đã chiến: đánh nhau không có chiến tuyến nhất định, chủ yếu là đánh vận động trên địa bàn ngoài thành phố.

Từ lúc Tô Đất Kỳ lên xe, ánh mắt Phó Cẩm Ngôn liếc qua mặt của nàng không có rời đi, đương nhiên chú ý từng cái biểu cảm trải qua biến hóa của nàng, cũng biết hiện tại nàng có chút bận tâm, bắt đầu thăm dò mình.

"Bạn của tôi có cái nông trường ở ngoại thành, cô đến chỗ đó một thời gian đi."

Phó Cẩm Ngôn trực tiếp nói thẳng ra ý đồ.

Tô Đất Kỳ trên mặt giả cười liền cứng đờ, im lặng.

Hai người nhìn nhau không nói gì, trầm mặc đến lúc tối nơi.

Nhìn Phó Cẩm Ngôn trước mặt sau thu thập gian phòng cho nàng, thần sắc lo nghĩ giữa hai đầu lông mày nàng càng nặng hơn.

Ngay tại thời điểm hần chuẩn bị đi ra ngoài, Tô Đất Kỳ đưa tay kéo góc áo hần lại,

"Cùng uống một ly?"

Phó Cẩm Ngôn theo thói quen muốn cự tuyệt, nhưng khi đối mặt với đôi mắt thuần túy trong suốt không mang theo một tia tình cảm, hần không có cách nào nói ra một chữ "Không".

"Được."

Vật tư bên trong nông trường khá phong phú, Phó Cẩm Ngôn mở một bình rượu nho nồng độ còn thấp, rót hai ly, quay đầu nhìn lại, nhưng không thấy người. Editor: Miêu Bàn Tử

Trong lòng hần căng thẳng muốn đi tìm, không nghĩ tới vừa bước khỏi cửa, bên trong bóng đêm tăm tối liền thấy cảnh đẹp khó nói lên lời.

Ngoại thành ban đêm trống trải lại yên tĩnh, không có đèn đường, chỉ có một mảnh đen kịt. Tô Đất Kỳ đốt lên một ngọn nến, ngồi trên đồng cỏ mềm mại ở trước cửa.

Hôm nay nàng mặc một cái váy dài màu trắng đơn giản, mềm mại mà thuần khiết. Ánh trăng lẳng lẳng soi xuống, giống như là phủ thêm một tầng nhu sa cho nàng. Gió đêm phất qua mái tóc dài đến eo kia, phiêu nhiên dục tiên.

Trên đỉnh đầu là dãy ngân hà rực rỡ, trước mắt là tinh linh từ trong rừng rậm trộm chạy đến.

Nhịp tim Phó Cẩm Ngôn liền hẫng một nhịp.

Ngay cả hô hấp cũng không dám dùng sức, sợ quấy rầy đến nàng.

"Phó cảnh sát?"

Vẫn là Tô Đất Kỳ nhìn hần sững sờ ở kia, chủ động chào hỏi. Hần mới lấy lại tinh thần, thần sắc ngốc trẻ đi qua, ngồi xuống.

"Đình ~ "

Mùi thơm rượu ngon ngào ngạt trong hai ly thủy tinh nhẹ nhàng va chạm, phát ra tiếng vang thanh thúy êm tai.

Hai người tại phần của riêng mình nhấp một ngụm, không nói gì.

Phó Cẩm Ngôn là còn đắm chìm trong mỹ lệ kinh người vừa rồi chưa tỉnh hồn lại, Tô Đất Kỳ lại là cố ý.

Sau khi yên lặng uống cạn rượu trong ly, Phó Cẩm Ngôn mới bị gió lạnh ban đêm thổi cho thanh tỉnh một chút. Nhìn thấy cái ly trống rỗng, hần hỏi hận không thôi. Nói uống xong một ly, làm sao mình nhanh như vậy liền uống xong! Kia còn có lý do gì tiếp tục ngồi ở chỗ này?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Mất thấy Tô Đất Kỳ bên cạnh một mực chăm chú nhìn lên bầu trời, hần chần chờ chút rồi vụng trộm rót đầy ly, tiếp tục ngồi không nói chuyện, lúc này nàng mở miệng.

"Phó cảnh sát, cảm ơn anh."

"Ân?"

Hần không rõ lời cảm ơn không đầu không đuôi này có ý gì.

"Cảm ơn anh đã cứu tôi, hai lần",

Tô Đất Kỳ nói, xoay đầu lại, cười một tiếng,

"Đề tôi biết, trên thế giới này, vẫn còn có người quan tâm tôi."

Nụ cười trong sáng đầy thuần túy phát ra từ chân tình, bên trong con người trong suốt phản chiếu bầu trời đầy sao, so với ngôi sao còn óng ánh chói mắt hơn!

Nàng hướng về phía hân mở ra mặt chân thật nhất của mình!

Àm!

Phó Cẩm Ngôn chỉ cảm giác pháo hoa nổ tung đầy trời trước mắt mình, lộng lẫy lại sáng bùng!

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 80/100 】

Hắn, yêu nàng.

- - - - -

Nhiều năm về sau, hệ thống đặc biệt bị mời làm giáo sư. Thời điểm hắn đi huấn luyện, cầm ảnh chụp Phó Cảnh sát cười ngây ngô, gờ báng đen,

"Thấy không, cái biểu tình này gọi là hạnh phúc lên trời!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Editor: Miêu Bàn Từ

"Đừng... khách khí."

Có trời mới biết, Phó Cẩm Ngôn dùng biết bao can đảm mới không có cả lăm. Giờ phút này trong lòng hắn kích động mãnh liệt giống như sóng biển, từng đợt rồi từng đợt vỗ lên tâm của hắn, khiến hắn khó mà kiềm chế.

Tô Đất Kỳ trầm mặc một hồi, mới thấp giọng nói một câu,

"Thật sự cảm ơn. Anh là người thứ hai trong đời, nguyện ý tốt với tôi."

Người thứ nhất, là vú nuôi của nàng ở viện mồ côi.

Phó Cẩm Ngôn biết, cho nên cảm giác tâm hung hăng nhói một cái.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Một nữ hài tử tốt như vậy, đáng lẽ nên được nâng niu trong lòng bàn tay, hiện tại lại bị ức hiếp vô tận trong xã hội, chưa hề hưởng thụ qua một tia ấm áp.

Hắn rất muốn nói với nàng, nếu như nàng nguyện ý, hắn có thể luôn đối tốt với nàng.

Thế nhưng hắn không dám.

Hắn sợ hắn hù dọa nàng.

Sợ cái thiếu nữ cứng rắn quyết định mở rộng cửa lòng này, cho rằng mình vì đạt tới mục đích nào đó mới đối tốt với nàng.

Như thế sẽ làm nàng bị thương sâu hơn.

Phó Cẩn Ngôn không thể nói tiếp, nhìn bộ dáng bất lực của nàng, đổi chủ đề hỏi:

"Vậy về sau, cô có tính toán gì không?"

Tô Đất Kỷ lắc đầu.

Dừng một chút, nàng dường như lẩm bẩm nói với chính mình:

"Về sau à, tìm công việc có thể nuôi sống chính mình, sinh hoạt bình thường... Nếu như... có khả năng, lại gả cho nam nhân mình thích."

Bốn chữ cuối cùng nhẹ bẫng, như là phiêu tán ở trong gió.

Nàng nói đúng lắm, gả cho nam nhân nàng thích.

Kìa, người nam nhân nàng thích đâu?

Phó Cẩn Ngôn muốn hỏi, cũng không dám hỏi.

Hắn biết mình không có cách nào tiếp nhận đáp án của vấn đề này.

Giờ phút này hắn biết rõ, bản thân đã thích cái thiếu nữ yếu ớt lại kiên cường, nhỏ yếu lại dũng cảm trước mặt này.

Mà lại là, rất thích.

Trong cuộc sống không gặp được nàng, hánkhó nhận được mà nóng lòng. Vừa thấy được nàng, mỗi cái tế bào trên thân đều kêu gào muốn ôm nàng vào lòng. Editor: Miêu Bàn Tử

Trong sách nói, cái này gọi là tìm đập thành thịch.

Phó Cẩn Ngôn hơn hai mươi năm trước chưa bao giờ có cảm giác này, về sau, cũng sẽ không có cảm giác này.

Chỉ có cảm giác, với nàng.

Ánh trăng lưu động, đêm tối mơ màng.

Hai người trò chuyện câu được câu không, thỏ lộ tiếng lòng. Nghe nàng nói về sự tình quyền tiền nặc danh cho viện mồ côi, Phó Cẩn Ngôn nhận không được hỏi nàng,

"Vì cái gì cô không nói cho các nàng biết, là cô quyền góp khoản tiền đó?"

Tô Đất Kỷ cười khổ, ngữ điệu thê lương không nói ra được,

"Tôi sợ các nàng cảm thấy tiền này bẩn, không nguyện ý dùng."

Nhìn nàng cười thê lương như vậy, tâm Phó Cẩn Ngôn như bị một cái dùi hung hăng đâm thấu.

"Cô... không nên nói mình như vậy",

Hắn vội vàng phản bác,

"Sống một đời người, chỉ cần không thẹn với lương tâm là được, không cần để ý đến ánh mắt thế gian!"

Câu nói này, Phó Cẩn Ngôn nhận nhận thật lâu, nhiều lần đều muốn trấn an nàng. Ngày hôm nay rốt cục cũng có cơ hội nói ra!

Tô Đất Kỷ lẳng lặng nhìn hắn thật lâu, trong mắt lăm lăm ta lăm tăm hiện lên nước mắt. Đột nhiên đứng lên, giống như đã giải thoát một loại gông xiềng nặng nề nào đó, hai tay hướng lên bầu trời, tự do mà tùy ý cười ha hả,

"Không thẹn lương tâm. Đúng vậy, Tô Mê tôi không thẹn với lương tâm!!!"

Nhìn nàng cười như đứa bé, trong lòng Phó Cẩn Ngôn cũng cảm thấy nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Thế là còn lên vạ miệng, hắn nói ra một câu khiến cuộc đời hắn hối hận nhất,

"Tôi có chuẩn bị một khoản tiền ở trên xe, vừa đúng với số tiền quyền góp mà Vương Đại Phú đưa cho cô. Nếu như Vương Đại Phú bị bắt, cô chỉ cần giao số tiền kia ra, hoàn toàn sẽ không sao."

Nụ cười trên mặt Tô Đất Kỷ cứng lại, dần dần chìm xuống rồi biến mất. Nàng máy móc xoay đầu nhìn lại, con người đen nhánh nhìn thẳng vào Phó Cẩn

Ngôn, không thể tin được người này đang chỉ đạo nàng lợi dụng lỗ hổng pháp luật.

"Tôi uống say rồi."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Bắt quá ánh mắt nàng chỉ thoáng qua trong chớp mắt. Không đợi Phó Cẩm Ngôn kịp phản ứng, nàng đã hạ mắt, che đậy tất cả. Khoé miệng hoá một cái tự giễu, quay người trở về phòng nghỉ.

Mặc dù trong lòng dâng lên vài tia lo nghĩ, nhưng hấn sợ thân thể Tô Đất Kỳ không thoải mái, không nghĩ nhiều liền vịn nàng trở về phòng, xê dịch tốt mỗi góc chân mền, mới lưu luyến không rời mà rời đi.

Trong nháy mắt cửa đóng lại, một câu nói nhẹ nhàng từ khe cửa chật hẹp truyền ra.

"Vương Đại Phú tại phố Mai Hoa đường 98."

Âm điệu thanh lãnh giống như gió thì thầm, làm hấn tưởng mình nghe nhầm.

Thân hình Phó Cẩm Ngôn có chút dừng lại, không quay đầu lại xem, cũng không nói gì. Một lát sau, nhẹ nhàng gài cửa lại.

"Răng rắc."

Cửa, đóng lại.

Đem kiêu diễm cùng vui vẻ đêm nay, tất cả đều khoá tại một chỗ.

Giống như, chưa từng xuất hiện.

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Editor: Miêu Bàn Tử

Đêm hôm ấy, Vương Đại Phú chạy trốn nhiều ngày liền bị xe cảnh sát hú còi inh ỏi tóm gọn.

Phá được vụ án lớn như vậy, trên mặt mọi người đều rạng rỡ phơi phới.

Trừ Phó Cẩm Ngôn.

Từ trên thân Vương Đại Phú, hấn tìm ra đồ vật không nên tồn tại -- hoá đơn ghi lại giao dịch số tiền tham ô đã từng bị điều tra.

Cho nên, Tô Mê cũng không có rửa tiền?

Trần Hiểu Ý nhìn hấn nhủ mảy, tưởng rằng gặp được khách quý của Tô Đất Kỳ cho nên khó chịu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đây là một cơ hội tuyệt vời để nói xấu nữ nhân kia, sao cô có thể bỏ lỡ!

"Cái nữ minh tinh kêu Tô Mê kia, thật sự không có giúp ông rửa tiền?"

Trần Hiểu Ý hừ lạnh một tiếng,

"Vương Đại Phú, tôi khuyên ông vẫn là thành thật khai báo đi. Ông che chở cô ta như thế, nhất định không ngờ rằng, là cô ta đem địa chỉ của ông khai ra!"

Phó Cẩm Ngôn nghe vậy, biến sắc, ánh mắt băng lãnh như đao nhọn kếm chút đem ả đâm xuyên.

Loại phương thức tra tấn này, là khơi mào tâm lý trên người tội phạm, để bọn họ cắn xé lẫn nhau, khai ra càng nhiều chân tướng. Thế nhưng Tô Mê cũng không bị hoạch tội, cái người không có ý tốt mới úp cái nồi lên đầu nàng! (Nồi này ta không gánh - Tô hồ ly said~)

Lại nói, người chỉ điểm đều được cảnh sát bảo vệ. Trần Hiểu Ý đường hoàng nói cho Vương Đại Phú như thế, còn không phải buộc hấn liên quan đến việc vu cáo Tô Mê sao?

Dụng tâm hiểm ác, tâm hấn đáng chết!

Phó Cẩm Ngôn vừa muốn lên tiếng ngăn Vương Đại Phú, lại nghe hấn nói:

"Tôi đã nói bao nhiêu lần rồi, tôi chính là đơn phương thích tiểu Mê. Giữa chúng tôi cái gì cũng không có, ngay cả tiền cô ấy đều không thu, làm sao lại liên lụy đến việc rửa tiền? Tất cả sự tình đều là một mình tôi làm. Cái cô kiểm sát trưởng này, làm sao lại cứ cố ý dẫn dắt tôi kéo người vô tội xuống nước vậy?"

Lần này đến lượt Trần Hiểu Ý sợ ngây người. Cô không nghĩ tới, đã đến lúc này rồi mà Vương Đại Phú còn muốn bảo vệ nữ nhân kia. Editor: Miêu Bàn Từ

Phó Cẩm Ngôn không chịu tin tưởng lời của mình, khắp nơi thay nữ nhân kia nói chuyện. Hiện tại Vương Đại Phú cũng như thế. Vì cái gì? Rõ ràng chính mình nói là sự thật, vì cái gì một chữ bọn họ cũng không tin!

Trần Hiểu Ý kích động tiến lên lay lay Vương Đại Phú,

"Ông cũng bị nữ nhân kia mê hoặc có phải không! Cô ta chính là cái nữ nhân xấu xa, rõ ràng ông cũng đã mất rất nhiều tiền, vì cái gì ông còn muốn nói dối, vì cái gì?!!!"

Vương Đại Phú ở trong xã hội sờ soạng lẫn mò nhiều năm như vậy, cũng không phải đèn cạn dầu, lập tức kêu lên như giết heo,

"Giết người rồi, kiểm sát trưởng nghiêm hình bức cung! Cứu mạng á á á á!!!"

Người bên cạnh liền đem Trần Hiểu Ý phát cuồng kéo ra.

Hệ thống mở rada ra xem, không hiểu,

【 Nguyên chủ rõ ràng rửa tiền cho Vương Đại Phú, cũng dùng rất nhiều. Vì cái gì hấn một chút xú cũng không khai ra? Rõ ràng sau khi khai ra, có thể được giảm bớt hình phạt. Không nghĩ tới hấn lại có tinh có nghĩa như thế! 】

Tô Đất Kỷ lười biếng tựa ở đầu giường, đang chọn món online, nghe hệ thống nói như thế, ánh mắt nhìn chằm chằm thực đơn không thèm ngó qua hấn,

"Cái câu khích lệ này của người khen nhằm người rồi. Người Vương Đại Phú không khai ra, là ta, cũng không phải con ngốc nguyên chủ kia."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

【 Người? Rõ ràng người ở cùng hấn chưa đến nửa tiếng đồng hồ, làm sao có thể? 】

Hệ thống không tin.

Ngón tay ngọc nhỏ dài nhấn vào món dê non nướng, sau khi xác nhận giao hàng mới thân nhiên giải thích cho hấn,

"Người cũng đừng coi thường nửa tiếng này. Ta không chỉ sắp xếp chỗ ẩn thân cho hấn, còn không muốn một rắc rối của hấn. Thậm chí còn đề xuất mấy phương án để hấn chạy trốn, quan trọng nhất chính là..."

Nàng nâng cằm lên, mím môi cười một tiếng,

"Mắt của ta mông lung nước mắt nhìn hấn nói, mặc kệ hấn ngồi tù bao lâu, ta đều một mực chờ hấn ở bên ngoài!"

"Cô gái xinh đẹp thâm tình, không oán không hối yêu hấn tha thiết, có thể thỏa mãn lòng hư vinh nhiều hơn a~. Người nói, cái người trung niên dầu mỡ theo chủ nghĩa nam tử hấn đại trượng phu kia, sẽ khai ra ta sao?"

Hệ thống... Cái đề này bản điện hạ không có cách nào đáp, qua!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43

Editor: Miêu Bàn Tử

Khẩu cung Vương Đại Phú xong, hần liền đem một tảng hắc vụ trên thân Tô Mê lọc sạch.

*Hắc vụ: sương mù đen thui~

Như vậy, số tiền mà nàng sử dụng trùng khớp với tiền tham ô kia, là từ đâu tới?

Trong đầu Phó Cẩn Ngôn cấp tốc lục soát tiền tài lưu động bên người Tô Mê, bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Những cái vật phẩm xa xỉ bị bán đi!

Thì ra mình vẫn là hiểu lầm nàng!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Trong lòng Phó Cẩn Ngôn xông tới hồi hận vô hạn, chính mình đã làm những gì! Mình biết rất rõ rằng nàng là dạng người gì, lại không có tín nhiệm nàng trăm phần trăm!

Thời điểm tối hôm qua chính mình nói câu nói kia, nàng có bao nhiêu là đau lòng!

Hồi tưởng lại ánh mắt Tô Đất Kỳ trống rỗng, phảng phất như toàn thế giới đã mất đi, tâm can Phó Cẩn Ngôn đều nắm chặt thành một đoàn!

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 90/100 】

Tô Đất Kỳ ở phương xa nghe thấy cái thanh âm dễ nghe này, cười híp mắt. Trong miệng nhai một miếng dê non, bữu môi nói:

"Áy náy là một trong những chất xúc tác tốt nhất trong tình cảm. Nước cờ này rốt cục phát huy uy lực, không uổng công ta chôn lâu như vậy a~"

Đối mặt với cái dạng thận trọng từng bước, đi một bước tính ba bước, lại tính toán không bỏ sót thứ gì của hồ ly tinh, hệ thống còn có thể nói cái gì đây?

Hần yên lặng thấp cho Phó Cẩn Ngôn một hàng nể.

*

"Ngớ ngẩn! Nhược trí! Phó Cẩn Ngôn này thật sự là một kẻ ngu xuẩn nhất thế gian!"

Phó Cẩn Ngôn hung hăng đâm đầu của mình, nhện không được nói tục. Thậm chí ngay cả tiệc mừng phá án cũng không kịp tham gia, lái xe thẳng đến nông trường, nghĩ phải xin lỗi nàng thật tốt, cầu nàng tha thứ.

Thế nhưng nghênh đón hần chỉ có phòng trống bừa bộn.

Tô Đất Kỳ, không thấy.

Chính xác mà nói, là bị bắt cóc.

Ngoài cửa có dấu chân xâm nhập, hành lý cùng điện thoại vẫn còn trong gian phòng, chăn mền gối đầu lại bị vứt trên mặt đất, một mực thô bạo kéo tới cạnh cửa. Tất cả đều tỏ rõ là nàng bị cưỡng ép mang đi! Editor: Miêu Bàn Tử

"Tô Mê!"

Phó Cẩn Ngôn gào thét một tiếng, lòng tràn đầy sợ hãi cùng kinh hoàng.

Hần không thể mất đi nàng!

Từng ngum hô hấp bị đoạt lấy, tay hần run run lấy điện thoại di động ra, lật đến một cái dây số tám năm chưa từng nhìn tới, gọi qua.

*

Tô Đát Kỷ là bị Hoàng Đồng bắt đi.

Đương nhiên, là trước đây nàng quá phách lối, cố ý gây sự trước.

Hệ thống nhớ tới lời nàng nói lúc ấy, không nhịn được đỡ trán.

"Tình cảm thuận buồm xuôi gió, ta không chịu được. Ta muốn tìm điểm kích thích hơn, gia tăng một chút tình thú cùng lạc thú*!"

*Tình thú: Vui thích trong lòng.

*Lạc thú: Thú vui (thường nói về những thú vật chất)

Nói xong, liền gọi điện thoại khiêu khích Hoàng Đồng.

Sau đó...

Nàng liền bị bịt mắt, cột vào trên ghế, vút ở nhà kho dơ bẩn này.

Hệ thống thật muốn nói một câu,

【Nên!】

Một đám người nói những lời lăng nhục Tô Đát Kỷ, nàng làm như gió thoảng bên tai, ngay cả Hoàng Đồng cảm roi quất nàng, cũng cắn răng nhịn xuống.

Hoàng Đồng không chiếm được khoái cảm ngược đãi nàng, cười lạnh nói:

"Này nha, cái con đàn bà lăng lợ thật cứng đầu. Không biết một chút nữa tại dưới hông ông đây, còn có thể nhịn được không mà rên lên!"

Lập tức các tiểu đệ bên cạnh cười to lên, thổi phồng hân,

"Hoàng ca xuất trận, bảo đảm lần này cô ta oa oa gọi mẹ!"

Năng lực được khẳng định, tâm tình Hoàng Đồng cũng tốt lên mấy phần, vừa cời dây nịt vừa nói với các tiểu đệ:

"Bọn mày chờ đây, ông đây lên trước. Tao chơi chán, con lăng lợ này chính là của bọn mày!"

Tiếng hoan hô cơ hồ muốn xóc nóc nhà lên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đát Kỷ đối mặt với Hoàng Đồng cời quần, phi thường bình tĩnh. Thậm chí còn liếc qua món đồ chơi kia, xùy cười ra tiếng.

"Ha! Nhỏ như vậy, là muốn để tôi cầm kính lúp đến tìm xem sao?"

Nói đến việc lôi kéo thù hận, con hồ ly tinh này tự nhận mình đứng thứ hai thì chẳng kẻ nào dám đứng thứ nhất.

Hệ thống mắt nhìn trên rada thấy nam chính đã nhanh tới cửa, lại thấp cho Hoàng Đồng một cây nến.

Bất kỳ nam nhân nào đều không chịu nổi dạng nhục nhã này. Trong nháy mắt, nộ khí của Hoàng Đồng đạt đến cực điểm, mặt mũi dữ tợn nhào tới,

"Con điểm này, ông đây chơi chết mày!!!"

Một cái lão già ti tiện ngay cả quần đều cời, tát một cái lên trên mặt nhóc đáng thương trong lòng mình.

Thời điểm Phó Căn Ngón đuổi tới, chính là nhìn thấy cảnh tượng như thế, mí mắt cơ hồ muốn rách ra.

❑**Một cái kịch trường nhỏ không đứng đắn.**

Sau khi Tô hồ ly chế giễu "tiểu đệ đệ" của Hoàng Đồng xong, trong nháy mắt các tiểu đệ nổi lòng tôn kính đối với nàng, giờ ngón cái lên:

"Ta thao*! Cô gái này thật là thành thật! Vậy cũng dám nói! Khâm phục!"

*Nằm tào 卧槽 [wò·cáo] – Hán viết "Ngọa tào" ~ Đồng âm với cụm từ "Ta thao" [wǒ·cāo]: Một câu mắng chửi thô tục được cách thức hóa để không bị [hài hòa], trong tiếng Việt mình thì đồng nghĩa với "ĐM".

Phó cảnh sát...

Nghĩ nghĩ, hần cũng cời quần, đi tới trước mặt Tô hồ ly lắc lư,

"Bảo bối, tới~ tắm con mắt của em một chút."

(Hahah)

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44

Editor: Miêu Bàn Tử

"Dừng tay!"

Mắt thấy cái miệng trương phồng đầy buồn nôn muốn hôn môi Tô Đất Kỳ, Phó Cảnh Ngôn nghiêm nghị quát lên.

Hoàng Đồng kỳ quái nhìn lại, là một cái tiểu tử mặc âu phục giày da, không khỏi sùng sốt một chút, hồi tiểu đệ bên cạnh,

"Chuyện gì xảy ra? Người trông coi bên ngoài đâu? Quấy rầy hứng thú của ông đây!"

Tiểu đệ chạy đi thăm dò, đột nhiên thất kinh chạy về,

"Hoàng ca! Những huynh đệ kia toàn bộ không thấy! Đoán chừng là bị bắt."

"Cái gì?!"

Hoàng Đồng không thể tin được, người mình mang đến đều mang theo vũ khí, làm sao toàn quân lại bị diệt không một tiếng động?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Chuyện gì xảy ra? Lai lịch của người này là cái gì?"

Trên trán hần toát đầy mồ hôi, thấp giọng hỏi.

Nhưng tiểu đệ lại lắc đầu,

"Không biết, cho tới bây giờ chưa thấy qua. Hoàng ca, làm sao bây giờ? Chúng ta đã bị bao vây, vũ khí trên tay bọn họ, em nhìn thoáng qua, tất cả đều là hàng đỉnh cấp, nếu không chúng ta... rút lui trước?"

Nhìn bên trong ánh mắt của Hoàng Đồng có chút do dự, tựa hồ đang cân nhắc chuyện chạy trốn, Tô Đất Kỳ làm sao có thể để hần phá hư kế hoạch của mình?

Cơ hồ trong chớp mắt, nàng liền xuất ra một đồng nước mắt, hướng về phía Phó Cảnh Ngôn lớn tiếng kêu lên:

"Phó Cảnh Ngôn, anh đừng tới đây! Bọn họ là nhắm đến tôi, có súng, anh đừng đi tìm cái chết!"

Phó Cảnh Ngôn gấp nàng bị kiềm kẹp trong ma trảo còn lo lắng an ủi mình, lại thấy được trong mắt nàng rung rung nước mắt, tâm hần đã sắp nát.

Hoàng Đồng bị nàng nhắc nhở như vậy, lại nhìn bộ dáng đau lòng của hần, con ngươi đảo một vòng, hiểu được, hóa ra là anh hùng đến cứu mỹ nhân nha.

Hần kéo quần lên, móc súng ra, lập tức đề trên trán Tô Đất Kỳ,

"Tiểu tử thôi đừng tới đây! Bằng không thì ông đây một phát bắn nổ đầu con điểm này!"

Quả nhiên Phó Cẩn Ngôn dừng chân lại, nội tâm cố nén sốt ruột, ngữ điệu lạnh lẽo,

"Hoàng Đồng! Bây giờ ông thả người, tôi còn có thể tha ông một con đường sống. Nếu không, ông không có cửa trốn thoát!"

Nghe, không giống là giả. Hoàng Đồng lại do dự.

Người này cũng không quá tin cậy, làm sao mình có thể chạy trốn đây? Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Ký im lặng, chỉ có thể tự mình ra quân. Nàng hừ lạnh một tiếng, lấy âm lượng chỉ có hai người bọn họ mới có thể nghe thấy, thấp giọng nói:

"Đợi đến khi hấn cứu tôi ra ngoài, tôi nhất định kêu hấn lột da của ông ra! Lại tìm mấy cái con lợn béo đáng chết đem ông nhét vào!"

"Ông đây nhò vào! Con điểm này, sắp chết đến nơi còn mạnh mẽ!"

Bị đâm một kích như thế, Hoàng Đồng vốn là muốn thả, hiện tại đã quyết định không thả!

Hoành hành bá đạo nhiều năm như vậy, hắc bạch hai đạo đều không làm gì được hấn, hấn sẽ sợ cái tên tiểu bạch kiếm không biết từ nơi nào xuất hiện này?

Vụng trộm đưa mắt ra hiệu cho tiểu đệ đi gọi người, một tay mập của hấn bóp lên cái cằm nhỏ bé trắng nõn của Tô Đất Ký,

"A, khẩu khí thật lớn! Tại cái nước A này, Hoàng Đồng tao còn chưa sợ qua ai! Hôm nay ông đây nhất định phải chơi chết con điểm này!"

Nói xong, hấn bắt đầu xé rách quần áo trên người Tô Đất Ký, còn quay đầu về phía Phó Cẩn Ngôn khiêu khích,

"Dám uy hiếp ông? Hiện tại ông đây liền để nhóc con mày ném thử cái tư vị tận mắt nhìn nữ nhân của mình bị thằng đàn ông khác cười!"

"Đừng a! Ông thả tôi ra, không muốn, cứu mạng!"

Trước đó bị lãng nhục làm sao Tô Đất Ký đều không nói tiếng nào. Hiện tại lên tiếng kêu lên, gọi là thực thê thảm làm người thương yêu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Phó Cẩn Ngôn đứng tại chỗ liên không vững, cũng không quản lời căn dặn của cứu binh, đem theo súng xông tới.

"Àm!"

"Phanh phanh!!!"

Tiếng súng đinh tai nhức óc bên tai nổ tung, Hoàng Đồng cũng không có tâm tình hưởng thụ sắc đẹp, kéo Tô Đất Ký trốn qua một bên.

Hai bên kịch chiến, Phó Cẩn Ngôn cơ hồ là một người một súng, không chút sợ hãi nào chạy về phía Tô Đất Ký. Mắt thấy hấn muốn đến trước mặt, Hoàng Đồng suy nghĩ chập đúng thời cơ, liền quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Thế nhưng vừa đứng lên mặt đối mặt với Phó Cẩn Ngôn, định đưa tay ném súng đi, Tô Đất Ký đột nhiên lên đến trước mặt, chặn động tác của hấn, cười quỷ dị một tiếng.

"Bành!"

Một tiếng súng vang lên, Phó Cẩn Ngôn liền thấy trên màu váy trắng tinh của Tô Đất Ký, nở ra một đóa hoa huyết sắc, chậm rãi ngã xuống trước mặt hấn.

Mà người trước mặt nàng - Hoàng Đồng vẫn đang ngu ngơ đứng đấy, súng trong tay hấn hiện lên một làn khói trắng.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Editor: Miêu Bàn Từ

"Tô Mê!!!"

Nhịp tim cùng hô hấp Phó Cẩn Ngôn muốn ngừng lại, cũng mặc kệ phía trước còn có kẻ địch, trực tiếp vọt tới, đem Tô Đất Kỳ ôm chặt lấy.

"Khụ, khụ khụ..."

Một súng này đánh rất chuẩn, đạn vừa vọt xuyên qua ngực, Tô Đất Kỳ thống khổ ho khan hai tiếng, khoe miệng thắm ra máu.

"Tô Mê, đừng sợ, em đừng sợ. Tôi nhất định sẽ cứu em, nhất định sẽ đem em cứu trở về, tôi đưa em đến bệnh viện! Em đừng sợ!"

Giọng nói của Phó Cẩn Ngôn run rẩy, suy nghĩ trong đầu hoàn toàn không có, chỉ có hai chữ, cứu nàng!

Tô Đất Kỳ lại đưa tay ngăn trở hắn.

"Phó, khụ khụ, Phó Cẩn Ngôn..."

Nàng đau đến mức một câu đầy đủ đều không nói được,

"Em có lời... muốn nói với anh."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Phó Cẩn Ngôn lại chấp nhất ôm lấy nàng, xông ra bên ngoài,

"Em đừng nói chuyện, bảo tồn thể lực. Chờ em tốt, còn có rất nhiều cơ hội nói."

"Phó Cẩn Ngôn... em thích anh."

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +10 điểm, tiến độ trước mắt 100/100 】

Nhiệm vụ hoàn thành.

Động tác của Phó Cẩn Ngôn dừng lại, không thể tin được cúi đầu nhìn nàng.

Lúc này Tô Đất Kỳ, có thể nói là thời điểm cổ thân thể này xấu nhất, đau nhức đến sắc mặt trắng bệch, chau mày, hoàn toàn không có một tia kiêu diễm động lòng người lúc trước, cho nên Phó Cẩn Ngôn lại ôm nàng chặt hơn.

"Ngày đó... anh... là đám mây cao quý... ở trên trời... mà em... lại là bùn đất... bản thù dưới mặt đất... cho nên... em... một mực không dám... không dám nói với anh, khụ khụ khụ... thế nhưng... em sợ... nếu không nói... liền... không có cơ hội..."

Nàng dứt quãng, hơi thở mong manh, Phó Cẩn Ngôn lại đem mỗi chữ mỗi câu phá lệ nghe được rõ ràng, khắc cốt铭 tâm.

"Ngày ấy.... anh hỏi em... sau này... có tính toán gì không... khụ khụ...",

Máu trên khoe miệng Tô Đất Kỳ trào ra càng ngày càng nhiều, nụ cười lại càng ngày càng xán lạn,

"Em từng nghĩ.... sau khi tích góp đủ tiền.... cho viện mồ côi.... liền đi... đi chết... thế nhưng... sau khi gặp anh... em... em... lại không muốn chết..."

Trước mắt Phó Cẩn Ngôn, hiện lên câu nói mà nàng viết bên trong cuốn nhật ký kia "Thuốc ngủ đều chuẩn bị xong", lại nghe thấy thổ lộ lần này, trong lòng vừa ngọt ngào, lại vừa chua xót. Editor: Miêu Bàn Từ

"Ngôn..."

Nàng thâm tình gọi tên của hắn, khoe mắt rơi xuống một hàng nước mắt, ngắm nhìn hắn thật sâu, trong ánh mắt đầy vẻ tiếc nuối cùng quyến luyến, dùng hết chút sức lực cuối cùng trong thân thể, thổ lộ yêu thương lưu giữ tại nơi sâu nhất trong đáy lòng,

"Em... yêu anh..."

Lời còn chưa dứt, Tô Đất Kỳ nghiêng đầu một cái, không hề có điềm báo trước đột nhiên tắt thở.

"Tô Mê!!!"

Phó Cẩn Ngôn dùng sức lung lay thân thể của nàng, nước mắt nhịn không được rơi xuống,

"Em tỉnh dậy, em đừng ngủ mất. Tôi cũng thích em, tôi cũng yêu em. Em đừng có rời đi có được không? Em còn chưa có nghe lời tôi nói mà, là tôi yêu em trước. Chỉ cần em tỉnh lại, chúng ta lập tức kết hôn, cùng nhau đi đến chân trời góc biển, cùng nhau sinh con rồi hạnh phúc mỹ mãn có được hay không?"

"Tô Mê?"

Người đàn ông luôn luôn lạnh lùng kiên cường, hiện tại khóc không thành tiếng, ôm người trong ngực dần dần lạnh, dỗ dành một lần lại hỏi một lần,

"Tô Mê, có được không? Em vẫn chưa trả lời tôi đấy, có được hay không?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cứu binh đi tới không kiểm được, tiến lên vỗ vỗ bờ vai của hắn, an ủi:

"Cẩn Ngôn, cậu nén bi thương, cô ấy đã đi..."

"Không! Cô ấy không có!"

Phó Cẩn Ngôn lại giống như trâu đực bị chọc giận, ánh mắt đỏ như máu, mắt lý trí bình thường, đánh gãy lời hắn,

"Tô Mê còn chưa có nghe thấy tôi nói tôi yêu cô ấy, cô ấy cũng chưa có đáp ứng lời cầu hôn của tôi. Cô ấy sẽ không chết, cô ấy sẽ không!"

Mất thấy cảm xúc của hắn kích động, chuẩn bị gần đến biên giới sụp đổ, người kia không biết làm sao, bèn đem cổ tay chặt phía sau cổ, đánh hắn bất tỉnh.

Phó Cẩn Ngôn rơi vào trong bóng tối, giống như trái tim hắn.

Rốt cuộc, đã chẳng còn ánh sáng.

- - - ☆ - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..myaa:*

- *Xung hô đôi khi cần.*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Méo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46

Editor: Miêu Bàn Tử

Đợi đến khi Phó Cẩn Ngôn tỉnh lại, đã là ba ngày sau.

Sau khi tách thi thể cứng ngắc của Tô Mê ra, hắn trực tiếp bị đưa vào bệnh viện. Bác sĩ kê đơn thuốc an thần, vốn định bảo bảy ngày sau mới tỉnh. Không nghĩ tới, mới ba ngày hắn đã tỉnh lại.

"Đại thiếu gia, ngài tỉnh? Muốn nghỉ ngơi một hồi hay không?"

Người phụ trách trông nom bên cạnh trong lòng nom nớp lo sợ, sợ hắn lại kích động cảm xúc lên, cũng sợ hắn hỏi sự tình vị Tô tiểu thư kia.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Bất quá Phó Cẩn Ngôn lại chỉ yên lặng ngồi im một hồi, không có trả lời, cũng không có hỏi Tô Mê, chỉ nói một câu,

"Dẫn tôi đi gặp Hoàng Đồng."

Câu trần thuật.

Là mệnh lệnh.

"Vâng!"

*

Cùng ngày đó, Hoàng Đồng không bị tổn thương chút nào, ngược lại sau khi bị giam ở đây, mỗi ngày đều bị quyền đâm cước đá.

Nhưng hắn cảm thấy may mắn, chỉ là chút thương tổn, không giết mình là được.

Dạng ý nghĩ may mắn này, thẳng đến khi hắn trông thấy Phó Cẩn Ngôn, trong nháy mắt không còn sót lại thứ gì.

"Đại thiếu gia, Lâm ca nói, đánh chết đều được, chỉ cần ngài cao hứng."

Người dẫn đường nói một câu, liền lui xuống.

Ở lại đây mấy ngày, Hoàng Đồng từ trong miệng đám người giận chó mắng mèo kia biết được vị trước mặt này chính là con trai của đại nhân vật. Nếu hắn muốn bóp chết mình, so với bóp chết con kiến còn dễ dàng hơn.

Hắn "phù phù" một tiếng, dứt khoát quỳ xuống.

"Vị đại gia này, là tôi mất chó không thấy Thái Sơn*, bắt bạn gái ngài, ngài đánh tôi như thế nào cũng không quan hệ, nhưng tôi thật sự không có giết cô ấy! Lúc ấy tôi đã muốn đầu hàng, là chính cô ấy đột nhiên xuất hiện ngăn tại đằng trước ngài, sau đó cường ép nắm tay của tôi nổ súng tự sát! Thật sự, ngài tin tưởng... Ách!"

*"Có mắt mà không thấy Thái Sơn": chỉ sự hiểu biết nông cạn của bản thân nên không nhận ra địa vị cao hay bản lĩnh to lớn của một người.

Lời còn lại của Hoàng Đồng, chen ở trong cổ họng, hai chân hắn cách mặt đất, bị Phó Cẩn Ngôn bóp lấy cổ nhấc lên! Editor: Miêu Bàn Từ

"Loại người như mày, không có tư cách nhắc đến cô ấy, bản!"

Phó Cẩn Ngôn nghiêng răng đến vang khanh khách, hận không thể cắn đứt cổ họng hắn!

Lại còn dám vu hãm Tô Mê, để hắn chết thì thật là tiện nghi cho hắn!

"Các người có biết loại cực hình nào để cho người ta thống khổ nhất, lại không thể chết được?"

Hắn nhìn mặt Hoàng Đồng đã tím xanh sưng lên, giọng điệu lạnh lẽo kinh khủng như ma quỷ.

Lập tức có người hiến kế.

"Rất tốt, sau này mỗi một ngày, đem tất cả hình phạt này đều thử trên người hắn một lần, chỉ cần lưu lại cho hắn một hơi thở, không chết là được!"

Một tiếng ra lệnh, Hoàng Đồng đã được như ý nguyện không có bị giết chết, nhưng lại ước gì tại lúc mình thấy Phó Cẩn Ngôn thì chết đi.

Nhìn xem Phó Cẩn Ngôn hắc hoá, đem những người tổn thương Tô Mê trong quá khứ trả thù, hệ thống nuốt nước miếng, cảm thấy hồ ly tinh kia thật sự hại người rất nặng!

Bởi vì hắn biết, Hoàng Đồng nói, đều là sự thật.

Tại thời điểm Hoàng Đồng sắp đầu hàng, đứng là Tô Đất Kỳ cầm tay của hắn, tự hướng về phía lồng ngực của mình nổ súng, vị trí nổ súng đều chính là nòng chọn.

Nhất định sẽ chết, nhưng không chết ngay lập tức.

Dạng này, nòng liền có thời gian diễn đoạn kịch kia, không chỉ để Phó Cẩn Ngôn cho rằng là nòng vì cứu hắn mà chết, càng có thể để cỗ thân thể này thuận lợi chết đi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Có loại tình yêu nào, có thể so sánh được, vì người mà hy sinh tính mạng đâu?

Thở lộ trước khi chết, cảm động mãnh liệt tăng thêm, để tăng mười điểm thiện cảm khó khăn nhất, trong nháy mắt hoàn thành.

Về phần tại sao muốn để cỗ thân thể này chết đi...

Con hồ ly tinh kia nói như vậy nè,

"Dung mạo cùng thân thể Tô Đất Kỳ ta cao quý, không phù hợp với vận người. Cho dù có là linh hồn thì sao có thể để cho phạm phu tục tử* tùy ý sử

dụng? Không bằng chết sạch sẽ!"

*Phạm phu tục tử: loại người phạm tục, ngu dốt và thô lậu.

Hệ thống:... Bản điện hạ còn có thể nói cái gì đây? 丷 (_ _) 丷

Kịch trường nhỏ:

Đài truyền hình chuỗi tiêu không mạng tính mạng bị nguy hiểm, đến phòng vấn hai vị pháo hôi bị thảm

"Xin hỏi các người có lời gì muốn nói với các vị bằng hữu đang xem đài truyền hình?"

Trần Hiểu Ý cùng Hoàng Đồng liếc nhau, ôm thành một đoàn khóc rống:

"Vì cái gì! Vì cái gì các người cũng không tin chúng ta! Rõ ràng chúng ta nói toàn sự thật a!!!"

(Hahah)

- ---- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Editor: Miêu Bàn Tử

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, linh hồn Tô Đất Kỳ bị rút ra, cũng chưa từng nhìn lại cái nam nhân 1s trước mình thâm tình thổ lộ, liền trở về địa bàn nghỉ ngơi của mình ----- trên đám mây bông mềm mại.

【 Hu hu hu, Phó cảnh sát quá thảm rồi, thật đáng thương... 】

Một âm thanh mềm mềm manh manh riu rít khóc quên mình, khóc đến ướt một mảng trên đám mây.

*Manh: dễ thương, cute, kwaii, moe, giống vậy nè o(≥▽≤)o

Hệ thống này, bình thường giả vờ nghiêm túc cao lãnh, hôm nay kịch tình có chút khổ liền không chịu được à?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Kỳ cười xấu xa, cụp đuôi, mũi chân nhón lên nhẹ nhàng đi tới muốn bắt hấn, không nghĩ tới cảnh tượng trước mắt làm cho nàng ngây ngẩn cả người.

Một con mèo nhỏ lông xù chỉ lớn bằng bàn tay manh manh ngồi dưới đất, nín lấy tờ khăn giấy ủi khuất ba ba lau nước mũi!

Khăn giấy kia, so thân thể của hấn còn lớn hơn!

"Mẹ ưi~!!! Hệ thống người cũng quá đáng yêu đi~!!!"

Chóp đuôi của Tô Đất Kỳ đều bị độ cute làm cho vểnh lên, một tay đem hệ thống ôm trong ngực, đối với cái đầu nhỏ tròn vo của hấn xoa nắn một trận!

Người đối với vật manh không có sức chống cự, hồ ly cũng giống vậy. Bọn nó thậm chí sẽ đi trộm đứa bé Hồ gia khác về chơi.

Cảm xúc mềm mại lan toả, làm cho nàng nhịn không được thoải mái mà híp mắt lại.

Hệ thống bị bóp đến ngu người mới hồi phục lại tinh thần, cắn một ngụm,

【 Lớn mặt! Thế mà dám bắt kính với bản điện hạ! 】

Ừ, giọng điệu này, là của bản hệ thống, không sai.

Tô Đất Kỷ nhìn trên tay mình nhàn nhạt dấu răng nhỏ xíu, không chỉ không tức giận, ngược lại còn lộ ra nụ cười ngốc nghếch si mê,

"Trời a~...! Liền cần người đều đáng yêu như thế nha~!"

Hệ thống tức giận đến mức lông đuôi xù lên, đều muốn nổ tung.

【 Cảnh cáo người, không được nói bản điện hạ đáng yêu! 】

"Ai nha ai nha~ ta không được rồi, ta sắp chết rồi. Ngay cả sinh khí đều siêu đáng yêu nha~!"

Hệ thống:... MMP*, bản điện hạ có một chuyện, nhất định phải nói!

*Mụ bán phê (妈卖批): Phát âm là MA-MAI-PI, có thể viết thành từ viết tắt MMP.

Đây là một từ mắng chửi vùng Tứ Xuyên, mang theo tính vũ nhục rất nặng, dịch thô ra tiếng Việt là ĐMM.

Bản thân hần, là một con mèo Ragdoll, mắt mang màu xanh lam, lông mềm mại như nhung, là loài mèo quý tộc xinh đẹp. (Mèo Ragdoll có giá từ 13-16 triệu, nếu đưa từ nước ngoài về có khi hơn 30 triệu đó quý dị)

Thế nhưng hần vẫn là mèo con!

Hệ thống đã sớm biết ngoại hình của chính mình rất khó tạo dựng được uy tín. Cho nên dù hần cùng Tô Đất Kỷ khóa lại, cùng một chỗ hoàn thành nhiệm vụ, hần cũng không có hiện thân. Ai mà biết lúc hần đang đắm chìm trong cái kịch bản, không có để ý một cái, nằng liền từ chỗ hờ chui vô! Editor: Miêu Bàn Từ

Hồ ly tinh giáo hoạt, ghê tởm!

Bộ dáng tức giận của hệ thống trong mắt Tô Đất Kỷ lại biến thành bộ dáng manh đến cực điểm. Hần không chịu nổi, hắng giọng một cái, quyết định cứu vãn một chút tự tôn,

【 Hừ hừ! Tốt tốt, làm một con hồ ly mấy ngàn tuổi, còn không chịu đứng đắn. Sống đến từng tuổi này rồi mà sao tính tình tăng động như chó vậy?! 】

Chó vô tội nằm không cũng trúng đạn: $U \cdot \pi \cdot U$ Gâu gâu gâu???

Nếu như là trước kia, Tô Đất Kỷ nghe được cái âm thanh man man phối hợp với giọng điệu như ông cụ non này, khẳng định sẽ oán giận hần. Nhưng hiện tại, nằng thay đổi!

"Người man người có lý o(>ω<)o!"

Hệ thống:... (_ _) • • • Bản điện hạ nên cảm thấy kiêu ngạo sao?

Hần không nghĩ lại tiếp tục cái đề tài này, bàn tay lớn... À không, móng vuốt nhỏ vung lên, bên trên mây bông trắng rỗng xuất hiện một bộ ghép hình xám xịt, bên trong có 81 mảnh ghép, chỉ có hai mảnh ghép là sáng lên.

【 Đây là mảnh ghép thuộc về người. Chỉ cần người hoàn thành nhiệm vụ tương ứng, đem toàn bộ ghép hình thấp sáng, liền có thể thực hiện được nguyện vọng của mình. 】

Có việc quan hệ đến đại nghiệp báo thù của mình, Tô Đất Kỷ thu hồi cả lơ phát phơ vừa rồi, thần sắc cũng nghiêm chỉnh lại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

81 cái nhiệm vụ, không ít, cần phải hao tổn thời gian dài cùng tinh lực. Nhưng chính mình cũng đã sống được đến mấy ngàn năm đây, còn sợ điểm này?

Thấy Tô Đất Kỷ ánh mắt sáng rực, nhìn chăm chăm vào bộ ghép hình, trong mắt lóe ra hàn ý băng lãnh, hệ thống không khỏi nghĩ đến thao tác đầy máu lạnh của nằng ở nhiệm vụ trước.

Thời điểm nằng nằm trong ngực Phó Căn Ngôn, đang thâm tình thổ lộ, hệ thống đột nhiên nhận được yêu cầu của nằng.

"Sau khi ta nói xong 3 chữ "em yêu anh", người liền đem linh hồn ta rút ra ngay lập tức, không cần dừng lại một giây nào."

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

Editor: Miêu Bàn Tử

Hệ thống ngoan ngoãn làm theo, lập tức nghe được Phó Cẩm Ngôn kia khóc đến khàn cả giọng, bị ngược đến tâm can tỳ phổi thậm chí đau.

Rõ ràng hai người thích nhau, nàng bởi vì yêu xa thân chán chán cho hắn, nhưng lại không biết hắn cũng yêu nàng!

Mà hắn, tỏ tình đến muộn một giây, nàng mãi mãi không nghe được, cũng vĩnh viễn không biết được.

Đây cũng quá ngược đi!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

【Này, hồ ly tinh, ngươi có phải là cố ý hay không? Cố ý chết tại thời điểm kia, cố ý không nghe Phó Cẩm Ngôn thổ lộ?】

Hiện tại hắn cảm giác không thích hợp. Đây cũng quá trùng hợp, hắn không tin!

Quả nhiên, Tô Đất Kỳ vẫy cái đuôi nhưng mềm mại một cái, gật đầu,

"Ừ~!"

Ừ cái em gái ngươi a, tổ tông ngươi a!

Hệ thống tức đến xù lông, cái con hồ ly tinh này tâm địa làm sao lại hung ác như thế!

Nghe Phó Cẩm Ngôn nói dù chỉ một câu cũng được mà? Để cho Phó Cẩm Ngôn không thể ghét bỏ tâm ý của bản thân, càng không để cho nàng tự cho mình là đơn phương hèn mọn.

Thế nhưng, hồ ly tinh này hết lần này tới lần khác không thực hiện. Đây là nàng muốn để hắn hối hận, lưu lại tiếc nuối đến đời sau a!

Tô Đất Kỳ giống như người ngoài cuộc, híp mắt cười điên đảo chứng sinh,

"Dạng này, hắn sẽ nhớ kỹ ta cả một đời. Một mực nhớ kỹ, vĩnh viễn không quên!"

Hệ thống rung mình một cái. Vị Yêu Cơ nương nương này, thật đúng là tàn nhẫn máu lạnh đồng dạng trong truyền thuyết.

Như nàng nói, có đoạn tình yêu nồng đậm mà khắc cốt minh tâm này, Phó Cẩm Ngôn không còn động tâm chút xíu nào với người khác, càng không có lập gia đình.

Một thân một mình, tưởng niệm bên trong cả ngày lẫn đêm, sống cô độc quãng đời còn lại.

Những thứ này, hắn không có nói với Tô Đất Kỳ. Nàng là loại người nhẫn tâm, cho dù biết rồi, cũng sẽ không có cảm giác áy náy.

Tô Mê vừa chết, cha của Phó Cẩm Ngôn liền đem nàng hoá táng ngay lập tức. Bởi vì ông cảm thấy, nữ nhân này ảnh hưởng đến Phó Cẩm Ngôn thực sự quá lớn. Cho dù đã chết, cũng không thể xuất hiện ở trước mặt hắn.

Thời điểm Phó Cẩm Ngôn rối loạn hoàn toàn không biết một chút nào. Chờ hắn tỉnh táo lại, liền một lần cuối cùng, đều không thấy được nàng.

Hắn cùng cha hắn đoạn tuyệt quan hệ, ôm tro cốt của Tô Mê khóa trái trong nhà, ai cũng không gặp, cô lập mấy ngày mấy đêm.

Không có ai biết những ngày kia hắn làm sao qua được. Chỉ biết sau đầu thất* Tô Mê, hắn liền bỏ qua sự nghiệp kiểm sát trường của mình, kế thừa truyền thống dòng họ lúc trước, không đi theo chính đạo nữa.

*Đầu thất: chỉ ngày thứ 7 sau khi người chết tạ thế.

Lôi lệ phong hành*, đem giới giải trí sáp nhập các loại, chinh đồn toàn bộ ngành nghề có liên quan đến Tô Mê khi còn sống, cũng chú ý đến sinh hoạt cô nhi.

*Lời lệ phong hành: sấm vang gió cuốn, tác phong nhanh nhẹn mạnh mẽ.

Một tay tạo dựng nên một cái tập đoàn Thịnh Thế. Editor: Miêu Bàn Từ

Không còn nữ minh tinh nào vì lời đồn đại vô căn cứ mà bị khinh thị, đả kích, thậm chí nhục nhã.

Mà Phó Cẩm Ngôn bởi vì vất vả lâu ngày thành bệnh, ngã xuống khi làm việc trên bàn, tráng niên* mất sớm, hưởng dương 39 tuổi, cả nước phúng điếu*.

*Tráng niên: tuổi trẻ trung, khoẻ mạnh.

*Phúng điếu: vừa mang lễ vật đến cúng người chết, vừa thăm hỏi, an ủi và chia sẻ cùng tang gia về cả vật chất lẫn tinh thần.

Di chúc sau cùng của hắn là: cùng Tô Mê hợp táng*.

*Hợp táng: chôn chung một huyệt.

Thời điểm mọi người phát hiện thi thể hắn, chỉ thấy hắn mỉm cười, gương mặt dán chặt lấy một cái phong thư, phía trên có một hàng chữ cùng một tấm hình.

Tay cầm bút đã có chút cảm không vững, viết ra dòng chữ cong cong vẹo vẹo, nhưng lại có thể thấy rõ ràng: Tô Mê, rốt cục tôi cũng có thể tới tìm em!

Lộ ra vui sướng vô tận, giống như đối với hắn mà nói, chết là một loại giải thoát.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Chỉ có những người thân cận với Phó Cẩm Ngôn nhìn thấy câu nói này, trong lòng mới rung mạnh một chút.

Thì ra, hắn liều mạng cải tạo quốc gia không quản ngày đêm, tiêu hao sức khoẻ của mình, thậm chí là tính mạng, để quốc gia càng trở nên phồn vinh yên ổn, là vì muốn nhanh hoàn thành tâm nguyện, đi gặp người mà hắn nhớ thương!

Ở bên cạnh, bốn góc tấm hình đã nổi lên một chút mốc meo. Chủ nhân của nó nhất định là cực kì quý trọng, mỗi ngày đều lấy ra vuốt ve tinh tế.

Bên trong tấm hình nho nhỏ đó, là một cô gái trẻ tuổi, trên mặt nở nụ cười sáng ngời, mặc một cái váy trắng tinh khôi, rực rỡ như sao trời.

Xinh đẹp không giống người phàm...

*

Vị diện 1 - kết thúc.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Chưa đâu, còn 2 chương ngoài lề nữa.

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Editor: Miêu Bàn Từ

"Mimi, lúc nào tiến vào vị diện kế tiếp?"

Tô Đất Ký nhìn hình ghép một lát, đột nhiên hỏi.

Thứ này nghiên cứu không ra hoa gì, không bằng dùng thời gian để làm nhiệm vụ đầu.

Hồ ly tinh phi thường thiết thực.

Hoặc là nói... Hiệu quả và lợi ích.

Hệ thống vội vàng từ trong hời ức rút ra, ấn mở Truyền Tổng trận.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Vừa định đem nàng truyền đi, bỗng nhiên mới kịp phản ứng một chút,

【 Mi... Mimi? Cái quái gì vậy? 】

Tô Đất Kỷ nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của hắn, lộ ra một cái nụ cười từ ái.

"Ta cảm thấy ngươi đáng yêu như thế, cách gọi hệ thống này khô cần lạnh ngắt không xứng với ngươi. Không bằng gọi Mimi, nhiều manh."

Hệ thống:???

Thần mẹ nó khắp thiên hạ đều gọi mèo là Mimi!

Hắn duỗi ra móng vuốt ra, khó chịu dậm chân trên mặt đất,

【 Meo cái meo! Bản điện hạ không gọi Mimi, cái tên gì mà éo lá như vậy. Bản điện hạ thế nhưng là đàn ông đích thực! 】

"Ồ?"

Tô Đất Kỷ hứng thú một chút,

"Có thật không? Vậy ngươi để cho ta kiểm tra một chút xem."

Vừa nói xong, nàng liền đi nắm chặt cái đuôi của hắn, nhìn về phía dưới cái mông bị lông nhưng mềm mại phủ lên. Editor: Miêu Bàn Tử

Hệ thống lần này trực tiếp xù lông,

【 Ngươi! Hồ ly tinh ngươi không biết xấu hổ! 】

"Mimi còn thẹn thùng nữa, thật đáng yêu."

Tô Đất Kỷ che miệng, cười ha ha ra tiếng.

Hệ thống trên mặt đỏ bừng, cắn răng nghiêng lợi: WTF!!!

【 Bản điện hạ có danh tự! Bản điện hạ gọi Vương tử, nghe không! Hồ ly ngu ngốc! Vương tử! Vương tử điện hạ cao quý! 】

Hắn một phái quý tộc kiêu căng ngẩng đầu lên.

Tô Đất Kỷ nghiêng đầu một cái, nghi hoặc mà hỏi,

"Cái gì tử?"

【 Vương. 】

"A? Cái gì tử?"

【 Vương! Vương tử!!! Vương, Vương, Vương tử!!! 】

Tô Đất Kỷ một mặt sầu lo, cắn môi một cái, quan tâm xoa lên cái đầu nhỏ của hắn,

"Đang làm một con mèo khoẻ mạnh, tự dừng lại bắt đầu học chó sủa vậy? Đây hẳn là bệnh đi."

[Giải thích cho quý dị nào không biết: chữ 王 (vương) phiên âm đọc là wang - hệ thống bị hồ ly dụ wang wang wang o(>ω<)o hahah]

Hệ thống mới phản ứng được cái này là bị nàng đùa giỡn, quay lưng đi, đặt mông ngồi vào bên trong góc:... Meo cái meo! Không thèm để ý tới ngươi! Hừ!

Hắn ấn mở thế giới của mình, muốn nhanh đưa tiễn con hồ ly tinh chán ghét này, đột nhiên kinh dị phát hiện...

Bên trên cái vị diện Phó Cẩm Ngôn, độ thiện cảm đối với Tô Mê, lại là 150 điểm!

Cái này, làm sao làm được?

Tất cả thanh tiến độ thiện cảm giới hạn cao nhất đều là 100, Phó Cẩm Ngôn làm sao lại làm được như vậy? Làm sao có thể?

Cái đề này siêu cường, bốn bảo bảo không biết a!

(■__■)

Đừng là địa phương nào nhảy ra BUG* đi!

*BUG: lỗi phần mềm.

Sẽ không khiến cho cái gì rối loạn a?

Hệ thống lau mồ hôi lạnh, lập tức bắt đầu điều tra 50 điểm thiện cảm là từ chỗ nào đến.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thì ra, sau khi biết thi thể Tô Mê đã sớm bị hoá táng, Phó Cẩm Ngôn cảm giác trái tim mình đều bị đào rỗng, nhưng hắn không thể biểu hiện ra bên ngoài.

Bởi vì hắn biết, nếu hắn đem cảm xúc lộ ra, cha của hắn nhất định sẽ bắt đầu phong tỏa di vật Tô Mê, sau đó đem đi tiêu hủy.

Kia là hắn muốn lưu lại một chút tưởng niệm cuối cùng.

Phó Cẩm Ngôn vì nàng ôm tín niệm báo thù, cường ngạnh đem cái thống khổ khoan tìm nhin xuống, một mực ấn dấu nhớ thương, thẳng đến ngày có năng lực thôn tính hết thế lực của cha hắn!

Hắn chờ không kịp, chạy tới sắp xếp những cái di vật còn để lại của người yêu, liền phát hiện nhật ký của nàng.

Nửa phần trước của nhật ký, tại cái đêm mà Tô Mê trúng thuốc ở nhà hắn, hắn đã thấy qua.

Nhưng nửa phần sau, hắn chưa từng nhìn thấy.

Nửa phần này, là từ trang cuối viết ngược lên trên, giống như sợ ai đó phát hiện, giấu ở nơi bí ẩn nhất trong góc.

Số lượng rất ít, độ dài mỗi ngày đều rất ngắn, nhưng lại đậm hắc máu me đầm đìa.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50

Editor: Miêu Bàn Từ

** Nhật ký Tô Mê **

Ngày 7 tháng 7

Ngày hôm nay gặp được một người rất đặc biệt.

Nhưng mà hắn giống như... một kẻ mù.

Nếu không phải thì sao có thể làm ngơ trước vẻ đẹp của mình!

*

Cái thời gian đặc biệt này, Phó Cẩm Ngôn đương nhiên nhớ kỹ.

Đây là lần thứ nhất hấn và Tô Mễ gặp mặt.

Nàng giả trang thành một bộ dáng ngả ngón đến trên đùi mình.

Thì ra lúc ấy, trong lòng của nàng lại nghĩ như vậy sao?

Phó Cẩm Ngôn khẽ vuốt nhẹ trang sách ố vàng, cảm thấy có chút buồn cười.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

*

Ngày 15 tháng 7

Hấn đã cứu mình.

Hấn không đem mình ngủ.

Rất kỳ quái.

...

Hấn là người tốt.

*

Nàng trúng thuốc, nàng phát sốt nói mê, nàng rửa sạch duyên hoa không nhuộm bụi trần...

Tại buổi tối hôm đó, Phó Cẩm Ngôn chạm đến vẻ đẹp chân thực của nàng.

*

Ngày 16 tháng 7

Không thấy hấn.

Thế nhưng tại sao hình ảnh của hấn lại xuất hiện trong đầu mình.

Quá kì quái.

Vẫn là ngủ đi!

*

Ngày 17 tháng 7

Thật là phiền thật là phiền phiền quá à!

Vì cái gì mà cứ nghĩ đến hấn!

Mình đây là bị cái gì vậy?!

*

Ngày 18 tháng 7

Mình nhất định là trúng tà!!!

A a a a!

*

Ngày 19 tháng 7

Hỏi nặc danh trên mạng,

Xong..

Bọn họ đều nói, mình yêu hấn.

...

Cát, làm sao có thể?

Nói loạn!

*

Em có biết không, những ngày tháng gần đây không có em, cảm giác giày vò của tôi ngày càng lớn.

Nụ cười trên khoé miệng Phó Cẩm Ngôn chậm rãi hạ xuống,

"Nếu như... Tôi thẳng thắn bày tỏ tâm ý với em sớm một chút, em nói xem, có phải hay không, hai ta đã chẳng quanh co nhiều đường nhiều lối như vậy?"
Editor: Miêu Bàn Tử

*

Ngày 27 tháng 7

Phó Cẩm Ngôn vừa nhìn thấy cái ngày này, tay kịch liệt run một cái, lập tức đem nhật ký khép lại.

Đây là thời gian Tô Mê bị bắt cóc.

Cũng là ngày giỗ của nàng.

Tại ngày đó, nàng cũng viết nhật ký sao?

Nàng viết cái gì?

Khi đó nàng đang suy nghĩ gì?

Hiếu kì to lớn cao cao trái tim đang đập phồng của Phó Cẩm Ngôn một chút. Cuối cùng hấn hít sâu một hơi, mở ra, nhìn xuống.

*

Anh ấy lại cứu mình lần nữa.

Mình vốn nghĩ rằng, anh ấy cùng những người khác không giống.

Thế nhưng kết quả vẫn như vậy.

Anh ấy cũng cảm thấy mình tham tài, lạm giao, không có giới hạn cuối cùng.

Mình mệt mỏi.

Mình không muốn giải thích nữa.

Mây ở trên trời, bùn dưới mặt đất.

Loại nữ nhân như mình, không xứng với anh ấy...

...

...

Mình giống như... đã thực sự yêu anh ấy.

*

"Lạch cạch."

Quyển nhật ký rơi xuống đất, phát lên một mảnh tro bụi.

Ghi chép mấy ngày ngắn gọn, nhưng lại giống như một thanh đao cùn chậm chạp lại tàn nhẫn cắt tâm Phó Cẩm Ngôn, khiến hấn khó mà kiềm chế ngã

trên mặt đất, khóc không thành tiếng.

Cho đến khoảnh khắc cuối cùng trước khi chết, nàng còn mong mỏi mình yêu nàng, thế nhưng mình đối đãi với nàng thế nào?

Dừng hoài nghi!

Dừng thành kiến!

Dừng thương hại cao cao tại thượng!

Tự tay dùng đao, đưa cho nàng đâm mình đầy thương tích!

"A!!!"

Phó Cảnh Sát Ngón gào thét, tự đánh lấy mình, nước mắt đắng chát tung hoành trên gương mặt.

Đúng lúc này, thanh tiến độ thiện cảm đột nhiên phát ra tiếng kêu bén nhọn, so với thời điểm thông báo số âm còn muốn lớn hơn.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +50 điểm, tiến độ trước mắt 150/100 】

Hệ thống biết, ngày hôm đó là hồ ly tinh vì phòng ngừa vạn nhất, một tay lưu lại hậu chiêu. Nghĩ đến nếu mình chết còn chưa hoàn thành nhiệm vụ, thì có cái bí tịch tỏ tình này làm một phát cuối cùng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thế nhưng... có ai nói cho hắn biết, phần thiện cảm bị dư này nên làm cái gì bây giờ?

"Mimi, người làm sao không nhúc nhích, chết máy?"

Tô Đất Kỷ hoàn toàn không biết nghiên cứu tìm tòi đối với hắn, sử dụng phương pháp sửa máy móc thô bạo, vỗ vỗ đầu của hắn. (Hồi còn nhỏ tôi cũng sửa tivi như vậy:))

Hệ thống trong lòng đang loạn, không có xoắn xuýt xung hô "Mimi" cùng nàng. Móng vuốt nhỏ vung lên, liền đem nàng truyền tống đến cái vị diện tiếp theo.

Trên đám mây trống rỗng lại đột nhiên vang lên tiếng kêu liên tiếp.

"Tích tích tích! Cảnh báo! Báo động đỏ! Có một ít lưu lượng đang cường ép tiến vào vị diện túc chủ!"

- - - - -

Bánh ngọt của tác giả tới!

Phó cảnh sát mặt mày nghiêm túc giáo dục tiểu hồ ly nhà mình:

"Em biết không, anh là kiểm sát trưởng, không phải là cảnh sát. Cho nên, em không được gọi anh là Phó cảnh sát."

Tô hồ ly khéo léo ngồi thẳng lưng, nháy nháy đôi mắt to tròn, trong veo như nước:

"Vậy... Em nên gọi anh là gì?"

Phó cảnh sát đẩy đẩy mắt kính, rất là nghiêm cẩn:

"Gọi, lão công."

[Ngọt không ngọt không ($\ast \geq \omega \leq \ast$)]

(Hahah)

*

Vị diện kế tiếp:

Tổng giám đốc đại nhân, đây là nón xanh* của anh, mang cho tốt!

*Nón xanh: bị cấm sùng í)

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- SE như thế đó, nát tim chưa quý dị („ ω ,,) hahah.... khụ khụ khụ...

- Hôm bữa có bạn nào hỏi ngày 22 - "Tô Mê bị bắt cóc và sau đó chết ngay mà sao có thời gian viết nhật ký vậy?"

Xin trả lời là sự kiện mà Tô Mê viết trong nhật ký là lúc Phó Cẩn Ngôn cứu Tô Mê khỏi cầu tử rồi hai người ngồi uống rượu ở nông trường đấy!

Không phải là sự kiện mà Phó Cẩn Ngôn xông vào cứu Tô Mê khi bị Hoàng Đồng uy hiếp. (bạn ấy tưởng là sự kiện này nên mới có câu hỏi trên)

(Nói rõ hơn, ngày 22 xảy ra 3 sự kiện theo trình tự như sau: 1 là Phó Cẩn Ngôn cứu Tô Mê khỏi cầu tử; 2 là Vương Đại Phú bị bắt; 3 là Tô Mê bị bắt cóc, Phó Cẩn Ngôn tới cứu)

Hôm bữa cảm xúc mình có chút bất ổn nên mình hiểu lầm câu hỏi của bạn (thật sự mình không có nghĩ tới tình huống bạn nghĩ khác mình), nên mình có trả lời theo sự kiện mình hiểu là - "Tại sao bạn lại nghĩ Tô Mê chết mới viết nhật ký mà bạn không suy nghĩ ngược lại? Đây là kế hoạch ngay từ đầu mà Tô Đát Kỳ đã sắp xếp rõ ràng"

Dù sao bữa đó mình có hơi nặng lời, cho mình xin lỗi nhen~ Tính trưa đi học về trả lời lại mà bạn xóa comt mất tiu rồi~~ làm mình đau nòng nửa ngày~~ TvT

Mai một mấy bạn có hỏi thì hỏi chi tiết một chút nhen TvT Mình không ngại trả lời, mình lâu lâu chỉ không hiểu ý bạn hỏi là gì thôi (nào có giới hạn)

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái và đừng đọc chùa☐Please~

- ----- ☆ -----

【 Phụ lục chương 】

☑☐ Vị diện 1: Kiểm sát trưởng cảm dục - 50 chương

☐ Vị diện 2: Tổng giám đốc, nón xanh mang tốt chứ - 65 chương

☐ Vị diện 3: Luôn có ái phi ám sát trầm - 79 chương

☐ Vị diện 4: Tiên tôn băng sơn, song tu không? - 87 chương

☐ Vị diện 5: Tiểu thái muội, cưới quân không? - 114 chương

☐ Vị diện 6: Em trai bệnh kiều (yandere), chơi tâm sao? - 111 chương

☐ Vị diện 7: Thập niên 60 có chút đơn thuần - 123 chương

☐ Vị diện 8: Thiên kim giả, thực ngưư bức! - 231 chương

☐ Quá khứ & Đại kết cuộc.

[Ngày cập nhật: 11/07/2019]

- ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ -----

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Vị diện 2 : Tổng giám đốc, nón xanh mang tốt chứ?

Editor: Miêu Bàn Tử

Mùi hương hoa dịu nhẹ.

Mùi rượu theo gió thoảng qua.

Mùi nước hoa ngọt ngào của nữ sĩ* hoà lẫn với hormone nam tính nồng đậm.

*Nữ sĩ: cô/bà/chị - người phụ nữ viết thơ, viết văn.

Chóp mũi Tô Đất Ký khẽ động, mùi nguy hiểm mập mờ liền tranh nhau chen lấn chui vào.

Cảm giác... Có chút vi diệu.

Mở mắt ra, là một màu đen kịt.

Tô Đất Ký:???

Nàng nhắm mắt lại, đổi loại phương thức khác, mở mắt ra một lần nữa.

Nha~, đưa tay lên vẫn không thấy được năm ngón.

"Lần này thân thể ta chẳng lẽ là một người mù?!"

Tô Đất Ký nháy nháy con mắt hai lần, nghe giọng điệu rất không vui vẻ.

Hệ thống vừa muốn nói chuyện, lại nghe thấy nàng tiếc rề một tiếng,

"Không thể thưởng thức được khuôn mặt đẹp đến Trầm ngư lạc nhạn* của ta, sẽ là tiếc nuối lớn nhất đời của vị nữ sĩ này nha!"

*Trầm ngư lạc nhạn, bẻ nguyệt tu hoa: Chim sa cá lặn, nguyệt thẹn hoa nhường.

Hệ thống:...

Bản điện hạ vẫn nên giả câm điếc đi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

*

Nhìn cái gì cũng không thấy, Tô Đất Ký ngay lập tức đem công năng các giác quan khác phóng đại.

Ví dụ như hiện giờ, dưới thân thể nàng, là giường tơ tằm mềm mại, mà trên thân...

Thì bị một bộ cứng rắn nóng hổi đè ép!

Càng làm cho người ta tim đập đỏ mặt là, Tô Đất Ký cảm giác được chân dài tình tế của mình, chính thuận ôm lấy địa bàn cường tráng của hấn!

Không cần nhìn nàng cũng biết, tư thế bây giờ của mình khó xử đến mức nào.

Tô Đất Ký rất khó chịu.

"Ta lại bị cái kia ép!"

Quần áo trên người còn chưa có cởi hết, nhiệt độ nóng rực lại cuốn lấy nhau như muốn thiêu đốt cơ thể nàng.

Tô Đất Ký không thích mình bị động, nghĩ xong liền xoay người lên, trực tiếp đưa tay ra đẩy, một khắc liền mò tới trên người nam nhân.

Cơ bụng tám múi.

Dáng người rất tuyệt.

Thân eo gầy cứng.

Thế lực rất mạnh.

Tô Đất Ký liếm liếm bờ môi của mình, ánh mắt óng ánh, tâm tình trong nháy mắt tốt lên.

Có thịt ăn! (✧ ω ✧)

【 Uy uy uy, ngay cả hình dáng hấn như thế nào người cũng không biết, vẫn muốn tiếp tục. Có phải quá qua loa rồi hay không! 】

Hệ thống chờ đợi nàng cầu cứu mình, này giờ vẫn luôn không lên tiếng. Lại thấy mắt nàng lấp lánh sao trời muốn nhào tới, khiến hấn ngồi không yên.
Editor: Miêu Bàn Tử

Thế nhưng Tô Đất Kỳ không có một chút tâm tư bỏ cuộc giữa chừng.

"Dù sao đèn cũng đã tắt, đẹp xấu khó coi như thế nào...."

"Dùng tốt là được."

Hệ thống:...

Hấn có nên nói một câu, lời nói cầu tha hành động liền không cầu tha sao?

Mắt thấy cánh tay ngọc nàng duỗi ra, quần lên cổ nam nhân, hệ thống rốt cục vẫn là nhìn không nổi, kêu lên,

【 Hấn chính là đối tượng công lược ở vị diện này. Hồ ly tinh nguoi tốt nhất không nên khinh cử vọng động*! 】

*Khinh cử vọng động: hành động thiếu suy nghĩ; manh động (cử động khinh suất, hành động ngông cuồng không thận trọng cân nhắc mà liều lĩnh hành động.)

"Ồ?"

Quả nhiên, động tác của Tô Đất Kỳ phối hợp ngừng lại.

Nhưng không đợi hệ thống thở phào, nàng khẽ cười một tiếng, hào hứng dâng trào,

"Cái này không phải vừa vặn luôn nha? Chính hấn đã tự dâng tới cửa, ta liền trực tiếp đem hấn ngủ qua!!"

Thân hình tinh tế mềm mại uốn éo như rắn nước, lại càng đẩy lên lửa nóng.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -10 điểm, tiến độ trước mắt 5/100 】

Ngay tại thời điểm môi Tô Đất Kỳ sắp áp vào miệng nam nhân, thanh tiến độ thiện cảm phát ra một tiếng làm người không sung sướng.

Cùng lúc đó, nam nhân mở miệng,

"Ninh, Quân, Tuyên?"

Ngữ điệu lạnh băng, nghiêng răng nghiêng lợi nhả ra ba chữ.

"Quả nhiên là cô làm ra!"

Bên trong thanh âm rét lạnh tràn đầy phẫn nộ vô tận.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Kiều diễm cả phòng trong khoảnh khắc biến mất không còn một mảnh, lạnh buốt như ngày đông giá rét ở Siberia. Nóng bỏng triển miên vừa rồi tựa như chưa từng tồn tại.

Tô Đất Kỳ liền hiểu được.

Mình, tốt số đến mức trúng cái bẫy gì.

Một bàn tay thon dài cực nóng, trong nháy mắt bóp lấy cổ của nàng.

"Tôi thật xem thường cô",

Trong giọng nói của hấn ản ản tức giận, lộ ra mấy phần trêu chọc cùng trêu tức,

"Cô bây giờ đã dám hạ được tôi rồi?!"

Tô Đất Kỳ không nói chuyện.

Nàng cũng không có cách nào nói chuyện.

Chỉ nghe thấy giọng nam cao quý thanh lãnh hừ lạnh một chút,

"Cái dáng vẻ hèn hạ dễ tiện của cô thật làm cho tôi cảm thấy buồn nôn!"

Kịch trường nhỏ:

Tô hồ ly:

"Sự tình tiếc nuối nhất đời em, chính là không hôn được khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành của mình~"

Nam chính nghe vậy, mặt đầy hưng phấn nhích lại:

"Không có việc gì, anh giúp em hôn!"

(͡° ͜ʖ ͡°) ͡°♥~

(Hahah)

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Mới vô mà đã ngược rồi nè. Hình tượng bá đạo tổng tài đồ nè~

- Tự hỏi nam chính bị vả mặt quài có đau không hahah~

- À, vị diện này có chút thịt vụn nhé.... (., ■ ω ■ ,.) ahihi

- *nói nhỏ* Bệnh lười tui lại trôi lên rồi....

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52

Editor: Miêu Bàn Tử

Giọng nói lạnh ngắt đầy mỉa mai, giống như một thanh đao nhọn thẳng tắp đâm qua.

Nam nhân không có chút lưu luyến nào, lưu loát đứng dậy, dùng sức đẩy Tô Đất Kỳ ra, mặt đầy ghét bỏ. Giống như là vừa rời ôm cái vật gì bẩn thỉu nhất thế gian, làm cho hắn không thể chịu đựng được.

"Ha, vừa nãy mới còn ép ép sờ sờ này nọ, đảo mắt một cái liền trở mặt không quen biết",

Tô Đất Kỳ ở trong lòng xùy một tiếng,

"Đúng là nam nhân."

Muôn đời vô tình a!

Chân dài của người nam nhân duỗi ra, hai ba bước đi vào phòng vệ sinh. Không chỉ có khóa cửa ngoài lại, còn "Cùm cụp" một tiếng, đem cửa trong kéo lên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ nghe được cái tiếng vang thanh thúy này, thật sự dở khóc dở cười,

"Rõ ràng là chính ta bị ép có được hay không! Cái diễn xuất này của hắn, diễn đến giống như là Bá Vương ngạnh thượng cung*, làm như ta muốn đem hắn xxx vậy."

*Bá Vương ngạnh thượng cung: "bá vương" chỉ những người siêu mạnh mẽ, "ngạnh thượng cung" hiểu là "xuất ra uy lực còn mạnh hơn cung nỏ", mà "cường cung" thì hiển nhiên sẽ bắn ra "cường tiễn". Từ "cường tiễn" [đọc là "qiang jian"] hài âm hoàn toàn với "cường gian", mà "cường gian" thời xưa là

một từ đại kỵ hù, nên người xưa vốn tao nhã vô biên lịch lãm vô vàn, đã dùng năm từ "bá vương ngành thượng cung" thay thế cho hai từ "cường gian".

Hệ thống nghe thấy nàng lải nhải, yên lặng cúi đầu, chột dạ liếm liếm móng vuốt, không có lên tiếng.

"Rầm rầm"

Trong phòng tắm rất nhanh truyền ra tiếng nước to, hấn bắt đầu tắm.

Để lại một mình thiếu nữ quần áo không chỉnh tề nằm trên giường lớn mềm mại, bị ném bỏ như là một con búp bê.

"Nga~, thật sự là tuyệt tình mà."

Tô Đất Ký hít một hơi thật sâu, trong không khí lạnh lẽo lưu lại mùi thuốc về nam nhân kia, giống như là sương đêm đọng lại giữa đất trời bao la, thuần túy lạnh lẽo, lại ả ả tán ra mùi hương tươi mát của gỗ.

Sạch sẽ.

Để ngủi.

Quan trọng nhất chính là...

Vừa ngủi liền cảm thấy rất đất.

Nam nhân này phẩm vị* không tệ, vóc người lại đẹp, mặt khăng định không kém được nha~.

*Phẩm vị: Phẩm hạnh và địa vị trong xã hội.

Nàng chẹp chẹp miệng, khá là đáng tiếc,

"Aiz~ lại không ăn được thịt."

Còn kém tí xiu như thế!

Hệ thống:???

【 Xin nhờ, bản điện hạ là hệ thống hiếm lạ, là trêu chọc nam nhân. Chứ không phải hệ thống phát phiếu để người đem nam nhân ngủ! 】

Có khác sao?

Không phải đều là xxx nam nhân sao? Editor: Miêu Bàn Từ

Bởi vì đã thấy qua hình dáng thật sự của hệ thống, Tô Đất Ký rất từ ái không có nói ra, đứng đắn nói sang chuyện khác:

"Tới đi, Mimi, bắt đầu truyền tổng kịch bản đi."

【 Mi cái gì mà Mi! Gọi ta Vương tử điện hạ! 】

Hệ thống lại xù lông.

Tô Đất Ký rất phối hợp gật đầu, cười tủm tỉm,

"Được Mimi, tốt Mimi, không có vấn đề gì Mimi."

Hệ thống:...

Rất muốn cắn nàng nha!

Đáng tiếc cắn không được, ô ô ô...

Hắn chỉ có thể bị phản* đuôi móng ra, truyền tổng kịch bản cho nàng.

*Bi phản: Bị thương và phản nộ đó quý đi))))))

Đùa giỡn mèo con mạnh mẽ xong, tâm tình Tô Đất Ký rất tốt, thu hồi trêu chọc trên mặt, chuyên chú đọc tin tức ở vị diện này.

Đây là cái chuyện tênh "Tổng giám đốc bá đạo yêu ta".

Đáng tiếc... Chữ "Ta" này, cũng không phải là nhiệm vụ nguyên chủ tuyên bố cho Tô Đất Ký.

*

Nguyên chủ tên là Ninh Quân Tuyền, là con gái một của chủ tịch tập đoàn Ninh thị. Từ khi sinh ra, nàng không những đã ngâm thừa kim cương, mà còn mang bộ dáng hoa nhường nguyệt thẹn.

Trời cao giống như phá lệ thiên vị nàng, không chỉ cho nàng gia thế hiển hách cùng dung nhan khuynh nước khuynh thành, mà còn ban cho nàng năng lực cùng trí thông minh siêu cao.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mới mười chín tuổi, nàng đã mang danh hiệu mỹ nữ thiên tài giới tài chính, là nhân vật hô phong hoán vũ tại Phố Wall*.

*Phố Wall là một tuyến phố dài tám ô phố trong khu tài chính của hạ Manhattan thuộc Thành phố New York. Theo thời gian, thuật ngữ "phố Wall" nay nhằm ám chỉ đến thị trường tài chính của Hoa Kỳ nói chung.

Cầm kỳ thi họa múa ba-lê, mọi thứ đều hoàn hảo. Thành tích học tập luôn luôn đứng nhất, còn tình thông tám loại ngoại ngữ.

Từ nhỏ đến lớn, Ninh Quân Tuyền là một viên minh châu lấp lánh nhất giữa mọi người, khiến cho ai ai cũng cực kỳ hâm mộ lẫn bội phục đệ nhất danh viện* này.

*Danh viện: thường được chỉ các thiên kim tiểu thư trong giới thượng lưu, con nhà danh giá, gia thế hiển hách.

Ngay cả một chút tính tiểu thư kiêu căng tùy hứng nàng cũng không có. Tính tình của nàng luôn dịu dàng hào phóng, phi thường làm người khác ưa thích.

Nàng chính là hình tượng "Con nhà người ta" trong miệng các cha mẹ khác.

Dạng thiên kim tiểu thư xuất sắc đến mức ngay cả cọng tóc cũng hoàn mỹ này, chẳng có ai dám với tới được. Chỉ có người cầm quyền Thị gia tộc -- Thị Đình mới có thể cùng nàng xứng đôi.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..myaa:*

- *Cái này không phải teenfic đâu nhe quý dị:))))* ngôi edit mà cười như con dờ hơi (¯ω¯)

- *Đang cố lết từ từ~~~~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Editor: Miêu Bàn Từ

Tại thành phố B mọi người đều biết một chuyện -- nếu bảo người ta định hình một cái hình tượng cụ thể hoàn mỹ, kia nhất định chính là Thị Đình.

Hắn cao lãnh, dung mạo tuấn đạt tuyệt mỹ, năng lực trác tuyệt*, một tay đem Thị gia trở thành đại tập đoàn nắm giữ mạch máu kinh tế toàn thế giới.

*Trác tuyệt: cao vượt hẳn lên, không có gì sánh kịp (thường nói về những giá trị có tính chất siêu hình)

Bất luận là cái lời khen ngợi nào ở trên người hắn đều không quá phận!

Thị Đình hắn, chính là một nhân tài truyền kỳ!

Chỉ cần vừa nhắc tới cái tên này, 100% nam nhân sẽ cực kỳ hâm mộ, mộng tưởng muốn trở thành hắn. Mà 120% nữ nhân, đều muốn gả cho hắn!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đáng tiếc, giấc mộng của các nàng sớm tan biến thành bọt nước.

Một năm trước, Thi Đình đính hôn. Vị hôn thê chính là cô thân thể mà Tô Đất Kỷ đang trú nhờ, Ninh Quân Tuyền.

"Đã là vị hôn phu thê, còn không cho ta ngủ một chút. Cái tên nam chính này cũng quá ích kỷ đi!"

Tô Đất Kỷ quệt miệng, không vui.

Nghe thấy sự oán trách của nàng, hệ thống vẫn y nguyên, không dám nói lời nào, ôm lấy cái đuôi nhưng mềm mại của mình, gặm gặm.

Ninh gia nhiều năm kết giao cùng Thi gia, hai người đã là thanh mai trúc mã. Ninh Quân Tuyền cũng sớm trao trái tim cho Thi Đình. Dưới sự trợ giúp của gia trưởng hai bên, thuận lợi đưa ra hôn sự.

Thiên chi kiều nữ cùng thiên chi kiều tử cường cường liên hợp, chỉ có thể dùng bốn chữ "trời đất tác thành" để hình dung, phảng phất như câu chuyện cổ tích đầy thơ mộng.

Bên trong truyện cổ tích ấy, hoàng tử cùng công chúa vĩnh viễn sống hạnh phúc cùng nhau. Nhưng Ninh Quân Tuyền không bao giờ nghĩ tới chính là, nhân vật chính bên trong truyện cổ tích này, không phải là nàng, mà là cô bé lọ lem. Editor: Miêu Bàn Từ

Sau khi Ninh Quân Tuyền cùng Thi Đình đính hôn, Ninh gia tiếp đãi một vị bà con xa tới nhờ vả - Đào Văn Tâm.

À mới vị thành niên thì cha mẹ mất, ăn nhờ ở đậu nhà người ta, còn bị thân thích có ý xấu ngược đãi, đáng thương ghê gớm.

Thật vất vả chạy ra từ địa ngục, ngàn dặm xa xôi tìm tới Ninh gia, chỉ cầu một mái hiên che gió che mưa, khiến cho người ta không đành lòng cự tuyệt.

Bất quá chỉ là nhiều hơn một miếng cơm, Ninh gia cũng không phải thiếu tiền, liền chứa chấp cô.

Nhưng làm cho Ninh Quân Tuyền không nghĩ ra chính là, Đào Văn Tâm chính là một con bạch nhãn lang*!

*Bạch nhãn lang: chỉ người vong ơn bội nghĩa, tâm địa hung tàn.

Không chỉ có ăn của nhà nàng, ở nhà của nàng, dùng nhà của nàng, còn coi trọng vị hôn phu của nàng!

Đào Văn Tâm mượn thể Ninh gia, leo lên làm vợ Thi Đình.

À dùng cần cù bù tài giỏi, gian khổ mọc mạt, trung thực, đã động đến vị lão thái thái mang tư tưởng cũ, một mực không thích Ninh Quân Tuyền. Làm như vậy có thể ra vào tự do ở Thi gia không nói, còn nhảy lên trở thành thư ký tư nhân của Thi Đình.

Ninh Quân Tuyền quá bận rộn chuẩn bị cho hôn lễ nửa năm sau, không có phát giác được cái gì không đúng. Thẳng đến khoảnh khắc nàng bắt gặp Đào Văn Tâm ôm âu phục của vị hôn phu mình, nhìn chăm chú rồi hôn lên, lúc này mới hoàn toàn tỉnh ngộ. (Là ôm âu phục nhé!!!! Lúc đọc không để ý, giờ edit mới giật mình, coi mấy chương kế tiếp mới xác định mình nhìn lầm~ hú hồn chim én à~)

Chẳng trách mình gọi điện cho Thi Đình, đều như đá chìm đáy biển. Chẳng trách mình tìm Thi Đình ăn cơm, đều không có gặp được người. Khó trách -- mình đã gần một tháng, chưa từng gặp qua Thi Đình.

Nàng nhớ lại, càng suy nghĩ tỉ mỉ lại càng thấy sợ hãi. Bèn trực tiếp đi đến Thi gia tìm người, muốn hỏi cho rõ ràng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Không nghĩ tới vừa vào cửa, liền thấy Đào Văn Tâm ngồi bên cạnh Thi Đình ăn cơm, còn cùng lão thái thái và cha mẹ Thi ngồi một chỗ, thân thiết cười cười nói nói, vui vẻ hòa thuận giống như bọn họ mới là người một nhà, mà mình chỉ là một người khách đến không đúng lúc.

Lúc mình ở tại Thi gia ăn cơm, chưa từng thấy cảnh tượng náo nhiệt như vậy.

Vào thời khắc ấy, Ninh Quân Tuyền cảm giác được nguy cơ đập vào mặt.

Trong lòng quá hỗn loạn, nàng liền nghe theo lời đề nghị của khuê mật, cắn răng hạ thuốc cho Thi Đình. Nghĩ đến việc chỉ cần mình gạo nấu thành cơm, bọn họ mới xem như vấn đề đã đóng thuyền, Đào Văn Tâm coi như cũng hуй đi, không thành được.

Đáng tiếc, Ninh Quân Tuyền lo nghĩ quá mức nóng vội, đã quên rằng..

Thi Đình chân chính là một người như thế nào.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Cực phẩm nữ chính ٗ (ゝ▽ゝ) ٗ thật muốn và sml mà~*

- *Nhưng mà đừng lo, Tô tỷ tỷ khả ái đáng yêu sẽ giúp bạn hoàn thành tâm nguyện~ hahah*

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Editor: Miêu Bàn Từ

Hắn lạnh lùng ác liệt, quyết đoán bá đạo!

Bình thường trước mặt Ninh Quân Tuyền nói vài lời hay ý đẹp, bởi vì nàng là vị hôn thê của mình, nên hắn mới cho mặt mũi.

Thời điểm đối đãi với những người khác, thì như một cái máy vô tình!

Về sau phát giác mình trúng thuốc, Thi Đình cẩn thận suy nghĩ một chút, chỉ có Ninh Quân Tuyền có cơ hội xuống tay.

Thế nhưng hắn đối với cái vị hôn thê này hiểu rất rõ. Nàng luôn luôn đoan trang thùy mị lại khéo léo tao nhã, làm sao lại làm ra sự tình bi ối này?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cho nên mặc dù trong lòng tức giận tới cực điểm, Thi Đình lại không có lộ ra, cũng không có nổi giận ngay tại chỗ, mà là bất động thanh sắc cùng chơi với Ninh Quân Tuyền, cố ý làm bộ đáng bị thuốc khống chế, muốn nghiệm chứng một chút suy đoán của chính mình.

Mà đúng lúc này, Tô Đất Kỳ lại vừa vận xuyên qua, bắt đầu nhiệt liệt đáp lại hắn. Do vậy Thi Đình mới xác định, được chính là nàng hạ!

Vì thế mới có cái câu "Cái đáng về hèn hạ đề tiện của cô thật làm cho tôi cảm thấy buồn nôn!"

Thi Đình người này, cả cuộc đời thống hận nhất chính là bị lừa gạt cùng tính toán. Lần này lại là bị vị hôn thê - người mà mình người thân nhất lừa gạt, lừa gạt trong lòng hắn cũng đã nổi lên, tuy nhiên không có trực tiếp động thủ, là do tu dưỡng.

【 Hò ly ngu ngốc! Bản điện hạ đã nói ngươi không nên hành động thiếu suy nghĩ. Lần này thì hay rồi! Ngươi tự xem lại ngươi một chút! 】

Trong giọng nói hệ thống mang theo vài phần chột dạ.

Lúc đầu hắn muốn để con hồ ly này ăn chút giáo huấn nhỏ, không nghĩ tới náo ra động tĩnh lớn như vậy.

Không biết có bị nàng mắng hay không. Editor: Miêu Bàn Từ

Mèo con nhỏ lông nhung mềm mại sợ hãi, đang chuẩn bị thời cơ để chạy trốn.

Tô Đất Kỳ lại xem thường nhún vai,

"Dù sao cũng đã bị hắn khinh bỉ. So với nguyên chủ cái gì đều không có mò được liền bị mắng cho một trận, thì ít ra ta còn sờ soạng cho đủ vốn, không uổng công ~ "

Hệ thống lại bị nghẹn họng một chút.

Xác thực, Ninh Quân Tuyền vốn chính là vật hy sinh. Cho dù chủ động hạ thuốc, nam chính cũng không thể nào phát sinh quan hệ với nàng.

Nguyên chủ gan không lớn bằng Tô Đất Kỳ. Chỉ dám nhắm mắt lại, xấu hổ chờ nam chính chủ động đến. Kết quả không phải là như nhau sao?

Khác biệt duy nhất, chính là phản ứng của "Ninh Quân Tuyền".

Đối với sự miệt thị của tên nam chính, con hồ ly tinh này như nước đổ đầu vịt, căn bản không để trong lòng, thậm chí còn có chút dương dương đắc ý.

Mà bên trong kịch bản gốc, Thi Đình vừa đi, sắc mặt Ninh Quân Tuyền lập tức trắng bệch, vừa hổ thẹn lại vừa xấu hổ, nằm trên giường khóc rống một đêm, con mắt đều sưng thành hai viên hạch đào.

Ngay cả khi trúng thuốc, hắn cũng không chịu ngủ với mình, là có bao nhiêu ghét bỏ mình!

Có phải là hắn vốn dĩ không có thích mình không?

Cái suy nghĩ đáng sợ này càng ngày càng nảy sinh lớn hơn ở trong lòng, khiến Ninh Quân Tuyền lâm vào bên trong hoài nghi bản thân vô tận.

Trải qua lần hạ thuốc phong ba, một chút tình nghĩa của Thi Đình đối với vị thanh mai này bay mất, không còn sót lại cái gì.

Nhưng nhìn giao tình giữa hai nhà vẫn còn, cũng không thể nói, chỉ là thái độ đối với nàng càng ngày càng lạnh nhạt. Trừ trường hợp quan trọng, cơ bản đều không muốn gặp nàng.

Ninh Quân Tuyền không muốn mất đi hân, càng trở nên lo này mất nọ. Trước mặt Thi Đình trở nên khúm núm, sợ chọc hân không cao hứng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Một cái thiên kim tiểu thư đầy kiêu ngạo tự tin, lại sa đoạ thành cái người tự ti, thiếu tự trọng. Cộng với trạng thái tinh thần không tốt khiến cho dung mạo càng trở nên tiêu tụy, mất đi ánh hào quang long lẫy ngày xưa.

Đối lập với nàng, Đào Văn Tâm bên kia lại đắc ý ghê gớm.

Thi Đình trúng thuốc, mặc dù nhờ vào ý chí cường đại tránh thoát Ninh Quân Tuyền, nhưng hào quang nữ chính vừa mở ra, chân sau liền rơi vào trong tay Đào Văn Tâm, mơ mơ màng màng, ồm ồm, hai người đi ngủ!

Đáng thương Ninh Quân Tuyền tốn công mà không có kết quả, còn vì Đào Văn Tâm làm dùm đồ cưới!

Thế là, Đào Văn Tâm có thể làm được, liền biến thành Đào Văn Tâm có thể làm được.

Hệ thống:

"Hồ ly tinh ngu ngốc, ngươi là máy lặp lại sao? Một lời nói mà nói tới hai lần."

Tô hồ ly vỗ vỗ đầu nhỏ của hân, cười không nói.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Cái câu cuối... Khụ.... để tôi giải thích cho quý dị (cái này là do kinh nghiệm đọc truyện nhiều nên biết:))))))*

+ *Chữ "làm" đầu tiên hiểu theo kiểu làm việc, làm kế hoạch hay gì đó, đại khái là làm bình thường~*

+ *Chữ "làm" thứ hai: XXX - là làm tênh đậy quý dị (Hiểu hết chưa hiểu hết chưa (■ ω ■))*

(Ngoài lề: Có ai coi Hotel Del Luna không, muốn cong với IU luôn á:3)

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55

Editor: Miêu Bàn Từ

Đào Văn Tâm trong một đêm đã mất đi trong sạch, liền cắt cổ tay tự sát. Cũng may Thi Đình tỉnh lại, kịp thời đưa vào bệnh viện.

Đối mặt với bé gái mồ côi khóc lóc đáng thương, ý chí sắt đá của tổng giám đốc đại nhân đối với hành vi ép buộc của mình áy này không thôi, đưa ra mọi yêu cầu để đền bù ả. Còn ả thì nói cái gì cũng không cần, chỉ cầu hân không đuổi ả đi.

Một bên là con nhóc đáng thương bị ủy khuất cái gì cũng không cần, một bên là mưu kế quỷ quyệt trong ngoài không đồng nhất. Khỏi phải nói, hành vi của Ninh Quân Tuyền càng làm cho người khác phẫn nộ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Chuyện đã đến nước này, vốn nên qua một đoạn thời gian rồi chìm vào quên lãng. Nhưng Đào Văn Tâm không hồ là nữ chính vị diện này, có hào quang chiếu rọi. Một tháng sau ả té xỉu tại phòng bếp, đưa đi khám là có bầu. Lần này Thi gia càng đem ả nâng ở trong lòng bàn tay.

Đối mặt với một nhà vị hôn phu quan tâm với một nữ nhân khác, mình thì chưa kết hôn mà trước hết phải làm mẹ kế, tâm trạng Ninh Quân Tuyền đều hỏng.

Nhưng bởi vì yêu Thi Đình, nàng vẫn cắn răng nuốt vào trong bụng, không có từ hôn, ngược lại còn đi lấy lòng Đào Văn Tâm.

Dạng quan hệ biến thái dị dạng này, không có khả năng kéo dài.

Trong một lần Đào Văn Tâm không có đứng vững, từ trên thang lầu ngã xuống, Ninh Quân Tuyền vịn ả chính là đối tượng bị hoài nghi đầu tiên.

Dù cho nàng ngăn ở phía trước làm đệm thịt cho Đào Văn Tâm, nỡ bị chấn động cộng thêm gãy xương, người Thi gia vẫn cho là như vậy, chớ nói tới việc Thi Đình là đã sớm mất đi tín nhiệm với nàng.

Tất cả mọi người chạy tới quan tâm người ngay cả trầy da đều không có là Đào Văn Tâm, còn giống trống khua chiêng đưa ả đi bệnh viện. Không có ai chú ý đến cho Ninh Quân Tuyền nằm trên mặt đất không dậy nổi.

Vào thời khắc ấy, Ninh Quân Tuyền cảm nhận được tuyệt vọng sâu sắc nhất.

Mà Thi Đình lãnh khốc vô tình, lại không có bỏ qua nàng, cho nàng thêm một kích trí mạng.

Hắn --- từ hôn.

Dù cho Ninh Quân Tuyền đã hạ mình, cam tâm tình nguyện làm mẹ kế, hắn cũng không yên lòng với cái nữ nhân tính toán ác độc này ở bên người, không chút do dự liền đơn phương tuyên bố hôn ước hết hiệu lực. Editor: Miêu Bàn Từ

Thiên kim tiểu thư trong vòng một đêm bị chồng ruồng bỏ, bị toàn bộ giới thượng lưu chế giễu, trở thành đề tài tám chuyện cho tất cả mọi người.

Ninh Quân Tuyền không thể tin Thi Đình đối với mình tuyệt tình như vậy, vọt tới Thi gia muốn gặp mặt hỏi hắn một chút, không nghĩ tới bọn họ ngay cả cửa đều không cho nàng vào.

Nàng lên từ chuồng chó sau hoa viên đi vào, không cẩn thận liền thấy cảnh tượng Thi Đình vịn Đào Văn Tâm bụng lớn tán bộ trong hoa viên.

Ám áp như vậy, có tình như vậy.

Đáy mắt hắn đầy nhu tình cùng che chở, nàng chưa bao giờ thấy qua.

Thì ra, người đàn ông này không phải không có tâm. Mà tâm hắn, cho tới bây giờ không có lưu lại trên người nàng!

Ninh Quân Tuyền từ đây --- điên rồi.

"Một ván bài tốt, chỉ vì một thằng đàn ông mà đánh nát như",

Tô Đất Kỷ xem hết một đời trăm bông chập trùng của Ninh Quân Tuyền, liếc mắt, không chút lưu tình cười lạnh nói,

"Thật sự là ngu xuẩn."

(Editor: Đúng! Quá ngu xuẩn!!!)

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Cho đến chết, Ninh Quân Tuyền đều không rõ vì cái gì mình có tài có sắc còn có tiền, Thi Đình lại không thích, mà đi thích Đào Văn Tâm cái gì cũng không có kia.

Tâm nguyện nàng tuyên bố là thu hoạch được tình yêu của Thi Đình.

Tô Đất Kỷ sau khi xem từ đầu đến cuối, lại càng cười lạnh hơn.

"Khó trách rơi vào cái kết cục bi thảm như thế. Chết trắng một lần, trả một cái giá lớn, lấy linh hồn hiến tế tuyên bố nhiệm vụ chỉ là muốn tình yêu của nam nhân. Hừ, chẳng lẽ nàng ta không nghĩ tới việc trả thù bạch liên hoa kia sao?"

Ninh Quân Tuyền quá mềm yếu khiến Tô Đất Kỷ có chút tức giận.

"Người hiền bị bắt nạt, ngựa hiền bị người ta cưỡi a!"

Tô Đất Kỷ rất thâm thúy lời nói này.

Hệ thống vừa muốn nhắc nhở nàng, đừng sa vào bên trong cảm xúc của nguyên chủ quá mức, liền nghe nàng thêm một câu,

"Muốn cười, cũng phải là ta cười người khác!"

Hệ thống:... Bản điện hạ đây là quan tâm nàng vì cái *beep* gì nha!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Sóng bắt đầu từ gió*

- *Gió bắt đầu từ đâu*

- *Em cũng không biết nữa*

- *Khi nào ta ngược nhau~~~~~*

- *Hôm nay 6 chương bù nhẹ nè ~*

□Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Mèo méo méo meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Ký kiểm tra độ thiện cảm của Thi Đình một hồi.

5 điểm.

"Ai u, không tệ nha~"

So với cái nhiệm vụ trước tốt hơn nhiều, ít nhất là số dương. Xem ra có thể tốc chiến tốc thắng.

Nàng xoa xoa tay.

Vui vẻ.

【 Ha ha 】

Hệ thống lập tức tạt một gáo nước lạnh cho nàng,

【 Ninh Quân Tuyên thích Thi Đình 13 năm, đính hôn 3 năm, móc tim móc phổi các loại đối tốt với hắn, mới đạt được 20 điểm độ thiện cảm. Người vừa đến thay nàng liền làm rớt một nửa, còn dám mạnh miệng nói? 】

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Ách, 16 năm.

Ngay cả tảng đá đều bị mài mòn, còn không giải quyết được một tên nam nhân?

Cái trình độ này của nguyên chủ cũng quá kém đi.

Tô Đất Ký không quá tin tưởng trên đời này còn có người khó chơi như vậy, lại mở kịch bản nhìn một chút.

Vừa nhìn xong, nàng liền đem lời vừa rồi rút lại.

Nga~, lúc này xác thực không phải khó chơi bình thường (￣▽￣|||)

Hắn bạc tình bạc nghĩa lãnh khốc, lý tính tới cực điểm. Đối với bất cứ sự tình gì hay người nào đều không thêm đề ý, lạnh băng y như máy móc không có

cảm tình.

Cho dù đối mặt với hào quang tự mang của nữ chính, độ thiện cảm của Thi Đình vẫn tăng rất chậm chạp.

Xem xem, nữ chính đối với hần ân cần không thôi, chăm sóc chu đáo khắp nơi, vậy mà độ thiện cảm cũng mới có 3 điểm. Đợi đến lúc nữ chính bị hần ngủ qua, bởi vì áy náy tự trách các thứ, mới tăng một chút lên 15.

Về sau khi biết có đứa bé, tăng tới 20 điểm. Trong vòng mười tháng mang thai chậm rãi tăng đến 35 điểm. Thẳng đến thời điểm nữ chính khó sinh, tình nguyện từ bỏ tính mạng của mình chỉ để giữ lại đứa bé cho Thi Đình, độ thiện cảm khó khăn lắm mới vượt qua 50 điểm.

"Thật là một tên nam nhân ý chí sắt đá a~"

Tô Đất Kỳ khó có khi cảm thán một câu, tay ngọc tinh tể trắng nõn sờ sờ cằm, trông mắt đen nhánh chuyển một vòng nhanh như chớp, tràn đầy tự tin kiêu diễm cười một tiếng.

"Nhưng mà... Dưới gầm trời này, không có nam nhân nào Tô Đất Kỳ ta không giải quyết được!"

Huống hồ, độ thiện cảm của Thi Đình đối với mình cao hơn Đào Văn Tâm nha~. Editor: Miêu Bàn Tử

【 5 điểm với 3 điểm, có cái gì khác chứ? 】

Hệ thống còn đang hăng hái tạt nước lạnh.

Tô Đất Kỳ miễn cưỡng hướng mắt hồ ly về phía về hần, cười rất ư là dịu dàng,

"Phía dưới cái đuôi của ngươi so với ta nhiều hơn hai cái viên tròn tròn, cũng không khác lắm, không bằng cắt đứt đi. Ngươi thấy thế nào?"

Hệ thống:...

Hần lập tức phòng bị, hạ đuôi, kẹp chặt mông, hăng giọng một cái, nói một loạt ngôn từ chính nghĩa:

【 Đương nhiên, có đôi khi thêm 2 điểm, cũng rất quan trọng. Ví dụ như 5 cùng 3, bốn bỏ năm lên, sẽ thu được nhiều gấp đôi đó! 】

Tô Đất Kỳ cười hiền lành: Ta thích cái bộ dáng đột nhiên thức thời của ngươi nha~

*

Về sau Đào Văn Tâm phản lại bước ngoặt Ninh Quân Tuyên ngủ cùng Thi Đình, đồng thời bởi vì có đứa bé, vô hình kéo gần khoảng cách của hai người lại.

Còn có thể sáng tạo ra càng nhiều cơ hội gặp mặt cùng thổ lộ tâm tình, thúc đẩy tình cảm.

Như vậy...

Trong ánh mắt Tô Đất Kỳ lộ ra một tia hiểu rõ, một mặt phách lối bán tiếng,

"Vậy ta tuyệt đối không thể để ả ngủ cùng Thi Đình!"

Trước đó nàng muốn đuổi Đào Văn Tâm đi, hiện tại muốn đem người tiết giống!

Thi Đình không biết, mình đã bị con hồ ly nào đó theo dõi, còn đang tạt nước lạnh tới tấp, cố gắng áp chế cổ dục vọng dưới bụng không có chỗ để giải kia.

Đem mỗi một chỗ Tô Đất Kỳ tiếp xúc qua dùng sữa tắm chà xát nhiều lần, đến nỗi muốn tróc đi một tầng da, hần mới cau mày đem vôi hoa sen đóng lại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thi Đình là chán ghét Tô Đất Kỳ, không chịu được không khí trong căn phòng đó, thà để một đầu tóc ướt nguyên chứ không ra sấy tóc, mặc quần áo từ tể định mở cửa đi ra.

"Àm!"

Cửa phòng nặng nề bị đập văng ra.

Người, vẫn còn trong phòng.

Thi Đình nhìn đôi chân trắng men, thẳng tắp như ngọc trước mắt, nhất thời có chút ngây người.

Nàng..

Thế mà dùng chân, trực tiếp đập văng cửa ra rồi?

Tô Đất Ký nhìn ra hần kinh ngạc, khoe miệng đắc ý hơi nhếch lên.

Mới có thể mà kinh ngạc rồi?

Vậy đêm nay phải cho hần chịu ngược một chút.

Nàng đem chân phải thon dài thu hồi lại, sau đó...

"Ba!"

Nhắc chân trái lên kabe-don Thì Đình!

- - - - -

Hệ thống một mặt đầy lông tức giận nói:

【 Chưa thấy qua cái người không biết xấu hổ như vậy! Suốt ngày cứ đem cái chít chít gì đó, viên tròn tròn gì đó treo trên cửa miệng! Người có còn là con gái hay không!!! 】

Tô hồ ly cười tủm tỉm:

"Ta không phải con gái, ta là... bà cô!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

Editor: Miêu Bàn Từ

Ánh đèn vàng ấm nồng lung chiếu xuống, bao phủ trên thân Thì Đình, khiến không khí lạnh lùng xung quanh hần nhu hoà một chút.

Bên trên lọn tóc là giọt nước bé nhỏ óng ánh trong suốt, lấp la lấp lánh, làm dịu đi gương mặt ác liệt của hần, đồng thời tăng thêm vẻ đẹp trai cho gương mặt, khiến người ta chói mắt.

Hần tựa nửa người vô tường, cúi đầu nhìn thiếu nữ xinh đẹp trước mặt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hai người kẻ sát rất gần, bốn mắt chuyên chú nhìn nhau, trong mắt chỉ có hình ảnh của đối phương!

Đây sẽ là một bức tranh thâm tình, đẹp đẽ như phim thần tượng...

【 Nếu như... Hai người các ngươi đổi chỗ một chút. 】

Hệ thống xoay chuyển hình ảnh của bọn họ 180° trên không trung, sau khi nghiêm túc nghiên cứu, trình trọng đưa ra đề nghị.

Người ta đều là tổng giám đốc bá đạo kabe-don tiểu tỷ tỷ, còn có tiểu tỷ tỷ mặt đỏ tim run thẹn thùng che mặt. Làm sao đến lượt con hồ ly tinh này mọi việc lại đảo ngược lên hết, còn mang một khí thế Bá Vương cường ngạnh nồng đậm là thế nào!!!

Thì Đình cũng sợ ngây người.

Ninh Quân Tuyền luôn luôn dịu dàng uyển chuyển hàm súc, hiện tại thế mà đứng đưng nguyên cái chân đem mình vây giữa thân thể của nàng và

tường!

Hắn thậm chí không cần hoài nghi, chỉ cần mình thoáng dờn tầm mắt xuống, sẽ trực tiếp thấy được phong cảnh rõ ràng ẩn dưới váy!

Cái tác phong hào phóng như thế, thật sự là vị hôn thê của hắn sao?

Nếu không phải từng con mắt lạnh từ trên vách tường truyền đến nhắc nhở Thì Đình, hắn hoài nghi bản thân mình xuất hiện ảo giác!

"Ninh Quân Tuyền!"

Trong mắt của hắn chứa đầy khí lạnh bức người,

"Cô đây là muốn chết sao."

Đối mặt cái uy hiếp đầy tử vong này, trên mặt Tô Đất Kỳ một chút xú sợ hãi cũng không có, thậm chí còn nghiêng đầu cười cười,

"Tôi nhìn, người muốn chết chính là anh."

Thì Đình bởi vì khiếp sợ, con mắt mở to một chút. Nàng thể mà dám uy hiếp lại mình?

Từ lúc nhận biết nàng mười chín năm cho tới nay, đây là lần thứ nhất nàng phản kháng lại hắn!

Ai cho nàng lá gan đó!

(Editor: Mặc cười, ai cho anh cái quyền kiểm soát zô zuyên đó vậy?)

"Cô biết cô đang nói cái gì không?"

Ngữ điệu Thì Đình lạnh lẽo, ánh mắt sắc bén đến mức muốn đem nàng phân thành tám khúc.

Dưới ánh mắt tràn đầy ác liệt này, Tô Đất Kỳ duỗi tay trắng thuần ra, vung lên sợi tóc bên tai, sau đó quần quần cuốn lại trên ngón tay trắng nõn. Editor: Miêu Bàn Từ

Nàng lười biếng quét đuôi mắt qua, môi đỏ khẽ mở,

"Lái xe ở trạng thái tinh thần không ổn định, tình huống này của anh chẳng khác nào là tự sát."

Không đợi Thì Đình mở miệng, nàng lại tăng thêm một câu,

"Thế nào, bị hôn bị sờ chính là tôi, tôi còn chưa có đời này nợ đâu. Anh đây làm vậy là muốn thay cô vợ nhỏ lấy cái chết để bảo vệ trinh tiết à?"

Thì Đình bị miệng lưỡi sắc bén của nàng chọc một câu, có chút thất thần.

Cái người nói chuyện không khách khí trước mặt này, cùng với vị hôn thê nhẹ giọng thì thâm diệu dàng hiểu lẽ nghĩa kia là một sao?

Nhưng hiện tại đáy lòng xông tới càng nhiều tức giận, khiến không khí xung quanh người hắn càng thấp hơn.

"Xem ra tôi cần phải suy nghĩ lại một lần nữa hôn ước giữa hai chúng ta."

【 Đình! Độ thiện cảm -2 điểm, tiến độ trước mắt 3/100 】

【 Phốc! 】

Hệ thống đang uống sữa dê ngon lành, bất tỉnh lịnh bị cái âm thanh như búa đòi mạng này dọa đến trực tiếp phun sữa ra.

【 Hồ ly, ngươi muốn tìm đường chết hả! Rốt cuộc ngươi đang làm gì! 】

Hắn gấp đến độ dậm chân,

【 Nguyên chủ tốt xấu gì cũng là sống qua thật nhiều chương mới bị giải trừ hôn ước. Ngươi làm sao lại không bằng nguyên chủ vậy! 】

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Kỳ giật một tờ khăn giấy xoa xoa giúp hắn, ngăn chặn cái miệng nhỏ ồn ào kia, lại đem khăn phủ lên toàn bộ người mèo con. Sau đó, không chút sợ hãi nào hỏi ngược lại vị đại tổng tài hùng hổ dọa người ở phía đối diện một câu,

"Ồ? Xin hỏi lý do là gì?"

Biết rõ còn cố hỏi!

Thì Đình bị da mặt dày của nàng chọc đến muốn cười lạnh thành tiếng, lông mày sắc bén nhướng một cái,

"Hạ thuốc cho tôi. ĐIỂM này, có đủ hay không?"

"Thuốc?"

Nghe vậy, trong mắt Tô Đát Kỷ lóe ra một tia nghi hoặc.

Lông mày của nàng khẽ nhú một cái, nhưng rất nhanh liền giãn ra, lại đối đầu với ánh mắt chán ghét của Thì Đình, bên trong con ngươi trong suốt sáng ngời, có mấy phần hiểu rõ.

Tô Đát Kỷ yên lặng nhìn hấn, nghiêm túc hỏi:

"Nếu như tôi nói, tôi chưa từng làm. Anh sẽ tin sao?"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

Kịch nhảm của editor:

Tô Đát Kỷ nghiêm túc nhìn hấn, hỏi:

- Anh tin em sao?

Nam chính nhìn nàng, nhếch miệng:

- Anh tin.

*Tô Đát Kỷ: * đang định xổ ra diễn xuất khóc lóc đau lòng *..... Hả?*

(Trời má, tụi cảm thấy thiếu muối vl:)))))))))) Quý dị hãy lướt qua đoạn này đi ~~)

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Mèo méo meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58

Editor: Miêu Bàn Tử

Hệ thống:???

Hấn điên cuồng quơ quào hai móng vuốt nhỏ, hao hết sức lực mới đem khăn tay kéo xuống, sốt ruột nói:

【 Hò ly ngu ngốc, có phải là ngươi không có xem kỹ kịch bản? Thuốc này chính là bản thân Ninh Quân Tuyền hạ nha! 】

"Ừ."

Tô Đát Kỷ ngay cả nhìn cũng không nhìn, chỉ dùng một chữ lạnh lùng trả lời hấn.

Hệ thống học máu.

【 Ngươi đã biết, lại còn muốn nói dối! Nam chính nếu biết còn không đem độ thiện cảm của ngươi trừ thành số âm? 】

Hấn gấp đến độ râu ria đều muốn rụng nha!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Cái tên nam nhân này không tốt như Phó Căn Ngôn ở vị diện trước. Thì Đình hấn luôn ần nhẫn khắc chế, vui buồn đều không lộ, ngay cả độ thiện cảm

đều lên cực kỳ chậm chạp.

Nếu không phải hồ ly tinh này vừa đến liền tìm đường chết, 5 điểm độ thiện cảm kia, đủ nàng chơi một năm!

Lại nhìn thấy thái độ chẳng hề để ý Tô Đát Kỷ, hệ thống tức giận mà không có chỗ để xả.

Thật sự là Hoàng đế không vội thái giám gấp a!

Nhìn hệ thống dậm chân ở một bên, Tô Đát Kỷ biết tiêu gia hỏa này bên ngoài mạnh miệng, quý ngạo kiêu nhưng bên trong rất mềm lòng, luôn thay mình sốt ruột. Đáy lòng tinh mạch của nàng, có một chút ấm áp.

Nàng khó có lúc miệng lưỡi không trơn tru, ôn nhu vuốt vuốt đầu nhỏ của hắn, trấn an nói:

"Đừng nóng vội, tin tưởng ta."

Không sai, thuốc là bản thân Ninh Quân Tuyên hạ.

Nhưng nàng chính là không thừa nhận!

Không chỉ có như thế.

Tô Đát Kỷ còn muốn tìm cơ hội thích hợp để đem cái nôi này úp lên đầu Đào Văn Tâm. Editor: Miêu Bàn Từ

Đổi trắng thay đen.

Trả đũa!

*

"Thì Đình, anh tin tôi sao?"

Tô Đát Kỷ hỏi lại một lần nữa.

Ngay cả họ tên đều kêu ra, kiên định muốn hỏi cho rõ ràng.

Trong mắt hồ ly của nàng, lúc này tràn đầy sạch sẽ cùng nghiêm túc thuần túy.

Chỉ có khóe miệng không tự giác nhếch lên, mang theo vài phần quật cường.

Tay hơi nắm chặt, có chút thấp thỏm, giống như đang chờ đợi một loại phán quyết nào đó.

Tựa hồ đáp án này đối với nàng mà nói, phi thường quan trọng.

Thật sự là làm trò!

Thì Đình căm ghét nhìn nàng một cái, ngay cả lời cũng không nguyện ý nói với nàng.

"À."

Một cái âm điệu tràn ngập châm chọc, đủ để tỏ rõ thái độ của hắn, đáp án của hắn.

Tô Đát Kỷ liền cười.

Cười đến vô cùng chói mắt, đáy mắt lại tràn đầy tự giễu.

Cay đắng không ngừng hiện ra.

Thì Đình còn chưa hiểu hành động này của nàng là cái gì, thân thể Tô Đát Kỷ đột nhiên mềm nhũn, cả người mất cân bằng ép về phía hắn.

Mềm mại đối ngược cứng rắn, hai người cùng nhau hợp lại chặt chẽ, vô cùng kín kẽ.

Hương thơm tươi mát ngọt ngào của thiếu nữ dồn hết sức lực chui vào mũi Thì Đình, treu đùa thần kinh đè nén hắn.

Hô hấp ấm áp, lại mang theo khí tức lạ lẫm, phun ở bên gáy lúc này tắm còn chưa có khô ráo của hắn.

Một phần lạnh.

Mười hai phần bỏng!

Dục hòa Thi Đình vừa mới đề xuống một chút, lại có xu thế muốn ngẩng đầu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn phản xạ có điều kiện quay đầu muốn tránh đi, lại quên bên kia Tô Đát Kỳ dùng chân đem mình kabe-don.

"Bep"

Một ngụm, dĩ nhiên trực tiếp hôn lên!

"Àm!"

Cảm xúc mềm mại thông qua bờ môi mẫn cảm lập tức lan toả khắp toàn thân, khiến dục hoà này giờ đè nén trong nháy mắt bạo phát.

Tô Đát Kỳ nhìn đầy mắt hắn kịch liệt cuộn cuộn sương mù, biết hắn sẽ nhanh không chống đỡ được, khóe mắt xinh đẹp nhếch lên, đắc ý vẫy một cái.

Nàng đột nhiên xích lại gần lỗ tai Thi Đình, ngữ điệu ngả ngón,

"Anh trúng thuốc, đều không có làm gì với tôi. Có phải là dùng hành động thực tế ám chỉ tôi là..."

"Anh, không được?"

Tô hồ ly đối với hệ thống: "Ừ."

Đại tổng tài Thi đối với Tô hồ ly: "À."

Hệ thống phe phẩy đuôi dài, cười đến cực kỳ thiếu đánh,

【 Báo ứng, báo ứng a! Cho người dùng một chữ trả lời với ta! Nam chính uy vũ lắm, bản điện hạ từ anti người chuyển thành fan! 】

(Hahah)

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Quý dị có biết editor mệt nhất là gì không? Là phải ngồi edit cái đoạn mà mình đọc xong thấy ức chế nhất. Cho nên quý dị đọc truyện đừng bỏ qua chương nào nhe, không thì tôi khóc thành một dòng sông à TvT*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59

Editor: Miêu Bàn Tử

Một dòng khí tức ướt át bao phủ lên đôi tai mẫn cảm của hắn.

Có chút trêu đùa.

Có chút ngứa ngáy.

Nhưng tinh thần Thi Đình một chút cũng không có bị mê hoặc.

Hắn! Không! Được!

Ba chữ này giống một thanh chùy nặng, ong ong vang lên, trực tiếp đập vào trong màng nhĩ hắn.

Con người sắc bén của Thi Đình bỗng nhiên run lên, trong nháy mắt hàn quang lộ ra, duỗi bàn tay lớn, bắt lấy cổ chân nàng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trên tay dùng sức kéo lại, lực đạo kia giống như là muốn trực tiếp bóp nát nó.

Tô Đất Kỷ tràn ra một trận đau đớn, kêu lên một tiếng.

"Tê... A!"

Thi Đình đảo khách thành chủ, thuận thế ra sức đẩy nàng một cái, trực tiếp đưa nàng ép đến tủ rượu đối diện.

"Àm! Phanh phanh phanh!"

Rượu được bày biện trên tủ, loạng chà loạng choạng liền rơi hết xuống dưới, vỡ toang bên chân hai người.

Tâm Tô Đất Kỷ hung hăng một nắm chặt, cảm giác tim đều bị xé nát.

Không phải vì hấn đối đãi thô bạo, mà bởi vì... trong đồng rượu mà hấn làm vỡ có chai Lafite năm 82 a!

Nàng còn chưa có uống qua nữa! Đây cũng quá lãng phí đi!

Ánh mắt Thi Đình lạnh lẽo, không có nháy mắt mà nhìn chăm chăm vào Tô Đất Kỷ. Thấy bộ dáng này của nàng, tưởng rằng nàng chột dạ, càng muốn cười lạnh.

Nữ nhân này, sau khi bị mình chọc thủng âm mưu, không chỉ một chút hối hận đều không có, còn trăm phương ngàn kế muốn gây ra lửa giận của mình, khiến cho mình mất lý trí, để nàng đạt được mục đích, thật sự quá hèn hạ.

【 Đình! Độ thiện cảm -2 điểm, tiến độ trước mắt 1/100 】

Nghe được cái âm thanh như đòi mạng này, trong lòng hệ thống một mảnh bi thương, bịt lấy lỗ tai, co lại đến góc tường, không dám nhìn. Editor: Miêu Bàn Từ

Rất nhanh, liền mất cmm hết điểm..

"Ninh Quân Tuyền, có câu nói là, tự gây nghiệt, không thể sống."

Ánh mắt Thi Đình giống từng cây châm thấm thấu băng tuyết, đâm vào trong thân thể Tô Đất Kỷ,

"Đêm nay, Thi gia sẽ tới cửa từ hôn."

Câu trần thuật.

Hắn đây không phải đang thương lượng cùng mình, đây chẳng qua là đang thông báo cho mình biết!

Thi Đình về phương diện tình cảm thì trống rỗng, không có người yêu, thậm chí không có người thích. Cho nên kết hôn đối với hắn mà nói, chỉ là một nhiệm vụ cần hoàn thành mà thôi.

Mà "vị hôn thê", cũng chỉ là một cái cương vị làm việc thôi.

Cũng như quản lý trong công ty và thư ký là giống nhau, đều là nhân viên của hắn. Chỉ là phụ trách nội dung công việc khác biệt.

Lúc trước nhìn Ninh Quân Tuyền tính cách ôn hoà uyển chuyển, gia thế lại môn đăng hộ đối. Hắn hiểu rõ, điều kiện của "vị hôn thê" tốt thế này, cha mẹ sẽ đồng ý đề nghị đính hôn.

Nhân viên trong công việc phạm phải sai lầm, hắn đều có thể sa thải tùy lúc.

Vị hôn thê, cũng giống vậy.

Đối với cái người lập đi lập lại thủ đoạn khích mình, đùa nghịch tâm cơ với mình, Thi Đình sẽ không tha thứ!

【 Đã nói là chọc giận tổng giám đốc sẽ gây được chú ý của hắn đâu? Trên sách viết đều là gạt người! 】

Hệ thống cảm nhận được ý nghĩ nội tâm của nam chính, yên lặng đem quyển sách « 1001 loại kịch bản trên chọc nam thần » mà tiền bối cho hắn xé nát bấy.

Quả nhiên, nguyên chủ công lược 16 năm đều không thành công, nam chính thật đúng là khó giải quyết a.

Hắn lo lắng cho hồ ly ngu ngốc, lặng lẽ thấp một cây nến.

*

Mùi thơm của rượu nho, Champagne, Whisky nồng đậm, hoà lẫn hỗn tạp bay lên, ngọt ngào mà ngà ngà say.

Tình huống bây giờ rất thích hợp để hôn.

Nhưng nhân vật nam chính lại lạnh như băng, cứng rắn nói rằng chúng ta từ hôn đi.

Đáy mắt Tô Đất Ký hiện lên bi thương cùng khổ sở không thể kiềm chế được. Nàng vội vàng rũ tầm mắt xuống, đem sự yếu đuối bất lực của mình che đi.

Thì Đình mắt lạnh nhìn nàng, thờ ơ.

Làm sai sự tình, nên tự gánh chịu hậu quả.

Huống chi, nữ nhân này không đáng đồng tình.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tay đang nắm cổ chân của Tô Đất Ký, thoáng thả lỏng sức lực một chút.

Vừa nãy chỉ lo nói giỡn, cũng không có chú ý đến, chân này...

Có chút ướt.

Có chút non.

Có chút sờ tốt.

Thì Đình đang trầm mê trên cặp đùi không có chú ý tới, trong con ngươi vừa mới còn ưu thương thống khổ của Tô Đất Ký, bỗng nhiên lưu chuyển, quẩn rũ đến cực điểm!

Thừa dịp hắn thất thần trong nháy mắt, một tay nàng ôm lấy cổ hắn, không hề báo trước liền hôn lên.

"Ngươi đã định tội ta như vậy. Không bằng... ta đem tội danh này, thực hiện!"

Hệ thống lộ ra ánh mắt khinh bỉ: Lafite năm 82 đều bị ngài viết đến nát, có quá đáng hay không!

Cầm cầm cứng cổ quạt cường cải lại: Ta không mua nổi, ngươi còn không để cho ta viết. Có phải ngươi nghiện lo chuyện bao đồng rồi không?

(Cầm cầm hình như là bút danh của tác giả)

*

Cầm cầm có lời muốn nói:

Ngắm ngẫm thông báo trước, chương kế tiếp có thịt ăn. /w/w/y

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- 1 chai Lafite giá gần 5 tỷ.....

☐Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Editor: Miêu Bàn Từ

Môi đỏ căng bóng mềm mềm hôn lên, lại kết hợp với mùi rượu ngọt ngào thoang thoang trong không khí, trực tiếp làm Thi Đình ngốc người!

Đôi mắt luôn luôn sắc bén lạnh lùng cao ngạo, đứng trước núi Thái Sơn sụp đổ cũng không đổi, lúc này lại bởi vì khiếp sợ quá độ, trợn lên cực lớn.

Con người đen như mực bỗng nhiên co rút lại, lấp đầy hình ảnh đôi môi đỏ mọng của Tô Đất Kỳ.

Hắn! Thế mà bị cưỡng hôn!

Hắn hoàn toàn không ngờ đến nàng sẽ có hành động khác người này. Từ xưa tới nay chưa có ai dám làm ra chuyện như vậy đối với hắn, trong đại não của Thi Đình nhất thời có chút đứng máy.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Môi của Tô Đất Kỳ mềm mại kiêu nộ như gan ngỗng đỉnh cấp, vừa hôn lên liền tan ra giữa môi của hắn.

Khắp nơi là mùi son thơm!

Khóe miệng lạnh lùng, cánh môi bạc tình bạc nghĩa, đều bị nàng chậm rãi liếm láp qua.

Nhẹ nhàng ma sát, từ từ thăm dò, nặng nề mà triền miên, có khi ngẫu nhiên không kịp chuẩn bị mút một cái...

Từng tầng vui vẻ lạ lẫm như dòng điện xoẹt qua, từ trên môi nhộn nhạo lên, cấp tốc vượt đến toàn thân Thi Đình.

Tô Đất Kỳ ngoài miệng ra sức hôn lấy, khóe mắt một mực khóa chặt mặt của hắn, quan sát nét mặt của hắn.

Mắt thấy trong ánh mắt của hắn nhiễm lên một vòng mơ màng, nàng cười xấu xa một tiếng, thử dùng răng nanh, cắn lên một cái.

"Tê!"

Thi Đình không có chút nào phòng bị, đầu đến hít vào một ngụm khí lạnh, sương khói mông lung trong mắt mau chóng tan đi, vừa muốn nổi giận.

"Nha..."

Tô Đất Kỳ nhân cơ hội này, đầu lưỡi lặng yên không một tiếng động trượt vào, hoàn toàn phong toả miệng của hắn!

Đầu lưỡi mềm non linh hoạt cấp tốc cuốn lấy lưỡi Thi Đình, dẫn dắt hắn đến một chỗ, sau đó lại liếm láp truy đuổi, trong miệng mát lạnh đan xen ấm áp, nhẹ nhàng nhảy múa không dứt.

Thi Đình chỉ cảm thấy một trận khó nói lên lời, thân thể không kiềm được nhẹ run lên, đáy mắt nhanh chóng phun ra một mảnh triều sắc.

Kỹ thuật hôn của Tô Đất Kỳ quá tuyệt vời, khiến được tính trong cơ thể hắn rất nhanh lại khôi phục, trong nháy mắt cả người mơ màng bị dục niệm nuốt chửng, bắt đầu chuyển động theo tiết tấu của nàng, nhiệt liệt đáp trả lại.

Chỉ là, hắn không có kinh nghiệm, phản ứng có chút không lưu loát.

Nhìn Thi Đình đã bị mình hôn chóng mặt, Tô Đất Kỳ vừa vặn muốn làm gì thì làm!

Nàng liền chậm rãi dẫn hắn đi về phía giường.

Đợi đến lúc đem người ép ngã xuống giường, nàng mới cảm giác mình thở ra thì nhiều, hít vào thì ít. Editor: Miêu Bàn Từ

Hệ thống thấy nàng mang cái bộ dáng giống như tức đến không thở được, vội vàng quan tâm hỏi han,

【 Hò ly, có phải là người không thoải mái hay không? 】

Không nghĩ tới Tô Đất Kỳ mặt thiếu dưỡng khí ửng đỏ, trong mắt sáng lóng lánh nhìn về phía hắn,

"Ta rất là thư thái nha~!"

"Không hổ là nam chính, năng lực học tập cũng quá mạnh. Mới học được chút công phu, đã đảo khách thành chủ, đem ta hôn đến không thở được!"

Hệ thống:...

Nếu lần sau bản điện hạ còn quan tâm người, liền làm chó con! Hừ!

Mất thấy Thi Đình có xu hướng đề lại mình, Tô Đất Kỷ từ bỏ việc cời áo somi phía trên, trực tiếp đưa tay bắt đầu cời dây nịt của hắn.

"Dù sao phía trên cũng không cần đến~"

Hệ thống... Bản điện hạ không muốn nghe!!! Cũng không muốn hiểu!!!

QAQ

*

Thân eo Thi Đình rất gầy, nhưng là cứng rắn, tất cả đều là hoa văn cơ bắp giao thoa.

Nhìn thấy rất mạnh mẽ hữu lực.

Mà xuống một chút nữa, là một nơi nuôi dưỡng khuê mật thâm sâu, tồn tại rất bí ẩn.

"Oa a, rất lợi hại nha!"

Tô Đất Kỷ hưng phấn xoa xoa tay, trong mắt không thể che hết vui vẻ, cảm môi không kịp chờ đợi cời tăng vài vóc cuối cùng.

Đột nhiên tay ngừng tại giữa không trung.

Là Thi Đình, bắt được tay nằng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Khu vực bí ẩn có gió nhẹ lướt qua, viên tròn tròn lạnh lạnh, bản năng cảnh giác khiến hắn kịp thời thanh tỉnh lại. Không nghĩ tới vừa mở mắt, liền thấy Tô Đất Kỷ y như nữ lưu manh ngồi ở trên người mình, núm lấy quần áo bên cạnh, dục hành bất quy~!

*Dục hành bất quy~:

(Cầu cao nhân)

"Ninh Quân Tuyền! Tốt nhất cô liền cút xuống cho tôi!"

Thi Đình giống như con sư tử đực bị chọc giận, nghiến răng nghiến lợi muốn đem nàng nhai nát,

"Coi như cô đem tôi lên giường, tôi tuyệt đối sẽ không cưới cô!"

"Ồ? Thật sao?"

Tô Đất Kỷ ngẩng đầu nhìn dưới thân con sư tử đực đang tức giận một chút, khoe miệng vung lên một cái nụ cười tà mị, vội vàng duỗi một cái tay khác ra.

Tác giả nhờ giọng cảnh báo:

Vị diện này Tô hồ ly sẽ phi thường cương.

Cái loại chính diện cương!

Nhóm Tiểu Khả Ái đừng sợ~

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Em nào chưa □ mà cố chấp đọc là editor không chịu trách nhiệm đâu nhen~

- Đã dời được toàn bộ truyện qua nhà mới~ Happy~~~~~

- Tôi đi nghỉ đây~ thật sự tả H không phải sở trường của tôi~ để ngâm một cái đã~ hahah

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Editor: Miêu Bàn Từ

Thì Đình:!!!

Không phải hần chưa thấy qua loại chiến trận này, chỉ là phần lớn phát sinh trên thân người khác.

Hần không bao giờ nghĩ tới, mình cũng có ngày được nếm một chiêu này.

Ngày bình thường, dù cho nữ nhân có tâm câu dẫn hần, chỉ cần hần liếc mắt một cái, tất cả đều bị hoảng sợ mà rút tay về, hần không thể tiến vào nơi bí mật bên trong. Chứ đâu có to gan lại da mặt dày như Ninh Quân Tuyền!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nhược điểm bị cầm lấy, trên thân còn có được tính hung mãnh, dù Thì Đình có ý chí mạnh hơn cũng không chống đỡ được.

"Ah..."

Hần kêu lên một tiếng đau đớn, liền buông Tô Đất Kỳ ra, xụi lơ xuống dưới.

"Hừ, dám cùng ta đấu!"

Nàng như rồng mây, đặc ý đến chín cái đuôi đều vênh lên.

Hồ ly tinh đắm chìm trong thắng lợi, không có chú ý tới, cái vật kia trải qua một hồi xóc nảy, liền lớn thêm một vòng.

Rốt cuộc, nàng cũng cời ra tấm khăn cuối cùng che dấu bí ẩn, có thể đường hoàng chiêm ngưỡng nó.

Nhưng mà, Tô Đất Kỳ vừa thấy liền ngây ngẩn cả người.

"Cái này..... cái này cmn cũng quá lớn đi!"

Trên mặt vốn dĩ luôn hiện mấy chữ "Mọi chuyện đều trong kế hoạch của ta" bay mất sạch, lần đầu tiên ghen hờn một cách sinh động.

Đến nỗi nói chuyện cũng cà lăm.

Nàng khó khăn nuốt nước bọt, nhanh đi hỏi hệ thống.

"Mimi, số liệu ngươi đưa có sai lầm hay không? Cái kích thước của nam chính này không đúng!"

Đừng trách Yêu Cơ nương nương không có kiến thức, bởi vì cho tới bây giờ, nàng thực sự không có được gấp thứ đồ chơi này! Editor: Miêu Bàn Từ

Mặc dù Tô Đất Kỳ là nương nương được sủng ái nhất trong hậu cung của Trụ Vương, nhưng khi đó nàng còn đang tu luyện, bảo trì thân thể trong sạch có thể khiến cho tu vi càng cao thêm.

Cho nên nàng cũng chưa từng cùng Trụ Vương mây mưa. Mỗi lần đều sử dụng pháp thuật, để một mình hần hưởng thụ vui thích.

Chẳng ai nghĩ tới, đường đường là đệ nhất Yêu Cơ họa nước khuynh thành, thế mà mãi cho đến chết vẫn còn trong trắng. Ngay cả cái địa phương nam nhân tự hào nhất cũng chưa từng thấy qua.

Hồn phách phiêu lãng qua mấy ngàn năm, đặc biệt mấy năm gần đây đam mỹ được lưu truyền rộng rãi, nàng mới có cơ hội mở mang kiến thức.

Thế nhưng!

Tô Đất Kỳ xem qua nhiều phim nhựa, thu được vài món lời nhỏ, khẩu vị nặng đều có đủ, cũng chưa từng thấy qua loại lớn như vậy nha!

Cái này căn bản không phải kích thước loài người mà! o(〒___〒)o

Nhất định là số liệu sai lầm đi!

Nàng muốn tìm hệ thống hỏi cho rõ ràng. Nhưng thần trí của nàng tìm khắp nơi ở trên đám mây, cũng không thấy nửa cái lông mèo.

"Bình thường lúc không có chuyện gì thì lú lú rú rú lắm miệng vô cùng. Hiện tại có chuyện tìm người, ngược lại ngay cả cọng lông cũng không thấy!"

Tô Đất Kỷ toàn thân cứng đờ ngồi trên thân Thi Đình, một chút cũng không dám động, tức giận hừ hừ.

Trong lòng bàn tay non mềm là một cái đại bác lên nòng nóng rực. Nàng không có kinh nghiệm chiến đấu thực tế, lúng túng không biết nên làm gì.

Hiện tại coi như nàng hiểu rõ, vì cái gì mà người xưa thường nói,

"Lý thuyết trên giấy, rất nông cạn. Muốn biết sâu hơn, tự mình thực hành."

Cho dù kinh nghiệm lý thuyết phong phú, đến lúc ra chiến trường thực hành, hai mắt có cũng như không a!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ngay tại lúc Tô Đất Kỷ bế tắc, tiếp tục cũng không phải là ý hay, mà buông tay từ bỏ cũng không phải thời điểm, Thi Đình liền giúp nàng chọn ra đáp án.

Hắn vốn đắm chìm trong bể dục vọng, một mực không thấy động tác của nàng. Chờ đến không kiên nhẫn được nữa, một tay hắn nắm chắc tay nhỏ mềm mại của Tô Đất Kỷ, chà lên chà xuống, động tác đơn giản thô bạo.

"Àm!"

Bên ngoài là lòng bàn tay nóng hổi, bên trong là đại bác nóng rực phóng lên tận trời. Tay hồ ly tinh bị kẹp ở giữa, cảm giác lông trên thân mình muốn bốc cháy.

Trời ạ! Ta đang làm gì vậy nè!

Tô Đất Kỷ xấu hổ đến mức mười ngón chân đều co quắp lại.

Lúc này chân tay nàng luống cuống, tùy ý để Thi Đình bày binh bố trận. Không nghĩ tới tên này còn không biết dừng, một cái tay khác đè lại vòng eo tuyết nõn của nàng, mạnh mẽ chèn ép muốn ngồi lên cái địa phương kia!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa:*

- *Chuyện là tối hôm qua nằm ngủ có chút sai lệch, cho nên sáng dậy trọ cổ.....:))))))*

- *Thả nhẹ 1 chương thôi ♥□ Tôi chương 63 mới có H nhé quý dị~*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62

Editor: Miêu Bàn Từ

"Khoan khoan khoan, anh chờ một chút..."

Lúc này đến lượt Tô Đất Kỷ sợ.

Nàng không muốn thừa nhận, mình chỉ được cái miệng!

Mặc dù nàng mở miệng là đem nam nhân ngủ, rồi gì mà ăn hắn. Nhưng trong đáy lòng nàng vẫn có chút mơ hồ.

Thật ra Tô Đất Kỷ rất hiểu kì, cái vụ son mây mưa này đến cùng là có tư vị gì. Vì cái gì mà nam nam nữ nữ thế gian đều trầm mê trong đó.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Dù sao nàng chưa từng nghe các tiền bối hồ ly nói, giao phối là chuyện tốt.

Thế là nàng nghĩ đến, cái thân thể này vốn dĩ không phải của mình, Thi Đình cũng là một người trong nhiệm vụ. Nhắm mắt, cắn răng một cái, liền muốn nhìn thử.

Chắc cũng giống người bình thường thôi nhĩ.

Nhưng mà... Tô Đất Kỳ không nghĩ tới, tiểu lão đệ của vị này lại nhân trung chi long*, siêu quần bạt tụy** như vậy a!

*Nhân trung chi long: rồng trong đám người, ý chỉ người tài giỏi hoặc có một điều gì đó đặc biệt vượt xa người thường.

**Siêu quần bạt tụy = siêu quần: Vượt lên trên người thường

Cái này mà cắn nát răng, đều không chịu nổi nha!

Sẽ bị đâm xấu mắt!

〒▽〒

Tô Đất Kỳ sợ đau, muốn chạy trốn, dùng cả tay chân tránh đi động tác tấn công của Thi Đình, nghĩ đến ngày khác chiến đấu tiếp.

Nhưng đại tông tài Thi lâm vào tình huống mất khống chế như thế, không những không buông tay, mà còn vừa hôn vừa sờ, đem hồ ly tinh tâm hoảng ý loạn trên chọc ngược lại hoàn toàn!

Dù cho Thi Đình không có kinh nghiệm, nhưng đối với nam nhân mà nói, làm loại sự tình này, quả thực là bản năng! Editor: Miêu Bàn Tử

Ngay tại Tô Đất Kỳ mặt đỏ tím run, thở hồng hộc, mắt thấy sắp phải bị ăn sạch.

"Xi xi xi..."

Dưới háng Thi Đình đột nhiên phát ra âm thanh chấn động liên tiếp.

"DM!"

Tô Đất Kỳ hoa dung thất sắc*, trực tiếp văng tặc đầy đầu,

*Hoa dung thất sắc: khuôn mặt xinh đẹp hoảng hốt sợ hãi.

"Moá!! Tên nam chính này quả nhiên không phải con người. Hắn là máy khoan điện hả!"

Cả người nàng giật bắn lên, nhưng vẫn không thể thoát khỏi bàn tay đầy sức lực của Thi Đình đè ép trở về.

Thi Đình bị giầy vò như thế cũng tỉnh lại.

Liếc mắt liền thấy tiểu bằng hữu của mình.

Uy vũ dâng trào.

Đón gió chấp chôn.

Vận sức chờ phát động.

Mặt của hắn liền đen một chút.

Sắc mặt âm trầm, mây đen cuộn cuộn, con ngươi bén nhọn đỏ rực một mảnh, nhìn chăm chăm kẻ đầu sỏ, hận không thể xé nát nàng.

Tô Đất Kỳ không khỏi hoảng hốt một chút, hiện tại cảm giác mình chính là con mồi bị sư tử đực khóa chặt, trốn không thoát.

Ngay tại lúc nàng suy nghĩ, trực tiếp mở miệng cầu xin tha thứ hay ngắt đi già chết, tỉ lệ sống sót của cái nào cao hơn, Thi Đình động.

Hắn đưa tay thò vào trong túi quần Tây của mình, móc ra...

Một cái điện thoại di động.

Đang rung lên vì có cuộc gọi đến.

Tô Đất Kỳ:.....

Sự thông minh của nàng đại khái là bị "đại bác uy vũ" hù chạy đi.

Thì Đình gắt gao nhìn chăm chăm Tô Đất Kỳ, cũng không nhìn người gọi tới là ai, trực tiếp cúp máy, ném điện thoại đi động sang một bên.

"Cút!!!"

Hắn quát lên một tiếng, kém chút thùng cả màng nhĩ của Tô Đất Kỳ.

Lời này đối với nàng mà nói, như là tiếng trời vọng xuống, có thể trực tiếp chạy.

Nhưng đột nhiên nàng lại không muốn chạy.

Đắc tội với người này, mình khẳng định chết chắc.

Có thể mình vừa rời đi, một giây sau hắn liền trực tiếp gọi điện thoại cho Ninh gia từ hôn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Vậy sau này, mình còn tiếp cận hắn, công lược hắn thế nào?

Lại nói, có một cơ hội đảo lộn kịch bản gốc, đem hào quang nữ chính chơi đến tắt điện tốt đến như vậy, làm sao nàng có thể tùy tiện bỏ qua?

Tên đầu đã lên dây, lại phải trả về không bán?

Không thể nào!

Tô Đất Kỳ nâng cái mũi của bản thân dậy, rồi tiểu búng hửu một chút.

Ngay tại thời điểm Thì Đình cho là nàng ngoan ngoãn đứng dậy rời đi.

Ba!

Nàng không chút do dự, trực tiếp đặt mũi ngồi xuống!

Mùi thịt bên trong kịch trường nhỏ:

Tô hồ ly nhỏ giọng rên rên: Được... được ăn thịt á!

Thì tổng mặt thoả mãn liếm liếm khoe miệng: Đây là bị ăn đi.

Tô hồ ly then quá hoá giận: Cút!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Quá đau cổ:(((((((*

- *Xin phép quý dị nghỉ mấy ngày:"(((*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Editor: Miêu Bàn Tử

"A!!!"

"Ách a..."

Hai tiếng kêu đồng thời vang lên.

Chỉ khác, một cái là hưởng thụ, một cái khác là đau thấu trời xanh.

"Đau quá! Đau nhức đau nhức đau nhức..."

Tô Đất Kỳ thật sự đau nhức muốn gãy mất một cái đuôi.

Nước mắt không thể không chế được mà tuôn ra như mưa.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Em gái nhỏ" bị "Anh đại bác" tấn công như vũ bão, từ phần eo trở xuống đều đau đến mức cảm giác không tồn tại.

Sắc mặt nàng trắng bệch, răng trắng cắn chặt môi, đến nỗi ứa máu cũng không định nhả ra.

Trong đầu chỉ có một cái ý nghĩ lặp đi lặp lại,

"Loài người thật gian trá xảo hoạt, ngay cả hồ ly cũng bị lừa gạt!!!"

Tô Đất Kỳ đau đến không thể hô hấp, Thi Đình lại sáng khoái thờ ra một hơi.

"A..."

Thiếu nữ trong ngực như một món ăn cực kỳ ngon!

Da thịt mềm nhẵn tinh tế, khuôn ngực đầy đặn, kết hợp với eo thon cùng hông ngọc ngạo nghiêng ưỡn lên, vừa chạm tay đến đã làm hần yêu thích không thể buông tay.

Đương nhiên, miệng của hần cũng không có rãnh rãnh, bốn phía liếm | cắn | đùa | mút, trên thân thể trắng mềm đến phát sáng ẩn lên vài ký hiệu hết đo tới tít, chỉ thuộc về riêng mình hần.

"Uy, anh nhẹ, nhẹ một chút... A! Hồn đàn!"

Não nàng đã lâm vào mơ màng, thân thể đau nhức, hoàn toàn không thể chống cự được, cũng mặc kệ hần tùy ý trêu đùa. Sau đó cánh tay mạnh mẽ của Thi Đình ẵm nàng lên một cái, trời đất quay cuồng, thay đổi vị trí của hai người. Editor: Mieu Bàn Từ

Bị hần đặt ở dưới thân.

Lần này, dễ dàng cho hần đùa nghịch lưu manh.

Một đôi bông đào đáng yêu đầy đặn, còn non mềm hơn so với đậu hũ.

"Ngô!"

Tô Đất Kỳ yêu kiều hừ một tiếng, thân thể mềm xuống dưới.

Nàng cảm giác mình muốn biến về hình dạng tiểu hồ ly, rơi vào trong biển vô biên, không chỗ dựa, chìm chìm nổi nổi, muốn ngạt thở.

Dưới chân không thể chạm tới mặt đất, trên tay không thể sờ tới cái gì cố định, chỉ có thể bị sóng gió đưa qua đẩy lại.

"Vương bát đàn!!!"

Tô Đất Kỳ không có lực chống trả, không thể chịu được nổi nhục như thế. Nàng liền cắn một cái trên vai hần.

Nàng chỉ muốn ăn thịt thôi mà! Không những bị ăn, mà còn bị gặm đến chút xương vụn cũng không thừa!

Quá oan, quá tức giận!

Quan trọng nhất chính là, quá mất mặt!

Đường đường là hạng nhất Yêu Cơ ngàn năm, thế mà chớp mắt một cái liền bị ăn sạch sẽ!

Răng nhọn của tiểu hồ ly quá thật lợi hại, đâm vào một cái, đau đớn liền lan ra trong phút chốc.

Thi Đình đang sáng khoái ở bên trong thì con đau ập đến, hần kêu lên một tiếng, nhúu mày. Nhưng hồ ly này quá mức mê người, hần vẫn không có dừng

lại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Chỉ là cảm thấy người dưới thân không quá cao hứng, hấn kiên nhẫn dẫn đường, bắt đầu lấy lòng nàng.

Thì Đình ôn nhu nhẹ nhàng liếm từng giọt nước mắt óng ánh rơi xuống vì đau của Tô Đát Kỳ, sau đó lại hôn lên đôi mắt của nàng.

Cái hôn dịu dàng mang theo cảm giác vỗ về, làm cho nàng từ từ yên tĩnh trở lại.

Đau đớn chậm rãi rút đi, thay vào đó là từng đợt thủy triều lạ lẫm khiến người ta thích thú.

Từ ít đến nhiều, từ chậm biến nhanh.

Không bao lâu, tay nhỏ trắng nõn của Tô Đát Kỳ bắt lực buông xuống, dựa vào đôi vai căng cứng cơ bắp của Thi Đình.

Đi theo hấn, cùng thăm dò một thế giới mới~

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Hết H:))))))))))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64

Editor: Miêu Bàn Tử

【 Đình! Độ thiện cảm -10 điểm, tiến độ trước mắt -9/100 】

【 Đình! Độ thiện cảm -20 điểm, tiến độ trước mắt -29/100 】

【 Đình! Độ thiện cảm +3 điểm, tiến độ trước mắt -26/100 】

Thì Đình dừng động tác lại, làm cho nàng có thể thở dốc một chút, liền bị âm thanh nhắc nhở liên tiếp của hệ thống ồn ào đến đau lỗ tai.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ngay sau đó, hệ thống vội vàng chạy ra, hỏi như bắn rap,

【 Hồ ly tinh, ngươi thế nào rồi! Ta không gặp ngươi hai tiếng, làm sao ngươi lại bị người ta đánh thành cái dạng này rồi! 】

【 Oa oaaa... Ngươi đây là sắp chết sao? 】

【 Còn có, mới vừa rồi ngươi làm cái gì? Ta bị nhốt vào phòng tối, ở trong đó tối quá! Thật đáng sợ mà... 】

Xem ra hệ thống bị dọa đến hoảng, ngay cả danh xưng "Bản điện hạ" đều không nhớ để nói.

Mỗi một câu hấn hỏi, sắc mặt Tô Đát Kỳ liền đen hơn một phần.

Còn không phải bị đánh sao!

Đúng hơn là bị đánh từ trong ra ngoài đó!!!

Tô Đát Kỳ cảm giác xương cốt toàn thân mình đều tan thành từng mảnh, mệt mỏi đến mức nhắm mắt lại có thể ngủ ngay lập tức. Nhưng nàng không thể tỏ ra sợ hãi.

Nàng vốn là Yêu Cơ nương nương siêu lợi hại, làm sao có thể thừa nhận mình bị đánh bại trước mặt mèo con meo meo này đây?

"Bời vì..."

Tô Đất Kỷ hít sâu một hơi, xinh đẹp vũ mị, khoé mắt còn phăng phất một chút yêu kiều, nháy nháy mắt, mặt không đỏ tim không đập phun ra một câu,

"Ta đem Thi Đình, chơi nát rồi!"

Hệ thống:...

Hắn còn vị thành niên, Chủ Thần vì bảo hộ hắn, thời điểm đối mặt với loại tình huống này, có hai biện pháp.

Một là cấp cho tức chủ loại bé con thể thân, để cho ý thức hai người đều ra ngoài, không dính hình tượng kích tình, bảo trì tính thuần khiết.

Hai nha, là cái loại nhốt trong phòng tối á.

Bởi vì tình huống quá mức khẩn cấp, tức chủ đã lên sàn, kia phải đem mèo con giam lại.

Hắn sững sờ đến mấy phút, mới tiêu hóa hết ý nghĩa bên trong bảy chữ này.

【 Kia... 】

Hệ thống dùng móng vuốt gãi gãi đầu, chỉ vào thanh tiến độ thiện cảm, râu ria vẩy một cái, nghi hoặc,

【 Vậy tại sao độ thiện cảm lại tụt xuống nhiều như nhảy cầu vậy? 】

Hắn nhỏ giọng hỏi,

【 Là người không có đem người, chơi thoải mái sao? 】

Độ thiện cảm bị mất?

Tô Đất Kỷ ráng chống đỡ tinh thần, híp mắt nhìn lên trên một cái, lông hồ ly đều muốn dựng thành hoa hướng dương.

Bà mẹ nó chứ gấu à!

Cái tên Thi Đình chó chết này!

Tại lúc nàng nắm chặt tiểu bằng hữu cùng nói những lời khiêu khích hắn, toàn bộ độ thiện cảm tụt xuống 30 điểm.

Kết quả, hắn được ăn một bữa thịt vừa lớn vừa thịnh soạn, vậy mà tăng có 3 điểm!

Tô Đất Kỷ thanh tỉnh một chút, nhắc chân muốn đá hắn. Không nghĩ tới cái mông hơi động đây, lại đụng phải cái thứ đồ chơi nóng hổi dựng đứng ở đằng sau. Editor: Miêu Bàn Từ

Thân thể mềm mại phản xạ có điều kiện lắc một cái, cảnh tượng bị giầy vò, lật qua lật lại hiện lên ở trước mắt.

Nàng vội vàng thu hồi chân.

Sợ.

Đối đầu với ánh mắt nghi hoặc của hệ thống, Tô Đất Kỷ mặt không biến sắc, tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác,

"Mimi, nữ chính hiện tại ở đâu?"

Quả nhiên hệ thống ngây thơ non nớt bị dẫn lệch đi, quên mất nghi vấn vừa rồi.

Hắn cũng không muốn cùng nàng xoắn xuýt về cái xung hô ẻo lả này nữa, nhìn thoáng qua rada của mình, trả lời nàng,

"Tại lầu một, lệch 30° Bắc ở vườn hoa trước quầy rượu, hình như đang tìm đồ vật gì đó."

"A",

Tô Đất Kỷ cười lạnh một tiếng,

"À có thể tìm cái gì! Không phải là tìm cái tên vương bát đần này à!"

Có đánh chết Đào Văn Tâm cũng không nghĩ đến, người à tìm hiện tại đang nằm trên giường nàng!

Nàng giấy dựa đứng lên, chuẩn bị cho một cuộc chiến khác.

Chân ngọc trắng nõn mềm mại, như hoa sen mới nở vừa gấm lên mặt đất, một trận bùn rùn liền kéo đến rào rào, làm cho nàng lập tức quỵ xuống.

Cảm giác này giống như lúc nàng vừa mới hóa thành hình người, học cách đi bằng hai cái đùi.

Cũng may trên mặt đất phủ thảm dày lại mềm mại, mới không khiến nàng ăn đau.

Hệ thống không biết nội tình liền kêu lên,

【 Năm mới còn chưa tới, người làm cái lễ lớn như vậy làm gì? Bản điện hạ chưa có chuẩn bị lì xì nữa. 】

【 Không đúng, bản điện hạ còn vị thành niên, phải là nhận lì xì mới đúng nha. 】

Tô Đất Kỳ quay đầu, hung hăng trừng mắt về phía Thi Đình đang ngủ say, nghiêng răng nghiêng lợi.

Vương bát đàn!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng cố gắng gượng đi thay quần áo, một thân đầy vết tích xanh xanh tím tím vô cùng khó coi, ở trong lòng lại mắng hấn một trận.

Cũng may hôm nay Ninh Quân Tuyền mặc váy dài, vải vóc đủ nhiều, có thể đem những cái này che kín.

Nàng nhẹ nhàng trợn mắt thay đồ, thả tóc dài xuống che dấu hân trên cổ, dặm thêm một ít phấn, ở trước gương kiểm tra một lần xem có bỏ sót cái gì không. Mắt nhắm lại rồi mở ra, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo.

Đào Văn Tâm, người đã chuẩn bị kỹ để nghênh đón trả thù của ta chưa?

Một việc nhỏ xen giữa.

Thật lâu về sau, Tô hồ ly mới biết còn có loại thao tác sử dụng bé con thể thân, khóc không ra nước mắt,

"Nếu biết có loại bé con thể thân, vậy những cái đáng kia em không phải nhận rồi!"

Đại tổng tài Thi một tay kéo nàng qua, mày kiếm nhướng lên,

"Thế nào, không hài lòng với kỹ thuật của anh? Xem ra đêm nay anh nhất định phải phát huy tốt thực lực chân chính một chút."

Thân thể Tô hồ ly run lên, lỗ tai cụp xuống, sợ một giây.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Muốn hỏi quý dị có cách nào trị được bệnh não cá vàng không? Quên mất mọi mình bị trệt cổ và ngu ngốc quay đầu lần thứ n..... * Lược 9981 từ vắng tục *

- Chỗ tôi mưa - mát - thêm 1 chương nữa nè~

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỳ vẫn chưa quên, cổ thân thể này bị đóa bạch liên hoa úp nổi lên người.

Ninh Quân Tuyền vì yêu Thi Đình nên biến thành một người nhu nhược, luôn luôn ần ần, không ngừng cắn răng nuốt vào trong bụng. Nhưng Tô Đất Kỷ năng vốn là con hồ ly đỉnh đỉnh mang thù nhà~

Nàng muốn thay Ninh Quân Tuyền, đòi lại công đạo!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đêm nay Thi Đình được mời tham gia một cái tiệc đính hôn. Bởi vì hắn cũng là người đính hôn nên phải mang theo vị hôn thê tham gia.

Từ lúc Đào Văn Tâm làm thư ký riêng cho hắn đã được 2 tháng, đây là lần đầu tiên hắn chủ động hẹn Ninh Quân Tuyền.

Nàng cực kỳ vui vẻ, đi SPA sớm hơn một tuần, sẫm kiểu váy hoa lệ nhất, đeo một bộ trang sức nàng thích nhất, trang điểm tinh xảo nhất, nở một nụ cười ngọt ngào nhất đi đến trước xe của Thi Đình, muốn đem mặt tốt đẹp nhất cho người yêu nhìn. (Editor: đoạn này edit một chút:))

Không nghĩ tới, cửa xe vừa mở ra, đập vào mắt lại là cái mặt măm ra vẻ vô tội của Đào Văn Tâm.

"Chị, chị Ninh, anh Đình còn có việc. Em tới đón chị."

Tâm Ninh Quân Tuyền đang hưng hực hưng phấn, vừa nghe xong liền như một gáo nước lạnh tạt xuống, lạnh lẽo đến tận trong tim.

Thi Đình đã chán ghét mình tới mức ngay cả đến đón mình, hắn đều không muốn đi sao?

Không chỉ có như thế, còn kêu nữ nhân này đến? Hắn có ý sao?

Ninh Quân Tuyền siết chặt bao tay của mình, ý nghĩ hạ thuốc cho Thi Đình càng kiên định hơn.

Khi đó Ninh Quân Tuyền đối với hành động Thi Đình đem theo Đào Văn Tâm, là mười hai phần bất mãn cùng hoảng hốt. Nhưng đối với Tô Đất Kỷ mà nói, lại là giải đúng chỗ ngứa.

Bởi vì nàng không cần cố ý đi tìm phiền phức, nữ chính đã tự đưa thân tới cửa!

Tình lại vừa bớt lo lại không cần dùng sức quá nhiều.

Đối với loại nữ chính tri kỷ suy nghĩ vì người khác như thế, Tô Đất Kỷ quyết định ——

Đem ả ngược đến cha mẹ ả cũng không nhận ra!

*

Tô Đất Kỷ tìm tòi trong quần Thi Đình, lấy chìa khóa xe cùng bóp tiền ra, cũng không có lấy thẻ mà lấy hết tất cả tiền mặt, lúc này mới rón rén đi ra cửa.
Editor: Miêu Bàn Tử

Nàng đi đến thang máy, không xuống vườn hoa lầu một mà ấn -2 tầng.

Bãi đậu xe dưới đất.

Tô Đất Kỷ trực tiếp đem chìa khóa xe cùng tiền mặt đang cầm trong tay giao cho anh giai ở bãi đậu xe, để hắn tìm một tên tài xế lái con siêu xe đến khu du lịch Tân Hải, còn cố ý cường điệu dặn dò một câu,

"Nửa tiếng sau xuất phát."

Có tiền có thể sai khiến ma quỷ, một xấp tiền dày như vậy đập xuống, anh giai ở bãi đậu xe gật đầu như gõ trống, vỗ ngực cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.

Tô Đất Kỷ có một chút vui sướng.

Nam nhân thường coi xe như vợ của mình. Vậy ta dùng tiền của người, để người khác chơi vợ của người!

Sau màn trà thù nhỏ nhỏ, nàng nhìn vào rada, không ngừng đi về phía vườn hoa.

Trước đó Ninh Quân Tuyền vì áp dụng kế hoạch Bá Vương ngành thượng cung, cố ý tìm cái cớ đẩy Đào Văn Tâm ra. Chờ ả trở lại, hai người đã sớm không thấy bóng dáng.

Hiện tại ả đang sốt ruột tìm Thi Đình ở trong vườn hoa.

Cú điện thoại đánh thức Thi Đình kia, chính là ả gọi tới.

Dù sao người ta có hào quang nữ chính, phải bảo vệ trinh tiết nam chính nha.

Chỉ tiếc, hắn đã bị cô nài nài ta ngủ qua!

Trong lòng Tô Đất Kỳ dâng lên một chút đắc ý nhỏ.

Nhìn thấy Đào Văn Tâm gấp đến độ xoay vòng như con ruồi mất đầu, tâm địa* nàng "vô cùng tốt" giẫm giày cao gót, làm như vô tình bước ngang qua trước ánh mắt ả.

*Tâm địa: lòng dạ (thường mang ý độc ác, xấu xa).

Thời điểm lướt qua bàn ăn, mặt không biến sắc, vung tay cầm theo một con dao nhỏ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hệ thống kinh ngạc lẫn sợ hãi,

【 Giết nữ chủ, vị diện sẽ sụp đổ, người... 】

"Người yên tâm, ta sẽ không",

Tô Đất Kỳ đánh gãy lời hắn, ở ngay trước mặt hắn, đem cái con dao sắc bén, sáng như tuyết kia dáo vào trong túi, lúc này mới nói tiếp,

"Chết dễ dàng như vậy, quá có lợi cho ả rồi."

Hệ thống...

*

Dù cho ban đêm ánh đèn lò mờ, nhưng Đào Văn Tâm liếc mắt một cái liền thấy cái thân ảnh mang ánh sáng vạn trượng quen thuộc kia.

Ả gọi điện thoại cho Thi Đình lại bị hắn tắt máy, sợ chọc hắn tức giận, không dám gọi qua tiếp, chỉ có thể lo lắng suông. Hiện tại thấy Tô Đất Kỳ xuất hiện, chẳng khác nào thấy được cứu tinh.

Mặc dù lúc này Tô Đất Kỳ cô đơn chiếc bóng, Thi Đình cũng không có đi cùng. Nhưng ở chỗ nào có Đình ca ca là chỗ đó có nàng.

Nhất định là nàng đi tìm Thi Đình.

Đào Văn Tâm không chút nghi ngờ, vội vàng đuổi theo.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Follow rồi hủy follow:)))) Người đẹp, làm như vậy có mục đích gì?*

- *Nếu người đẹp muốn tạo ấn tượng với tôi thì xin chúc mừng, sự cá tính của người đẹp đã va vào người tôi.*

- *Đáng tiếc, tôi chả biết danh tính của người đẹp nha:))))))*

- *Dự định bão chương, mà việc này khiến tôi quá vui nên thôi~ I'm so serious _ (ヽ) _ /*

(*Editor rất nhạy cảm, quý dị hãy lướt qua phần này (_ω_) hahah*)

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66

Editor: Miêu Bàn Tử

Ánh đèn tinh xảo hắt ánh sáng mờ ảo lên hoa cỏ và cây cối, không chỉ xua tan đi bóng đêm, còn mang theo bầu không khí vô cùng lãng mạn.

Tô Đất Kỷ lại không có tâm tình thưởng thức cảnh đẹp như vậy, bước chân vội vàng, một đường lẩn tránh mọi người, lách vào trong cái đường mòn u ám

Tại sao lại có cảm giác nặng lên lên lút lút vậy?

Trong lòng Đào Văn Tâm không khỏi hiện lên nghi ngờ, cũng cẩn thận mà bước nhanh theo.

Càng đi sâu càng vắng vẻ đến nỗi không có một ngọn đèn nào được thắp lên, về cơ bản là không có người nào tới.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thì Đình bắt bẻ người như thế, sẽ không đặt chân đến đây.

Như vậy, Ninh Quân Tuyền tới đây làm gì?

Đi theo vào trong, nghi vấn của Đào Văn Tâm càng sâu. Ngay tại lúc ả không tìm thấy người, có chút sợ hãi muốn quay trở về, một cái tên không thể nào không đề ý bay vào lỗ tai ả,

"Cái tên Thì Đình lưu manh kia, lớn lên lại ngu ngốc như vậy!"

"Nếu không phải nhà hấn có tiền, chị mới không thèm đính hôn với cái tên chó chết đó!"

Giọng nữ mang theo tia tức giận truyền vào tai Đào Văn Tâm.

Thì Đình.

Cái tên này xuất hiện trong miệng mọi người, rất qua loa bình thường.

Thế nhưng trong miệng vị hôn thê...

Trong lòng ả giật mình, ma xui quỷ khiến nín thở, thân thể cúi thấp xuống, rón rén đi về phía chỗ truyền đến âm thanh.

"Lại còn dám đem cái tiểu tiện nhân kia đến. Chính hấn không ngại mất mặt, nhưng mà mặt chị ngại đến không nhìn được đây! Cái thứ đồ chơi rác rưởi!"

"Xem như chị thấy rõ, hấn cười chị là để chị giúp hấn mở rộng mối quan hệ! Em không biết đâu, vừa nãy chị cùng hấn giả vờ cười làm lành, hàn huyên với vợ chồng thủ trưởng hơn hai tiếng, mặt chị đều cứng lại!"

Tô Đất Kỷ mặt không biến sắc đem khoảng thời gian biến mất này giải thích cho ả một chút.

"A, nếu không phải cha mẹ chị ép buộc, ai muốn cùng với cái tên nam nhân không thú vị đó kết hôn. Tùy tiện kéo một con vịt trong tiệm ra so với hấn còn tình thú hơn nhiều!"

Cảm xúc của giọng nữ đang xúc động, phần nộ quả trách, nhìn ra tức giận không ít. Đào Văn Tâm cách chỗ đó càng gần, nghe được nội dung vô cùng rõ ràng, liền bạo dạng tiến lên. Editor: Miêu Bàn Tử

Bộ dáng người kia cũng toàn bộ bại lộ ở trước mặt ả.

Đang so sánh Thì Đình không bằng vịt, chính là bản thân Ninh Quân Tuyền!

Âm thanh quen thuộc cùng với váy dài tình xảo kia, Đào Văn Tâm tuyệt đối không thể nhận sai!

Nàng cầm điện thoại di động, không biết đang cùng ai phàn nàn, mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn.

Đầu bên kia không biết nói cái gì, Ninh Quân Tuyền đột nhiên thay đổi bộ dáng tức giận vừa rồi, đáng vẻ rất là lưu manh nở nụ cười.

"Nha, vẫn là cung biết đau lòng thay chị em, thế mà lại đưa tới tiểu chó săn hai ngày trước chị coi trọng để chị nguôi giận. Người ở đâu? A~ được thôi, kêu hấn mở cửa phòng chờ chị!"

"Chị đã sớm muốn thu tiểu chó săn vào một chỗ, không nghĩ tới lại bị em ăn trước! Không được, chị phải đi tìm tiểu chó săn một phát, vừa vận tên ngốc Thì Đình vẫn còn ở chỗ này. Tại dưới mắt của Thì Đình, chị sẽ làm một cái phiên bản Play trên ban công, đem nón xanh úp lên đầu của hấn!"

"Ây da~ Vừa nghĩ liền thấy kích thích!"

Ninh Quân Tuyền cười đến phong tao phóng đảng, gấp đến độ điện thoại đều không cúp liền xoay người chuẩn bị đi tìm tiểu chó săn của nàng, kém chút nữa đụng phải Đào Văn Tâm đang nghe lén.

"Em đừng nói, dáng dấp của tiểu chó săn còn rất giống cái tên Thì Đình đàn độn kia. Đợi lát nữa chị cảm châm nến, roi da, ngược hấn một trận thật tốt,

coi như ngược Thì Đình, ha ha ha ha ha..."

Hai người coi như mặt đối mặt với nhau. Đào Văn Tâm vừa vặn nhìn thấy rõ ràng mặt mũi nàng tràn đầy xuân sắc.

Tay chân ả linh hoạt, nhanh chóng ngồi xuống, đám cây cối cao thấp xen lẫn nhau, vừa vặn yểm hộ cho ả, mới không có bị phát hiện.

Lúc này trong lòng Đào Văn Tâm quả thực có thể dùng bốn chữ "sóng to gió lớn" để hình dung.

Nàng không thể ngờ rằng, đại tiểu thư Ninh gia bình thường nhìn đoan trang lễ nghĩa như vậy, thế mà bên trong lại là nữ nhân miệng đầy phóng đãng, thô tục không chịu nổi!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nghe cái giọng điệu này của nàng rất quen thuộc, khẳng định không phải lần đầu tiên chơi nam nhân ở bên ngoài.

Đáng thương Đình ca ca, bị nữ nhân này xoay vòng vòng như vậy! Còn muốn kết hôn với nàng!

"Không thể!"

Trong lòng Đào Văn Tâm dâng lên lửa giận chính nghĩa, ánh mắt kiên định, siết chặt nắm đấm,

(Editor: Chính nghĩa là cái gì? Có ăn được không?)

"Minh tuyệt đối không thể để anh Đình bị nàng lừa bịp! Nhất định phải làm cho anh Đình thấy rõ bộ mặt thật của nàng!"

Ả bắt đầu hối hận, vì cái gì lúc mới tiến vào, không có quay video lại đoạn này. Bằng không liền có thể trực tiếp làm cho tất cả mọi người thấy được!

Đào Văn Tâm đang đắm chìm trong ảo não không có chú ý tới, thời điểm "Ninh Quân Tuyên" sượt ngang qua người ả, khóe môi đỏ tươi bỗng nhiên nhếch lên một cái.

Chuyên mục của tác giả:

(=ω=) Về sau gọi các ngời tiểu yêu tinh.

Tô hồ ly là đại yêu tinh, các ngời là tiểu yêu tinh, đồng dạng là mỹ mạo vô địch! Trí tuệ vô địch! Vĩnh viễn chiến thắng!

V(^-^~)V

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Bảo nhẹ như đã hứa cho các tiểu yêu tinh ~ ☐*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Ký đi ra từ con đường mòn, ánh mắt còn cẩn thận liếc mắt nhìn Đào Văn Tâm theo sau lưng, lúc này mới đặt điện thoại vẫn luôn trong tình trạng khoá máy xuống.

Cười.

Thật sự không có chị em tốt gì cả, càng không có tiểu chó săn. Chẳng qua là nàng tự biên tự diễn một vở kịch mà thôi.

Con mồi đã mắc câu, vở kịch tiếp theo có thể trực tiếp mở màn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỷ giống như không biết gì, mang theo Đào Văn Tâm đang âm thầm theo dõi thẳng đến khách sạn, bước chân nhẹ nhàng đi vào trong thang máy, một bộ dáng vội vã muốn tham gia bữa tiệc.

Cái này chỉ khổ Đào Văn Tâm.

À cũng không thể đi theo vào trong thang máy. Làm vậy không phải trực tiếp bại lộ sao?

Thế là à chỉ có thể giẫm giày cao gót của mình, ra sức leo cầu thang.

Leo lên trên một tầng, còn phải vụng trộm xem thang máy có dừng tại tầng này hay không. Tô Đất Kỷ có đi ra hay không.

Ngay cả Tô Đất Kỷ muốn đi tầng thứ mấy à cũng không biết!

Tô hồ ly giáo hoạt như thế, làm sao lại bỏ qua một cơ hội ngược người tốt như vậy đây?

Đi vào thang máy, nàng liền bấm tầng cao nhất, lười biếng tựa người, cười mỉa hoặc nhìn hình ảnh nữ chính áp úng áp úng leo lên trong rada hệ thống.

À nhất định phải dùng tốc độ rất nhanh, mới có thể leo tới bên trên.

Leo không được mấy tầng, à liền cỡi phăng cả giày cao gót.

Đợi đến khi Đào Văn Tâm thở hồng hộc như chó, đi chân đất bò tới tầng mười tám, lại phát hiện cửa thang máy mở ra, Tô Đất Kỷ chỉ thò đầu ra nhìn có tí xiu, không có bước ra mà lại đi xuống!

???

!!!

Cái tình huống này là như thế nào!

Tâm Đào Văn Tâm đều muốn hồng mắt. Nữ nhân này còn xoay ngược suy luận, cố ý đi làm tăng lầy nữa!

Hai cái đùi à đã mềm nhũn, không còn có một chút sức lực nào. Có trời mới biết à tập trung ý chí lắm mới lấy tốc độ nhanh như vậy leo lên. Editor: Mieu Ban Tu

Thật vất vả mới bò lên, giờ lại xuống dưới, à có thể giả vờ bị thương rồi đi ké thang máy hay không?

Nội tâm Đào Văn Tâm giãy dụa trong chốc lát. Vì muốn vạch trần bộ mặt thật ghê tởm của Ninh Quân Tuyền, để Thi Đình không bị lừa gạt, à vẫn cắn răng, một đường đuối theo xuống dưới.

Hệ thống nhìn nụ cười tà ác trên mặt Tô Đất Kỷ, suy đoán nói:

【 Ngươi đây là muốn đem người sống sờ sờ chơi đến mệt chết sao? 】

"Đương nhiên sẽ không nha! Ta là cái loại người này sao?"

Tô Đất Kỷ vội vàng lắc đầu.

【 Ngươi là cái loại hồ ly đó. 】

Lời này cứ lòng vòng trong lòng hắn, không nói ra.

Nhìn ngón tay thoa son màu hường của Tô Đất Kỷ nhấn số tầng chính xác, hệ thống nghĩ con hồ ly này còn không tính là đặc biệt hung ác.

Nhưng nàng vừa thả tay xuống, môi đỏ khê mở, liền phun ra thêm một câu,

"Cứ như vậy đem à mệt chết rất đáng tiếc, ta còn chưa có chơi đã đâu. Ta muốn đem à đùa bỡn đến hoài nghi nhân sinh, xong rồi mới chơi chết!"

Một chiều này không thể dùng nhiều, nếu lại đùa nghịch Đào Văn Tâm một lần nữa, khả năng à sẽ không mắc mưu. Không có à theo dõi, vậy vở kịch của mình chẳng phải là không có người xem sao?

Hệ thống:...

Bản điện hạ vẫn là quá ngây thơ.

Ngay khi thang máy gần đến nơi, Tô Đất Ký nhắc điện thoại khẩn cấp trong thang máy lên, giọng kêu cứu mang theo một chút ghen ngào:

"Alo! Có biến thái đang theo dõi tôi, hiện tại tôi đang ở tầng tám, rất sợ hãi, mau cứu tôi với..."

"Đình! Đến tầng tám."

Thời gian vừa vắn, nàng ra vẻ như bối rối đến mức bước nhanh ra ngoài mà không có gác điện thoại, để lại người bên đầu kia alo không ngừng.

Đào Văn Tâm lết xuống mười tầng, rốt cục có thể nhìn thấy ánh mặt trời.

Thang máy dừng lại tại tầng tám, tâm tình Tô Đất Ký rất tốt đi ra, rẽ về phía bên phải.

Cuối cùng cũng tới!

Ả ngay cả bình phục hô hấp cũng không cần, vội vàng mở ra chức năng quay video trong điện thoại, rón rén đi theo.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Ký rất vui mừng. Lầy trí thông minh Đào Văn Tâm có thể nghĩ đến một chiêu quay lên này, để mình diễn càng tốt hơn.

Nàng vội vàng đi tới trước cửa, đầu lưỡi ướt át liếm môi một cái, mặt tỏ vẻ không thể nhìn được trực tiếp nhấn chuông cửa.

"Leng keng. Leng keng. Leng keng!"

Từ tiếng chuông cửa liên tục vang lên, Đào Văn Tâm có thể cảm nhận được tâm tình không kịp chờ đợi của nàng.

Nhưng ả không biết, Tô Đất Ký chỉ muốn nhanh đánh thức người đang ngủ bên trong.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Bị hành lần 1:)

□Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

Editor: Miêu Bàn Tử

Không người nào dám ồn ào khi Thi Đình hấn ngủ, bởi vì việc đó tương đương với đi tìm chết. Cho nên tiếng chuông cửa đột ngột vang lên, đánh thức hấn.

Giường đầy bừa bộn, quần áo rơi lả tả trên đất, trong nháy mắt khiến hấn nhớ lại sự việc trước đó.

"Ninh Quân Tuyền!"

Nhìn gian phòng trống rỗng, hấn muốn rách cả mí mắt, siết chặt nắm đấm, hung hăng đánh vào giường.

"Cô thật đúng là khá lắm!"

Chơi xong liền chạy?

Cô ta chạy được sao?

Cho dù có ở chân trời góc biển, tôi sẽ đem cô bắt trở lại!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thi Đình bị tiếng chuông liên tục làm cho đau đầu, nổi giận đùng đùng đi về phía cửa, một tay kéo cửa ra muốn nhìn một chút là cái tên nào không có mắt

đến tìm chết.

Không nghĩ tới liếc mắt đã thấy được cái gương mặt khuynh thành tuyệt sắc lại ghê tởm đến cực điểm kia.

Không cần đi bắt làm chi, kẻ cầm đầu tự mình trở về.

"Hey, tiểu chó săn ~ "

Tô Đất Kỷ đưa tay nâng ở bên tai, vậy vậy, cười quyến rũ đến tận xương.

Không chỉ không chạy đi, còn dám trở về khiêu khích mình?

Gan thật to!

Lửa giận của Thi Đình trong nháy mắt từ lòng bàn chân chui lên đỉnh đầu, không nói lời nào, trực tiếp đưa tay túm nàng vào trong.

Động tác mười phần thô bạo.

Tô Đất Kỷ bị hấn kéo, chân lão đảo một cái, kềm chút nữa ngã sấp mặt.

"Àm!"

Cửa gỗ đặc chế hung hăng đóng lại, công khai biểu thị con giận của hắn.

Nhưng một màn này ở trong mắt Đào Văn Tâm, hoàn toàn không phải chuyện như thế.

Nam nhân động tác thô bạo đem Tô Đất Kỷ kéo vào cửa, một mặt bởi vì sợ bị người khác phát hiện, mặt khác là bọn họ không kịp chờ đợi mà muốn lấn giương. Editor: Miêu Bàn Từ

Mặc dù thời gian chỉ trong một cái nháy mắt, nhưng ả nhìn thấy bả vai cùng bắp chân nam nhân lộ ra một đoạn nhỏ, đều là trần trùng trục, có thể thấy được hắn không mặc gì.

Ninh Quân Tuyền thật sự ở đây chơi nam nhân, đội nón xanh cho Thi Đình!

Đào Văn Tâm thực muốn nổ tung.

Lòng của ả kịch liệt nhảy, không chỉ là khi này vận động quá mức, mà còn mang theo vài phần hưng phấn bí ẩn.

Chỉ cần mình đem cái video này cho Thi Đình nhìn, hắn liền thấy rõ bộ mặt thật của nữ nhân này, sẽ từ hôn với nàng!

Đến lúc ấy, hắn nhất định sẽ chú ý tới mình.

Đào Văn Tâm nghĩ như vậy, khoe miệng lộ ra một nụ cười vừa ngọt ngào vừa ngượng ngùng.

Ả kiểm tra video trong điện thoại di động của mình một chút, xác nhận thứ quan trọng đều quay được. Sau đó liền tiếp tục khom lưng xuống trông coi, ả muốn đem khuôn mặt nam nhân kia chụp rõ ràng, để Ninh Quân Tuyền hết đường chối cãi!

Đúng lúc này, bên tai đột nhiên truyền tới một giọng nam,

"Vị nữ sĩ này, xin hỏi ngài ngồi xôm ở đây làm gì?"

Quay đầu nhìn lại là ba nhân viên bảo an cao lớn uy mãnh.

Bị người bắt gọn.

Trong lòng Đào Văn Tâm hơi hồi hộp một chút, trong lúc bối rối thuận miệng nói dối,

"A, cái kia, vừa nãy tôi đột nhiên bị đau bụng, ngồi nghỉ một chút liền tốt. Không, không có việc gì."

Cái bộ dáng chột dạ này không có trốn qua con mắt của các nhân viên an ninh.

Nhớ tới lời cảnh báo của vị nữ sĩ trong thang máy kia, hắn không dám lười biếng, thái độ khách khí lễ phép tiếp tục hỏi:

"Vậy xin hỏi, ngài là khách nhân phòng số mấy? Ta đưa ngài trở về phòng, khách sạn có bác sĩ chuyên môn, có thể lên phòng phục vụ ngài."

Đào Văn Tâm ấp úng không trả lời được, lời nói dối trong nháy mắt bị vạch trần, trực tiếp bị mời ra khỏi khách sạn.

Ban đêm đứng giữa trăng thanh gió mát, ả gấp đến độ dậm chân. Rõ ràng chỉ thiếu một chút liền có thể để lộ bộ mặt thật của Ninh Quân Tuyền, làm sao

mình lại không trốn tốt một chút?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

À không biết, Tô Đất Kỳ vừa gọi điện thoại, khách sạn liền phái ra toàn bộ nhân viên an ninh phong tỏa tầng tám cùng với mấy cái tầng lầu trên dưới. Cho dù ả có chui vào bên trong kẽ đất, cũng sẽ bị bắt ra.

Nhưng Đào Văn Tâm sẽ không bỏ qua. Vì để Thi Đình không rơi vào tay nữ nhân xấu này, trong đầu ả nhanh chóng chuyển động, có chủ ý, mở ra lối riêng, một đường đi về phía trên núi.

Cái quán rượu này xây ở giữa sườn núi, một mặt phòng khách vừa khéo hướng ra rừng rậm xanh um tươi tốt. Nhớ tới trước đó Ninh Quân Tuyền gọi điện thoại nói sẽ Play ở ban công, ả nghĩ có thể qua bên kia thử một chút xem nhìn được cái gì.

Tô Đất Kỳ từ bên trong rada biết được tình huống này, mắt hồ ly cong cong, lộ ra một tia giảo hoạt.

Từng cái mỗi như liên hoàn, người dùng hòng chạy khỏi lòng bàn tay của ta!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=o=)..nyaa:*

- Sắp bị hành lần 2:)

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

Editor: Miêu Bàn Tử

"Ninh Quân Tuyền, có phải cô điên rồi hay không!"

Thi Đình đem người kéo vào xong, không một chút thương hoa tiếc ngọc nào mà hất nàng ra, để nàng trực tiếp ngã trên mặt đất, từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống, dùng một loại ánh mắt không thể tưởng tượng đánh giá nàng.

Hắn thật sự không rõ, rốt cuộc nàng muốn làm cái gì.

Sau khi kết hôn, còn sợ mình không ngủ với nàng sao? Hiện tại nàng gấp cái gì?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ không có phản kháng, ngược lại bình chân như vại, nghiêng người nằm xuống ngay tại chỗ, chân dài miên man, tư thế cực kỳ quyến rũ,

"Thế nào, anh nói tôi hạ thuốc cho anh, tôi đã biết sai liền giúp anh giải hết, có cái gì không đúng sao?"

Nàng nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, làm một bộ dáng đây là chuyện đương nhiên.

Thi Đình có chút ghen lời.

"Vẫn là nói..."

Tô Đất Kỳ cười giảo hoạt một chút, đột nhiên chồm người lên, giống như một con mèo lười biếng nằm sấp, bốn chân chạm đất, chậm chạp mà tao nhã hướng về phía hắn, từng bước một, bò qua!

Cái tư thế này hoàn toàn phơi bày mặt mỹ lệ hấp dẫn, tràn đầy tình ý câu dẫn của nàng.

Ngày bình thường mặc đồ bảo thủ, đôi gò bồng bị lễ phục bao trùm, giờ phút này hiện ra khe rãnh thâm thúy!

Váy lụa ép sát eo thon mềm mại, làm lộ ra đường cong mê người, kết hợp với động tác nhẹ nhàng đong đưa của nàng, như liễu rủ trong gió.

Đồng thời mông ngọc kia ngạo nghễ ưỡn lên, uốn éo uốn éo, lơ đãng lộ ra từng lớp da thịt đầy đặn.

Đuôi mắt Tô Đất Kỳ mị hoặc, cánh môi nhẹ nhàng phun ra mấy chữ mê hoặc tâm người,

"Anh còn muốn giải thêm một lần nữa?"

Thì Đình...

Tư vị dục vọng vẫn chưa hoàn toàn rút đi, bị nàng gọi lên như thế, dưới bụng lại ần ần có chút nóng lên.

Thật sự là không thể tin được!

Thì Đình vừa giận vừa then, một tay bóp lấy cằm của nàng, ép buộc nàng ngẩng đầu lên, con ngươi đen như mực tràn đầy lạnh lẽo khát máu,

"Ninh Quân Tuyền, cô thật đúng là thấp hèn!"

【 Đình! Độ thiện cảm -5 điểm, tiến độ trước mắt -31/100 】

Giọng điệu xem thường, vô cùng sắc bén mà đã thương người.

Tô Đất Kỳ trắng đen phân rõ, trong mắt nhanh chóng lướt qua một tia cảm xúc bi thương.

Nàng cúi đầu xuống, khoe miệng tự giễu, im lặng mà cười một cái,

"Tôi thấp hèn như vậy, mà anh lại làm đến vui vẻ như vậy, điều này không phải nói rõ...."

Nàng bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm hắn, gần từng chữ,

"Anh càng thấp hèn hơn sao!"

Mấy chữ đầy khí phách phun ra, cứ quanh quẩn trong phòng trống không thôi. Editor: Miêu Bàn Tử

"Cô!"

Thì Đình tức đến đầu muốn nổ tung.

Lần đầu tiên trong cuộc đời, hắn ngay thẳng như thế mà bị một người làm càn mắng đến máu chó văng đầy đầu.

Trên tay hắn nổi gân xanh, hận không thể trực tiếp bóp chết nữ nhân miệng lưỡi bén nhọn trước mặt!

Hệ thống vội vàng duỗi ra móng vuốt nhỏ che mắt, trong lòng kêu lên một tiếng,

【 Xong xong, hồ ly tinh lần này chết chắc! 】

Nếu như tức chủ tử vong tại cổ thân thể này, nhiệm vụ liên tục động tuyên bố thất bại.

Ngay cái khoảnh khắc gương cung bật kiếm này...

"Xi...Trượt",

Một đầu lưỡi mềm mại tron ướt giống như lưỡi rắn, mạnh mẽ đảo qua trên tay Thì Đình, liếm đến hô hấp hắn cứng lại.

Thì Đình còn đang tức giận chưa có lấy lại tinh thần, ngón tay của mình liền tiến vào một chỗ ẩm ướt át mềm mại.

Tô Đất Kỳ thế mà!

Ngậm lấy hắn!

Liếm | liếm | mút | cắn --- nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu..

Đầu lưỡi linh hoạt làm càn, kích thích từng mảnh run rẩy tê dại.

Đuôi mắt nàng lơ đãng hơi nhếch lên, thấm đậm mị hoặc.

Thân thể Thì Đình lập tức nổi lên phản ứng.

Tiểu băng hữu chinh chiến hồi lâu, vừa mới ngưng chiến nghỉ ngơi lấy lại sức, một giây thức tỉnh!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Cổ họng hần kịch liệt lẫn lộn, muốn ngăn chặn dục vọng, nhưng trên đầu ngón tay truyền đến từng đợt gọn sóng vui vẻ, làm hần dần dần đánh mất tự chủ.

Ghê tởm hơn chính là, hần lại bị yêu tinh kia hấp dẫn thần trí, không nghĩ tới việc rút tay về.

Đã lần giường một lần, liền không có cái gì chữa được.

Nếu có, vậy là lần thứ hai!

Tô Đất Kỳ thấy trong mắt Thi Đình đã bị dục vọng ăn mòn, cười xấu xa, tiếp tục lấy giọng nói mê hoặc hần,

"Chúng ta, đi ban công làm nha ~ "

□**Một cái kịch trường nhỏ không đứng đắn.**

Thì tổng: Quý xuống, ngâm ở đây!

Tô hồ ly một cước đạp hần lần quay: Quý xuống, liếm ở đây!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Cấm dục? Trúng thuốc? Bày đặt giữ mình? Có cái *beep*:))))))))))*

□*Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái*□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

Editor: Miêu Bàn Tử

Thiếu nữ tinh tế xinh đẹp, bị một tay nam nhân trắng kiện đặt trên lan can ban công.

Muốn làm gì thì làm..

Từng phần da thịt trắng như tuyết bại lộ trong không khí, cùng màu mật ong của cơ bắp chặt chẽ quấn lấy nhau, thân mật đến mức muốn dung hợp một chỗ.

Trên thân thiếu nữ dấu hôn dày đặc, tím xanh đan xen, phía sau lưng nam nhân cũng đầy vết cào đồ tươi.

Trình độ kịch liệt, đủ để tưởng tượng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tóc đen suôn dài tán loạn khoác lên trên vai, như không nơi nương tựa, bay phiêu diêu trong gió đêm.

Mặc dù cách nhau rất xa, nhưng mơ hồ cũng có thể nghe thấy âm thanh "chiến đấu" của hai cổ thân thể.

Đào Văn Tâm vất vả lắm mới leo đến giữa sườn núi. Vừa ngẩng đầu liền nhìn thấy cảnh tượng sống động đến hú hồn như vậy.

Thật sự làm trên ban công!

Ả cũng không quần xấu hổ, mừng như điên mở điện thoại ra quay phim, lại chỉ có thể loáng thoáng bắt được bóng dáng Tô Đất Kỳ, còn mặt nam nhân đằng sau kia, vẫn là bị ngăn cản đến chặt chẽ.

Không hiểu sao cảm thấy có chút giống Thi Đình.

Ngày hôm nay làm sao ả lại không mang theo cái camera HD chứ?

Mang theo kính viễn vọng cũng tốt!

Đào Văn Tâm dậm chân thâm hận.

Tô Đát Kỷ bị Thi Đình "đụng" đến ý thức có chút vỡ vụn. Thẳng đến khi nhìn thấy ánh sáng loe lói cách đó không xa, mới càng thêm hưng phấn nhiệt tình, yêu kiều thờ hồn hên, câu dẫn mê hoặc, khiến người sau lưng càng ra sức hơn nữa.

Kịch liệt, nóng bỏng, để ánh trăng đều xấu hổ trốn vào phía sau đám mây.

Ngay tại lúc hai bên đều đắm chìm trong niềm vui của mình,

"Àm!"

Tiếng ô tô vang dội oanh oanh từ ngoài hoa viên lướt qua, Đào Văn Tâm quay đầu lại liền thấy được chiếc xe thể thao quen thuộc.

Chiếc xe kia là chiếc mà Thi Đình thích ngồi nhất, chưa từng để người khác ngồi, cũng không để cho người ta đụng vào, ngay cả Ninh Quân Tuyên đều không có tư cách lên xe. Cho nên ả lập tức suy luận, Thi Đình lái xe đi về. Editor: Miêu Bàn Tử

Vậy yêu tinh đang cùng Tô Đát Kỷ đánh nhau kia, tuyệt đối không thể nào là hấn!

Nhớ đến trước đó nghe lén Tô Đát Kỷ gọi điện thoại, kết hợp với câu "Tiểu chó săn đáng đáp có điểm giống Thi Đình", Đào Văn Tâm rốt cục cũng loại bỏ hoài nghi trong lòng.

Ả nhận định, nữ nhân này, thật sự là đội nón xanh cho Thi Đình!

"Có vị hôn phu là Đình ca ca tốt như vậy, lại không có mà quý trọng! Nữ nhân hư hỏng như nàng nên gặp báo ứng!"

Đào Văn Tâm cực kỳ tức giận, quyết tâm muốn đem mọi chuyện nàng làm ra ánh sáng.

Lửa giận trong lòng ả hùng hực cháy lên càng cao, cuối cùng lại bị gió đêm trong núi thổi tắt linh bát lạc*.

*Thất linh bát lạc: lác đác, lơ thơ, rải rác, tan tác...

Bởi vì, màn ảnh nhỏ trên ban công vẫn còn tiếp tục.

Kích tình bắn ra bốn phía, huyết mạch trào dâng.

Thẳng đến điện thoại Đào Văn Tâm đều hết pin, tắt nguồn rồi vẫn không có ngừng.

Ả nhìn đồng hồ, đã qua nửa đêm.

Bữa tiệc trong vườn hoa đã sớm kết thúc. Lúc này trên đỉnh núi vắng ngắt, rất là kinh khủng.

Đào Văn Tâm chà xát cánh tay của mình, nhìn đôi cầu nam nữ kia còn chưa muốn dừng lại, ả cũng không có ý định tiếp tục chờ đợi, vội vàng xuống núi, chạy trở về nhà.

Châm chọc nhất chính là, ả về vẫn là nhà của Ninh Quân Tuyên.

Nhìn thấy bạch liên hoa chạy trốn chết, Tô Đát Kỷ giống như một con gà trống thắng cuộc, kiêu ngạo mà hừ một tiếng, sau đó...

Vội vàng đẩy Thi Đình ra,

"Anh, anh đủ rồi a! Mau buông tay!"

Gọi đến khản cả cổ họng.

Mặc dù nàng dẫn dắt Thi Đình, đã ném được vui thú trong đó, nhưng làm nhiều đến như vậy, cả người rất mệt mỏi.

Vì để cho Đào Văn Tâm thu thập đầy đủ chứng cứ, hai chân nàng đã run lên, sớm không đứng được. Nếu không phải hai tay Thi Đình kẹp lấy nàng, nàng đã sớm xụi lơ ở trên mặt đất.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nhưng lúc này, Tô Đát Kỷ xô xô đẩy đẩy đều không có một chút lực uy hiếp đối với Thi Đình.

Ngược lại càng tăng thêm mấy phần tình thú.

Nam nhân nhần nhin hai mươi năm vừa mới biết ăn mặn, khẩu vị nặng đến đáng sợ.

Ban công này là khu vực nửa mở, càng làm hấn kích thích hơn.

Thì Đình lật nạng lên, một tay dùng sức đặt trên lan can, lại bắt đầu một cuộc hành trình mới

Thăng đến khi Tô Đát Kỷ bất tỉnh, mông lung ở trong mơ, cảm thấy mình chỉ là con thuyền nhỏ trên biển, gặp sóng to gió lớn dập tới, chìm chìm nổi nổi, không trôi được vào bờ.

Vì để gài bẫy Đào Văn Tâm, đem bản thân ra làm mồi nhử, Tô hồ ly sĩ diện, chỉ có thể cắn răng nói: "GIÁ TRI!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Bị hành thứ 2:)

Kịch nhảm của editor:

Editor: "Tô tỷ tỷ, không muốn mặt:))"

*Tô hồ ly: *lấy dao ra mài* Cung vừa nói gì?*

*Editor: *vội cong đuôi chạy **

(Nhặt nhặt nhặt:) Quý dị hãy lướt qua)

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71

Editor: Miêu Bàn Tử

Hệ thống lại bị nhốt trong phòng tối, thật vất vả mới được thả ra, nhìn hồ ly tinh "thoi thóp", hấn yếu ớt gọi nạng.

Chủ Thần đại nhân nói đúng, loài người khi yêu nhau đều trở thành mề quý!

Ngươi xem một chút, hấn đem túc chủ nhồi nhồi, nhảy nhót tung bưng tra tấn thành cái dạng gì nè?

Quá đáng thương..

Mèo con nhỏ nghĩ đi nghĩ lại, trong đôi mắt màu lam nhạt hiện lên một tầng nước mắt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hấn mở bảng ra muốn nhìn một chút, suy nghĩ xem có nên giúp một tay hay không. Không nghĩ tới thanh tiến độ thiện cảm quét được một đợt thiện cảm.

【 Đình! Độ thiện cảm +2 điểm, tiến độ trước mắt -29/100 】

Tô Đát Kỷ vừa nghe đến cái này âm thanh nhắc nhở này, liền thanh tỉnh một chút, ngược lên nhìn.

"Con mẹ nó! Thì Đình cái tên rùa đen vương bát đần này!"

Trước đó còn được ba điểm, hiện tại chỉ có hai điểm!

Ngủ cũng đã ngủ qua, độ thiện cảm không tăng nhiều hơn mà còn thất bại giảm xuống!

Cắt, nam nhân!

Nàng nghiêng rặng nghiêng lợi đứng lên, phát hiện một cánh tay hần nắm ở bên hông mình, tỏ rõ quyền sở hữu, trên mặt còn mang theo đáng vẻ vui vẻ cùng thoả mãn vì đã ăn no.

Tô Đất Kỷ cố nén xúc động muốn bẻ gãy tay hần, vuron cổ tay của mình ra bỏ sau gáy Thi Đình, hoàn toàn khiến hần hôn mê.

Sau đó... Không chút nghĩ ngợi móc ra con dao nhỏ trong túi.

Hệ thống:???

【 Hò ly, người đây là muốn giết người diệt khẩu? 】

Hệ thống nhìn bộ dáng nàng đằng đằng sát khí, nhỏ giọng khuyên nàng,

【 Mưu sát nam chính, không chỉ có tuyên bố nhiệm vụ thất bại, còn phải bị phạt nha. 】

"Đương nhiên ta sẽ không!"

Tô Đất Kỷ một cước đạp Thi Đình xuống giường, cười lạnh một tiếng,

"Giết hần, nhiều tội như vậy ta phải nhận không rồi?"

Nàng phải ngược cái tên ma vương bá đạo tự đại này thật tốt. Editor: Miêu Bàn Tử

Phải dùng cái loại ngược thân ngược tâm quần quai!

Trên ga giường trắng như tuyết, vương lại một nhành mai xinh đẹp. Kia là biểu tượng tượng trưng cho sự thuần khiết của Ninh Quân Tuyền.

Trên mặt Tô Đất Kỷ điểm lệ vô song, cười lạnh một cái, cầm lấy dao, hung hăng rạch xuống trên ngón tay trái của mình.

Máu đỏ tươi trong nháy mắt chảy ra.

"Tê..."

Cắt vào da thịt đau đớn khiến nàng nhin không được thốt ra tiếng, nhưng vẫn cố gắng nhin lại, vuron tay, đem từng giọt máu đỏ như trân châu đang tranh nhau chen lẫn chảy xuống giường đơn.

Một nhành mai liền nở rộ thành một đoá hoa mai điểm lệ chói mắt.

【 Hò ly!!! 】

Hệ thống cắn một túi băng dán cá nhân, chạy như bay đến, khăn trương đến khóc rống lên,

【 Người làm sao ngốc như vậy, người, à không phải, hồ phải sống mới có đường ra, nếu chết liền không còn cái gì nữa oa... 】

Tô Đất Kỷ đau đến nhe răng trợn mắt, dùng cái đuôi chặn cái miệng nhỏ ồn ào kia, giật một cái băng keo cá nhân cầm máu trên vết thương, tức giận lại đạp Thi Đình trên đất một cái.

Nếu không phải sợ rằng sau khi hần tỉnh lại trông thấy trên người có vết thương kỳ quái, một dao kia nàng liền cắt trên người hần!

Nhưng mà không sao, một dao kia nàng đã ghi nợ. Về sau, có cơ hội sẽ đòi lại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Kỷ đối với động tác của mình rất hài lòng, không đem ga giường phủ lên người Thi Đình để hần có thể trông thấy, ngược lại cuộn lại.

"Đáp án được mở ra từ đầu rất chán nhì?"

Tô Đất Kỷ đem quần đen của Thi Đình cùng ga giường thuần trắng giấu ở trong ngăn tủ.

Đương nhiên, nàng còn phi thường tri kỷ lộ ra một chút —— góc quần màu đen.

"Tự mình đi giải câu đố, mới có ý tứ nha ~ "

Bỏ trí xong tất cả, nàng mở cửa ban công ra, mặc kệ nam nhân cao lớn toàn thân ánh sáng nằm trên mặt đất, khoe môi nhếch lên một vòng xấu xa, ra khỏi phòng rồi khép cửa lại.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Vâng, xin đính chính N lần đây là truyện ngược:)))))) không phải truyện cười nha quý dị~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

Editor: Miêu Bàn Tử

Thì Đình là bị đông cứng đến tỉnh.

Cửa thủy tinh mở rộng, gió lạnh trong núi không ngừng suu suu hướng vào phòng, thổi đến màn cửa viền ren trắng bay phấp phật.

Toàn thân hắn không có một chút che đậy nằm trên mặt đất, 360° không góc chết mặc cho gió lạnh quét qua quét lại.

Thậm chí... Bên trên tiểu băng hữu còn dính vào lá cây, mang theo sương sớm, tươi xanh ướt át.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Mặt Thì Đình bỗng nhiên chìm xuống dưới, đè nén lửa giận đưa tay vuốt ve nó.

Không cần đoán, hắn cũng biết Ninh Quân Tuyền giờ trò quỷ.

Tô Đất Kỳ: Meo meo meo? Mặc dù chuyện thú vị nào ta cũng đã làm qua, nhưng cái này thật không liên quan đến ta! Đây là ý trời, ý trời ám chỉ người a~!

*

Ký ức tối hôm qua ủa về.

Thì Đình ôm lấy đầu nặng trĩu, trên lưng lại truyền đến một trận đau đớn.

Hắn đứng dậy soi gương, sau tấm lưng màu mật ong rộng lớn kia là vô số vết cào của móng tay ngắn ngang lộn xộn chồng chéo lên nhau, đỏ phừng phừng một mảnh.

Nữ nhân này thuộc mèo không thuần!

Vẫn là mèo hoang mang tính tình xấu!

Hắn trùm áo lên, nhìn quanh bốn phía, trong phòng đã sớm không có bóng dáng của nàng.

Trên đồng hồ hiển thị bây giờ là 7h30". Thế mà nàng dám ném mình xuống đất, để cho gió thổi suốt một đêm!

Thật sự là khá lắm!

Hắn hận đến nghiến răng kéo kẹt, lần mò thăm trên mặt đất cùng với bên trong khe nệm xem điện thoại của mình ở đâu, muốn cho cái nữ nhân đáng giận kia ăn một chút giáo huấn.

Không nghĩ tới vừa mở điện thoại, lập tức xông tới hơn ba mươi cuộc gọi nhớ.

Tất cả đều là mẹ hắn gọi tới.

Làm phu nhân hào môn tiêu chuẩn, lúc nào cũng mang phong cách bình tĩnh, ung dung không vội. Làm sao lại liên hoàn call như đoạt mạng, làm giảm phong cách của mình xuống như vậy? Editor: Miêu Bàn Tử

Phản ứng đầu tiên của Thì Đình, chính là trong nhà xảy ra vấn đề rồi.

Hắn khẽ cau mày, vội vàng gọi lại.

"Alo, Tiểu Đình!"

Điện thoại vừa tiếp một giây, không đợi Thi Đình nói chuyện, Thi phu nhân liền lớn tiếng dọa người.

"Con đang làm gì đó? Gọi điện thoại cho con đều không tiếp, mau về nhà đi!"

Cách một lớp điện thoại di động cũng có thể cảm nhận được lo nghĩ của bà.

Thi Đình đầu càng đau, nhéo nhéo mi tâm của mình, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, hỏi:

"Xảy ra chuyện gì gấp gáp như vậy?"

Lấy địa vị Thi gia của ngày hôm nay, danh tiếng cùng tiền tài không ai sánh được, hẳn không có bất cứ chuyện gì có thể làm mẹ hắn đang sung sướng an nhàn lại lo lắng thành dạng này.

Cho nên thái độ bà vợ vả như vậy làm hắn cảm giác rất kỳ quái.

Cũng may, Thi phu nhân không có chơi trò bí hiểm, trực tiếp nói đáp án cho hắn.

"Con đừng hỏi nữa, mau trở lại là được rồi! Người Ninh gia ở đây bức hơn nửa ngày rồi, có chuyện rất quan trọng muốn nói. Con nhanh về đi!"

Bà vợ vàng cúp điện thoại.

Ninh gia?

Thi Đình nghe được hai chữ này, liền hiểu một chút.

"À! Ninh Quân Tuyền, cái này chính là mục đích của cô sao?"

Hắn cười lạnh một tiếng, bàn tay đang cầm điện thoại siết chặt.

"Dùng lãn giường làm lợi thế, đến uy hiếp tôi kết hôn?"

"Thật sự là si tâm mộng tưởng!"

Thi Đình hắn ghét nhất, chính là bị người lừa gạt, uy hiếp.

Cái thiếu nữ thiên tài tính toán như cô, lần này là tính hụt rồi!

Không chỉ có như thế, ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, làm thâm hụt tiền mua bán!

Trong mắt Thi Đình lộ ra khí lạnh, ngón trỏ thon dài lướt lướt trên màn hình di động, muốn gọi điện cảnh cáo nàng không được nói lung tung. Không nghĩ tới lật tung cả danh bạ lên, cũng không có tìm được tên Ninh Quân Tuyền.

Lúc này hắn mới nhớ tới, cái điện thoại tư nhân này, chỉ lưu số người trong nhà, một cái khác lưu số Ninh Quân Tuyền là Đào Văn Tâm giữ lấy.

"Đông!"

Một bòn lừa gạt không chỗ phát tiết, Thi Đình đâm một cái ở trên tường, khó chịu tới cực điểm.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Có trời mới biết nữ nhân âm hiểm xảo trá kia sẽ nói cái gì ở trước mặt cha mẹ, Thi Đình vợ vàng tìm quần áo. Phải nhanh chóng trở về chặn miệng của nàng.

Nếu tự nàng đưa tới cửa, vậy cũng đừng trách hắn không khách khí!

Mặt Thi Đình kết sương băng, con ngươi lấp lánh tia lạnh lùng.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nam chính, bà đây thật muốn vả cho cưng vài phát:)))))))) * lược 9981 từ ngữ không trong sáng **

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Chương 73

Editor: Miêu Bàn Tử

Dựa theo tính cách bất bẻ lẩn bệnh thích sạch sẽ của Thi Đình, quần áo đã mặc qua một lần, tuyệt đối sẽ không mặc lần thứ hai.

Thế nhưng lần này lại ngoài ý muốn ngủ bên ngoài, hắn không mang quần áo để phòng, cũng không muốn tìm thư ký đến đưa quần áo. Như thế sẽ bại lộ chuyện tối hôm qua xảy ra, chỉ có thể ỳ khuất bản thân một chút.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cho dù là dạng này, hắn cũng gặp phải phiền toái.

Quần của hắn, không tìm thấy.

"Ninh Quân Tuyền!"

Thi Đình mài răng.

Hắn nhận biết nữ nhân này đã 19 năm, số lần nói chuyện với nàng cộng lại không nhiều hơn mười hai giờ.

Thế mà nàng dám đem quần của hắn mang đi! Có ý muốn cho hắn cho xấu mặt!

Thi Đình cảm giác con giận của hắn đã đạt tới đỉnh điểm.

Tại thời điểm hắn dự định trực tiếp mặc áo choàng tắm đi cửa hàng mua quần áo, từ quần áo không khép lại lộ ra một góc màu đen hấp dẫn ánh mắt của hắn.

Nơi đó hơi căng phồng, giống như giấu cái gì đó.

Thi Đình tiến tới, đưa tay kéo một cái, thành công tìm được cái quần mất tích của mình, còn được tặng thêm một cái ga giường dùm đó.

Phía trên một mảng đỏ tươi cực kỳ bắt mắt thu hút ánh mắt của hắn.

Kia là...

Con người đen nhánh đầy thâm thúy của hắn co rụt lại.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +3 điểm, tiến độ trước mắt -26/100 】

Tô Đất Ký ngồi uống hồng trà ở phòng khách Thi gia, đang cùng Thi phu nhân khách sáo, nghe thấy âm thanh làm người ta vui vẻ này, nụ cười trên mặt càng thêm chân thành tha thiết.

Quả nhiên, bên ngoài Thi Đình bá đạo tính xấu, thực chất bên trong là một nam nhân rất truyền thống nha.

Thật sự trên giường đơn chỉ có một vệt máu nho nhỏ, Tô Đất Ký lo lắng hắn quá vụng không phát hiện được, mới cắt tay lấy máu, làm nó lộ rõ một chút.

Ăn đều đã bị ăn, cũng không thể bị ăn không mà không làm gì~

Nàng muốn Thi Đình trông thấy rõ ràng, đây là lần đầu tiên của nàng!

Thống khổ bị thương, chảy máu lần thứ nhất!

Giữa vô vàn nam nhân, mặc kệ thân phận ở trên cao hay dưới thấp, đều ít nhiều mà quan tâm đến tám thân xừ nữ.

Cái gọi là "Giọt máu đầu tiên" này, đối với tra nam là để khoe khoang, đàm luận vốn liếng, đối với người theo chủ nghĩa đại nam tử, là mang đến thỏa mãn cùng hưng vinh, trong lòng dâng lên trách nhiệm của đàn ông.

Mặc dù tính cách Thi Đình bá đạo đặc thù, nhưng từ trong kịch bản gốc có thể thấy được, sau khi hắn ngủ với Đào Văn Tâm, tam quan đã có chút thay

đôi, tồn tại một chút lương tâm.

Tô Đất Ký làm một tình huống đánh vào thị giác như thế, chính là muốn phóng đại rằng nàng nhận trái đắng, để lương tâm hắn bất an! Editor: Miêu Bàn Từ

Chỉ tiếc, lúc này Thi Đình cũng quá keo kiệt, lương tâm cùng áy náy của hắn chỉ trị giá 3 điểm.

"Nhưng mà không vội",

Nàng với tay lấy mấy quả trên bàn cho vào trong miệng, mắt hồ ly hí hí, tâm nói,

"Tăng mà càng chậm, thì chịu ngược càng ngày càng nhiều nha."

Ngồi cùng cha mẹ của Thi Đình gần nửa tiếng, mới thấy hắn từ từ về tới.

Hắn đón xe trở về.

Quần áo nhăn nhúm, đầu tóc rối bời, một thân không có tan hết hương nước hoa.

So sánh với Tô Đất Ký ở bên trong, cẩn thận tỉ mỉ lại ngăn nắp xinh đẹp, tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Cha mẹ Thi gia cùng Ninh gia sắc mặt lập tức liền thay đổi.

Bởi vì cái bộ dáng này của Thi Đình, nhìn qua rất giống như tối hôm qua đi ra ngoài làm cái sự tình hồng phấn gì đó.

Chỉ có Tô Đất Ký biết, hắn, xác thực có làm.

Nhưng cho dù là tình huống bất bất như vậy, người đàn ông này vẫn là soái khí ngời ngời, thậm chí thoải mái hơn so bình thường, không bị trói buộc bởi hương vị du côn.

"Ông trời thật sự không công bằng nha."

Tô Đất Ký oán thăm.

"Chuyện gì xảy ra với con vậy, có phải ở lại công ty thức đêm đúng không? Nhanh đi tắm rửa thay quần áo đi! Còn ra cái thể thống gì nữa!"

Thi phu nhân tranh thủ thời gian đẩy hắn lên lầu, ngoài miệng yểm trợ cho hắn.

Nam nhân bên ngoài có xã giao là chuyện rất bình thường. Nhưng hiện tại chỉ mới đính hôn, chưa có cưới, lại biểu hiện ra trước mặt ba mẹ vợ tương lai như vậy thì không nên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thi Đình cũng cảm thấy một thân khó chịu, muốn đi lên đổi quần áo sạch sẽ. Không nghĩ tới, một đôi tay trắng thuần tình tế ngăn trước người hắn.

Tô Đất Ký nở nụ cười, dịu dàng uyển chuyển mở miệng nói:

"Không cần đâu cô. Con chỉ muốn nói một câu, nói xong con liền đi."

Thi Đình xoay người, tròn mắt nhìn, môi mím nhếch lên vừa định chất vấn nàng. Chỉ thấy môi nhỏ thoa son hồng tình xảo phun ra bốn chữ,

"Con muốn từ hôn."

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Dô dô, tới ngược nhẹ cái nè:))))*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỷ nói năng lưu loát, giọng nói kia bình thản giống như đang nói chuyện thời tiết hôm nay đẹp thế nào.

Cha mẹ Ninh gia cũng rất bình tĩnh, chỉ là trên mặt lộ ra một vẻ áy náy kỳ quái, hẳn đã sớm biết chuyện này.

Chỉ có ba người Thi gia khiếp sợ không thôi.

À, bổ sung thêm một con mèo nhỏ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hệ thống "Lạch cạch" một tiếng, từ trên đám mây ngã oạch xuống một cái, chóng mặt đến từng chú chim non quay vòng vòng trên đầu, sốt ruột hỏi,

【Hồ ly, người bị đánh đến choáng váng sao? Không phải người nói vì để không bị từ hôn, cố gắng chịu đựng mà chơi nát nam chính? Hiện tại làm sao lại muốn chủ động từ hôn vậy?】

Tô Đất Kỷ duỗi một ngón trỏ ra, điểm nhẹ trên đầu hệ thống, đem mèo con đang loạng choạng như say rượu, mơ hồ đến bốn phía không rõ kia cố định tại chỗ, mới chậm rãi mở miệng.

"Người đây không hiểu được",

Nàng cười đến cao thâm khó lường,

"Bị người ta từ hôn với chủ động từ hôn, là hai việc khác nhau."

Hệ thống càng mơ hồ,

【Meo meo meo? Không phải đều là từ hôn sao? Có nơi nào khác chứ?】

Tô Đất Kỷ không nói nhiều.

Làm sao có thể không khác chứ?

Thi Đình từ hôn, vậy chỉ cần nói một câu nhẹ nhàng, dễ như trở bàn tay. Đến lúc đó chính mình bị ném bỏ, bị người ta nhạo báng là chồng ruồng bỏ.

Mà nếu như mình chủ động từ hôn, cái kia... Chẳng những không có khả năng thành công, ngược lại còn có thể để cho Thi Đình từ bỏ tâm tư từ hôn.

Dù sao, trong lòng tổng giám đốc bá đạo, chỉ có hán mới là người ra lệnh. Làm sao người dám chống lại mệnh lệnh của hán?

Nếu người chống lại hán, vậy hán liền muốn cùng người đối nghịch đến cùng!

*

"Tuyền nhi, cái này... Con cùng Tiểu Đình có phải là hiểu lầm gì đó không?"

Thi phu nhân sững sốt một hồi lâu, mới có phản lo lắng nói,

"Không phải hai con đang tốt lành, đều muốn đăng ký kết hôn rồi tổ chức tiệc rượu sao? Làm sao đột nhiên lại nói muốn từ hôn?"

Ninh Quân Tuyền thích Thi Đình vài chục năm, mơ ước lớn nhất chính là gả cho hán, chắc chắn sẽ không chủ động từ hôn. Nhất định là con trai bà làm cái chuyện gì quá đáng mà không cho bà biết rồi. Editor: Miêu Bàn Tử

Trong lòng Thi phu nhân âm thầm kết luận, vừa nói vừa lặng lẽ bóp tay con trai một chút, muốn để hán nói vài câu.

Nhưng lúc này Thi Đình đã bị bốn chữ của nàng dọa đến nói không ra lời.

Hán vốn cho là Tô Đất Kỷ bỏ sức ra, sắp xếp một đại cục lớn như vậy, chuyện này đến là buộc hán cưới nàng, ngay cả cách phản kích hán đều đã nghĩ kỹ.

Chỉ có điều... Hán hoàn toàn không nghĩ tới, Tô Đất Kỷ lại đến từ hôn?

Rõ ràng đêm qua là lần đầu tiên của nàng, theo lý thuyết mà nói, nàng là nữ hài tử bị ăn đến lỗ vốn, có thể mượn cái chủ đề này để nói chuyện của nàng. Nhưng hiện tại nàng không có nhắc lại, ngược lại còn trực tiếp yêu cầu giải trừ hôn ước?

Rốt cuộc nữ nhân này muốn làm cái gì?

Thì Đình hoàn toàn bị hành vi không theo kịch bản của Tô Đất Ký làm hồ đồ rồi.

Tuy nhiên nhiều năm rèn luyện tố chất tâm lý cường đại như vậy, hấn không có để lộ ra tâm tình của mình.

Ánh mắt của hấn thâm trầm nhìn chằm chằm Tô Đất Ký, trầm giọng hỏi:

"Lý do?"

Tô Đất Ký vừa muốn nói chuyện, cha mẹ Ninh gia đột nhiên khẩn trương đứng lên, đoạt trước một bước, lên tiếng xin lỗi với hấn,

"Tiểu Đình à, từ nhỏ Tuyền nhi bị chúng ta làm hư, làm việc quá mức tùy hứng, không để ý hậu quả, chúng ta sẽ bồi thường cho con cái khác."

"Đúng vậy tiểu Đình à! Nhưng Tuyền nhi tâm địa thiện lương, chưa từng làm chuyện trái với lương tâm. Con cùng Tuyền nhi thanh mai trúc mã nhiều năm như vậy, chắc hẳn biết con bé là hạng người gì. Con bé không phải cố ý làm những chuyện kia..."

Hai người luân phiên ra sân, càng làm Thì Đình như lọt vào trong sương mù, không rõ tình trạng thế nào.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hấn không có đáp lời, đôi mày rậm nhíu lại một chỗ, môi mỏng dùng sức nhếch, bình tĩnh nhìn Tô Đất Ký, muốn để nàng tự mình mở miệng.

Tô Đất Ký cũng không có sợ hãi, nàng từ trên ghế salon đứng thẳng lên, bình tĩnh nhìn lại Thì Đình, nói cho hấn biết đáp án.

"Bởi vì tôi hôm qua..."

Ánh mắt của Thì Đình trong nháy mắt trở nên rét lạnh nguy hiểm.

Ngay tại lúc hấn cho là nàng muốn nói rằng tối hôm qua hai người ngủ chung, con người đen bóng của Tô Đất Ký di chuyển, hướng về phía hấn, cười xinh đẹp một cái,

"Con cảm sùng anh ấy rồi!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

Kịch nhảm của editor:

Đài truyền hình Con Mèo Diên đã có một cuộc phỏng vấn ngắn về Đại tổng tài phé phẩm à nhảm hoàn mỹ của thành phố B.

Phóng viên Miêu hoang đại: Xin hỏi đại tổng tài Thì, anh nghĩ sùng trên đầu mình có từ khi nào? Dài bao nhiêu cm? Cảm giác mọc sùng ra sao?

*Đại tổng tài Thì:..... * Nhìn sang Tô hồ ly bên cạnh **

*Tô hồ ly đang ngồi dựa móng tay: * ngẩng đầu lên *????*

*Đại tổng tài Thì: * túm người lồi vào phòng **

*Phóng viên Miêu hoang đại:..... * nở nụ cười vô cùng chuyên nghiệp * Vâng, tôi xin kết thúc phỏng vấn tại đây. Cảm ơn quý dị đã quan tâm và theo dõi cuộc phỏng vấn thiếu muối này.*

(Tôi sắp điên rồi quý dị à:))))))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75

Editor: Miêu Bàn Tử

Thì Đình...???

Cha mẹ Ninh gia & Thì gia...

Tất cả mọi người ở đây đều hóa đá.

Cha mẹ Thì gia lúc này thật sự kinh hãi muốn rút tròng mắt ra.

Thiên kim tiểu thư luôn luôn điềm đạm đáng yêu, hôm nay con bé lại nói rằng nó cảm sùng thẳng con nhà họ rồi. Chuyện này thật quá mức kinh người.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Chỉ có hệ thống ở bên tai nàng nhỏ giọng hỏi,

【 Chuyện xảy ra khi nào? Chẳng lẽ ngay lúc người cùng yêu tình nam chính đánh nhau, còn kéo thêm nam nhân khác vào à? 】

Bằng không làm sao hắn lại không biết?

Trừ bỏ những lúc bị nhốt trong phòng tối, còn lại hắn đều nhìn hồ ly này nha.

Tô Đất Kỳ âm thầm liếc mắt, không để ý tới hắn.

Nàng không có đam mê chơi 3P.

Cha mẹ Ninh gia phản ứng trước tiên. Ninh phu nhân giả bộ tức giận đánh Tô Đất Kỳ một cái, quở trách nói:

"Con nói cái gì vậy! Lúc cha mẹ nói chuyện, con nít như con đừng có xen miệng vào!"

Nói xong, bà lại nở nụ cười áy náy nhận lỗi cùng cha mẹ Thì gia,

"Nha đầu này thật sự bị tôi làm hư, nói chuyện không có giữ miệng, thật là có lỗi với gia đình..."

Tô Đất Kỳ lại không có phủ nhận.

Vậy là thật sự có chuyện rồi?

Cha mẹ Thì gia lập tức quay đầu nhìn phản ứng của Thì Đình, chỉ thấy môi mỏng nhếch lên, toàn thân căng thẳng, sắc mặt vô cùng khó coi.

Vừa định khuyên hắn hai câu, không nghĩ tới hắn đột nhiên bắt lấy tay Tô Đất Kỳ, kéo nàng tới bên người, dùng sức lờn trên đầu.

"Thì Đình!"

Ninh cha vội vàng đứng lên giữ chặt hắn,

"Việc này là Tuyên nhi làm không đúng, nhưng làm cha mà không dạy con là lỗi của cha. Con có tức giận cái gì cũng có thể nói với bác. Đánh người không thể giải quyết vấn đề. Hơn nữa, đàn ông mà đánh phụ nữ sẽ bị người khác xem thường!"

Bên nữ sốt ruột, trực tiếp đem hành động này của Thì Đình cho rằng hắn muốn đánh người.

Dù sao, không có nam nhân nào có thể chấp nhận bản thân mình bị đội nón xanh.

Sắc mặt Thì Đình càng khó coi hơn.

Nhìn hắn ăn quả đắng, Tô Đất Kỳ âm thầm buồn cười, trên mặt lại là một phen khản trương, duỗi một cái tay khác che Ninh cha lại, trừng trừng mắt như con bê, cực kỳ đề phòng mà nhìn Thì Đình,

"Đội nón xanh cho anh là tôi. Có cái gì thì nói chuyện với tôi này. Đừng có mà làm tổn thương người nhà tôi!"

Thì Đình...

Tốt cho một cảnh cha con tình thâm!

Lửa giận trong lòng hắn bùng lên như núi lửa. Con mắt nào của mấy người thấy hắn muốn đánh người hả!

So với Đậu Nga* còn oan hơn!

*“Oan Đâu Nga” là vở ca kịch nổi tiếng của nhà văn Quan Hán Khanh đời nhà Nguyên, tác phẩm được sáng tác dựa trên câu chuyện oan khuất “Đông Hải Hiếu Phụ” trong “Liệt Nữ truyện”. Truyện kể Đâu Nga bị bọn vô lại hãm hại, lại bị thái thú Đào Ngột phán tội chém đầu một cách oan uổng.//

Càng làm cho Thi Đình không nghĩ tới, cha mẹ hẳn đều đứng dậy, bày ra một tư thế khuyên can, bắt đầu hoà giải:

"Trong này khẳng định có hiểu lầm gì đó. Tiểu Đình con buông tay trước, không nên nổi giận. Chúng ta ngồi xuống từ từ nói chuyện."

Cha mẹ Thi gia không tin. Bọn họ là nhìn Ninh Quân Tuyền lớn lên, khéo léo động lòng người như thế, còn ước gì nhận con người ta làm con gái nuôi, làm sao lại gây ra loại sự tình này.

Nhất định là thằng con nhà mình ăn chơi bên ngoài, rồi làm chuyện gì đó khiến cho con bé tức giận!

Bọn họ đồng vợ đồng chồng nhận định như vậy.

Cộng đồng cha mẹ đồng loạt phản chiến, kém chút nữa làm Thi Đình phun ra một búng máu.

Nhìn bốn vị phụ huynh liên kết lại chặt chẽ như sợi dây thừng, hẳn hít sâu một hơi, cố gắng dùng ngữ điệu bình tĩnh nói:

"Con chỉ muốn nói chuyện với cô ấy."

Lúc hẳn nói, con người thâm thúy đen nhánh nhìn chằm chằm Tô Đát Kỷ. Nàng chỉ thấy một loại bề ngỗ thiên hạ phủ xuống nàng.

Những lời này, thoát nhìn là trấn an cha mẹ hai bên. Nhưng Tô Đát Kỷ biết, hẳn đang nói cho mình nghe.

Nàng rất thức thời mở miệng,

"Cha mẹ, cô chú, Thi Đình không phải người như vậy. Có một số việc ở trước mặt mọi người nói không tốt lắm. Anh ấy muốn tâm sự một mình với con. Con có thể hiểu được, mọi người đừng lo lắng."

Tới, nghe một chút!

Quan tâm biết bao nhiêu, hiểu chuyện biết bao nhiêu!

Cha mẹ Thi gia qua một phen như vậy càng thêm khẳng định suy nghĩ của mình. Thi phu nhân hung hăng trừng con trai mình một cái, tỏ vẻ, nếu như con làm mất cô vợ nhỏ tốt như vậy, thì đừng có nhận người mẹ này!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thi Đình vốn đau đầu, hiện giờ lại càng đau.

Thật biết diễn kịch!

Hắn nhìn chằm chằm cái mặt bình tĩnh không dao động của Tô Đát Kỷ, âm thầm mài răng.

Hai người một trước một sau, dưới ánh mắt ân cần của bốn vị trưởng bối lên lầu. Thi Đình một đường đều thành thành thật thật, kết quả vừa đóng cửa lại, hẳn lập tức lộ ra nguyên hình.

Cánh tay dài duỗi ra, đem Tô Đát Kỷ kabe-don ở trên tường.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Oan Đâu Nga (dành cho bạn nào muốn hiểu sâu hơn)*

Đây là một câu chuyện chân thật xảy ra vào triều Nguyên, bởi ảnh hưởng chấn động vào thời bấy giờ, vậy nên đã được ghi vào trong “Liệt Nữ truyện” giống như sử ký vậy.

Nhân vật chủ yếu trong vở ca kịch là một người con gái nhà nghèo vùng Sở Châu, tên là Đâu Nga. Mẹ nàng mất khi nàng còn nhỏ, cha nàng là Đâu Thiên Chương không có tiền trả nợ, lại vội lên kinh dự thi, không có tiền lộ phí, liền bán nàng cho 1 bà góa là Thái Bà làm con dâu nhỏ (tức là con dâu mua từ lúc nhỏ, khi lớn lên phải làm vợ con trai người mua).

Đâu Nga tới nhà họ Thái chưa được 2 năm, thì cậu con trai họ Thái bị bệnh mất, chỉ còn nàng và bà góa họ Thái sống nương tựa vào nhau. Trương Lư Nhi là 1 tên lưu manh ở Sở Châu, cùng với bố là Trương Lão Nhi thấy nhà họ Thái chỉ có 2 người phụ nữ, liền đến ở lý đó, rồi ép lão bà lấy Trương Lão Nhi. Thái Bà thế cô, đành ưng chịu. Trương Lư Nhi lại ép Đâu Nga thành thân với hắn. Đâu Nga cương quyết cự tuyệt và chửi rửa hắn thậm tệ. Trương Lư Nhi căm tức, liền nghĩ kế trả thù.

Mấy hôm sau, Thái Bà bị ốm, sai Đâu Nga nấu cháo. Trương Lư Nhi lén bỏ thuốc độc vào trong bát cháo, rắc tâm giết chết Thái Bà rồi sẽ ép

buộc Đậu Nga. Đậu Nga bưng cháo cho Thái Bà, bỗng Thái Bà thấy buồn nôn, không muốn ăn nữa và chuyển bát cháo cho Trương Lão Nhi ăn. Trương Lão Nhi trông độc, lẩn lộn dưới đất rồi tắt thở.

Trương Lư Nhi đã đổ tội đầu độc cho Đậu Nga, bắt nàng giải lên quan cai trị Sở Châu. Tri phủ Sở Châu là Đào Ngột, một viên quan nổi tiếng tham nhũng, nhận tiền đút lót của Trương Lư Nhi, bắt Đậu Nga ra thẩm vấn, ép nàng nhận tội đầu độc. Đậu Nga bị đánh đập chết đi sống lại, nhất định không chịu nhận tội. Đào Ngột biết Đậu Nga rất hiếu thuận với Thái Bà, liền đem Thái Bà ra đánh đập trước mắt Đậu Nga. Đậu Nga thương Thái Bà tuổi già, không chịu nổi cực hình, đành chịu nỗi oan mà nhận tội. Tên tham quan Đào Ngột đã dùng mọi thủ đoạn ép được cung, liền khép nàng vào tội chết, giải nàng ra pháp trường xử tử.

Trong vở kịch có một màn cảm động lòng người sâu sắc, Đậu Nga trước khi bị hành hình đã phát ra ba lời thề như đinh đóng cột với quan giám trảm:

1. Nếu tôi bị oan, thì “đao chém qua đầu một giọt máu nóng cũng sẽ không rơi xuống đất mà sẽ bắn lên trên dải lụa trắng kia”
2. Nếu tôi bị oan, thì “sau khi thân chết, trời sẽ giáng tuyết dày ba thước, đắp lên thi thể tôi”
3. Nếu như tôi bị oan, sau khi tôi chết thì “từ giờ trở đi, Sở Châu này sẽ hạn hán trong suốt 3 năm liền”.

Lời thề của Đậu Nga ngay sau đó đều đã ứng nghiệm: Máu bắn lên dải lụa trắng, tuyết rơi tháng 6, vùng Sở Châu đại hạn 3 năm.

Nhưng chuyện còn chưa kết thúc, chính là đã ứng với “oan có đầu nợ có chủ”. Thái thú Đào Ngột khi đó là vì đã nhận hối lộ rất lớn mới xét xử sai vụ án oan này, vậy nên Đậu Nga đời đời kiếp kiếp đều không buông tha ông ta.

Trước hết là sau khi thái thú Đào Ngột triều Nguyên chết đã phải vào địa ngục chịu cực hình báo cách (đùng sất nung đỏ đốt da người) vô số lần; vào đời nhà Minh, nhà Thanh lại chuyển sinh thành súc sinh bị giết mấy trăm lần. Những điều này đều quá xa xôi và mơ hồ đối với chúng ta, điều thú vị và cảnh tỉnh người đời nhất chính là, vụ án oan này vẫn kéo dài mãi tận đến ngày hôm nay, Đậu Nga đòi món nợ với ông ta cũng kéo dài mãi đến tận ngày hôm nay. Đào Ngột cuối cùng cũng phải nhận lấy báo ứng đáng có trong dòng chảy luân hồi này.//

(Nguồn: Tinhhoa.net

<https://www.google.com/amp/s/tinhhoa.net/cau-chuyen-luan-hoi-oan-hon-dau-nga-doi-mon-no-500-nam.html/amp>)

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76

Editor: Miêu Bàn Từ

"Ninh Quân Tuyền! Rốt cuộc cô muốn làm trò gì!"

Hắn thấp giọng chất vấn nàng.

Âm thanh lạnh lẽo như băng tuyết trời đông ngưng kết lại, thổi qua làm người ta run rẩy.

Mặt mày tinh xảo gần trong gang tấc, từng đường nét góc cạnh vì tức giận mà lộ rõ ra, như một khối lập thể thượng đế tỉ mỉ tạo nên.

Cho dù đang tức giận, gương mặt này vẫn đẹp mắt như vậy.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Ký chép miệng, cảm thấy tối hôm qua không uống công

"Nói!"

Thì Đình thấy nàng không nói lời nào, lại nghiêm nghị quát lên.

Bên trong thanh âm trầm thấp mang theo lời đình vạn quân.

Sắc mặt hắn vẫn như thường, chỉ là trong hai tròng mắt đen như mực mơ hồ bắn ra tia lửa.

Cho dù tức giận, hấn cũng không có phát tiết ra ngoài. Nếu không cẩn thận xem kỹ, thì không thể nào phân biệt được.

Trong tư liệu nói hấn tuyệt tình máu lạnh, thật sự không có sai.

Nhưng mà Tô Đát Kỳ không để hấn chiếm thế chủ động quá lâu.

Nàng khẽ nhếch khoé miệng, ngẩng đầu, hôn!

Mùi hương tươi mát của thiếu nữ đập vào mặt, đôi môi ngọt ngào chẳng khác nào mật đường áp sát, hơi thở thơm ngọt theo hô hấp xông vào trong thân thể một chút.

Vừa rồi còn la hét muốn từ hôn với mình, bây giờ lại đột nhiên hôn mình, cái động tác không thể hiểu nổi này làm Thi Đình trợn tròn kinh ngạc.

Không có ảnh hưởng bởi được tính, hấn nhanh chóng vươn tay ra đẩy nàng ra.

"Đồng" một tiếng, Tô Đát Kỳ lại đụng vào tường. Editor: Miêu Bàn Tử

Nàng khẽ rên một tiếng, thấp giọng cười khẩy,

"Anh có thể nhỏ tiếng một chút được không? Nếu như cha mẹ anh cùng cha mẹ tôi xông vào, anh giải thích thế nào?"

Mây kiếm Thi Đình nhăn lại, không vui, dùng sức chà đi chà lại trên môi mấy lần, hoàn toàn muốn lau đi hương vị phảng phất của Tô Đát Kỳ,

"Ninh Quân Tuyền, sự kiên nhẫn của tôi có giới hạn. Cô mau chóng thành thật một chút, nếu không.."

"Nếu không anh liền muốn giải trừ hôn ước với tôi?"

Hấn còn chưa nói xong, Tô Đát Kỳ liền thay hấn nói tiếp, thậm chí còn vui vẻ vỗ tay,

"Thật không có gì tốt hơn. Đi thôi, xuống dưới tuyên bố."

Thi Đình nghẹn lời.

Đây là nàng châm chọc tối hôm qua mình dùng chiêu giải trừ hôn ước uy hiếp nàng?

Nghĩ tới đêm qua, sắc mặt của hấn đen hơn đất nòi,

"Tôi không có thời gian chơi với bé gái như cô. Nói thẳng mục đích của cô đi."

Vừa nói, hấn vừa lùi một bước, bảo trì khoảng cách an toàn với nàng, đề phòng nàng "Tập kích" lần nữa.

Hai tay hấn khoanh trước ngực, bày ra một bộ dáng đàm phán, giải quyết việc chung.

Tô Đát Kỳ cũng học theo, duỗi hai tay vòng ở trước ngực, chỉ là...

Nàng nâng đôi gò bồng quỳn rũ đầy đà lên, tạo ra rãnh sâu vô tận cho hấn nhìn.

"Bé? Tôi cũng không bé nha! Tối hôm qua không phải anh sờ rõ ràng rồi sao? Hiện tại có thể sờ lại một chút."

Gân xanh trên huyết thái dương Thi Đình thỉnh thoảng nháy.

Nhìn thấy đôi gò bồng đáng yêu, tron nhẵn mềm mại trước mắt, khiến hấn nhớ lại của ngày hôm qua, cảm xúc nóng bỏng quanh quẩn ở đầu ngón tay.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Bàn tay thon dài mắt tự nhiên nắm chặt thành quyền.

Hấn không tin là nàng không hiểu hấn hỏi cái gì. Nàng chính là cố ý giả ngu, không trả lời trực tiếp.

Hết lần này tới lần khác hấn không còn biện pháp nào đe dọa nàng.

Hiện tại, biện pháp duy nhất là giải trừ hôn ước đã mất hiệu nghiệm.

Thi Đình rất bất đắc dĩ*.

*Bất đắc dĩ: (làm việc gì) ở trong cái thế không muốn chút nào mà vẫn phải làm

Đây chính là mục đích của Tô Đát Kỳ!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Đổi bìa lần N (〰~〰;) hùmmmm*

- *Hôm nay editor buồn + trời mưa lạnh quá nên có 1 chương~~~~ ú oà ú oa~~~~*

□*Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái*□*Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77

Editor: Miêu Bàn Từ

Cả đời này của Thi Đình, từ lúc sinh ra tới nay đều thuận buồm xuôi gió, không có gặp qua một chút khó khăn trắc trở nào.

Cái gì cũng không thiếu, mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay. Thậm chí người nào làm việc gì đều theo ý hấn.

Không có cái gì là hấn không có được. Cho nên đối với hấn mà nói, gặp bất kỳ người nào hay sự tình gì đều vô cùng tẻ nhạt vô vị, không gọi lên một chút hứng thú.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đời trước Đào Văn Tâm nguyện ý đánh cược hy sinh tính mạng để bảo vệ con trai, khiến hấn sinh ra một cảm xúc chưa từng xuất hiện ở trong đời.

Vậy đời này, Tô Đất Ký nàng liền đoạt trước một bước, trước hết để hấn ném thử cái tư vị mất không chế.

Mà ném thử, một lần duy nhất là chưa đủ!

Có nàng ra tay trước như vậy, Đào Văn Tâm ả còn có thể xảy ra chuyện gì?

Tô Đất Ký cười khẩy.

Nhưng Thi Đình làm sao lại tùy tiện nhận thua đây?

Hấn trừng mắt một lát, đột nhiên hỏi:

"Cô thật lòng muốn từ hôn với tôi?"

Tô Đất Ký không chút nghĩ ngợi gật đầu, không mang theo một giây do dự, thậm chí còn có chút cảm giác chờ không kịp.

Biểu hiện như vậy, giống như ước gì phân rõ giới hạn với hấn ngay lập tức.

Làm sao có cảm giác hấn là một cái loại virus nào đó, làm cho nàng tránh không kịp?

(Đoán đúng rồi đó bạn ché:3)

Mất sắc của Thi Đình càng thêm thâm trầm, đáy lòng đột nhiên toát ra chút cảm giác không thoải mái. Nhưng cụ thể là cái gì, lại không nói ra được.

Hấn không muốn lãng phí thời gian đi tìm loại cảm xúc hư vô mờ mịt này, gật đầu đáp ứng.

"Có thể."

Hệ thống vừa nghe được hai chữ này, lập tức nhảy cao đến ba thước.

Hấn muốn chạy thật nhanh, muốn hét to, muốn chống nạnh rồi ra sức cười! Editor: Miêu Bàn Từ

【 Clap clap clap*! Hồ ly ngu ngốc, rốt cục ngươi cũng có ngày bại trận ha ha ha ha ha! Đây là cơ hội cho bản điện hạ ra sân! 】

*Tiếng vỗ tay (trong trường hợp này là vỗ móng:3)

Hắn nâng móng vuốt lên vuốt vuốt chải chải lông trên đầu mình một chút, ưỡn bộ ngực nhỏ mềm, gior cầm kiêu ngạo, chân mèo chanh sả vừa định bước ra sân chỉ đạo, lại nghe thấy nam chính bỏ sung một câu,

"Nhưng mà..."

Thì Đình không vui, nhăn lông mày,

"Trước tiên, cô cần phải đem tất cả sự tình nói rõ ràng cho tôi."

Ngay tại thời điểm hắn nói ra hai chữ "Có thể", Tô Đát Kỳ nhẹ nhàng thờ ra, bộ dáng tươi cười yêu kiều, rất chướng mắt.

Thì Đình thấy nàng như trút được gánh nặng, cảm thấy khó chịu cực kỳ.

Tất cả nữ nhân dưới gầm trời này, thậm chí ngay cả một phần nam nhân, đều nhớ nhung và nằm mơ gả cho hắn.

Kết quả, nàng lại vì từ hôn với mình mà cười đến vui vẻ như vậy?

Thì Đình cũng không phải là thỏa hiệp, mà đang nhanh chóng đánh giá bây giờ nàng muốn gì, đổi một cái đàm phán có lợi.

Từ uy hiếp từ hôn đến uy hiếp không từ hôn, trực tiếp điên đảo.

Nụ cười trên mặt Tô Đát Kỳ dừng một chút, trong mắt chợt lóe lên đùa cợt,

"Ồ? Thuộc là tôi hạ, cưới cũng là tôi lui. Đại tổng tài Thì thần thông quảng đại* hơn tôi nhiều lắm, không biết ngài đây còn muốn biết thứ gì?"

*Thần thông quảng đại: một người ngồi một chỗ nhưng có thể hiểu được những gì đã và đang diễn ra.

Nàng chỉ nói một câu ngắn ngủi, cơ hồ còn mang ý trào phúng, cũng không khiến nội tâm Thì Đình dao động, hắn cứng đầu tiếp tục hỏi,

"Nguyên nhân."

Hai người nói chuyện căn bản là không thông.

"Là tôi muốn "làm" anh nên hạ thuộc. Sau khi "làm" xong thấy kỹ thuật quá kém liền từ hôn thôi~"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đát Kỳ nhún nhún vai, bày ra dáng vẻ cả lơ phất phơ, kiểu như lý do này thường thôi nha.

Sau khi thành công làm bộ mặt soái khí đối diện phủ lên một tầng sương lạnh, mắt hồ ly của nàng cong cong yêu mị, sóng mắt rung động,

"Lại nói, đại tổng tài Thì không muốn từ hôn với tôi như thế, chẳng lẽ là..."

Tô hồ ly cố ý giảm thấp giọng của mình, nhón chân lên, giọng nói thủ thỉ mang theo hơi thở tươi mát chui vào tai Thì Đình,

"Bị tôi ngủ phục rồi?"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Mỗi ngày thả 1 chương cho quyển rữ được hông quý dị *hất hất tóc**

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78

Editor: Miêu Bàn Từ

Thì Đình lạnh lùng nhìn bộ dáng vô lại của nàng.

Phép khích tướng đều đã vận dụng, nàng vì từ hôn mà bắt đầu dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Vậy thì hẳn liền không thuận theo nàng!

Khóe miệng của Thì Đình mang theo một tia lạnh lẽo,

"Sắc đẹp lẫn kỹ thuật chỉ có nhiều đó. Tôi chưa có tìm luật sư đến bắt đền đã là nhân từ."

Đây là trọn mắt nói dối, chê bai nàng xấu sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nói kỹ thuật nàng kém, nàng nhin, dù sao đây là lần thứ nhất. Đời này Tô Đất Kỳ gặp cái gì đều có thể nhin, duy chỉ có một cái không chịu được là người ta nghi ngờ sắc đẹp cùng mị lực của nàng.

"Ha~",

Nàng đánh giá hẳn từ trên xuống dưới như đang lựa một món đồ nào đó, sau đó mới nghiêm ngẫm nói,

"Đại tổng tài Thì đây là đang nhắc nhở tôi, ngủ với anh một đêm còn phải trả tiền đúng không?"

"Cho nên..."

Lông mi cong vút của Tô Đất Kỳ vẫy một cái, tùy ý mà cười,

"Ngài làm thiếu gia kiêm luôn chức "đại gia" trong phòng KTV nha?"

"Có cần tôi tuyên truyền một chút hay không, để mấy chị em tôi thường xuyên đi cổ vũ cho anh nha! Ha ha ha ha ha..."

Thấy Tô Đất Kỳ cười đến run rẩy, lửa giận bị áp chế trong lòng ngực Thì Đình lại dâng lên.

Đây là gián tiếp châm chọc hẳn là vịt?

(Vịt = trai bao // theo editor hiểu))))

Rất tốt.

"Tôi sẽ cho cô cơ hội tuyên truyền",

Trong mắt hẳn lấp lánh tia nguy hiểm, không những không giận mà còn cười,

"Tại hôn lễ của chúng ta."

Tiếng cười thanh thúy của Tô Đất Kỳ im bật, mặt mũi viết bốn chữ không thể tin được, sừng sốt vài giây mới khó chịu chất vấn hẳn,

"Anh có phải bị bệnh hay không! Cùng với một người mình không thích kết hôn, có ý tứ gì?"

Nhìn nàng tức giận đến phòng mả như con cá vàng, khiến tâm tình của hẳn khá hơn một chút, giọng điệu bình tĩnh đáp lại:

"Có ý tứ."

"Anh!"

Tô Đất Kỳ bị sự vô lại của hẳn chọc đến tắt tiếng,

"Cuộc trò chuyện của chúng ta tới đây chấm dứt. Tôi trực tiếp đi tìm cô chú còn hơn!"

Nàng giậm chân một cái, dùng dùng xoay người rời đi. Editor: Mieu Bàn Từ

Nhưng lúc này Thì Đình đã chiếm thế thượng phong, làm sao lại dễ dàng thả nàng đi như vậy?

Cánh tay dài duỗi ra kéo nàng lại.

Tô Đất Kỳ cảm giác được, khóe miệng nhếch lên một cái độ cong giáo hoạt, nhanh nhẹn nghiêng người trốn sang một bên.

"Roẹt roẹt"

Âm thanh xé rách vải vóc vang lên trong gian phòng rộng rãi.

Hai người đồng thời ngậy ngấn cả người.

Lần này Thi Đình không có kéo được người, ngược lại là kéo áo khoác màu trắng gạo của Tô Đất Kỳ xuống. Nghe âm thanh kia, chắc chắn là kéo đến hông rồi.

Áo khoác rớt xuống, nàng mặc một cái váy viền ren màu anh đào, lộ ra tấm lưng trắng ngọc cùng bả vai yêu kiều.

Mà trên lưng là đầy những vết tích xanh xanh tím tím loang lổ, một mực kéo dài đến tận phần che khuất trong váy.

Có thể tưởng tượng được, chỗ bị che dưới váy kia cũng giống như trên.

Da thịt trắng như tuyết, lại điểm xuyên những dấu xanh xanh tím tím, vừa phá lệ chói mắt vô cùng lại lại sinh ra vài tia dụ tình.

Dấu vết kia là hấn lưu lại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Con người Thi Đình bỗng nhiên co rụt lại, màu mực dày đặc cuộn cuộn, như gió bão ầm ầm kéo đến.

Những hình ảnh rời rạc tối hôm qua dần dần được chấp vả trong đầu hấn. Hoạt sắc sinh hương*, điểm lệ mơ màng.

*Hoạt sắc sinh hương:

1. Hình dung nhan sắc xinh đẹp điểm lệ của hoa.
2. Hình dung nhan sắc xinh đẹp điểm lệ của phụ nữ (Ẩn dụ so sánh)
3. Hình dung văn thơ tranh vẽ rất đẹp giống thật.

Mỗi một chuyển động uyển chuyển cùng từng tiếng thở dốc yêu kiều như vang vọng bên tai, sôi trào mãnh liệt.

Tư vị thực cốt tiêu hồn* kia, đã hưởng qua một lần thi khó mà quên được, như khắc ghi vào tận xương tủy. Chẳng khác nào đoá hoa anh túc xinh đẹp làm cho người ta trầm luân vào trong nó.

*Thực cốt tiêu hồn: có thể hiểu là cảm giác sung sướng mãn nguyện khi hoan ái.

Chỉ mới ngẫm lại, liền có chút miệng đắng lưỡi khô.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Lúc truyện còn ở nhà cũ thấy có bạn lưu truyện vô danh sách np..... Vừa này lại có bạn lưu vô (1x1,np)..... (¯_¯)...

Hình như cái np này nghĩa khác phải hơn, ai đó hãy nói cho editor biết với (¯_ ¯) bối rối quá!!!!

- Update: đã khai sáng được chữ np viết tắt là nữ phụ (¯_ ¯)

Có nghĩa nó là np này chứ không np kia:)))))). Editor xin kết thúc vấn đề tại đây~

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỷ thấy ánh mắt hần chăm chú vào trên lưng của mình, không thể thoát ra được, trong lòng dắc ý cười.

Không có loại sinh vật giống đực nào có thể thoát khỏi mị lực của Đất Kỷ nàng, nam nhân cũng giống vậy!

Nhưng trên mặt nàng lại biểu lộ thần sắc tràn đầy chán ghét.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng vội vàng đem áo khoác bị hồng kéo lên, che khuất thân thể của mình, một tác cũng không lộ ra, cười lạnh,

"Thế nào, nhìn thấy vị hôn thê bị người khác yêu thương như vậy cũng có thể nổi lên phản ứng, sợ là cái nón xanh này hơi bị đậm màu đây!"

Bị nàng ngăm trừng phúng một trận, Thi Đình mới hồi phục tinh thần lại. Nhớ tới những lời nàng nói trước mặt cha mẹ hai bên, hần biến sắc,

"Tại sao lại ở trước mặt trưởng bối nói cấm sùng tôi? Cô có ý gì?"

Tô Đất Kỷ lạnh lùng nhún mày,

"Ý trên mặt chữ."

Lại không phối hợp.

Nàng từ chối, nàng cầu xin tha thứ, thậm chí cuối cùng không chịu nổi mà ngất đi, mọi cảnh tượng đấy hần đều nhớ.

Đều không chịu đựng nổi thành như vậy, nữ nhân này nếu còn có sức đi tìm đã nam nhân khác bên ngoài, vậy hần chỉ có thể khâm phục gọi nàng một tiếng - nữ hiệp.

Thi Đình chân dài tiến một bước, lấy tay đè chặt cửa phòng, bày ra tư thế nếu nàng không nói rõ ràng thì đừng hòng mà đi.

"Nói xấu danh dự của tôi?"

Khóe miệng của hần hiện lên một cái độ cong nguy hiểm,

"Vậy tôi không ngại bắt cô đi bệnh viện kiểm tra một chút, thứ đồ trong cơ thể của cô, đến cùng là ai lưu lại!"

"Anh!"

Tô Đất Kỷ sắc mặt đỏ bừng,

"Anh là cái đồ lưu manh sao!"

Thi Đình thấy nàng bị mình chọc tức đến giờ chân, ngược lại cảm thấy trong lòng vui vẻ thêm một chút.

Mèo rừng không nghe thì phải dạy dỗ cho thật tốt. Editor: Miêu Bàn Từ

Hình như hần đã tìm được phương pháp trị nàng.

Thi Đình lại cố ý lấy điện thoại ra, lắc lắc trên tay,

"Dù sao cha mẹ hai bên đều ở tại đây, hôm nay tôi cũng đang rảnh, chúng ta cùng đi bệnh viện một chuyến."

"Cái tên tâm thần này!"

Cả người Tô Đất Kỷ tức muốn xù lông, đoạt lấy điện thoại di động của hần, nghiêng răng nghiêng lợi rống lên,

"Uy hiệp tôi thì có gì giỏi! Nếu anh muốn biết, sao không đi hỏi cái tiểu bảo mẫu thể thân của anh đi!"

Tiểu bảo mẫu? Còn thể thân?

Có người như vậy sao?

Trong đầu Thi Đình có chút phản ứng không kịp.

Cái này không trách hần, đây là biệt danh mà Tô Đất Kỷ đặt cho Đào Văn Tâm sau khi xuyên vào.

Không có nói ả là hầu gái bồi chơi bồi ngủ cùng XXX là đã lưu tình lắm rồi.

Tô Đất Kỷ nói lại một câu, cũng chẳng chờ câu trả lời từ hần, nói trắng ra,

"Tôi hôm qua cô à chụp không ít ảnh tôi cùng một người đàn ông khác đây đưa vào khách sạn, còn có video kích tình. Cô à còn tìm tôi cửa, kêu tôi tranh thủ thời gian từ hôn, cách xa anh ra một chút. Bằng không cô à sẽ đem những bằng chứng này lộ ra ánh sáng, để cho tôi thân bại danh liệt!"

*Thân bại danh liệt: có nghĩa là mất đi thân phận, địa vị (thân bại) và bị phá luôn cả danh dự (danh liệt).

Khỏe mặt nàng không còn che giấu trào phúng, dáng vẻ không thềm đếm xỉa, cứng cổ nói:

"Thay vì để người khác uy hiếp, nắm mũi dất đi, không bằng bây giờ tôi thừa nhận trước!"

"Uy hiếp cô? Ai?"

Thì Đình không nghĩ tới sẽ có được đáp án như thế này, vội vàng hỏi.

Tô Đất Kỷ ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn hấn, không có trực tiếp điểm họ chỉ tên,

"Có thể đi theo anh ra vào, nắm giữ động tĩnh của anh, thuận tiện còn gây thù với tôi, đồng thời là nữ nhân anh thích. Anh nói một chút, còn có ai?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hai điều phía trước thì có người phù hợp, nhưng hai điều phía sau...

"Đối với sự tình của Văn Tâm, tôi không muốn nhắc lại lần thứ hai. Kia là bà nội tôi sắp xếp, mặt khác, lục đục giữa hai người các cô, tôi không có hứng thú."

Thì Đình đã đoán ra người mà nàng châm chọc khiêu khích là ai, lạnh lùng mở miệng.

Tô Đất Kỷ biết, hấn nói là sự thật.

Hiện tại, lấy 3 điểm thiện cảm mà nói, Thì Đình thật sự không có hứng thú với Đào Văn Tâm.

Nhưng Tô Đất Kỷ lại bày ra dáng vẻ bà đây không tin đấy, làm gì nhau.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Bão vào~ lạnh run luôn~ ù oaaaaa~~~~~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80

Editor: Miêu Bàn Tử

"A, Văn Tâm?"

Tô Đất Kỷ hừ lạnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy chê cười,

"Gọi tên thật thân mật nha! Thế anh có nhớ rõ anh xưng hô với vị hôn thê đây thế nào không?"

Xưng hô với nàng như thế nào?

Thì Đình nhớ lại một chút, ngắc ngứ cả người.

Ở trong cuộc sống của hấn, hình như cũng không có xưng hô với nàng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mỗi lần liên lạc đều là Ninh Quân Tuyền chủ động gọi đến, hấn chỉ cần trả lời đơn giản, đối với sự quan tâm của nàng chỉ "Ừ, à" qua loa một chút, nói

chuyện đều không nói quá hai câu, chớ nói chi là chủ động bảo nàng.

Thì Đình nhớ tới buổi sáng hần muốn gọi điện thoại mắng nàng thì trong danh bạ còn chẳng tồn tại số điện thoại của nàng.

Trong ấn tượng của hần, lần mà gọi nàng nhiều nhất chính là buổi tối hôm qua.

Ba chữ "Ninh Quân Tuyền" - gọi cả tên lẫn họ, xa cách đến cực điểm.

Hai hàng lông mày anh tuấn của Thì Đình nhăn lại. Hần không có chú ý đến, vị hôn thê so với chức vụ bình thường trong công ty, gần gũi với cuộc sống của hần hơn.

Bọn họ dường như không giống nhau.

Tô Đất Kỷ nhìn hần lâm vào suy nghĩ, cố nén xúc động trợn trắng mắt.

Lúc trước Ninh Quân Tuyền quá nhu thuận, quá ản ản, vẫn luôn chịu ủy khuất, không hiểu cái bản thân mình cần, mới khiến cho Thì Đình có một loại cảm giác "Duy trì tình trạng như vậy rất tốt", căn bản không chú ý đến cảm thụ của nàng.

Thậm chí ở trong lòng của hần, Ninh Quân Tuyền như con búp bê tinh xảo trong tủ kính, sẽ không khóc không nháo, chỉ có một gương mặt tươi cười, mức độ tồn tại cực kỳ thấp. Ngay cả vị hôn thê mấy tháng không liên lạc, đối với hần mà nói cũng không thấy có cái gì không đúng.

Nhưng Tô Đất Kỷ không muốn như vậy.

Nàng muốn để Thì Đình hoàn toàn nhớ kỹ nàng, biết nàng có tình cảm, còn có giấc mộng mà mình đang theo đuổi!

Nàng còn muốn gõ cửa trái tim cái vị không hiểu tình cảm này, để hần nếm thử mùi vị tình yêu của mối tình đầu!

Đương nhiên.

Là mùi vị thất tình.

Khóe miệng Tô Đất Kỷ điên cuồng mọ nó giương lên. Editor: Miêu Bàn Từ

Thấy Thì Đình trầm mặc không nói chuyện, nàng càng hăng hái.

Một tay nắm chặt quần áo, Tô Đất Kỷ bày ra một bộ dáng đau lòng nhức óc, chán nản nói:

"Thì Đình, tôi không biết có phải anh bị Đào Văn Tâm dụ dỗ hay không. Hiện tại tôi cũng không muốn biết."

"Nếu như anh nguyện ý tin tưởng cô ta vô tội, thuần khiết, vô dục vô cầu, vậy anh cứ tin đi. Còn tôi... Anh muốn tin hay không tôi cũng không cần!"

"Ba!"

Một tiếng thanh thúy vang lên.

Tay còn lại của nàng đánh rớt tay Thì Đình đang cầm ở trước mặt, vịn cửa đi ra ngoài.

Vừa bước ra một bước, Tô Đất Kỷ dừng lại.

"Thì Đình..."

Nàng đưa lưng về phía hần, ánh mặt trời buổi sớm vừa vịn chiếu lên trên thân ảnh tinh tế đứng đó, có thể cảm nhận được một loại gắng gượng quật cường.

"Thật sự là buồn cười. Tình cảm của chúng ta nhiều năm như vậy, lại không bằng mấy tháng sớm chiều cô ta ở chung với anh."

Bên trong giọng nói Tô Đất Kỷ tràn ngập thất vọng cùng thê lương,

"Là một người tôi đã từng thích vài chục năm, anh, thật sự khiến tôi thất vọng cực độ!"

Nói xong, nàng cũng không tiếp tục ở lại, nhanh chân rời đi.

Quyết đoán, quyết tuyệt lại thoải mái.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Để cho một mình Thì Đình đứng dưới ánh mặt trời, im lặng nhẩn mặt.

"Đã, từng thích?"

Ba chữ này, nghe thế nào cũng không thấy vui sướng.

Nàng có ý tứ gì, hiện tại nói là không thích hẳn nữa?

Đại tổng tài Thì đối với tình cảm một chữ cũng không biết, đoán không ra tâm tư của con gái, không hiểu tính nghiêm trọng của chuyện này, lại càng không hiểu nàng lấy đâu ra can đảm như vậy.

Chỉ là... Vì cái gì mà ẩn sâu trong lòng có một âm thanh nói cho hắn biết, ngay tại một khắc khi này, hắn đã mất đi một thứ gì đó vô cùng quan trọng mà sau này không tìm về được?

Tô hồ ly chính thức xoay người làm chủ nhân nha!

Còn đại tổng tài Thì mở ra hình thức bị ngược đãi~

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Trời mưa nên sầu đời:)))))) Sắp có drama để hít nè hahah:))))))

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81

Editor: Miêu Bàn Tử

Thì Đình không kịp tiêu hoá một tràng tin tức nặng đô như vậy, dưới lầu cha mẹ đang hỏi chuyện, đành phải theo Tô Đất Kỳ đi xuống.

Hai người mặt ngoài bình thản bước xuống dưới ánh mắt ân cần của cha mẹ. Ninh cha thấy trên mặt Tô Đất Kỳ không có dị dạng gì, cũng không có vết tích bị khi dễ, liền tranh thủ thời gian xin lỗi,

"Lão Thì à, trong chuyện này, là Tuyên nhi phạm phải sai lầm lớn. Tôn thương đã tạo thành, chúng tôi cũng không kỳ vọng gia đình ông có thể thông cảm. Tôi chỉ muốn đem chuyện này giải quyết tốt hơn."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Vừa nói, ông vừa lấy một tập tài liệu từ cái cặp da bên cạnh.

Mở ra, bên trong là một chồng văn kiện, phía trên là bốn chữ "Chuyển nhượng cổ phần" to lớn, cực kỳ bắt mắt.

"Lão Ninh, ông làm cái gì vậy?"

Thì cha lập tức hiểu rõ ý của ông, nghiêm mặt vội vàng đẩy trở về,

"Tôi sẽ không thu."

Thấy bạn thân như vậy, Ninh cha càng xấu hổ không chịu nổi,

"Cái này coi như là Tuyên nhi sửa lỗi. Mặc dù tôi biết nhà ông không thiếu, nhưng ngoài miệng chỉ xin lỗi thì quá qua loa, đây là một chút thành ý của chúng tôi, xin ông hãy nhận lấy."

Hắn nhìn thoáng qua nữ nhi bảo bối đang ngồi ở bên cạnh, trong ánh mắt mang theo một tia thương tiếc.

"Vì không để cho chuyện này lên men, ảnh hưởng đến danh dự Thì gia, tôi đã sắp xếp cho con bé tới nay xuất ngoại, đời này sẽ không trở lại nữa. Chỉ là tôi cần Thì Đình ủy khuất nửa năm, thời gian nửa năm vừa qua, tôi sẽ tung ra tin tức Tuyên nhi ở bên kia tín ngưỡng tôn giáo khác, không cùng tôn giáo không cưới, thuận tiện đem hôn ước hủy bỏ."

Nói xong, Ninh cha liền đưa mắt nhìn về phía Thi Đình.

Mặc dù cha mẹ Thi gia ngồi ở bên cạnh, nhưng đã là nhiều năm trước kia. Hiện tại, chân chính cảm quyền Thi gia là Thi Đình.

Lại nói, chuyện này chịu ủy khuất lớn nhất vẫn là Thi Đình. Cho nên Ninh cha đặc biệt chú ý đến phản ứng của hắn.

Nàng muốn chạy trốn, cũng sẽ không quay lại nữa?

Thi Đình lại không nhìn ông, mà chuyển ánh mắt sang thiếu nữ yên tĩnh ngồi ở trên ghế salon đối diện, đáy mắt hiện lên một chút cảm xúc không biết tên.
Editor: Miêu Bàn Tử

Làm ra nhiều chuyện như vậy, chụp cho hắn một cái nón xanh không tồn tại, sau đó liền muốn trốn đi sao?

Mơ tưởng!

"Không cần."

Tại lúc hai vị trưởng bối đang đưa qua đây lại phần văn kiện chuyển nhượng, môi mỏng của Thi Đình phun ra mấy chữ.

"Hôn ước của con cùng Quân Tuyền không thay đổi."

Thần sắc hắn thần nhiên, giọng điệu lạnh lạnh, nhưng khi nói ra mấy chữ lại mang cảm giác kiên định, không cho người ta thương lượng một chút nào.

Cường thế bá đạo như hắn, có cách giải quyết dứt khoát cả vốn lẫn lời.

Thi Đình vừa nói xong, liền thấy Tô Đát Kỷ vẫn luôn bình tĩnh ở đối diện trừng mắt tròn vo như thú nhỏ sợ hãi, không thể tin được.

Giống như đang nói, vừa mới trên lầu, nàng đã nói đến khó nghe như vậy, hắn còn có thể chịu đựng?

Tô Đát Kỷ tức giận nhìn chằm chằm hắn, cắn môi, liền mạng nháy mắt cho hắn.

Không thể không nói, bộ dáng sinh động lúc này, so với hình tượng điềm đạm đoan trang lúc trước thú vị hơn nhiều.

Trong mắt Thi Đình in lên bộ dáng sốt ruột đến con mắt đều muốn rút gân kia, đột nhiên cảm thấy kết hôn với nàng, là một ý kiến không tồi.

【 Đình! Độ thiện cảm +2 điểm, tiến độ trước mắt -24/100 】

Hệ thống liền thờ dài một hơi,

【 Bản điện hạ xem như đã nhìn ra, người đàn ông này, ham muốn lạ đời đến như vậy. Thứ có được thì không biết trân trọng, thứ không có được thì tranh giành hết lần này tới lần khác. 】

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Nam nhân, chính là như vậy a",

Tô Đát Kỷ mỉm cười gật đầu,

"Có một câu nói ta thấy thật hay, không có được vĩnh viễn sẽ không ngừng tiến lên tranh giành, mà được thiên vị thì không bao giờ sợ hãi mất đi. Thi Đình chính là ví dụ như vậy."

"Nhưng mà..."

Mắt hồ ly hơi híp lại,

"Ta sẽ vui vẻ, dạy dỗ hắn một câu khác sinh động hơn."

Hệ thống hứng thú,

【 Câu gì? 】

Đuôi mắt cực mịn của Tô Đát Kỷ nhếch lên, vô cùng phách lối,

"Lúc trước ta, ngại xa cách. Hiện tại ta, ngại không với tới nổi!"

Mèo con nho nhỏ lắc thân thể một cái, kẹp chặt đuôi nhỏ của mình.

Rõ ràng người là Yêu Cơ nương nương lấy sắc hầu người, vì cái gì lại mang khí chất của nữ vương mạnh như vậy a! Quảng!

Đại tổng tài Thì đã bị liệt là đối tượng phụ đạo số một trong "Hệ liệt dạy làm người của Tô hồ ly"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

Kịch nhảm của editor:

Thì Đình: " Cô ấy thực thú dị! "

*Tô hồ ly: * tháo guốc ra phang thẳng vào đầu hấn * Thú dị cái "beep"!!!!*

Người chứng kiến: (°▽°)...

- Kích thích không quý dị:)))))) Có muốn bạo chương sương sương không quý dị:)))))) Comt cho editor biết đi nà:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82

Editor: Miêu Bàn Từ

Một hồ một mèo đối thoại thông qua sóng điện não nên không ảnh hưởng đến những người khác.

"Cái gì?"

Các vị phụ huynh nghe được câu nói của Thì Đình thì giật mình.

Ngày hôm nay thật sự gặp quý.

Đầu tiên là Ninh Quân Tuyền một lòng một dạ muốn gả cho Thì Đình lại đưa ra yêu cầu từ hôn. Hiện tại là Thì Đình bị đội nón xanh không đồng ý từ hôn với Ninh Quân Tuyền.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hai đứa này đều bị trúng tà sao?

(Editor:.... Bốn vị, đây là con của bốn vị đấy:))))

Bốn người đưa mắt nhìn nhau, trong thời gian ngắn cục diện có chút xấu hổ.

"Thật ra giữa con với Quân Tuyền có chút hiểu lầm."

Thì Đình mặt không biến sắc thân nhiên giải thích một câu.

Tô Đất Kỳ vừa muốn phản bác, liền thấy hấn ném cho mình một cái ánh mắt không có ý tốt, chậm rãi nói:

"Sự thật đêm qua, Quân Tuyền là cùng với con..."

Hấn muốn đem chuyện tối ngày hôm qua nói hết ra? Hấn đang uy hiếp mình!

"Thì Đình!"

Nàng giả vờ bối rối, sốt ruột đến mức đứng lên ngắt lời hấn.

Thì Đình chính là cố ý.

Hắn biết Tô Đất Kỳ không dám ở trước mặt cha mẹ hai bên nói ra chuyện tối hôm qua. Như thế, đừng nói là từ hôn, khả năng sáng mai bọn họ trực tiếp tiến vào giáo đường cử hành hôn lễ. Editor: Miêu Bàn Tử

"Ừ? Anh nói không đúng sao?"

Hắn còn rất vô sỉ hỏi lại.

Tô Đất Kỳ bị uy hiếp, chỉ có thể cắn răng, khuất nhục gật đầu,

"Không sai, anh nói đúng."

Mắt nàng đầy lửa giận, gắt gao trừng mắt với Thi Đình, như muốn hắn ngậm miệng.

Nhưng trong lòng đã sớm nở hoa, hướng về phía hệ thống đắc ý nói:

"Người nhìn, ta nói cái gì là có cái đó. Hắn không có khả năng từ hôn. Một chiều này, gọi là lấy lui làm tiến!"

Hệ thống không nói chuyện, nhìn về phía Thi Đình. Cái bản mặt kia bởi vì bức bách Tô Đất Kỳ thành công mà có chút vui vẻ, yên lặng thấp cho hắn một cây nến đỏ phừng phừng.

Đáng thương nam chính a~ Người tự cho là mình tính toán đem hồ ly tinh này vô kế khả thi*.

*Vô kế khả thi: không còn cách gì có thể đem ra dùng được.

Nhưng hoàn toàn không nghĩ tới, giây đầu tiên hai người chạm mặt nhau, người đã bị nàng sắp xếp rõ ràng nha!

Ngay tại lúc Thi Đình và Tô Đất Kỳ đang nhắm nháp thắng lợi của riêng mình ở trong lòng, một âm thanh bất ngờ vang lên muốn nổ tung biệt thự Thi gia.

"Cháu trai ngoan của bà, cháu tuyệt đối đừng bị nha đầu chết tiệt không muốn mặt kia lừa gạt!"

Âm thanh dữ dội, mang theo một cỗ khí thế rung trời chuyển đất hướng thẳng tới mọi người.

Thần sắc mọi người không giống nhau quay đầu lại, chỉ thấy một bà lão tinh thần quắc thước, ba chân bốn cẳng từ trên lầu lao xuống.

*Quắc thước: có vẻ mạnh khỏe, nhanh nhẹn và rắn rỏi.

Câu nói kia khiến sắc mặt tất cả mọi người ở đây rất khó coi, chỉ có Tô Đất Kỳ là sáng rực như sao,

"Thần trợ giúp của ta xuất hiện!"

Người đến, chính là bà nội của Thi Đình. Trừ Đào Văn Tâm ra, bà ta là người không thích Ninh Quân Tuyền nhất trong vị diện này.

"Mẹ, mẹ làm cái gì vậy! Mẹ có chuyện tìm con nói riêng là được rồi, con hiện tại không bận đâu."

Thì cha biết bà không thích Ninh Quân Tuyền, sợ bà lại nhúng tay quấy nhiễu, trước hết đứng ra ngăn cản.

Cái câu "Nha đầu chết tiệt không muốn mặt kia" thực sự rất khó nghe, Thì cha quay đầu về phía lão bằng hữu cười xin lỗi một tiếng.

Mặc dù trong lòng vợ chồng Ninh gia không thoải mái, nhưng dù sao người ta cũng là trưởng bối Thì gia, Thì cha cũng đã hỏi thăm qua, chỉ có thể cố gắng kìm nén.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Không nghĩ tới bà già kia được đà lấn tới, lướt qua người Thì gia, xông thẳng về phía Tô Đất Kỳ, giơ tay muốn đánh mặt của nàng.

!!!

Đương nhiên Tô Đất Kỳ sẽ không ngồi chờ chết, nàng không có đam mê bị đánh. Mặc dù rất muốn tát lại một cái trước, nhưng nhìn xung quanh một vòng là người Thì gia, nàng đành phải nhịn xuống.

Không đánh được, ta còn không biết trốn sao? Nàng định lùi về sau một bước, nhưng có người vượt lên trước chặn bà ta lại.

(Đoán xem))))

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Tôi, tôi, tôi, drama đậm chất axit sulfuric hahahahhahahaha

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83

Editor: Miêu Bàn Tử

Là Thi Đình.

Bà nội Thi ở tại chỗ không làm gì được, gào khan,

"Cháu trai lớn đáng thương của bà! Cháu ngăn bà lại làm gì, để bà giúp cháu đánh chết tiện nhân để tiện không biết xấu hổ này!"

"Ngay cả nón xanh cô ta còn dám cho cháu đội, sau này mà cưới về thì chẳng phải chiếm lấy gia sản Thi gia cho dã nam nhân sao! Nói không chừng bây giờ trong bụng cô ta đã có mầm mống của dã nam nhân, muốn làm vậy bản huyết mạch Thi gia chúng ta!"

Lời nói vô cùng khó nghe, trong nháy mắt vợ chồng Ninh gia mặt đen như nhọ nồi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ im lặng, trong lòng lặng lẽ trợn trắng mắt. Ghê thật, nhà bà có phải là thừa kế hoàng vị không thành công hay không, cứ mở miệng ra một tiếng là gia sản rồi huyết mạch.

Cái lúc cô nải nải làm sùng phi hoàng gia, tổ tông mười tám đời của bà còn chưa có sinh ra đâu.

Thì cha vội vàng đi lên cứu vớt,

"Mẹ! Mẹ lại nghe người làm nói bậy bạ gì vậy! Cái kia cũng là hiểu lầm, thật sự không có chuyện đó! Là ai ở trước mặt mẹ nói hươu nói vượn thế?"

Nhưng bà nội Thi không nghe ông giải thích,

"Con đừng có hù mẹ! Trong tay của mẹ có chứng cứ rõ ràng, hai người các con ngu xuẩn mới bị tiểu tiện nhân này lừa!"

"Mẹ! Trong nhà còn có khách, có chuyện gì chờ một chút rồi nói."

Thì cha cực kỳ đau đầu, kiềm chế tức giận lại khuyên nhủ.

Bà nội Thi hiện tại đang nổi lửa ngút ngàn, làm sao rảnh mà nghe,

"Con còn coi bọn họ là khách? Bọn họ đang làm tiền con đấy!"

Nói xong, bà trừng mắt khinh bỉ Tô Đất Kỳ một chút, sau đó bày ra một bộ dáng cao cao tại thượng,

"Hiện tại tôi chưa cho cô chút mặt mũi, cô mau nhanh chóng thừa nhận. Bằng không... Hừ hừ, tôi để cho cô hối hận không kịp!"

Vai phụ ra sức trợ giúp như thế, mình làm nhân vật chính, sao có thể không phối hợp nha? Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỳ lập tức tỏ thái độ vô cùng tốt,

"Bà nội Thi nói rất đúng, cháu không xứng với Thi Đình. Cho nên vẫn là từ hôn đi."

"Nghe một chút! Các người nghe, chính miệng cô ta thừa nhận!"

Bà nội Thi vô cùng đắc ý, hồng quang đầy mặt giống đánh trận thắng.

Thì Đình nhìn Tô Đất Kỳ không có ý tứ giải thích cho bản thân một chút, đáng vẻ vẫn ước gì giải trừ hôn ước cùng hắn, trong nháy mắt dấy lên một túm lửa.

Cái con mèo rừng này, thật đúng là không nghe lời! Lúc nào cũng nghĩ đến việc chạy trốn.

"Cháu nói, hôn ước của cháu cùng Quân Tuyền, không có bất kỳ thay đổi nào."

Âm thanh của Thi Đình vẫn lạnh lùng như cũ, chỉ là lúc này cả người phát ra khí chất vương giả, làm kẻ khác có chút sợ hãi.

Bà nội Thi rút cổ một cái, nhưng vừa nghĩ tới mình mới là trưởng bối, hẳn là cháu của mình, cổ lực lượng cao cao tại thượng lại nổi lên. (Gen di truyền tốt ghê gớm)

"Bà thấy cháu là bị hồ ly tinh này mê tâm đi!"

Nói xong, lại quay sang trừng Tô Đất Ký một cái, giờ ipad trong tay lên, ấn mở video.

"Mấy người đều mở mắt cho to, nhìn cho kỹ vào! Đây chính là chứng cứ chứng minh cô ta ở ngoài làm loạn!"

Độ phân giải video không quá cao, hẳn là không phải dùng thiết bị chuyên nghiệp quay lại. Hình tượng có chút mờ hồ, nhưng có thể từ hoàn cảnh nhìn ra, đây là bên trong hành lang khách sạn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ở trong video, một thiếu nữ thân hình yếu đuối, mặc lễ phục màu trắng, bước chân vội vàng, đột nhiên ngừng lại trước một cánh cửa.

Nàng lộ ra nửa mặt, khuôn mặt tinh xảo đẹp đẽ, nhìn có chút quen mắt.

Thiếu nữ sốt ruột đưa tay ấn vài cái lên chuông cửa.

Qua vài giây đồng hồ, đột nhiên bên trong cánh cửa trước mặt mở ra.

Chỉ thấy nàng giơ tay lên, chào một câu, "Hi, tiểu chó săn ~ "

Một âm thanh quen thuộc vang lên, ký ức trùng điệp kéo về trong đầu, Thi Đình tròn to hai mắt, nhanh chóng đoạt lấy ipad, tay chân có chút luống cuống bấm tắt video.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Axit vẫn còn, chưa hết:)))))) đọc từ từ thôi quý dị:))))))*

- *Do kinh già yêu trẻ nên xung hô vẫn lịch sự:)))))) chứ thật ra editor muốn văng tục lắm:))))))*

- *Quý dị cũng đừng để ý mấy câu đâm chọc ở trong ngoặc của editor: 3 cái đó là phòng ngừa lỡ như truyện bị mang đi còn biết là bản dịch của mị:v*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

Editor: Miêu Bàn Từ

"Cháu trai, cháu làm gì vậy? Nhanh lấy ra cho mọi người xem, chính cháu cũng xem kỹ một chút. Xem cái tiểu tiện nhân này đội xanh cho cháu như thế nào!"

Bà nội Thi thực sự không rõ hành động này của hẳn, vươn tay muốn cầm về. Đáng tiếc, Thi Đình không cho bà cơ hội.

Không cần nhìn, hẳn cũng biết kịch bản phía dưới là gì.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thật sự có người chụp lên Tô Đất Ký ở khách sạn bị hẳn kéo vào trong phòng!

Nàng không có nói dối.

Thì Đình phản xạ có điều kiện liền ngừng đầu xem nàng, nhưng nàng không có nhìn hắn, trên mặt còn mang theo vài tia khinh thường.

Tựa như đã sớm biết sẽ có chuyện như vậy xảy ra.

Đúng rồi! Mi tâm hắn nhăn lại, vừa rồi trong phòng nàng đã nói, Đào Văn Tâm cầm ảnh chụp cùng video đi uy hiếp nàng.

Lúc ấy hắn chỉ coi là nàng không thích Đào Văn Tâm, cho nên mới cố ý nói xấu. Bởi vì lấy sự hiểu biết của hắn đối với Đào Văn Tâm, cô không phải loại người như vậy. (Chỗ này cần tặng cho nam chính một nụ cười từ thiện:))

Nhưng mà hiện tại, video trong tay bà nội, lại như một bàn tay to lớn hữu lực, trực tiếp đánh trên mặt của hắn.

Chẳng lẽ, hiểu biết của hắn đối với Đào Văn Tâm chỉ là một phần nhỏ? Cũng như chính mình trước kia không hề biết, Ninh Quân Tuyền lại có một mặt quật cường như thế. Editor: Miêu Bàn Tử

Chúng có xác thực không ngừng đánh thẳng vào nhận biết lâu năm của Thì Đình, nhưng hắn cũng không có định tội liền cho Đào Văn Tâm. Dù sao bây giờ chưa có cái gì chứng minh, video này là cô quay.

【 Đình! Độ thiện cảm +1 điểm, tiền độ trước mắt -23/100 】

Bởi vì áy náy, độ thiện cảm của Thì Đình tăng lên một chút.

Nội tâm Tô Đất Kỳ không hề dao động. Đối với cái tên quý keo kiệt này, nàng đã quen rồi.

Vẫn là ngồi xem cái tên quý tự cao tự đại này bị đánh mặt, tâm tình sáng khoái hơn nhiều.

Thì Đình không xác định được ai quay cái video này, Tô Đất Kỳ lại biết rõ nhất, thậm chí...

Cái video này có thể xuất hiện ở đây, cũng là tự nàng sắp xếp!

"Nha~ nói sắp xếp tốt cũng không đúng. Rõ ràng ta chẳng có làm gì mà",

Mắt hồ ly to tròn chớp chớp, chu chu mỏ vô tội,

"Ta chỉ là trợ giúp, cổ vũ các nàng đi làm chuyện mình muốn làm nha~"

Hệ thống nhìn đáng vẻ trong ngoài đối lập này, im lặng ngưng nghen.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ, vì cái gì mà con hồ ly tinh này sau khi về đến nhà liền không kịp nghỉ ngơi, cố ý chạy đến trước cửa phòng của Đào Văn Tâm, lớn tiếng nói mình lập tức muốn đến Thì gia đính hôn.

Hồ ly tinh này cố ý đánh thức Đào Văn Tâm, làm cho ả nghe thấy lời này, thúc đẩy ả cầm bằng chứng đi phá hư nha!

Quả nhiên, Tô Đất Kỳ chân trước vừa ngồi xe ra cửa, chân sau Đào Văn Tâm đã mang theo video kích tình kia chạy thực mạng tới Thì gia, trực tiếp tìm bà nội Thì.

Hai người chán ghét Ninh Quân Tuyền đến cực điểm cùng ở chung một chỗ, lại có chứng cứ rõ ràng để đuổi nàng ra khỏi cửa như thế, làm sao có thể kiềm chế nổi đây?

Thế là bà nội Thì xông xuống như gió.

Hồ ly tinh này nói không sai. Thật sự những thứ này, nàng không có nhúng tay. Nhưng mỗi một bước nàng đều tính toán tỉ mỉ, mang những người này giẫm vào cạm bẫy mà nàng thiết kế, làm việc cho nàng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Đáng sợ nhất là, mặc kệ Thì Đình cùng những người khác kiểm tra ra sao, những chuyện này đều không dính trên người nàng.

Bởi vì mỗi một sự kiện, đều là những người này tự nguyện đi làm.

Trong lòng mỗi người đều có một hạt giống ác ma, nhưng phần lớn sẽ không phá đất mọc lên. Tô Đất Kỳ không chỉ tưới nước cho chúng, mà còn có lòng tâm bồ, bồi dưỡng chúng lớn lên, để chúng nở ra một đóa hoa ác ma!

Cấp độ này mới thật sự là giết người không thấy máu a.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Như cũ, axit chưa hết:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85

Editor: Miêu Bàn Từ

Bên kia bà nội Thi vẫn còn huyền thuyên không ngừng, mở miệng một cái là tiểu tiện nhân, không muốn mặt, Ninh cha thật sự không nhịn nổi nữa, đứng dậy tạm biệt.

"Nếu Thi Đình đã nói như vậy, chuyện này liền để cho hai đứa tại nó quyết định. Công ty của tôi còn có việc, tôi về trước."

Ông đưa tay nắm ở bà vai Tô Đất Kỳ, nửa là bảo vệ nửa là đẩy, muốn mang nàng đi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cha mẹ Ninh gia thậm chí bắt đầu đồng ý hành động từ hôn của con gái.

Lúc trước cảm thấy Thi Đình nơi nào cũng tốt, thông gia lại là bằng hữu lâu năm, con gái gả tới sẽ không chịu ủy khuất. Ai mà biết, vị bà bà này lại nhìn không vừa mắt con gái bảo bối nhà mình như vậy.

Thấy bọn họ muốn đi, bà nội Thi càng không chịu, khóc lóc om sòm, chơi xấu vờ ngã xuống trước mặt Ninh cha,

"Thế nào, có tạt giặt mình rồi phải không? Tôi nói cho các người biết, nếu hôm nay các người không từ hôn thì đừng có bước ra khỏi cửa Thi gia!"

Có cơ hội như vậy, bà phải nắm bắt thật tốt, đem cái tiện nhân này quảng đi, lấy một vị trí cho Đào Văn Tâm!

Cười một đứa thiên kim tiểu thư danh giá vào (đang nói Thi phu nhân - mẹ Thi Đình), không chỉ đem con trai bà xoay vòng vòng, còn nắm quyền ở trong nhà, thật sự không thừa một chút mặt mũi nào cho bà.

Cho nên, không thể để Thi Đình lại cưới thêm một đại tiểu thư!

Bằng không thì về sau, cái bà bà không học thức này bị mẹ chồng nàng dâu bọn hấn giày xéo đến chết hả?

Thì cha bó tay toàn tập,

"Mẹ! Người đang khỏe mạnh mà làm gì vậy! Có phải là tối hôm qua ngủ không ngon không? Con đỡ mẹ lên lầu nghỉ ngơi một lát."

"Con cút sang một bên cho mẹ!"

Bà nội Thi một tay mười phần khí lực đẩy ông ra, không nghĩ tới lại đẩy trúng một khối cơ bắp cứng rắn.

Bà ngẩng đầu nhìn lên, là Thi Đình ngăn ở trước mặt.

Vừa muốn tận tình khuyên bảo hấn từ hôn với Tô Đất Kỳ, Thi Đình lại mở miệng trước,

"Di Lý, di Phuong, đỡ bà nội lên lầu."

Lại muốn cứng rắn đưa bà lên lầu? Cháu trai bà thế mà giúp đỡ cái tiểu tiện nhân kia? Editor: Miêu Bàn Từ

Thật sự là bị mỡ heo làm mê muội tâm trí!

Bà nội Thi trợn mắt thờ đốc, đang định mở miệng gào thét, ánh mắt hung thần đầy sát khí của Thi Đình quét tới, miệng bà run run hai lần, thân thể liền có chút mềm nhũn, ngay lập tức bị đỡ đi.

Tô Đất Kỳ không có hứng thú với màn anh hùng cứu mỹ nhân của hấn, không thèm bỏ thí cho hấn một ánh mắt. Thậm chí... Còn muốn phá!

"Chờ một chút",

Nàng kêu lên,

"Ồ trước mọi người vũ nhục với nói xấu nhân cách của tôi như thế, chẳng lẽ bà nội Thi không cho tôi một lời xin lỗi sao?"

Nhân vật phụ giúp đỡ tốt đến vậy, nhanh rồi đi thì hơi phí nha~

Quả nhiên, bà nội Thi bị một lời kích thích, lập tức muốn nổi điên, thoát khỏi sự nâng đỡ của hai người làm, xông trở lại,

"Tôi nhò vào! Nữ nhân thói không biết xấu hổ! Cô chờ đó, trong tay tôi còn có video của cô."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đát Kỷ cũng rất xem thường,

"Hiện tại kỹ thuật Photoshop phát triển như thế, tùy tiện vung ra mấy đồng liền nhận được thứ mà mình muốn. Bà bỏ ra bao nhiêu tiền để làm vậy? Chớ để bị hồ còn giúp người khác đếm tiền nha~."

Đây là nói bà giả tạo chứng cứ? Còn châm chọc bà lớn tuổi, đầu óc không dùng được bị người ta lừa gạt?

Bà nội Thi giận điên lên, chỉ ngón tay vào nàng, muốn đem người chọc thủng,

"Cô còn dám giáo biện! Tôi cho cô biết, những cái này là tự tay Văn Tâm quay chụp! Con bé tận mắt thấy cô đi ra ngoài tìm dã nam nhân! Làm sao có thể là giả!"

Mắt hồ ly của Tô Đát Kỷ híp lại, thỏa mãn cười.

Rất tốt, thù phạm phía sau màn đen đã bị khai ra ~

- - - - -

Tô hồ ly vui vẻ đến mức vỗ tay ba ba ba,

"Chúc mừng bà nội Thi thu hoạch được một huân chương đồng đội heo!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Hahahahhahahahahah:))))

- Thì nãi nãi hahahahhahaha:))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86

Editor: Miêu Bàn Từ

Thật sự là Đào Văn Tâm!

Trên mặt Thi Đình lập tức phủ lên lo lắng.

Vừa nãy trên lầu, hần còn biện hộ giúp cô trước mặt Tô Đát Kỷ, không nghĩ tới cái đánh mặt hung ác lại đến nhanh như vậy.

"A",

Tô Đát Kỷ nghe được đáp án này, ngược lại cười lạnh một tiếng, hiểu rõ nói,

"Nếu như là cô ta làm, vậy tôi chẳng ngạc nhiên một chút nào."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nói xong, nàng cũng không giải thích, lôi kéo cha mẹ Ninh gia đang muốn nói lại thôi đi ra ngoài.

Cả người nàng từ trong ra ngoài lộ ra một cỗ khí phách "Ta biết người hại ta, nhưng ta lười so đo cùng người".

Bà nội Thi thấy nàng muốn đồ oan cho Đào Văn Tâm, làm sao có thể nhẫn nhịn được.

Bà bước nhanh về phía trước muốn kéo nàng lại, hùng hổ dọa người,

"Văn Tâm lương thiện như vậy, làm sao lại hại cô! Tự mình làm chuyện sai còn muốn hắt nước bẩn cho người khác! Cô là cái đồ yêu tinh tâm địa đen tối hại người! Nhìn xem tôi làm sao xé nát cái miệng của cô!"

Thấy đối phương khí thế hung hãn, Tô Đất Kỳ chẳng những không chạy cũng không tránh, ngược lại còn dừng bước, đột nhiên xoay người lại, đối đầu chính diện.

Trước đó bà ta sợ nàng chạy trốn, một lòng một dạ xông về phía trước. Bây giờ bị cái xoay người không báo trước của nàng làm rối loạn trật tự.

Mất thấy hai người sắp đụng vào, dưới chân bà trắng gấp, ngã về sau một cái, kém chút nữa ngã chổng vó. Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ cố ý đùa ác, dọa bà ta một chút, trong lòng dâng lên sáng khoái, mắt lạnh nhìn bà.

"Lúc đầu tôi thấy cô ta đáng thương, muốn để lại một phần mặt mũi, không muốn truy cứu. Nhưng bà lại vì cô ta mà ra mặt, bầm dập tôi không buông. Vậy thì Ninh Quân Tuyền tôi cũng không nhận phần ủy khuất này!"

"Bảo cô ta ra đây, chúng ta ba mặt một lời!"

Nàng nói năng đầy đồng dục, không chút sợ hãi, ánh mắt trong trẻo kiên định, chính thức tuyên chiến cùng nữ chính!

Hệ thống nghe những lời đường hoàng này, nhếch miệng, trong lòng âm thầm đâm chột,

【 Sự thật là người không muốn buông tha cho nữ chính có đúng hay không! 】

Hồ ly tinh này cực kì lười, nếu không có chỗ tốt, làm sao lại tốn nhiều nước bọt ở một cái vai phụ như thế?

Nàng cùng bà già này phé đi nửa ngày nói chuyện, chính là để nâng Đào Văn Tâm lương thiện đang ở trên lầu lên mười tám nấc thiên đường, sau đó khiến ả không xuống đài được.

Dạng này, chờ đến lúc bị vả mặt, mới càng vang dội hơn!

Đương nhiên bà nội Thi không biết kế sách trong nội tâm nàng, vừa nghe khiêu khích, lại nổi trận lôi đình.

Loại gái điểm phé phẩm rách nát mà dám phách lối như vậy?

Con trai cháu trai đều bị hồ ly tinh này mê hoặc, hết lần này tới lần khác còn giúp nàng.

"Cô chờ đó! Đợi sau khi Đào Văn Tâm đem những chuyện xấu xa của cô nói hết ra, đến lúc đó nhìn xem cô còn dám vác mặt kết hôn với Thi gia chúng ta hay không!"

Bà nội Thi bị chọc giận, lý trí đã bị lửa giận thay thế, không chút do dự tiếp nhận chiến thư này.

Liền tiếp nhận dễ dàng như vậy?

Quá yếu.

Cảm giác bản thân nói chuyện với bà ta là đang khi dễ quần thể yếu ớt, đầu óc tàn tật.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ khe khẽ hừ một tiếng, cũng không ngăn cản, để bà đi lên lầu gọi Đào Văn Tâm.

Chiều đầu tiên mà Bạch liên hoa am hiểu nhất, chính là gặp chuyện không cần ra mặt, sử dụng người khác làm vũ khí. Cái loại này, dù cho bị đánh mặt, cũng không phải mặt của ả. ả vẫn như cũ, giả vờ không có làm gì khiến người khác buồn nôn.

Tô Đất Kỳ lại không chơi như thế.

Muốn tránh sau lưng người khác rồi đâm ta?

Không có cửa đâu!

Ta muốn cùng người đối đầu chính diện!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Axit không những không hết mà còn mạnh hơn:))))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87

Editor: Miêu Bàn Tử

Đào Văn Tâm trốn ở trong phòng bà nội Thi, vừa thấp thỏm vừa chờ mong, hoàn toàn không biết mọi chuyện xảy ra ở bên ngoài. Nghe thấy tiếng bước chân đến gần, kích động đến mức tim muốn nhảy ra ngoài.

Chắc chắn là anh Đình thấy rõ bộ mặt thật của nữ nhân kia, tới đây cảm ơn mình!

Đào Văn Tâm vội vàng vuốt vuốt tóc của mình, chỉnh lại quần áo, trên mặt nở một nụ cười dịu dàng, ánh mắt óng ánh, lòng tràn đầy mong đợi nhìn cánh cửa kia mở ra.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nụ cười trên mặt liền cứng ngắc.

Đáng tiếc, khuôn mặt soái khí mà hằng đêm mơ mộng không thấy, đập vào mắt lại là khuôn mặt vụn vỡ, tức đến bốc khói của bà nội Thi.

"Đi! Cùng bà xuống dưới, chúng ta xé nát mặt cái con dâm phụ kia!"

Bà nội Thi cầm tay ả, không nói thêm lời nào liền kéo xuống dưới.

Đào Văn Tâm như lọt vào trong sương mù, không có rõ tình trạng gì, bị lôi kéo đến giữa phòng khách.

Tô Đất Kỳ không cho nàng cơ hội thở dốc, hất cằm lên, từ trên cao nhìn xuống ả, trực tiếp hỏi như bắn rap,

"Cái video kia là do cô quay lên?"

"Tôi đội nón xanh cho Thi Đình, là cô tận mắt nhìn thấy?"

"Tại sao cô muốn hại tôi?"

Những câu hỏi tuôn ra đình tai nhức óc nhức cả linh hồn.

Ánh mắt của nàng sắc bén, mang theo phần nộ uy nghiêm, quanh thân bá khí mười phần!

Đào Văn Tâm co rụt cổ lại, gương mặt nhỏ bé kia lập tức trắng bệch.

Ả cùng bà nội Thi nói qua, video có thể tùy tiện xem, nhưng không thể nói cho mọi người biết là ả quay, như thế ả sẽ bị đưa lên đầu đề câu chuyện vong ân phụ nghĩa. Làm thế nào mà Ninh Quân Tuyền lại biết rồi?

Ả cẩn thận từng li từng tí nhìn một vòng, ánh mắt mọi người đều chăm chăm ở trên người ả, lộ ra vẻ không đồng ý, cha mẹ Ninh gia luôn luôn hòa ái càn là trọn mắt nhìn.

Trong lòng Đào Văn Tâm dâng lên một cổ ứ khuất nồng đậm.

Rõ ràng mình là sứ giả chính nghĩa, vạch trần việc ác của nàng. Vì cái gì mà bọn họ không có cảm ơn mình, ngược lại còn tùy ý để Ninh Quân Tuyền khi dễ mình? Editor: Miêu Bàn Từ

Bởi vì địa vị nhà nàng tốt hơn mình sao?

Cái này chẳng lẽ không phải ý thế hiếp người sao!

Cảm xúc bất mãn, phần uất, không phục sôi trào mãnh liệt, đan vào một chỗ, Đào Văn Tâm không cam lòng đến nội thương, lại chỉ dám để ở trong lòng, không biểu lộ ra chút nào.

Kinh nghiệm nhiều năm ăn nhờ ở đậu, ả lại lọc lõi ra vũ khí đặc biệt của mình -- giả bộ đáng thương.

Ả giả vờ móp méo miệng, lông mày nhỏ dài rủ xuống, trong đôi mắt thật to óng ánh nước, lập tức liền bày ra một bộ dáng vừa thấy mà yêu.

"Chị, chị Ninh... Em, em không có..."

Đào Văn Tâm hơi nhỏ giọng áp úng, hai bàn tay đan xen một chỗ, thật giống như bị Tô Đát Kỷ khi dễ không dám lên tiếng, con người ngậm nước mắt nhu nhược hướng về Thi Đình cầu cứu.

Người chưa kịp nói, nước mắt đã rơi.

Một chiều này, Bạch liên hoa dùng thật thuận buồm xuôi gió. Nước mắt kia như không cần tiền nói đến là đến.

Ả dựa vào tuyết chiều này, một đường mà mua tâm biết bao nhiêu người.

Mặc dù Thi Đình sẽ không đích thân đến cứu ả, nhưng hắn cũng không thích nhìn loại cục diện này.

Chỉ cần hắn nhường mảy, Ninh Quân Tuyền một lòng một dạ trên người hắn lập tức liền sợ.

Đáng tiếc... Ngày hôm nay chiều này không dùng được!

Sắc mặt Thi Đình bình tĩnh, chỉ ngồi ở trên ghế salon lạnh lùng nhìn, lông mày cũng không có động một cái.

Cái này không đúng.

Không phải hắn nói không chịu được hai cái nữ nhân nhảm chán cái lộn trước mặt, không có ý nghĩa sao?

Thế nhưng hiện tại vì cái gì mà một chút thần sắc không thoải mái cũng không có lộ ra?

Đào Văn Tâm không biết vì sao, trong lòng đột nhiên có chút hốt hoảng, nước mắt liền đổ rào rào xuống.

"Cô khi dễ Văn Tâm làm gì!"

Ngược lại bà già bên cạnh ngăn trước người ả, thay ả bênh vực kẻ yếu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đát Kỷ thật sự là muốn tức quá hoá cười. Con mắt nào của bà nhìn thấy ta khi dễ ả hả?

Ninh cha vừa muốn mở miệng lý luận, lại bị lòng bàn tay nàng đè lên, ngăn lại.

Nàng còn muốn thưởng thức kỹ thuật biểu diễn của nữ chính nha~

Quả nhiên, bà chỉ trích xong, Đào Văn Tâm liền thút tha thút thít mở miệng,

"Bà, bà nội Thi, chị Ninh không, không có khi dễ cháu, là cháu..."

"Cô thừa nhận là tốt rồi!"

- - - - -

Cầm Cầm (tác giả) thờ phỉ phò:

Ghét nhất loại Bạch liên hoa không biết xấu hổ này! Ngay lúc viết ta cũng rất tức giận.

Mọi người trong sinh hoạt hằng định cũng nhìn thấy rất nhiều. Dùng những cái kỹ xảo buồn nôn lại vụng về mà đối xử với người khác!

Tô hồ ly, hãy hung hăng ngược ả!!!

*

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tác giả tức, tôi cũng tức:))))))*

- *Có đoạn nhỏ nên edit như thế này: "Đào Văn Tâm vội vàng vuốt vuốt tóc của mình, chỉnh lại quần áo, trên mặt nở một nụ cười dịu dàng như Anabella, ánh mắt óng ánh như Kayako, lòng tràn đầy mong đợi nhìn cánh cửa kia mở ra." Mãi sợ quý dị ám ảnh bỏ truyện nên thôi:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ vừa nghe đến hai chữ này, lập tức ngắt lời mà nói tiếp.

Đào Văn Tâm ngờ.

Ngay cả khóc cũng quên.

Đây là chiêu thứ hai trong kịch bản của Bạch liên hoa. Trước tiên làm bộ thay người khác giải thích hai câu, đằng sau lại thêm một câu ủy khuất vào. Mọi người liền cảm thấy ả không chỉ bị ủy khuất, còn rộng lượng khoan dung tha thứ, không so đo, sẽ càng yêu thương ả hơn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Đáng tiếc...

Đối mặt với ả chính là chuyên gia giám định tâm lý, Tô Đất Kỳ.

Đầu tiên, nài nỉ để cho ả nói trước một đoạn, sau đó liền mạnh mẽ cắt đứt câu chuyện, không cho ả nói vào điểm chính, cắt câu lấy nghĩa, đem những lời đó kéo về vấn đề mình muốn nói.

"Không, không phải như thế",

Nước mắt Đào Văn Tâm rơi càng nhiều,

"Ô ô ô, chị, chị Ninh, em là sợ hãi, lo lắng chị sẽ làm chuyện sai, muốn bảo vệ chị, mới..."

"Vì bảo vệ tôi, cho nên mới cố ý bại hoại thanh danh của tôi?"

Tô Đất Kỳ không kiên nhẫn đánh gãy lời ả,

"Đào Văn Tâm, phương thức quan tâm của cô thật đúng là độc đáo."

Đào Văn Tâm bị nàng trào phúng đến ngập đầu.

Ả sợ ngây người. Làm sao mới nửa ngày không gặp, miệng lưỡi Ninh Quân Tuyền lại trở nên bén nhọn như thế. Mình không chỉ không chiếm được chỗ tốt, còn bị nàng đánh phủ đầu các loại.

Đào Văn Tâm không cách nào phản bác, chỉ có thể lựa chọn ô ô ô thút thút, một bộ dáng bị ủy khuất lại không dám nói. Editor: Miêu Bàn Từ

Đối mặt với các vấn đề bén nhọn của Tô Đất Kỳ, ả rất khéo léo không trả lời thẳng thắn, đã không thừa nhận lại không phủ nhận. Về sau nếu Thi Đình có truy cứu, ả lập lòe nước đôi nhăng cuội, cũng có thể nói còn được.

Cho nên đánh chết ả cũng không thể nhận!

Tô Đất Kỷ khoanh tay, mắt lạnh nhìn Đào Văn Tâm khóc đến lê hoa đài vữ*, đến nổi mũi đều đỏ, đầu vai gầy yếu run run, cả người bị thương đến muốn bất tỉnh, nội tâm nàng không dao động, thậm chí còn có chút muốn cười.

*Lê hoa đài vữ: lúc khóc vẫn xinh đẹp như hoa lê trong mưa.

Ả diễn sâu như thế, chắc không ngờ rằng bà già kia đã sớm khai ra ả.

Đào Văn Tâm khóc đến thở không ra hơi, lại thêm bà nội Thi ép hỏi, không cách nào mà tiếp tục trả lời được.

Chỉ là... Ngay từ lúc bắt đầu, Tô Đất Kỷ đã chẳng thêm cái đáp án của ả!

Nàng quá biết cái tính tình của Bạch liên hoa, nhất định sẽ dùng tất cả các loại thủ đoạn trốn tránh trách nhiệm.

Cho nên Tô Đất Kỷ phí sức như thế, diễn sâu như thế, không phải là để định tội của ả, mà là... Để Thi Đình nhìn thấy!

Nàng, Ninh Quân Tuyền, không thẹn với lương tâm, không sợ hãi!

Mà Đào Văn Tâm, trừ nhìn trái nhìn phải rồi cầu cứu hấn, chỉ biết khóc, khóc, khóc và khóc!

Ai đúng ai sai, trắng đen thế nào, liếc qua liền thấy ngay.

Mặc dù Thi Đình ảnh hưởng hào quang của nữ chính, nhưng hấn không phải người ngu, làm sao không nhìn ra được mờ ám ở trong đó.

Có đôi khi, người đem đáp án cuối cùng ném ở trước mặt hấn, hấn chỉ xem qua sơ sơ. Nhưng người để hấn tự mình tìm tòi, điều tra ra được đáp án, lúc đó mới khắc sâu trong tâm trí.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đào Văn Tâm làm chuyện buồn nôn như vậy, có thể không giới hạn trong một chuyện, hoàn toàn không hợp khẩu vị Thi Đình. Để hấn tra được, có khi cũng chỉ xử lý qua loa một vài chuyện.

Lại nói, một sự việc nhỏ như vậy không ảnh hưởng đến toàn cục, căn bản không có khả năng đập đổ đóa Bạch liên hoa này.

Cái Tô Đất Kỷ muốn chính là ở trong lòng Thi Đình, gieo xuống một hạt giống gọi là hoài nghi Đào Văn Tâm. Loại hạt giống này sau mỗi lần nàng thực hiện mưu kế, sẽ khỏe mạnh trưởng thành.

Cuối cùng, không cần nàng ra tay, chính Thi Đình sẽ giết chết Đào Văn Tâm.

"Oa ~ tro mắt nhìn người mình yêu sâu đậm đẩy mình vào vực sâu thăm thẳm, mùi vị kia, khẳng định tuyệt vọng không thấy đỉnh!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nương nương, người chơi vậy rồi ai chơi lại người (¯ω¯);*

- *8 chương sương sương cho quý đị~ í à í α~*

- *À, xin đính chính là edit như sên bò nhè quý vị, đừng mong chờ gì nhiều:)))))) Mà bình chọn và comt nhiều là có động lực noè~~~~ í oè í oe~*

- *Quý đị nào không muốn follow tôi thì bỏ một lượt đi! Nhanh lên! Hành động trong ngày hôm nay cho nóng! Chứ mỗi lần tôi onl là lượt follow nó nhảy xuống thạc mệ tâm:))))))*

= *Quyết định offline 1 tuần = Cám ơn quý đị đã quan tâm theo dõi =*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

Editor: Miêu Bàn Tử

Trên mặt Tô Đất Ký hiện lên nụ cười hường thụ, xoa xoa tay,

"Ta thật sự không kịp chờ đợi, muốn nhìn biểu lộ của Bạch liên hoa khi đó nha! Nhất định phá lệ đắc ý!"

Hệ thống nhìn tức chủ nhà mình càng ngày càng biến thái, kẹp chặt cái đuôi, không dám nói lời nào.

Mục đích của mình đã đạt được, Tô Đất Ký cũng không tiếp tục ở lại nữa, vươn tay kéo cha mẹ nhà mình, tạm biệt cha mẹ Thi gia.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Trước khi đi, nàng còn cố ý nghiêng mặt, rất là khinh thường nói với Bạch liên hoa.

"Đào Văn Tâm, lúc trước thấy cô đáng thương nên tôi chứa chấp cô. Không nghĩ tới cô vừa xuất hiện đã diễn một vở nông phu cùng răn*. Cô đã trèo cao như vậy, chút nữa tôi sẽ phái người đem toàn bộ hành lý của cô đưa tới. Về sau cũng làm phiền cô đừng có xuất hiện trước mặt của tôi."

"Tôi! Cấm! Ghét! Cô!"

Tô Đất Ký kiêu ngạo mà ngẩng đầu, lưng thẳng tắp, dáng vẻ ưu nhã. Dù cho nói chuyện có hơi vô lễ, cũng không để cho người ta cảm thấy không thoải mái.

Đầu tiên Đào Văn Tâm không dám tin mở to hai mắt, ngay sau đó lại mừng thầm trong bụng.

Nàng dám ở trước mặt nhiều người vênh váo, hung hăng chửi mình như thế, chắc chắn Thi Đình sẽ cảm thấy nàng đang khi dễ mình! (Haha cười từ thiện cái nào quý dị!)

Thế là trong mắt ả lại ngập nước mắt, lấp lánh như sắp trào ra, mi mắt khẽ run, nhìn về phía Thi Đình.

Sau đó ngẩng ngẩng cả người.

Thi Đình căn bản không nhìn ả.

Càng làm cho Đào Văn Tâm khiếp sợ chính là, ánh mắt của hần thể mà dính trên lưng Ninh Quân Tuyền, một mực đưa mắt nhìn nàng đi ra ngoài, thẳng đến khi nhìn không thấy!

Trong lòng Đào Văn Tâm đột nhiên gõ lên cảnh báo nặng nề. Hần vậy mà bắt đầu chú ý tới Ninh Quân Tuyền rồi?

Thi Đình cũng không biết mình đang bị người khác đánh giá, chính xác hơn mà nói, bây giờ hần không có tâm tư chú ý đến những thứ này. Editor: Miêu Bàn Tử

Lông mày hần nhíu lại một chỗ, ánh mắt sáng rực mà nhìn chăm chăm vào bóng lưng của Tô Đất Ký, trong lòng đột nhiên dâng lên một làn sóng đập dềnh, cảm giác thật kỳ quái.

Trước kia, mỗi lần hần quay người rời đi, đều là nhìn thấy ánh mắt lưu luyến không rời của Ninh Quân Tuyền.

Hôm nay, nàng ngay cả nhìn mình một chút cũng không có, không kịp chờ đợi liền rời đi rồi. Dõi theo bóng lưng nàng, lại thành chính mình.

Ngay cả hôn ước cũng giống như vậy. Lúc trước, là nàng tích cực muốn kết hôn cùng mình. Hôm nay cũng là nàng, nhưng lại muốn từ hôn với mình.

Tất cả mọi chuyện, đột nhiên điên đảo.

Chỉ là trong một buổi tối ngắn ngủi, cuối cùng chuyện gì đã xảy ra trên người nàng, mới khiến cho nàng đột nhiên đổi tính?

Thi Đình vẫn không tìm được đáp án, Đào Văn Tâm lại lo lắng, kiểm chế không được, thút tha thút thít, ủy khuất kêu lên,

"Anh, anh Đình, em không có..."

Lúc này Tô Đất Ký ở đây, ả một câu đều không nói. Hiện tại người đi rồi, mồm mép lại rất lưu loát.

Trước đó hần chưa hề chú ý tới, hoặc nói, hần không muốn lãng phí tinh lực, tâm tư xoáy sâu vào. Hôm nay Tô Đất Ký một phen cẩn thận thăm dò, trở nên phá lệ rõ ràng.

Nhìn Đào Văn Tâm mặt mũi tràn đầy sầu vân thâm vụ*, bộ dạng sợ hãi rụt rè, không phóng khoáng, trước mắt của Thi Đình không khỏi hiện lên cái thân ảnh kia, bất cứ lúc nào cũng đều kiêu ngạo tự tin, vĩnh viễn ưỡn thẳng sống lưng.

*Sầu vãn thâm vục: mây mù thâm đậm

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Dù cho bị hiểu lầm, nàng cũng sẽ không nhu nhược hướng về mình xin giúp đỡ như thế, nàng chỉ tự nghĩ biện pháp để chứng minh nàng trong sạch.

Nếu như nói Đào Văn Tâm là hoa hải đường run run rẩy rẩy yếu đuối, không có dựa vào liền sống không nổi, thì Ninh Quân Tuyền kia chính là hoa hồng diễm lệ, mặc dù bồi dưỡng trong nhà kính, nhưng trên thân có gai, tuyệt đối không dễ chọc!

Thì Đình bị ấn tượng bởi một loạt hành vi khác thường của Tô Đất Kỳ, đáy lòng có chút bức bối, đi thẳng lên lầu, không để ý đến Đào Văn Tâm một chút.

Khuôn mặt diễm đạm đáng yêu của Đào Văn Tâm liền lúng túng cứng ở nơi đó.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Comeback:)))))))))

*Truyện ngụ ngôn nông phu và rắn:

Vào một buổi sớm mùa đông một Bác nông phu ra đồng. Bác chợt thấy có một con rắn đang nằm dài trên mặt đất, lặng im và cứng đờ vì lạnh. Mặc dù biết rắn là loài nguy hiểm chết người, bác vẫn nhặt nó lên và ôm nó vào ngực bác để sưởi cho nó sống lại.

Chẳng mấy chốc con rắn đã cựa quậy được, và khi nó đã tỉnh hẳn, nó liền cắn người đã có lòng tốt cứu lấy sinh mạng của nó. Cú tát hết sức nguy hiểm và Bác nông phu biết rằng mình sẽ chết. Khi bác trút hơi thở cuối cùng, bác nói với mọi người xung quanh:

"Hãy lấy cái chết của tôi làm bài học, đừng bao giờ thương hại những kẻ vô ơn."

□ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90

Editor: Miêu Bàn Từ

Thì Đình tỉnh thần không yên tiến vào phòng, mới phát hiện trên tay còn cầm ipad, đầu ngón tay đụng một cái, màn hình sáng lên, thân ảnh yếu điệu xinh đẹp của Tô Đất Kỳ lại hiện ra trước mắt.

Có lẽ, trong video có đáp án vì sao mà tính tình nàng chuyển biến?

Hắn suy tư một lát, sau đó nhấn nút.

Hình tượng tiếp tục.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thì Đình nhìn thấy nửa cánh tay cùng cái chân mình, sau đó cửa phòng đóng lại, màn hình tối đen, cái gì cũng mất.

Chỉ có những cái này?

Sắc mặt hắn không ngờ tới, vừa muốn đưa tay tắt ipad,

"A ~"

Một tia rên rĩ không biết là thống khổ hay là vui thích từ trong video tràn ra ngoài.

Thì Đình giật mình, lại đem ánh mắt chuyển tới trên màn hình, con người bỗng nhiên phóng đại.

Trợn vện năm giầy sừng sốt.

"Bành!"

Bỗng nhiên hấn luống cuống tay chân đem ipad úp lên trên bàn.

Lực đạo động đất kia, giống như muốn trực tiếp đập nát nó.

Dưới sắc mặt đen như đất nồi, có một vệt đỏ không che giấu được.

Ngay cả cái này Đào Văn Tâm cũng quay được rồi!

Trong mắt Thi Đình nổi lên lửa giận, kéo dài đến tận đáy mắt.

Khó trách vừa rồi bà nội chắc chắn Tô Đất Kỳ đội nón xanh cho mình như thế, trong đoạn Play ở ban công, mặt của Tô Đất Kỳ nhìn thấy rõ ràng, mà hấn một chút cũng không bị quay tới.

Đào Văn Tâm cố ý che khuất mặt hấn để lừa dối những người khác?

Tín nhiệm sau khi có khe hở, cảm xúc hoài nghi dưới đáy lòng sẽ sinh sôi với tốc độ cực nhanh.

Đây chính là mục đích mà Tô Đất Kỳ vừa tới liền thô bạo xé rách mặt nạ của Bạch liên hoa. Editor: Miêu Bàn Tử

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân khác. Chính là Thi Đình, vô cùng chán ghét thông tin riêng tư của hấn bị tiết lộ.

Hấn không tham gia bất cứ một cái thăm hỏi gì, cũng không tiếp nhận bất luận phỏng vấn truyền thông. Thậm chí ngay cả một tấm hình đều không lộ ra trước công chúng.

Theo ý của cái tên tự đại tự cường này là, "Ai biết sẽ bị người vô lương nào dùng vào những mục đích buồn nôn, để những cái dơ bẩn kia gây phiền loạn tâm trí".

Kiểu người mắc bệnh thích sạch sẽ mãnh liệt như thế, nếu như biết mình bị quay lén, lại còn bị quay cả cảnh giường chiếu hd không che, không nổi khùng lên mới là lạ.

Đúng như Tô Đất Kỳ tính toán, hiện tại Thi Đình, trên mặt mây đen cuộn cuộn, răng nghiêng kêu lên kèn kẹt, nộ khí cuộn cuộn bao phủ quanh thân, ý định giết Đào Văn Tâm đều có.

Chỉ là, hiện tại hấn không rảnh.

Bên trong ipad, sinh mệnh đại hài hòa còn chưa kết thúc, âm thanh Tô Đất Kỳ vừa yêu kiều lại câu người cực kỳ, hấp dẫn ánh mắt của hấn.

Tối hôm qua Thi Đình chìm chìm nổi nổi bên trong được tính, ngẫu nhiên thanh tỉnh một chút, sau đó liền mất hồn, sa vào bên trong ôn nhu triền miên. Lúc này lấy góc nhìn của người thứ ba nhìn cục diện kia, mới phát hiện, thật sự là khó nói ra được!

Trong bóng đêm, thân thể mềm mại trắng nõn bị lật qua lật lại thô bạo, bày ra các loại tư thế xấu hổ, sau lưng là nam nhân mạnh mẽ ra sức xuyên qua, ngâm nga~

Tư vị vui vẻ nhẹ nhàng lâm ly, sâu tận xương tủy, giờ phút này lại theo hình tượng hương diễm cùng tiếng than mê người kia thoát ra.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Thanh âm Tô Đất Kỳ quyến rũ động lòng người, lúc dứt lúc nói, giống như móng vuốt của mèo con, không ngừng gãi lên tâm hấn, ngứa ngáy đến khó nhịn.

Cổ họng của hấn lộn hai lần, cảm giác nửa người dưới bắt đầu ngo ngoe muốn động.

Thi Đình hít sâu vài lần, bình tĩnh tâm tình một cái, ma xui quỷ khiến đưa tay về phía ipad, nhắc nó lên.

Mình là vì tìm manh mối.

Hấn nói với bản thân như thế.

Không sai, chính là như vậy.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Mưa lạnh quá:)) Muốn cúm luôn:"< oa~~~~~

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91

Editor: Miêu Bàn Tử

Say mê chìm nổi trong bể đục, từ đây quân vương không lâm triều.

Thì Đình đắm mình trong xuân sắc vô biên, hoàn toàn quên đi thời gian. Thẳng đến khi Trần bí thư gọi điện thoại tới, mới làm người mặt đang đỏ tới mang tai, hô hấp khó khăn kia bừng tỉnh.

"Alo?"

Hắn không vui nhận điện thoại, cuống họng mang theo chút điểm từ tính, bên trong giọng nói như cổ kim nén con tức giận.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nếu như Tô Đất Kỳ ở bên cạnh, nhất định có thể nghe ra, đây là đục cầu bắt mẫn.

Phát ra một chữ, liền để Trần bí thư đối diện cảm thấy phía sau cổ mát lạnh.

Có trời mới biết cậu bỏ ra biết bao dũng khí mới dám gọi cuộc điện thoại này!

Đối với người dị thường khắc nghiệt, phi thường có quan niệm thời gian như Thì Đình, mười mấy năm qua cũng không đến muộn, dù cho có bệnh cũng sẽ hoàn thành hành trình đúng hạn. Nhưng ngày hôm nay người lại không thấy đâu?

Quá khác thường!

Trần bí thư đều đã chuẩn bị tốt lý do cho mình như cậu đột nhiên phát bệnh nên gọi điện, thậm chí chuẩn bị hôn mê, không nghĩ tới trong điện thoại lại truyền tiếp.

"Nói!"

Không có nghe đáp lại, Thì Đình càng bức bối thêm một tầng, nhấn mạnh ra lệnh.

Mặc dù không nhìn thấy người, nhưng cái khí thế cường đại kia như thông qua sóng vô tuyến truyền tới, làm Trần bí thư hoảng sợ đến kém chút nữa làm rơi điện thoại.

"Cái kia, tổng giám đốc, có phải ngày hôm nay thân thể ngài không thoải mái? Buổi sáng có hẹn Phuong Đồng nói chuyện hợp tác."

Cậu cẩn thận tìm từ cho phù hợp, sợ làm tổng giám đốc tức giận.

Thì Đình nâng tay trái lên nhìn thoáng qua đồng hồ, đã 9:00 giờ, hắn cùng Phuong Đồng hẹn là 8:30.

Mình thế mà vì việc tư làm trễ nải công việc.

Hơn nữa, còn là...

Hắn nhìn thoáng qua hai cái thân ảnh triền miên như cũ, không ngừng nghỉ trên ipad, nghĩ đến vừa rồi mình trầm mê, có chút thẹn quá hoá giận một tay đóng video lại.

Lại cúi đầu liếc qua tiểu đệ đang chào cờ.

Đầu bắt đầu đau.

Thì Đình đưa tay đè đè huyết Thái Dương, lãnh đạm mở miệng:

"Tri hoãn hai tiếng."

Hắn cần một quãng thời gian để bình phục thân thể của mình. Editor: Miêu Bàn Từ

Trần bí thư ở trong một đoạn trầm mặc của hắn, hoảng sợ đến mức tim nhảy đến cổ họng, bây giờ nghe cái mệnh lệnh không đầu không đuôi này, thờ dài một hơi, vội vàng trả lời.

Nhưng điện thoại vẫn chưa có cúp.

Ông chủ không cúp điện thoại, làm sao cậu dám cúp trước?

Trần bí thư vừa thấy kì quái lại thấp thòm chờ đợi, trong lòng lén lút tự nhủ, ngày hôm nay tổng giám đốc bị cái gì vậy?

Hai người không nói gì, thời gian từng giây từng phút quý giá chạy qua.

Ngay tại lúc Trần bí thư bắt đầu hoài nghi có phải điện thoại của mình hỏng rồi hay không, bên kia truyền đến giọng nói băng lãnh đặc thù của Thi Đình,

"Dự án đầu tư cùng Ninh thị, có chút vấn đề. Cậu liên hệ bọn họ, tìm người chuyên nghiệp đến xử lý."

Trần bí thư một mặt ngốc nghếch, miệng nhanh hơn não đáp lại,

"A? Không thể nào! Vừa rồi phòng tài vụ còn nói dự án này đã hoàn thành toàn bộ, cả chữ ký ngài đã ký qua..."

"Tôi nói có vấn đề, liền có vấn đề!"

Giọng điệu Thi Đình cứng rắn, trực tiếp đánh gãy lời cậu ta, trong đó lộ ra một cỗ cường ngạnh, ngang ngược, không giảng đạo lý.

Trần bí thư không khỏi rung mình một cái, cảm giác có đạo khí lạnh trực tiếp từ trong điện thoại đi động xông ra, chặn miệng của cậu lại.

"Trước đó không phải Ninh thị muốn phái người tình anh Phở Wall tới tham dự sao? Trước buổi chiều tôi muốn gặp được người."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nói xong, Thi Đình liền lập tức cúp điện thoại, không cho Trần bí thư một chút cơ hội phản kháng.

Người tình anh Phở Wall?

Cậu sửng sốt một chút, lập tức kịp phản ứng

Đó không phải là tiểu thư Ninh gia, phu nhân tương lai sao?

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Trần bí thư, lặng lẽ thấp cho anh một cây nến:))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92

Editor: Miêu Bàn Từ

Sau khi biết được cái này, Trần bí thư lại nghi ngờ hơn.

Trước đó hạng mục này vừa được triển khai, Ninh thị nói là để tiến hành hợp tác thuận lợi hơn, đã phái một người tình anh Phở Wall tới trợ giúp, tổng giám đốc từ chối cho ý kiến.

Nhưng sau khi trông thấy vị tình anh kia là tiểu thư Ninh gia, hắn đột nhiên liền cực kỳ tức giận, trực tiếp đóng sập cửa mà đi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hiện tại hạng mục đã kết thúc, làm sao lại muốn kêu vị ấy trở về rồi?

Không nghĩ ra.

Trần bí thư lắc đầu thờ dài, tâm của tổng giám đốc như kim dưới đáy biển nha!

Mặc dù không rõ chuyện gì xảy ra, nhưng hắn vẫn nghe lời, bấm điện thoại liên lạc với tập đoàn Ninh thị.

Ninh cha sau khi tiếp nhận báo cáo của thư ký, cũng ngăn người y như Trần bí thư.

"Cái hạng mục này không phải kết thúc rồi à? Tại sao lại xảy ra sự cố đây? Còn để Tuyền nhi đi qua tiếp hạng mục này",

Lông mày của ông nhăn thành chữ Xuyên (川), nhỏ giọng thăm thì,

"Chẳng lẽ thằng nhóc Thi Đình kia vì bị đội nón xanh nên muốn báo thù?"

Tô Đất Kỷ đang ôm một đĩa cánh gà nướng, gặm đến khi thế, tai thính nghe được những lời này, cái miệng nhỏ bóng dầu nhin không được cười ra tiếng.

Vị cha đáng kính này, thật sự là không hiểu tính tình của tên nhóc Thi Đình mà. Editor: Miêu Bàn Tử

Nếu hắn thật sự muốn báo thù, thì làm gì mà gây phiền toái đến thế?

Hắn đây là... Bị nàng khơi gợi lên hứng thú, muốn giải quyết nàng, lại không chịu nói thẳng ra, thành ra bây giờ cứ bày đặt cong cong vẹo vẹo như đường biên giới!

Nhưng Tô Đất Kỷ làm sao lại để hắn dễ dàng đạt được mục đích như vậy?

Con mồi mà bị hạ gục quá dễ, sẽ không thể chinh phục được sư tử đực.

Nàng gặm xong một cái cánh gà, thịt tươi ngon đầy dinh dưỡng lấp đầy miệng nhỏ, thỏa mãn đến con mắt híp lại, chỉ có khóe miệng giảo hoạt cong lên.

Ngươi muốn người tình anh Phở Wall thật sao?

Không thành vấn đề!

Thế là vào lúc Thi Đình đến công ty, đã thấy Ninh thị phái tới năm vị tình anh Phở Wall, ba nam hai nữ, xếp thành một hàng đứng trước cửa phòng làm việc của hắn, đồng loạt cúi đầu,

"Thì tổng tốt!"

Nhiệt tình chẳng khác nào tiếp khách hộp đêm.

Thi Đình nhìn thấy trên mặt bọn họ không che giấu được nụ cười kích động, sắc mặt trầm xuống, mắt lạnh lẽo quét qua bên cạnh.

Ngay lập tức, Trần bí thư cảm thấy thân mình như ở Bắc Cực, lạnh run lập cập, vội vàng nhỏ giọng báo cáo:

"Đây là những người tình anh Phở Wall mà Ninh thị đưa tới trợ giúp cho hạng mục..."

Khí áp quanh thân Thi Đình nhanh chóng hạ đến mức thấp nhất.

Hắn muốn chính là bọn họ sao?

Không phải!

Nghĩ đến bộ dáng Ninh Quân Tuyền luôn đối nghịch cùng mình trước đó, hiện tại sự tình như vậy, hắn cảm thấy tim nghiền một trận.

"Sao lại đưa đến đám người này?"

Thi Đình hừ lạnh một tiếng.

"Xem ra Ninh thị không được rồi."

Trần bí thư nghe vậy lại tròn mắt nhìn một cái, ý tứ này là muốn "xử lý" Ninh thị?

Hai nhà đã làm thông gia, trên thương trường còn nghiêm túc như vậy. Quả nhiên, thế giới cường giả này, cậu nhìn không thấu. (Lên hơi quá rồi) xuống đi anh giai)

Cậu khó khăn nuốt ngụm nước bọt, nhỏ giọng cẩn thận hỏi,

"Kia... Tổng giám đốc muốn để bọn họ phá sản?"

Con người lạnh lùng của Thi Đình trong nháy mắt kết băng, đâm vào trong thân thể hơi mập của Trần bí thư.

Bên cạnh hắn làm sao lại có nhiều người ngu xuẩn như vậy!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn hít sâu một hơi, bộ dáng lạnh nhạt, giả vờ nói bóng nói gió, nhắc nhở Trần bí thư,

"Người quý chất lượng, không quý số lượng. Để Ninh thị tìm đến một người lợi hại nhất là được."

Một tiếng đồng hồ sau, một bà di lớn tuổi đứng trước mặt Thi Đình, trong giọng nói đậm đặc hương đồng cỏ nội, miệng không còn răng cửa, vui vẻ cười,

"Trồng rau không chết, tôi chính là người lợi hại nhất. Cậu tìm tôi làm cái gì?"

Mặt Thi Đình đều tái mét rồi.

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93

Editor: Miêu Bàn Tử

Đợi đến khi Tô Đất Kỳ thành thạo gặm xong cái cánh gà cuối cùng, đem xương đặt ở trên đĩa, rốt cục cũng có người không kiềm được.

Thi Đình trực tiếp gọi tới di động của nàng, thanh âm trước sau như một, nghiêng răng nghiêng lợi,

"Ninh Quân Tuyền, tôi yêu cầu cô, hiện tại, ngay lập tức, đến phòng làm việc của tôi!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ liền cười, người nhận thua sớm một chút liền tốt hơn rồi. Ta cũng không cần tìm một đồng diễn viên đưa qua như vậy.

Bỏ ra hơn mấy trăm đô! Có thể mua rất nhiều gà nướng đó! (Chị gái, nhà chị hơi bị giàu đó:) Tiếc làm gì!!!)

Nàng uể oải ngồi ở trên nệm lót, sờ sờ bụng nhỏ tròn vo của mình, dứt khoát phun ra hai chữ,

"Tôi không."

Thi Đình kém chút nữa lật bàn tại chỗ.

"Cô muốn tôi công bố tin tức đính hôn trong ngày hôm nay?"

Tô Đất Kỳ lại không mắc bẫy này,

"Anh thích công bố liên công bố đi. Dù sao đến lúc đó, mắt mặt cũng không phải là tôi."

Nàng nói xong liền đưa di động từ bên tai ra, chuẩn bị cúp máy.

Chỉ là... Ngay tại cái khoảnh khắc ngắn ngủi này, một cái tay khác nhanh chóng nhấn phía trên màn hình.

Giọng nói ngọt ngào của nữ minh tinh lập tức truyền ra,

"Khoảng cách đến sân bay còn khoảng hai mươi phút, xin mời quý khách đi thẳng... Tút tut tut..."

Sau khi tung ra manh mối, Tô Đất Kỳ cắt đứt trò chuyện, cười như kẻ trộm.

Tin tức máu chốt như thế đương nhiên không có thoát khỏi tai Thị Đình, hấn lập tức hiểu rõ. Nữ nhân ghê tởm này đang trên đường đến sân bay, chuẩn bị chạy trốn! Editor: Miêu Bàn Tử

Khó trách không có cảm giác đối với lời uy hiếp kết hôn của hấn.

Được.

Được lắm!

Tay hấn dùng sức nắm chặt điện thoại di động, lực đạo kia như muốn bóp nát nó.

Khiêu khích lặp đi lặp lại như thế, trực tiếp khơi dậy tính chiến đấu của Thị Đình. Hấn giận quá thành cười, trực tiếp gọi một cú điện thoại khác.

Thế là hai mươi phút sau, Tô Đất Kỳ không chỉ không tới sân bay, ngược lại xuất hiện ở trong văn phòng Thị Đình.

Chính xác mà nói, là bị hai anh giai bảo vệ áo đen lực lưỡng vạm vỡ, gánh tới.

Tay chân của nàng vừa khôi phục tự do, lập tức tức giận, tiến lên một tay nắm chặt cà vạt của hấn,

"Thị Đình! Anh có biết xấu hổ hay không! Thế mà phái người bắt cóc tôi!!!"

Nhìn xem cái khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn kia tức giận đến phồng má, Thị Đình không khỏi cảm thấy ngọt ngào nhìn nhin cả một buổi sáng, tất cả đều tiêu tán sạch sẽ.

Cà vạt nắm chặt, hấn cũng không tức giận, nghiêng ngả nhìn chăm chăm vào hai mắt Tô Đất Kỳ. Sau đó đưa tay phủ trên tay của nàng, ngón tay thon dài linh hoạt lật một cái, cà vạt bị nắm liền còi ra.

Sau đó hấn thuận thế hướng về phía tay nhỏ bóng loáng, quán lại, siết chặt.

Đôi tay của Tô Đất Kỳ liền bị cà vạt tơ lụa trói lại.

"Anh làm gì vậy! Anh buông ra cho tôi!"

Nàng tức đến giờ chân, gương mặt trắng nõn bởi vì lửa giận đầy đầu mà trở nên đỏ bừng, giống như cây đào mặt chín mọng.

Hấn nhớ lại tối hôm qua, lặp đi lặp lại, trong trong ngoài ngoài, hưởng thụ thật lâu, xác thực, nàng thơm ngọt ngon miệng hơn so với khi hấn ném qua cây đào mặt ngon nhất.

Thị Đình híp cặp mắt phượng lẳng lẹ một chút, che khuất màu mực dày đặc bên trong, mắt tự nhiên đưa tay nói lòng cổ áo.

"Tôi không."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hấn đem hai chữ vừa rồi Tô Đất Kỳ nói trong điện thoại, trả lại cho nàng.

"Anh! Anh biến thái!"

Tô Đất Kỳ trừng trừng mắt, tức giận mắng,

"Đến cuối cùng anh muốn làm gì!"

Thị Đình thấy nàng không có biện pháp, cảm thấy mừng thầm, cao cao tại thượng nhìn nàng nói:

"Đứa bé của Thị Đình, không thể lưu lạc ra bên ngoài, nhận người khác làm cha!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Tiết tháo là gì? Có cưới vợ được không? - Thị Đình said:)

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Chương 94

Editor: Miêu Bàn Từ

Phốc!

Đứa bé?

Đứa bé thần kỳ gì vậy nha!

Tô Đất Kỳ sùng sốt vài giây, mới phản ứng được lời hắn nói là gì, kém chút nữa cười ra tiếng.

Đại tổng tài Thi này, thật sự là khi tuyệt vọng cái gì cũng nghĩ được. Muốn đưa ra cái đại chiêu này uy hiếp mình?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng nhảy nhảy con mắt hai lần, trên mặt biểu lộ "'Người hắn là cái người thiếu năng'" nhìn hắn,

"Thì tổng đừng quá lo lắng, tôi đã uống thuốc ngừa thai, đồng thời đi thanh tẩy chiều sâu, không có khả năng mang thai."

Tô Đất Kỳ còn cố ý nhấn nhá từng chữ, giống như sợ hắn nghe không rõ, tại bốn chữ "Không có khả năng" tăng thêm trọng âm.

Lúc Thi Đình nghe được ba chữ thuốc ngừa thai, sắc mặt liền trầm xuống.

Lại nghe thấy thanh tẩy chiều sâu, mặt càng thêm u ám đến mức chảy nước.

Nàng là vì buổi sáng mình gây hắn, nói muốn dẫn nàng đi bệnh viện kiểm tra, cho nên mới cố ý đi thanh tẩy?

Nàng muốn phân rõ giới hạn với mình, biến mất không chút dấu vết, cho nên cái loại này cũng sử dụng?

Nàng dám ghét bỏ "hạt giống" của mình!

Bao nhiêu người cầu đều không cầu được! Thậm chí ở chợ đen bán ra với giá rất cao! "Hạt giống" quý giá như thế, lại bị nàng cho trôi vào cống thoát nước!

Trên mặt Thi Đình u ám, còn chưa kịp khôi phục, Tô Đất Kỳ lại hừ lạnh một tiếng.

"Lại nói, tôi đã cấm sùng anh rồi, anh còn để cho tôi sinh con, đây không phải tới đồ vô sao?"

Lúc trước Ninh Quân Tuyền có bao nhiêu tri kỷ nhu thuận, hiện tại Tô Đất Kỳ có bấy nhiêu ngang tàng làm người ta giận sôi.

Mỗi phút mỗi giây nàng đều trêu chọc mình, còn không phải là muốn chạy trốn sao?

Thi Đình xem như hiểu thấu mưa kè của nàng, hoàn toàn không mắc mưu,

"Sách hướng dẫn thuốc ngừa thai cô chưa xem qua sao? Xác suất tránh thai không có thành công 100%, cho nên..."

Hắn ác liệt nắm cả vật đang trôi tay nàng, kéo cả người Tô Đất Kỳ lao đảo một cái, đụng phải ngực của hắn,

"Trước khi loại bỏ hết khả năng mang thai, cô, một bước cũng không thể rời đi."

Chỉ có thể ngoan ngoãn đợi dưới mi mắt của tôi! Editor: Miêu Bàn Từ

Nửa câu sau, Thi Đình không có nói thẳng ra, mà đổi cái phương thức càng thêm vô si,

"Vi để phòng ngừa cô đem con của tôi cho người khác, từ hôm nay trở đi, cô liền làm thư ký tài vụ như lúc trước cô muốn đi."

Nha nha, cái giọng điệu như ban ân là chuyện gì xảy ra?

Tô Đất Kỳ không nề nang mặt mũi hắn một chút, trực tiếp liếc mắt,

"Đại tổng tài Thi, trí nhớ hạ thấp là điềm báo cho chứng si ngốc của người già nha. Ngài đã quên lúc đó ngài đóng sập cửa mém chút nữa gây cả mũi tôi sao!"

Sau khi Ninh Quân Tuyền biết được Đào Văn Tâm thăm mền Thi Đình, vì ngăn cản bọn họ sớm chiều gặp nhau lâu ngày sinh tình, nghĩ ra một biện pháp ôn nhu hơn hạ được.

Nàng mượn dự án hợp tác tài chính của Ninh thị, nghĩ muốn lấy tên tuổi "tình anh Phố Wall" tới làm thư ký tài vụ. Giám sát danh mục là trên danh nghĩa, thực tế là nàng muốn trực tiếp ở đây, cảnh cáo Đào Văn Tâm.

Không nghĩ tới lúc đó Thi Đình bị Bạch liên hoa tẩy não, vừa trông thấy nàng, một chút mặt mũi cũng không cho, đóng sập cửa mà đi. Không chỉ đã thương mặt mũi Ninh Quân Tuyền, còn đã thương tâm nàng.

Tô Đất Ký là một con hồ ly tinh đỉnh đỉnh mang thù, oán hận hơn ba nghìn năm nàng đều nhớ kỹ mà trả thù, huống chi là chuyện này?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cho nên buổi sáng, lúc Thi Đình khẩu thị tâm phi muốn tìm cái người tình anh Phố Wall, nàng liền cố ý quấy rối, để hấn ném thù mùi vị bị người khác coi là đồ dân!

Thi Đình lại bị đánh mặt một giây, nhất thời ghen lời.

Thời điểm hấn nghĩ không ra lời gì có thể kéo lại danh dự, Tô Đất Ký lại phi thường khéo léo hiểu lòng người mở miệng,

"Nếu như... anh cho tôi làm trưởng ban thư ký thì tôi sẽ suy nghĩ lại."

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Rồi rồi, vũ khí hạt nhân sắp tới:)))))) Không còn axit thông thường nữa đâu quý dị~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95

Editor: Miêu Bàn Từ

Vì cái gì đột nhiên nàng muốn làm trưởng ban thư ký?

Thứ nhất a ~ Đã xếp đặt một cái bẫy lớn như vậy, để Thi Đình cảm thấy hứng thú với mình, Tô Đất Ký làm sao có thể thực sự chạy trốn hấn đây?

Nàng chỉ là giả vờ rất muốn chạy trốn, lúc nào cũng mang dáng vẻ có thể sẽ chạy mất, để hấn cường ép đem mình lưu ở bên cạnh hấn thôi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mục đích thứ nhất đã đạt được, nàng cũng thuận thế ôm ờ đồng ý nha.

Thứ hai a ~

Tô Đất Ký híp mắt liếm môi một cái, cười gian trá giáo hoạt.

Bởi vì, nàng muốn hưởng thụ một chút, cảm giác làm cấp trên của Đào Văn Tâm, đem cái ả Bạch liên hoa sai vật như nô tỳ!

Đào Văn Tâm lấy lòng bà nội Thi làm thư ký Thi Đình, suy nghĩ muốn tiếp cận hấn, muốn nhà ở ven hồ ngồi hưởng trước ánh trăng a?

Vậy mình so với ả còn gần hơn, buồn nôn chết ả!

Đối với Thi Đình mà nói, chỉ cần Tô Đất Ký không chạy loạn, muốn làm chức vị gì đều giống nhau.

Thì gia lớn như vậy, tính thương nghiệp đứng đầu toàn cầu. Chính là nuôi nổi ngàn vạn người rảnh rỗi, nuôi thêm một mình nàng cũng không thành vấn đề.

Dù sao, hấn gọi nàng đến cũng không phải làm việc.

Cho nên không chút suy nghĩ đáp ứng.

"Tôi còn có một điều kiện",

Tô Đất Kỷ lại đưa ra yêu cầu,

"Tôi không muốn bại lộ thân phận. Về sau xin hãy gọi tôi là Tô bí thư."

"Lý do."

Thì Đình nhướn mày kiểm lên một cái, bộ dáng rất không vui.

Làm sao, cái danh xưng "Vị hôn thê của Thì Đình" này tiện lợi như vậy, nàng còn cảm thấy mất mặt hay sao?

Tô Đất Kỷ lại rất bất lực, thở dài một hơi,

"Đều nói mang thai ngực ba năm, tôi nhìn mang thai chính là anh nha?"

"Nếu toàn công ty đều biết tôi là vợ của cấp trên, từng người đều cúi đầu khom lưng, nhìn thấy tôi như là gặp ma, dọa chạy đến gần chết. Thử hỏi anh nhìn vậy có thấy khó chịu không?"

Quan trọng nhất chính là, làm vậy thì mình chơi nát Đào Văn Tâm như thế nào?

Mặc dù Thì Đình cảm thấy yêu cầu này có chút kỳ quái, nhưng cũng không tính là chuyện lớn gì, khó có lúc nàng chịu yên tĩnh không chạy loạn, liền đáp ứng.

Hai bên thoả thuận xong, Tô Đất Kỷ ngoan ngoãn nộp hộ chiếu của mình, đi qua cửa hàng bên cạnh mua đồ mới, nhanh chóng ăn cơm trưa, sau đó liền xoa xoa tay, không kịp chờ đợi chính thức vào làm việc! Editor: Miêu Bàn Tử

Lúc Trần bí thư mang theo nàng uy phong lẫm liệt đi vào phòng bí thư, công bố vị này chính là trưởng bí thư mới nhậm chức Tô tiểu thư, nàng rất hài lòng khi thấy Đào Văn Tâm trợn mắt, đến nỗi tròng mắt muốn rơi ra ngoài.

"Chị Tô tốt."

Trừ ả, bốn nữ thư ký khác có chút kinh ngạc, sau đó liền nhanh chóng nhìn thoáng qua nhau, cúi đầu kêu một tiếng, nhưng giọng nói khô cằn, không có một chút hương vị kính trọng.

Tô Đất Kỷ quá hiểu rõ các nàng đang suy nghĩ gì.

Lúc trước Ninh Quân Tuyên ôm tín nhiệm đối với Thì Đình, hoặc là nói nàng sợ hãi bị hấn làm là dựa vào chức vụ ra oai, để tránh hiềm nghi liền không lộ diện ở công ty. Cho dù là danh mục tinh anh Phố Wall kia, nàng cũng lặng lẽ đến, bọn họ không biết nàng là vô cùng bình thường.

Một người thiếu nữ trẻ tuổi như thế, tiếng gió đều không nghe qua, đột nhiên lại nói đây là người lãnh đạo của các nàng, nói không đi cửa sau thì ai tin?

Lại nói, dáng đáp của Tô Đất Kỷ cũng rất dễ để người khác hiểu lầm.

Không chỉ dung mạo khuynh thành, dáng người trước sau lời lờn hoàn mỹ, cái thứ nhất mà trong đầu các nàng nghĩ tới chính là "Dùng quy tắc ngầm để thượng vị".

"Kỳ thật các nàng nghĩ như vậy, cũng không có bệnh, hoàn toàn chính xác a?"

Tô Đất Kỷ đem thần sắc của các nàng thu hết vào mắt, cùng hệ thống nói,

"Ta đây không phải ngủ với cao tăng mới có thể có chức vị này sao!"

Hệ thống rất im lặng.

【 Dùng quy tắc ngầm cũng chẳng có hay ho gì. Người lại bày ra cái dáng vẻ kiêu ngạo này làm gì? 】

Trong lỗ mũi nhỏ bé của nàng hừ ra một cái,

"Đúng thế, người cũng không nhìn một chút, người ta lặn ở cấp bậc gì."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Trong lòng bốn nữ thư ký kia, khẳng định đã nhảy ra thật nhiều đối tượng hoài nghi. Nhưng làm các nàng không nghĩ tới, người mà mình quy tắc ngầm, là Thi Đình!

Đối mặt với màn chào hỏi bất đắc dĩ của các nàng, cảm thốn thốn tinh xảo của Tô Đát Kỳ giương lên, rất là phách lối,

"Gọi chị thì không cần, tuổi của tôi so với các cô hẳn là ít hơn. Các cô liền gọi tôi là... nương nương đi."

- - - - -

Thời gian Tô hồ ly truyền thụ tri thức:

Hệ thống giương móng vuốt gãi gãi lỗ tai nhỏ của mình, không rõ,

"Nam chính gọi người tới không phải là vì làm việc à? Kia là làm gì?"

Tô hồ ly che miệng cười dụ hoặc một tiếng, sóng mắt mập mờ,

"Vi ~ "làm" a ~ "

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nghe chưa mấy đứa, gọi nương nương đi - Tô hồ ly said~

- 7 chương - Thất tịch vui vẻ:))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96

Editor: Miêu Bàn Tử

"Răng rắc!"

Âm thanh vỡ nát trên khuôn mặt của nhóm thư ký vang lên.

Bất kỳ một nữ nhân nào cũng có u mê chấp nhất đối với tuổi tác.

Trong trường hợp xã giao, lễ nghi quan trọng nhất chính là không nên hỏi tuổi tác nữ giới.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đát Kỳ thì ngược lại, không chỉ nói thẳng ra tuổi của mình ít hơn, còn lớn tiếng tuyên bố mấy cô già hơn nàng!

Mặc dù sự thật không có sai, mọi người cũng cũng nhìn ra được. Nhưng cái này không phải trắng trợn giẫm lên nỗi đau của người khác sao?

Nhóm nữ thư ký mặt đều tái rồi.

Càng quá phận chính là, Tô Đát Kỳ còn muốn người ta bảo nàng là "Nương nương".

Hệ thống cảm thấy mình muốn xấu hổ thay nàng.

【Hồ ly ngu ngốc, hôm nay người ra ngoài không mang theo EQ sao?】

Mặc dù lúc trước nàng đúng là nương nương, nhưng bây giờ bọn họ là người hiện đại, thời đại bình đẳng rồi nha!

Nàng là nương nương thì những người khác là cái gì, là nô tỳ sao?

Quá phách lối, quá ương ngạnh, quá khi dễ người!

Tô Đất Kỷ không cảm thấy có cái gì không tốt, nhún vai, rất thờ ơ liếc hần,

"Ta không có ý định làm bạn bè với đám người đó. Một đám diễn viên quần chúng ngay cả tên tuổi đều không có, còn muốn ta lấy khuôn mặt tươi cười đi tiếp đón sao?"

"Hừ",

Nàng ngao kiều khề hừ một tiếng,

"Con nhóc Bao Tử kia cười một tiếng, Chu U Vương đều phải Phong Hòa Hí Chư Hầu*, ta cứ cười như vậy không đáng tiền sao?"

Giá trị, quá giá trị, quá đáng tiền!

Dù sao người nổi tiếng hơn cả Yêu phi Bao Tử nha.

Mèo con thua trận tan tác.

Tô Đất Kỷ không phải nói nhảm, mà thật sự nàng không đem đám nữ thư ký này để vào mắt. Người nàng muốn công lược chính là Thi Đình, cũng không phải là thư ký của hần!

Lại nói, bốn người này quan hệ rất tốt Đào Văn Tâm, cho nên khẳng định mình và bọn họ không làm bạn bè được.

Hào quang nữ chính Đào Văn Tâm, không chỉ hữu dụng đối với nam chính, mà còn rất có sức ảnh hưởng đối với những người khác.

Nàng không muốn ở trên đây tranh cùng Đào Văn Tâm, ngược lại, nàng muốn cố ý chọc giận đám người này!

Cứ như vậy, tình hữu nghị đám người này cùng Đào Văn Tâm mới có thể càng vững chắc. Về sau, mới có thể trợ giúp ả đối phó mình nha, mới có thể ở bên tai ả châm ngòi thổi gió, dẫn dắt ả đi đến không có đường về nha.

Không phải Thi Đình cảm thấy mình rất hay gây sự sao? Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỷ liền yên lặng làm trưởng ban thư ký của ả, khiến cái người này đến gây chuyện mình!

Đến lúc đó, đừng mong nàng hạ thủ không lưu tình.

Nhoma nữ thư ký không biết những cái bẫy liên hoàn trong nội tâm Tô Đất Kỷ, chỉ biết vị mới tới này vô cùng yêu điểm, rất không khách khí, trực tiếp ra oai phủ đầu.

Trong lòng bốn người kìm nén một cỗ tức giận, đã tích tụ thù hận. Nhưng nghĩ lại Tô Đất Kỷ là người lãnh đạo trực tiếp, vẫn phải cố nhịn. Hơn nữa, bốn người cũng không đoán ra chỗ dựa đằng sau, nên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thế là mặc người chê cười, rất không có tôn nghiêm kêu,

"Nương, nương nương tốt."

Dù sao, công việc quan trọng, tiền cũng quan trọng.

Mọi người nhẩn!

Không nghĩ tới sau khi Tô Đất Kỷ nghe xong, lòng mảy mảy một cái, mân mê môi đỏ, không hài lòng, sinh khí nói:

"Là nương nương, không phải nương! Bản tiểu thư mới mười chín tuổi, làm sao lại có con gái vừa xấu vừa già như mấy người!"

Nhóm nữ thư ký không nghĩ tới nàng được voi còn đòi tiên, trên mặt lập tức tím xanh đan xen, khó coi vắn vẹo, nụ cười sắp không giữ được nữa rồi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nói đến chuyện lôi kéo thù hận này, Tô Đất Kỷ dám nhận thứ nhất thì chẳng ai dám nói mình thứ hai.

Nàng khinh bỉ liếc mấy người đó một chút, ghét bỏ nói:

"Thì gia tìm đâu ra nhân viên yếu kém như vậy, ngay cả gọi tên đều không được. Các cô đứng ở trên hành lang cho tôi, từng người thay phiên nhau hô mười lần!"

Tô Đất Kỷ còn cố ý chỉ chỉ vào từng người, tới chỗ Đào Văn Tâm đang khiếp sợ trong lòng, đuôi mắt nhếch lên, phách lối tới cực điểm, chỉ thẳng vào người ả,

"Cô, hô một trăm lần."

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa:*

- Xin một tràng pháo tay cho vị "xú nữ bạch liên hoa aka bạch nhãn lang" đã quay vào ô trúng thưởng. Phần thưởng là 100 lần hô mỗi quai hàm 2 chữ "Nương nương". Xin quý khách hãy thực hành ngay lập tức để không giảm độ hot của bản thân:))))

- *Vài nét sơ qua về Bao Tự:

Bao Tự (chữ Hán: 褒姒), hay Tụ Tự (褒姒)[1], họ Tự, là vương hậu thứ hai của Chu U Vương, vị Thiên tử cuối cùng của giai đoạn Tây Chu trong lịch sử Trung Quốc.

Truyền thuyết kể rằng, Bao Tự là một mỹ nhân cực kỳ xinh đẹp và quyến rũ, Chu vương mê say nàng nhưng chưa bao giờ thấy nàng cười nên ra lệnh ai làm cho nàng cười sẽ thưởng ngàn lượng vàng. Để làm nàng cười, Chu U Vương nghe theo một nịnh thần, đã đốt lửa trên cột lửa hiệu triệu chư hầu, đùa giỡn với chư hầu rồi gây họa làm mất Cảo Kinh. Việc nhà Chu suy yếu bắt đầu từ đây. Điển tích nổi tiếng này được gọi là Phóng Hỏa Hi Chư Hầu (烽火戲諸侯).

Mỹ danh của Bao Tự về sau được lưu truyền như một Hồng Nhan Họa Thủy (紅顏禍始), thường liệt kê vào danh sách các mỹ nhân nổi tiếng và ảnh hưởng nhất trong lịch sử. Nàng cùng Muội Hi, Đát Kỷ và Ly Cơ được xem là Tứ Đại Yêu Cơ (四大妖姬), khiến cho cơ nghiệp các quân vương thời Tiên Tần bị phá hoại (nhà Hạ, nhà Thương, nhà Chu và nhà Tấn).

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97

Editor: Miêu Bàn Tử

Đào Văn Tâm vốn là trợn con mắt lên, lúc này trừng lớn hơn, không thể tin được nhìn Tô Đát Kỷ.

Nàng đây là cố ý nhắm vào mình rồi?

Trên hành lang người đến người đi tấp nập, đứng ở đó tất cả mọi người đều thấy được. Bây giờ còn xấu hổ hô như thế, không tới năm phút liền trở thành trò cười cho toàn công ty. Nàng lại dám để cho mình hô một trăm lần?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Bốn nữ thư ký kia nghe được câu nói này của Tô Đát Kỷ, đáy lòng không hiểu sao dâng lên một cảm giác may mắn.

So với một trăm lần, mười lần quả thực là mưa bụi.

Sợ Tô Đát Kỷ lại đưa ra cái yêu cầu vô lý gì, bốn người liếc nhau một cái, gần như cùng lúc quay người đi ra ngoài, nhanh chóng ở trên hành lang hô mười lần. Trước khi những đồng nghiệp khác kịp phản ứng, xám xịt chạy về.

Loại tiểu nhân này, nếu mà có đệm lưng thâm hại hơn mình, cảm giác dễ chịu hơn rất nhiều.

Tô Đát Kỷ đã sớm xem thấu thói hư tật xấu của các cô, chỉ mới mấy câu, thành công ly gián các cô với Đào Văn Tâm.

Các đồng minh lâm thời đã đầu hàng. Đào Văn Tâm bị cô lập tức giận thấy nhóm ả không có nghĩa khí gì, lại thấy Tô Đát Kỷ muốn để ả khó xử, sắc mặt tái nhợt, giọng nói khó khăn thốt ra,

"Chị Ninh..."

Chỉ là, hai chữ yếu đuối như muối kêo vừa thốt ra khỏi miệng, liền bị Tô Đát Kỷ cường thế đánh gãy, ánh mắt sắc bén bắn về phía ả,

"Thế nào, bản tiểu thư vừa mới nói cô đã không nghe thấy? Gọi tôi nương nương! Hay là, cô cảm thấy một trăm lần quá ít rồi?"

Đào Văn Tâm sắc mặt lại trắng thêm mấy phần, giống như không chịu nổi lời nói nặng nề này, thân thể ồm yếu lập tức lung lay sắp đổ.

Mắt thấy ả lại muốn dùng chiêu té xỉu, giọng nói lạnh lạnh của Tô Đất Kỳ vang lên trước,

"Vị thư ký này nhìn tổ chất thân thể không được tốt lắm, chắc là không thích ứng được lượng công việc nặng nề ở phòng bí thư. Bản tiểu thư muốn gọi điện thoại yêu cầu đổi người."

Nàng lại muốn khai trừ mình?

Mình là do anh Đình tự mình sắp xếp, làm sao nàng dám! (Lộn rồi má, bà nội ông sắp xếp cho má mà? Mê trai quá hoá ngầu si à.v)

Trong lòng Đào Văn Tâm phần uất không thôi, lại biết, nữ nhân này thật sự dám làm

Mà bây giờ, mình cũng không dám để anh Đình ra mặt thay mình.

"Không có lần sau. Nếu không, tôi sẽ để cô hối hận khi ở trên thế giới này!"

Buổi sáng Thì Đình ra lệnh cô xóa bỏ tất cả video, thái độ lạnh lùng, ánh mắt chán ghét của hấn vẫn còn ở trước mắt. Editor: Miêu Bàn Tử

Nếu như Tô Đất Kỳ lại thêm mắm thêm muối vài câu lúc hấn đang nổi nóng, khả năng hấn sẽ mặc kệ ả.

Hấn vì bảo vệ cái nữ nhân đội nón xanh cho hấn mà hung dữ với mình, tỏ ra lãnh khốc vô tình với mình.

Vì cái gì!

Dựa vào cái gì!

Cũng bởi vì nàng có gia thế mà mình không cách nào địch nổi sao?

Ả cố gắng gấp một vạn lần, dùng hết toàn lực, tất cả mọi thứ đều tự tay mình đạt được. (Thế có tính bà nội dồ hông:))

Ninh Quân Tuyền một gao này căn bản không bằng ả!

Đào Văn Tâm dùng sức cắn môi, không cam lòng cùng ủy khuất không ngừng lên men trong thân thể.

Tất cả những hăm dọa trước kia đã biến thành ghen ghét, giống như một con rắn độc, không ngừng gặm nuốt từng ngụm lương tâm không còn nhiều của ả.

Tô Đất Kỳ cảm nhận được trên người ả không ngừng phát ra nồng đậm cảm giác không phục, cực kỳ hài lòng.

Nàng muốn làm đóa Bạch liên hoa này không già bộ được, chó cùng rứt giậu!

Nhưng mà Đào Văn Tâm không hổ là nữ chính cường đại, trước khi Tô Đất Kỳ gọi điện thoại, ả gắt gao cắn răng hàm, từng bước đi tới trên hành lang, bắt đầu quát lên.

"Nương nương, nương nương, nương nương!"

Từng tiếng kêu đều mang theo phần nộ cùng hận ý, vang lên trong hành lang an tĩnh.

Mỗi lần kêu lên một tiếng, hận ý của Đào Văn Tâm đối với Tô Đất Kỳ liền nhiều hơn một phần.

Trên hành lang đã bắt đầu có người vây xem, có người còn rủ người khác tới xem, thậm chí có người còn chỉ chỗ, xì xào bàn tán, vô cùng náo nhiệt.

Trên mặt của bọn họ, đều giống như Tô Đất Kỳ, không che giấu vẻ chế giễu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Từng ánh mắt chế nhạo kia, như từng con dao găm sắc bén, cắt tại trên người ả, đem Đào Văn Tâm từ hình.

Xấu hổ, khuất nhục, khó xử!

Đủ loại cảm xúc trối chặt ả, không cách nào thở được.

Đào Văn Tâm âm thầm siết chặt nắm đấm, dưới đáy lòng thề, nhất định phải đem loại thống khổ này trả lại cho nàng, gấp trăm lần, nghìn lần, vạn lần!

(Để coi có cơ hội không:))

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Sẽ cố gắng giải quyết xong vị diện 2 trong tháng này. Đừng hỏi nhoe quý đị:)))))) Tháng sau vô học dôi~~~~ cộng thêm vị diện sau và sau nữa là cổ đại & tu tiên~~~~ thể loại làm khó editor đó quý đị:)))))) Lết lâu lắt lại xuất hiện~~~~

- Mặc dù mềnh đã nghiền nát bao nhiêu cuốn cổ đại dôi, nhưng đó là chuyện của 2 năm về trước~:)))))) ú oà ú oa~~~~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98

Editor: Miêu Bàn Từ

Sau khi thành công lôi kéo thù hận, Tô Đất Kỳ cũng không thể buộc ả quá gấp.

Ngược người, cần phải từ từ ngược.

Ngay từ đầu liền đem người đẩy vào vực sâu vô tận, lập tức để cho người ta tuyệt vọng, cũng quá nhanh rồi.

Nàng muốn từng chút kích thích ý chí cùng hy vọng của Đào Văn Tâm, sau đó lại chậm chạp nghiền nát, hưởng thụ quá trình này.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đã gần tới Thiên đường, chỉ còn thiếu một chút nữa thôi thì lại rơi xuống Địa ngục. Cảm giác ấy mới thống khổ nhất, thảm thiết nhất.

Khỏe miệng Tô Đất Kỳ nhếch lên một độ cong tàn nhẫn, nhắc đôi giày cao gót 12cm, "Cộc cộc cộc" đi đến bàn làm việc của mình, ngồi xuống, mở điện thoại, đeo tai nghe, tìm phim truyền hình mới nhất mà xem.

Đợi đến khi Đào Văn Tâm kiên trì chịu đựng nhức nhối xong, cắn răng quật cường quay đầu xem nàng, muốn nói với nàng rằng ả không dễ bị đánh bại như vậy, lại thấy Tô Đất Kỳ nhìn màn hình điện thoại, cười đến run rẩy cả người.

Một tia quật cường liền trực tiếp bay mất, tựa như bong bóng bị đâm thủng.

Không có cái gì thất bại hơn so với việc người đã coi nàng là kẻ địch, cố gắng phấn đấu để đánh bại nàng, mà nàng thì chẳng đem người để vào trong mắt.

Ả cảm thấy ngay cả tư cách làm đối thủ của nàng cũng không có!

Nhận thức được điều này khiến Đào Văn Tâm càng tức giận hơn, quên luôn việc nguy trang ánh mắt, hung tợn nhìn chăm chăm gương mặt kiêu mị phía trước, như muốn dùng ánh mắt đâm nát nàng thành cái lỗ.

Đương nhiên Tô Đất Kỳ đã sớm chú ý tới, nàng không có hứng thú đối với phim truyền hình. Dù sao đấu với người thù vị hơn nhiều.

Nàng bày ra bộ dáng này, để góp một viên gạch giúp Bạch liên hoa hắc hóa a~.

Nhìn Đào Văn Tâm ập ủ cảm xúc không sai biệt lắm, Tô Đất Kỳ mới ngẩng mặt lên, ngón trỏ hướng về phía ả ngoắc ngoắc,

"Thân thể rất kém cỏi kia, tới đây."

Tư thế ở trên cao nhìn xuống, giọng điệu khinh miệt tựa như đang gọi chó con mèo con. Editor: Miêu Bàn Từ

Nàng rõ ràng biết ả, nhưng mà lại không gọi tên, thực sự không có chút tôn trọng ả tí nào.

Đào Văn Tâm tức giận trong lòng, cũng không có cách. Tính thể khác biệt, ả chỉ có thể ngoan ngoãn đi qua.

"Tới tiệm trà sữa Tinh Quang, xem trên menu có thứ gì, mua tất cả mỗi thứ một ly rồi đem về cho tôi."

Tô Đất Kỳ nhẹ nhàng phân phó.

Tiệm trà sữa Tinh Quang? Qua bên kia đón xe cũng mất 40 phút, vừa đi vừa về là hơn một tiếng.

Chưa kể cửa tiệm kia rất nổi tiếng, vồng hồng* đều phải xếp hàng dài dài. Nếu như xếp hàng chờ mua thì mất trên một tiếng đồng hồ.

*Vồng hồng: người nổi tiếng trên mạng.

Mà nàng còn muốn tất cả đồ uống, mình có một mình làm sao đem về được?

Vừa mới làm nhục mình trước toàn nhân viên trong công ty, nữ nhân này còn cảm thấy chưa đủ sao? (Chưa.v)

Lửa giận trong lồng ngực Đào Văn Tâm mạnh mẽ lan tràn, sắp không nhịn được nữa.

"Còn không mau đi?"

Thấy ả không có phản ứng, Tô Đất Kỷ sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn, nhắc một xấp văn kiện trên bàn ném về phía ả.

"Xoẹt!"

"A!"

Cặp văn kiện vô cùng chính xác đánh vào trên mặt Đào Văn Tâm, cạnh góc sắc nhọn còn quệt qua má phải của ả, bên trên liền xuất hiện một vết máu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mấy nữ thư ký khác nhìn trộm sang, thấy một cái màn hung tàn này, vội vàng rút cổ một cái, đem chính mình giấu dưới máy vi tính, sợ vị bí thư mới vừa nhận chức này giận cả chém thớt, chém tới trên người mình.

Khinh người quá đáng!

Mình cũng không có làm sai cái gì, nàng có quyền gì mà đối xử với mình như vậy!

Đào Văn Tâm ăn đắng, nước mắt đỏ rào rào xuống, không chịu nổi cái ủy khuất ngập trời này, che lấy gương mặt của mình, lao đảo chạy ra ngoài.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Bị hành lần thứ 3... Phải không nhẽ? Từ từ, vị tổng tài bị và mặt sắp online rồi ~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99

Editor: Miêu Bàn Tử

Không tới năm phút đồng hồ, hệ thống nhìn trên rada nhắc nhở Tô Đất Kỷ,

【 Hào quang nữ chính lại toả sáng, ả vừa đi vào trong thang máy liền đụng phải nam chính. 】

"Ừ."

Tô Đất Kỷ không ngạc nhiên chút nào.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Coi như hào quang không có tác dụng, Đào Văn Tâm cũng sẽ thông qua đường dây khác, để cho Thi Đình biết chuyện này.

Dù sao, chịu đựng nhục nhã, mặt đều vứt đi. Đây là một cái cơ hội vô cùng tốt để ả nói xấu nàng mà~.

Nàng dời ánh mắt đến rada, có chút hăng hái thưởng thức biểu diễn của Bạch liên hoa.

Cái này hay hơn phim truyền hình nha~

*

Đào Văn Tâm là khóc đi đến thang máy, cửa kim loại vừa mở ra, ả liếc mắt liền thấy được gương mặt vô cùng đẹp trai kia.

Ả vội vàng lau nước mắt, giả vờ bày ra bộ dáng thương tâm quá mức nhưng không muốn người nào trông thấy, yên lặng khóc tiến vào thang máy, co lại trong góc âm thầm rơi lệ.

Đương nhiên, ả cố ý đem nửa bên mặt chảy máu lộ ra, hướng về phía Thi Đình.

Mặc dù làn da của Đào Văn Tâm không trắng bằng Tô Đát Kỷ, nhưng vết máu đỏ tươi trên mặt vẫn vô cùng chói mắt.

Thi Đình nhìn thấy màu đỏ chót kia, cùng bộ mặt khóc đến lê hoa đái vũ, không tự chủ mở miệng hỏi:

"Xảy ra chuyện gì?"

Đào Văn Tâm núp ở góc, giống như từ trong mộng tỉnh lại, hoảng sợ ngẩng đầu nhìn Thi Đình một chút, sau đó lập tức cắn môi, rú đầu xuống, đáng thương lắc đầu,

"Không, không có việc gì."

Ả dĩ nhiên không phải giấu diếm Tô Đát Kỷ, còn ước gì lập tức cáo trạng với hắn!

Nhưng bây giờ không thể.

Đào Văn Tâm quá biết tính tình của Thi Đình, ăn mềm không ăn cứng, còn mang theo một chút chủ nghĩa đại nam tử.

Chỉ có bị ủy khuất nhưng cần răng chịu đựng, không nói, mới có thể kích thích tính bảo hộ của hắn.

Lại nói, ả không nói, sẽ có người thay ả nói. Editor: Miêu Bàn Từ

Đào Văn Tâm liếc qua thân ảnh của Trần bí thư, dưới đáy lòng âm thầm cười.

Quả nhiên, Thi Đình thấy cái này, hắn quay đầu ném một ánh mắt cho Trần bí thư đi theo bên người, quả nhiên Trần bí thư lập tức báo cáo toàn bộ mọi chuyện vừa xảy ra.

Thậm chí, còn thêm mắm thêm muối mấy phần.

Mấy nữ thư ký bát quái kia đã sớm kể cho cậu toàn bộ vở kịch nữ vương ăn hiếp kẻ yếu, cậu đã sớm chung thuyền chung mối thù với mấy cô. Bây giờ lại nhìn bộ dáng đáng thương của Đào Văn Tâm, càng đau lòng hơn, thay ả bênh vực kẻ yếu.

Thi Đình nghe xong, mày kiếm sắc bén không tự giác nhướn một cái.

Quả nhiên nàng đến kiểm chuyện.

Buổi sáng, sau khi Tô Đát Kỷ đưa ra yêu cầu muốn làm trưởng ban thư ký, hắn không phải không nghĩ tới phương diện này. Nhưng nghĩ đến nàng bị người khác lừa, bị uy hiếp, đều là do Đào Văn Tâm quay video. Nàng muốn giết vò Đào Văn Tâm cho bớt giận cũng không có gì.

Nhưng làm trên mặt người ta có sẹo, cái này có chút quá mức.

"Anh Đình, anh đừng lo lắng em, em không sao."

Đào Văn Tâm thấy không khí quanh người hắn hạ xuống, rõ ràng là không vui, đáy lòng dâng lên một trận vui vẻ, vội vàng nói tiếp.

"Chị, chị Ninh không phải cố ý. Hiện tại em phải đi mua trà sữa, nếu không trễ rồi mà chưa mua về, chị Ninh sẽ không vui."

Trong giọng nói của ả cẩn thận từng li từng tí, ráng chống đỡ nờ một nụ cười, trong hốc mắt nước mắt còn chưa có lau khô, run run rẩy rẩy rơi xuống, càng ra vẻ kiên cường làm người thương yêu.

Ý chí muốn bảo hộ của đại nam nhân trong lòng Thi Đình lập tức bị kích thích,

"Không cần mua, để tiểu Trần dẫn cô xuống phòng y tế xử lý."

Nói xong, chân dài một bước, hắn liền đi về phòng bí thư.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Đào Văn Tâm trên mặt bày ra bộ dáng thấp thỏm không thôi, trong lòng lại hừ lạnh một tiếng.

"Ninh Quân Tuyền, tôi không trị được cô. Thế nhưng Thi Đình có thể!"

"Bị người yêu sâu đậm chất vấn, mùi vị quả trách ấy, cô từ từ mà hưởng thụ!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..myaa:*

- *Đại tổng tài có thể trị được Tô Đất Kỳ? Oh rìà lĩ:))))))))*

- *Edit chương này tức nhứt rách luôn đồ quý dị:))))* Vì tức quá nên hôm nay có 1 chương à □□□□

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100

Editor: Miêu Bàn Tử

Thi Đình mang khuôn mặt âm trầm đi vào phòng bí thư, quanh thân khí lạnh lan toả, thật giống như máy điều hoà không khí biết đi.

Nhóm nữ thư ký từng người cảm như hén, trong lòng lại không nhìn được hưng phấn, tổng giám đốc đến hưng sư vẫn tội!

Có trò hay để nhìn!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn đi thẳng đến trước bàn làm việc của Tô Đất Kỳ, vừa muốn mở miệng nói chuyện, lại bị cách ăn mặc của người trước mặt làm cho chấn kinh.

Hôm nay nàng mặc một cái váy xoè cúp ngực màu đen, mặc dù đơn giản đến cực điểm, nhưng lại khiến người ta nhìn không chớp mắt.

Nửa người trên là thiết kế bó sát người, làm nổi bật dáng người hoàn mỹ của Tô Đất Kỳ.

Cổ nhỏ thon dài, xương quai xanh tinh xảo, đường cong bả vai xinh đẹp, đặc biệt là đôi gò bồng đầy đặn kia, lộ ra một nửa, vừa gợi cảm diễm lệ nhưng không mang vẻ thô tục.

"Cô mặc cái thứ gì vậy!"

Trong tâm Thi Đình rung động, ngoài miệng lại tuôn ra những lời không tốt.

Nàng mặc cái này tới làm việc? Không phải đều bị người khác thấy hết sao!

Dưới đáy lòng của hắn dấy lên một nhúm lửa.

Tô Đất Kỳ ngẩng đầu, thấy là hắn, tiếp tục lười biếng lướt điện thoại,

"Mặc váy nha~ chẳng lẽ mắt của tổng giám đốc đại nhân đã mờ đến nỗi cái này cũng nhìn không ra rồi?"

Thi Đình bị ghen lời, ánh mắt liếc đến những người khác đang dáo dác hóng chuyện, lạnh giọng hạ lệnh,

"Đến phòng làm việc của tôi!"

Lúc này Tô Đất Kỳ ngược lại rất nề tình, lập tức liền đứng lên, giẫm lên giày cao gót 12cm đi theo hắn.

Thi Đình đi ở phía trước quay lại nhìn, cảm thấy chân mình đột nhiên có chút nhũn ra.

Hắn không nghĩ tới, cái váy này, lại phát ra uy lực hơn lúc này nữa.

Ngọc tuyết đầy đặn mềm mại kia rung rung theo mỗi bước đi của nàng, khiến đáy lòng hắn phát điên, muốn vươn tay ra đỡ nó.

Vòng eo vốn mảnh khảnh, bị màu đen của váy ôm lấy, càng là mỏng manh đến không chịu nổi.

Mà xuống chút nữa là chân váy, đính kèm lông vũ màu đen phất phơ, tung bay theo gió, đáng dấp yêu điệu.

Phối hợp với khuôn mặt đã trang điểm tỉ mỉ, giờ phút này, Tô Đất Kỳ chính là yêu tinh yêu nghiệt quyến rũ người!

Phòng bí thư với văn phòng Tổng giám đốc không xa lắm, nhưng mà chỉ mới một phút đi ngang qua, đã thấy có mấy nam nhân viên đứng chờ người, si ngốc nhìn chằm chằm bóng lưng Tô Đất Kỳ, không muốn rời đi. Editor: Miêu Bàn Từ

Ngon lửa ả ả dưới đáy lòng Thi Đình một lần nữa đốt lên, bước chân lại càng nhanh.

Trong lòng âm thầm ghi nhớ tên tuổi của những người kia, đợi một lát nữa liền đuổi việc hết!

"Ăn mặc không ra gì tới làm việc, cô muốn câu dẫn ai!"

Vừa đóng cửa, ngọn lửa trong lòng hần bùng cháy, chất vấn nàng,

Lời này cực kỳ khó nghe, nhưng Tô Đất Kỳ cũng không có tức giận chút nào, hỏi ngược lại:

"Câu dẫn? Tôi cần sao?"

Nàng liếc mắt,

"Tôi mà đứng trên đường một lúc, người bắt chuyện với tôi có thể gây cản trở giao thông đấy."

Nhìn thấy lông mày Thi Đình nhăn lại, nàng cố ý xuyên tạc ý tứ của hần, vờ như phát hiện ra điều gì đó,

"À~, anh nói tôi câu dẫn anh?"

Tô Đất Kỳ mở điện thoại của mình ra, đang đưa trước mặt hần,

"Xin lỗi, tổng giám đốc ngài tự mình đa tình. Bởi vì buổi tối tôi có hẹn, cho nên mới thay quần áo khác."

Trên giao diện Weibo, lượng tin tức đã vượt qua 99+, khung chat mới cũng không ngừng nhảy ra.

"Chị Tô, chị mặc quá ít, coi chừng bị cảm lạnh nha. Em có một cái khăn choàng cổ do chính tay mẹ em đan, chút nữa em đưa qua cho chị."

Đây là Tiểu Trương ở bộ phận kỹ thuật.

"Tô Tô, anh biết một cái nhà hàng có Micheline làm gan ngỗng (foie gras) cực kỳ ngon, vừa nếm liền tan ra trong miệng. Ban đêm đi ăn với anh không?"

Đây là Kim tổ trưởng ở bộ phận thiết kế.

"OMG! Báo bối, em thật sự là quá đẹp! Ngày hôm nay nhìn thân hình em, anh có chút hít thở không thông!!! Sau giờ tan ca có một cái party, em nhất định phải đi với anh. Để cho cái đám bitch kia nhìn một chút, cái gì mới là vu vật thật sự!!!"

Đây là Richard ở bộ phận PR.

Phía dưới còn có một hàng phát lì xì, tặng hoa, thậm chí trực tiếp thổ lộ.

Thi Đình nhìn xuống, mặt đều tái mét.

Mới lên chức chưa đến nửa ngày, nàng lại nổi tiếng đến mức chạm tay có thể bỏng rồi?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Kỳ còn ra về bối rối, xoa xoa cảm xoắn xýt,

"Ai da~ làm sao bây giờ~ Đều là người bên trong công ty, dù sao tôi cũng là người mới tới, từ chối cái nào cũng không tốt. Nếu không một ngày hẹn một người là được nha."

Mất thấy ngón tay tinh tế trắng nõn của nàng tung bay phải trả lời bọn họ, Thi Đình đoạt lấy điện thoại di động của nàng.

"Một cái đều không cho đi!"

Cầm Cầm (tác giả) cảm động:

Trời ạ! Chương 100! Thật là một thời khắc đáng giá!

Tại một tháng trước, Cầm Cầm không nghĩ tới mình có thể viết được nhiều chữ như vậy, là nhóm tiểu yêu tình ủng hộ, là động lực để Cầm Cầm vui đầu viết mỗi ngày.

Thừa dịp số 100 may mắn, chúng ta ngoéo tay, cùng nhau hẹn đến Chương 1000: Đi!!!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

◆ **Tròn 100 chương** □□□

◆ **Chương này editor đặc biệt dành tặng cho độc giả JenNa (@Ina2na) - người đầu tiên bình chọn cho truyện thuở còn sơ khai, có rất nhiều sai sót. Cảm ơn bạn đã ủng hộ cho tới bây giờ * trịnh trọng cúi đầu***

$(\geq \cup \leq) \equiv (\geq \cup \leq) \equiv (\geq \cup \leq) \equiv (\geq \cup \leq) \equiv$

—[10.08.2019]—

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101

Editor: Miêu Bàn Tử

Lòng bàn tay của Tô Đất Ký trông trơn, ngậy người hai giây mới nói:

"Đại tổng tài Thi, trong giờ làm việc, anh là cấp trên của tôi thì anh có thể ra lệnh cho tôi. Nhưng sau khi tan làm là thời gian cá nhân của tôi, anh cũng muốn nhúng tay vào??"

"Anh là cảnh sát Thái Bình Dương sao, quản cũng hơi rộng rồi đấy!"

Thi Đình mới phản ứng được, hành động của mình vừa rồi có hơi quá khích, nhưng hắn sẽ không thừa nhận, ngược lại mặt đen thui, lạnh giọng hỏi lại nàng:

"Mang con của tôi đi hẹn hò với nam nhân khác?"

"Cô thật sự muốn đội nón xanh cho tôi? Há?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Ký không biết nên khóc hay cười,

"Tổng giám đốc, xin anh chớ nói lung tung, tôi không có mang con của anh. Một tháng sau, chúng ta liền anh đi đường anh, tôi đi đường tôi, nước sông không phạm nước giếng. Tôi muốn tiếp xúc với nhiều đàn ông tốt một chút, sau đó nói chuyện yêu đương, rồi tiến tới kết hôn đấy. Thế nào?"

Nàng còn muốn yêu đương với người khác? Còn muốn kết hôn?

Trong đầu Thi Đình "Ong" một chút, con người bỗng nhiên mở to.

Sâu trong nhận thức của hắn, sự hiện diện của Ninh Quân Tuyên vĩnh viễn khoá lại một chỗ với hắn.

Khi còn bé, nàng là cái một cái đuôi dính ở sau lưng hắn, bỏ cũng không được. Lớn lên rồi, nàng sẽ trở thành vợ của hắn, chiếu cố sinh hoạt hàng ngày của hắn, đi theo hắn hết quãng đời còn lại.

Từ ba tuổi đến tám mươi tuổi, nàng cũng sẽ không rời khỏi tầm mắt của hắn. Mặc kệ hắn đi nơi nào, chỉ cần xoay người một cái, sẽ thấy ánh mắt ái mộ, vui sướng của nàng.

Nhưng người mà hấn cho rằng vĩnh viễn sẽ không rời khỏi hấn, hiện tại lại nói cho hấn biết muốn cùng người khác yêu đương, rồi trở thành vợ người khác?

Thì Đình chưa kịp tỉnh táo hoàn toàn, miệng lại nhanh hơn não, bá đạo nói:

"Không được!"

Khoé miệng Tô Đất Kỷ vẽ thành một vòng trào phúng, cười lạnh một tiếng,

"Anh có tư cách gì quản tôi?"

Tư cách gì?

Thì Đình nguy hiểm nheo mắt lại, chậm rãi tới gần nàng, cúi đầu, nghiêng răng nhả ra từng chữ:

"Với tư cách là vị hôn phu của cô, là người đàn ông đầu tiên của cô!"

Mặt của Tô Đất Kỷ bỗng có chút cứng lại, nhưng rất nhanh liền khôi phục như thường. Editor: Miêu Bàn Từ

Nàng giật giật khoé miệng, né tránh ánh mắt đối diện,

"Anh đừng quá đề cao bản thân mình. Đừng nói là vị hôn phu sắp bị tôi bỏ rơi, ngay cả khi anh là chồng tôi, tôi cũng không cần nghe theo lời của anh. Anh cho rằng anh là cha tôi sao?"

Giọng nói đầy mỉa mai như một cái máy khoan mini, đâm xuyên qua não Thì Đình, tê rần,

"Lại nói, đàn ông Ninh Quân Tuyền tôi ngủ qua có thể xếp hàng dài từ Thì gia tới nước Pháp. Lần thứ nhất? Ha, anh cảm thấy hành động hạ thuốc quen thuộc như thế, sẽ là lần đầu tiên sao?"

Tô Đất Kỷ vừa nói, vừa lấy ngón tay chọt chọt lồng ngực của hấn.

Mang theo một cổ cảm xúc phát tiết nồng đậm.

Vừa rồi biểu hiện mất tự nhiên của nàng không có thoát khỏi ánh mắt của Thì Đình, hấn lại nhớ tới đoá hoa mai nở rộ trên ga giường buổi sáng hôm đó.

Nàng đang nói dối.

Gia phong của Ninh gia rất nghiêm cẩn, Ninh Quân Tuyền từ nhỏ tự tôn tự ái, không có sở thích không tốt. Thậm chí nàng còn không qua đêm ở bên ngoài.

*Gia phong: được hiểu là thói nhà, tập quán và giáo dục trong gia tộc, nền nếp riêng của một gia đình.

Huống hồ tối hôm qua biểu hiện của nàng không lưu loát như thế, làm sao có thể là một tay tài xế già đòi như nàng nói đây?

Cho nên, nàng cố ý giấu cái ga giường kia, muốn che giấu sự thật đây là lần đầu tiên?

Vì cái gì nàng phải làm như vậy?

Vì cái gì mà nàng luôn luôn cường điệu chuyện hạ thuốc kia?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Ánh mắt Thì Đình lấp lóe hai lần, nghĩ mãi mà không rõ.

Không biết vì cái gì, sau khi trải qua tối ngày hôm đó, hấn cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu cô gái trước mặt.

Trên người nàng mang theo vô số bí ẩn mà hấn không đoán được, hoặc là nói, bản thân nàng là một cái mê cung thần bí.

Nhưng lại có loại hấp dẫn trí mạng, khiến hấn tò mò, muốn đi khám phá nó.

Kịch trường nhỏ đã lâu không gặp:

Từ buổi sáng ngày thứ hai, máy vi tính của bộ phận nhân sự vừa khởi động liền cộc cộc cộc vang lên không ngừng nghỉ, điên cuồng làm việc, đóng dấu một phần danh sách giám biên chế từ văn phòng Tổng giám đốc trực tiếp đưa tới.

Một người lật qua mấy cái danh sách, nhìn từng cái tên trên đó, cảm thấy rất kỳ quái, lẩm bẩm,

"Tổng giám đốc đại nhân sau khi đính hôn liền muốn tiêu diệt cầu độc thân trong công ty sao? Làm sao những người bị đánh rớt đều là nam còn độc thân?"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Có không giữ, mắt khỏi tìm:))))*

- *Trời nóng bốc lửa, người cũng không bình tĩnh được nên có 1 chương thôi hen:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102

Editor: Miêu Bàn Tử

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt -19/100 】

Tô Đất Kỳ đã thành công khiến đại tổng tài Thi chú ý lẫn hứng thú.

Nghe được cái âm thanh dễ chịu này, nội tâm của nàng không dao động, thậm chí còn cảm thấy số âm kia quá mức chướng mắt.

Nam chính vị diện này, quả nhiên khó chơi hơn nhiều so với vị diện trước.

Cần phải tăng tốc tiến độ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Tổng giám đốc còn có phân phó gì khác sao? Nếu như không có, tôi liền đi trước."

Ngụ ý chính là, mục đích chính anh muốn tìm tôi, đừng có mà quên nha.

Bị nhắc nhở thân thiện như vậy, Thi Đình mới nhớ lại, mình tìm nàng vì việc gì.

"Tại sao cô lại gây khó dễ Đào Văn Tâm vậy?"

Trực giác của hắn muốn gọi Văn Tâm như lúc trước, nhưng vừa nghĩ tới những gì nàng nói buổi sáng nọ, lập tức sửa miệng.

Tô Đất Kỳ đương nhiên nghe được, nhưng nàng rất tốt bụng không có vạch trần,

"Ngài nói gây khó dễ, là chỉ cái gì?"

"Là không biết phép tắc với cấp trên, hay là chống đối lệnh của cấp trên, đội cấp trên nhắc nhở mới làm việc?"

Nàng nhanh chóng đưa ra hai lý do vô cùng hợp tình hợp lý cho hắn.

Thi Đình bị nàng cường từ đoạt lý một trận, nghẹn lời, không có gì để nói.

"Cái nhiệm vụ mấy chục ly trà sữa kia là gì?"

Cái này không thể nào nói là công việc nhỉ?

Lông mày Thi Đình hăng hái nhướng cao, nhìn xem nàng giải biện như thế nào.

"Chẳng qua tôi chỉ muốn tốt cho người mới. Thân thể cùng tố chất tâm lý của cô ta quá kém, động một chút là khóc, chẳng làm được cái gì. Lỡ như mà đi gặp khách hàng, không phải là quá mất mặt sao!"

Tô Đất Kỹ gặp người nói tiếng người, gặp quý nói tiếng quý, không uống phí sống qua mấy ngàn năm, tùy tiện nói hai ba câu đã đối phó được hần.
Editor: Miêu Bàn Tử

Thì Đình còn muốn nói tiếp, không nghĩ tới Tô Đất Kỹ cười một tiếng,

"Còn một cái lý do nữa, là bởi vì... Con của anh, muốn uống."

Thì Đình:???

Suy nghĩ của nàng thay đổi quá nhanh, Thì Đình sững sốt đủ năm giây, mới hoàn hồn lại, hiểu được những lời nàng nói chỉ cái gì.

【 Đình! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt -9/100 】

Hệ thống:???

【 Meo meo meo? Đây là cái thao tác thần kỳ gì nha? 】

Hần nhìn có chút không hiểu nha?

Tô Đất Kỹ thừa dịp mẻo con đang ngỡ ngác, liền đem móng vuốt hướng về phía đỉnh đầu mềm mại của hần, xoa nắn một trận cho đã, đến lúc mặt mày thoả mãn mới giải đáp nghi vấn cho hần.

"Bên trong thế giới động vật, giống đực muốn đem gen của mình nhân bản, nhất định phải rất cường tráng, đủ ưu tú, đủ hấp dẫn, mới có thể thu hút được giống cái ưu ái giao phối",

Nàng phe phẩy cái đuôi của mình,

"Nam nhân, cũng giống vậy nha~"

"Nữ nhân nguyện ý sinh con vì hần, chẳng khác nào thừa nhận nàng bị hần chinh phục. Cho nên Thì Đình mới có phản ứng mạnh mẽ với câu nói của ta đây."

Hồ ly tinh này, mỗi lần dạy dỗ cái gì đều lấy bản năng của động vật làm ví dụ.

Hai lỗ tai nho nhỏ của hệ thống giật giật, cảm giác nghe hơi lạ.

Tô Đất Kỹ lại không có thời gian giải thích nhiều, bởi vì Thì Đình đỏ mặt.

"Khụ khụ."

Hần mắt tự nhiên ho nhẹ hai tiếng, ánh mắt bắt đầu không có tự chủ dịch chuyển lên bụng của nàng.

Tô Đất Kỹ xấu xa lại không cho hần mừng thầm quá lâu.

"Nha~ Anh đã đau lòng vì thư ký nhỏ bé làm người ta yêu thương, vậy thì không cần để cho cô ta đi nữa."

Nàng thừa dịp Thì Đình thất thần, kéo gần khoảng cách, đoạt lại điện thoại trong tay hần, đầu ngón tay lướt lướt trên màn hình.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Tiểu Trương, Kim tổ trưởng, hoặc là Richard nha, bọn họ sẽ càng muốn giúp tôi đi mua."

Ánh mắt Thì Đình đột nhiên trở nên sắc bén,

"Mỗi nhân viên trong công ty đều có nhiệm vụ riêng. Cô đã phân phó nhiệm vụ với cấp dưới của mình, cũng đừng có gây thêm phiền toái cho những người khác."

Đào Văn Tâm cái gì? Điềm đạm đáng yêu cái gì?

Chà là cái gì hết! Con trai của hần muốn uống.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- [*Ting! Độ thiện cảm của Tổng tài đối với editor +0,001, tiền độ trước mắt -999,999/1000*]

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103

Editor: Miêu Bàn Từ

Trên mặt Đào Văn Tâm chỉ là trầy da thông thường. Khử trùng xong, trừ có chút đỏ, cũng không nhìn ra miệng vết thương.

À cầm gương soi soi, đưa tay sờ mặt một chút, có chút do dự.

Hình như bán thảm không quá đúng cách. Nhưng à lại không dám hạ quyết tâm đem vết thương làm lớn hơn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Dù sao, đây chính là mặt nha!

Hệ thống nhìn bộ dáng xoắn xuýt của à, không thể không bội phục Tô Đất Kỳ.

Chỉ ném xà giặt một cái, lại có thể tính toán tốt đến như vậy.

Vừa khiến cho à chịu tội, vừa không cho à có quá nhiều cơ hội cáo trạng.

Nếu như ném ở trên người, vết thương không đáng chú ý, không có cách nào khiến à đi cáo trạng. Có khi Bạch liên hoa còn đem bản thân tô vẽ thảm hại hơn, đẩy nôi cho Tô Đất Kỳ.

Nhưng ở trên mặt, à liền không xuống tay được.

Lỡ như hủy luôn gương mặt thì làm sao bây giờ?

Vì để Tô Đất Kỳ chịu một lần giày vò nho nhỏ mà nỗ lực trả giá lớn như vậy, quá uống phí!

Đang lúc Đào Văn Tâm lâm vào tình thế khó xử, Trần bí thư trở về.

À liếc thấy thân ảnh quen thuộc ngoài cửa, lập tức thay đổi thành biểu tình bất an, cúi đầu xoắn ngón tay, che đầy khoe miệng tươi cười vì đạt được âm mưu kia.

Cũng chính là như vậy, cho nên à không nhìn thấy sắc mặt như táo bón của Trần bí thư.

"Cái kia..."

Cậu muốn nói lại thôi. Thực sự cậu nghĩ không ra tổng giám đốc là người như thế nào. Làm sao giặt dùng dùng mang theo Tô Đất Kỳ đi vào, sau khi ra lại vui mừng phấn khởi như trẻ con đây?

Nếu như không phải quần áo hai người vẫn chỉnh tề hoàn hảo, thời gian lại ngắn, cậu sẽ nghĩ là Tô Đất Kỳ câu dẫn Thi Đình, đem người PLAY ở văn phòng một lần đây. Editor: Miêu Bàn Từ

"Anh Trần, đều do em không tốt. Có phải đã để anh Đình cùng chị Ninh nảy sinh mâu thuẫn không?",

Cả người à co lại, cắn chặt bờ môi, giọng nói có chút khó chịu nghẹn ngào,

"Cái này không cần làm phiền đến anh Đình nữa. Chỉ là mấy chục ly trà sữa thôi, một mình em có thể làm được..."

Đào Văn Tâm ra vẻ kiên cường chịu nhục, bày ra tư thế vì hi sinh chính mình vì hạnh phúc của hai người bọn họ.

Trong lòng lại âm thầm đắc ý,

"Chỉ cần biểu hiện của mình càng rộng lượng, liền có thể nổi bật hơn Ninh Quân Tuyền điều ngoa không giảng đạo lý. Anh Đình sẽ ngày càng chán ghét cô ta!"

Tưởng rằng làm như thế, sẽ đổi lấy đồng tình của Trần bí thư cùng với oán giận của Tô Đất Kỳ, không nghĩ tới bên tai lại truyền đến âm thanh vui vẻ,

"Em có thể nghĩ như vậy là quá tốt rồi!"

Đào Văn Tâm:???

Ả không thể tin được, ngẩng đầu liên đới mặt với gương mặt như trút được gánh nặng của Trần bí thư. Cậu vỗ vỗ bờ vai của ả, vui vẻ khích lệ ra mặt nói:

"Văn Tâm, em thật sự đúng là tâm linh tương thông với tổng giám đốc mà. Ngài ấy để anh tới thông báo cho em nhanh đi mua đây này."

Đào Văn Tâm tròn trĩnh hai mắt, cả người đã offline.

Cái này không giống với tưởng tượng của ả, trong thời gian ngắn ả khó mà tiêu hoá hết ý tứ của những lời này.

Chờ đã?

Không phải vừa rồi Thi Đình đau lòng mình, muốn tìm Tô Đất Kỳ tính toán thay mình sao? Làm sao mới qua được một chút liên đới mặt rồi?

Đến cuối cùng nữ nhân kia cho Thi Đình ăn thuốc gì mà để hấn say mê nàng như thế!

Khiếp sợ, phần nộ đan xen, đặc biệt là cảm giác chênh lệch to lớn, khiến Đào Văn Tâm không chấp nhận sự thật này.

"Anh Đình... thực sự để cho em đi mua sao?"

Giọng nói của ả lúc này vô cùng run rẩy.

Trần bí thư thành thật thẳng thắn gạt đầu,

"Cũng không hẳn, tổng giám đốc sẽ chi trả tiền đi lại cho em. Em mau đi nhanh lên, ngài ấy còn bảo đừng để cho Tô bí thư chờ quá lâu."

Vốn dĩ Trần bí thư định an ủi Đào Văn Tâm một trận, lại thấy ả có lòng như vậy, bót đi rất nhiều chuyện, trong lòng cậu rất cao hứng đẩy ả về phía thang máy.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đi nhanh về nhanh, lại đừng để nữ nhân kia chờ quá lâu?

Rõ ràng là nàng có ý khi dễ, giày vò mình, làm sao lại biến thành mình để nữ nhân kia chịu ủy khuất?

Tức giận ban đầu của Đào Văn Tâm đã tiêu tán, trải qua một lần đảo ngược như vậy, lại điên cuồng dâng lên thẳng đến đỉnh đầu.

Ả đột nhiên đứng dậy, chạy như bay đến phòng bí thư.

Ninh Quân Tuyền! Tôi liều mạng với cô!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tập hợp đội ngũ H₂SO₄ đũa~~~~:)))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104

Editor: Miêu Bàn Từ

Đào Văn Tâm bị một bồn lửa giận bao phủ, không quan tâm cái gì, vọt tới trước mặt Tô Đất Kỳ, thẳng đến khi nhìn thấy ánh mắt cười như không cười của nàng, lý trí mới lũ lượt kéo về.

Ả lấy cái gì liều với Tô Đất Kỳ?

Nàng có người nhà làm hậu thuẫn, có gia thế ưu việt làm chỗ dựa, thậm chí còn có Thị Đình bảo vệ nàng.

Mà ả, lại không có cái gì.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cứng đối cứng, không phải là lựa chọn thông minh.

Quân tử báo thù mười năm chưa muộn, ả đã ẩn nhẫn lâu như vậy, cũng không thể thất bại trong gang tấc.

Đào Văn Tâm khề cần môi, một giây liền tháo xuống biểu cảm dữ tợn trên gương mặt.

Nhưng Tô Đất Kỳ không để ả có đường lui, nhủ mảy mò:

"Có việc?"

Đào Văn Tâm tranh thủ thời gian nhận sai, cúi đầu áp ứng nói:

"Không có."

Lúc đầu xông vào thì hùng hùng hổ hổ, bây giờ lại bày ra đáng vẻ ỉu xiu. Người nào không biết còn tưởng rằng nàng đang khiển trách ả.

Tô Đất Kỳ chưa từng tốt tới mức đem cơ hội cho người khác. Nàng phải đem thanh danh phần diện này ngồi cho vững!

Bằng không thì rất có thẹn với lương tâm nha~

"Cô không có? Tôi có."

Tô Đất Kỳ đứng dậy đi về phía toilet, ra hiệu cho ả đuổi theo.

Nàng lại nghĩ ra chiêu mới, muốn tra tấn mình tại nhà vệ sinh?

Nghĩ đến lúc trước bản thân bị nhục nhã ở địa phương dơ bẩn kia, sắc mặt Đào Văn Tâm trắng bệch. Sâu trong nội tâm, những ký ức bị bắt nạt hồi còn bé lại trỗi dậy, chậm rãi lướt qua trước mắt làm ả phát run.

Đến cuối cùng Tô Đất Kỳ muốn làm gì?

Đào Văn Tâm liều mạng nháy mắt với mấy nữ thư ký kia, thấy mấy cô gật đầu, lặng lẽ chạy đến văn phòng Tổng giám đốc cầu cứu, lúc này ả mới thả lỏng một chút, cất bước đi theo.

Ả nhắm mắt theo sát, mắt thấy Tô Đất Kỳ dừng bước trước bồn rửa tay, liền cúi đầu, không dám thở mạnh.

Thấy ả từ trong ra ngoài toàn là sợ hãi cùng thấp thỏm, Tô Đất Kỳ cười khinh miệt một tiếng.

Nàng đương nhiên biết rõ những cái thứ mà khi còn bé Đào Văn Tâm phải chịu đựng. Editor: Mieu Bàn Tử

Bị giam trong nhà vệ sinh nhỏ xíu, kém chút nữa chết đói. Bị một con nhóc bắt lương dim đầu vào trong bồn cầu, kém chút nữa chết đuối. Bị con trai của bà dì kéo tới nhà vệ sinh, kém chút nữa bị cưỡng hiếp.

Nơi này chính là ác mộng của ả. Mà Tô Đất Kỳ liền có ý lựa chọn địa phương như thế, để đánh nát mặt nạ dối trá của ả, đánh nát bức tường phòng thủ cuối cùng của ả.

Nàng lấy tư thế từ trên cao nhìn xuống Đào Văn Tâm, nhìn chăm chăm trọn vẹn hai phút. Ánh mắt sắc bén kia như gai nhọn đâm vào trong da thịt, làm cho Đào Văn Tâm cảm thấy mình như ngồi trên bàn chông.

Cho đến khi trên cổ ả nổi lên một tầng da gà, Tô Đất Kỳ mới lười biếng dời mắt, hất cằm về chỗ bồn cầu, khề cười một tiếng.

"Đi, soi mặt vào bồn cầu mà nhìn xem, cô có tư cách gì mà cùng tôi đoạt Thị Đình?"

Cái giọng điệu khinh miệt này làm lông tơ của Đào Văn Tâm trong nháy mắt dựng đứng lên.

Ả dùng tay gắt gao bóp lấy bắp đùi của mình, cố nhịn lại xúc động muốn nhào tới đánh Tô Đất Kỳ.

Thẳng đến khi trong miệng toát ra vị rí rắt quen thuộc, Đào Văn Tâm mới phát hiện, mình đã cắn nát bờ môi.

"Chị, chị Ninh, em không hiểu, chị đang nói gì."

Ả khó khăn bày ra một gương mặt tươi cười đến khó coi, cố gắng duy trì một phần tôn nghiêm cuối cùng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Ký lại liếc mắt ghét bỏ,

"Cười khó coi chết đi được, tôi vẫn tương đối thích lúc cô khóc hơn."

Thành công nhìn thấy nụ cười cứng đờ của Đào Văn Tâm, nàng không những dừng lại mà còn cố gắng nói:

"Đáng tiếc cả nhà cô đều chết hết, đời này tôi không thể nhìn thấy cô khóc tang được. Hay là chờ tới lúc tôi cùng Thi Đình kết hôn, cô mới có thể khóc rống lên nhỉ?"

Nhìn thấy trên mặt của Tô Đất Ký không che giấu được đắc ý cùng miệt thị, tất cả ủy khuất, không cam lòng, phần hận cùng ghen ghét đọng lại qua nhiều năm của Đào Văn Tâm bùng nổ!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Một hai ba chúng ta cùng la~ Ahhhhhhhhhhhhh!!!!

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105

Editor: Miêu Bàn Từ

"Ninh Quân Tuyền! Dựa vào cái gì! Dựa vào cái gì mà cô có rất nhiều tiền, có vị hôn phu hoàn mỹ nhất, có ba mẹ yêu thương cô, có cuộc sống tràn đầy mỹ mãn, có tiền đồ thật rộng lớn, còn có nhiều người theo đuổi đến như thế!!! Còn tôi thì sao!!! Vì sao tôi lại không có cái gì!!!"

Đào Văn Tâm cơ hồ là hét ra, mang theo đầy phần uất.

Lời này nghẹn trong lòng ả đã rất lâu rồi.

Cả ngày lẫn đêm, lặp đi lặp lại, thời thời khắc khắc, giống như là ma ám chướng khí, trói buộc ả ở trong đó, không cách nào thoát ra được.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Loại ghen ghét này gây vò Đào Văn Tâm, khiến ả phát cuồng, làm cho tâm lý ả trở nên vặn vẹo.

Trước khi được Ninh gia cho ở lại, ả không bao giờ nghĩ đến, trên đời này lại có người có cuộc sống hạnh phúc đến như vậy.

Trên bàn ăn tràn đầy thức ăn xa xỉ, nguyên liệu được cung cấp là thực phẩm tươi ngon, quần áo toàn là hàng hiệu. Chi hao tốn một chút tiền, có thể nuôi sống ả mấy chục năm.

Phòng ở thì như cung điện bên trong truyện cổ tích, gần núi ven biển, trong phòng còn xây cả bể bơi.

Chủ nhân không cần bỏ ra sức lực làm gì, chỉ cần liếc mắt một cái, mấy chục người hầu liền chuẩn bị đầy đủ tất cả mọi thứ. Ngay cả chó cưng mà Ninh gia nuôi, cũng có ba người hầu hạ!

Chó nói chi là đính hôn cùng nam nhân ưu tú nhất thế giới, làm người khác cực kỳ hâm mộ.

Mà ả thì sao?

Chỉ có thể ăn nhờ ở đậu, mỗi ngày nơm nớp sống trong lo sợ, ngày hôm nay được ăn bỗng nhiên ngày mai nhịn, qua hết ngày hôm nay thì không biết còn thấy được bình minh ngày mai không!

Tất cả mọi người đều là người, dựa vào cái gì mà thứ nàng có đều là tốt nhất! Editor: Miêu Bàn Từ

Hai mắt Đào Văn Tâm đỏ rực, gương nanh múa vuốt nhào tới Tô Đất Ký, móng tay sắc nhọn muốn cào nát gương mặt mình nằm mơ ao ước kia!

Trong lòng có một âm thanh đang kêu gào, chỉ cần phá nát gương mặt đẹp đẽ này, để xem nàng còn đắc ý thế nào, để xem thiên chi kiều nữ này làm sao gả cho Thi Đình!

Đổi mặt công kích của ả, Tô Đát Kỷ ngay cả lông mày đều không có động một cái.

Nàng đã có can đảm chọc giận ả, thì cũng có chuẩn bị tiếp nhận cái hành động chó cùng rứt giậu này. Nàng nghiêng người một cái, gọn gàng tránh thoát công kích của ả.

"Ba!"

Một cái tát vang dội hạ xuống gương mặt dữ tợn của Đào Văn Tâm, trực tiếp khiến ả té xuống đất.

"Cho nên, tôi có tiền có nhan sắc có người thích, thì là lỗi của tôi hả?"

Nàng cười lạnh thành tiếng,

"Đào Văn Tâm, cô không nên đem ghen ghét của cô biến thành khuyết điểm của tôi, cũng không cần đem ác độc của cô đổ lỗi là tôi bức bách! Trên đời này người đáng thương nhiều lắm, bọn họ đều cố gắng phấn đấu mỗi ngày để có cuộc sống tốt đẹp hơn, còn cô thì sao?"

"Cô giống như một con rệp vĩnh viễn núp trong bóng tối, chỉ biết hao tổn tâm trí tính toán hại người khác!"

Tô Đát Kỷ nhìn Đào Văn Tâm ngã ngồi trên mặt đất, neho mắt lại gần từng chữ:

"Cho nên, vận mệnh đã sắp đặt đời này cô mãi mãi là người thất bại!"

"Không! Không phải!"

Đào Văn Tâm bị lấy lỗ tai, thét chói tai không thừa nhận, nước mắt đỏ rào rào xuống,

"Cô chỉ là dựa gia thế của cô! Không có cái này cô chẳng là cái gì cả! Anh Đình căn bản không yêu cô! Nếu như cô không phải tiểu thư Ninh gia, anh ấy cũng sẽ không đính hôn với cô!"

Hai câu nói cuối cùng, ngược lại không sai.

Tô Đát Kỷ không thể phủ nhận, đột nhiên ngồi xổm xuống, từ từ nhích lại gần ả, trên mặt hiện ra một nụ cười tà ác,

"Đến cuối cùng hẳn có thích tôi hay không, không phải cô rõ ràng hơn tôi sao?"

Toàn thân Đào Văn Tâm run lên, con ngươi màu đen bỗng nhiên co rút lại, cả gương mặt tuyệt vọng trắng xanh đen xen.

Đúng vậy, ả rất rõ ràng.

Ngày hôm qua, ả vẫn cho rằng ý nghĩ của mình là đúng.

Ả cố gắng như vậy, ăn nhiều trái đắng như vậy, dịu dàng quan tâm lấy lòng bà nội Thi, để một ngày nào đó Thi Đình có thể thấy được ả tốt đến thế nào.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thậm chí Đào Văn Tâm có thể chắc chắn, nếu như mình có một người cha giàu có, khi đó nhất định Thi Đình sẽ một cước đá văng nàng, rồi đi cùng với mình!

Nhưng trải qua mọi chuyện trong hai ngày nay, ả lại bắt đầu dao động.

Ngay cả khi Ninh Quân Tuyền đeo nón xanh cho Thi Đình, hẳn cũng không để ý, vẫn bảo vệ, dung túng nàng.

Hắn đã như vậy, thì làm sao có thể không thích nàng đây?

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Có mưa:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 106

Editor: Miêu Bàn Từ

Thực ra tự ti đã khắc sâu bên trong, cộng thêm lòng tự trọng chồng chất, Đào Văn Tâm lại không muốn thừa nhận điểm này, chỉ có thể cứng đầu cứng cổ chống đỡ.

Tô Đất Kỳ đã sớm tiếp thu kịch bản, liền nhìn thấu ả là cái loại người gì, tâm tính ra sao.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

"Nha, cô thật đáng thương",

Nàng chặc chặc hai tiếng, giọng cao cao tại thượng nhìn xuống Đào Văn Tâm, trong lời nói mang theo gai nhọn,

"Biết rõ ràng chân tướng như thế, lại cứng rắn lừa mình dối người. Đáng thương, thật sự là quá đáng thương ~ "

Chỉ một câu, liền kéo đi tia máu cuối cùng trên mặt Đào Văn Tâm

Cái giọng điệu trào phúng thương hại này, còn khiến ả khó chịu hơn gấp mấy lần so với việc trực tiếp mắng ả!

Đào Văn Tâm cảm giác bị từng câu từng lời của nàng xé toang tất cả vỏ bọc của bản thân, đâm sâu vào trong đến mức máu me đầm đìa. Những suy nghĩ mà ả không muốn tin, giờ đây đều bại lộ trong không khí.

Tất cả kiên trì, chống đỡ đến giờ phút này giống như một trò cười.

Nhìn ánh mắt đã ngổn tre của ả, ngay cả khóc đều quên, Tô Đất Kỳ biết thời cơ đã đến.

Mất hồ ly mị hoặc của nàng nhũn lại, giọng nói mang theo tia mê hoặc,

"À, nhìn cô đáng thương như thế, thật sự trong tim tôi có chút băn khoăn đấy! Nếu như cô thật lòng van xin tôi, có thể tôi sẽ cân nhắc chuyện giải trừ hôn ước với Thi Đình nha?"

Giọng điệu thoả mãn mà bổ thí, lại khoét sâu vào lòng Đào Văn Tâm

Ả ghen ghét Tô Đất Kỳ, lại càng không có hảo cảm với bất cứ cái gì của nàng, chớ nói chi là cái lời bổ thí này.

Nhưng mà... Đề nghị này thực sự quá mức mê người.

Chỉ cần không có Tô Đất Kỳ ngáng chân ở đây, Thi Đình nhất định sẽ yêu người ưu tú sáng chói như mình!

Ả vô cùng tin tưởng bản thân!

Thế nhưng nếu cầu xin, thì phải vứt tất cả tôn nghiêm xuống. Vậy sau này ả đứng trước mặt Tô Đất Kỳ, thật sự sẽ không ngẩng đầu lên được.

Ánh sáng trong mắt Đào Văn Tâm lấp loé, đang chống lại tầng tâm lý phòng thủ cuối cùng.

Tô Đất Kỳ ở bên cạnh nhìn đến hăng hái, khó có khi không đi thúc giục. Editor: Miêu Bàn Từ

Nàng rất hưởng thụ quá trình phá nát ranh giới cuối cùng của người khác.

Đặc biệt là khoảnh khắc người ta vùng vẫy gãy chết trước lúc sụp đổ.

Bị xã hội thượng lưu nuôi đến kén cá chọn canh, sau đó lại không cam chịu trở lại khu ổ chuột.

Tô Đất Kỳ biết Đào Văn Tâm nhất định sẽ đáp ứng, chẳng qua chỉ là sớm hay muộn thôi. Cho nên nàng tuyệt đối không sốt ruột.

Qua nửa phút, Đào Văn Tâm liền đưa ra lựa chọn.

Ả cắn răng, từ trong miệng khó khăn nhả ra mấy chữ, giọng như muỗi vo ve,

"Tôi, tôi cầu xin cô."

"Hả? Cô nói cái gì? Nhỏ quá, tôi không nghe được."

Yêu Cơ độc ác đùa giỡn người khác như vậy, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua cho ả đây?

Đào Văn Tâm hít một hơi thật sâu, lớn tiếng một chút,

"Tôi nói, tôi cầu xin cô."

"Cầu ai? Cầu xin cái gì? Nói chuyện không có đầu không có đuôi, nghe không hiểu cái gì hết",

Tô Đất Ký vẫn cảm thấy không hài lòng,

"Được rồi, cô đã không thành tâm như vậy, coi như tôi chưa nói gì đi."

Đã làm kỹ nữ, còn muốn lập đền thờ?

Trên đời này làm gì có chuyện tốt như vậy! Chỗ tốt người đều chiếm hết, lại không chịu nỗ lực một chút nào?

Nói xong, nàng đứng dậy muốn đi.

Đào Văn Tâm liền vội vàng đứng lên đi cản.

Dù sao cầu xin đã cầu xin rồi, tôn nghiêm đều bị đập ở dưới chân, hiện tại từ bỏ không phải quá đáng tiếc sao?

Nghĩ đến sau này gả cho Thi Đình, có thể hưởng thụ những cái đồ vật đắt đỏ kia, có thể nhận lấy ánh mắt hâm mộ của người khác, thậm chí ngay cả nữ nhân này đều phải núp dưới bóng của mình thì chút hi sinh của ngày hôm nay tính là cái gì?

Đào Văn Tâm không thềm đếm xỉa, lớn tiếng kêu lên,

"Ninh Quân Tuyền! Tôi cầu xin cô, tôi thật sự rất thích Thi Đình, cầu xin cô giải trừ hôn ước với anh ấy đi!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Lúc này mặt mày Tô Đất Ký mới giãn ra, cười một tiếng, đôi mắt hồ ly lóng lánh ánh sáng, chẳng khác nào sao trời.

Thấy nàng rốt cục hài lòng, Đào Văn Tâm thở dài một hơi.

Ngay tại lúc ả tháo xuống gánh nặng tâm lý, chỉ thấy đôi môi anh đào của người đối diện khẽ mở, phun ra ba chữ lạnh lùng đến cực điểm.

"Ồ."

"Tôi, không!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tự nhiên quên mất pass watt:))))*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107

Editor: Miêu Bàn Tử

Nụ cười nhẹ nhõm của Đào Văn Tâm còn chưa kịp tới đáy mắt liền chết cứng ở trên mặt.

Ả mở to hai mắt, ngây ngốc nhìn về phía Tô Đất Ký, không kịp hoàn hồn.

Ba chữ ngắn gọn súc tích, nghĩ đi nghĩ lại nhiều lần mới hiểu được ý tứ bên trong đó.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Cô!"

Đào Văn Tâm chỉ cảm thấy một ngum máu từ tim dâng lên, nghẹn ở trong cổ họng.

"Cô, cô không phải là nói, chỉ cần tôi cầu xin cô, cô liền..."

"Đúng nha, chính miệng tôi nói",

Tô Đất Kỷ cười gian tà, đánh gãy chất vấn của ả,

"Nhưng mà tôi nói là có thể suy nghĩ một chút, cũng không có nói là cô cầu xin tôi thì tôi sẽ đáp ứng ngay lập tức nha."

Tô Đất Kỷ nhún vai, về mặt rất là vô tội.

Nàng lật lọng!

Còn dám chơi vãn chơi chữ với mình!

Hai mắt Đào Văn Tâm tối sầm, thân thể nhỏ yếu kém chút nữa không chịu nổi cái đả kích này, lão đảo ngă ra phía sau, cũng may có cửa phòng nhà vệ sinh ngăn lại, mới không ngã trên mặt đất.

Ả có nơi nào không rõ nữa, Tô Đất Kỷ đây chính là chơi đùa với ả!

Nhớ lại vừa rồi kế hoạch nàng dẫn dụ có trăm ngàn chỗ hở, thế nhưng Đào Văn Tâm không thể chống đỡ lời dề nghị mê hoặc lòng người như thế, làm sao lại nghĩ đến việc nàng từ chối chứ?

Chỉ cần có một mối như đầy thorn ngon, cá không cần bắt cũng sẽ tự chui đầu vào!

Một chiều này, Tô Đất Kỷ chơi đến thuận buồm xuôi gió.

Đào Văn Tâm bị nàng gieo cho hy vọng cực lớn, sau đó hung hăng đập vào hố sâu tuyệt vọng, ngồi ở trên đất không động đậy, hai mắt thất thần. Editor: Mieu Bàn Từ

Nhưng Tô Đất Kỷ biết, đây không phải kết thúc.

Cái này chỉ mới là bắt đầu.

Tự tôn của Đào Văn Tâm đã bị chính tay nàng kéo xuống, vứt ở trên đất, mọi mình hung hăng chà đạp, tâm hồn của ả không còn dùng được nữa rồi.

Hiện tại chờ đợi ả chỉ có con đường càng thêm sa đọa thôi.

"Cô nha, vẫn nên thừa dịp còn sớm, vứt đi cái ý nghĩ này đi. Người như Thi Đình, cô, với không tới."

Tô Đất Kỷ phui tay, một mặt khinh bỉ chuẩn bị rời đi.

Lúc Đào Văn Tâm nghe được hai chữ Thi Đình, tròng mắt mới chuyển động, không chút do dự nhào tới.

Nhưng không giống như trước đó đến đánh Tô Đất Kỷ, mà là trực tiếp quỳ xuống trước mặt nàng.

"Chị Ninh, em cầu xin chị!"

Trải qua một đợt đùa giỡn này, trong lòng của Đào Văn Tâm rốt cục hoàn toàn hồng mắt, ôm lấy chân Tô Đất Kỷ vừa khóc lóc vừa cầu xin,

"Nhà chị có điều kiện tốt như vậy, cũng không cần yêu anh Đình. Nếu như không có anh ấy, chị còn có thể tìm được rất nhiều nam nhân giàu có khác để gả. Nhưng mà em, ô ô ô, chỉ có một mình anh Đình. Cho nên em van xin chị, van chị nhường anh ấy cho em đi, em van xin chị..."

Ngay cả tôn nghiêm đều đã vứt đi rồi, ả chẳng còn lại cái gì cả. Ngược lại nếu như chính mình biết điều, có khi còn vót vát được một chút.

Nhìn xem, hiện tại liền không biết xấu hổ mà nói ra những lời như vậy!

Tô Đất Kỷ nghe được phản lý luận cực vô sỉ của Bạch liên hoa này, không những không giận mà còn cười,

"Nghe xong thật sự có chút đạo lý nhỉ."

"Chị Ninh, xin chị thương xót em một chút, giúp em lần này có được hay không? Về sau nhất định em sẽ báo đáp chị!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thấy nàng có dấu hiệu buông ra, Đào Văn Tâm khóc càng thêm mạnh bạo, hình tượng cũng chẳng cần nữa, nước mắt nước mũi nước bọt hoà cùng một chỗ, khiến cho Tô Đất Kỳ buồn nôn, liền giơ chân lên đạp ả một cước.

Ngay sau đó, giày cao gót 12 cm trực tiếp dẫm lên ngực Đào Văn Tâm.

Mây lá liễu thon dài của Tô Đất Kỳ giương lên, một mặt ngang ngược cản rõ giống như yêu phi được sủng ở hậu cung.

"Tôi lại không!"

"Coi như hần không yêu tôi, hần vượt quá giới hạn, khả năng xxx của hần không được, thì việc đính hôn giữa tôi với hần cũng đã định! Coi như tôi không yêu hần, nhưng mà cho dù chết, tôi cũng sẽ chiếm lấy cái danh vợ của tổng tài Thi, không muốn để lại cho cô một chút cơ hội nào!"

- - - - -

Kịch trường nhỏ vi vu bay qua:

Tô hồ ly chỉ vào đại tổng tài Thi, sau đó quay sang nói với Bạch liên hoa:

"Nhìn thấy Thi Đình không? Cho dù tôi ném đi cũng không cho cô!"

Đại tổng tài Thi:???

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- So sad:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108

Editor: Miêu Bàn Từ

Đào Văn Tâm bị phát ngôn hùng hồn của nàng dọa sợ.

Ả không dám nghi ngờ tính chân thực trong lời nói này. Lấy sự nhận biết Tô Đất Kỳ trong hai ngày qua, nàng thực sự làm được như thế.

Nhưng một phút bối rối qua đi, Đào Văn Tâm không chỉ không hồi tâm chuyển ý, ngược lại oán hận ở đáy lòng đột nhiên như cỏ dại điên cuồng mọc lên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Chính mình đã bỏ đi tất cả tôn nghiêm mặt mũi cầu xin nàng, thế nhưng nàng lại không có một chút đồng cảm, thậm chí còn bỏ đá xuống giếng, nói lời cay nghiệt khiến cho mình khó xử!

Ả cũng không có đòi nàng một phân tiền nào, chỉ muốn nàng tiện tay nhường lại người nam nhân mà nàng không thích mà thôi, cũng không được sao?

Đào Văn Tâm nhìn chằm chằm gương mặt kiêu mị của Tô Đất Kỳ, ánh mắt tựa như rắn độc.

Nữ nhân này, cố ý!

Nàng biết mình thích anh Đình, cho nên mới không nhường bộ, cứng rắn chiếm lấy anh ấy, cưỡng ép tách mình và anh Đình ra.

Thật sự là ác độc đến cực điểm!

Lúc này Đào Văn Tâm hoàn toàn quên đi, Thi Đình cùng Ninh Quân Tuyền mới là danh chính ngôn thuận có hôn ước rõ ràng, mà ả chỉ là tiểu tam không

hơn không kém chen chân vào.

【 Đỉnh! 】

Đúng lúc này, bên tai Tô Đát Kỷ đột nhiên vang lên một cái thanh âm nhắc nhở thanh thúy.

Giọng nói shota mạnh mẽ của hệ thống lập tức nhắc nhở nàng,

【 Hồ ly, người phải cẩn thận, nữ chủ đã hắc hóa! 】

Hắc hóa?

"Còn có loại thao tác này sao?"

Bởi vì trước đó chưa từng gặp qua, nàng trung cầu ý kiến của hệ thống,

"À sẽ như thế nào?"

Hệ thống tra sổ sách của mình một chút, sắc mặt thật không dễ nhìn,

【 Chính là... Nữ chính thăng cấp, sẽ càng khó chơi hơn. 】

Hắn không tự chủ mà cho nàng ý kiến,

【 Nguyên vọng nguyên chủ chỉ là thu hoạch được tình yêu của Thi Đình. Hay là, trước hết cứ mặc kệ nữ chính này đi? 】

"Như vậy sao được?"

Tô Đát Kỷ không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt,

"Tô Đát Kỷ ta nói lời thì phải giữ lời. Đã nói ngược ả thành tra, tuyệt đối sẽ không ngược thành phần!"

Nghe được tin tức này, trên mặt của nàng một chút lo lắng cũng không có, ngược lại còn tăng thêm mấy phần hưng phấn,

"À dám trở nên mạnh hơn, vậy ta có thể ngược ả càng sáng khoái hơn!"

Hệ thống nhìn xem nàng xoa xoa móng vuốt, bộ dáng thật kích động, đột nhiên Đề Hồ Quán Đỉnh*, hiểu rõ.

*Đề Hồ Quán Đỉnh (醍醐灌頂): Đề hồ rưới lên đỉnh đầu. Từ ngữ này được dùng để ví dụ một khi trí tuệ khơi mở thì con người có thể trừ phiền não vô minh, được thanh tịnh sáng suốt. Bởi thế nó còn có nghĩa là giúp cho người học khai ngộ một cách mau chóng.

Hóa ra trước đó hồ ly tinh này ngại Bạch liên hoa quá yếu, hiện tại hắc hóa xong càng có tính khiêu chiến? Editor: Miêu Bàn Từ

Cái sở thích này thật đúng là biến... ồmmmm...

Độc đáo!

Rất độc đáo!

"Nam chính đến đâu rồi?"

Nàng mang theo Bạch liên hoa cũng được một khoảng thời gian, đám nữ thư ký hiệu suất làm việc cao kia sao còn chưa đem viện binh tới vậy?

Cái tin tức hắc hóa này giống như tiêm một liều máu gà cho Tô Đát Kỷ, khiến nàng đối với nhiệm vụ này càng kích thích hơn.

Hệ thống rất im lặng, mình cố vũ cho nàng, ngay cả cái rắm còn chưa nhận được. Ngược lại chuyện này giống như vô tình cảm liễu liễu lại xanh.

Mặc dù phun nước miếng tùm lum trong lòng, hắn vẫn rất kính nghiệp, đi dò rada một chút,

【 Dựa theo bước chân của nam chính, hắn còn khoảng 8 bước, 7 bước, 6 bước... 】

Cái đuôi to dài của Tô Đát Kỷ liền quét qua, mạnh mẽ chặn miệng cái máy bấm giờ hình mèo này.

Năm giây qua đi, thân ảnh Thi Đình xuất hiện ngay tại bên ngoài toilet.

Hai người bọn họ ở trong nhà vệ sinh nữ, hắn đương nhiên không dám tiến vào. Vừa định nghiêm nghị kêu bọn họ đi ra, lại nghe thấy một giọng nói vô cùng đáng thương, run rẩy khóc lên.

"Ô ô ô, chị Ninh, em thật không có câu dẫn anh Đình, chị có thể không tin em, nhưng chị không thể không tin tưởng anh Đình..."

Nữ chính hắc hoá, hào quang càng lợi hại hơn. Đào Văn Tâm cũng phát hiện Thi Đình đến.

Tại chỗ Thi Đình không nhìn thấy, ả lại cười đến âm hiểm độc ác, dùng âm lượng chỉ có Tô Đất Kỳ mới có thể nghe được, nghiêng răng nghiêng lợi hung ác nói:

"Ninh Quân Tuyền, đừng quên trong tay tôi đang giữ video xxx của cô. Nếu như cô còn nhục nhã tôi như thế nữa, tôi sẽ để cho toàn thế giới nhìn thấy bộ dạng phóng đàng xấu xa đói khát của cô!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ả đang có ý muốn chọc giận nàng, để nàng tức giận, làm ra sự tình quá đáng ngay trước mặt Thi Đình, để Thi Đình thấy tận mắt nàng khi dễ ả.

Tô Đất Kỳ yêu mị chớp chớp đôi mắt, nốt ruồi dưới mắt run lên, vô cùng phong tình vạn chủng.

Rất tốt, vậy ta liền thỏa mãn ước nguyện của ngươi!

"Ba!"

Một bàn tay nhỏ xinh nhưng lại đầy lực hạ xuống mặt Đào Văn Tâm, âm thanh còn vang dội hơn lúc nãy.

Cường ma đánh mặt —— Tô hồ ly!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nhớ hệ thống quá:)))) vị diện 2 ẻm ít đất diễn ~ Cúp điện, 3g lại quá dột dạt nên 1 chương thôi quý dị *gomen"nasai**

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Editor: Miêu Bàn Tử

Lần này Tô Đất Kỳ xuất ra mười phần lực, Đào Văn Tâm bị đánh bay khỏi mặt đất.

Bởi vì Tô Đất Kỳ ra tay quá bất ngờ, ả không có chút chuẩn bị nào, "Bành" một cái liền đụng phải cửa phòng vệ sinh.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thi Đình nghe được động tĩnh lớn như vậy, sốt ruột mở miệng ra lệnh:

"Xảy ra chuyện gì? Đều đi ra ngoài hết cho tôi!"

Trên mặt hần khó có khi mang theo vẻ lo lắng, nhóm thư ký ở bên cạnh lại đồng loạt ghen tị với Đào Văn Tâm. Nhìn xem, tổng giám đốc lo lắng cho ả thành cái dạng gì này!

Chỉ có Tô Đất Kỳ biết, hần đang lo lắng cho con của hần, sợ nàng mượn cớ xung đột với Đào Văn Tâm để —— dùng tay phá thai!

Đào Văn Tâm bị một cái Toàn phong chương* vô địch sét đánh này ảnh hưởng đến đầu óc, khiến ả không thể tin được, trong thời gian ngắn tạm quên đau đớn trên người.

*Toàn phong chương 旋風掌 tên gọi phổ biến là Châu sa chương (17) 朱沙掌, còn gọi là Hồng sa chương, Mai Hoa chương. Thuộc loại âm công tối độc, đứng hàng đầu trong các loại âm công. Khi phát chương không cần chạm tay địch thủ đã bị thương trí mạng.

Thăng đến khi giọng nói của Thi Đình truyền vào, mới khiến ả từ trong mơ màng tỉnh lại, cuống họng sắc nhọn kêu lên,

"A!!!"

Một cái cơ hội tốt như vậy, không dùng thì quá lãng phí!

Vừa gọi xong, ả còn không quên học dáng vẻ phách lối của Tô Đất Kỳ trước đó, lấy đạo của người trả lại cho người, hất cằm lên, ném cho nàng một cái nụ cười khiêu khích, bờ môi giật giật,

"Cô chết chắc rồi!"

Ra tay nhiều lần như vậy, cho dù Thi Đình có thể chịu đựng, nhưng đừng quên ả còn có kim bài là bà nội Thi nữa!

Tiếng thét chói tai của nữ nhân chẳng khác nhau là mấy, Thi Đình không nghe ra là tiếng của ai, rốt cuộc không thể lo lắng suông nữa, cũng chẳng quan tâm đây là nhà vệ sinh nữ, co cẳng chạy vào.

Dù sao cả tòa nhà này đều là của hắn, có nơi nào mà không thể đi!

"Ô ô ô... Đầu của em đau quá."

Đào Văn Tâm chật vật ngồi sập xuống đất khóc, người dính đầy bụi đất, trên hai bên mặt đều có một dấu bàn tay đỏ rực dễ thấy, sưng lên như một cái đầu heo.

Mà trái lại Tô Đất Kỳ thì vẫn tinh xảo xinh đẹp như cũ, ngay cả tóc cũng không loạn một cọng, hai tay vòng ra trước ngực, bình tĩnh đứng ở bên cạnh nhìn hắn. Editor: Miêu Bàn Từ

Lọt vào trong tầm mắt của Thi Đình chính là cảnh tượng như thế.

Ai đúng ai sai, hình như không cần điều tra, liếc qua liền thấy ngay.

Thi Đình cau mày, nghiêm khắc đảo ánh mắt qua lại trên thân hai người, vẫn hỏi một câu,

"Xảy ra chuyện gì?"

Trước tiên hắn chuyển hướng sang Tô Đất Kỳ, muốn nghe nàng giải thích một chút. Nhưng Đào Văn Tâm có tật giật mình, làm sao lại để cho nàng có cơ hội mở miệng trước?

"Ô ô ô, Đình, anh Đình",

Ả khóc rống, sau đó ngừng lại một chút, thân thể không ngừng run, cũng không biết là bởi vì sợ, hay là bởi vì khóc nức, nhìn phá lệ thật đáng thương,

"Đều, đều là em không tốt, em khiến chị Ninh tức giận, đều là lỗi của em, anh không nên trách chị Ninh, muốn trách thì cứ trách em không hiểu chuyện... Ô ô ô..."

Ác nhân cáo trạng trước.

Đào Văn Tâm muốn giữ vững hình tượng nhóc đáng thương của mình. Cứ như vậy, chỉ cần Tô Đất Kỳ giải thích thế nào đi nữa, cũng biến thành cường từ đoạt lý.

Cán cân trong lòng của mỗi người, đều không tự chủ mà hướng về phía kẻ yếu với người bị hại.

Một chiêu lấy lui làm tiến này, dùng rất hay.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nhưng có nằm mơ ả cũng chẳng ngờ tới, đứng đối diện ả, cũng không phải một người đàn bà bình thường, mà là sát thủ kịch bản —— Tô Đất Kỳ!

Tô Đất Kỳ bình tĩnh đứng ở đó, chờ ả thút tha thút thít nói xong, lúc này mới hướng về phía Thi Đình, nhẹ gạt đầu,

"Không sai."

Có cơ hội phản bác thì không có phản bác, liền trực tiếp nhận lấy. Ngay cả một chữ biện minh cho chính mình cũng không cần!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

□ Tôi không nhờ vả bất cứ ai giới thiệu truyện của tôi. Xin quý dị đừng nhầm lẫn. Chân thành cảm ơn.

□

□

□ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110

Editor: Miêu Bàn Tử

Đào Văn Tâm đang khóc liên ngưng lại, có chút không thể tưởng tượng được nhìn về phía Tô Đất Kỳ.

Xảy ra chuyện gì vậy, trong lúc giao đấu với mình, há miệng liền như súng máy, lưỡi cưa xén đứt hoa sen, một bước cũng không nhường. Tại sao trước mặt Thi Đình nàng lại sáng khoái nhận tội như vậy?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thi Đình nhìn thật sâu Tô Đất Kỳ một chút, thấy trong mắt nàng không có bất kỳ ý tứ miễn cưỡng gì, sắc mặt chìm xuống dưới.

"Lý do."

Lúc vị tổng tài này tức giận, đặc biệt tích (góp) chữ như vàng.

"Cô ta không phải đã nói rất rõ ràng rồi sao? Cô ta chọc tôi tức giận, tôi cũng chỉ có thể ra tay dạy dỗ cô ta thôi."

Tô Đất Kỳ nhìn hấn, rất là bình tĩnh trần thuật sự thật.

Ánh mắt Thi Đình quét đến dấu bàn tay sưng đỏ trên mặt Đào Văn Tâm, mi tâm nhăn thành một cái chữ xuyên (川) thật sâu,

"Cô được giáo dục như vậy sao?!"

Đối mặt với sự nổi giận của hấn, Tô Đất Kỳ không có ngạc nhiên, dù sao hiện tại, độ thiện cảm của nàng so Đào Văn Tâm thấp hơn nhiều, hấn lựa chọn bảo vệ ả, cũng là chuyện bình thường.

Huống chi, đây là cục diện mà nàng muốn.

Mắng chửi người khác không có giáo dục, chẳng khác nào mắng cả nhà người ta.

Gương mặt xinh đẹp của Tô Đất Kỳ trong nháy mắt lạnh xuống, lộ ra một nụ cười mỉa mai,

"Thi Đình, vậy giáo dục của anh chưa từng dạy qua là trước khi tìm được chứng cứ thì không thể tùy tiện buộc tội cho người khác sao?"

Đào Văn Tâm biến sắc, lại vừa khóc vừa bắt đầu khuyên,

"Anh Đình, chị Ninh, hai người đừng vì em mà cãi nhau, em..."

"Đào Văn Tâm, cô đừng quá đề cao chính mình, tôi đây là vì lấy lại công đạo cho chính mình, hơi đầu mà cãi nhau vì cô!"

Tô Đất Kỳ bắn lời ra liền đánh gãy hành vi của Bạch liên hoa. Editor: Miêu Bàn Tử

Nhưng một màn này rơi vào trong mắt Thi Đình, chính là nàng ý thể hiếp người, một tay hấn nắm tay Tô Đất Kỳ, bóp chặt, lạnh giọng chất vấn:

"Cô còn giáo biện cái gì nữa, tôi đều thấy được."

Bàn tay của hấn phi thường có lực, bóp chặt đến nỗi Tô Đất Kỳ cảm thấy tay sắp nát. Sắc mặt nàng tái nhợt, cười lạnh một tiếng,

"Có đúng không? Vậy tôi chỉ có thể nói, anh tai điếc mắt mù, nên đi bệnh viện trị đi."

"Cô!"

Thì Đình sắc mặt tái xanh, cơ hồ không khống chế nổi cơn giận của mình.

"Thì Đình, hiện tại anh không chỉ khiến tôi thất vọng",

Tô Đất Kỳ vươn cái tay khác ra, lấy điện thoại di động, lướt một chút trên màn hình, bấm một cái, giờ trước mặt Thì Đình,

"Mà còn khiến cho tôi cảm thấy thật buồn nôn!"

Mặt nàng không biểu tình, thậm chí nghe không ra giọng điệu nói câu nói này, lại giống một cái chùy lớn, đánh rầm rập ở trong lòng Thì Đình.

Đoạn video trong điện thoại đang phát trước mặt hắn, càng làm cho hắn như bị sét đánh.

"Ninh Quân Tuyền, đừng quên trong tay tôi đang giữ video xxx của cô. Nếu như cô còn nhục nhã tôi như thế nữa, tôi sẽ để cho toàn thể giới nhìn thấy bộ dạng phóng đàng xấu xa dối khất của cô!"

Nếu như không phải là bị quay được, giọng điệu ác độc khác hẳn lúc bình thường, Thì Đình chắc sẽ không nhận ra đây là Đào Văn Tâm.

Quả thật như nàng nói, ngay cả biểu cảm nhẹ răng cười điên cuồng trên gương mặt kia, đều quay được rõ ràng rành rành.

Khi đối mặt với Tô Đất Kỳ, cô ta lại mang bộ dáng này?

Đã từng có một ít chi tiết Thì Đình không chú ý tới, hiện tại hắn lại thông suốt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đào Văn Tâm nghe được lời nói quen thuộc này, thân thể kịch liệt run lên, không dám tin nhìn về phía Tô Đất Kỳ.

Roi vào tầm mắt ả là gương mặt thiên kiều bá mị, tùy ý tươi cười,

"Trên đời này không phải chỉ có một mình người biết quay lén."

- - - ☆ - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Ặ, có một người đẹp nhắc mình là bạn tổng tài thích và mặt tên Thì Đình, không phải Thì Đình (bên Trung không có họ Thì). Do mình edit từ bản cv nên không biết, vẫn giữ nguyên tên. Thành thật xin lỗi quý đị. Khi nào rảnh rỗi nhất có thể, mình sẽ sửa lại toàn bộ nhé ♥ □ Chân thành cảm ơn những góp ý của quý đị ♥ □

□ Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111

Editor: Miêu Bàn Từ

Nói xong, Tô Đất Kỳ liền hất tay Thì Đình ra, lấy tư thế ưu nhã ngạo nghễ của người thắng cuộc, giẫm giày cao gót rời đi.

Lưu lại Thì Đình đang hóa đá cùng Đào Văn Tâm sợ hãi vạn phần.

Hình tượng uy hiếp hèn hạ trong điện thoại kia được cài đặt lặp lại, cứ chiếu lại một lần rồi lại một lần.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đào Văn Tâm thay đổi bộ dáng yếu ớt bị thương vừa mới ngã xuống đất, nhảy dựng lên muốn phá hủy nó.

Con người lạnh lùng của Thì Đình quét tới, liền cường ép ngăn lại động tác của ả.

Đào Văn Tâm sắc mặt trắng bệch còn muốn giãy dụa,

"Anh Đình, anh nghe em giải thích, là Ninh Quân Tuyền cố ý dẫn dụ em nói như vậy, em không có..."

Dưới ánh mắt chán ghét của Thi Đình, giọng nói cãi lại nhỏ dần rồi im bật.

Môi mỏng hần nhấc lên, lời đình vạ quân,

"Cút!"

*

Sau khi ở trước mặt Thi Đình xé toang bộ mặt giả thần giả quỷ của Đào Văn Tâm, Tô Đất Kỳ trực tiếp trở về nhà nghỉ ngơi, để hần tự đi điều tra. Editor: Miêu Bàn Từ

【 Đình! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 1/100 】

【 Đình! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 11/100 】

【 Đình! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 21/100 】

【 Đình! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 31/100 】

Từng phần nói dối của Bạch liên hoa bị lộ ra, những oan ức mà Ninh Quân Tuyền phải chịu lúc trước được rửa sạch hoàn toàn.

Tô Đất Kỳ ngồi ở trên sofa đắc ý ăn hải sản, nghe được âm thanh nhắc nhở êm tai của hệ thống, liên tục gật đầu,

"Lúc này mới đúng nha."

Nhưng mà nàng cũng không lười biếng, ngày thứ hai vẫn đi làm đúng hạn như cũ. Cái này vượt quá dự kiến của Thi Đình.

Nhìn thấy thân ảnh quen thuộc đi ngang qua, Thi Đình kinh ngạc dừng lại một chút, hần nghĩ rằng nàng sẽ không tới.

Trong lòng dâng lên một cỗ xúc động, tối hôm qua tập luyện tốt nói xin lỗi ở trong miệng đã tập luyện tốt làm thế nào để nói xin lỗi, hiện tại ở trước mặt lại không nói nên lời.

Đương nhiên Tô Đất Kỳ cảm nhận được hần xoắn xuýt, lại làm như không thấy người này.

Lúc đầu Thi Đình tính toán đợi nàng chào hỏi hần, sau đó hần thuận thế nhận lỗi với nàng. Ai ngờ nàng làm lơ, trong thời gian ngắn hần không xuống đài được, nhụt chí đi vào văn phòng.

Đi tới đi lui gần chục vòng ở trong văn phòng, hần mới gọi điện thoại cho Trần bí thư, phân phó hai câu.

10 phút sau, Trần bí thư mang theo mấy chục ly trà sữa Tinh Quang, áp a áp úng đưa đến trước bàn Tô Đất Kỳ.

"Tô bí thư, cái này, tổng giám đốc nói nhìn ngài làm việc vất vả, muốn thưởng cho ngài."

A, dùng một chút đồ uống để mua chuộc ta?

Không tồn tại!

Tô Đất Kỳ không có đưa tay ra, hất cằm về phía mặt đất, Trần bí thư quay sang thì thấy một chồng trà sữa Tinh Quang, mỗi loại một ly, chất cao như núi, tràn lan ra ngoài.

Càng chói mắt hơn là mỗi ly còn buộc mỗi loại hoa hồng cực lớn, muôn hồng nghìn tía, cứ như đi dạo trong vườn hoa.

Thi Đình vừa nghe báo cáo, rầm một cái, dùng sức để cà phê trong tay xuống,

"Đem cửa hàng trà sữa này mua lại, ngừng kinh doanh một tháng!"

Hần muốn người khác mua không được.

Thứ mà nàng thích, chỉ có hần mới có thể đưa!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Gần như lập tức, toàn bộ nhân viên trong công ty đều nhận được một phong thư, nội dung là,

"Nội bộ công ty không cho phép yêu đương. Nếu không liền trực tiếp đuổi việc!"

Tô Đất Ký nhìn phong thư liền cười,

"Ta có nên cầm phong thư này buộc tổng giám đốc đại nhân từ chức không?"

- ----- ✧ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Triệu tập team ủng hộ Tô tỷ buộc TGD từ chức:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112

Editor: Miêu Bàn Từ

Sự kiện quay video đi qua, Đào Văn Tâm cũng không thấy xuất hiện.

Tô Đất Ký lại rất kính nghiệp, đi làm đúng hạn, mỗi ngày thu được vô số lễ vật.

Phong thư mà Thi Đình gửi cho toàn công ty không những không ngăn được thổ lộ của những người này, ngược lại còn để những người này tung hoành theo đuổi nặc danh.

Còn phải mất công đi đào danh tính của bọn họ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn tức đến nghiến răng nghiến lợi,

"Giáo hoạt!"

Những người trong công ty cường hãn ngăn không được cũng không có gì đáng nói, Thi Đình lại dần dần phát hiện, ngay cả đối tác hợp tác với hắn cũng bắt đầu nổi lên tâm tư với Tô Đất Ký.

Người đẹp có khí chất, trí thông minh cao, tố chất nghiệp vụ càng là quá đỉnh.

Có người núp ở trong bóng tối đào chân tường, nâng cao điều kiện để khiến nàng rời đi.

Thậm chí có người còn thả lời ra, chỉ cần nàng nguyện ý rời đi, sẽ trực tiếp nhường vị trí phó tổng giám đốc cho nàng.

"Nha, nữ nhân mà mình vứt bỏ như giấy rách, lại là vu vật mà người người đều muốn cướp. Có lẽ hắn không nghĩ tới đi!"

Mỗi ngày Tô Đất Ký vui sướng hài lòng nhận lấy lễ vật đầy tình yêu, sau đó vụng trộm để Thi Đình phát hiện.

Bị những yếu tố này ảnh hưởng, hắn bắt đầu nghiêm túc quan sát vị hôn thê của chính mình, lúc này mới phát hiện, đối với thanh mai trúc mã, hắn hoàn toàn không biết gì cả!

Trước đó nàng nói, có tiền có nhan sắc có năng lực, không phải nói khoác, mà là sự thật.

Mặc dù chỉ làm chức vụ bí thư, nhưng bản thân nàng có thiên phú buôn bán, lúc nào cũng có thể trở hết tài năng.

【 Hò ly, nam chính lại nhìn lên người. 】

Đây là lần thứ tám hệ thống nhắc nhở nàng.

Tô Đất Ký mỉm cười một cái,

"Thi Đình là một người cuồng công việc, bị sự nghiêm túc làm việc của ta mê hoặc là chuyện rất bình thường. Không phải người nói ta chỉ dùng sắc đẹp sao? Thật quá coi thường năng lực nghiệp vụ của ta đấy!"

Hậu tri hậu giác, Thi Đình càng đem ánh mắt đặt ở trên thân Tô Đất Kỳ, thì càng đào ra nhiều đồ vật khiến hai mắt hắn tỏa sáng, độ thiện cảm soạt soạt tăng lên. Editor: Miêu Bàn Từ

Tại lúc độ thiện cảm của hắn đối với Tô Đất Kỳ dừng lại ở mức 49 điểm, nàng ra tay.

Tô Đất Kỳ đem video Đào Văn Tâm quay lên trước đó, trực tiếp truyền lên trên mạng!

【 Xuống tay với mình hung ác như thế, ta cũng phục rồi. 】

Hệ thống hoàn toàn bị khuất phục trước cái chiêu giết địch một ngàn tự tổn tám trăm này của nàng.

"Thiên kim tiểu thư họ Ninh XXX ngoài trời, quảng một cái nón xanh thật lớn cho tổng giám đốc!"

Nàng còn cố ý đăng cái tiêu đề máu chó như vậy.

Trong nháy mắt, video có cái tiêu đề rực lửa nhanh chóng truyền ra ngoài, gây nên oanh động.

Ngay lập tức máy tính được đưa tới bàn Thi Đình.

Nhìn thấy video quen thuộc kia, hắn một quyền đập nát máy tính.

"Lập tức xóa bỏ tất cả video!"

Thi Đình hai mắt đỏ rực,

"Đào Văn Tâm, Thiên Đường có lỗi cô không đi, Địa Ngục không cửa cô lại xông vào!"

Cô ta không chỉ có lừa hắn, vụng trộm sao chép trước video, sau đó bị Tô Đất Kỳ vạch trần, lòng mang oán hận, đem video lộ ra ánh sáng, muốn nàng thân bại danh liệt!

Hắn đuổi cô ta ra khỏi cửa, thật sự là quá lợi cho cô ta rồi!

Nghĩ đến lúc này Tô Đất Kỳ khẳng định rất tuyệt vọng, hắn lập tức đi tìm nàng, nhưng nàng đột nhiên biến mất.

Thi Đình tập hợp tất cả tài nguyên cùng nhân mạch trong tay đi tìm người, tất cả đều không thu hoạch được gì.

Tô Đất Kỳ giống như bốc hơi khỏi thế gian này.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Chỉ có hệ thống biết, con hồ ly này đã sớm mang theo lương khô, tìm cái hang động hoang tàn vắng vẻ trốn đi.

"Tìm đi, tìm đến hao gầy thân xác càng tốt."

Tô Đất Kỳ vừa ăn dê nướng đông gói, vừa cười tủm tỉm.

Đây là lúc để Thi Đình nếm thử mùi vị mất đi là như thế nào.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Thật xin lỗi quý dị, đáng lẽ mấy chương cuối vị diện vốn là buồn lắm, nhưng khổ nỗi bà Tô không cho phép điều đó:))))))

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113

Editor: Miêu Bàn Từ

Thì Đình nhót Đào Văn Tâm lại xong, không kịp tra tấn, nhào vào một bên tim Tô Đất Kỳ.

Không nghĩ tới ba ngày ba đêm đều không thu được một chút tin tức gì.

"Các người đều là thùng com hay sao! Làm sao mà một tin tức cũng không có!"

Thì Đình mất đầy tơ máu, râu ria xồm xoàm, lần đầu tiên trong đời chật vật như vậy.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn đứng tại tầng cao nhất của cao ốc, từ cửa kính nhìn xuống thành thị trong bóng đêm, mắt lộ ra thần sắc tang thương thì thào,

"Quân Tuyền, rốt cuộc em đang ở đâu?"

Có phải nàng bị những cái tin tức dơ bẩn trên mạng bức đến điên rồi hay không? Có phải nàng băng qua đường thất thần, bị đụng rồi hay không? Có phải nàng không chịu được đả kích lớn như thế, trong thời gian ngắn nghĩ quần tìm chết rồi hay không?

Vô số suy nghĩ không tốt dâng lên trong đầu hắn, tra tấn hắn, tìm lại như bị đao cắt.

Đều là lỗi của anh!

Là anh không có bảo vệ em thật tốt!

【 Đình! Độ thiện cảm +20 điểm, tiến độ trước mắt 69/100 】

Cảm giác áy náy mang theo hối hận cực lớn, khiến Thì Đình thống khổ khó đề nén.

Mà hắn càng phát hiện, hình như mình hoài niệm một cái nhăn mày, một cái nụ cười của nàng.

Những thứ lúc trước dễ lấy như trở bàn tay mà không biết quý trọng, bây giờ có làm cách nào cũng không tìm về được nữa.

"Quân Tuyền, anh cầu xin em, nhất định phải bình an, chờ anh."

Hắn cầm lấy áo khoác mặc vào, một nắng hai sương lại bắt đầu tự mình tìm kiếm.

Thanh tiến độ thiện cảm đứng lúc văng lên, Tô Đất Kỳ vừa ăn xong con nường cuối cùng, duỗi đầu lưỡi nhỏ nhẩn liếm môi một cái, dầu tron loan toả bốn phía. Rốt cuộc nàng cũng thu thập đồ vật, chuẩn bị rời đi. Editor: Miêu Bàn Tử

"Đi, Mimi! Đã tới lúc nên kết thúc."

Nàng tìm một chiếc xe, trực tiếp kêu chạy đến sân bay.

Tô Đất Kỳ vừa đi vào đại sảnh, lập tức có người nhận ra vị này chính là nữ chính trong video kích tình, bắt đầu chụp ảnh, vây xem nàng.

Sắc mặt nàng trắng bệch, kéo nón che khuất mặt mình, lại bị đám người đông đúc vây quanh, không thoát thân được.

Tin tức lập tức liên truyền đến Thì gia, lúc Thì Đình trông thấy một màn này, tâm đều sắp bị cào nát.

Nàng cũng không làm sai cái gì, lại phải bị nhiều ánh mắt chỉ trích như vậy!

Hận ý trong lòng Thì Đình đối với Đào Văn Tâm sâu hơn một tầng, lập tức lái xe đến, trên đường đi còn tự thân gọi điện đến sân bay,

"Tạm hoãn chuyến bay của Ninh Quân Tuyền, để những hành khách khác xuống máy bay, bồi thường cho mỗi người một triệu tiền mặt!"

Tô Đất Kỳ giả vờ như không biết toàn bộ người trên máy bay đều lạng lẹ bị mời xuống, cúi đầu chôn ở trong tấm thảm, làm một con đà điểu.

Đợi đến khi Thì Đình tận mắt thấy thân hình thiếu nữ lại gầy không ít, nhất định đã ăn thật nhiều trái đắng, không muốn mặt với cái thế giới này, đau lòng đến không thể thở nổi.

Hắn ôm chặt lấy nàng,

"Quân Tuyền, đừng sợ, anh tới rồi."

Tô Đất Kỳ đang ngồi bị dọa đến nhảy dựng lên, lộ ra gương mặt giàn giụa nước mắt.

Thì Đình nghẹn ngào,

"Đều là lỗi của anh, em đừng lo lắng, tất cả sự tình anh sẽ xử lý tốt, được không?"

Tô Đất Kỳ lại giống như tinh thần bị đã kích thật lớn đến hoảng loạn, thét chói tai lên muốn chạy.

Cái này quả thực là cầm kim đâm vào tim hấn, Thi Đình miệng đầy đắng chát, chỉ có thể cường ép đánh nằng bất tỉnh, đem nằng xuống máy bay.

Thấy chuyện lớn như vậy, đám phóng viên đã vây chặt phi trường chật như nêm cối, gặp Thi Đình vừa ôm người xuống, càng như ong vỡ tổ trên mặt đất đến phỏng vấn.

Thi Đình ngược lại không tránh né, mà ôm sát người trong ngực, đem mặt của nằng che ở trong áo khoác của mình, đi thẳng tới.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Nam nhân trong video là tôi, xin mọi người không cần tiếp tục truyền bá."

"Đối với hành động quay lén phạm pháp, tung tin đồn thất thiệt, Thi Đình tôi chắc chắn sẽ truy cứu trách nhiệm pháp luật đến cùng!"

"Mặt khác, tôi cùng Quân Tuyền sắp cử hành hôn lễ. Đến lúc đó, xin mời các vị truyền thông tới tham gia."

Hấn khí thế vút xuống ba câu chần kinh bốn phía, uy nghiêm rồi đi.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Ngồi nghe Done for me của Punch, tâm editor cũng sắp nát rồi ~*

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114

Editor: Miêu Bàn Tử

Sau khi tỉnh lại Tô Đất Kỳ, liền cực kỳ yên tĩnh, không nói một lời, tựa như đã phong bế chính mình.

Thi Đình chỉ cảm thấy được nhìn nằng, vừa là ngọt ngào, lại là tra tấn.

"Quân Tuyền, ngày hôm nay hoa trong vườn nở rất đẹp, em có muốn đi xem không?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hấn ôn nhu cắt tia tóc cho nằng, dù

biết nằng sẽ không đáp lại, cũng không nhứt chí một mực giảng thích,

"Còn có một con chó con lén lút chui vào nữa. Không phải lúc trước em rất thích chó con sao, anh dẫn em đi xem nhé."

Tô Đất Kỳ cũng mặc kệ hấn ôm mình đến vườn hoa, một con Corgi lông xù cực kỳ mạnh mẽ liền vui vẻ lao đến.

Đội đến trước mặt, nằng mới nhìn rõ, trên đầu Corgi con có kèm một cái hộp vuông nhỏ nhỏ.

"Quân Tuyền."

Thi Đình gỡ cái hộp xuống, quỳ gối trước mặt nằng, trịnh trọng nói:

"Gả cho anh có được không?"

Bên trong đôi mắt vô thần Tô Đất Kỳ đột nhiên có mấy tia ánh sáng.

Có phản ứng!

Thì Đình nhận được cổ vũ lớn lao, vung tay lên, trên trời lập tức rơi xuống một cơn mưa cánh hoa hồng, ảo mộng cực kỳ.

Ánh mắt đờ đẫn của Tô Đất Kỳ nhìn trời một chút, lại nhìn Thì Đình, khóe miệng tách ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó...

Ngắt đi.

"Quân Tuyền!"

Lúc đầu lòng Thì Đình tràn đầy kích động, bây giờ lại bị dọa gần chết, vội vàng ôm nàng tìm bác sĩ.

Hệ thống:???

Tô Đất Kỳ nhú mày,

"Ta đã nói là muốn ngược hán trăm ngàn lần mà!"

Lần này, nàng lại mơ mơ màng màng ngủ mê hai ngày, Thì Đình cực nhọc ngày đêm săn sóc nàng, nom nớp lo sợ, không thể yên ổn nghỉ ngơi.

Mỗi khi hán chống đỡ không nổi, muốn ngủ gật một chút, hồ ly xấu xa lại đột nhiên rung nhẹ một cái, khiến hán tỉnh lại.

Đội đến Tô Đất Kỳ rốt cục hoàn toàn "tỉnh lại", thiên chi kiều tử Thì Đình đã bị ngược đến tiêu tụy không chịu nổi.

Thấy tinh thần của nàng khá hơn một chút, Thì Đình hạ trái tim đang lơ lửng xuống, cả người đầy mệt mỏi, tìm người đến săn sóc nàng để hán đi nghỉ ngơi một chút. Editor: Miêu Bàn Tử

Không nghĩ tới còn chưa chìm vào giấc ngủ, một tiếng hét lên khiến hán bừng tỉnh.

"Ninh tiểu thư không biết làm sao, vừa nhận được một cú điện thoại liền lái xe ra ngoài!"

Người làm nâng điện thoại di động đưa cho hán, một mặt sợ hãi.

Thì Đình cũng cá kinh, nhìn trên điện thoại di động hiện lên mấy chữ,

"Cây húng quế góc biển, cô nhất định phải đến!"

Là ai có thể làm cho nàng gấp gấp bận bịu đến như vậy?

Hán lập tức lái xe đến, rốt cục trên vách núi tại bờ biển tìm được Tô Đất Kỳ, lại thấy được một cái người không nên xuất hiện ở đây.

"Đào Văn Tâm?"

Đúng vậy, chính là Đào Văn Tâm. Á thừa dịp người trông giữ thư giãn tinh thần, từ trong nhà tù trốn ra, hẹn gặp mặt Tô Đất Kỳ ở đây.

Lúc này, ở bên vách núi đã có rất nhiều người tụ tập, trong miệng nói "Muốn nhảy xuống biển tự sát" cái gì đó.

Thì Đình vội vàng xuống xe, chạy về phía các nàng, lại bị Đào Văn Tâm phát hiện,

"Anh Đình, anh đừng tới đây, nếu như anh qua đây em liền nhảy xuống!"

Á chỉ vào bên chân vách núi, uy hiếp nói.

Không nghĩ tới Thì Đình căn bản bất vi sở động, còn chạy nhanh hơn!

Đào Văn Tâm...

Á tức đến nghẹn thở, một phát bắt được tay Tô Đất Kỳ, đối phương thức uy hiếp,

"Nếu như anh lại tới, em liền đẩy cô ta xuống!"

Lúc này Thì Đình vội vàng dừng lại ngay.

Đào Văn Tâm lại càng tức giận hơn.

Người hán quan tâm trong lòng là ai, liếc qua đã thấy ngay!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nhìn sóng lớn mãnh liệt đánh vào bờ kia, Thì Đình lo lắng như kiến bò trên chảo nóng, kêu lên:

"Đào Văn Tâm, nếu như cô thả cô ấy ra, tôi còn có thể cho cô một con đường sống!"

Trên mặt Đào Văn Tâm hết xanh rồi lại tím, tím rồi đen, phá lệ thật đẹp mắt.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Còn 1 chương nữa là kết thúc.

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115

Editor: Miêu Bàn Tử

Thấy ả không nói chuyện, Thi Đình lại kêu lên:

"Cô muốn thế nào? Chỉ cần cô thả Quân Tuyền ra, cái gì tôi cũng có thể làm!"

"Tốt!"

Đào Văn Tâm cười lạnh thành tiếng,

"Em muốn cùng anh kết hôn!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Thi Đình cứng lại.

"... Trừ cái này."

"Em chỉ cần cái này!"

Đây chính là chấp niệm sâu nhất của Đào Văn Tâm.

Cảm nhận được Thi Đình có lay động, ả còn cố ý đẩy Tô Đất Kỳ về phía bên vách núi, lấy đó làm uy hiếp.

"Được..."

Ngay tại lúc Thi Đình bị dọa đến muốn đáp ứng, Tô Đất Kỳ kêu lên,

"Anh T! Em không muốn!"

【 Đình! Độ thiện cảm +10 điểm, tiến độ trước mắt 79/100 】

Nàng thanh tình, nàng nhận ra mình, nàng vẫn còn nhớ khi còn bé gọi mình là anh T!

Thi Đình cảm thấy hạnh phúc, lớn tiếng an ủi nàng,

"Quân Tuyền, em đừng sợ, tin tưởng anh, nhất định anh sẽ không để cho em có việc gì!"

Hai người đối mặt thâm tình lại khiến Đào Văn Tâm tức giận nghiêng răng nghiêng lợi,

"Tất cả các người im miệng cho tôi!"

Tô Đất Kỳ xoay đầu lại, khoe miệng giơ lên một vòng khinh miệt, ở trước mặt ả, cũng không cần giả vờ kích thích quá độ, thấp giọng nói ra:

"Không phải cô nói muốn tự sát sao? Muốn chết thì mau chết đi! Chẳng phải trong điện thoại cô đã nói là muốn để cho tôi tận mắt nhìn thấy cô chết đi,

để cả đời của tôi không an lòng sao?"

Lúc này Đào Văn Tâm cũng không giả vờ là Bạch liên hoa nữa, hung tợn nhìn nàng,

"Không phải cô sợ tôi làm quỷ cũng không buông tha cho cô hay sao, cô đến đây làm gì?"

"Có đôi khi, lòng người là thứ đáng sợ hơn cả quỷ thần..."

Ánh mắt của Tô Đất Kỳ nhìn ả sâu kín.

"Cô biết không? Người thực sự muốn tự sát, sẽ không gây nên tình cảnh lớn như vậy",

Trên mặt nàng mang một nụ cười xinh đẹp toả sáng, trong miệng lại nói những lời dọa người,

"Người thực sự muốn tự sát, chính là như vậy!"

Nàng vừa nói xong liền bắt lấy tay Đào Văn Tâm, kéo đến bên vách núi.

Đào Văn Tâm bị dọa đến mặt mày trắng bệch, ả không muốn chết, ả chỉ muốn dọa Tô Đất Kỳ một chút, thuận tiện uy hiếp Thi Đình mà thôi.

Ả dùng sức giằng co, tay của hai người đan cùng một chỗ. Editor: Miêu Bàn Tử

Đột nhiên, ả nghe thấy tiếng cười đinh linh như chuông bạc của Tô Đất Kỳ vang lên,

"Đào Văn Tâm, xuống địa ngục đi!"

Đào Văn Tâm quá sợ hãi, vừa muốn hô cứu mạng, toàn bộ lực đẩy trên thân tự nhiên biến mất, trên tay cũng trống không.

Người trước mặt, không thấy.

Tô Đất Kỳ - nàng nhảy xuống!

"Quân Tuyền!!!"

Thi Đình muốn rách cả mí mắt, vọt tới vách đá, chỉ có thể nhìn thấy một thân ảnh nhanh chóng rơi xuống.

"Không!!!"

Trên không trung truyền tới âm thanh vỡ vụn,

"Anh T, anh... nhất định phải nhớ kỹ... em...vĩnh viễn... yêu anh!"

【 Đình! Độ thiện cảm +21 điểm, tiền độ trước mắt 100/100 】

【 Đình! Nhiệm vụ hoàn thành! 】

Tô Đất Kỳ không muốn tiếp nhận đau nhức lúc rơi xuống biển, vội vàng để hệ thống kéo linh hồn của mình ra.

Cũng không có nhìn thấy, thân ảnh của Thi Đình không chút suy nghĩ, trực tiếp gieo người xuống theo nàng.

Quần chúng vây xem nhìn đến đơ người, qua nửa ngày mới kêu lên,

"Gọi 120 nhanh!!! Mau đi cứu người!!!"

*

Đào Văn Tâm từ đây điên rồi, bị nhốt vào bệnh viện tâm thần, ngày nào cũng chỉ lặp lại một câu,

"Tôi không có đẩy cô ta, là chính cô ta tự nhảy xuống. Tôi không có đẩy cô ta, là chính cô ta tự nhảy xuống..."

Nhưng ở trong mắt tất cả những người chứng kiến, ả lôi kéo Tô Đất Kỳ, đẩy người ta xuống vách núi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Mà lúc Thi Đình được đội cứu viện vớt lên, ôm thật chặt người yêu đã cứng ngắc, lại không chết.

Hắn tìm tới kỹ thuật y học đỉnh nhất thế giới, đem thân thể của Ninh Quân Tuyền bảo quản trong quan tài thủy tinh.

Mỗi ngày đều nhìn nàng thật nhiều lần.

Từ tóc dày đen nhánh đến đầu bạc tang thương.

Cũng chưa từng bỏ lỡ một ngày nào...

*

Vị diện 2 - kết thúc.

Vị diện kế tiếp:

Hoàng Thượng, thần thiếp tới lấy mạng chó của người!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

♥□Note nho nhỏ xinh xinh nhây nhây:

Miêu chỉ hoạt động ở 2 acc: @MieuBanTu (acc này nà) và XiaoFeiMao

Nếu quý dị phượt qua wattpad ai đó (ngoài 2 acc này) mà thấy có cái gì đó giống giống nhà tui thì chắc chắn chăm phần chăm hông phải tui đâu nhen (, ■ ω ■ ,)(, ■ ω ■ ,)(, ■ ω ■ ,)

- Tác giả có nói qua là do bà đang suy nghĩ về vị diện sau nên viết vị diện này hơi loạn. Kết có chút hụt hẫng. Nhưng editor nhìn chung thì cũng tạm được. Kiếp trước Ninh Quân Tuyền điền, kiếp này Đào Văn Tâm điền. Kiếp trước Thi Đình có được tình yêu, kiếp này mất. Haiz~

- Spoil nhẹ về vị diện 3: ngược tuột cành me:)))))) Hết.

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái và đừng đọc chùa□Please~

- ----- ☆ -----

【 Phụ lục chương 】

✓□ Vị diện 1: Kiểm sát trưởng cảm dục - 50 chương

✓□ Vị diện 2: Tổng giám đốc, nón xanh mang tốt chữ - 65 chương

□ Vị diện 3: Luôn có ái phi ám sát trầm - 79 chương

□ Vị diện 4: Tiên tôn băng sơn, song tu không? - 87 chương

□ Vị diện 5: Tiểu thái muội, cưới quân không? - 114 chương

□ Vị diện 6: Em trai bệnh kiều (yandere), chơi tâm sao? - 111 chương

□ Vị diện 7: Thập niên 60 có chút đơn thuần - 123 chương

□ Vị diện 8: Thiên kim giả, thực ngư bức! - 231 chương

□ Quá khứ & Đại kết cuộc.

[Ngày cập nhật: 24/08/2019]

- ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ ----- ☆ -----

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Vị diện 3 : Luôn có ái phi ám sát trầm

Editor: Miêu Bàn Từ

"Tê..."

"A!"

Đau quá!

Tô Đất Kỷ vừa tiếp nhận một chút cảm giác, liền phát hiện toàn thân chỗ nào cũng đau nhức.

Một tiếng xé gió lướt qua bên tai, trước ngực lại truyền tới một trận kim đâm bén nhọn.

Cái gì vậy!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng mở hai mắt ra, hình ảnh đầu tiên nhìn thấy chính là hai chân mình bị bắt quỳ trên bàn đá gập ghềnh.

Còn chưa kịp thấy rõ tình huống hiện tại của mình rốt cuộc là cái gì, thì một ma ma búi tóc kiểu cổ đại, mặc trang phục cung đình giờ một cây châm toả sáng, dùng sức đâm vào bả vai nàng.

"A!"

Tô Đất Kỷ không nhịn được lại kêu lên.

Ma ma này hẳn là đã được huấn luyện qua, lần này trực tiếp đâm trúng huyệt vị bên trong khiến nàng đau đến trước mắt tối sầm, cánh tay đều bị tê liệt.

"Nghe một chút, tiếng kêu này thật là quyến rũ mà~ Khó trách tối hôm qua lại khiến Hoàng Thượng không yên lòng như thế!"

Nghe được nàng kêu đau, một giọng nói nữ nhân mang theo tia đồ kị ghen ghét lớn tiếng ra lệnh lần nữa,

"Đâm! Tiếp tục đâm! Ngày hôm nay phải dạy dỗ cái tiện nhân dám dâng này thật tốt cho ta!"

Tô Đất Kỷ cau mày, nhìn về nơi phát ra âm thanh, chỉ thấy một thiếu nữ dung mạo điểm lệ, mặc trang phục long lẫy nằm nghiêng người ở trên giường, hung tợn nhìn chằm chằm nàng.

Dung mạo vốn dĩ xinh đẹp, lại vì phần nộ cực độ nên có vẻ hơi vẩn vọ, khiến cho vẻ đẹp giảm đi mấy phần.

Trong lòng Tô Đất Kỷ nhanh chóng phán đoán, vị diện này ở cổ đại, hoàn cảnh là trong cung.

"Vâng! Lệ tần nương nương!"

Ma ma hung ác ở bên cạnh nghe thấy phân phó, lập tức tung ra mười phần lực, lưu loát vén tay áo lên, cánh tay mập mập hung hăng đâm xuống lưng Tô Đất Kỷ.

Lúc này Tô Đất Kỷ đau đến mặt mũi trắng bệch, nhưng không có kêu lên.

Nàng ngang ngạnh cắn bờ môi của mình để ngăn chặn đau đớn khiến cho người ta thét lên.

Vị Lệ tần nương nương kia không phải là muốn nghe mình kêu thảm mới thấy vui sao, vậy nàng không kêu lên nữa, nếu không tình hình sẽ càng trầm trọng thêm.

Tiếng kêu đau đớn mà bản thân trông chờ không có vang lên, Lệ tần cười lạnh một cái, ngồi dậy,

"Thế nào, một cây châm còn không đủ đau sao? Vậy liền đâm ả một lần hai cây cho ta!"

Tô Đất Kỷ...

Kêu cũng bị đâm, không kêu cũng bị đâm, thậm chí còn gập đôi, xem ra nàng ta quyết tâm muốn tra tấn nàng mà. Editor: Miêu Bàn Từ

Mất thấy hai cây châm còn to hơn cả kim may sắp đâm xuống thân thể, trong chớp mắt nàng liền nghiêng người một cái, ngã xuống mặt đất.

Giả vờ ngất mặc dù rất xấu hổ, nhưng vẫn là cách hữu dụng.

Đáng tiếc Tô Đất Kỷ đánh giá thấp trình độ chán ghét của Lệ tần đối với mình, nàng ta dùng ánh mắt hung tợn nhìn qua một cái, một bồn nước lạnh lớn

liền vội vàng trút xuống đầu Tô Đất Ký khiến nàng không kịp trở tay.

Tê!

Lạnh quá!

Thậm chí nàng có thể cảm giác được có khối băng lớn đập ở trên trán của mình.

Cổ thân thể vừa mới tiếp nhận này không chịu được kích thích của nước lạnh thấu xương, liền run một cái, lập tức bị ma ma tinh mắt nhìn thấy.

Ma ma cười gằn, đá một cái vào bụng Tô Đất Ký,

"Tiểu tiện nhân, lại muốn giả chết? Ta cho ngươi biết, ngày hôm nay coi như ngươi chết thật tại nơi này cũng là đáng đời!"

Tô Đất Ký bị đá một cước thật mạnh, đầu gối kêu lên, sau đó thân thể mềm nhũn ngã xuống sàn đất lạnh lẽo.

Trải qua hàng loạt chế độ nô lệ ở vương triều phong kiến, nàng đã quá rõ hoàng cung là cái địa phương ăn thịt người không nhà xương thể nào.

Hiện tại nàng chưa biết rõ thân phận của cổ thân thể này nên không thể hành động thiếu suy nghĩ, cũng dứt khoát không quản những ngược đãi điên cuồng trên thân, thần thức bay bay trên đám mây đi tìm hệ thống.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Mimi, đây là ta xuyên vào bên trong phim Hoàn Châu Cách Cách gặp phải Dung ma ma sao?"

Hệ thống: (_ _)...

Đến lúc nào rồi mà ngươi còn có tâm tình cười đùa vậy hả!

Hắn tranh thủ thời gian mở tư liệu ở vị diện này rồi truyền tới cho nàng.

- - - ☆ - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..myaa:*

- Bắt đầu áp dụng lịch ra chương nha các tênh êu ☐

- *Mấy ngày nay mưa gió bão bùng, quý dị đi đường cẩn thận, nếu có thể thì hãy ở nhà vài hôm. Và nhớ ủ ấm bản thân để không bị siêu vi khuẩn tấn công nhen ♥☐ (Đừng như Miêu ☐ cứ nghĩ bản thân mình là siu nhơn nên hiện tại bị quật sml:v)*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Ký xem xét kịch bản, đầu tiên là sững sờ, qua mấy giây mới phản ứng, hứng thú cười đến mặt mày cong cong,

"Hừm, có chút không giống với suy nghĩ của ta nha~"

Đây là một vị diện cung đấu.

Nữ chính đấu trời đấu đất đấu không khí, vượt qua mọi khó khăn gian khổ lẫn tranh thủ tình cảm, dùng hết tâm cơ thủ đoạn, cuối cùng leo lên vị trí tôn quý nhất của hậu cung.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Ký tự hiểu lấy mình, mình không có cái mệnh kia, cổ thân thể này của nguyên chủ tuyệt đối sẽ không có hào quang nữ chính.

Đọc đoạn mở đầu, nàng vốn cho rằng lần này nguyên chủ sẽ là pháo hôi bị nữ chính chơi đùa đến chết. Không nghĩ tới ngay cả cơ hội xuất hiện trước

mặt nữ chính để làm trò cũng không có.

Căn bản không cần nữ chính ra tay, tự nguyên chủ lại tìm đường chết trước.

Bởi vì nàng là thích khách ngầm được phái đến để giết Hoàng đế nha!

Loại thích khách như nàng không phải là loại thích khách che mặt rồi chém chém giết giết. Nàng không chỉ không có võ công, thân thể còn rất yếu đuối, là một người tay trái gà không chặt.

Nàng chỉ dựa vào một chiêu tất sát* của mình —— mỹ nhân kế.

*Nhất kích tất sát: một đòn kết liễu được đối thủ và chấm dứt tình huống.

Lúc nguyên chủ còn nhỏ, bởi vì mỹ mạo hơn người, bị một vị Vương gia có ý đồ mưu phản mua được, gửi nuôi ở bên trong thanh lâu, sau khi học xong bản lãnh phục vụ nam nhân liền đưa vào trong cung làm vũ cơ.

Mục đích là bò lên trên giường Hoàng đế, thừa dịp hân trầm mê rồi bắt ngờ giết chết.

Nguyên chủ không chịu thua kém ai, nhờ vào gương mặt xinh đẹp kinh người, vũ kỹ hơn người cùng tư thế câu người, rất nhanh liền mê hoặc hoàng đế trẻ, một đường thẳng chức lên như điều gặp gió, lên tới phẩm Phi. Editor: Miêu Bàn Từ

Dựa theo con đường mà Vương gia sắp xếp sẵn cho nàng, việc giết chết Hoàng đế rồi cướp đoạt hoàng vị chỉ cần động động ngón tay. Nhưng hán không bao giờ nghĩ tới chính là ——

Nguyên chủ, yêu Hoàng đế.

Vương gia đã quên mất rằng, một cái Cừu Ngưu Chí Tôn long phượng chi tư mặt trời chi biểu như thế, đối với thiếu nữ xinh xắn ngây thơ này mà nói, sẽ có lực hấp dẫn chết người đến cỡ nào.

Huống chi, hán còn có thể cho nàng địa vị tôn quý nhất, tình yêu long trọng nhất, còn có thể làm thỏa mãn hư vinh của nàng!

Tất cả đều áp đảo phía trên mọi người!

Nguyên chủ dùng mỹ mạo mê hoặc Hoàng đế, lại đắm chìm vào tình yêu của hán, yêu đến say đắm si ngốc, quên cả nhiệm vụ của mình.

Mấy lần Vương gia liên lạc với nàng đều như đá chìm đáy biển. Cuối cùng quá thất vọng với nàng, bèn đưa sát thủ tới ám sát Hoàng đế trên yến hội. Mất thấy sự việc sắp thành công, nguyên chủ lại phi thân lên, can thiệp cho Hoàng đế.

Ngay cả cộng lõng của tình lang cũng không hư hại, nàng thật vui mừng, thoi thóp quay đầu lại nhìn, muốn nói lời tạm biệt với người mình yêu nhất, không nghĩ tới lại chạm phải ánh mắt lạnh như băng của hán.

Một tia nhu tình cùng cung chiều ngày xưa chẳng tìm thấy nữa.

Thẳng đến nghe được Hoàng đế cùng Vương gia giằng co, nàng mới biết được, thì ra ngay từ lúc bắt đầu, hán đã biết mình là thích khách do Vương gia phái tới.

Mà sủng ái của hán đối với nàng cho tới nay chỉ là phương thức mê hoặc nàng, cùng nàng diễn một tuồng kịch mà thôi. Mục đích cuối cùng của hán là muốn bắt được Vương gia sau lưng nàng, loại bỏ thế lực ấy!

Dĩ nhiên, hán chưa hề yêu nàng!

Tất cả mọi chuyện, đều là hư tình giả ý!

Mình hi sinh cả tính mạng vì người ta, vậy mà đến cuối cùng lại biết được người ta chỉ lợi dụng mình!

Trong lúc hấp hối, nàng cười, nước mắt rơi xuống hoà lẫn với máu. Nàng cảm thấy cuộc đời ngắn ngủi của mình quả thực buồn cười đến cực điểm.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nửa đời trước bị Vương gia lợi dụng, về sau thì bị Hoàng đế lợi dụng ngược lại.

Bọn họ vốn chỉ xem nàng là một quân cờ không hơn kém!

Tại khoảnh khắc hồn phách nàng sắp tiêu tán, tuyệt vọng cùng hận ý ngập trời kết thành tâm nguyện,

"Ta muốn hoàn toàn chinh phục được tâm của Hoàng đế, đưa giỡn hán trong lòng bàn tay, để hán giống như ta, trầm luân trong bể khổ của tình yêu, cuối cùng vĩnh viễn không siêu sinh được!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nghe cái tâm nguyện để lại mà thoả mãn ghê gớm (◡_◡) Ít nhất phải như thế này chứ! Bạn học Quân Tuyền nên học hỏi đồng học này nè:)))

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái* □ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118

Editor: Miêu Bàn Tử

"Ta thật thương thức tiểu muội muội này nha ~ "

Tô Đất Kỳ cười tủm tỉm khen ngợi một câu.

Đủ cương liệt!

Không giống như những nữ nhân khác bị nam nhân tổn thương rồi lại ngu ngốc yêu hấn một lần nữa!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hệ thống không có nhiều tâm tình trò chuyện với nàng, sốt ruột chỉ vào thân thể đang ngã trên mặt đất, nhắc nhở:

【 Ngươi mau tranh thủ thời gian nghỉ biện pháp đi! Cứ ngồi đó mà thương thức tiểu muội muội, một chút nữa liền bị đâm thành cái sàng! 】

Tô Đất Kỳ xuyên qua lúc này coi như không tệ, hôm nay là ngày thứ hai nguyên chủ lấy thân phận vũ cơ đi vào trong cung.

Đêm qua, nàng nhảy múa trên yến hội, kinh diễm bốn phía, câu dẫn Hoàng đế khiến hán không dời mắt. Thế là dẫn tới Lệ tần nương nương được sủng chính ghen tị, sáng hôm nay liền kêu người đưa nàng đến, nói muốn xem nàng nhảy múa.

Ngoài mặt là thương thức nhảy múa, thật ra là để gây chuyện.

Cứ cho là nguyên chủ cẩn thận từng li từng tí, không dám gây ra một chút sai lầm gì. Nhưng mép váy vẫn bị tìm ra một vết bẩn, một cái tội bất kính cũng khiến nàng chết lên chết xuống.

Đời trước nguyên chủ quỳ tám canh giờ ở trong viện của Lệ tần, hàn khí xâm nhập vào thân thể, bệnh hơn nửa năm, đầu gối cũng phể đi một nửa. Về sau mỗi lần nhảy múa, đều đau đến tê tâm liệt phế.

Tô Đất Kỳ cũng không chịu đựng nổi cái này!

Nàng chớp đôi mắt to tròn của mình, đến khi hiện lên một vòng giao hoạt thì có chủ ý. Editor: Miêu Bàn Tử

"Nam chính hiện tại ở đâu?"

【 Đang ngắm hoa ở Ngự Hoa Viên. 】

Hệ thống cảm thấy kỳ quái,

【 Ngươi hỏi cái này để làm gì? Hán cũng không tới cứu ngươi. 】

Cổ thân thể này không có hào quang nữ chính, chưa nói đến nam chính vị diện này cũng là một con cáo già thành tinh.

Đời trước nếu như không có sự đồng ý ngầm của hán, Lệ tần có thể không có cơ hội tra tấn nguyên chủ lâu như vậy.

Hán muốn lợi dụng nguyên chủ, nhưng cũng không có nghĩa là hán không căm ghét nàng.

Một quân cờ bị thao túng, không chết là được. Ngược lại hán càng vui khi thấy nàng bị tra tấn.

Tô Đất Kỳ không có giải thích thêm, mà đang thu hồi thần thức, trực tiếp giải thích bằng hành động.

Nàng lặng lẽ hoạt động tay chân một chút, đặc biệt là cặp giò đã quỳ rất lâu kia, bởi vì máu huyết không lưu thông nên đứng lên sẽ rất khó khăn.

Mồ hôi lạnh đã thấm đầy trên trán, phủ lên cả hai mắt, lại thuận tiện giúp nàng ngụy trang.

Tô Đất Kỷ khẽ hé mắt ra một chút, cẩn thận quan sát tình hình xung quanh.

Nàng tập trung tinh thần vô cùng cao độ, cực kỳ giống với dáng vẻ ẩn nấp ở một nơi bí mật nào đó để chuẩn bị đột kích con mồi của hồ ly.

Cơ hội rất nhanh liền đến rồi!

Mấy ma ma giãy vò đến một mồi, thấy cái người nằm trên mặt đất y như con cá chết, chẳng có chút nhúc nhích, cũng không thấy vui sướng gì, dần dần buông lỏng cảnh giác.

Ngay tại lúc mấy bà đang đứng nghỉ ngơi, Tô Đất Kỷ đột nhiên đứng lên như cá chép vượt vũ môn.

Sau đó không đợi mọi người kịp phản ứng, trực tiếp đẩy cửa ra, chạy!

Tất cả mọi người đều mộng.

Đây là cái thao tác quỷ dị gì vậy?

"Đều thất thần làm gì, mau đuổi theo cho ta!"

Trong viện yên lặng mất vài giây, Lệ tần tức giận đến mức thét lên.

Tô Đất Kỷ cắn răng, một đường phi nước đại, xác định phương hướng mình chạy là Ngự Hoa Viên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hai chân trần trượt ở trên đường lát đá, vừa bị đâm lại bị đau, vết thương trên người cũng ần ần phát tác, thế nhưng nàng lại không chọn con đường quang minh chính đại mà lại chuyên chui vào mấy con đường nhỏ đầy bụi cây.

Không bao lâu, trên thân vốn là áo lụa đơn bạc liền bị cành cây, gai hoa phá thành vải rách, trăm hoa trên đầu mất sạch sành sanh, tóc bện đuôi sam xinh đẹp cũng giải tán toàn bộ.

Nàng lao đảo nghiêng ngã, nhìn như chui loạn bốn phía không có mục đích, truy binh phía sau lại cho rằng nàng muốn vứt bỏ bọn họ.

Chỉ có hệ thống nhìn thấy bóng người ở phía xa kia mới hiểu rõ.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nghỉ lễ vui vẻ nhé các tình yêu ♥□*

□*Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119

Editor: Miêu Bàn Từ

Ngày hôm nay tâm tình của Tiêu Ngự không tốt cho lắm.

Trên triều đình, vị Tam triều Nguyên lão thần ý vào tuổi già công cao, đã lần thứ ba mang theo nhóm chúng thần dâng thư giục hần lập hậu.

Tâm lão thất phu kia lại cao thêm rồi, muốn nâng cháu gái nhà mình thượng vị, quang minh chính đại trở thành ngoại thích*, về sau lại nắm quyền trong tay!

*Ngoại thích: người thân bên ngoại.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn lạnh mặt, đứng dậy phát tay áo bỏ đi.

Sau khi hạ triều, nhóm hậu cung của Tần phi đã sớm ngo ngoe muốn động ở ngoài điện, dồn dập mời hắn về tẩm cung ném mỹ thực, thưởng thức cảnh đẹp, bình phẩm tiếng đàn.

Không cần phải nói, cũng là nhìn chằm chằm cái vị trí phượng hoàng kia.

Tiền triều cùng hậu cung cùng nhau cấu kết.

Xem ra hắn phải chinh đồn một phen mới được.

Ánh mắt hắn bắn ra tia lạnh lùng, hai tay đan sau lưng, ngón tay chậm rãi sờ tới ngọc bội cẩm thạch.

Tiêu Ngự cảm thấy cái nào cũng phiền, dứt khoát một mình thong thả đi đến Ngự Hoa Viên, an tĩnh nhìn hoa, chim, cá, sâu.

Hắn đã phân phó bọn thị vệ ngăn ở các cửa, không cho phép ai tiến vào, cũng không để lại người hầu hạ. Nhưng hắn lại không bao giờ nghĩ tới, nơi này sẽ có yêu tinh!

Lúc đó, Tiêu Ngự đang đứng trước một biển hoa muôn hồng nghìn tía, từ từ nhắm hai mắt hưởng thụ lấy mùi thơm ngào ngạt từ những đoá hoa, đột nhiên nghe thấy một âm thanh đĩnh lĩnh thanh thúy.

Ngay sau đó, một thân thể nhỏ nhắn xinh xắn mềm mại đụng vào trong ngực hắn.

Hắn mở mắt ra liền phát hiện trong ngực nhiều thêm một Tiểu hoa yêu.

Tóc dài đen nhánh xoắn tới eo, như tơ lụa mềm mại, phía trên lại kết thêm vài cánh hoa tươi đủ loại màu sắc, toả ra ánh sáng mê người lộng lẫy, vừa tươi mát vừa đẹp mắt.

Mặc dù gương mặt bị tóc dài che lại một nửa, nhưng chỉ cần thấy nửa bên dung mạo lộng lẫy kia, đã làm cho tinh thần của hắn vì đó mà run lên.

Cái cổ tinh tế của nàng vừa chuyển động, lập tức tóc đen vương trên má chậm rãi trượt xuống, để dung nhan xinh đẹp tuyệt trần hiện lên trước mắt Tiêu Ngự, khiến hô hấp của hắn muốn dừng lại.

Sóng mắt chuyển động, bùng nổ muôn hoa, bên trong ánh mắt ấy là điểm tình đến hồn xiêu phách lạc.

Một đôi mắt trong veo như hồ nước mùa thu, lại mang theo dư vị nồng nàn của rượu ngon, kéo hắn say mê ở trong đó. Editor: Mieu Bàn Từ

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt -30/100 】

Mây liễu của Tô Đất Kỳ nường một cái, đặc ý đến đuôi đều vênh lên,

"Bản nương nương đã ra tay thì không có tên nam nhân nào mà không bắt được!"

Nàng chưa kịp đặc ý xong, thanh tiến độ thiện cảm lại vang lên.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -10 điểm, tiến độ trước mắt -35/100 】

Tô Đất Kỳ...

"Móa!"

Tiêu Ngự vừa nhận ra, trước mắt căn bản không phải Tiểu hoa yêu gì, mà chính là vũ cơ tối hôm qua trên yến tiệc dùng tất cả các thủ đoạn câu dẫn hắn, là cái mặt thám mà tên loạn thần tặc tử nào đó nhét vào!

A, vì bò lên trên giường rồng của hắn, nàng thật đúng là dùng bất cứ thủ đoạn nào, còn dám xông Ngự Hoa Viên quấy nhiễu hắn.

Hôm nay hắn muốn xem xem, nàng lại muốn diễn trò gì ở đây!

Đáy mắt Tiêu Ngự hiện lên một vòng băng lãnh, cứ đứng như vậy không nhúc nhích, chờ nàng biểu diễn.

Nhưng làm hắn không nghĩ tới thêm nữa là có một bầy phụ họa theo sau!

Trong biển hoa đột nhiên ào ào chui ra một đám người, nào là cung nữ rồi thái giám, ma ma già, nhỏ lớn gầy béo, tướng mạo khác nhau.

Từng sắc mặt dữ tợn xuất hiện, mặc dù cũng là đập hoa mà đến, nhưng lại không có một chút cảm giác mỹ miều như thiếu nữ ở trong ngực.

"Tiểu tiện nhân, người chạy chỗ nào!"

"Tiện tỳ, nhìn xem hôm nay ta có chơi chết người hay không!"

Tiêu Ngự nghe được ngôn ngữ ô uế không dứt bên tai, không vui nhăn nhăn lông mày.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mấy nhóm ma ma bị Tô Đất Kỳ trêu đùa đến sức cùng lực kiệt, lúc này then quá hoá giận đến cực điểm, giờ phút này trong mắt chỉ thấy hình ảnh ghê tởm của nàng, hoàn toàn không để ý đến cái vị mặc áo màu vàng sáng chói bị nàng cố ý che lại kia.

Các bà hung tợn mở miệng chửi, tay đẩy lực đuổi ra muốn bắt người, không nghĩ tới một tiếng quát khí phách vang lên, trực tiếp chấn động lỗ tai mỗi người.

"Làm càn!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Truyện ngược:)))))) Có nên để thêm tag là tuy ngược nhưng rất hài hông quý đị:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120

Editor: Miêu Bàn Tử

"Hoàng, Hoàng Thượng!"

Một tiểu thái giám mắt sắc hồ lên một câu, mấy người khác mới kịp phản ứng lại.

"Phù phù. Phù phù!"

"Hoàng Thượng thứ tội!"

Đám nô tài vừa nãy còn phách lối gọi đánh kêu giết, trong nháy mắt quý đầy đất. Từng người cúi đầu rụt cổ lại, hận không thể chui rúc xuống đất như đà điểu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Diễn viên quần chúng đã vào đúng chỗ, Tô Đất Kỳ mới bắt đầu mở màn.

"Hức hức hức",

Mây liễu nàng nhẹ nhàng nâng, mũi ngọc tinh xảo hơi nhăn, thân thể mảnh mai run run, giọng nói nghèn nghẹn muốn khóc kêu lên,

"Hoàng Thượng ~ "

Hai chữ cực kỳ ngắn gọn, nhưng gọi một cái lại khiến người ta cảm thấy không yên, như chim oanh cất tiếng hót, uyển chuyển câu người.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy tim bị một khối xương nào đó chặn lại, trầm ngâm một lát, sau đó mới trầm giọng hỏi:

"Xảy ra chuyện gì? Hò hét ầm ĩ như thế còn ra thể thống gì nữa!"

Ma ma bị Tô Đất Kỳ ghim lập tức quý gối hướng về phía trước hai bước, cung kính quý củ dập đầu một cái, trả lời:

"Hoàng Thượng thứ tội, lão nô là ma ma của Lệ tần nương nương."

"Ngày hôm nay cái điều nô này dám bắt kính với chủ tử, nương nương chỉ hảo tâm muốn dạy bảo vài câu. Không nghĩ tới nàng thể mà giả ngây giả dại đã thương người trong nội viện rồi chạy thoát. Nô tài sợ kinh hãi đến các Quý nhân ở trong cung, cho nên mới đuổi bắt đến tận đây. Không nghĩ tới đã quấy rầy Hoàng Thượng. Xin hoàng thượng thứ tội!"

Nói xong, bà ta ngẩng đầu cực nhanh, nhanh chóng liếc qua cảnh cáo Tô Đất Kỳ,

"Lão nô sẽ bắt nàng trở về, hảo hảo quản giáo một phen!"

Chạy đến chỗ nào không chạy, lại bỏ qua chỗ thị vệ canh chừng rồi xông vào Ngự Hoa Viên, còn đứng lúc đọng phải trước mặt hán.

Trên đời này làm gì có chuyện trùng hợp đến như vậy?

Đế vương trời sinh đa nghi, vừa nghe xong trong lòng lập tức nổi lên hoài nghi.

Lệ tẩn?

Tiêu Ngự nhăn mày, nữ nhân ngực to mà không có não kia cũng cấu kết với thích khách này?

Tô Đất Kỳ nhìn thấy mày rùng của hán hơi nhú, rõ ràng là đang suy nghĩ, trong lòng vụng trộm cười đến nở hoa.

Lệ tẩn nha Lệ tẩn, đánh chết chắc nguoi cũng không nghĩ đến ta là thích khách đi.

Nhắc lên quan hệ với ta, sau này cuộc sống của nguoi có thể không dễ chịu rồi nha!

Dám đâm thân thể của ta? Vậy ta liền đâm nát tâm của nguoi!

Ma ma đang quỳ trên đất hung hăng nháy mắt liên tục với Tô Đất Kỳ, nàng lại hoa hoa lệ lệ đáp lễ bằng một cái trợn trắng mắt.

Há, đem tất cả nỗi úp ở trên người của ta thì thôi đi, còn muốn nhắc nhở ta thức thời yểm trợ cho bà ta?

Đáy lòng Tô Đất Kỳ cười lạnh một tiếng, nằm mơ!

"Hoàng thượng ~ nô gia thật sự oan uổng nha ~"

Nàng yêu kiều kêu lên một tiếng, giọng nói mềm mại lại câu người, so với một câu trước đó còn nũng nịu hơn,

"Hức hức hức ~ ngài cần phải làm chủ ~ cho nô gia nha ~"

Mặc dù Tiêu Ngự đã sớm có chuẩn bị, siết chặt nắm đấm, nhưng vẫn không nhịn được bị âm thanh run rẩy kia trêu chọc một chút.

Thật đúng là được một bước lại tiến thêm một bước.

"Nói."

Hán cứng rắn kiềm chế giọng nói của mình.

Tô Đất Kỳ âm thầm cười trộm, trên mặt lại thút tha thút thít, liền bắt đầu cáo trạng,

"Rõ ràng là Lệ tẩn nương nương ghen ghét gương mặt đẹp của nô gia, còn nói Hoàng Thượng thật háo sắc..."

"Lớn mật!"

Ma ma trên đất không nghĩ tới nàng lại dám bịa đặt trắng trợn như thế, lại dám bôi đen chủ tử nhà mình ở trước mặt Hoàng thượng, lập tức kêu to lên, đánh gãy lời của nàng,

"Hoàng Thượng minh giám..."

"Trẫm thấy Lệ tẩn mới là to gan nhất!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nhưng Tiêu Ngự căn bản không cho bà ta cơ hội giải thích, một tay ôm lấy eo Tô Đất Kỳ, cười lạnh nói:

"Nói trẫm là tên háo sắc? Bây giờ thì trẫm để cho nàng ta nhìn xem trẫm háo sắc như thế nào!"

"Phùng Lực!"

Hán cất cao giọng, nhìn xuống đám nô tài trên mặt đất như sâu kiến, trong giọng nói mang theo một cỗ tức giận,

"Truyền khẩu dụ của trăm, vũ cơ Phiên Phiên, xinh đẹp quyến rũ, rất được tâm trăm, đặc biệt tấn thăng nàng làm Quý nhân, ban thưởng ở Khuynh Thành các!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Trời lạnh ~ nhớ mặc áo ấm đây đui kéo bị cảm nhen quý dị ♥□

- Tới chương 5 mới biết bà chị thích khách tên Phiên Phiên:v cũng không biết phải tên thật không nữa:)))) Ôi đúng là nhân vật phụ của phụ mà ~

- À quàng thượng, thần vừa thấy liêm sỉ của ngài rớt kìa! Mau mau nhặt lên đui~

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121

Editor: Miêu Bàn Tử

Một vũ cơ, thăng liên tục đến Quý nhân, ngay cả nô tỳ cấp thấp còn không được duyệt, trực tiếp vọt lên làm chủ một các.

Thậm chí còn chưa từng được thị tẩm!!

Tin tức kinh thế hãi tục này như ném một hòn đá vào hồ nước, lập tức nhốn nháo truyền đi khắp hậu cung.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Kỳ nghe được nhóm nha hoàn ngoài cửa sổ líu ríu bát quái, khoe miệng khô nứt giờ lên một cái độ cong hài lòng.

"Thăng cấp a, thật vui vẻ!"

Hệ thống lại trừng mắt nhìn thanh tiến độ thiện cảm không nhúc nhích, lo lắng dâng lên.

Nam chính đều cho hồ ly tinh ân sủng lớn như vậy, làm sao một chút độ thiện cảm cũng không có tăng lên vậy?

Thanh tiến độ sẽ không bị BUG đâu nhĩ?

Nghĩ đến 150 điểm thiện cảm trước đó, hấn duỗi móng vuốt nhỏ ra, dùng sức đập trên màn hình thủy tinh.

"Đừng có đập nữa, vỡ ra bây giờ!"

Tô Đất Kỳ thấy hấn đập gần nửa ngày, một tay vót lấy hấn, ấn vào trong ngực, bóp một trận,

"Cái thanh tiến độ này không có hư, độ thiện cảm của nam chính đối với ta thật sự không nhiều hơn một chút nào."

Không chỉ có như thế, còn bị quăng mất 5 điểm nữa.

Tuy nhiên một màn vừa nãy thật quá mức mất mặt, nàng cũng không nhắc lại, hắng giọng một cái, nhíu mày hỏi hấn,

"Ngươi đoán, hiện tại Hoàng đế đã biết ta là thích khách người khác phái tới ám sát hấn, vì cái gì lại thăng cấp cho ta?"

【 Chắc là giống như kịch bản gốc, giả vờ bị ngươi mê hoặc rồi lợi dụng ngươi? 】

Hệ thống đáp.

"Vậy tại sao nguyên chủ thị tẩm lần đầu xong, chỉ mới lên tới đẳng nhất Đáp ứng, mà ta không có thị tẩm liền có thể lên làm Quý nhân vậy?"

Tô Đất Kỳ gật gật đầu, lại hỏi.

Hệ thống trầm mặc hai ba giây, mới rầu rĩ trả lời nàng,

【 Bời vì ngươi là hồ ly tinh. 】

Vẫn là hồ ly tinh có đẳng cấp làm cho nam nhân hồn xiêu phách lạc, không tự giác say mê, bất kỳ sự tình gì phát sinh cũng không tìm được lý do.

Nhưng mà lúc này Tô Đất Kỳ lại lắc đầu, mắt hồ ly cong cong, cười một tiếng,

"Không, cũng không phải như vậy. Mà là bởi vì, ta đối với hần, không chỉ có giá trị tìm ra thể lực sau lưng, còn có tác dụng quan trọng khác."

【 Tác dụng trên giường sao? 】

Hệ thống đã cam chịu.

"Ba!"

Đuôi cáo to lớn mềm mại nhẹ nhàng vỗ trên đầu mèo con một cái, không biết nên khóc hay cười,

"Bên trong cái đầu nhỏ lại suy nghĩ đồ vật gì không thuần khiết vậy hả!"

Giọng điệu nàng bình thản, nhưng lại nói ra những lời nặng hàng nghìn cân,

"Hoàng đế này, còn muốn dùng ta để phát động một trận đảo chính."

Hệ thống khiếp sợ đến trợn trừng con mắt. Từ lúc nào mà nhiệm vụ của hồ ly tinh nhà mình lại cao cấp lợi hại đến như vậy rồi? Editor: Miêu Bàn Từ

Lúc Tô Đất Kỳ tiếp thu kịch bản xong, nàng đã sớm tỉ mỉ phỏng đoán rất nhiều chi tiết không có ghi bên trong kịch bản.

Thật ra Hoàng đế đã sớm khó chịu với những người công cao hơn chủ ở tiền triều, cộng thêm các lý do cưỡng ép của mấy lão thất phu, cho nên hần mới chậm chạp không lập hậu, để cho mấy nữ nhân trong gia tộc tự đấu đá với nhau ở hậu cung.

Nhưng hoàng hậu cuối cùng cũng phải lập, các thế lực gia tộc có dị tâm khẳng định phải diệt trừ.

Hần chỉ thiếu một cái cơ hội thích hợp, đến phát động một trận không có khói mà có lửa này.

Thế nên nàng liền chủ động xuất hiện, đưa cho hần một cơ hội!

Một vũ cơ không có gia tộc chống đỡ, không cần lo lắng phát sinh ra vấn đề ngoài lề gì. Thậm chí lại có gương mặt xinh đẹp, có thể làm tấm bia chắn cho hần, đem tất cả mọi chuyện xảy ra quy kết ở trên người nàng.

Dần dà, hậu cung cùng tiền triều tất nhiên sẽ sinh ra nhiều bất mãn đối với nàng, sau đó liên hợp lại xuống tay với nàng. Chính lúc đó, Hoàng đế sẽ đem bọn hần nhỏ sạch tận gốc.

"Một mình ta làm hai phần mười. Ngươi nói xem, có phải là phải thắng cho ta thật nhiều cấp hay không?"

Tô Đất Kỳ nháy mắt mấy cái với hệ thống,

"Lần này thắng chức cũng không phải là nam chính mê muội mỹ mạo của ta, cho nên độ thiện cảm mới không có biến hóa."

Đây chỉ là gút mắc về lợi ích quyền thế mà thôi.

Thăng cấp càng cao, càng nhanh thì đám người hung ác kia càng đến sớm để công kích mình.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

【 Vậy mà ngươi còn vui vẻ như vậy! 】

Hệ thống thật vất vả mới hiểu được mối quan hệ rắc rối phức tạp ở trong đó, nghe nàng nói như vậy càng lo lắng hơn.

Không nghĩ tới Tô Đất Kỳ nghe xong, lại cười đến cạn rờ,

"Đó là chuyện đương nhiên! Bởi vì..."

"Ta có thể thoải mái làm Yêu phi nương nương nha!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Khuyến mãi thêm 1 chương ~*

- *Mỗi lần hệ thống ngoi lên là có chuyện để cười:))))*

- *Phân phối cung nữ: (Nguồn: Wikipedia)*

Hoàng thái hậu

Hoàng hậu

Hoàng quý phi

Quý phi

Phi

Tần

Quý nhân

Thường tại

Đáp ứng

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122

Editor: Miêu Bàn Tử

Đời trước Hoàng đế sau khi biết được nguyên chủ là thích khách, liền muốn thuận nước đẩy thuyền, giả bộ như bị nàng mê hoặc, mượn cái này để tìm hiểu kẻ sai sử ở phía sau.

Thế là nguyên chủ có được sủng ái, cho dù phạm phải sai lầm cũng có hần bảo bọc.

Mà bây giờ Tô Đất Kỳ không chỉ gánh vác nhiệm vụ này, mà còn phải giúp hần quét sạch tiền triều với hậu cung, đương nhiên Hoàng đế càng phải bảo hộ nàng thật tốt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Cho nên, trước khi bị Vương gia cùng với những lão thất phu xử lý, hần không chỉ không giết mình, ngược lại còn phải bảo vệ mình thật tốt!

Có loại ưu thế này ở đây, Tô Đất Kỳ cần gì phải làm một cái tiểu cung nữ nhỏ nhoi phải đi phụ thuộc vào người khác làm gì?

Dù sao chưa có ý định giết chết nàng, không bằng làm Yêu phi nương nương phách lối đến cùng!

Tâm cơ cung đấu là cái quái gì!

Bản nương nương căn bản không sợ, trực tiếp chính diện đấu với các người!

Lúc quý trong viện Lệ tần, nàng đã sớm thông suốt, mới không sợ hãi mà trực tiếp chạy mất, còn dám bôi đen nàng ta trước mặt Hoàng đế và một đám nô tài của nàng ta.

Tô Đất Kỳ chính là có ý để Hoàng đế thấy được thực lực kéo cừu hận cường đại của mình ở hậu cung, thúc đẩy nghi ngờ trong lòng hần, sau đó lại trở thành mồi nhử phiên bản xa hoa của hần.

"Dù sao nguyện vọng nguyên chủ chỉ là muốn đùa giỡn tâm của Hoàng đế. Cung đấu cái gì, cứ để nữ chính tự mình chơi đi, ta không tranh giành với nàng ta nha ~ "

Nàng lười biếng nghiêng mình trên gối mềm mại, toàn bộ thân thể nhỏ nhắn xinh xắn liền lún xuống dưới, giả vờ than thở lên tiếng.

Hệ thống liếc mắt, oán thăm,

【 Còn bày đặt bịa lý do! Người chỉ muốn lười biếng thì có! 】

*

Chính như Tô Đất Kỳ dự đoán.

Chỉ đảo qua một buổi trưa, bách tính ngoài cung đều biết, có vị vũ cơ đẹp như tiên nữ, chỉ dựa vào gương mặt liền lên làm Quý nhân. Editor: Miêu Bàn Từ

Tiêu Ngự nghe tâm phúc tìm hiểu trở về mặt báo, đáy mắt nhiễm lên vẻ lo lắng.

Quả nhiên, hậu cung liên hệ rất chặt chẽ với bên ngoài. Chỉ là một Quý nhân nho nhỏ, lại đánh động nhanh đến như vậy?

Nếu như càng để lâu, còn không phải trực tiếp tạo phản sao?

"Phải thêm người nhìn chăm chăm vào những kẻ kia."

Hắn lạnh giọng phân phó.

Tâm phúc vừa muốn lui ra, lại nghe thấy Tiêu Ngự dặn dò một câu,

"Vũ cơ ở bên kia, cũng phải thêm mấy người võ công cao, hiểu y dược, độc dược đi."

Ý tứ này là để mình phái người đi bảo vệ nàng?

Có thể trở thành ám vệ của Hoàng đế, nhất định là ngàn dặm mới tìm được một người tinh anh. Trong đội ngũ bây giờ chỉ có mười ba người, thế mà lại dễ cận vệ đa tài như bọn hắn đi bảo vệ một vũ cơ?

Lại còn "Phải thêm mấy người" nữa?

Tâm phúc bước xuống, nuốt nghi vấn vào trong miệng, kiềm chế một tia quyết tâm quái dị muốn tìm hiểu ngọn nguồn kia, thuận theo im lặng mà ẩn vào chỗ tối.

Vũ cơ.

Vừa nhắc tới hai chữ này, Tiêu Ngự đã cảm thấy lòng bàn tay hiện lên một tầng mềm nhũn tinh tế.

Trên tay giống như còn lưu lại nhiệt độ, hương thơm cùng xúc cảm từ thân thể mềm mại của Tô Đất Kỳ.

Xương cốt nàng nhỏ nhắn xinh xắn, tinh tế mỏng manh, ôm vào trong ngực cơ hồ không cảm giác được trọng lượng.

Cho dù ôm một đường cũng không cảm thấy mệt mỏi.

Mỹ nhân tuổi còn nhỏ nên có chút thận thùng, một mực đem khuôn mặt nhỏ chôn ở trước ngực của mình, chỉ lộ ra một chút vành tai đã ửng đỏ.

Làn tóc đen phiêu phiêu nhảy múa theo gió, ngẫu nhiên có mấy sợi tóc rơi trên cổ tay của mình, mang lại một chút ngứa, một chút trêu chọc.

Còn chưa nói đến da thịt trắng như tuyết kia, mịn màng non mềm hơn cả mỡ đông.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tiêu Ngự bị cảnh tượng lưu giữ ở trong đầu làm cho tim nóng lên, không tự chủ vuốt ve trên ngón tay một chút.

Hắn chưa bao giờ có xúc cảm da thịt tốt đến như vậy.

Tiêu Ngự lập tức đứng lên, mũi chân chuyển một cái liền bước về phía Thiên Điện.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Liêm si 3k/5kg đây quý dị~~ Có ai mua hom????

- Truyện vẫn áp dụng lịch đăng chương như bình thường nha ~ khi rảnh rồi bạn Miêu sẽ tặng thêm vài chương nha ♥

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 123

Editor: Miêu Bàn Tử

Khuynh Thành các bỏ trống nhiều năm, thu thập bố trí cần nhiều thời gian một chút, Tô Đất Kỳ không thể lập tức vào ở được, cho nên Tiêu Ngự tạm thời an bài cho nàng ở tạm cùng trong Thiên Điện của hắn.

Một hành động kia càng làm cho nhóm phi tần trong hậu cung tức đến xoắn nát cả khăn gấm.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ngày bình thường, ngay cả tẩm cung Tiêu Ngự các nàng còn không thể tùy tiện ra vào, tiểu yêu tinh này vừa đến liền được vào ở!

Còn không phải là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng, để nàng ăn Hoàng Thượng đến gấu gao sao?

Cung nữ Thiên Điện cung kính thuần thực vén rèm châu, Tiêu Ngự cất bước muốn đi vào. Không nghĩ tới tiểu bánh bao mặc bạch y đoạt trước một bước, vọt ra như pháo đạn.

"Đông!"

Thân hình mềm mại đụng phải lồng ngực cứng rắn của hắn.

Một màn này dọa chết cung nữ, khiến nàng nhanh chóng tranh thủ thời gian quý xuống, tay nâng rèm châu buông ra, rèm châu kia liền rơi thẳng xuống trên đầu tiểu bánh bao.

Ánh mắt Tiêu Ngự lóe lên, không tự chủ mà đưa tay ôm tiểu bánh bao vào trong lồng ngực của mình, tránh thoát khỏi công kích của rèm châu.

"Làm sao lại lỗ mãng như vậy?"

Khẩu khí của hắn không tốt lắm.

Tô Đất Kỳ cũng không để ý chút nào. Dù sao mấy chục độ thiện cảm vẫn còn âm kia. Editor: Miêu Bàn Tử

Nàng cũng không nói chuyện, trực tiếp vươn tay ra, như vội vàng không kịp chuẩn bị ôm lấy vòng eo cường tráng của hắn.

Tiêu Ngự sững sờ, bắp thịt trên mặt kéo căng lên, biểu lộ rất là lạnh lẽo cứng rắn.

Ban ngày ban mặt, trước mắt bao người, ôm ôm ấp ấp như vậy còn ra cái thể thống gì nữa!

Vừa muốn lên tiếng trách cứ, liền thấy mỹ nhân trong ngực ngẩng đầu lên, liếc trộm hắn một chút, lại nhanh chóng cúi đầu, nói khẽ:

"Nô, nô gia nghĩ đến hoàng thượng!"

Chẳng qua chỉ là cái nhìn ngán ngùi, Tiêu Ngự lại nhìn thấy rõ ràng một mặt đầy thẹn thùng của Tô Đất Kỳ.

Giương mặt nhỏ nhắn, chi lớn chừng bàn tay, hai gò má phúng phính đỏ ửng, con ngươi trong veo như nước mang theo vẻ xấu hổ e ngại, làm cho người ta cảm thấy xương cốt đều mềm.

Bởi vì nàng cúi đầu nên chỉ thể trông thấy hàng lông mi dài vênh lên, mang theo một chút ngượng ngùng nên rung động nhẹ nhẹ, giống như hai con hồ điệp muốn cất cánh bay đi.

Lại thêm âm thanh nhỏ nhẹ như mèo con bình thường hay kêu, trực tiếp cào vào trong lòng hắn.

Trách cứ đã đến bên miệng cứ như thế liền trực tiếp bị ném đến chín tầng mây.

"Hồ nháo, rõ ràng thời gian trầm rồi đi chỉ có một chén trà."

Mặc dù ngoài miệng Tiêu Ngự nói như vậy, nhưng giọng điệu so với vừa rồi hòa hoãn hơn nhiều, bộ dáng lạnh lẽo cứng rắn cũng mềm hoá xuống. Thậm chí còn đưa tay ra, vỗ vỗ lưng trấn an nàng, ra hiệu nàng buông tay.

Cung nữ quỳ trên đất len lén liếc lên, trông thấy một màn này, trông mắt muốn rớt ra ngoài. Đây vẫn là Hoàng Thượng tuân thủ nghiêm ngặt quy củ, cấp bậc lễ nghĩa trong cung sao?

Vũ cơ này không có quy củ như vậy, ngài ấy không những không trách phạt, lại còn tỏ ra đáng vẻ rất được lợi là như thế nào?

【Đỉnh! Độ thiện cảm +2 điểm, tiến độ trước mắt -33/100】

Hệ thống rất muốn nói cho bọn hắn, không phải nghi ngờ, đây chính là sự thật.

Nhân loại đều hi vọng mình được người ta nhớ nhưng, được người ta cần đến, được người ta khắc ghi. Một tiếng "Nghĩ đến người" có thể khiến cho giá trị vui vẻ của nhân loại tăng vọt nhanh chóng.

Hơn nữa người cổ đại tại phương diện biểu đạt tình cảm là phi thường hàm súc, phần lớn nói không nên lời. Cho nên Tô Đát Ký biểu lộ rõ ràng, không có một chút che giấu như thế, càng có thể thoải mái cảm nhận trong lòng Tiêu Ngự.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đã đạt được mục đích, Tô Đát Ký cũng không tiếp tục khiêu chiến độ xấu hổ của Hoàng đế. Nàng nghe lời, buông lỏng tay ra, khéo léo lui sang một bên.

Tiêu Ngự nhìn nàng cách mình xa hai bước, lông mày vừa mới giãn ra, lại đột nhiên hung hăng nhíu lại.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Dạo này bạn Miêu thiếu muối quá nên không biết nói gì:)))) ư ư~~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124

Editor: Miêu Bàn Từ

"Nàng mặc cái thứ gì vậy?"

Hắn đánh giá trên dưới Tô Đát Ký một phen, mặt lộ vẻ không ngờ.

Màu áo lụa trắng ngần, đai lưng buộc gọn eo thon, tay áo rũ xuống, phi thường đơn bạc.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Lớp áo khoác lên người đem tắt cả đường cong lồi lõm trước sau hiện ra hết, không bỏ sót một chỗ nào.

Bên trên áo lụa còn có vết rách do bị nhánh cây quệt trúng, chỉ cần động tác lớn một chút, làn da phấn nộn trắng như tuyết liền bại lộ trước mắt hắn.

Càng làm cho mắt sắc của Tiêu Ngự thêm thâm trầm là chỗ ngực còn ướt một mảng lớn, khiến phong cảnh dưới lớp vải mỏng như cánh ve kia như ẩn như hiện, trực tiếp đánh vào trước mắt, để hắn không cách nào xem nhẹ được.

"Thật sự không có quy củ!"

Hắn thấp giọng quát lớn.

【Đỉnh! Độ thiện cảm +2 điểm, tiến độ trước mắt -31/100】

Đồng thời, thanh tiến độ thiện cảm phát ra một tiếng vang thanh thúy.

Hệ thống:...

【 Hồ ly nói không sai, miệng nam nhân đúng là lừa người gạt quỷ! 】

Cổ họng có chút căng lên, Tiêu Ngự vội vàng đem ánh mắt dời xuống, nhưng lại thoáng nhìn qua đôi gót sen trần trụi của nàng.

Bàn chân như ngọc lại nhỏ nhắn, ngón chân trắng bóc như hạt trân châu xếp hàng chỉnh tề, toả ra ánh sáng.

Hình như trên mặt đất có chút lạnh, ngón chân còn cuộn tròn lại với nhau, trông đáng yêu vô cùng.

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy dưới bụng có chút nóng lên, thậm chí không kim lòng được định vuron tay ra, muốn ôm lấy bàn chân ngọc ấy, ngắt nhéo một cái.

Tay trái vừa vuron ra một chút, hần lập tức lấy lại tinh thần, mình đây là đang làm gì vậy, ban ngày ban mặt mà tuyên dâm sao!

Tiêu Ngự có chút lúng túng đem tay nắm thành quả đấm, chống đỡ trên khoe miệng, ho nhẹ một tiếng, trong thanh âm có chút cứng nhắc mắt tự nhiên cùng nghiêm túc,

"Tại sao không mang giày vớ vào?"

Tô Đất Kỷ coi như không thấy được động tác nhỏ của hần, trong mắt lại nổi lên một tầng hơi nước, ủy ủy khuất khuất giải thích:

"Y, y phục của nô gia bị Lệ tần nương nương xé rách, nói là không hợp cấp bậc lễ nghĩa, lúc nô gia bị phạt quỳ, cũng không cho phép nô gia mang giày vớ, cho nên..."

Nàng méo miệng, dùng ánh mắt nai con tội nghiệp nhìn qua hần, thẳng đến khi Tiêu Ngự không còn cách nào khác phải nhìn xuống đất để né tránh.
Editor: Miêu Bàn Từ

Đúng là tiểu cáo trạng!

"Phùng Lực!"

Hần gọi đại thái giám phục vụ bên người tới,

"Tìm mấy bộ y phục vừa thân Quý nhân, cả vớ giày nữa."

"Vâng!"

Phùng Lực lập tức xoay người rời đi.

Tiêu Ngự lại thấy nàng xoa một đầu tóc, lần nữa cất giọng kêu người quay lại,

"Lại mở kho phòng, chọn một chút đồ trang sức rồi đưa tới đây."

Phùng Lực cúi đầu cung kính lui ra, trong lòng lại nhắc lên sóng gió chập trùng.

Rõ ràng trước đó thất lễ, mỹ nhân này không chỉ không sợ, còn há mồm đem tội danh đẩy lên người có phẩm cấp cao hơn nàng.

Thật sự là có gan.

Cũng thật sự quá ngu.

Nàng ta chưa được thị tẩm liền thăng đến cấp Quý nhân, đã sớm là cái gai trong mắt nhóm nương nương kia, hiện tại thái độ nàng ta lại ngang ngược không chịu thay đổi.

Xem ra cũng sống tốt không quá mấy ngày rồi.

Ở trong kho phòng, Phùng Lực nghĩ nghĩ liền chọn mấy món vật phẩm bình thường đưa qua, nghĩ đến nàng không đợi được mấy ngày, thích hợp một chút là được.

Nhưng dung mạo kiều mị của Tô Đất Kỷ lại ẩn hiện ở trước mắt, hần lại cảm thấy dạng đồ bình thường này mà mang ở trên người nàng, sẽ dơ bẩn mỹ mạo kia, ma xui quỷ khiến liền lấy mấy thứ thượng thừa ra.

Đợi đến khi các cung nữ hầu hạ Tô Đất Kỷ thay quần áo xong, nàng yêu kiều thướt tha đi ra, trong lòng Phùng Lực chỉ có một ý niệm trong đầu.

Hần hối hận rồi.

Hần nên đem những đồ vật trân quý nhất, tốt nhất, đẹp nhất ở trong kho phòng ra, chất thành núi rồi dâng cho nàng!

Nhìn nàng bây giờ như tiên nữ hạ phàm. Đừng nói là đồ trang sức, ngay cả khi nàng muốn mạng của hắn, hắn đều cam tâm tình nguyện để nàng cầm!

Hệ thống nhìn trên màn hình, độ thiện cảm của thái giám tổng quản Ngự Tiền Phùng Lực soạt soạt soạt một chút tăng đến 60 điểm, làm cái cằm của mèo con rớt mất tiu.

Hồ ly tinh này, không chỉ săn nam nhân bình thường, mà ngay cả người bị cắt rồi cũng buông tha a!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ngay cả Phùng Lực không còn rảnh khi trông thấy Tô Đất Kỳ mất còn bốc lên hai ngọn lửa, thì đừng nói đến Tiêu Ngự vừa nảy mới bị nàng trêu chọc.

Nàng lắc lắc vòng eo mềm mại, đáng vẻ thướt tha từ sau tấm bình phong đi tới. Trong nháy mắt, Tiêu Ngự muốn đem nàng giấu vào trong túi áo, không để bất luận kẻ nào trông thấy!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Mặt mũi đạo này không có giá cho lắm:))))*

- *Tinh để trảm - nguoi, mà nghe không xuôi cho lắm... Nên lần này thay xưng hô trảm - nàng hơi sớm~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐ **Ngũ ngon meo~***

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỳ bị ánh mắt nóng rực của hắn nhìn chằm chằm, hai gò má nổi lên một tầng ửng đỏ.

Một đôi mắt màu hổ phách, mang theo sóng nước uyển chuyển óng ánh, nhẹ nhàng nhấc lên, hàm chứa biết bao nhu tình nhìn sang.

Bốn mắt giao nhau, trong ánh mắt Tiêu Ngự không còn che giấu xâm lược cùng chiếm hữu, để gương mặt sưng giá của nàng càng đỏ bừng như quả hải đường thơm ngọt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ nhìn thấy ánh mắt cực nóng bỏng của hắn, lập tức then thùng cúi đầu, chỉ lưu lại cho hắn một hình dáng hoàn mỹ tinh xảo bên cạnh.

Tiêu Ngự liền nghĩ tới nửa gương mặt bị tóc đen che lại vừa rồi ở trong Ngự Hoa Viên.

Xuất trần thoát tục giống như là Cửu Thiên Huyền Nữ rơi xuống phạm trần, lại kiều diễm vũ mị giống như hoa yêu hấp thụ linh khí của trời đất để sinh ra.

Hai loại khí chất hoàn toàn khác biệt dung hợp ở trên người nàng lại dị thường phù hợp, thậm chí có tách ra cũng không ảnh hưởng gì.

Nửa tiên nửa yêu, nửa che nửa cười, câu hồn đoạt phách!

Ở góc độ này, nàng còn đem cái cổ trắng như tuyết, xương quai xanh tinh xảo hơi lòi ra phô bày toàn bộ trước mắt của hắn.

Thân thể tập múa lâu dài vô cùng mềm dẻo tinh tế, khi đứng như thế này, phá lệ đẹp mắt, như thiên nga trắng ưu nhã mẽ người.

Trên bụng Tiêu Ngự dấy lên tím lửa, máu huyết cứ như vậy mà trực tiếp tràn lên đến trong mắt.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt -26/100 】

Lúc này trong đầu hắn chỉ có một ý nghĩ duy nhất.

Chiếm hữu nàng!

Hung hăng dung hoà toàn bộ thân thể nàng vào trong người!

Làm từ trong ra ngoài người nàng đều in ấn ký của mình lên, nhiễm lên khí tức của mình!

Dục vọng nguyên thủy nhất trong thân thể đang kêu gào khiến hô hấp của hắn càng thêm nặng nề, hơi thở nóng rực như dã thú.

Nhưng lý trí nói cho Tiêu Ngự biết hắn không thể.

Nàng chỉ là thích khách được phái đến để ám sát hắn! Editor: Miêu Bàn Từ

Cơ bắp toàn thân căng cứng đến đau nhức, gân xanh trên trán cũng bạo ra, hắn dùng sức hít thở sâu mấy lần, cố gắng khắc chế bản năng dã thú không ngừng gào thét trong cơ thể, xoay người sang chỗ khác, ném ra một câu,

"Hào hảo nghỉ ngơi, muốn cái gì thì phân phó các nô tài."

Chưa bị đánh liền chạy trốn.

Không thể ở lại nơi này nữa! Có trời mới biết hắn phí bao nhiêu tự chủ mới có thể nhẫn xuống xúc động muốn nhào lên.

Tô Đất Kỷ nhìn hắn chạy trốn chết, bên môi nổi lên một nụ cười ranh mãnh, lại không có ý định bỏ qua cho hắn dễ dàng như vậy.

"Hoàng Thượng ~"

Nàng yêu kiều kêu một tiếng.

Tiêu Ngự quay đầu đi, bước chân có chút vội vàng cường ép.

Tay ngọc nõn nà của Tô Đất Kỷ co quắp níu lấy góc áo hắn, trong con ngươi lóe lên một tia mong chờ,

"Hoàng Thượng, ban đêm ngài, ngài còn tới bồi tiếp nô gia không a?"

Phùng Lực vừa nghe gọi một cái liền sốt ruột!

Quý nhân này, hành tung của Thánh thượng không phải để người nghe ngóng đâu!

Mời Hoàng Thượng đến sủng hạnh người rõ ràng đến như vậy, đây không phải... đây không phải là trắng trợn tranh thủ tình cảm sao!

Hoàng Thượng ghét nhất là dạng này.

Trong mắt Phùng Lực lộ ra một chút lo lắng, nhìn thoáng qua Tô Đất Kỷ, lại không thể nhắc nhở nàng, gấp đến độ dậm chân.

Quả nhiên, Tiêu Ngự vừa nghe xong, đáy mắt hắn xẹt qua một tia trào phúng.

A, nhanh như vậy liền lộ ra gương mặt thật sự rồi?

Không kịp chờ đợi muốn bò giường rông ròi?

Đôi mắt sắc bén như chim ưng một mực chăm chú nhìn trên mặt của nàng, muốn càn quét tất cả.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Lại thấy rằng thô nàng hơi lộ ra, khẽ cắn nhẹ bờ môi anh đào, trông rất là thấp thỏm, thỉnh thoảng lại dò xét trong ánh mắt của mình, là ước mong cùng trông chờ.

Tâm địa lạnh lẽo của Tiêu Ngự vừa mới cứng rắn được một chút liền hóa thành xuân thủy.

Hắn bước nhanh về phía cánh cửa, trong không khí bay tới một giọng mũi.

"Ân."

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Pi sà, trước đốt một cây nến cho ngài:)))))) bắt đầu đốt nến được rồi đó quý dị ~ chúng ta hãy cầu nguyện cho pi sà lên đường bình an nè ~~~~~

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Chương 126

Editor: Miêu Bàn Từ

Một bầu trời sùng ái rơi xuống khiến đám người trong cung phải rửa mắt mà nhìn.

Nhóm cung nữ nô tài phục vụ trong Thiên Điện thì không cần nói, hữu cầu tất ứng, Tô Đất Kỳ muốn cái gì liền có cái đó, hầu hạ tỉ mỉ, không dám sơ hở một chút.

Hoàng Thượng đã sùng ái nàng như thế, bọn họ dám không nghe theo sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mà nhóm tiểu chủ nương nương nghe xong, hình ảnh sinh động như thật được tái hiện lên trước mắt, nhưng hận một cái là không thể ăn tươi nuốt sống Tô Đất Kỳ.

Thật đúng là hồ ly tinh không biết xấu hổ!

"Tiểu chủ."

Hồ ly tinh không muốn mặt vừa ăn xong một bữa thịt dê nướng, đang nằm trên giường phơi nắng, thoải mái đến híp mắt, thẳng đến khi có một giọng nữ nhẹ nhàng gọi ở bên tai nàng.

Là tiểu cung nữ Tiêu Ngự phân cho nàng - Bán Hạ.

Tô Đất Kỳ chẳng thèm nâng mí mắt lên, lười biếng phát ra giọng mũi,

"Àn?"

Thấy nàng không có bị mình quấy rầy mà nổi giận, Bán Hạ thả lỏng tâm tình mình một chút.

Nhưng mà vẫn còn có chút thấp thỏm nói:

"Người ở Kinh Xuân Uyển tới, nói là Lệ tần nương nương có mấy khối vải rất đẹp, muốn mời ngài qua để may cho ngài vài bộ y phục."

"Ồ",

Tô Đất Kỳ gạt đầu biểu thị biết rồi, sau đó lạnh lùng ném ra hai chữ,

"Không đi."

Nàng trở mình, ừ ừ đầu lên gối dựa mềm mại, tiếp tục thích ý co quắp.

Cái miệng nhỏ của Bán Hạ một hơi há ra, còn muốn nói thêm cái gì đó, nhưng nhìn gương mặt xinh đẹp như vẽ của Tô Đất Kỳ ngủ say, không đành lòng quấy rầy, đành phải lại khép miệng lại, mang theo một mặt lo lắng lui xuống.

Tô Đất Kỳ nghe thấy nàng ấy điểm mũi chân, vô cùng tri kỷ mà thả nhẹ bước chân lui xuống, lúc này mắt hồ ly mới mở ra.

"A, may y phục cái gì, không phải là viện lý do gạt ta qua đó để tìm hiểu tin tức à?"

Nàng bĩu môi, xìu một tiếng,

"Nếu như có thành ý thì đã sớm đem đồ qua để cho ta chọn rồi, còn cần ta qua đó để làm gì?"

Hiện tại Lệ tần hận mình thấu cả xương, còn hết lần này tới lần khác bày ra cái dáng vẻ tỷ muội thâm tình này để làm gì? Cho rằng nàng giống nguyên chủ ngốc nghếch không có chỗ chê kia sao? Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ quá rõ trong nội tâm nàng ta có ý đồ xấu gì. Thay vì phải đi ứng biến này nọ, chi bằng nằm ở đây dưỡng nhan sắc nha.

Cũng đừng nói đến việc Lệ tần không phải nữ chính, ngay cả khi nữ chính tự mình đến mời, nàng cũng lười tốn tâm tư phản ứng!

Lệ tần ở bên kia bị cho leo cây, tức giận đập vỡ tách trà, nghiêng răng đến vang lên kèn kẹt,

"Ta nhỏ vào! Một cái vũ cơ đề tiện cũng dám không chữa mặt mũi cho ta! Ắ ta thật sự cho rằng cái hậu cung này là gánh hát rong của ả hã! Cái thứ đồ vật bản thủ không biết điều!"

Ma ma bên cạnh tranh thủ thời gian khuyên nhủ,

"Hoàng Thượng chỉ quen ăn sơn hào hải vị, chưa từng thấy qua khô cá mặn nên cảm thấy mới mẻ. Khi còn bé nô tỳ đã thường thức qua khô cá mặn, ăn miếng đầu tiên cảm thấy rất ngon, nhưng miếng thứ hai liền thấy ngẹn, không nuốt trôi nổi!"

"Cho nên ngài nha, trong lòng đừng có quên đi, đồ vật thấp hèn, vĩnh viễn không lên được mặt bàn. Không chừng chưa tới đến mai, Hoàng Thượng đã cảm thấy không vừa miệng rồi."

Nghe ma ma nói như vậy, sắc mặt Lệ tần mới tốt một chút, vỗ bàn, hừ một tiếng,

"Ngược lại ta muốn xem xem, ả ta chỉ dựa vào túi da bên ngoài có thể tồn tại đến khi nào!"

Có vết xe đổ của Lệ tần, nhóm phi tần khác cũng cất tâm tư đi, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tiểu quý nhân mới nhậm chức này, quá không theo kịch bản được an bài sẵn nha.

Người có phẩm vị cao sợ quăng hết mặt mũi, kẻ có phẩm vị thấp thì không dám đi lên góp ý.

Không có người tới quấy rầy, Tô Đát Kỳ liền thoải mái ngủ một giấc, thẳng cho đến bữa tối.

Nàng còn đang che miệng ngáp liền phân phó Bán Hạ,

"Đi, mời Hoàng Thượng tới dùng bữa."

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Lặng lẽ đốt thêm nến*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127

Editor: Miêu Bàn Tử

Cái giọng điệu hững hờ này, để cho Bán Hạ hít vào một ngụm khí lạnh.

Hậu cung to như vậy, ngay cả Quý Phi nương nương cũng chỉ dám nói bóng nói gió hỏi thăm một câu. Làm sao đến chủ nhân nhà mình liền chắc chắn rằng phải "Mời đến" đây?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng ta mím môi, có chút khó khăn nhắc nhở:

"Tiểu chủ, cái này... cái này thật không hợp quy củ."

"Ngươi cứ đi mời đi. Tới hay không, Hoàng Thượng tự mình định đoạt."

Tô Đát Kỳ lại không đề ý tới.

Nàng là Yêu phi nương nương nha!

Quy củ?

Không tồn tại!

Nhìn nàng kiên trì như vậy, Bán Hạ đành phải cắn răng đáp ứng.

Lúc Tiêu Ngự nghe được Phùng Lực thông báo, tay thì phê duyệt tấu chương, ánh mắt nghiêm túc mang theo một cỗ uy nghiêm khí thế quét tới,

"Phùng Lực, trăm thấy người ở Ngự Tiễn quá an nhàn rồi! Ngay cả lời này mà cũng dám truyền!"

Phùng Lực chỉ cảm thấy phía sau cổ mát lạnh, tranh thủ thời gian quỳ xuống, bắt đầu lấy tay và miệng trái phải,

"Nô tài đáng chết, nô tài đáng chết, cầu Hoàng Thượng thứ tội, Hoàng Thượng tha mạng..."

"Được rồi..."

Tiếng đánh mặt quá mức âm ỉ, Tiêu Ngự có chút không vui kêu dừng,

"Cút đi."

Nói xong, hần liền cúi đầu, đặt bút, tiếp tục chính sự của mình.

Thể hiện ý tứ không đi.

Phùng Lực đau đến nhe răng trợn mắt, vội vàng lui ra, trong lòng lại vì Tô Đát Kỷ sốt ruột.

Tiểu quý nhân cũng quá nóng lòng, chưa học được cách đi liền muốn bay, lúc này chọc giận Hoàng Thượng, sợ là không có nhận được sủng ái liền bị thất sủng rồi!

Hần lui ra quá mức lo lắng vội vàng, không có chú ý tới, từ khoảnh khắc Tiêu Ngự đặt bút xuống liền dừng lại, may may không động đậy.

Trên sổ con, một điểm màu đen từ ngòi mực bắt đầu loang ra, đến nỗi mất hết cả những câu chữ mà đại thần viết. Ngày hôm sau đại thần kia nhìn thấy phong thư trả lời, còn tưởng rằng Hoàng Thượng bất mãn với mình quá nhiều, khó mà viết hết, bị dọa đến kém chút nữa là từ quan trở về quê.

Mặc dù ánh mắt Tiêu Ngự dán lên những sổ con vàng choé lít nha lít nhít chữ, nhưng trong tâm lại sớm theo lời của Phùng Lực truyền mà bay tới Thiên Điện.

Gọi mình qua dùng bữa gấp đến vậy, chẳng lẽ lại tự mình xuống bếp chuẩn bị món ngon, rồi chờ đợi mình đến món con mắt sao?

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +3 điểm, tiến độ trước mắt -23/100 】

Vừa nghĩ tới đáng về chờ đợi trông mong của nàng, môi mỏng nghiêm túc của Tiêu Ngự liền nhếch lên một chút.

Nhưng nụ cười còn chưa lên gương mặt, hần lại nghĩ tới, Tô Đát Kỷ chính là thích khách, diễn kịch tốt như vậy chính là giả mù sa mưa. Còn không phải là vì mục đích bỏ lên trên giường rồng, sau đó thân không biết quỷ không hay đem mình giết chết sao?

Không thể bị nàng lừa!

Lại nói, nàng vừa gọi, mình liền đi.

Vậy vua một nước như hần thành ra cái gì đây?

Là chó của nàng gọi tới là tới, đuổi đi liền đi sao?

"A, trăm chính là không đi. Ngược lại trăm muốn xem xem, nàng còn có thể dùng trò xiếc gì!"

*

Ở bên đây, Bán Hạ mang gương mặt đầy đau khổ trên đường về, suy nghĩ làm thế nào để nói cho Tô Đát Kỷ biết mà không khiến nàng bị dả kích.

Không nghĩ tới còn chưa đi đến cửa đại điện liền người thấy một mùi thịt nồng đậm xông vào mũi, làm lòng nàng ta xoắn đến vo viên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Chủ nhân đã đem bữa tối đều chuẩn bị xong, người qua liền cảm thấy rất phong phú. Thế nhưng mình lại không thành công mời Hoàng Thượng tới. Sau khi chủ nhân biết rồi, chắc chắn sẽ phi thường thất vọng.

Bán Hạ đã chuẩn bị tốt tâm lý bị mắng, thậm chí chuẩn bị cả cảnh thức ăn nước canh đập vào mặt. Không nghĩ tới tiến vào trong thì thấy một cảnh tượng như thế này.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Cầu hoàng đế:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128

Editor: Miêu Bàn Tử

Trông chờ Hoàng Thượng giá lâm cái gì, chuẩn bị một bàn đồ ăn lớn rồi ngồi chờ bất động cái gì.

Không tồn tại!

Tô Đất Ký tay trái cầm một con heo nướng, tay phải kẹp đôi đùi bạo hành thịt dê, phải gọi là người ăn nhanh như gió.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hoàng thượng là cái gì, ăn có ngon không?

Bán Hạ sững sờ ở kia, nhìn nàng ăn vui vẻ đến mức đôi mắt to tròn trong veo híp lại, tiến cũng không được, lùi cũng không xong.

Cứ chần chừ như vậy, Tô Đất Ký lại thấy nàng ta trước tiên,

"Trở về rồi?"

Bán Hạ liền vội vàng tiến lên, thi lễ một cái, cẩn thận tìm từ để nói:

"Chủ nhân, Hoàng Thượng công vụ bề bộn, tạm thời... Tạm thời không có cách nào rời đi."

Tô Đất Ký cười cười, nói năng uyển chuyển như thế làm gì, tâm lý cùng tổ chất của nàng rất tốt, gánh vác được.

Lại nói, nàng đã sớm biết Tiêu Ngự sẽ không tới, cho nên cũng không muốn chờ hắn đã bắt đầu ăn.

"Ân, biết rồi."

Tô Đất Ký lại kẹp một đùi nạm bò hàm nhét vào trong miệng, hàm hàm hồ hồ nói một câu, liền phát tay cho nàng ta lui xuống.

Bán Hạ thấy trên mặt nàng rất bình tĩnh, không giống giả mạo, trong thời gian ngắn có chút không rõ trong lòng của nàng rốt cuộc là suy nghĩ cái gì, dứt khoát cũng không quan tâm, nhanh chóng lui xuống dưới ăn cơm.

Đợi đến lúc trở về, vừa vặn chủ tử cũng đã ăn xong, đang gọi người chuẩn bị nước tắm rửa, nàng ta lại cần cù chăm chỉ phục vụ.

Tô Đất Ký ngâm mình trong thùng tắm phủ đầy cánh hoa, vừa âm áp lại thơm nức, thoải mái đến mỗi lỗ chân lông đều muốn hát lên.

Từ đáy lòng nàng phát ra một tiếng cảm thán, vẫn là cổ đại tốt nhất!

Mặc dù hiện đại có nhiều công nghệ cao, nhưng đều là máy móc lạnh như băng không nói một lời nào, còn phải tự mình thao tác, nào có chân nhân hầu hạ thoải mái tri kỷ, ít dùng sức như vậy?

Hệ thống nghe cái tiếng lòng của con hồ ly lười biếng này, im lặng.

Quả nhiên là nữ nhân cần bã độc hại, hắn nên dùng giá trị chủ nghĩa xã hội dạy bảo nàng một phen cho thật tốt! Editor: Miêu Bàn Tử

Năm cung nữ đồng tâm hiệp lực phục vụ nàng, khiến Tô Đất Kỳ thoải mái đến mức muốn bay lên.

Đợi đến khi mấy người vịn nàng đặt ở trên giường, nàng đã thoải mái đến mức muốn trực tiếp thiếp đi.

Mà xác thực, nàng cũng làm như vậy.

Bán Hạ ở bên cạnh nhìn thấy sốt ruột thay a!

Đêm nay Hoàng Thượng có thể muốn sủng hạnh chủ nhân. Sao, sao chủ nhân lại đi ngủ trước như vậy?

"Tiểu chủ, tiểu chủ?"

Nàng ta nhẹ giọng hô,

"Ngài nghìn vạn lần chớ ngủ trước nha, hôm nay là ngày lành của ngài..."

Một đoạn cổ tay trắng như men sứ đột nhiên giờ lên, đánh gãy lời Bán Hạ.

Âm thanh mềm mại yếu đuối của Tô Đất Kỳ lộ ra một cỗ buồn ngủ,

"Suyt, đừng quấy rầy ta nữa. Tắt hết đèn rồi đi ngủ đi."

Căn bản nàng cũng không đem việc thị tẩm đặt vào trong mắt!

Bán Hạ sững sốt nửa ngày, mới xoay người sang chỗ khác, nghe lời nàng đem ánh nến ở trong phòng thổi tắt hết, sau đó nghiêng người, gối tay chân lại nằm ở cuối giường mà ngủ.

Ở Thiên Điện hai người chủ tớ ngủ rất ngon, mà mấy người chủ tớ trong chính điện lại không hưởng đãi ngộ tốt như vậy.

Trong điện đèn đuốc sáng trưng, trừ âm thanh "tách tách" phát ra từ nến hoa được đốt, còn lại đều yên lặng đến mức một cây châm roi trên mặt đất đều có thể nghe thấy rõ ràng rành rành.

Tất cả nô tài nom nớp lo sợ cúi đầu trước nam nhân tay để trên trán, mảy cau lại, phát ra khí lạnh ở trên kia.

"Giờ gì rồi?"

Tiêu Ngự cứng rắn hỏi một câu.

Phùng Lực mặt sưng đỏ bệu bệu trả lời:

"Bẩm hoàng thượng, hiện tại đã là giờ Tuất."

Trong lòng của hắn cảm thấy rất kỳ quái. Hoàng Thượng một mực cần cù nghiêm khắc, ngày bình thường phê duyệt sổ con rất nhanh, không bao giờ mất quá nhiều thời gian để hoàn thành. Làm sao hôm nay, đến cái giờ này rồi mà chồng sổ con kia vẫn còn cao hơn đỉnh đầu của chính mình vậy?

Thì ra đã đến giờ Tuất!

Tiêu Ngự nhìn những bút tích quen thuộc ở trên sổ con, đem bút ném đi, rất là khó chịu.

Thời gian qua lâu như vậy mà ngay cả một phong tấu chương đều không có phê xong!

Rõ ràng mỗi một chữ phía trên hắn đều biết, nhưng làm thế nào cũng không xâu ghép lại được, tâm tư một chút bay đến nơi này, một hồi lại đi đến nơi kia, căn bản không có cách nào tập trung lực chú ý.

Vì sao lại như vậy chứ?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mi tâm Tiêu Ngự nhăn lại, suy nghĩ một chút, tình huống này bắt đầu khi cái con nhóc thích khách chết tiết kia mời hắn qua ăn tối.

Khẳng định là nàng giờ trò đùa nghịch gì đó!

Hắn muốn tự mình đi thăm vấn nàng!

Tiêu Ngự đột nhiên đứng dậy,

"Bãi giá Thiên Điện!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tự xưng muốn ship Bán Hạ với bà Tô ghê:))))))))*

- *Còn anh Quàng - Xin chúc mừng anh đã dính bả của bà Tô:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 129

Editor: Miêu Bàn Từ

Đội đến khi Tiêu Ngự mang theo một đám nô tài, ngừng đầu ưỡn ngực, trùng trùng điệp điệp đến Thiên Điện, dự đoán là sẽ có người nhiệt liệt hoan nghênh chào đón. Nhưng mà ngược lại, nghênh đón hẳn là cả phòng im lặng.

"Hoàng, Hoàng Thượng cát tường."

Chỉ có một tiểu thái giám gác đêm, bị dọa hoảng sợ đến mức chân run rẩy quỳ trên mặt đất.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Xảy ra chuyện gì? Quý nhân đâu?"

Phùng Lực tiến lên gấp giọng hỏi.

Tiểu thái giám ngay cả nói chuyện cũng nói lắp,

"Bẩm, bẩm Phùng công công, chủ nhân nàg, nàg đã ngủ rồi."

Phùng Lực chỉ cảm thấy nhiệt độ quanh thân chợt hạ xuống, nuốt ngụm nước bọt, lấy dũng khí nghiêng đầu xem xét, trên mặt chủ tử nhà mình đã kết một tầng sương lạnh.

Hắn liền vội vàng tiến lên muốn đánh thức người, sau lưng lại vang lên tiếng bước chân không che giấu được nộ khí.

Tiêu Ngự trực tiếp quay người rồi đi.

Phùng Lực nhìn hắn, rồi quay lại nhìn gian phòng tối đen như mực, giậm chân một cái, cũng nhanh chóng bước theo.

Cái này là xảy ra chuyện gì nha!

Tiêu Ngự giận đùng đùng một đường đi thẳng đến Kinh Xuân Viện, khiến Lệ tần ngạc nhiên đến kém chút từ trên giường lăn xuống.

Nàng ta vội vàng sửa lại quần áo một chút, cơ hồ là chạy ra nghênh tiếp trước, trên mặt mang theo nụ cười kiêu mị,

"Thần thiếp thỉnh an Hoàng Thượng."

Lệ tần chiếm một chữ "Lệ" làm phong hiệu, bởi vì nàng ta có dung mạo và nhan sắc mỹ lệ.

Nhưng từ khi Tô Đất Ký dung mạo hơn người xuất hiện, cái chữ "Lệ" này có vẻ hơi hữu danh vô thực*.

*Hữu danh vô thực: Chỉ có tiếng nhưng trong thực tế không có gì.

Làn da thường thoa phấn lâu dài, lúc này không có son phấn, khó tránh khỏi có chút tí vết. Trước mắt Tiêu Ngự lại hiện lên làn da mềm mại, cực kỳ tinh tế như trứng gà vừa mới bóc kia.

Cho dù hắn có kề sát gần với nàng như thế nào đều không nhìn ra một lỗ chân lông, chớ nói chi là những điểm lấm tẩm màu xám cùng đỏ đỏ như hạt đậu* trên mặt Lệ tần. (*tàn nhang)

Tại sao hấn lại nhớ tới cái đồ không biết sống chết kia vậy!

Mặt của hấn đen đi mấy phần, cất bước hướng về phía trong.

Lệ tần bị bỏ ở đằng kia, kêu liên thanh vẫn không có nghe đáp lại, kinh ngạc trừng lớn mắt, không rõ đã xảy ra chuyện gì, vẫn là bên cạnh ma ma đây, nàng ta mới hồi phục tinh thần, đi vào theo.

"Hoàng Thượng làm sao lại nhớ đến nơi này vậy?"

Nàng ta nũng nịu kể đến bên người Tiêu Ngự, bữu môi ghen tức nói,

"Thần thiếp còn tưởng rằng, ngài thấy người mới liền xiêu lòng, không nhớ nổi cái dung nhan cũ kỹ của người ta đây ~ "

Vừa nói, Lệ tần linh hoạt chớp chớp đôi mắt, tay rất không thành thật cời nút giúp hấn.

Người đã tới, liền phải lưu lại ngay!

Ngày hôm nay vũ cơ kia thăng lên Quý nhân, kết quả Hoàng Thượng không có sủng hạnh nàng. Tối nay Hoàng Thượng lại ở đây, để nàng ta xem về sau vũ cơ kia khiêu chiến với nàng ta như thế nào!

Lệ tần đã đem mặt Tô Đất Kỳ đập nát bấy ở trong lòng, cũng không có phát hiện mỗi một câu mà mình nói, sắc mặt Tiêu Ngự liền khó coi thêm một phần.

"Ba!"

Một âm thanh mạnh mẽ vang lên, Lệ tần bị đau rút tay lại, có chút hoảng sợ nhìn về phía nam nhân trước mặt.

Hấn thế mà vung tay đánh rớt mình?

Thần sắc Tiêu Ngự đầy băng lãnh,

"Thế nào, nói như vậy là cho rằng trẫm háo sắc sao?"

Trên mặt Lệ tần hốt hoảng một cái, hai chân mềm nhũn liền quỳ xuống,

"Thần thiếp không có ý tứ này, Hoàng Thượng bớt giận!"

Nhìn thấy thân hình nữ nhân không khác Tô Đất Kỳ cho lắm, quỳ ở bên chân mình, co rúm đến phát run, tựa như một con chó nhỏ vẫy đuôi mừng chủ, Tiêu Ngự hoàn toàn không cảm thấy một chút hào hứng nào.

Nếu như là con nhóc tiểu nhân kia, nhất định phản ứng của nàng sẽ không như thế này.

Hấn trực tiếp đứng dậy, lập tức quyết đoán bước ra ngoài, ngay cả một tia do dự cũng không có.

Một đám nô tài cho rằng bản thân mình có thể ngu lập tức nhảy dựng lên, vội vàng đuổi theo Tiêu Ngự, hùng hùng hổ hổ lại trở về Thiên Điện.

Lúc này, hấn không có dừng lại trong màn đêm, trực tiếp một cước đá văng cửa rồi đi vào.

Phùng Lực vội vàng để đám tiểu thái giám thấp nển ở bên trong, để tránh cho chủ tử bị trượt chân.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tiêu Ngự một đường hướng về bên trong nội thất, người trên giường đã bị âm thanh ồn ào làm bừng tỉnh, nghiêng người, nửa chống đỡ trên cánh tay, thân ảnh tinh tế mỹ miều dưới ánh nến hiện lên trên màn che.

Chỉ mới nhìn thấy bóng dáng mờ mờ ảo ảo kia thôi mà nhẩn nhẩn đầy mình, không có chỗ phát tiết liền tan thành mây khói trong khoảnh khắc.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Quý dị thông cảm, editor hơi high nên không kiểm soát được việc đăng chương:))))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 130

Editor: Miêu Bàn Từ

Nhưng trên mặt Tiêu Ngự vẫn rất căng thẳng.

Hoàng đế như mình còn chưa được ngủ, ngược lại một tiểu quý nhân như nàng lại thư thư thân thân ngủ trước!

Thật không có quy củ!

Phải để cho nàng ném mùi đau khổ, bằng không về sau nàng không để mình vào trong mắt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn hắng giọng một cái, vừa mới chuẩn bị răn dạy vài câu.

Màn tua rua điểm sắc vàng bỗng nhiên khê động.

Bàn tay nhỏ bé tinh tế, non mềm của thiếu nữ hiện ra giữa màn tua rua.

Như nụ hoa sen trắng lúc chưa nở, tinh khôi thuần khiết, chỉ bấy nhiêu đó cũng đã đủ câu hồn đoạt phách.

Hô hấp của Tiêu Ngự cứng lại, ném những lời răn dạy lên chín tầng mây.

"Hoàng Thượng ~"

Âm thanh vừa nũng nịu lại hơi khàn khàn bên trong vang lên, mang theo cảm giác mới tinh ngủ xen lẫn một chút lười biếng, Tô Đát Ký lại nhỏ giọng oán trách,

"Rốt cuộc ngài cũng đến ~ làm nô gia đợi thật lâu a ~"

Âm cuối kéo dài ra, một cổ làm nũng bay ra quán quán lầy, khiến cho thân thể người khác không kiềm được mà căng lên.

Không cần nhìn hắn cũng biết, đôi môi anh đào mọng nước kia nhất định là cong lên đến cỡ nào.

Bên dưới bụng nóng lên, hắn cảm giác có lực lượng nào đó bắt đầu ngo ngoe muốn động.

Còn bày ra vẻ ác nhân cáo trạng trước, trách tội hắn sao?

Tiêu Ngự ho nhẹ một tiếng, không nói chuyện, vung tay lên cho trái phải đều lui xuống.

Phản phạt phản phạt, một đoàn người nối đuôi nhau lui xuống, rốt cục cũng thờ dài một hơi.

Ra tới ngoài cửa, Phùng Lực đưa tay xoa xoa cái trán đầy mồ hôi lạnh của mình, thảm nghĩ:

"Ai da chủ tử của ta, nếu như ngài sớm đập cửa thì chẳng phải đã không xảy ra nhiều chuyện như vậy sao."

Còn một mõi đi làm phiền Lệ tần một chuyến, kết quả khi trở về càng tức giận hơn. Editor: Miêu Bàn Từ

Nghĩ như vậy, ở trong lòng hắn liền gợn ngón cái cho Tô Đát Ký,

"Tiểu quý nhân này thật lợi hại!"

Người còn chưa thấy, chỉ mới duỗi tay ngọc ra, nói một câu, Thánh thượng đang nổi trận lôi đình liền bị nàng dỗ dành thật tốt.

Quả thật như thần!

Đội tất cả mọi người đi hết không còn một mảnh, cửa đóng lại, lúc này Tiêu Ngự mới hừ một tiếng.

"Trẫm thấy nàng ngược lại ngủ rất ngon!"

Trong giọng nói của hắn mang theo một chút oán trách mà chính hắn cũng không phát giác được.

Thanh âm xin tha không có vang lên như dự đoán, ngược lại tay ngọc của Tô Đất Kỳ vén rèm lên, lộ ra gương mặt xinh đẹp đang giương giương nụ cười.

Nàng nghiêng cái đầu nhỏ, hoạt bát hướng về phía hấn nháy mắt mấy cái,

"Hoàng Thượng, sắc trời đã trở thế như vậy, ngài cũng đã mệt mỏi nha, mau tới đây nghỉ ngơi đi ~ "

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy mình như đánh vào bông.

Hắn là Hoàng đế, nàng lại muốn mình bạch bạch đi qua?

Cái đó thật quá mất mặt!

Không thể!

"Tới đây, thay y phục cho trầm."

Hắn chấp tay sau lưng đứng ở đó, dưới chân bất động.

Đuôi mắt trái Tô Đất Kỳ nhướng lên, cười vô cùng giảo hoạt.

Đây chính là người để cho ta đi qua nha!

Nàng đẩy màn che trước người ra, chậm rãi duỗi một cái chân bước xuống giường.

Ban đêm ở trong phòng, ánh nến mờ lung mờ ảo, gót sen nhỏ nhắn tựa hồ như có thể phát sáng, trực tiếp chiếu thẳng vào đáy mắt của Tiêu Ngự.

Trong lòng hắn bỗng nhiên nhảy một cái, tay nắm ở sau lưng siết chặt một chút.

Người ta đều nói, mỹ nhân đi tắm như hoa sen mới nở, Tiêu Ngự không nghĩ tới, tiểu mỹ nhân này lại xinh đẹp khiến lòng người run sợ như thế.

Bởi vì chuẩn bị muốn thị tắm nên trên người nàng chỉ có cái yếm màu hồng thêu Uyên Ương Hí Thủy cùng với quần lót ngắn ngủi, lộ ra từng mảng da thịt trắng bóc.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ở bên ngoài nàng chỉ khoác lên tầng sa y như cánh ve, gần như trong suốt. Dưới ánh nến lay động, dáng dấp yếu điệu như có như không hiện lên như ôm tỷ bà che nửa mặt hoa.

Khoác như vậy có khác gì không khoác đâu!

Cổ họng của Tiêu Ngự cảm thấy chát, một mồi lửa từ bụng nhỏ vọt lên tới tận trời, ngay cả mắt cũng bắt đầu nóng lên.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Không có thịt đâu quý dị:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỳ trông thấy trong con người Tiêu Ngự đã dấy lên lửa ta lửa ta lấp lánh, cúi đầu đắc ý cười cười.

Để bản nương nương hầu hạ người?

Có thể nha.

Chỉ cần người...

Chịu!

Được!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hồ ly nổi lên ý định xấu xa, nàng giả vờ như không thấy biến hoá trên thân thể của hắn, lựa mòng bó lấy trên thân, cười duyên đáng đi về phía hắn.

Chân ngọc khéo léo hoạt bát, mỗi bước chân đều nhịp nhàng, mỗi lần tiến đến một bước, dưới bàn chân liền phảng phất nở rộ ra một đóa hoa sen.

Trên cổ chân nhỏ gọn còn đeo một cái lắc chân chuông bạc vô cùng tinh xảo. Tiếng chuông nương theo động tác của nàng vang lên, đing linh đing linh phiêu lãng bên trong phòng....

Lại quanh quẩn bên tai Tiêu Ngự.

Rõ ràng chỉ là âm tiết đơn điệu, hắn lại cảm thấy giống như mang theo một loại mê hoặc nào đó, để trước mắt hắn bắt đầu mông lung, thậm chí có chút ngà ngà như say rượu.

Dưới không khí mờ ảo như thế này, Tô Đất Kỳ chẳng khác nào Tiểu Tinh Linh trong đêm tối, tóc dài đỏ xuống như thác nước, chân trần đạp trên tiếng chuông mà tiến tới, lại kèm theo mỹ lệ chưa từng gặp qua, thẳng tắp va vào trong ánh mắt hắn.

Làm hắn chìm đắm đến ngây dại.

Ngay tại lúc Tiêu Ngự sa vào bên trong sắc đẹp, vẫn còn thất thần, đột nhiên cảm giác bên hông xiết chặt. Hắn cúi đầu xem xét, một đôi tay nhỏ trắng nõn mà không biết lúc nào đã sờ tới.

Nói chính xác hơn là bám lên thắt lưng của hắn.

Muốn cởi áo, trước hết phải tháo đai lưng.

Đai lưng Tiêu Ngự có cúc ngầm, đương nhiên Tô Đất Kỳ biết món đồ kia nằm ở đâu. Nhưng nàng muốn giả trang một bộ dáng ta rất ngây thơ, cái gì ta cũng không biết, cái gì ta cũng chưa quen. Editor: Mieu Bàn Từ

Động tác nàng có vẻ hơi chậm chạp, sau đó tại cái eo của hắn, sờ soạng lung tung một mạch, trêu chọc toàn thân Tiêu Ngự đến bốc hỏa.

Khóe miệng của nàng cười lướt qua một vòng xấu xa, đây chính là người tự làm tự chịu.

Eo của Tiêu Ngự rất gầy, không có một chút thịt mỡ dư thừa, cứng rắn lại đầy co dãn, đem lại cảm cảm rất tuyệt.

Tô Đất Kỳ không nhịn được liền sờ soạng nhiều hơn hai lần.

Thẳng đến khi cảm giác được toàn thân hắn kéo căng, nàng mới thoả mãn giãn lỏng mảy, hai cánh tay tách ra hai bên, lần theo vòng eo của hắn, cẩn thận tìm tòi một chút, mới mò tới cúc ngầm.

Dựa theo lẽ thường, lúc này chỉ cần đi ra phía sau liền có thể dễ dàng nhìn thấy cúc ngầm rồi mở ra.

Nhưng nàng lại không như vậy.

Tô Đất Kỳ không chỉ không đứng dậy, ngược lại còn ngồi xổm xuống, hai tay ra sức hơn vươn về trước đi, trực tiếp ôm eo Tiêu Ngự vào cõng lòng!

Càng làm cho Tiêu Ngự hít vào một ngụm khí lạnh chính là, bởi vì tay nàng không đủ dài, mà nàng lại muốn với tới cúc ngầm, cả thân thể liền mạng nghiêng về phía trước, hai thân thể liền hợp lại không có một khe hở, còn cái mặt nhỏ nhắn kiều mị kia trực tiếp dán trên bụng của hắn!

Mà đôi gò đào như ẩn như hiện kia của Tô Đất Kỳ càng trực tiếp đặt ở trên vị trí khiến cảm đến cực điểm nào đó!

"A ~ "

Tiêu Ngự không có chút phòng bị, dưới sự kích thích đầy trần trụi này trực tiếp không nhịn được, trong miệng tràn ra một tiếng sáng khoái vui vẻ.

Thị giác cùng xúc giác song kích, càng làm cho đốm lửa nhỏ nhỏ trong cơ thể hắn trực tiếp bùng cháy.

Cái tiểu yêu tinh này!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hai mắt hấn đỏ rực, bốc lên nộ khí, một tay ôm lấy thân tiểu yêu tinh, vác ở trên vai, bước hai ba bước liền đến trước giường, ném nàng xuống.

Cũng may đám nô tài chuẩn bị đệm giường cho nàng đủ dày, đủ mềm, Tô Đất Kỳ mới không bị ngã đau.

Không chờ nàng lật người, Tiêu Ngự gấp đến mức chẳng cần cời y phục, liền trực tiếp đè lên!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..myaa:*

- A hi hi:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132

Editor: Miêu Bàn Từ

Giường nhỏ hẹp ở Thiên Điện không chịu nổi lực nặng như vậy liền phát ra một tiếng "kéo kẹt".

Hai bàn tay to của Tiêu Ngự ấn lên đầy vai mượt mà mềm nhẵn của Tô Đất Kỳ, một mực giam cầm nàng ở trên giường.

Nam trên nữ dưới, bốn mắt nhìn nhau.

Cùi khô bốc lửa, hết sức căng thẳng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Trong không khí nồng đậm hương vị tình ái khiến cho người mặt đỏ tới tận mang tai.

Tô Đất Kỳ bị ánh mắt nóng rực lại tràn đầy tính xâm lược không chút kiêng kỵ kia nhìn chăm chăm, mặt đều đỏ như trái hồng, xấu hổ cụp mắt xuống.

Sau đó lại vụng trộm liếc lên, thấy hấn vẫn chăm chú nhìn mình không chớp mắt, đột nhiên lòng chiếm hữu nổi lên, nàng liền có chút xấu hổ cắn bờ môi, nắm tay nhỏ nện lên ngực hấn,

"Hoàng Thượng ~ nô gia còn chưa có cời xong áo giúp ngài đâu ~ "

Đôi bàn tay trắng như duyên hoa nện lên, đối với Tiêu Ngự mà nói không đau cũng không ngứa, chỉ là một chút tình thú ở giường tre mà thôi.

"Không cần",

Hấn đưa tay ra, tự mình cời hết nút, tay còn lại giật áo choàng rồi quăng trên mặt đất,

"Trẫm tự mình tới."

Động tác gọi là vô cùng nhanh nhẹn, lộ ra một cổ gấp rút không chờ được.

"A...!"

Tô Đất Kỳ khẽ kêu một tiếng, vội vàng quay đầu sang chỗ khác,

"Hoàng Thượng ngài thật xấu, ngài, ngài trêu chọc người ta nha ~ "

Rõ ràng tự mình cời thoải mái hơn, lại hết lần này tới lần khác để cho tiểu nhân tay chân vụng này suy nghĩ nửa ngày.

Tiêu Ngự giống như bị bộ dáng này của nàng lấy lòng, buồn bực cười một tiếng, đưa tay nắm cằm của nàng, đem đầu của nàng nâng lên, lại vội vã cúi người xuống như muốn hôn lên đôi môi mỹ lệ kia.

Tô Đất Kỳ cực kỳ ngượng ngùng, tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, cũng không có trông thấy trong mắt của Tiêu Ngự hiện một tia lạnh băng. Editor: Miêu Bàn Từ

Chỉ còn kém một chút nữa là chạm đến đôi môi mê người của nàng, hân đột ngột dừng lại, không trực tiếp hôn xuống mà quay đầu, hôn lên trên xương quai xanh của nàng.

Gò má của hắn sượt qua gò má trắng nõn của Tô Đất Kỳ, giống như là sượt qua một khối đậu hũ mới ra lò, vừa mịn màng mềm mại lại căng đầy dẻo dai.

Tiêu Ngự đè nén xuống khát vọng đang kêu gào trong thân thể, đem mặt chôn bên trong cổ của nàng, che đầy thâm trầm lạnh lùng ở trong mắt.

Không hổ là người cố ý bị chọn đưa vào trong cung, câu dẫn người có chút công phu thật!

Nhưng mà hắn lớn lên ở trong hậu cung đầy "sắc màu rực rỡ", chứng kiến mảnh khoe nhiều vô số kể, đã sớm có sức miễn dịch nhất định.

Chỉ dùng những thứ này thì không bao giờ mê hoặc được hắn!

Tiêu Ngự cố ý giả trang một bộ dáng không dần nổi là để lừa gạt Tô Đất Kỳ, làm cho nàng thấy được là nàng dụ dỗ hắn thành công.

Chứ đòi nào hắn lại đi sùng bái một mặt thám!

Nàng cũng không khỏi quá tự tin đi!

Tiêu Ngự mĩa mai cười lạnh bên tai Tô Đất Kỳ, nhưng còn chưa hoàn toàn cười hết, bỗng nhiên nụ cười cứng đờ ở trên mặt.

Tiểu nhân dưới thân hắn thế mà đôi thế bị động thành chủ động, dám lớn mật một miệng ngậm chặt vành tai của hắn!

Hô hấp ấm áp, móng manh phảng phất trên tai Tiêu Ngự, vừa có chút ngứa, lại mang theo một chút tê dại.

Hơi thở yêu kiều trực tiếp thổi vào trong lỗ tai hắn, khiến cho người ta không thể nào không động tĩnh.

Cái lưỡi non mềm bao trùm vành tai hắn, đầu lưỡi linh hoạt nhẹ nhàng trêu đùa nó không ngừng, từng dòng điện vui vẻ cấp tốc truyền khắp toàn thân.

Tô Đất Kỳ còn cố ý ra sức mút lấy, tiếng nước chặc chặc phát ra to lớn, phá lệ ngân mị triền miên.

Hiện tại nàng đang khiêu chiến nhẫn nại cực hạn của Hoàng đế Bệ hạ!

Cảm giác được thân thể Tiêu Ngự đã cứng đờ giống như một khối tượng điêu khắc, nàng mới mở cái miệng nhỏ, đem đầu lưỡi ướt át đang liếm vành tai phiếm hồng rút về.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Toàn thân Tiêu Ngự căng thẳng thở dài một hơi, không nghĩ tới nàng lại đột nhiên tiến lên, dùng răng nhọn nhỏ xíu của mình cắn lên vành tai non thịt mẫn cảm đến cực điểm của hắn!

"Àm!"

Động tác ấy liền khiến lỗ chân lông trên toàn thân hắn run rẩy một trận!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tự tạo nghiệp không thể sống muahahahhahahaha:))))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133

Editor: Miêu Bàn Từ

Đáy mắt Tiêu Ngự đỏ rực một mảnh, dùng hết tất cả ý chí nghị lực mới miễn cưỡng đè nén rên rỉ thấp thỏm trong cổ họng xuống.

Cái chiều cầu người của mật thám này lợi hại hơn hẳn nghĩ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mắt thấy Tô Đất Kỳ đã không còn hài lòng với vành tai nhỏ bé của hắn, mon men theo gương mặt cứng rắn, bắt đầu muốn xâm lược môi mỏng của hắn.

Còi báo động khẩn cấp vang lên trong lòng Tiêu Ngự.

Không thể đợi thêm nữa!

Tiêu Ngự cắn răng, cẩn thận móc một bình sứ nhỏ từ trong ngực ra, nhanh chóng cầm đầu ngón tay dính vào trong, sau đó cực kỳ thô bạo đem ngón trở trực tiếp nhét vào trong miệng Tô Đất Kỳ.

Tiểu nhân dưới thân không nghĩ tới hắn sẽ có hành động này, đôi mắt đang chìm trong mơ màng tròn tròn một chút.

"Nha, thật sự không chịu nổi muốn hạ được cho ta sao?"

Dù chỉ có một chút xú vô sắc vô vị, ngũ giác nhạy cảm của hồ ly tinh vẫn ném ra được sự tồn tại của bột phấn.

Đôi mắt xinh đẹp nhiễm tình nâng lên, nửa yêu kiều nửa giận dữ trừng mắt nhìn Tiêu Ngự một chút, nàng cũng không tránh không lùi, lưỡi nhọn linh hoạt chủ động tiến tới, nhẹ nhàng liếm một cái.

Một màn này vô cùng mỉa mai.

Vừa đúng lúc rơi vào trong mắt của hắn.

Cổ họng Tiêu Ngự chuyển động một cái, không tự chủ mà nuốt ngụm nước bọt.

Xúc giác ở đầu ngón tay so với vành tai nhạy cảm hơn nhiều, cảm giác ẩm áp lại ẩm ướt kia càng rõ ràng.

Tô Đất Kỳ nhẹ nhàng ngậm lấy, cái lưỡi dính hương mềm mại kinh người kia khuấy vòng quanh lòng bàn tay rồi lại đến ngón tay, để hắn có một loại ảo giác ngón tay sắp hòa tan mất.

Cũng may, được tính của thuốc này phát tác rất nhanh, tại khoảnh khắc Tiêu Ngự cắn răng nhẫn nại, thần kinh đã muốn căng đứt không thể chờ được nữa, thân thể hương hoa nhuyễn ngọc trước mặt rồi cuộc cũng mềm nhũn rồi ngã xuống. Editor: Mieu Bàn Từ

"Phiên Phiên, Phiên Phiên?"

Hắn nhẹ giọng kêu lên hai tiếng, không có bất kỳ cái gì đáp lại, lúc này mới thở dài một hơi.

Thuốc này có thể để cho nữ tử mê man, tự mình chìm đắm trong giấc mộng, sau khi tỉnh lại thì tứ chi đau nhức, coi như là xác thực cùng hắn mây mưa qua.

Tiêu Ngự chán ghét nữ nhân vì quyền thế phú quý mà liều mạng hại người để trèo lên làm phi tử, cũng chán ghét những nữ nhân dò xét tâm tư của hắn. Cho nên về cơ bản hắn không muốn tiếp xúc thân mật quá nhiều với các nàng.

Huống hồ, Tiêu Ngự càng không muốn các nàng mang thai đứa bé.

Hắn còn rất nhỏ tuổi đã đăng cơ, những năm gần đây mới ổn định lại đất nước. Nếu như gia tộc nào có dã tâm, sau khi có đứa bé nhất định sẽ bành trướng quyền lực. Thậm chí dùng đứa bé kia đến mưu quyền soán vị cũng không phải là không có khả năng.

Cho nên trước khi hắn đăng cơ liền cố ý tìm người điều phối thuốc này để ứng phó với đám nữ nhân trong hậu cung.

Tô Đất Kỳ cũng không ngoại lệ.

Nàng là mật thám, so với những phi tử kia càng thêm nguy hiểm, Tiêu Ngự chỉ muốn lợi dụng nàng, làm ra một dáng vẻ sủng ái cũng đã đủ, không cần phải thật sự sủng hạnh.

Lại nói...

Mắt rồng của Tiêu Ngự nhìn lướt qua nửa người dưới của mình, đầu rồng kia đã cao cao dang trào, gào thét như muốn xông ra.

Trong nháy mắt hắn lại dấy lên mấy phần tức giận.

Cái mật thám này ảnh hưởng hắn thật sự lớn hơn nhiều so với đám phi tử kia.

Tiêu Ngự xoay người ngồi dậy, bởi vì cơ bắp căng cứng trong thời gian dài nên có chút đau nhức.

Lúc này hần mới phát hiện, áo trong đều bị mồ hôi thấm ướt hoàn toàn.

Mới trên giường quấy rối một trận như thế, không thể để cho người khác đến hầu hạ, miễn cho trong cung lại dấy lên lời đồn nói hần không được.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thế là hần chỉ có thể chịu đựng cảm giác dính dính kia, tìm cho mình một chút chuyện để giết thời gian.

Lúc trước Thiên Điện vốn là chỗ nghỉ ngơi của Tiêu Ngự, trên kệ bày lít nha lít nhít thư tịch, hần tùy tiện rút ra một bản, tìm ghế rồi ngồi xuống.

Tiêu Ngự chỉ tập trung vào thư tịch, không có trông thấy tiểu nhân ở trên giường mở mắt ra, trong con ngươi không che giấu được ý cười giảo hoạt.

Tò hồ ly: Không nghĩ tới Hoàng đế Bệ hạ còn là một gà tơ nha, ha ha ha ha ~

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=w=)..nyaa:*

- Gà đẻ quý dị ~ Gà luộc sexy, gà xào gừng, gà nướng lu tới đây:)))))) Chờ ơi, tôi đói còn cào mà hông có gì để ăn:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỳ một chút cũng không có nuốt xuống thuốc kia.

Không chỉ như thế, nàng còn mượn lực ở đầu lưỡi, bôi ngược lại trên tay Tiêu Ngự.

Không biết hiệu quả có thể thông qua da hay không?

Như vậy sẽ rất thú vị nha.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng kéo áo gối tơ tằm qua, đem toàn bộ thuốc còn sót lại ở trong miệng lau hết, tay phải lười biếng nửa chống đỡ đầu nằm nghiêng, nhìn thân ảnh thẳng tắp dưới ánh nến, im lặng nở nụ cười.

Hệ thống thấy nàng cười như thế, trong lòng đã sáng tỏ một chút. Tên nam chính này cho rằng mình là bộ ngựa bất ve, đã khám phá quý kế của hồ ly tinh, muốn tương kế tựu kế. Lại không nghĩ tới chim sẻ ở đằng sau, trúng kế trong kế của nàng.

Nhưng hần vẫn có chỗ không nghĩ thông suốt,

【 Ngươi đã muốn giả vờ lăn giường cùng hần, vậy tại sao ngay từ đầu lại đóng cửa từ chối tiếp khách? 】

Kém chút nữa Tiêu Ngự liền đi mất tiu a!

Còn có đối thủ một mất một còn của nàng là Lệ tần kia nữa!

Tô Đất Kỳ nâng tay trái lên che lại miệng của mình, ngáp một cái,

"Ai bảo hần không đến ăn cơm chiều với ta."

Hóa ra một tiểu quý nhân như ngươi bởi vì một chút chuyện nhỏ như vậy lại dùng nỗi giận với Hoàng đế.

Đối diện với ngươi không phải Trụ Vương, mà là cầu Hoàng đế mang độ thiện cảm âm dưới đáy đại dương đó!

Hệ thống vừa định lung lay bờ vai của nàng để cho nàng thanh tỉnh một chút, đột nhiên tỉnh hồn lại,

【 Ờ, vậy là người đã sớm biết hán không đến ăn cơm chiều? 】

Lúc nàng phân phó Bán Hạ xong, Bán Hạ vừa đi nàng liền bắt đầu ăn cơm, hành vi ấy đã tỏ rõ toàn bộ quan điểm của nàng.

Lông mày Tô Đất Kỳ nhướng lên, nở nụ cười nhìn hán, không nói chuyện.

Hệ thống liền biết mình đoán đúng rồi.

Tô Đất Kỳ đúng là cố ý làm một màn như thế. Editor: Miêu Bàn Từ

Tiêu Ngự là một tên nam nhân có thể không chế dục vọng, không chế người khác, cũng như không chế chính hán.

Qua nhiều năm như vậy hán đều làm rất tốt.

Thế nhưng hán lại phát hiện, thân thể của mình, thậm chí là thần trí, đều bị ảnh hưởng bởi một cái mật thám vũ cơ, đương nhiên hán sẽ có một chút bối rối.

Cho nên hán không thể, cũng không dám phò ước.

Tô Đất Kỳ chỉ là một con cờ của hán mà thôi, hán không cần thiết phải hao phí quá nhiều tâm tư ở trên người nàng.

Thậm chí chính Tiêu Ngự cũng không dám thừa nhận rằng, hán sợ bản thân mình ở cùng cái mật thám này lâu dài, về sau sẽ sinh ra một số cảm xúc mà đáng lẽ không nên xuất hiện.

Xét về bản năng, hán bị Tô Đất Kỳ hấp dẫn, nhưng xét về lý trí, Tô Đất Kỳ là một quả bom hẹn giờ vô cùng nguy hiểm, lúc hán đối mặt với nàng nhất định phải bảo trì thanh tỉnh tuyệt đối.

Nhưng càng làm cho Tiêu Ngự dày vò hơn chính là, mặc dù hán có thể thoái thác lời mời bữa tối, lại không thể không đến "Sùng hạnh" nàng. Bằng không, mỗi như mà hán thiết kế này liền vô dụng.

Thế lực ngoe nguẩy phía sau nàng sẽ không tốn nhiều tâm tư đối với một vũ cơ thất sủng, mà nhóm phi tần ở bên trong hậu cung cũng sẽ không để một cái vũ cơ bé nhỏ vào mắt.

Lẽ mà lẽ mà tới, Tiêu Ngự lại phát hiện cái vật nhỏ này, còn dám đùa nghịch hán, tính tình nóng nảy bạo tạc liền phát tay áo bỏ đi!

Hán tức là bởi vì Tô Đất Kỳ không chừa mặt mũi cho hán, nhưng cái mà hán tức hơn chính là hán thực sự vì nàng mà tức giận!

Vừa nói xong không thể bị mật thám này ảnh hưởng đâu?

Thế là Tiêu Ngự quyết định mau mau sử dụng hết cái mối như này, tận lực giảm bớt thời gian chung đụng của mình cùng với nàng, dạo một vòng đến Lệ tần tính tình có tiếng không tốt kia, làm nhục nàng ta một phen rồi rồi đi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hiện tại Lệ tần khẳng định là xấu hổ đan xen giận dữ, có thể hành vi của hán đã thông qua từng cái tai mắt ở bên cạnh, đã truyền vào trong tai chủ tử của bọn hán.

Tô Đất Kỳ chẳng hề làm gì, liền kéo một trận cừu hận to lớn vững vàng như sóng biển!

Hệ thống: Chắc chắn, hai vợ chồng trẻ tính kế qua lại lẫn nhau.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Chắc chắn, câu độc thân ngồi dòm 2 người tính kế:))))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135

Editor: Miêu Bàn Từ

"Lúc trước là ta thi chú cho Trụ Vương, để hắn vui thích một mình, không nghĩ tới bây giờ phản lại, bị hạ được không chế lại biến thành ta."

Tô Đất Ký lắc lắc cái đuôi to mềm xoã tung của mình, lăm bắm một câu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hệ thống vừa định nói đây chính là báo ứng, không nghĩ tới nàng khề hừ một tiếng, hất cằm, mắt hồ ly khiêu khích nhấc lên,

"Cứ nghĩ như vậy là hạ gục ta rồi? Không có cửa đâu!"

Hệ thống lại thấy nụ cười xấu xa của Tô Đất Ký nổi lên, liền biết có người sắp gặp tai ương.

Một tay nàng cời sa y vương vীu trên thân ném qua một bên, lại cầm cái yếm mỏng lên, đặt ở bên miệng, dùng nhọn răng cắn một cái, sau đó cả hai tay dùng sức kéo.

Một tiếng "Xoẹt xẹt" nhẹ nhàng vang lên, cái yếm mỏng manh treo trên cổ kia liền rách ra một chút.

Tô Đất Ký dùng sức giật giật, cái yếm thêu Uyên Ương Hí Thủy liền cong vẹo, địa phương vốn đang được che kín kia lại thẳng đón ánh sáng chói ngang!

(Ai xem anime nhiều chắc biết cái ánh sáng huyền thoại che ngang hen.v)

Hệ thống vội vàng cảm móng vuốt nhỏ che mắt, quay lưng đi không dám nhìn, chỉ nghe một trận sột sột soạt soạt, sau đó liền không có động tĩnh.

Hắn vừa định vụng trộm từ khe hở trong móng vuốt ngấm một chút tình huống như thế nào, bỗng nhiên một âm thanh làm hắn kinh ngạc.

"Ư a ~ "

Trong phòng vốn đang yên tĩnh đột nhiên lại phát ra một tiếng kêu yếu ớt nhưng yêu kiều vũ mị đến mủi phần.

Toàn thân Tiêu Ngự chấn động, dời lực chú ý từ sách ra bên ngoài, vừa quay đầu lại liền thân ảnh tinh tế yêu kiều dưới màn che kia bắt đầu chuyển động loạng choạng.

Lượng thuốc hạ xuống không có đủ? Người tỉnh dậy?

Hắn vội vàng bước một bước vượt đến bên giường, xốc màn lên xem xét, kết quả cả người đều cứng lại rồi. Editor: Miêu Bàn Từ

"Tê ha..."

Tiếng khóc yêu kiều lúc này càng vang dội hơn lúc nãy một chút.

Tiêu Ngự bỗng nhiên lấy lại tinh thần, tay vịn màn che run một cái, tảng sa mỏng ở trước mắt khép lại.

Ánh sáng chập chờn cứ tiếp diễn ở bên trong, mà hắn cứ đứng ở bên giường, dưới chân tựa như mọc rễ, nửa bước đều nhấc không nổi.

Mỹ cảnh lúc này như bức họa, từng cảnh một cứ thế mà lướt qua trước mắt hắn.

Đôi mắt yêu mị của Tô Đất Ký vẫn nhắm lại, chẳng qua là trong miệng không ngừng phát ra âm thanh khó nhịn phát khóc, tay chân không an phận mà vung vẩy, kéo theo cả thân thể chuyển động uốn éo như một con rắn nhỏ mị hoặc!

Trên người nàng chỉ mặc cái yếm, không biết lúc nào đã mất đi một đoạn dây lưng, cái yếm lỏng lẻo lỏng lẻo kia liền lệch qua, không còn che được núi tuyết cao ngất ở bên trong.

Vưu vật trắng nõn tinh tế như là ngọc kia theo động tác của Tô Đất Ký, cứ run run rẩy rẩy rồi run run, lơ đãng đưa qua đây lại từng lớp làm người ngạt thở.

Giống như là thủy triều, một lần lại một lần đánh thẳng vào độ tự chủ không còn nhiều của Tiêu Ngự.

Hắn vội vàng dời tầm mắt sang chỗ khác, nhưng lại nhìn thấy một kiện sa y lộn xộn quen thuộc dúm dỏ thành một đoàn, nửa chặn ở dưới thân chính chủ nửa lại rủ xuống xuôi theo giường.

Địa phương dưới bụng hung hăng xiết chặt.

Hai tay Tiêu Ngự nắm chặt thành quyền, cố gắng ngăn chặn cổ rung động này. Hắn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, lại nặng nề mà thở ra, từng bước một cứng ngắc rồi giường trở về trước bàn sách.

Áo trong lại ướt thêm một tầng.

"Quả nhiên là hồ ly tinh lấy sắc hầu người, quá càn rỡ!"

Hắn đen mặt, hừ lạnh một tiếng, điều chỉnh tư thế xong mới chậm rãi ngồi xuống.

Đương nhiên Tô Đất Ký thấy được tư thế ngồi vô cùng mất tự nhiên của hắn, nằng tiếp tục ngâm nga càng bạo hơn, khi thì cao lên như ca hát, khi thì ô ô thút thút như ai oán ai.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tiêu Ngự bị trêu chọc đến hồn phi phách tán, ngay cả trên sách viết cái gì cũng không nhận ra, vội vàng lấy một quyển kinh Phật ra, bắt đầu nâng bút chép kinh cho tĩnh tâm.

Chỉ là...

"A um~"

Một tiếng triền miên uyển chuyển vang lên, chữ "Sắc" cuối cùng trong câu "Sắc tức thị không, không tức thị sắc" liền bị hắn kéo lên đến bầu trời.

Hoàng đế Bệ hạ, quá khổ sở.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Bị hành cấp độ 2:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Ký giờ thói xấu xa liền kêu suốt cả đêm.

Thẳng đến khi sắc trời có chút sáng trong, mới lặng lẽ hài lòng mà ngủ thiếp đi.

Tiêu Ngự thì thâm rồi, bị hành hạ một đêm không ngủ không nói, cái giờ này phải lập tức đi vào triều.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn đưa tay vuốt vuốt huyệt thái dương, lại nhéo nhéo mi tâm, hai mắt xuất hiện đầy tơ máu, vô cùng mệt mỏi từ trước bàn sách đứng lên rồi đi về giường.

Cũng không thể để đám nô tài tiến đến liền bắt gấp bộ dáng này của chính mình.

Trên đường đi qua, Tiêu Ngự đem y phục trên thân cởi ra, tiện tay quăng tạp nhạp đầy đất, tạo nên cảnh tượng kích tình già bán ra bốn phía, sau đó nằm trên giường, nhắm mắt chờ đợi Phùng Lực đến.

Kết quả Phùng công công còn chưa đến, ngược lại là Tô muội muội đến.

Tô Đất Ký cảm giác được chỗ bên cạnh trũng xuống, lập tức xoay người ra phía ngoài một cái, dán vào trên thân Tiêu Ngự.

Trong miệng nàng lẩm bẩm một chút, sau đó liền chui vào trong ngực của hắn.

Tiêu Ngự không kịp phản ứng, chỉ cảm thấy cánh tay của mình lập tức kẹp vào giữa hai cục bông mềm mại nhẵn mịn!

Da thịt cực kỳ ấm áp lại tinh tế, làm cho hắn sáng khoái đến hồn đều muốn bay đi.

Thân thể bỗng nổi lên phản ứng, hô hấp cũng bắt đầu dồn dập lên, hắn có chút lúng túng đưa tay muốn đẩy tiểu mỹ nhân trong ngực ra, không nghĩ tới Phùng Lực không nhanh không chậm vừa vận tiến đến.

"Hoàng Thượng?"

Hắn đứng ở vị trí cách giường ba bước, có chút do dự nhỏ nhẹ kêu một tiếng. Editor: Miêu Bàn Từ

Hôm qua cái giường này rung lên kéo kết một đêm, tiếng tiểu quý nhân nũng nịu kêu hắn cũng nghe thấy, khiến cho hắn mặt đỏ tới mang tai, tâm can cũng phát run, lại nói tiếng kêu cũng vừa dừng lại không lâu.

Hoàng Thượng đã vất vả một đêm, còn có thể lên lên triều sao?

Phùng Lực có chút bận tâm.

Nhưng Tiêu Ngự lại không nghĩ tới, một chết cũng phải lên.

Không thể để triều hoang phế.

Hắn liếc qua Tô Đất Kỷ đang ôm cánh tay mình ngủ say sưa, bắt đắc dĩ thờ dài.

Lần sau hạ ít thuốc một chút.

"Hầu hạ đi."

Bởi vì cuống hòng nhện cả đêm nên có chút khàn khàn, Phùng Lực vội vàng bưng một chén ấm áp trà sâm mật ong lên, cho Tiêu Ngự thấm giọng.

Sau đó... Đã nhìn thấy nơi nào đó hùng dũng oai phong còn chưa kịp hạ xuống.

"Ách, Hoàng Thượng đã chinh chiến một đêm, lại còn mạnh mẽ trụ vững không ngã!"

Trong lòng của hắn thán phục một câu, trong ánh mắt mang theo chút thương hại nhìn về thân ảnh không một chút phản ứng sau màn che kia,

"Ngày hôm qua chắc là tiểu quý nhân bị giày vò thảm rồi."

Phùng Lực vụn vụn không ngờ rằng, người bị giày vò đêm qua lại là chủ tử hắn.

Dựa theo quy củ, lúc Hoàng Thượng đứng dậy, phi tần thị tẩm phải đứng dậy hầu hạ theo, nhưng nhìn tình huống này...

Một người không có ý tứ đứng lên, một người khác cũng không có ý nghĩ gọi dậy.

Đúng vậy, trên người tiểu quý nhân này, số lần phá lệ hơi nhiều.

Trong lòng Phùng Lực có so sánh, sau đó liền ngậm miệng không đề cập tới vấn đề này.

Một đám cung nữ tay chân lưu loát thu thập xong, Tiêu Ngự cũng ăn chút gì đó lót dạ, sau đó giữ vững tinh thần liền lên triều.

Trước khi ra cửa còn cố ý phân phó một câu,

"Cứ để cho nàng ngủ."

Sùng ái chi tình, có thể thấy được chút ít.

Thế là chỉ qua thời gian nửa chén trà nhỏ, tin tức "Hoàng Thượng may mắn tẩn tẩn quý nhân một đêm, thẳng đến bình minh" đã mọc cánh, bay khắp mỗi góc ngách xó xỉnh ở hậu cung.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Có người bát quái hơn, miêu tả sinh động y như thật, nói rằng lúc Hoàng Thượng đi ra, dưới mắt là quãng đen thăm lại thế nào, thần sắc mệt mỏi như thế nào, nhưng tư thế lại tràn đầy khí thế dâng trào!

Một đám phi tần lẫn nô tỳ ghen tỵ đến đỏ hai con mắt, khăn tay đều bị cắn nát mấy mảnh.

Các nàng chi hận không thể lấy thân thay thế!

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nào bỏ quá là bệnh:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137

Editor: Miêu Bàn Từ

Lệ tần chính là một trong số những người tức giận nhất.

Dù sao hôm qua Hoàng Thượng còn tới chỗ nàng ta dạo qua một vòng, gieo cho nàng ta hi vọng.

Kết quả người không chỉ không có ngủ lại, còn giận dùm dùm làm cho nàng ta mất hết mặt mũi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Đáy lòng nàng ta càng sôi trào khí nóng, hận không thể trực tiếp cắn chết Tô Đất Kỳ.

"Bánh!"

Lại thêm một tách trà thịt nát xương tan.

"Đáng lẽ sáng ngày hôm qua ta nên trực tiếp bóp chết ả ở đây! Bằng không thì khiến cho ả không có cái mạng mà bỏ khỏi cái viện này!"

Nếu làm như thế, ả ta liền không có cơ hội đụng phải Hoàng Thượng ở Ngự Hoa Viên, sau đó một đường được sủng ái.

Khuôn mặt dữ tợn của Lệ tần hiện ra mười phần ngoan lệ.

Ma ma bên cạnh tranh thủ thời gian khuyên nhủ,

"Nương nương đừng quá tức giận. Cái tiểu tiện tỳ kia chỉ là một quý nhân, ngài muốn chơi chết ả không phải rất dễ dàng sao?"

"Hừ, hiện tại tiện nhân kia có thể được Thánh thượng để mắt đến. Ta vốn dĩ chỉ cao hơn ả có ba bậc, làm sao có thể đối đãi ả giống như ngày trước được!"

Vừa nghĩ tới đó, Lệ tần liền hỏi hận đến nghiến răng.

Lúc trước Tô Đất Kỳ là một vũ cơ đệ tiện, nàng ta có thể chơi chết ả như bóp chết một con kiến, rất dễ dàng. Nhưng mà hiện tại không giống, mặc dù ả chỉ mang thân phận quý nhân, nhưng đã thành nữ nhân của Hoàng Thượng, cũng được tính là nửa chủ tử, không phải nói giết liền có thể giết.

Ma ma lại không có bi quan như thế, đưa tay chỉ bên ngoài, nhỏ giọng nói:

"Ngài nhìn xem, còn rất rất nhiều người càng muốn nhìn ả chết hơn ngài nữa!"

Lời này thật sự nói không sai, hiện tại Tô Đất Kỳ toả sáng như thế, nhìn nóng mắt không phải chỉ có một mình Lệ tần.

Bởi vì Hoàng Thượng còn chưa lập hậu, mặc dù mỗi ngày trong hậu cung đều có quy củ thần hôn, nhưng mọi người cũng đều hòa hòa khí khí mà ngồi xuống, tâm sự, trò chuyện mà thôi.

Nhưng mà hôm nay nhóm phi tần, bất luận phẩm vị cao hay thấp, tất cả đều mặc y phục rực rỡ nhất, đeo lên đồ trang sức quý giá nhất, trang điểm thật tỉ mỉ cẩn thận. Editor: Miêu Bàn Từ

Trong khoảnh khắc, trong phòng đều là những mỹ nhân với phục trang đẹp đẽ, hương khí vây quanh, từng người một đều lộ ra một tia mỹ lệ mê người.

Mỗi người đều ưỡn thẳng sống lưng, ngồi nghiêm chỉnh, có thể nói là muốn so tư thế ai ngồi là đẹp nhất.

Đây là một trận chiến tranh không có khói lửa.

Ai cũng không có hào hứng cười đùa như ngày thường, mà trong viện tràn ngập một cỗ không khí khẩn trương.

Tất cả mọi người đều đang chờ một người đến.

Nhóm phi tần ngược lại muốn xem xem, nhân vật tựa thiên tiên này có cái gì mà có thể mê hoặc Hoàng Thượng thành cái dạng như thế!

Kết quả, nước trà được châm một lần rồi thêm một lần, điểm tâm cũng tới một đĩa lại một đĩa.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, lại chậm chạp không thấy thân ảnh Tô Đát Kỷ.

Đám người ngồi một hồi lâu, thẳng đến khi mặt trời lên cao, mới tản đi trong tức giận và mừng thầm.

Tức giận là bởi vì các nàng ta có lai lịch, phẩm vị là chủ tử như thế, lại phải chờ mòn mỏi một cái tiểu quý nhân. Không những thế, còn bị nàng ta cho leo cây!

Mà mừng thầm là bởi vì Tô Đát Kỷ vừa mới thị tẩm xong, liền cạy sủng mà kiêu không đến bái kiến các vị nương nương, thật sự là quá không tuân quy củ. Lần này phải chịu phạt thật nặng!

Thế là mọi người lại thân thiết kêu tỷ tỷ muội muội, vui vẻ ra mặt giải tán ngay lập tức.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đát Kỷ trưởng thành ở trong cung, ngay cả hôn phách đều vắt vẻo ở trong cung biết bao nhiêu năm, làm sao có thể không biết quy củ này?

Đây chính là nàng cố ý không muốn đi đấy!

Cơ hội kéo cừu hận tốt đến như vậy, tại sao nàng lại có thể bỏ qua?

Hệ thống nghiêng qua nhìn nàng một chút, trong lòng hừ hừ. Hồ ly tinh này có mười ngàn cái cơ che giấu tật lười biếng của mình!

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138

Editor: Miêu Bàn Tử

Người người đều đang đợi lấy trò cười của Tô Đát Kỷ.

Nhưng đợi trái đợi phải, đợi cả ngày trôi qua cũng chẳng có chuyện gì phát sinh.

Nàng không chỉ có ăn được ngủ được, mà... ban đêm lại bị lật thẻ một lần nữa.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Àm!"

"Ba!"

"Ào ào!"

Ngay tại lúc nhận được tin tức, một loạt tách trà lẫn ấm trà trong vườn ngự uyển vung vẩy đầy trên mặt đất.

Không biết sao trên gương mặt phấn son của mỗi người lại có thêm mấy dấu nếp nhăn.

Sao Hoàng Thượng lại có thể sủng ái hồ ly tinh này đến như vậy!

Một lần thì lạ, hai lần thì quen, đêm đó lúc Tiêu Ngự hạ được cho Tô Đất Kỳ liền chú ý dùng liều lượng ít đi một chút.

Thế nhưng hồ ly xấu xa làm sao lại dễ dàng bỏ qua cho hần nha?

Nàng vẫn giữ nguyên uyển chuyển yêu kiều kêu đến hơn nửa đêm. Đến sáng ngày thứ hai, Tiêu Ngự phải mang cái quần thâm mắt còn dày hơn hôm qua đi lên triều.

Ngược lại Tô Đất Kỳ bận rộn cả đêm không có nghỉ, hôm qua ngủ đủ, dưỡng đủ tinh thần, hiện tại sinh long hoạt hổ, chân trước của hần vừa đi, chân sau của nàng liền lưu loát bỏ dấy.

"Người tới, trang điểm!"

Đôi mắt hồ ly của Tô Đất Kỳ sáng lấp lánh, lóe lên vẻ hưng phấn.

Nàng muốn bắt đầu kiểm chuyện!

Nhóm phi tần trong hậu cung này không phải muốn ngắm nghía nhan sắc của nàng hay sao?

Tô Đất Kỳ mỉa mai nhướn mày một cái, nàng không ngại để trên mặt đám nữ nhân này xuất hiện muôn hồng nghìn tía!

Nhóm người kia chờ không nổi mà muốn chơi chết mình như thế, thật tình không biết rằng, nàng cũng rất muốn làm nóng người một chút, khởi động cái cảm giác làm Yếu phi nương nương tự tung tự tác kia nha!

Dung mạo của Tô Đất Kỳ vốn chính là điểm lệ vũ mị, dù chưa trang điểm nhưng đã thanh lệ vô song, nhưng sau khi đội nàng kẻ mày, tô phấn, điểm môi son...

Đám người hầu nhìn thấy nàng, cùng nhau nuốt nước bọt "ực ực", trong đầu chỉ còn lại bốn chữ —— Yêu Cơ họa nước!

Đôi môi nhỏ nhắn mềm mại kia khẽ rung động, khiến cho tất cả những gì nàng nói đều là đúng.

Mà khoé mắt câu hồn đoạt phách vừa nhấc lên, thực sự khiến người khác tự nguyện hi sinh vì nàng!

Đám nô tài lẫn cung nữ trong phòng nhìn nàng đến ngây ngốc, giống như bị cướp đoạt hồn phách, không dòi mắt đi nổi. Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ sớm đã thành thói quen, đặc ý cười một tiếng, lên tiếng thức tỉnh bọn họ,

"Đem y phục với trang sức mà Hoàng Thượng ban thưởng tới đây."

Đã muốn đích thân ra tay kéo cừu hận, nàng phải đem tất cả những gì mà Hoàng Thượng sủng ái, mỗi một thứ đều phải khoe ra, để cho cái nhóm phi tần kia ghen ghét mà không với tới được!

Dung nhan khuynh thành tuyệt điểm, phối hợp với y phục lộng lẫy chói mắt chẳng khác nào gặp được thiên ngoại phi tiên.

Cả đám người chỉ cảm thấy chân cứng như nhũn ra, người phiêu phiêu, phảng phất như ở trên tiên cảnh.

Tô Đất Kỳ cầm gương soi soi, hài lòng gật đầu, ngẩng đầu ưỡn ngực, xuất phát về phía Chiêu Dương Điện.

Sau khi trải qua một đợt ăn phải đưa bỏ hôm qua thì hôm nay chúng phi cũng không có ăn mặc lỏng lẻo quá sức.

Dù sao cài trâm lẫn đeo nhiều khuyên tai vòng ngọc như thế rất là mệt mỏi.

Cái vị hồ ly tinh cả gan làm loạn vô cùng không tuân theo quy củ kia, lần thứ nhất thì tất đều không có tới bái kiến mọi người, lần thứ hai nàng đến mới là lạ.

Cho nên, khi mà mùi hương độc nhất vô nhị trên người nàng bay vào trong điện, tiếng lục lạc trên chân đính linh vang lên bên tai mỗi người làm tất cả đều ngây ngẩn cả người.

Chiêu Dương Điện lấy âm là "Triều Dương" vì nơi đây phá lệ xinh đẹp, có thể nói là một nơi non nước hữu tình trong cung.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đất Kỳ đón ánh nắng sớm phiêu phiêu lay động tiến vào, một bước dắt đi lòng người, hai bước bắt cả sinh mệnh.

Nguyên bản oanh oanh yến yến đang vui vẻ hòa thuận trong điện, như bị người ta nhấn giảm âm thanh xuống, im lặng đến mức một cây kim rơi cũng nghe thấy tiếng.

Nàng tựa như một tiểu tiên nữ, mang theo khí chất thoát tục xuất trần cùng vẻ đẹp không có gì sánh kịp, bình tĩnh đem tất cả mọi người ở đây biến thành cỏ đuôi chó!

Tô hồ ly: Ta đây cũng không phải là nhằm vào ai. Ta chỉ muốn nói các vị đang ngồi ở đây... ĐỀU LÀ CAY GÀ*!

*Cay gà: đồng âm là Rác rưởi:)))) (Hai chữ này đọc gần gần giống nhau mặc dù nhìn chữ thì chả giống:))))

• 辣鸡 (Làjī): Cay gà

• 垃圾 (Lèsè): Rác rưởi

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nhân... À nhằm hồ chi sơ thích cà khịa:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỳ dạo bước như đây là hoa viên của mình, bình tĩnh vịn tay Bán Hạ mà đi tới chỗ nhóm phi tần.

Nhìn thấy từng người đều bị vẻ đẹp của nàng kinh diễm đến mức trợn mắt há mồm, nàng đảo mắt qua một vòng, trong mũi khe khẽ hừ một tiếng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hừ! Luận mỹ mạo, các người chẳng bằng một góc của ta.

Nàng cảm khăn lụa che che miệng, bất giác "Phốc" một tiếng.

"Khó trách Hoàng Thượng cũng không muốn ghé thăm các vị tỷ tỷ nha~ thì ra ở đây đều là Người Đầu Gổ khê động cũng sẽ không muốn động a~"

Giọng nói của nàng trong trẻo, thánh thót như giọng hót của sơn ca vào buổi bình minh, nhưng lại nói ra những lời đâm thẳng vào lòng người.

Vừa bị nói là hoàn toàn rung động trước vẻ đẹp của nàng, lại trực tiếp điểm danh các nàng không được sủng ái là bởi vì quá mức không thú vị

Cái giọng hồ ly tinh đây là mang ý nghĩa mỉa mai mọi người!

Trong khoảnh khắc, trên mặt nhóm phi tần đều rất khó coi.

Người có phẩm vị thấp không dám nói cái gì, nhưng những người có phẩm vị cao kia hoàn toàn bị đánh mặt đến vang dội a!

Không người nào dám nói tiếp, Tô Đất Kỳ cũng không cảm thấy cái này có cái gì đáng xấu hổ.

Con người hồ phách của nàng nhàn nhạt quét qua một vòng, tất cả ghế ngồi bên trong Chiêu Dương Điện đều có người, không có một ghế nào trống không, càng không có người chủ động đứng dậy lui ra.

À~ hiểu rồi nha~

Đám nô tài sẽ không phạm phải sai lầm ngu xuẩn này, khẳng định là đã có phân phó trước, muốn khiến cho nàng khó xử đây mà.

Đây là đang muốn ám chỉ mình không có được sống yên ổn ở trong cung này sao?

Thủ đoạn cũng quá mức thấp kém đi.

"Hiện tại Chiêu Dương Điện đã đầy ắp người, cũng không thể chứa được ta rồi. Ta vẫn là nên đến Càn Nguyên Điện nghỉ chân một chút đi."

Tô Đát Kỷ mỉm cười nói một câu, lập tức xoay người rời đi. Editor: Miêu Bàn Tử

Trịnh quý phi ngồi ở vị trí cao nhất lập tức biến sắc.

Càn Nguyên Điện là tẩm cung của Hoàng Thượng! Đây là nàng trần trụi biểu lộ bản thân muốn đi cáo trạng!

Hoàng Thượng vẫn luôn không có lập hậu, phẩm vị của nàng ta ở trong hậu cung khá cao, tạm thời bảo quản lấy Phụng Ân, có được một chút quyền lực để giải quyết lục cung. Mặc dù được ban cho một chút quyền lực để giữ vững hậu cung, nhưng ngoài cái thanh danh này ra, nàng ta vẫn không có cách nào tiến thêm một bước.

Bản thân nàng ta làm việc đã cẩn thận nay lại càng cẩn thận hơn, nếu như bị một con hồ ly tinh này cáo trạng mà biến đen, thanh danh không tốt liền rơi xuống, chẳng phải là bỏ nhỏ mất lớn sao?

Nàng ta tranh thủ thời gian liếc mắt với cung nữ thiếp thân ngay bên cạnh một cái.

"Nô tài chết tiệt! Còn không tranh thủ thời gian dọn chỗ cho quý nhân? Nếu như quý nhân tức giận, nhìn xem Quý Phi nương nương làm sao phạt người!"

Trịnh quý phi vì chút chuyện nhỏ như vậy mà ra mặt trách cứ một tên nô tài thì thật là quá mất thể diện, vừa vặn có cung nữ ở bên người.

Bên trong góc lập tức có một tên tiểu thái giám quỳ xuống dập đầu nhận sai.

Tô Đát Kỷ nhìn bọn họ làm bộ diễn trò như thế, cũng không chột thúng mồm kịch, ý cười trên khóe miệng càng ngày càng sâu,

"Đa tạ Quý Phi nương nương thương cảm. Nhưng mà nương nương lương thiện mềm lòng, dễ dàng bỏ qua cho hần như vậy, sợ là hần sẽ không tiếp nhận được giáo huấn, ngược lại còn biến tướng, về sau dung túng những nô tài khác dùng trộm mảnh khoé."

Cho người ba phần nhan sắc, người còn muốn mở xưởng nhuộm?

Lại còn dám đâm chọc tật xấu của nàng ta?

Trong lòng Trịnh quý phi cực kỳ khó chịu, giọng điệu lạnh lạnh, ngoài cười nhưng trong không cười,

"Ồ? Quý nhân đây là có chủ ý tốt hơn?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Tô Đát Kỷ làm như không cảm giác được thái độ không vui trong lời nói của nàng ta, cười một tiếng, cũng không che giấu một chút mà thẳng thắn nói ra:

"Theo ý ta nha, dạng nô tài không có nhãn lực lẫn sức lực này, nên móc hai mắt đi, giết gà dọa khỉ, mới để cho những người khác không còn dám tái phạm!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- *yên lặng thấp nển thấp nển thấp nển*

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140

Editor: Miêu Bàn Tử

"Răng rắc!"

Có những phi tần nhất gan sắc mặt tái đi, tay run run, kém chút nữa làm rớt tách trà trong tay.

Trịnh quý phi cũng sững sờ, làm thế nào cũng không nghĩ tới, nàng lại dám nói ra những lời ác độc như thế.

Đã vậy còn nói ngay trước mặt rất nhiều kẻ địch.

Đây không phải là cho các nàng cơ hội ra tay sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Lệ tần tự cho là mình bắt được chuôi của nàng, cất giọng kêu lên đầu tiên,

"Lòng dạ của ngươi tại sao lại ác độc như thế! Chỉ là một chút sai lầm nhỏ mà thôi, ngươi không chỉ không rộng lòng độ lượng tha thứ, lại còn muốn khoét hai mắt người ta! Cái này cùng với giết hãm có gì khác nhau!"

"Ba!"

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy một âm thanh thanh thúy vang lên, Lệ tần bùm mặt, không dám tin tưởng mắt với Tô Đát Kỷ,

"Ngươi! Ngươi lại dám đánh ta!"

Phẩm vị của mình còn cao hơn cả nàng!

"Tê..."

Tô Đát Kỷ không để ý nàng ta tí nào, xoa xoa tay ngọc của mình, nhỏ giọng kêu một tiếng,

"Da mặt này thật dày, làm đau cả tay của ta."

Nàng còn ác nhân cáo trạng trước!

Lệ tần tức đến lỗ mũi đều muốn bốc khói,

"Ngươi! Tiện nhân này! Xem hôm nay ta có đánh chết ngươi hay không!!!"

Dáng vẻ cái gì, phong độ cái gì, lúc này toàn bộ ném đến tận chân trời, chỉ còn lại bà cô chanh chua đang giương nanh múa vuốt.

Thấy Lệ tần nhao nhao muốn động thủ, đám phi tần ở bên cạnh không chỉ không khuyên giải, trong mắt còn lóe ra vẻ hưng phấn.

Lúc Tô Đát Kỷ chưa tới, dung mạo đẹp nhất trong hậu cung thuộc về Lệ tần, được Hoàng Thượng sủng hạnh đến ba ngày hai đêm, đã sớm có biết bao nhiêu người ghen. Editor: Miêu Bàn Từ

Hiện tại lại tới một con hồ ly tinh đẹp gấp mười lần Lệ tần, không có thị tẩm liền từ vũ cơ lắc mình biến hoá thành quý nhân, về sau còn được sủng lên trời nữa.

Nếu như hai người kia nắm tóc xé mặt, cái loại đả thương đến hủy hoại này chẳng phải là quá vi diệu hay sao!

Hai mắt quần chúng sáng lên, muốn nhìn một trận trò hay.

Lệ tần cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, cánh tay nâng lên thật cao, dùng sức vung về phía trên mặt của Tô Đát Kỷ.

Móng tay sơn màu đỏ thắm dài nhọn, loé lên hàn quang sắc bén, hung hăng muốn chào hỏi trên mặt Tô Đát Kỷ.

Nàng ta đã sớm ghen ghét gương mặt này, ghen tỵ đến mức nổi điên!

Ngay cả nằm mộng cũng phải đem dung nhan họa thủy này cào cho ra hoa. Mà hiện tại có cơ hội tốt như vậy, làm sao không thể ra tay độc ác được?

Đáng tiếc, Tô Đát Kỷ thích nhất là chung diện. Mặt của nàng, người khác chạm thử đều không được, chớ nói chi là đánh qua.

Ngay tại lúc Lệ tần ra sức vung tay tới đánh nàng, trong nháy mắt, nàng đột nhiên cảm lấy khay gỗ đựng trà bánh ở trên bàn chặn lại cái tay ở trước mặt.

"Bành!"

"A!!!"

Một tiếng vang thật lớn, nương theo âm thanh sắc nhọn tru lên, Lệ tần mang sắc mặt trắng bệch ôm tay ngã xuống.

"Tay, tay của ta... Tay! Đau quá!!!"

Nàng ta ôm lấy tay phải, tê tâm liệt phế hết thảy lên.

Đám phi tàn sợ đến ngất người, chỉ thấy dần móng tay mà Lệ tàn nuôi dưỡng bị tróc ra khỏi da thịt, tất cả đều bị bẻ gãy, máu từ bên trong phun ra phá lệ dọa người.

Cơ mặt mỗi người có chút co rúm, đứt tay đã rất xót, nhìn cái này tróc cả ra thì có bao nhiêu là đau nhức!

Tô Đát Kỳ một tia bị hù dọa cũng không có, từ trên cao nhìn xuống nàng ta một cái, vẫn treo y nguyên cái nụ cười nhàn nhạt kia,

"Ta chỉ là phạm một chút sai lầm nhỏ, tại lúc ngươi đánh tới phát tay một chút. Lấy sự rộng lượng bao la như đại dương của Lệ tàn nương nung, nhất định sẽ không trách tội ta nha?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Giọng nói của nàng đầy khiêu khích, lời nói cũng cực kỳ vô si.

Đây là đem những lời mà Lệ tàn mới vừa nói đến chặn miệng của chính nàng ta!

Lệ tàn đau đến đầu đầy mồ hôi, dù cho có muốn cùng nàng ồn ào, hiện tại có lòng mà không có sức.

Đau đớn khó nhịn cộng thêm tức giận hờn hận không có chỗ xả, nàng ta liền hôn mê bất tỉnh.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Truyện thái yyyyyyyyyyy:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141

Editor: Miêu Bàn Tử

"Thái y, nhanh truyền thái y!"

Trịnh quý phi như ở trong mộng mới tỉnh lại, vội vàng chủ trì đại cục.

Lệ tàn cứ như vậy bị K.O, nhanh chóng được người nâng xuống dưới.

Máu tươi vấy lên trên thảm nhanh chóng thấp xuống dưới, giống như vở kịch này chưa từng xuất hiện. Chỉ có điều một vũng máu chói mắt nhỏ nhỏ còn đọng lại thực sự nhắc nhở mấy người ở chỗ này sự việc mới vừa xảy ra.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nhìn Tô Đát Kỳ vẫn mỉm cười y nguyên đứng đấy, trên mặt nhóm phi tàn đều nhiễm lên ít nhiều một chút sợ hãi.

Những người đứng gần nàng thối lui một chút, thậm chí những người ở xa cũng âm thầm xê dịch chân, sợ bị liên lụy đến mình.

Hồ ly tinh này hẳn là phát điên rồi!

Quả nhiên là xuất thân ti tiện, làm việc thật thô lỗ dã man!

Trịnh quý phi nâng hai mắt đánh giá nàng, hắng giọng một cái, bắt đầu thu thập cái cục diện rối rắm này.

"Phiên quý nhân chớ có hồ nháo! Lệ tàn mở miệng dạy dỗ cho ngươi, mặc dù lời nói có chút gay gắt nhưng cũng vì tốt cho ngươi. Ngươi lại lấy tay tát Lệ tàn, còn làm nàng bị thương nặng, đây chính là đại tội! Niệm tình ngươi mới vào trong cung, đối với lễ pháp không quen thuộc, xử lý nhẹ hơn, phạt quỳ hai canh giờ ở ngoài điện cho tỉnh táo, ngươi có gì dị nghị không?"

Hai canh giờ, chính là bốn tiếng, nàng ta muốn để cho mình quỳ đến gãy chân a.

Có khác gì so với Lệ tần kia đâu?

Chỉ là một cái công khai xé mặt, một cái là phủ lên áo choàng công chính nghiêm minh âm thầm xé mà thôi.

Còn làm bộ nói là muốn tốt cho mình.

A, đã làm kỹ nữ còn muốn bắt ta đến lập đền thờ?

Không thể nào!

Trong lòng Tô Đất Kỳ sáng như gương, tựa như không có nghe thấy, đứng đấy động cũng không động.

Trong nháy mắt tràng diện có chút xấu hổ.

Hồ ly tình này thật sự không để ý tới mình?

Thật to gan!

Trịnh quý phi cảm thấy khó chịu, lại hô lên một lần nữa,

"Phiên quý nhân!"

Giống như mới vừa rồi, lời này thốt lên xong cứ như đá chọi vào nước, "Phù phù" một tiếng, không có hồi âm chút nào.

Nhìn thấy sắc mặt Trịnh quý phi ngồi trên kia có vẻ hơi âm trầm, lòng Bán Hạ nóng như lửa đốt, lạnh lẽ nhắc nhở Tô Đất Kỳ,

"Quý nhân, Quý phi đang hỏi ngài kia."

Lúc này Tô Đất Kỳ mới như ở trong mộng mới tỉnh lại, nhìn chung quanh một hồi, thấy ánh mắt mọi người đều dừng ở trên người mình, không khỏi kỳ quái nói:

"Ồ? Quý Phi nương nương là đang nói chuyện với ta phải không?"

Thật sự là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Editor: Miêu Bàn Từ

Vốn mặt mũi Trịnh quý phi bị hao tổn lại phải giả vờ rộng lượng tha thứ, giờ phút này cũng không nhịn được tức giận, giọng nói không khỏi tăng thêm mấy phần tàn khốc,

"Người chó có giả vờ ngu ngốc nữa! Người tới, đem người này..."

"Xú nha đầu, người không được nói bậy nói bạ",

Tô Đất Kỳ đánh gãy lời nàng ta, quay đầu nháy nháy con mắt nhìn Bán Hạ, giáo huấn,

"Không nghe thấy sao? Quý phi xưng hô là Phiên quý nhân, Phiên là tên của ta, cũng không phải là họ của ta, Hoàng Thượng cũng không có ban thưởng chữ Phiên này làm phong hào cho ta, cái tên Phiên quý nhân làm sao có thể là gọi ta được?"

"Lại nói lung tung, ta đem đầu lưỡi của người cắt đi!"

Lời này quá rõ ràng, đây là đang chỉ cây dâu mà mắng cây hòe!

Trịnh quý phi bị chặn miệng vô cùng chặt chẽ, lập tức trên mặt xanh trắng lẫn đỏ trông rất đẹp mắt.

Ai mà biết một cái vũ cơ đề tiện có họ gì tên gì, tùy tiện gọi một cái tên cũng được. Vậy mà hồ ly tình này còn cố tình nói ra trước mặt mọi người để mình bị đánh mặt!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Một cỗ khí giận giấu ở trong lồng ngực không có chỗ phát tiết, nàng ta cố nén xúc động trừng mắt vỗ bàn, nghiền chặt hàm răng gạt ra mấy chữ,

"Vậy người đối với cách xử phạt của bản cung có dị nghị gì không?"

Lúc này, Tô Đất Kỳ rất nể tình đáp lại.

Nàng lười biếng nhắc mí mắt giai nhân lên, khoe miệng khê cong, yếu ớt phun ra một chữ,

"Có ~ "

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Rảnh được một chút ♥*☐

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái*☐ *Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142

Editor: Miêu Bàn Tử

Sắc mặt Trịnh quý phi vừa mới hoà hoãn lại một chút bỗng nhiên cứng đờ, không thể tin vào tai của mình.

Thế mà ả còn dám mở miệng chống đối mình?

Nàng ta chính là Quý phi!

Đây là ả không muốn sống nữa sao!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trịnh quý phi không biết là đừng quân Quý phi hay là Hoàng phi, ngay cả Hoàng Thượng nàng cũng không sợ.

Tô Đất Kỳ nàng chưa hề đem tất cả mọi người đề vào trong mắt!

"Làm càn!"

Có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục, Trịnh quý phi vỗ bàn đứng dậy, nghiêm nghị quát:

"Người không tuân theo quy củ, không thực hiện tôn ti, nhiều lần chống đối, bản cung không xử lý người không được!"

"Thu Nhận, vả miệng cho bản cung!"

"Vâng! Nương nương."

Đại cung nữ bên cạnh lập tức xắn tay áo, đi về phía Tô Đất Kỳ, trong mắt tỏa ra hàn quang.

Nhìn thấy thân thể khô ngô của Thu Nhận liền biết nàng ta ra tay sẽ có bao nhiêu nặng.

Tô Đất Kỳ không có chút hoang mang nào, lại thản nhiên nói:

"Quý Phi nương nương cũng không muốn nghe ta nói, cần gì phải cố ý hỏi ta có dị nghị hay không? Đây không phải vẽ rắn thêm chân a."

Nàng cười lạnh một tiếng,

"Quyền lực ngài nắm giữ, ngài nói cái gì tự nhiên chính là cái đó, ta chỉ là một quý nhân nhỏ nhoi bị lãnh phạt mà thôi."

Tô Đất Kỳ vừa trách móc Trịnh quý phi xong lại đột nhiên nhận sai, vịn tay Bán Hạ đi ra ngoài điện.

Nhóm phi tần người nhìn ta, ta nhìn người, thấy trong mắt đều là mù mịt, cuối cùng cúi đầu, vậy trước đó nàng chống đối Trịnh quý phi là vì cái gì.

Hoàn toàn tổn công mà không có kết quả!

Một đám nương nương người thì tỏ ra nghi hoặc, người thì cười trên nỗi đau của người khác, Tô Đất Kỳ vẫn như cũ, đáng đáp yếu điệu không nhanh không chậm lướt ra ngoài, tựa như không phải đi phạt mà là đi hẹn hò. Editor: Miêu Bàn Tử

Eo thon lác quạ lác lại, tay hạ xuống tự nhiên đang đưa trước sau, gờ tay nhấc chân, đều là tràn đầy vẻ quý phái.

Mọi người cứ như vậy mà đưa mắt nhìn Tô Đất Kỳ mang kính diễm đi ra ngoài, thẳng đến khi biến mất khỏi tầm mắt của các nàng.

Lúc này mới có người giật mình,

"Nàng ta không phải bị phạt quỳ sao! Làm sao... lại đi mất tiêu rồi?"

Tô Đất Ký đã đi ra thật xa nhưong mây, nhìn lại phía Chiêu Dương Cung, ngao nghể cười.

"Không có ai có thể ép buộc ta làm bất cứ chuyện gì, trừ phi chính ta nguyện ý!"

Nàng vịn tay Bán Hạ, một đường đi về phía Càn Nguyên Điện.

Nàng muốn đi cáo trạng!

Có một chỗ dựa lớn như vậy, không dùng thì quá phí!

Nàng không cần phải tốn sức ra tay.

*

Tiêu Ngự ở bên này hoàn toàn không biết bên kia xảy ra chuyện kinh tâm động phách đến cỡ nào, chỉ lo kiên cường chống đỡ tinh thần để đuổi đám lão thần kia đi. Không nghĩ tới vừa xuống triều, Trịnh quý phi cùng Lệ tần phái người tới, mồm năm miệng mười khóc như nhà có tang.

Một bên nước mũi một bên nước mắt, dậm mắt thêm muối kể lẽ buổi sáng Tô Đất Ký hành động ngang ngược như thế nào, lại khóc lóc nói chủ tử nhà mình bị một tiểu quý nhân khi dễ như thế nào, một người tức đến đổ bệnh, một người bị thương đầy mình, câu Hoàng Thượng làm chủ!

Hai bên khóc đến nỗi Tiêu Ngự nhức cả não.

"Hoàng Thượng ~ "

Đột nhiên âm thanh yêu kiều vang lên giữa âm thanh cáo trạng ồn ào ào ào, hần quay đầu lại nhìn, chỉ thấy một tiểu tiên nữ nghiêng nước nghiêng thành mỉm cười đi về phía hần.

Thân thể bị câu qua trước cả ý thức, đợi đến khi Tiêu Ngự lấy lại tinh thần, hần đã giữ chặt bàn tay nhỏ bé mềm mại không xương của Tô Đất Ký.

Lòng bàn tay của hần không tự chủ vuốt nhẹ hai lần.

Thật sự là vừa mềm lại vừa mịn, lập tức liền vuốt hết những điều phiền muộn trong lòng của hần.

"Tại sao nàng lại tới đây?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thấy những người khác nhìn chằm chằm, Tiêu Ngự chỉ sờ qua mấy lần, rất là lưu luyến để tay xuống, xụ mặt hỏi.

Nào biết được vừa mới hỏi một câu, tiểu tiên nữ vừa cười duyên dáng đột nhiên nhăn mũi, từng giọt nước mắt như châu ngọc rơi xuống,

"Hoàng Thượng, nô gia, nô gia là tới gặp ngài một lần cuối ~ "

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Đậu hũ dê~~~ đậu hũ nóng 5k dê~~~~~:))))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143

Editor: Miêu Bàn Từ

"Làm càn!"

Nàng ấy đang trù ai chết vậy!

Sắc mặt của Tiêu Ngự đen lại,

"Lại nói hươu nói vượn gì đó?"

Một câu nói kia nếu nói ra liền có thể trị nàng một cái tội đại bất kính.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỷ nghe xong cũng không nói chuyện, miệng phồng lên, phối hợp với nước mắt trào ra ngoài, không để ý hấn một chút nào.

"Mới nói nàng một câu, nàng còn ủy khuất cái gì?"

Thật sự là làm hư! Còn dám tức giận ngược lại hấn!

Trong giọng nói của Tiêu Ngự mang theo điểm không vui.

"Không phải",

Tô Đất Kỷ quay đầu, chớp mũi đỏ phùng phùng hít hít, nghẹn ngào một chút,

"Chỉ là gặp Hoàng Thượng xong, nô gia có thể đi trở về lãnh phạt rồi nhận lấy cái chết."

Lãnh phạt? Nhận lấy cái chết?

Tiêu Ngự liếc qua hai cái nô tài ở sau lưng vừa mới khóc đến ồn ào, hơi suy nghĩ một chút, trong lòng đã có ý định.

Hóa ra vật nhỏ này lấy lui làm tiến, được tiện nghi còn đến trước mặt mình khoe mẽ!

Hắn thật sự vừa bức mình vừa buồn cười, muốn diễn?

Vậy trăm liền bồi nàng diễn!

Tiêu Ngự dang tay ra, kéo Tô Đất Kỷ vào trong ngực, sắc mặt không ngờ, mở miệng nói:

"Ồ? Là người nào gan to bằng trời, lại dám ban chết cho quý nhân của trăm vậy?"

Hai tâm phúc của Trịnh quý phi cùng Lê tần liếc nhau, nhìn bộ dáng này của Hoàng Thượng, lòng nóng như lửa đốt, sợ Tô Đất Kỷ ác nhân cáo trạng trước, cùng nhau tiến lên rồi quỳ xuống dập đầu lia lịa,

"Hoàng Thượng, trước đó là tiểu chủ muốn móc hai mắt người khác, sau đó mới xảy ra chuyện!"

"Ồ?"

Tiêu Ngự lại ra vẻ kinh ngạc, cúi đầu hỏi lại vật nhỏ trong ngực,

"Tại sao nàng lại tàn nhẫn như vậy, muốn đi móc hai mắt người khác?"

Hai người quỳ trên mặt đất mắt sáng lên, Hoàng Thượng vẫn là thánh minh, sẽ không bị cái hồ ly tinh này che mờ mắt. Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỷ khéo léo núp ở trong ngực Tiêu Ngự, hừ một tiếng,

"Nô gia không có khiếu để ngồi, Chiêu Dương Điện lại xa như vậy, đi qua đến đó chân đều đau. Đã vậy còn không để cho người ta ngồi xuống, đây không phải là cố ý khi dễ nô gia sao!"

"Lại nói, nô gia chỉ là dọa hấn một chút, chẳng lẽ hai người nô gia với Bán Hạ có thể vượt qua Trịnh quý phi, tự tay móc hai mắt của tiểu thái giám kia?"

"Ấn..."

Tiêu Ngự trầm ngâm một tiếng,

"Nói cũng không phải không có lý."

Tâm phúc hai bên vừa vội,

"Đây chỉ là những lời tiểu chủ muốn nói, nhưng sau đó lại muốn tát Lệ tần nương nương, còn dùng vũ khí làm tay nương nương bị thương, hơn nữa lại mở miệng chống đối Trịnh quý phi nương nương. Mỗi chuyện này đều phạm tội đại bất kính, Trịnh quý phi nương nương chỉ trừng phạt một chút, để ngài ấy tỉnh táo lại, cũng không có bảo là đánh rồi giết ngài ấy. Các vị chủ tử ở Chiêu Dương Điện có thể làm chứng, xin Hoàng Thượng minh giám!"

"VẬY CÁC NGƯỜI GỌI CÁC VỊ KIA TÔI ĐÂY",

Tô Đát Kỷ phun ra ngôn từ sắc bén,

"Để cho các vị đó thể, lấy lương tâm nói một chút, đến cuối cùng là ta khiến Lệ tần bị thương, hay là Lệ tần đi lên muốn tát vào mặt ta mặt, bị ta kịp thời chặn lại?"

"Còn có Trịnh quý phi kia để cho một người ốm yếu như ta quỳ gối trên bàn đá, dưới mặt trời chói chang sáng rực hai canh giờ, ta không bị thiếu đến chảy thì chân cũng phể đi. Đối với một vũ cơ mà nói, không thể khiêu vũ còn không bằng giết ta đây!"

Miệng lưỡi nàng bén nhọn, từng chuyện đều bị nàng đánh trở về, khiến bọn họ á khẩu không trả lời được.

Tiêu Ngự có chút hăng hái nhìn bộ dáng chiến đấu của nàng, cực kỳ giống như một động vật nhỏ xù lông nhe răng đe dọa kẻ thù, cực kỳ sinh động thú vị, trong lòng không khỏi khẽ động.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiền độ trước mắt -18/100 】

Hệ thống...

Nhìn hồ ly tinh này cãi nhau với người khác cũng có thể tăng độ thiện cảm sao?

Vị nam chính này, sở thích của người thực sự có chút ồmmm... Độc đáo a!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Hoàn Thận cũng thích ăn dưa như người bìn thừn:)))) ủa, mà ông có phải người bìn thừn đầu nhẻ:v

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144

Editor: Miêu Bàn Tử

Đối với âm thanh nhắc nhở vang lên thanh thúy như thế, Tô Đát Kỷ cũng không ngạc nhiên cho lắm. Nàng đã sớm biết bộ dạng này có thể khiến nam chính chú ý đến, cho nên mới dám buông lá gan ra để náo loạn ồn ào.

Bằng không thì nàng làm sao dám can rờ đến như vậy, ngại đầu vương ở trên cổ quá lâu hay sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đã tăng độ thiện cảm, vậy nhất định phải dùng!

Tô Đát Kỷ bữu môi, tay nhỏ non mềm kéo lấy ống tay áo vàng chói thêu Ngũ Trảo Kim Long của Tiêu Ngự, ủy khuất đung đưa,

"Hoàng Thượng ~ ngài xem một chút nha ~ đừng nói Trịnh quý phi với Lệ tần, ngay cả hai tên thái giám đều khi dễ trên đầu nô gia!"

Nàng hờn dỗi giậm chân một cái, rút trâm ngọc trên đầu ném xuống mặt đất,

"Làm quý nhân như thế còn không vui bằng làm vũ cơ! Nếu không ngài hãy thu hồi mệnh lệnh đã ban ra đi, để nô gia trở về làm vũ cơ là được. Ai muốn làm cái quý nhân phế vật như thế!"

Rõ ràng là nàng khi dễ hai tên nô tài đến mức đều nói không nên lời, còn khiêu khích để Trịnh quý phi cùng Lệ tần một bên bị chọc tức một bên bị

thương, lần này còn giả vờ đáng thương

Cái mặt thám này thật sự có thể giữ lại!

Trong lòng Tiêu Ngự khinh thường cười lạnh, lại không chọc thủng nàng, hấn cần nàng ngang tàng hống hách để hậu cung tự loạn trận cước.

Đương nhiên, còn cần hấn hỗ trợ một chút.

"Hồ nháo!"

Mây kiếm của Tiêu Ngự nhúu một cái, mặt lạnh như băng nói,

"Ý chi của trẫm đã ban xuống, nàng còn dám kháng chi!"

Hai người dưới đất vui mừng trong bụng, cái hồ ly tinh này quả nhiên chỉ là loại có sắc đẹp không có đầu óc, ngay cả những lời này cũng dám nói, lần này khẳng định phải roi đầu!

Không nghĩ tới Tiêu Ngự nói câu tiếp theo khiến cho mắt bọn họ nổi đom đóm.

"Nàng đã không muốn làm quý nhân, vậy thì... trẫm liền phong cho nàng làm Quý tần!"

Đám nô tài trong điện cùng hệ thống???

Hoàng Thượng, nếu như ngài bị uy hiếp, ngài liền nháy mắt mấy cái cho chúng ta thấy đi!!!

*

Vũ cơ vừa mới đại náo Chiêu Dương Điện, khiến cho Trịnh quý phi tức đến bệnh lại đã thương Lệ tần, không chỉ không bị phạt, còn trực tiếp thăng liên tục thành Quý tần!

Tin tức này làm cho cả hậu cung bùng nổ! Editor: Miêu Bàn Từ

Ngay từ đầu là quý nhân, hiện tại là Quý tần, lên chút nữa, có phải là muốn trực tiếp làm Quý phi hay không?

Hoàng Thượng lại sùng ái nàng đến trình độ này!

Trịnh quý phi lúc đầu giả bệnh, sau khi nghe tin lập tức phần nộ xen lẫn đau khổ, kém chút nữa hôn mê.

Lần này là bệnh thật sự.

Mà Lệ tần thì quơ quào cái tay không bị tổn thương kia, đem tất cả đồ vật ở Khinh Xuân Viện, từ trong ra ngoài đều đập nát bét.

Hồ ly tinh kia khiến mình bị thương thành cái dạng này, Hoàng Thượng không những không trách phạt ả, thậm chí còn vừa vận thăng cấp cho ả cao hơn chính mình một cấp. Ý tứ này rõ ràng là muốn để hồ ly tinh kia đè ép mình mà?

"Hoàng Thượng nhất định là bị yêu nữ kia mê hoặc!"

Lệ tần thờ phi phò từng ngụm, thân thể kịch liệt lay động, không nguyện ý tin tưởng.

"Ta muốn đi gặp Hoàng Thượng, ma ma, chuẩn bị kiệu cho ta!"

Ma ma bên cạnh một mặt đau lòng nhìn nàng ta, muốn nói lại thôi, đấu tranh tư tưởng lắm mới không đành lòng nói cho nàng ta biết,

"Chủ tử, Hoàng Thượng ngài ấy... Hôm nay đã nghỉ ở chỗ Lý Quý tần."

Thấy Lệ tần một mặt mờ mịt, bà ta khó chịu nhỏ giọng giải thích cho rõ:

"Cái vũ cơ kia, à họ Lý."

Lý Quý tần, chính là Tô Đất Kỳ.

"Tiện nhân, tiện nhân!!!!"

Lệ tần sững sốt tốt vài giây mới kịp phản ứng, trong con ngươi toàn màu đỏ tươi, cũng không cần kiệu làm cái gì, tóc tai bù xù trực tiếp xông ra đi tìm Tô Đất Kỳ liều mạng, cũng may bị ma ma gắt gao ôm lấy mới không thành công chạy ra.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Nàng ta gãy dựa thật lâu, tiêu tốn hết sức lực, cuối cùng chán nản ngã ngồi ở dưới đất.

Trong miệng vẫn còn đang làm bầm,

"Không có khả năng, Hoàng Thượng sủng ái nhất chính là ta, ngài ấy không thể đối xử với ta như vậy."

Lệ tần điên rồi.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Mạng mèo chấp chôn y như cái tiền đồ của mị:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145

Editor: Miêu Bàn Từ

Lúc tin tức này truyền ra, trong hậu cung cũng không có ồn ào kích thích như trước.

Bởi vì có một cái tin tức khủng hoảng hơn đang vòn quanh ở đỉnh đầu các nàng, khiến các nàng phi thường lo lắng.

Đó là --- Tô Đất Kỳ được thị tẩm liên tục mười ngày...

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ngay cả phi tử bình tĩnh nhất lúc này đều cảm giác không thích hợp. Cho tới bây giờ Hoàng Thượng không có để ý nữ nhân nào, cũng chưa bao giờ đọc sủng ai thành cái dạng này!

Trong cung chỉ toàn là ân tình bạc bẽo, tất cả con mắt mọi người đều nhìn chăm chăm vào Tô Đất Kỳ, không ai chú ý đến Lệ tần kia chết sống ra sao.

Sủng phi Lệ tần cứ như vậy biến mất trong tầm mắt đám người.

Trong mười ngày này, mặc dù Tiêu Ngự chỉ hạ một chút xui thuốc bột, Tô Đất Kỳ vẫn dày vò hần đến nửa đêm, thế là quảng thâm mất của hần càng ngày càng sâu, tinh thần thì mỗi ngày càng suy giảm.

Cho tới hôm nay, mấy lần hần kém chút nữa ngủ gục khi đang tảo triều, lúc này mới phát giác được, không thể tiếp tục như vậy nữa.

Nếu cứ tiếp tục thì sớm muộn thân thể này sẽ bị mật thám kia đào rỗng mất!

Lại nói thêm, những ngày này trong hậu cung đã bắt đầu truyền xuống lời đồn đại rằng hần độc sủng Lý Quý tần, còn muốn lập nàng làm hậu.

Nàng ấy đã giúp mình kéo đủ thù hận để đám lão già kia mắc câu rồi, hần cũng không thể liều mạng mà sủng ái nàng như thế nữa. Editor: Miêu Bàn Từ

Thế là đêm đó Tiêu Ngự lật ra bảng hiệu một phi tử lạ lẫm trong hậu cung.

Chiều Tiếp Dư.

Tô Đất Kỳ đang ngồi gặm giò heo, nghe được cái tên này, cái miệng anh đào nhỏ nhắn dừng lại.

Nàng híp mắt, khoe miệng hơi lộ ra một tia lạnh lùng chế giễu.

Nữ chính, người... rớt cuộc vẫn xuất hiện.

Bán Hạ chờ thật lâu không thấy nàng trả lời, nàng ta có chút thấp thỏm ngẩng đầu lên nhìn, vừa vận nhìn thấy Tô Đất Kỳ mặt không thay đổi dùng sức cắn lên trên giò heo!

"Cùm cụp."

Cắn một miếng da lẫn xương, giống như hình dung nó là Chiêu Tiệp Dư để cắn cho hả giận.

Một lát sau, Tô Đát Kỳ mới từ trong lỗ mũi "Ân" một tiếng, biểu thị đã nghe thấy.

Lúc đầu, nàng chỉ muốn yên lặng giải quyết nam chính, bây giờ ả lại khuếch tán hào quang nữ chính, đến kiểm chuyện nàng như thế, như vậy...

Đáy mắt Tô Đát Kỳ hiện lên một tia rét lạnh.

Người liền đến tiếp nhận lửa giận của bản nương nương đi!

*

Sắc trời dần dần buông xuống, Chiêu Tiệp Dư Tàn Nguyệt Chiêu mặt lạnh nhạt bị các cung nữ dẫn đi tắm rửa, thay y phục, ngồi lên kiệu rồi đi về phía Càn Nguyên Điện.

Đối với lần nhận sủng này, nàng ta đặc biệt không tình nguyện.

Đây chính là sau mười ngày độc sủng Tô Đát Kỳ, lần thứ nhất Hoàng Thượng lật ra bằng hiệu của phi tần khác. Cho dù ân sủng lớn bao nhiêu, cũng chính là bia ngắm cho tất cả mọi người!

Danh tiếng quá lộ, khó tránh khỏi việc đưa tới tai họa. Chuyện này liên quan tới thể diện phía sau, nếu như dính vào chắc chắn rất khó dứt ra, không phải là chuyện tốt. Đối với kế hoạch của nàng ta là một mực ẩn nấp để thượng vị, cũng không phải chuyện tốt.

Tàn Nguyệt Chiêu nằm trong phòng, chớp mũi quanh quẩn lấy hương vị Long Tiên Hương quý giá, đôi tay默默 nắm lấy chăn mền, trong lòng yên lặng tính toán, sau khi thị tắm thì làm sao lấy lòng Tứ phi, đặc biệt là Trịnh quý phi, hoá giải nghi ngờ trong lòng các nàng, lại tính toán trước làm sao để thu mua lòng người bên trong hậu cung.

Nàng ta suy nghĩ nhập thần nghiêm túc, không có để ý tới thời gian dần trôi qua, thẳng đến khi nghe được tiếng mõ canh ba báo hiệu trời sắp sáng từ đằng xa truyền đến, mới phát giác không thích hợp.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hoàng Thượng xử lý chính vụ đến giờ này còn chưa có nghĩ ngơi sao?

Tàn Nguyệt Chiêu nghi hoặc, vừa cân nhắc muốn hỏi một tiếng, một trận bước chân dồn dập truyền đến, cung nữ thiếp thân Bạch Sương của nàng ta quý ở bên ngoài, rất tỳ khuất cần rằng nói:

"Nương nương, đêm nay Hoàng Thượng sẽ không tới, ngài ấy, ngài ấy bị người của Lý Quý tần mang đi!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Nội tâm nữ chính vừa mới lên sàn đã bị cho leo cây be like*

(_ _)...

Hahahahahahahahaha

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 146

Editor: Miêu Bàn Từ

Tay Tàn Nguyệt Chiêu nắm lấy mền gấm, hung hăng siết chặt.

Sau đó thở dài một hơi, đồng thời trong lòng đột nhiên nổi lên cảm giác khó chịu.

Không bị thị tầm, vậy tất cả suy nghĩ vừa nảy mà mình lo lắng cũng không thành vấn đề, nhưng mà... Vì cái gì mà trong thân thể mình đột nhiên xồng ra cảm giác không thoải mái vậy?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Ân, đi về."

Tần Nguyệt Chiêu rất nhanh liền buông lỏng tay ra, đáp lại.

Thần sắc trên mặt vẫn là nhàn nhạt, giống như không quan tâm tới việc này chút nào, Hoàng Thượng có tới hay không, Tô Đát Kỷ có phải là cây sùng mà kiều ngạo đâm đạp mặt mũi của nàng ta hay không, cũng không có gì đáng kể.

Đối mặt với chủ tử thân nhiên rộng lượng như thế, Bạch Sương lại tức giận thay,

"Nàng ta cũng thật quá đáng! Mỗi ngày trông ngóng Hoàng Thượng không thả coi như thôi đi, nương nương ngồi lâu như vậy mới đến một lần, nàng ta còn muốn quấy nhiễu..."

"Bạch Sương!"

Tần Nguyệt Chiêu thấp giọng, nghiêm nghị nói,

"Ân nói cẩn thận."

Bạch Sương quỳ trên mặt đất oán giận không chịu nổi lúc này mới nhớ tới, các nàng còn đang ở Càn Nguyên Điện, khắp nơi đều là tai mắt của Hoàng đế, chỉ có thể đem tất cả bất mãn nuốt vào trong bụng.

Đám nô tài Càn Nguyên Điện vạn vạn không nghĩ tới, thị tẩm còn có vụ bị leo cây, không có dự bị để lại kiện.

Mà bây giờ để Bạch Sương về cung của nàng gọi người nâng kiện tới thì quá tốn thời gian. Thế là Chiêu Tiệp Dư luôn luôn khoan dung độ lượng nghĩ nghĩ, quyết định tự mình trở về.

Ban đêm ở hậu cung không chỉ có gió mát nổi lên bốn phía, thổi vào trong các điện bỏ trống, còn phát ra âm thanh "Ồ ô" kinh khủng, làm người ta rợn người vô cùng.

Trên đường đi Bạch Sương hải hùng khiếp vía, nép sát vào người Tần Nguyệt Chiêu, ủy khuất nói,

"Nương nương, ngài thật quá dễ nói chuyện, cái gì cũng không tranh, cái gì cũng không đoạt, người khác mới có thể bò lên trên đầu ngài!"

Lúc Hoàng Thượng mới bước lên nắm quyền, Tần Nguyệt Chiêu là một người trong nhóm tú nữ được tuyển vào cung sớm nhất, cùng với nàng ta là Trịnh quý phi, không những sớm thăng lên hàng Phi, mà còn đứng đầu vị trí hậu cung. Chỉ có nàng ta không màng danh lợi, chưa từng tranh thủ tình cảm, đã nhiều năm như vậy, khó khăn lắm mới đạt được một vị trí Tiệp Dư.

Mà vũ cơ kia, mới tiến cung mấy ngày đã một bước lên trời, phẩm vị đều vượt qua chủ tử nhà mình!

Dung mạo, phẩm chất, tính cách cùng tài hoa đức hạnh của nương nương đều là nhất đẳng, vì cái gì Hoàng Thượng không nhìn thấy vậy?

Bạch Sương lại bất bình thay chủ tử nhà mình.

Lúc này hai người đi trên đường mòn trống trải, gió đêm cứ tới một trận rồi thêm một trận, Tần Nguyệt Chiêu vì thị tẩm nên bên trong chỉ mặc sa y đơn bạc, mặc dù bên ngoài che thêm kiện áo choàng vẫn là ngăn không được cảm giác lạnh thấu xương.

Nàng ta nắm thật chặt áo choàng trên thân, nở nụ cười như có như không.

Phong cảnh chỗ cao tuyệt đẹp, ai không nguyện ý độc chiếm?

Chỉ tiếc gia thế nàng ta không có căn cơ của tú nữ. Nếu không phải một mực làm ra một bộ dáng không tranh không đoạt, nàng ta có thể sống đến hiện tại hay không cũng là vấn đề.

Nhưng mà... Nàng ta cũng không phải hao phí nhiều năm ở trong cung như vậy.

Các phi tần khác lo tranh đoạt sự sủng ái của Hoàng Thượng, Tần Nguyệt Chiêu thì âm thầm trừ tính, đem thế lực khắp nơi nắm ở trên tay.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Sủng ái của nam nhân giống như lục bình không rễ, lay động lạc trôi theo gió. Cho dù hôm nay bảo người làm hoàng hậu, thì ngày mai cũng có thể phế đi người. Chỉ khi mình có được quyền lực thực sự, mới là bản thạch vững chãi không thể phá!

Tần Nguyệt Chiêu ngẩng đầu nhìn vầng trăng sáng ở trên trời, trong mắt lóe lên dã tâm bùng bùng, hoàn toàn trái ngược với vẻ không màng danh lợi

ngày thường

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Ồ, hậu cung của Tô hồ ly chờ đã tâm của cô! Cố lên nhé cô gái ngok nghek:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147

Editor: Miêu Bàn Từ

Trong hậu cung không có gì là bí mật.

Tin tức Tô Đất Kỳ nửa đường cản người, để Chiêu Tiệp Dư xám xịt nửa đêm trở về cung cứ như gió đêm, lượn vòng quanh mỗi góc ngách.

Nguyên bản đám phi tần còn đang đỏ mắt với Tàn Nguyệt Chiêu vì đánh vỡ sự chuyên sủng của Tô Đất Kỳ, giờ phút này trong lòng mỗi người chỉ cảm thấy may mắn, may mắn người mất mặt không phải là mình.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nhưng đáy lòng lại càng thêm sợ hãi, hồ ly tinh kia dám làm như thế thì thôi đi, nhưng mà Hoàng Thượng lại bị câu theo!

Về sau các nàng còn có chỗ dung thân sao?

Đám phi tần không biết là, Tiêu Ngự bị hồ ly câu đi xong, lúc này cũng rất là cạn lời.

"Sắc mặt xanh lét?"

"Thượng thổ hạ tả?"

"Không còn sống được bao lâu nữa?"

Mỗi một câu nói, khoe mắt của hắn cũng bởi vì không nhịn được phần nộ mà nhảy lên một cái,

"Trẫm thấy nàng quá chán sống, dám khi quân!"

Không sai, Tô Đất Kỳ chính là dùng những lý do này lừa gạt hắn tới cho bằng được.

Tiêu Ngự thấy những ngày này hắn ban cho nàng sủng ái quá độ, sợ đám người phía sau không nhịn được mà ra tay với nàng, cho nên mới sốt ruột đi nhìn một chút.

Kết quả, mật thám này không chỉ hồng quang đầy mặt, còn nhảy nhót tung bừng trực tiếp chui vào trong ngực của hắn!

Tô Đất Kỳ như viên kẹo đường xoay xoay, cọt cọt, ừ ừ một cái trong ngực hắn, ngọt ngào làm nũng,

"Hoàng Thượng ~ nô gia không có lừa gạt ngài, nô gia thật sự bệnh, rất không thoải mái ~ "

Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của nàng chỉ đứng tới trước ngực của Tiêu Ngự. Nàng làm động tác như thế, tóc đen lại loáng thoáng lướt qua trên cổ của hắn, ngứa.

Trong nháy mắt tức giận của Tiêu Ngự liền bị cào bay hơn phân nửa.

"Ồ? Vậy nàng nói một chút, nàng bị bệnh gì? Không thoải mái như thế nào?"

Hắn nhướn mày một cái, quay qua chất vấn nàng.

Hắn ngược lại muốn xem xem, cái mật thám này sẽ trả lời ra làm sao.

Tô Đất Kỷ ngẩng đầu, nũng nịu nhìn hấn một cái, sau đó đưa tay chop lấy tay Tiêu Ngự, trực tiếp đặt trên đôi gò bồng căng phồng của mình.

"Nơi này thật nhức đầu, ước chừng là bệnh tương tư hại nha~ "

Nàng quăng mị nhãn như to, thổ khí như lan, ngoắc ngoắc quăn quăn nhìn qua hấn, thẹn thùng vô hạn.

Mà nơi tay hạ xuống chỉ cách một tầng sa y mỏng manh, cảm xúc mềm mại tron hấn cực hạn, càng làm tỉnh thà của hấn chập chòn, miệng đắng lưỡi khô.

Tiêu Ngự cứ như chạm vào điện, thu tay lại, trong lòng còn có cái gì gọi là tức giận sao?

Toàn tâm toàn mắt đều bị nàng mê hoặc.

Từng mạch máu trải dài thân thể sau khi bị trêu chọc như thế lập tức lên phản ứng.

"Xảo ngôn lệnh sắc!"

Hấn tức giận hừ một tiếng, che giấu một chút thất thố của mình, xoay người muốn rời đi.

Mật thám này trời sinh đúng là vu vật, sắc mị như tiên, nếu như cứ tiếp tục đứng ở đây chờ đợi, Tiêu Ngự cảm thấy đêm nay mình lại có cảm giác không ngủ được.

Tô Đất Kỷ lại ngồi xuống ôm chặt lấy bắp đùi của hấn, không cho hấn đi.

"Ai da~ trái tim của nô gia thật đau~ đau đến muốn chết rồi~ Hoàng Thượng đừng đi ~ "

Lại còn giờ trò lưu manh ngồi trên mặt đất đùa nghịch hấn?

Tiêu Ngự thật sự vừa bực mình vừa buồn cười, trực giác muốn một cước đá văng mật thám này ra.

Nhưng hấn nghĩ lại, nàng nhỏ xíu như vậy, da mịn thịt mềm, nếu hấn thật sự đá nàng, khẳng định trên da thịt kiều nộn kia sẽ có máu ứ đọng, có khi đầu bị đụng phải, mặt mũi còn bị bầm dập.

Hấn không đành lòng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Thế nào, trăm muốn đi đâu còn phải xin phép nàng hay sao!"

Tô Đất Kỷ tội nghiệp ngược lên nhìn hấn,

"Toàn bộ thiên hạ đều là của Hoàng Thượng, ngài muốn đi đâu thì đi đó, chỉ là..."

Nàng tức giận cắn cắn cánh môi đỏ tươi,

"Không thể đi chỗ của Chiêu Tiệp Dư."

Dừng một chút, nàng lại phun ra thêm một câu,

"Chỗ của các phi tần khác, cũng không thể!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Liêm sỉ là gì:)))) Tiết tháo là gì:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148

Editor: Miêu Bàn Tử

Hừm, chỉ là một mật thám nho nhỏ cũng mang khẩu khí thật lớn.

Náo một màn như thế, thì ra là binh đám chưa bị đồ sao?

Tiêu Ngự cảm thấy mới lạ cực kỳ.

Mỗi một phi tử đều ước gì đem bốn chữ "Hiền lương rộng lượng" viết lên mặt cho hấn nhìn, kết quả mật thám này lại không chút che dấu cảm giác thành đồ phụ ở trước mặt hấn.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Là nàng quá ngu xuẩn, hay là nói... Nàng đã rơi vào cạm bẫy sủng ái của hấn, có chút lằng lằng rồi?

【Đỉnh! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt -8/100】

Sau khi nhận biết xong, tâm tình của Tiêu Ngự rất tốt.

Hấn đưa tay kéo tiểu yêu tinh từ dưới đất lên, néo néo gương mặt trắng trẻo của nàng, giễu cợt nói:

"Trẫm đã độc sủng nàng nhiều ngày như vậy, chẳng lẽ không thể dừng lại hay sao?"

Tô Đất Kỷ ngoác miệng ra, rất không cao hứng,

"Nô gia thòi thòi khắc khắc mong nhớ, cả ngày lẫn đêm đều muốn nhìn thấy Hoàng Thượng, làm như vậy có cái gì không đúng? Chính là độc sủng cả một đời cũng không đủ đâu!"

Bộ dáng khả ái sinh động lúc này của nàng cực kỳ giống tiểu hồ ly.

Thấy Tiêu Ngự cười như không cười nhìn nàng, Tô Đất Kỷ giẫm chân nhỏ một cái, lại bắt đầu không giảng đạo lý mà làm nũng,

"Nô gia mặc kệ ~ nô gia muốn mỗi ngày đều ở chung với Hoàng Thượng, chiếm lấy Hoàng Thượng không thả!"

Vừa nói xong, ngón tay nàng nắm lấy long bào của hấn, kéo hấn vào bên trong phòng.

Khí lực của Tô Đất Kỷ rất nhỏ, hoàn toàn không kéo nổi một nam nhân có vóc người cao lớn thẳng tắp như hấn, nhưng không biết là mùi hương trên người nàng quá mê người, hay là ánh mắt quá mị hoặc, chân Tiêu Ngự liền không tự chủ được mà tự động đi theo nàng vào.

Đội đến quanh thân mát lạnh, hấn mới giật mình, không biết từ lúc nào mà mật thám này đã cởi áo choàng của mình!

Thuốc kia được giấu ở bên trong áo choàng!

Không có thuốc, làm sao hấn có thể vượt qua đêm dài đằng đẵng như thế này?

Tiêu Ngự giật mình, trực giác muốn đưa tay lấy áo, không nghĩ tới một bàn tay nhỏ non mịn so với hấn còn nhanh hơn, chui vào bên trong áo choàng.

"Ách a..."

Móng vuốt nhỏ mềm mại không xương mang theo một chút ý lạnh, trực tiếp sờ lên bên eo của hấn, thân thể mềm mại uyển chuyển liền dán vào, không lưu lại một khe hở.

Thân thể Tiêu Ngự cứng đờ một chút.

Trong mắt hồ ly dập dờn sóng nước,

"Hoàng Thượng ~ hiện tại không còn sớm, nô gia hầu hạ ngài nghỉ ngơi a~"

Thanh âm của nàng kiều nhuỷ vô cùng, lộ ra mị hoặc vô tận, Tiêu Ngự chỉ cảm thấy một cổ tê dại, từ dưới lướt lên trên, sau đó trải rộng khắp toàn thân, mặc cho nàng dẫn hấn đến nằm trên giường.

Màn che tua rua hững hờ buông xuống, bên trong không gian thu hẹp khiến hai người kề sát với nhau, thậm chí hấn có thể cảm giác được hô hấp của Tô Đất Kỷ phát ở trên người mình.

Nhóm cung nhân bên ngoài dập tắt vài ngọn nến, trong nháy mắt bên trong mờ ảo không ít. Hương thơm khiến người ta hoa mắt loạn thần kia lượn lờ

quanh chớp mũi, sau đó xông vào che đi suy nghĩ của hắn. Hắn cảm thấy tiểu yêu tinh này xinh đẹp không có gì sánh được.

Trong phút chốc, không khí mập mờ tràn lan như mây mù, khiến cho người ta phá lệ muốn làm một chút sự tình xấu hổ.

Toàn thân Tiêu Ngự cứng đờ nằm ở chỗ đó, một cử động nhỏ cũng không dám động, sợ va phải nàng.

Bản lĩnh của người của mật thám này quá mạnh, cho dù là làm qua, hắn cũng không thể bị trúng kế!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đương nhiên Tô Đất Kỳ cảm thấy cơ bắp căng cứng của hắn. Nàng che đậy nụ cười xấu xa ở khóe miệng, chân ngọc vừa nhấc lên liền đặt ngang hông hắn, cả người mềm oặt dính lên, cả giận nói:

"Hoàng Thượng, ngài thất thân! Ngài đang suy nghĩ đến những nữ nhân khác phải không!"

Tiêu Ngự còn chưa kịp nói chuyện, tiểu yêu tinh này dùng sức liền xoay người lên, cả người chuyển hướng trực tiếp ngồi ở trên người hắn!

"Ngày hôm nay là nô gia chưa đủ tao, hay là ánh mắt Hoàng Thượng ngài quá cao đây?"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Nô còn men:))))

□ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái □ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149

Editor: Miêu Bàn Tử

Trải qua một phen giày vò, trên thân Tô Đất Kỳ vốn cũng không còn nhiều y phục, chỉ có vài mảnh lác đác lụa thừa lộn xộn, hoàn toàn che không được cái gì, ngược lại có cảm giác như ôm tì bà che nửa mặt.

Mắt thấy nàng lộ ra nửa bờ vai, tư thái chọc người, còn ngồi trên người mình!

Thần trí của Tiêu Ngự liền nổ tung tại chỗ.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn là Cửu ngũ chí tôn, thế mà bị một mật thám của địch nhân phải tới cười lên!!!

Quả thực vô cùng nhục nhã!

Mật thám này quá ghê tởm, thế mà lại sử dụng thủ đoạn hạ lưu như vậy đến câu dẫn hắn, thực sự quá không biết xấu hổ!

Hệ thống mắt thấy đầy mắt Tiêu Ngự hắn lên tơ máu, hai con ngươi đỏ bừng, là điềm báo cho sự phẫn nộ, đã chuẩn bị xong tư thế đón chờ âm thanh độ thiện cảm tụt xuống.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiền độ trước mắt -3/100 】

Hệ thống: ■ (① □ ①) ■ Méo???

Hắn đoán được âm thanh độ thiện cảm sẽ phát ra, nhưng mà... hắn lại không đoán được nội dung.

Tô Đất Kỳ vùng vẫy đuôi hồ ly, che khuất ánh mắt của hắn, nở nụ cười xinh đẹp,

"Tiểu hài tử không cần hiểu."

Tiêu Ngự cảm thấy có chút phẫn nộ, nhưng..

Càng cảm thấy thật kích thích ~

Từ xưa tới nay chưa từng có ai dám mạo phạm hân như thế này, càng không có một phi tần nào dám chủ động làm việc như thế này!

Mặc dù hân chưa từng làm qua việc này với đám phi tần kia, nhưng chưa ăn qua thịt heo cũng đã thấy heo chạy, việc này lúc hân mười mấy tuổi đã có cung nữ chuyên môn dạy vỡ lòng qua cho hân. Hân cũng không biết là sẽ có dạng kích thích đến cỡ này!

Hành vi lớn mật của Tô Đất Kỳ, động tác nóng bỏng, đều mang lại cảm giác mới mẻ cực lớn cho hân, thêm vào đó là kích thích giác quan xung quanh.

Từ góc nhìn của Tiêu Ngự, chỉ cần ngẩng đầu một cái liền có thể tùy tiện nhìn thấy mỗi tác da thịt của nàng, tất cả mỗi chỗ đều nhìn thấy hết không sót một cái gì!

Da thịt trắng đến phát sáng, khi vuốt ve nhất định sẽ làm cho người ta yêu thích không buông tay. Mà eo thon lại uyển chuyển khiêu gợi, xinh đẹp đến động lòng người. Đùi ngọc thon dài hiện ra hào quang ánh nhuận, tư thế nâng chân lên đưa qua khăng định cũng rất trêu chọc người.

Chưa nói đến trên gương mặt hoa nhường nguyệt thẹn kia còn nhiễm lên một tầng đỏ ửng, thần sắc đáng thương bất lực không chịu được hiện ra, thậm chí còn có cảm giác sắp khóc đến nơi!

Ánh mắt cực nóng của hân nhìn chằm chằm vào Tô Đất Kỳ, con ngươi thâm trầm bỗng nhiên co rút lại.

Một tia si nhục bị ép xuống, khát vọng chinh phục càng trời lên, trong nháy mắt đốt lên hormone trên người hân.

Tô Đất Kỳ thấy thần sắc hân trải qua vài lần biến hóa, đã sớm rõ ràng từng góc ngách kẻ hở trong lòng hân.

Mấy ngàn năm, nàng đã sớm nhìn thấu nội tâm của đám nam nhân này!

Bọn họ thích nhất là kiểu nữ nhân ở bên ngoài là đoan trang điềm đạm, lúc lên giường lại phong tao phóng đảng. Nói tóm lại, loại động vật bị nửa người dưới chi phối này, trốn không thoát hai chữ "ăn thịt".

Không phải sao, chỉ mới trêu chọc mấy lần liền hoàn toàn không chịu nổi rồi nha.

Tiêu Ngự xác thực đã tới gần biên giới chuẩn bị sụp đổ, thân thể của hân gấp đến sắp vỡ ra, dưới bụng vừa trướng vừa nóng muốn bùng nổ.

Lúc này trong đầu hân chỉ có một cái ý niệm

Đề thân thể của Tô Đất Kỳ xuống, hoàn toàn dùng sức yêu thương một phen.

Làm cho nàng biết, kết quả của việc trêu chọc hân!

Không sai, tất cả những cái này đều là mật thám này tự tìm đến!

Nàng ấy bày ra tư thế trêu chọc hân như vậy, chẳng phải bây giờ đã đến lúc nhận phạt rồi sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Sau khi Tiêu Ngự tìm được lý do thích hợp, hân không còn kiềm chế khát vọng của bản thân, duỗi chân dài mạnh mẽ ra, muốn xoay người làm chủ.

Không ngờ tới không chạm vào thân thể mềm mại nhẵn nhụi như trong tưởng tượng, mà ngược lại chạm đến một thứ đồ chơi cứng rắn, vừa dài lại dày, lạnh ngắt như băng!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Đồ chơi??? Tại sao lại có đồ chơi kỳ quái trên giường của trẫm!!!!!!:(:)))))) (Không có thịt đâu quý đi, khỏi chờ:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đi đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150

Editor: Miêu Bàn Tử

Thứ gì đấy!

Tại sao trên giường lại tồn tại đồ vật phi logic đến như vậy?

Chẳng lẽ đây là hung khí nàng ấy chuẩn bị từ trước!

Bị kích thích như thế, chân hắn phản xạ có điều kiện rụt lại, ảo ảnh tươi đẹp trong đầu cường ép chặt đứt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Hắn thấy kỳ quái, lập tức ngồi thẳng lên xem xét, chỉ thấy giữa chân của mình có một đồ vật cổ quái hình bầu dục, vừa dài lại dầy, dùng vải bọc lại.

"Đây là cái gì?"

Tiêu Ngự cau mày lạnh giọng hỏi.

Thân thể cùng cơ bắp của hắn bùng bùng phản chấn, đã chuẩn bị tốt công tác phòng ngự cùng phản kích.

Mặt thám này có ý câu dẫn mình xong, sau đó chuẩn bị dùng cái đồ chơi này chơi hắn đến chết?

Tại lúc trong lòng hắn giống lên hồi chuông cảnh báo, một tay Tô Đất Kỳ ôm lấy vật kia, trực tiếp chống trước lồng ngực của hắn, ấn lên lồng ngực đang phập phồng tức giận của hắn.

"Hoàng Thượng, hôm nay Trịnh quý phi phái người tới nhắc nhở nô gia, để nô gia thu liễm một chút. Không nên đêm nào cũng dây dưa ngài, như vậy sẽ khiến cho thân thể ngài thâm hụt. Cho nên đêm nay chỉ có thể ủy khuất ngài dùng cái gối này hạ nhiệt nha~"

A, người muốn ngủ với ta, vậy ta liền phải bồi người ngủ?

Làm như vậy chẳng phải quá mất mặt bản nương nương sao!

Tiêu Ngự...

Quần trẫm cũng đã cởi, nàng liền quăng cho trẫm cái đồ chơi này?

Tô Đất Kỳ nói xong, luột từ trên người hắn treo xuống, kéo chân lên, đem chính mình vo tròn lại sau đó lăn một vòng vào bên trong giường, không có động tĩnh.

Giống như phong tao chọc người vừa rồi, tất cả đều là ảo giác.

Chỉ có hệ thống nhìn thấy nụ cười xấu xa trên mặt nàng.

Hồ ly tinh này chỉ biết châm lửa khắp nơi, sau đó không có chút trách nhiệm nào mà bỏ chạy!

Tiêu Ngự bị trêu chọc toàn thân đều bốc cháy sò lên cái gối kia, phát hiện bên trong là băng, khó trách nàng nói để cho hắn giảm nhiệt.

Nhìn thoáng qua tiểu yêu tinh cách hắn rất xa, thậm chí ngay cả đầu cũng không có quay lại nhìn hắn, lại liếc qua tiểu đệ đang cao cao dang trào trên thân, hắn bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Ôm gối ôm bằng băng cứng ngắt lại không có chút nào xúc cảm nào, Tiêu Ngự rất ư lạc hoài niệm một thân da mịn thịt mềm kia của Tô Đất Kỳ kia.

Vừa mềm, vừa trơn, lại ấm.

Kết quả hiện tại...

Thực sự chênh lệch quá lớn!

Hắn rất ghét bỏ cái gối ôm này, nhưng không thể không ôm, bằng không thì thân thể một mực phản khởi như thế, đêm nay làm sao hắn ngủ được?

Cả thân thể cùng trong tâm đều kìm nén một cỗ nóng bỏng không có chỗ giải, Tiêu Ngự bắt đầu oán lên đầu Trịnh quý phi.

Người sớm không nói muộn không nói, hết lần này tới lần khác không nói, lại nói vào hôm Lão tử muốn lên, người thật sự rất có tâm!

"Hất xì!"

Quý Phi nương nương vốn còn đang bệnh nặng, lại vô tội nằm không cũng dính đạn, ở trong tâm cung hất hơi một cái.

Tiêu Ngự vừa uất ức, lại thêm khó chịu ở trên thân, bực bội lần qua lần lại một hồi lâu như nướng bánh ở trên giường, sau một hồi bởi vì mệt nhọc mà thiếp đi.

Một giấc này không có Tô Đất Kỳ làm loạn, hấn phá lệ an tâm ngủ, thẳng đến khi Phùng Lực đến gọi hấn.

Tiêu Ngự quả nhiên không hổ là tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, chỉ một đêm liền khôi phục thể lực, quàng mắt thâm dày đặc đều biến mất không thấy.

Hấn nhìn thoáng qua Tô Đất Kỳ an phận nằm ở bên trong, trong lòng ần ần suy đoán,

"Chẳng lẽ mười đêm trước nàng gây động tĩnh lớn như vậy, là bởi vì do thuốc bột?"

Hôm qua hấn cũng không làm cái gì, nàng ngược lại cũng không có một chút khiêu khích ngấm nga.

Tiêu Ngự quyết định, đêm nay lại đến nghiệm chứng suy đoán của chính mình một chút.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Kỳ thật hấn không biết, hôm qua Tô Đất Kỳ cố ý làm ra chuyện như thế, còn cố ý biết điều một đêm, hun hương an thần trong phòng, để hấn hảo hảo ngủ một giấc, là bởi vì...

Nàng không muốn bị mớm thuốc, cũng không muốn đêm nào cũng gào thét đến nửa đêm. Quá mệt mỏi!

Giả vờ thanh cao không phải tác phong làm việc của hồ ly!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Pi sà, ngài suy nghĩ nhiều:)))))) Hồ ly tỷ tỷ muốn chơi chết ngài có 9981 cách, không phải chỉ có mỗi cách "chơi" ngài đến chết đâu:)))))) Bớt bỏ não đi nè~~~~~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151

Editor: Miêu Bàn Từ

Tiêu Ngự ngủ được một đêm, tâm tình không tệ, Tô Đất Kỳ cũng thế.

Nhưng chỉ cần nàng thả lỏng, hậu cung liền có hàng trăm hàng ngàn người trong lòng không thoải mái.

Còn không phải sao, vừa mới rời giường ăn điểm tâm, Bán Hạ liền đến bẩm báo, Hiền Phi nương nương giá lâm.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Kỳ tức giận cắn thịt viên Trân Châu, trong miệng lẩm bẩm,

"Đám nữ nhân của nam chính thật sự quá phiền phức!"

Một cái vừa ngã xuống lại đến một cái, các người đều mang thuộc tính tiểu cường sao?

Nàng qua loa "Àn" một tiếng, lại tiếp tục ngồi ở kia, lại kẹp một viên thịt viên, cái miệng đều không dịch chuyển một chút.

Nghe rồi làm như không nghe vậy.

Thấy nàng như thế, Bán Hạ có chút mộng, vội vàng nhắc lại:

"Nương nương, cái này... Hiền Phi nương nương lập tức tới đây, ngài có muốn nghênh đón hay không?"

Dù sao thì phẩm vị của người ta cũng cao hơn.

Tô Đất Kỷ vẫn không nhúc nhích, tay ngọc nhắc lên, ra hiệu cho nàng ta không cần nói nhiều.

Bán Hạ không có cách nào khác, chỉ có thể lo lắng đứng ở cửa ra vào, Hiền Phi vừa đến, nàng ta liền lớn tiếng thỉnh an nhắc nhở chủ tử nhà mình.

Thế nhưng đợi Bán Hạ hành lễ xong, quay đầu lại nhìn, kém chút nữa nghẹn thở.

Nương nương nhà nàng, trong miệng ngậm lấy một cái bánh bao thịt của Bạch Ngọc, không để ý tới Hiền Phi một chút nào!

Quả nhiên vô lễ lần không có quy củ tới cực điểm!

Ánh mắt Hiền Phi lấp lóe một chút, cũng không có đứng ở đó chờ mà vội cung nữ đi đến, tìm một cái ghế trống ngồi xuống, thản nhiên nói:

"Là bán cung đến không khéo, Lý Quý tần tiếp tục dùng bữa đi, không cần phải làm lễ."

Xem như dựng cho nàng ta một cái bậc thang.

Theo như lý thuyết bình thường mà nói, Hiền Phi người ta đều nề tình như thế, người là một Quý tần nhỏ bé, tối thiểu phải bày tỏ lòng biết ơn một chút có phải không?

Đáng tiếc, Tô Đất Kỷ không phải người bình thường.

Nhìn Hiền Phi khách khí như thế, nàng hoàn toàn không khách khí!

Không có âm thanh nào đáp lại, chỉ có âm thanh tiếp tục ăn cơm.

Người này tới quấy rầy nàng ăn thịt, nàng chưa đánh đã là nhân từ lắm rồi, còn muốn để cho nàng tạ ơn?

Phi.

Trong nháy mắt, ở Thiên Điện lâm vào một mảnh xấu hổ.

Tô Đất Kỷ ngược lại không cảm thấy có cái gì không được tự nhiên, phối hợp ăn đến vui vẻ.

Dù sao là Hiền Phi muốn tìm đến nàng để kiếm chuyện, cũng không phải nàng có chuyện gì tìm nàng ta.

Nàng ta không nói, đó cũng là nàng ta ghen đến hoảng, mắc mớ gì đến chính mình.

Một người không để ý, một người bùng giá đỡ, hai người vừa ăn ý lại xa cách cùng ở một phòng.

Mất thấy Tô Đất Kỷ rốt cục đã ăn xong, Hiền Phi vừa mới ngồi ngay ngắn lại chuẩn bị muốn mở miệng, liền thấy nàng đi thẳng ra cửa, căn bản không cho mình cơ hội nói chuyện.

Hiền Phi hoàn toàn bị ngớ lờ đi, trong lòng có chút khó chịu.

"Lý Quý tần, xin dừng bước."

Không còn cách nào khác, nàng ta chỉ có thể cất giọng kêu lên.

Tô Đất Kỷ cũng không có vô si đến mức được đà lần tới, người khác gọi mình thì mình cũng không cho mặt mũi, xoay nửa người lại hỏi:

"Hiền Phi nương nương có việc?"

Hiền Phi bị chẹn họng một cái, không có việc gì thì bản cung tự mình tới nơi này của người làm gì! Chẳng lẽ tới đây luyện võ công sao!

Đối với một người không có quy củ như nàng, Hiền Phi cũng không ôm hy vọng gì, đứng dậy đi đến trước mặt nàng, hòa ái dễ gần nói:

"Hôm nay bản cung tới đây là có chuyện muốn tâm sự với người."

Đôi mắt hồ ly trong veo như nước của Tô Đất Kỷ nháy hai lần, nghiêng đầu một cái,

"Thế nhưng ta cùng nương nương mới gặp mặt nhau lần đầu, cũng chưa quen thuộc đến mức có chuyện để trò, có phải không?"

Hệ thống nâng trán,

【 Không phải người không có chuyện để trò, mà bởi vì người đã đem trò chuyện chơi chết rồi! 】

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Gân xanh trên trán của Hiền Phi rõ ràng giật một cái.

Nàng đã ngay thẳng như vậy, vậy mình cũng không vòng vo với nàng làm gì.

Thấy Hiền Phi đưa tay, vẫy lui một đám thái giám cung nữ, Tô Đất Kỳ biết, nàng ta bị nàng bức ép, hiện tại không thể không nói ra mục đích của chuyến đi này.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Trời đánh tránh bữa ăn:)))) Chưa bị bà Tô và lệch mặt là hên rồi bà nội, ở đó mà bày đặt:)))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152

Editor: Miêu Bàn Từ

Vậy... Bản nương nương liền mở lòng từ bi, ban cho người một cơ hội biểu diễn.

Thấy Tô Đất Kỳ không có không nề mặt mũi phẩy tay áo bỏ đi, lúc này Hiền Phi mới thỏa mãn mở miệng nói:

"Lý Quý tần, người vừa mới tiến cung, rất nhiều chuyện không tránh khỏi. Cái hậu cung này hiểm ác, muốn sinh tồn được ở chỗ này, cũng không có dễ dàng như vậy."

"Không cần thận liên roi đầu."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Ngữ điệu nàng ta dần dần đề thấp, lộ ra mấy phần lạnh lẽo, lại bước lên phía trước để đe dọa nàng một phen.

Hệ thống nhìn Hiền Phi biểu diễn, trong ánh mắt tràn đầy thương hại,

【 Ở trước mặt Yêu cơ nương nương mà bày đặt đàm luận chuyện tồn tại trong hậu cung, còn muốn dạy nàng làm phi tần, người... không cảm thấy đang múa rìu qua mắt thợ sao! 】

Tô Đất Kỳ ngược lại rất phối hợp, thân thể nhỏ nhoi run lên một cái, dáng vẻ rất là sợ hãi.

Hệ thống...

【 Người chơi vui là được. 】

Hiền Phi đối với phản ứng của nàng vô cùng hài lòng, thân thiết tiến lên giữ tay nàng, lòng bàn tay vỗ vỗ lên muốn nhẹ nhàng trấn an, vừa muốn tiếp tục nói chuyện, đột nhiên con mắt có chút tròn to, ngây ngẩn cả người.

Cái tay! Tay này cũng sờ soạng quá tốt đi!

Cứ như giữa mùa hè ăn đá bào, mềm non lại co dãn, da thịt vừa mịn lại trơn, thật khiến người yêu thích không buông tay.

Thậm chí trong lòng Hiền Phi bốc lên một cái ý nghĩ không đúng lắm, nếu như nàng ta là Hoàng Thượng, chắc chắn sẽ sủng ái tiểu vũ cơ này đầu tiên.

Tô Đất Kỳ đang diễn đến nghiêm túc, không nghĩ tới, mình lại bị tình địch ăn đậu hũ, vội vàng đem tay rút trở về.

Thật ngại ngùng, tạm thời bản nương nương chưa có ý nghĩ muốn mở ra một vở Bách Hợp.

Trong tay không còn tay, Hiền Phi mới giật mình vừa nãy mình có bao nhiêu thất lễ, nàng ta cuộn tay vào trong tay áo, không tự chủ được mà sờ sờ một chút xúc cảm trơn nhẵn còn lưu lại ở đầu ngón tay, ho nhẹ một tiếng rồi nói tiếp:

"Súng bắn chim đầu đàn, hào quang quá lộ, có khi cũng không phải là chuyện tốt."

Nói chuyện thực sự rất có đạo lý, nhưng Tô Đất Kỳ sẽ không tin tưởng, nàng ta chỉ đơn thuần tới nhắc nhở mình như vậy.

Trong hậu cung vốn dĩ không có người tốt.

Cho dù có, nhiều nhất chỉ là bảo lưu lại ranh giới cuối cùng, không trở thành người xấu xa như vậy.

Nếu như chưa xem tư liệu kịch bản, Tô Đất Kỳ có thể sẽ tạm thời liệt nàng ta vào loại người vô hại. Nhưng sau khi biết rõ sự cố phát sinh ở vị diện này thì khác.

Trong hậu cung của Tiểu Ngự, mặc dù chỉ là tranh nhau sủng ái, nhưng lại vô cùng âm độc hung tàn. Bởi vì các nàng còn muốn trợ giúp thế lực gia tộc phía sau tranh đoạt quyền lợi.

Trên tay mỗi nữ nhân đều dính lấy vô số máu tươi.

Cho dù là nữ chính Tần Nguyệt Chiêu cũng giống vậy.

Người tốt --- không sống tới hiện tại.

Càng không sống tới phẩm vị cao đến như vậy.

Lần này Hiền Phi đến đây, chỉ là nghĩ rằng muốn đe dọa vũ cơ nhỏ bé không bởi cảnh trở thành bia ngắm cho hậu cung là nàng mà thôi.

Làm như vậy, nàng ta có thể thu nàng dưới trướng, giúp nàng ta làm việc.

Bằng không, nếu nàng ta có hảo tâm thì đã tới rất sớm rồi, làm gì mà đợi đến hiện tại mình đã biến thành cái đinh trong mắt mọi người thì mới đến?

Người nhắc nhở người trước lúc hoạn nạn đến, có lẽ người nhớ chỉ thoáng qua ân tình trong lúc đó. Mà người cứu người trong lúc nước sôi lửa bỏng, người sẽ nhớ kỹ ân tình của người ta một đời, thậm chí có khi còn trung thành với người ta.

Hiền Phi thấy nàng giống như đang cân nhắc tí mĩ những lời mình vừa mới nói, đáy mắt hiện lên một tia vui vẻ, lại thăm thía nói ra:

"Muốn hậu cung cân bằng thì phải cùng hưởng ân huệ. Nếu như có người phá vỡ cái quy củ này, vậy thì phải tìm mải hiền để che chở cho nàng, nếu không..."

Lời nói thăm dò vừa thốt ra xong, nàng ta liền nhìn chăm chăm mặt Tô Đất Kỳ, không bỏ sót bất kỳ một cái biểu lộ nào, quan sát vô cùng gắt gao đến thái độ của nàng.

Tô Đất Kỳ cũng không để cho nàng ta đợi lâu,

"Thì ra hôm nay Hiền Phi nương nương đến đây là muốn ta chấp tay đem Hoàng Thượng nhường lại, để cho người mây mưa a?"

Hiền Phi sửng sò, liền nghe nàng xùy cười một tiếng,

"Thật sự ngại ngần, ta vốn sinh trưởng trên thân Hoàng Thượng. Hoàng Thượng rất thích ta, hần nguyện ý mỗi ngày đều đến thăm ta. Cái này cũng không có cách nào khác có phải không?"

Hiền Phi gấp gáp, ý tứ của mình không phải như vậy! Làm sao nàng lại hiểu lầm nữa!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng ta vừa muốn giải thích, Tô Đất Kỳ đã quay đầu đi,

"Người thích bộ dáng hiền đức, tự mình muốn cống nôi hay bị khinh bỉ gì đó thì tự chịu đi, đừng có làm liên lụy đến ta. Ta cũng không phải kẻ trước mang hào quang sau lại đáng thương rơi lệ."

Nàng nháu mày, xoáy đầu nhìn nàng ta, phách lối cười một tiếng,

"Ta, hiện tại rất toả sáng, mà về sau, càng toả sáng hơn!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tại sao tác giả không viết thêm Bách!!!!!! Buồn!!!!!!))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Chương 153

Editor: Miêu Bàn Tử

Hiền Phi bỗng nhiên bị một tràng khí phách sùng phi của Tô Đất Kỳ chặn trụ, thẳng đến nàng biến mất khỏi tầm mắt của mình mới hồi phục tinh thần lại.

Sau đó nàng ta tức hỏn hển.

"Ngu xuẩn!"

"Thứ đồ vật không biết tốt xấu, chờ chết đi!"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tướng mạo Hiền Phi vốn dĩ thường thường, nếu đứng chung với một đám phi tần trong hậu cung thì sẽ rơi xuống tầm thường. Nhưng vì lúc Tiêu Ngự còn không có đẳng cơ liền ở bên người phục vụ, cho nên cũng đồng loạt theo vào cung.

Nàng ta nổi danh tính tình tốt, người người đều biết là hiền lương thực đức. Mặc dù không được Hoàng Thượng sủng ái, nhưng tốt xấu gì Tiêu Ngự là người biết nhớ tình xưa nghĩa cũ, một đường phong nàng ta đến vị Phi.

Chỉ cách vị Hậu có một bước, lại có thể lực gia tộc chèo chống nàng ta, làm sao có thể từ bỏ cơ hội này?

Tất nhiên là muốn hết sức tranh đoạt lên trên.

Nhưng đối với tư sắc của mình, nàng ta rất tự mình hiểu lấy, lại chỉ có cái danh hiền đức, lấy cái gì mà tranh với Trịnh quý phi và ba cái phi khác?

Cho nên Hiền Phi nghĩ đến con đường, chính là chiêu nạp tiểu Tần phi có sắc đẹp, đem lại chỗ tốt cho chính mình.

Lúc này, nàng ta muốn dùng chiêu này để thu phục Tô Đất Kỳ, không nghĩ tới, cái hồ ly tinh này chỉ có sắc đẹp, đầu óc lại không dùng được như thế, hoàn toàn nghe không hiểu ý tứ trong lời nói của mình, còn ngậm trào phúng mình không được sủng ái!

Hiền Phi phát óng tay áo một cái, tức giận mà hỏi cung.

Rượu mời người đã không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng đừng trách tâm ta hung ác!

Trưa hôm đó về, Hiền Phi liền "Khí bệnh".

Tiêu Ngự đối với cái người đã từng hầu hạ mình, vẫn rất cho mặt mũi đi qua quan tâm một chút, không cần thận từ trong miệng cung nữ biết được, ngày hôm nay nàng ta va chạm với Tô Đất Kỳ.

Sau khi bồi Hiền Phi ăn cơm xong trở lại Thiên Điện, hần mới hỏi nàng chuyện gì xảy ra.

"Cũng không phải nô gia đi trêu chọc nàng ta",

Tô Đất Kỳ đang ăn cơm, mắt hừng ném đôi đũa đi,

"Nàng ta kêu nô gia khuyên Hoàng Thượng cùng hưởng ân huệ, còn không cho nô gia không đáp ứng! Loại yêu cầu vô lý này nên xuống, hần nô gia mới là người khí bệnh đấy!"

Nhìn bộ dáng không có chút nào cảm thấy mình làm sai của nàng, còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ như thế, Tiêu Ngự lại không phản bác được, thậm chí còn cảm thấy... Thật đúng là không có bệnh.

"Thế nào, Hoàng Thượng cũng đồng ý Hiền Phi, muốn cùng hưởng ân huệ phải không? Vậy ngài đi đi, đừng đến chỗ của nô gia chịu ủy khuất!"

Tô Đất Kỳ càng nói càng tức, cơm cũng không ăn, "Bạch bạch bạch" liền giận dùm dùm chạy ra ngoài.

Đương nhiên nàng không có chạy loạn, mà mục đích chính xác là một đường chạy tới Ngự Hoa Viên.

Mới vừa vào vườn liền ngửi thấy một trận hương thơm thấm mũi, lần theo mùi vị đã tìm được một loạt các chủng loại hoa lan khác nhau, màu sắc khác

nhau được bày ở trong phòng.

Bởi vì tháng sau là sinh thần Lan Phi nương nương, cho nên Tiêu Ngự liền chuẩn bị trước, vơ vét các chủng loại hoa trân quý ở các nước để làm lễ vật tặng cho nàng ta.

Tô Đất Kỷ chính là cố ý lấy cơ để chạy đến đây.

Nàng cúi người nhẹ nhàng ngửi mùi thơm ngát của hoa lan, ngang bướng cười một tiếng, liền đưa tay bẻ nhánh hoa đầy kiêu diễm kia xuống!

"Xin lỗi các vị rồi, ai bảo Lan Phi các người chính là cháu gái ruột của Triệu Thái Phò, là cái lão già mà làm cho Tiêu Ngự đau đầu nhức óc kia đây? Ta muốn chọc giận Triệu Thái Phò tạo phản cũng chỉ có thể xuống tay từ đây nha!"

Tay chân nàng lạnh lẽo, vươn tay ra rồi lại thu hồi, trong ngực liền có thêm một nhánh hoa kiêu diễm quý báu.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Ngay tại lúc hái đến đóa hoa thứ mười lăm, sau lưng liền truyền đến một tiếng rít gào,

"Dừng tay! Đây chính là đồ vật của Hoàng Thượng!"

"Ồ?"

Tô Đất Kỷ lạnh lùng lên tiếng, không chỉ không dừng động tác trong tay lại, mà còn nhanh chóng tiếp tục đi hái mấy bông còn lại, thẳng đến khi mười chín bông hoa lan không còn một mảnh!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Khi bông hoa cuối cùng rơi xuống cũng là lúc ta... À nhầm Lan phi rời khỏi cõi đời này ~ quần chúng cao cấp lên sàn:))))*

- *À cho mị hỏi có ai biết "Khi bệnh" là gì không? Mị không hiểu ~*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154

Editor: Miêu Bàn Từ

"Nương nương!"

Nô tỳ càng kinh hoàng hơn mà gọi lại lần nữa, cũng không phải gọi Tô Đất Kỷ.

"Nương nương ngài thế nào, ngài không có sao chứ?"

Một đám người chạy lạch bạch tới, thì ra Lan Phi nương nương tận mắt thấy một trận thảm án này, thân thể nhoáng một cái kém chút nữa ngất đi.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng ta nhìn thấy nhánh hoa lộng lẫy đầy sắc thái trong tay Tô Đất Kỷ, âm thanh đều có chút phát run,

"Làm càn! Ai cho ngươi lá gan dám động vào đồ vật của bản cung!"

Lan Phi yêu hoa như mạng, cơ hồ là coi chúng nó như con mà nuôi. Hiện tại nàng ta thấy đứa bé mà mình cùng Hoàng Thượng nuôi lớn bị vật trơ trọi, đau lòng đến tột đỉnh.

"Ai hái được thì chính là của người đó rồi",

Tô Đất Kỷ còn lửa cháy đổ thêm dầu, tiện tay lắc lắc nhánh hoa trong tay, không có chút bộ dáng trân quý nào,

"Chẳng lẽ trên hoa này có viết tên ngươi sao?"

"Ngươi!"

Đừng nói cái hậu cung này, chính là khắp thiên hạ đều biết nàng ta yêu nhất hoa lan, tất cả hoa lan trong cung đều là của nàng ta, người khác không chạm vào được một chút, kết quả chỉ một vũ cơ nho nhỏ lại dám nói ra những lời này.

Nàng đang gây hấn với mình!

Lan Phi kém chút nữa thở không nổi, nổi giận quát:

"Quý xuống! Dập đầu chuộc tội với linh hồn những đoá hoa mà ngươi đã tàn phá!"

Tô Đất Kỷ nhìn nàng ta, lông mày bất khả tư nghị nhướng lên,

"Để cho ta dập đầu với một đoá hoa?"

Một giây sau, nàng không nhịn được xùy cười ra tiếng,

"Ha ha ha ha ha, ta thấy đầu óc ngươi hình như là có bệnh đấy."

"Làm càn!"

Đại thái giám bên người Lan Phi một bước tiến tới, nâng tay muốn tát lên mặt nàng.

Tô Đất Kỷ không chỉ không có tránh, ngược lại còn đưa mặt ra nghênh đón,

"Đánh nha, trừ phi hôm nay ngươi đánh chết ta, bằng không ta sẽ trở về tìm Hoàng Thượng chặt tay ngươi!"

Hiển nhiên nàng bày ra một bộ dáng cậy sủng mà kiêu tới cực điểm.

Tay đại thái giám kia liền dừng ở trên không, sau đó chậm rãi buông xuống.

Hắn không dám.

Trên dưới toàn cung ai không biết, cái vị tân tấn Lý Quý tần này, còn được gọi là sủng quan lục cung, ngay cả Trịnh quý phi đều thua thiệt ở trên tay của nàng, hắn chỉ là một cái thái giám nho nhỏ, nào dám ra tay.

Lan Phi thấy thế, càng là nộ khí đan xen.

Hồ ly tính này đã độc chiếm sủng ái của Hoàng Thượng đã khiến nàng ta ghi hận, hiện tại lại còn dám khi dễ đến trên đầu mình!

Nàng khẳng định biết hoa này là Hoàng Thượng đưa cho mình, ghen ghét mình, cho nên cố ý đến phá hư!

Không coi đồ vật ra gì!

Từ nhỏ đến lớn Lan Phi được Triệu gia nuông chiều, sau khi tiến cung càng thuận buồm xuôi gió, ngay cả Hoàng Thượng cũng không dám chọc giận nàng ta. Kết quả lại bị một vũ cơ hèn mọn dè tiện cười lên đầu làm mưa làm gió!

"Làm nàng ta dập đầu cho bản cung!"

Lan Phi cũng không tin, phạm phải lớn như vậy sai, quý xuống dập đầu hai cái, Hoàng Thượng làm sao có thể tiếp tục dung túng nàng!

Nàng ta ra lệnh một tiếng, lập tức có hai ma ma mặt mũi tràn đầy dừ tợn tiến lên.

Tô Đất Kỷ tay chân nhỏ xíu, tự nhiên là đánh không lại các nàng.

Thế là, nàng đem hoa trong tay, nhắm chuẩn trên mặt Lan Phi, dùng sức ném đi!

"A!"

Lan Phi không có chút chuẩn bị nào sợ hãi kêu lên một tiếng, vừa muốn tránh tránh công kích, vừa không muốn dơ thương những đoá hoa kiều nộn, lưỡng lự một hồi lại bị đập ngay chính giữa mặt.

Tô Đất Kỷ thừa cơ hội lật hết tất cả những bàn gỗ để hoa lan lên.

"Lốp bóp lốp bóp"

Một trận loạn hưởng qua đi, chậu hoa rớt xuống nát bấy hoàn toàn, mà những gốc rễ hoa lan cũng bật ra khỏi đất.

"Bất nằng ta lại cho bản cung!"

Hốc mắt của Lan Phi đỏ lên vì tức giận, rít lên một tiếng, trong vườn hoa lập tức gà bay chó chạy.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đất Ký sử dụng kỹ thuật của hồ ly, vận lực trốn tránh mấy kẻ đi săn, linh hoạt lượn lách chui qua đám người đang vọt tới.

Không những không để đám nô tài này đụng phải nửa sợi lông của nàng, mà còn trả thù lại, đem những hoa lan lẫn rễ cây gì đó, tất cả đập đến nhão nhọt!

Nhìn thấy "thi thể" hoa lan bừa bộn trên đất như thế, Lan Phi chớp mắt liền hôn mê bất tỉnh tại chỗ.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Truyện thái yyyyyyyyyyy:))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155

Editor: Miêu Bàn Từ

"Nương nương!"

Thân thể Lan Phi như hoa lan rụng rơi ngã xuống, lập tức tiếng thét chói tai vang lên một mảnh.

Người thì ấn huyết nhân trung, người thì lo chạy đi tìm thái y, Tô Đất Ký thừa cơ hội lúc người ta hỗn loạn tung bùng thì chuồn mất.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Gây hoạ lớn như vậy, nàng không chỉ không trốn tránh, ngược lại làm như không có chuyện gì xảy ra, còn thông dong đi dạo vòng vòng ngắm cây cảnh ở Ngự Hoa Viên.

Rêu rao giống như con Hoa Hồ Điệp, làm như sợ người khác không phát hiện được nàng.

Không bao lâu, Phùng Lực liền thờ hồng hộc tự mình tìm người.

"Ôi, nương nương của ta ơi! Làm sao ngài còn có tâm tư ngắm hoa ở chỗ này vậy!"

Hắn đầu đầy mồ hôi, vừa chạy lại, cũng vừa gấp,

"Ngài tranh thủ thời gian về Càn Nguyên Điện đi, Lan Phi nương nương đã đến trước mặt Hoàng Thượng khóc thét, la hét muốn để Hoàng Thượng ban chết cho ngài đấy!"

Bởi vì độ thiện cảm của Phùng Lực đối với hồ ly đã tăng hơn 60 điểm, hắn mới hạ giọng tiết lộ cho nàng một chuyện quan trọng như thế.

Tô Đất Ký nghe được lời này không chỉ không sợ, thậm chí có chút vui vẻ muốn cười ra tiếng!

Nàng đang chờ Lan Phi tỉnh lại đi tìm Tiêu Ngự cáo trạng, cho nên mới đi dạo vòng quanh lung tung ở đây, đi một hồi đã sớm mệt chết. Hiện tại rốt cuộc có thể nghỉ ngơi, nàng liền tranh thủ thời gian quay đầu trở về.

Thậm chí Phùng Lực không đuổi kịp cước bộ của nàng.

Tô Đất Ký vừa mới đi tới tiền viện đã nghe thấy tiếng Lan Phi kia anh anh anh khóc lóc kể lể,

"Hoàng Thượng, đây chính là lễ vật sinh thần mà ngài đưa cho thần thiếp, thần thiếp xem chúng như châu như ngọc, một lòng chăm sóc chúng, sợ sơ suất thì chúng hư tổn, kết quả, kết quả lại bị nàng ta... Ô ô ô..."

"Nàng ta chỉ là một Quý tần, lại dám động thủ với thần thiếp. Hoàng Thượng! Ngài phải làm chủ cho thần thiếp a..."

Tiêu Ngự cầm trong tay mặt tín Triệu Thái Phó vừa mới đưa tới, lại nhìn nhìn Lan Phi ở phía dưới khóc đến tê tâm liệt phế, chỉ cảm thấy đầu lớn như cái đầu.

Nguyên bản hần chỉ nhìn trộm gương mặt đẹp của Tô Đất Kỳ, muốn dùng nàng làm mối như. Không nghĩ tới sức chiến đấu của nàng mạnh mẽ đến như vậy, mới có mấy ngày ngắn ngủi, nàng liền biến toàn bộ hậu cung trở thành địch nhân của nàng.

Chưa nói đến, phẩm vị càng cao, sau lưng có bối cảnh càng mạnh thì nàng ra tay càng hung ác.

Nếu không phải hần biết Tô Đất Kỳ mật thám được phải đến giết mình, hần còn tưởng rằng đây là người hần an bài, cố ý khiêu khích đám phi tần cùng với thế lực phía sau bọn họ.

Chỉ là, nàng cũng chó ngáp phải ruồi, khiêu khích đúng vào Lan Phi Triệu thị, như vậy, hần liền thuận thế khai đao với Triệu gia đầu tiên, san núi bắt hổ!

Tiêu Ngự đặt tay lên phong thư màu vàng sẫm, sờ sờ lấy nhẫn bạch ngọc, như có điều suy nghĩ.

Triệu Thái Phó này chính là cây già lên mặt, càng ngày quân càng rộng. Việc nhỏ trong hậu cung như thế, ông ta lại đích thân viết phong thư muốn đến chỉ đạo một phen. Ông ta thực sự cho rằng hần là tên tiểu tử không hiểu chuyện mới đăng cơ sao?

Lại còn viết cái gì mà Trụ Vương Đất Kỳ, U vương Bao Tự làm ví dụ, bày ra tư thế muốn đến răn dạy hần một phen.

Đây không phải trắng trợn nói mình là hôn quân sắc đẹp làm nước hay sao!

Thậm chí còn ẩn dụ sẽ có người cảm vũ khí nổi dậy, lật đổ chính quyền của hần!

Loại lời này cũng dám viết, xem ra ông ta thật sự không giữ được bình tĩnh nữa rồi.

Trong mắt sâu thẳm của Tiêu Ngự hiện lên một vòng đen kịt, đột nhiên một cái âm thanh lạnh lạnh vang lên trong điện.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Tới tới tới, Bạch Lãng đâu? Rượu độc đâu? Làm sao còn chưa bùng lên? Hay là nói cảm thấy chưa đủ giải hận, muốn đem ta Lăng Tri xử tử để đền mạng cho mấy cái bông hoa phế phẩm kia?"

Tô Đất Kỳ vừa tiến đến liền mở miệng mỉa mai đủ kiểu, khoa trương kêu lên.

Nhìn đáng vẻ thờ phỉ phò của nàng, đầu Tiêu Ngự lại lớn hơn.

Còn phải đồ cái vật nhỏ này.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Tới tới, drama:)))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156

Editor: Miêu Bàn Từ

Nhưng mà Tô Đất Kỳ không cho hần cơ hội này.

Không đợi Tiêu Ngự nói chuyện, nàng nhanh chân vọt thẳng đến trước mặt Lan Phi, ông tay lắc một cái, roi ra mây bụi hoa lác đác lura thưa héo queo héo quắt.

"Đây! Coi như ta bồi thường cho ngươi."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tô Đát Kỷ đứng, Lan Phi quỳ.

Ở trên cao nhìn xuống, giọng điệu y như ban thường.

Đây là mĩa mai mình chỉ xứng với loại hoa đại lộ tàn này?

Từ nhỏ đến lớn Lan Phi đều được nuông chiều, cho dù có tiến vào cung cũng có Triệu Thái Phó làm chỗ dựa cho nàng ta, đâu có trải qua loại khi dễ, thậm chí là nhục nhã đến cỡ này?

Nàng ta tức giận đến toàn thân đều phát run,

"Hoàng Thượng! Ngài nhìn nàng ta một chút nàng ta có ý gì!"

Tiêu Ngự cũng cảm thấy cử chỉ này của nàng có chút quá phận, kêu lên:

"Lý Quý tần!"

Bỗng nhiên Tô Đát Kỷ xoay người, nhìn thẳng vào hai mắt của hắn, lạnh giọng hỏi:

"Cho nên Hoàng Thượng cũng cảm thấy là thần thiếp sai?"

Đề nam chính nếm trái ngọt quá nhiều rồi, đây chính là thời điểm gây sóng gió để tình cảm được thăng hoa hơn.

Tiêu Ngự:???

Trầm chưa có nói gì hết, trầm không có ý tứ này, nàng đừng nói lung tung!

"Tâm tình thần thiếp không tốt muốn hái một đóa hoa thì thế nào? Còn muốn thần thiếp dập đầu tạ tội với một đóa hoa? Đạo lý này ở đâu ra!"

Tô Đát Kỷ quật cường nói,

"Vậy mỗi ngày các ngươi ăn heo dê trâu bò, có phải cũng nên dập đầu bồi tội với chúng nó hay không?"

Vừa nghĩ tới tâm tình của nàng không tốt là bởi vì giữa trưa hắn hỏi nàng chuyện của Hiền Phi, hai chữ "Làm càn" đã đến bên miệng liền bị Tiêu Ngự nuốt trở vào.

Chuyện này nếu như tra ra nguyên nhân, hình như hắn cũng không thoát khỏi liên quan.

Lan Phi lại không nhịn được,

"Làm càn! Ngươi dám để Hoàng Thượng dập đầu với súc sinh! Đây chính là phạm tội đại bất kính, nên loạn côn đánh chết!"

Tô Đát Kỷ liếc nàng ta một chút, khinh bỉ nói:

"Ta chỉ nói các ngươi với heo dê trâu bò, ngươi lại nói Hoàng Thượng với súc sinh. Có loạn côn đánh chết cũng phải đánh chết ngươi trước!"

"Ngươi!"

Lan Phi không nghĩ tới tự đưa bản thân vào thế bí, bị chặn họng đến nỗi một câu cũng không nói ra được, chỉ có thể ghen một bụng tức giận hướng về phía Tiêu Ngự cầu hắn:

"Cầu Hoàng Thượng làm chủ cho thần thiếp!"

Tô Đát Kỷ lại cứng hơn nàng ta, cất cao giọng hỏi:

"Hoàng Thượng, cuối cùng là ngài có muốn giết ta hay không? Nếu như ngài không giết, vậy ta liền đi trước."

Nói xong, cũng không đợi Tiêu Ngự có phản ứng, quay người rồi đi.

Từ đầu tới đuôi, ngay cả làm lễ cũng không có mà đi mất.

Lan Phi ngẩn người.

Vũ cơ đề tiện này thế mà lại phách lối đến trình độ này rồi?

Nàng ta không dám tin nhìn về phía Tiêu Ngự, tưởng rằng hắn sẽ nổi trận lôi đình để thị vệ đem người cản lại rồi răn dạy trách phạt một phen, lại không nghĩ rằng, hắn chỉ đưa mắt nhìn bóng lưng kia rồi đi, thậm chí hai đầu lông mày còn có chút vẻ lo lắng.

Hình như tiểu yêu tinh này tức giận không nhẹ.

Không biết vì cái gì, nhìn nàng không cao hứng, trong đáy lòng của hắn luôn cảm thấy có chút gì đó không quá dễ chịu.

Hắn vẫn thích bộ dáng cười cười nói nói của nàng hơn.

Thấy Tiêu Ngự nhìn qua phương hướng Tô Đất Kỳ rồi đi đến xuất thần, Lan Phi rằng đều muốn cắn nát. Rõ ràng chịu ủy khuất là mình, hắn lại lo lắng cho vũ cơ kia?

Nàng ta chỉ cảm thấy một ngum máu nghẹn ở ngực, cực kỳ không phục, không nhịn được mà hỏi:

"Hoàng Thượng, chuyện này cứ chấm dứt như vậy?"

Tiêu Ngự thu hồi ánh mắt, nghĩ nghĩ, ôn nhu khuyên nhủ:

"Trẫm sẽ gọi người đi đến các nơi rồi chuyển hoa trở về, ái phi thích dạng gì?"

Ý tứ này chính là dàn xếp ôn hòa, không có ý định xử lý vũ cơ kia?

Ái phi? Cái kẻ đi rồi mới thực sự là ái phi của người!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Lan Phi cười lạnh liên tục trong lòng, ngoài miệng lại nói,

"Cảm ơn Hoàng Thượng ân điển."

Người cứng rắn che chở cho nàng thật sao? Vậy ngược lại ta muốn xem xem, người bảo hộ nàng được bao lâu!

Nàng ta buông mắt xuống, che giấu phong mang bén nhọn bên trong!

- - - - - ☆ - - - - -

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Em không có kinh nghiệm làm việc, chỉ có kinh nghiệm đi cà khịa người khác:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157

Editor: Miêu Bàn Từ

Vào ban đêm, trong kinh thành đột nhiên nổi lên một lời đồn đại, nói rằng cái vị vũ cơ nương nương trong cung kia, thật ra là hồ ly tinh chuyển thế!

Phía Tây Bắc hạn hán kéo dài, phía Đông lại gặp lũ lụt, tuyết rơi trong sáu tháng khiến người người chết đói, đều là do yêu nghiệt này hại. Đây là điềm báo trời muốn diệt quốc!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tiêu Ngự nhận được mật báo, khoe miệng trời lên một tia cười lạnh. Triệu Thái Phó này thật đúng là cực kỳ sùng ái cháu gái, chân trước vừa bị ủy khuất, chân sau liền lập tức trút giận cho nàng ta.

Gia tộc Trịnh quý phi, Hiền Phi cũng không cam chịu lạc hậu, chằm ngòi thổi gió.

Mấy cái gia tộc động dậy tâm tư, đối với chuyện này, ngược lại phi thường đồng tâm hiệp lực.

Chỉ là... Hồ ly tinh?

Mắt hần liếc qua tiểu yêu tinh nằm ở trên giường Quý phi kia, nhớ tới cặp mắt chớp chớp lưu lại sóng mắt óng ánh vũ mị, cảm thấy rất có hình tượng.

Buổi chiều sau khi đuổi Lan Phi đi, Tiêu Ngự liền đến Thiên Điện, trong dự liệu ăn bế môn canh!

Hắn quả thực đập cửa đi vào, không nghĩ tới nàng thờ phỉ phò căn bản không để ý tới hắn, một mực làm những gì mình cần làm, nên ăn thì ăn, nên ngủ thì ngủ.

Thẳng đến tối, nàng mới trở mình một cái từ trên nhuyễn tháp đứng lên, ôm chăn mềm đi qua giường Quý phi, lại bày ra tư thế muốn cùng hắn phân giường ngủ.

"Thế nào, nàng không muốn chân tay bị co cứng ở nhuyễn tháp sao?"

Tiêu Ngự kếm chút nữa bị hành động ngây thơ của nàng chọc cười, kéo căng mặt hỏi.

Tô Đất Kỷ càng hướng mặt chui vào trong chăn, không để ý tới hắn.

Tiêu Ngự thở dài, có chút bất đắc dĩ.

Lúc khi dễ người khác thì ngạo nghễ ngang ngược, miệng lưỡi sắc bén.

Tại sao tới lúc đối mặt với hắn lại bày ra bộ dạng ủy ủy khuất khuất này?

Mặt thám này thật đúng là biết giả bộ đáng thương.

Nhưng đồng thời, Tiêu Ngự lại cảm thấy nàng nên như vậy.

Bởi vì Tô Đất Kỷ phát huy quá ưu tú, nguyên bản các gia tộc ẩn giấu thực lực đều bị nàng câu ra, cho nên Tiêu Ngự không thể trách cứ nàng, mà ngược lại hắn phải giúp nàng giữ vững hình tượng nhân vật sủng phi.

Xem như... tốt xấu gì nàng cũng giúp hắn một đại ân, nghĩ đến về sau khả năng nàng đứng trước sự trả thù điên cuồng của các đại gia tộc, trong lòng của hắn liền toát ra một tia không đành lòng.

Tuổi vẫn còn nhỏ đã làm quân cờ của người khác, còn bị hắn lợi dụng.

Một cổ áy náy dâng lên trong nháy mắt.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 2/100 】

Thừa dịp nàng còn nhảy nhót tung bừng, liền tùy tiện theo nàng một cái.

Tiêu Ngự đi đến trước giường Quý phi, cúi người xuống, ôn tồn dỗ dành,

"Nàng thích hoa sao? Mỗi ngày trăm đề cho nội vụ phủ đưa cho nàng, mỗi ngày một loại có được hay không?"

Tô Đất Kỷ từ trong chăn lộ một chút con mắt ra nhìn hắn, vẫn không có lên tiếng.

"Còn thích gì nữa? Trăm sẽ để người đi tìm cho nàng."

Hắn thấy có hi vọng, lại giả tăng lợi thế.

Hòn dỗi đúng lúc là tình thú trong tình yêu. Nhưng nếu mà hòn nhiều quá là chắc chắn chết không kịp ngáp.

Tô Đất Kỷ rất thông thạo cái đạo lý này, cho nên cũng không giae vờ cứng đầu nữa, nhỏ giọng lầm bầm,

"Ai mà thèm những cái hoa đại kia! Khó hái muốn chết, đau cả tay!"

Nghĩ đến bàn tay nàng mềm non như đậu hũ, Tiêu Ngự vén chăn lên bắt được xem xét. Quả nhiên trong lòng bàn tay có mấy đường đỏ hằn lên màu da trắng men vô cùng chói mắt.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

"Biết đau còn hái?"

Hắn nhẹ nhàng đưa tay nàng lên thổi thổi vài ngụm, mặt mũi không che giấu được đau lòng.

A, nếu như không phải độ thiện cảm vừa mới tăng, có quý mới tin người thật tâm đau lòng vì ta!

Trong mắt hồ ly cũng phối hợp nhấp nhoáng nước mắt, rút tay về, tức giận nói:

"Vừa vặn đau chết nô gia, ngài có thể đi tìm sủng phi Lan Phi của ngài!"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Độ thiện cảm đúng kiểu âm thịnh dương suy:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158

Editor: Miêu Bàn Tử

Tại sao lại ăn đám nữa rồi?

"Không phải trầm xử lý xong sự tình của nàng ta liền lập tức đến nhìn nàng sao?"

Tiêu Ngự nhăn nạy một chút rồi nói.

Tô Đất Kỳ lại rất không hài lòng, mặt mày luôn tiu nghỉu như bánh bao chiều, bĩu môi nói,

"Buổi sáng là Hiền Phi, buổi chiều là Lan Phi. Mấy ngày trước là Trịnh quý phi, Lệ tần. Mỗi ngày đều có người bạch bạch tới tìm ngài, còn nơi nào cho nô gia nữa."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Đây còn không phải là do nàng đi trêu chọc người ta trước hay sao?

Lời này Tiêu Ngự không dám nói ra.

Thật vất vả mới dỗ tốt một chút, không thể vì một câu mà thất bại trong gang tấc nha.

Hắn ngẫm nghĩ một chút, tiếp tục trấn an,

"Ngày bình thường các nàng cũng không có tới đây, mấy ngày nay trăm cũng không có mời các nàng tới..."

Thế nhưng Tiêu Ngự không biết, mục đích của Tô Đất Kỳ chính là trên nháo dưới nháo, mặc kệ hắn nói cái gì, nàng đều có thể nháo đến cãi nhau.

Nghe xong lời này, nàng liền tức giận ngắt lời nói:

"Ý của Hoàng Thượng chính là nô gia rủ rê các nàng tới, muốn trách tội lên đầu nô gia rồi?"

Tô Đất Kỳ tức giận đến nghiêng người bật dậy,

"Xem như nô gia đã nhìn ra, cho dù các nàng đau đầu nhức óc hay là không cao hứng, cũng chính là lỗi của nô gia. Hoàng Thượng muốn đến hưng sư vấn tội ta có phải không!"

"Trẫm không có ý này..."

"Ý của ngài chính là như thế!"

Nàng như núi lửa bạo phát, uốn éo người hăng hái đánh hắn,

"Còn không phải là bởi vì ngài nạp nhiều phi tử đến như vậy, ta đi đến đâu đều bị người khác nhìn đến khó chịu. Ngài có biết ta bị khi dễ sau lưng

không?"

Tô Đất Kỷ càng nói càng uy khuất, tròng mắt liếc hắt một cái, nghẹn ngào không thôi,

"Kết quả, ngài, ngài không chỉ không giúp ta, còn muốn đến mắng ta!"

Tức giận lên một cái liền không xưng "Nô gia" mà xưng thẳng thành "Ta".

Tiêu Ngự cảm thấy mình rất vô tội, hắt mắng qua nàng bao giờ?

Nhưng thấy nước mắt óng ánh của nàng như châu ngọc từ từ rơi xuống, đáng về làm cho người ta cực kỳ đau lòng, chỉ có thể yên lặng thờ dài, xoay chuyển miệng,

"Tốt tốt tốt, là trẫm không đúng, là trẫm không có điều tra kỹ mà hiểu lầm nàng."

Đánh cũng không nổi tâm đánh, mắng lại càng không dám, hắt có thể làm sao đây, hắt cũng rất tuyệt vọng a.

Chỉ có thể an ủi bản thân rằng vật nhỏ là mình sủng, do mình sủng.

Nghe hắt nói như vậy, lúc này sắc mặt Tô Đất Kỷ mới tốt một chút, thút thít ít dần.

"Là trẫm sai rồi, nàng đừng tức giận nữa, có được hay không?"

Tiêu Ngự không ngừng cố gắng.

Tô Đất Kỷ cũng không phải muốn cùng tranh luận với hắt ai đúng ai sai, nàng chỉ đang thăm dò độ khoan dung mà hắt dành cho mình bây giờ ở đâu thôi.

Làm một đế vương mà nói, đem tư thái của mình hạ xuống thấp như vậy rất không dễ dàng, nàng biểu thị cực kỳ hài lòng.

Tô Đất Kỷ lại bắt đầu không nhìn hắt mà giả vờ nhìn trái nhìn phải rồi thốt ra,

"Qua ba ngày nữa là đến sinh thần của nô gia."

Giọng điệu nghèn nghẹn chưa lẽ lại làm cho Tiêu Ngự bưng tỉnh đại ngộ.

Khó trách lần này nàng phá lệ sinh khí, còn kéo theo hắt vào trong, hoá ra là bởi vì chính mình chuẩn bị lễ vật kỷ càng cho sinh thần của Lan Phi nương nương, lại không bày tỏ cho nàng cái gì.

Đưa tay gõ nhẹ trên cái trán trơn bóng của nàng, Tiêu Ngự thật sự dở khóc dở cười.

"Có người nào mà sinh thần của mình lại tự đòi hỏi lễ vật không? Thật không có chút thận trọng nào."

Lời mới vừa thốt ra khỏi miệng, hắt liền cảm thấy mình nói một câu nói nhảm.

Tiểu yêu tinh này nếu mà biết hai chữ thận trọng viết như thế nào, thì vẫn là nàng sao?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Quả nhiên, Tô Đất Kỷ hừ một tiếng, thân thể nhỏ nhắn nghiêng qua, nằm xuống đưa lưng về phía hắt,

"Vậy nô gia không nói muốn lễ vật gì, chính ngài tự chuẩn bị đi!"

Tiêu Ngự:...

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Cảm giác tự hố mình rất..... Ủm:))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159

Editor: Miêu Bàn Tử

Bởi vì Tô Đất Ký chưa nguôi cơn tức, đêm nay khẳng định hai người không có cách nào hoàn thành hài hòa sinh mệnh.

Cho nên hai người phi thường ăn ý mỗi người ngủ một bên.

Nhìn thân ảnh nhỏ bé cuốn đi tất cả chấn mền co lại ở bên trong, Tiêu Ngự liền thở dài.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MiêuBanTu

Thở dài một hơi như vậy, cũng không biết là thất vọng nên thở dài, hay là... Cảm thấy trên người có chút lạnh...

Nhưng rất nhanh hắn không có tâm tư để ý tới chuyện này, mà bắt đầu phát sầu đến từng cọng lông chân, hắn nên tặng cho nàng lễ vật gì nha!

Hoa khẳng định là không được, bởi vì ngại chuyện của Lan Phi. Nếu như tặng hoa cho nàng lại khiến nàng tức giận hơn nữa.

Đồ trang sức?

Vẫn là y phục tơ lụa?

Tiêu Ngự lắc đầu, không chỉ có tục, mà những ngày qua hắn ban thưởng cho nàng quá nhiều, tính ra không quá đặc biệt, đến lúc đó nàng lại sinh khí.

Vậy nên đưa cái gì đây?

Ngay cả thứ nàng thích mà hắn cũng không biết.

Tiêu Ngự sâu não, lại thở dài yếu ớt.

Hắn nằm trơ trọi ở bên kia than ngắn thở dài, thì ở bên này Tô Đất Ký cùng hệ thống trò chuyện muốn bóc lừa.

【 Sinh thần của nguyên chủ rõ ràng là ở mùa đông, tới miệng nguoi liền biến thành ba ngày nữa rồi? Nếu như bị phát hiện thì làm sao? 】

Hệ thống không rõ tại sao nàng lại nói dối.

Đương nhiên nàng biết rõ nhưng còn cố phạm phải, là bởi vì nàng muốn mượn đề tài sinh nhật này để nói chuyện của mình.

"Ta cũng không có tính kiên nhẫn đợi đến mùa đông",

Tô Đất Ký ước gì mấy ngày liền hoàn thành một cái nhiệm vụ, để hoàn thành mục tiêu thật sớm,

"Lại nói, cổ thân thể này ở đâu ra cũng không ai biết. Đám phi tần cũng đâu có ai rảnh mà đi quan tâm sinh thần vũ cơ là lúc nào chứ?"

Nếu như có người vạch trần, nàng cũng có biện pháp chặn trở về.

Đối mặt với tức chủ mạnh mẽ như vậy, hệ thống còn có thể nói cái gì?

Nằm xuống xem kịch.

Thuận tiện hô 666 thôi!

*

Thời gian trôi qua, rất nhanh liền đến "Sinh thần" của Tô Đất Ký. Tiêu Ngự đã sớm thông báo cho người an bài yến hội, tiết mục, hùng hùng hổ hổ, giống trông khua chiêng, cho nàng đủ mặt mũi.

Thậm chí... Còn đặc biệt an bài chỗ ngồi của nàng kế bên hắn.

Ngay cả Trịnh quý phi đều chỉ có thể ngồi ở phía dưới. Sự sùng ái này thật sự là phần độc nhất!

Trong lòng đám phi tần âm thầm kinh ngạc, chẳng lẽ những cái lời đồn kia là thật, vũ cơ này thật sự là hồ ly tinh đến mê hoặc Hoàng Thượng, khiến hắn muốn phong nàng làm Hoàng hậu?

Trịnh Quý phi cùng Lan Phi ngồi phía dưới, sắc mặt hai người có thể nói là âm trầm đến chảy nước.

Càng biệt khuất hơn chính là có Tiêu Ngự ở bên cạnh, các nàng phải bày ra vẻ mặt vui vẻ, trung gương mặt tươi cười tặng lễ vật rồi chúc phúc cho Tô Đất.

Diễn đạt sinh động cái gì gọi là, trên mặt cười hi hi, trong lòng MMP.

Cho dù các nàng đã nhanh phiên muộn đến nội thương, Tô Đất Kỳ còn cảm thấy chưa đủ ghiền.

Từ trước đến nay nàng không biết bốn chữ "Tự có chừng mực" viết như thế nào, trong từ điển của nàng chỉ có năm chữ "Đánh chó roi xuống nước".

"Hoàng Thượng ~ thần thiếp muốn ăn tôm viên ~ "

Tiêu Ngự đang bưng một ly rượu kê đến bên miệng, nghe được giọng nói ngọt đến phát dính, kém chút nữa quăng cả ly.

Hắn quay đầu lại xem xét, thấy Tô Đất Kỳ nhướng mày nhìn hắn, tư thế kia giống là nói người có gấp cho ta hay không, không gấp ta liền lật bàn nha!

Không cần nghĩ, nàng thật sự có thể làm ra chuyện này.

Tiêu Ngự nhanh nhẹn đặt ly rượu xuống, không chút do dự cầm lấy đĩa gấp cho nàng một viên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nhưng Tiêu Ngự không nghĩ tới, hắn vừa muốn đem tôm viên đặt vào trong chén của nàng, liền thấy nàng mở cái miệng anh đào nhỏ nhắn hướng về phía hắn.

Ngụ ý này là...

Muốn hắn tự tay dứt cho nàng?!

Ngay trước hiện trường tất cả phi tần?!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Kịch trường nhâm của editor:v ~*

• *Tô ái phi: Hoàng Thượng~ thần thiếp muốn ăn tôm viên~*

• *Cầu hoàng đế: Tự đến gấp đi!*

• *Tô ái phi:.....*

(͡° ͜° ͡°) ͡° ——— (͡° ͜° ͡°) ͡° ≡ ——— ͡°

(Nhớ kịch trường của tác giả quá!))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160

Editor: Miêu Bàn Tử

Tiêu Ngự có thể cảm giác được vô số ánh mắt nóng bỏng dính vào trên người hắn lúc này, tất cả đều muốn xem phản ứng của hắn thế nào.

Lần này, là sủng, hay là không sủng đây?

Tô Đất Kỳ lại không cho hắn cơ hội quẹo quẹo chọn lựa.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Dù sao cứ mở miệng như vậy rất mệt mồm nha.

Nàng nhào thân thể lên phía trước, chủ động đưa người, trực tiếp ngậm tằm viên ngậm vào trong miệng, hạnh phúc nhai nhai.

Cuối cùng vẫn không quên nũng nịu cười với hắn,

"Hoàng Thượng đối với thần thiếp thật tốt ~ "

Hệ thống thể, hắn nghe thấy âm thanh tan nát con tim của mỗi phi tần, ào ào ào cực kỳ thể thảm.

Chưa có ai có thể nhận được sự quan tâm lẫn đãi ngộ ôn nhu của Hoàng Thượng như vậy.

Trong lòng của mỗi người không hận mà cùng hiện lên một câu nói để các nàng vạn phần hoảng sợ.

Hậu cung này thật sự sắp thay người lãnh đạo rồi!

Nhìn một màn như vậy, trừ Tô Đất Kỷ ra, còn người nào có tâm trạng ăn với ăn nữa?

Thật vất vả chịu đựng đến khi yến hội kết thúc, tất cả đều vội vàng cáo lui.

Các nàng cũng không có ngọc đến mức đi tranh giành tình cảm với Tô Đất Kỷ vào hôm nay.

Ngày bình thường đều không tranh nổi, hôm nay là sinh thần của nàng, Hoàng Thượng làm sao có thể lạnh nhạt nàng?

Tiếp tục lưu lại nơi này cũng chỉ nhận lại càng nhiều khó chịu trong lòng mà thôi, không bằng nhắm mắt làm ngơ mà hồi cung.

Đội đến người đầu đi hết sạch, Tiêu Ngự rất bất đắc dĩ gõ nhẹ lên cái trán nhăn nhó của nàng,

"Thật sự không khiến người ta bết lo!"

Không phải Tiêu Ngự sợ chọc giận những phi tần khác thì sau này gia tộc ở phía sau sẽ gây bất lợi với mình, mà hắn lo lắng Tô Đất Kỷ sẽ xảy ra chuyện.

Chỉ qua mấy ngày ngắn ngủi, ám vệ trình lên đầy đủ mật báo cũng đã khiến hắn xúc mục kinh tâm*.

*Xúc mục kinh tâm: nhìn thấy mà đau lòng, nhìn thấy mà phát hoảng...

Bọn họ vì nàng chặn lại hai lần công kích của sát thủ thân thủ cao cường, năm lần đồ ăn bị đầu độc, cùng mười tám lần đi ngang qua hành lang bị chậu hoa rơi trúng, đi qua cầu tự dừng bị gãy, vân vân mây mây.

Có trời mới biết sau đêm nay sẽ có bao nhiêu người càng thêm điên cuồng, càng giờ thù đoạn tàn nhẫn với nàng.

Nghĩ tới đây, Tiêu Ngự cảm thấy có chỗ nào đó không đúng lắm. Tại sao hắn lại hao tổn tâm tư để bảo vệ một cái mặt thám đến ám sát mình vậy!?!

(Miêu: pi sà u mê quên cmm lối về:v)

"Hoàng Thượng ~"

Tô Đất Kỷ thấy hắn quả trách mình xong liền ngăn người như cũ, nhin không được kêu hắn một tiếng.

Tiêu Ngự lấy lại tinh thần liền đối mặt với lòng bàn tay trắng muốt đang mở ra của nàng,

"Lễ vật sinh thần của nô gia đâu?"

Trong đôi mắt to tròn tràn đầy chờ mong, khiến cho người ta không đành lòng từ chối.

Hắn không có trả lời ngay, mà mỉm cười, duỗi tay nắm lấy bàn tay mềm mại không xương của nàng, kéo nàng lên,

"Tới."

Tiêu Ngự vẫy tay để đám cung nữ lẫn thái giám hầu hạ lui ra, tự mình dẫn nàng đi ra ngoài.

Hắn đi rất nhanh, Tô Đất Kỷ cơ hồ phải chạy theo mới có thể đuổi kịp hắn.

Sau lưng không có một đoàn tùy tùng, hai người đều cảm thấy dễ dàng không ít, không cần bày ra tư thái quý tộc. Trong màn đêm, hai người giống như vụng trộm tháo xuống danh hiệu Hoàng Thượng cùng Quý tần, đem mình làm một người bình thường, cực kỳ tự do tự tại.

Bước chân hai người lướt qua lầu các đình đài, một đường đi về phía Tây, cơ hồ càng đi càng vắng vẻ. Nếu không phải biết hắn là nam chính chính trực,

Đỏ cam vàng lục lam chàm tím, pháo hoa chóng tàn nhưng lại xinh đẹp đến kinh tâm động phách, khiến cho Tô Đất Kỷ nhìn nó đến không chớp mắt.

Mà Tiêu Ngự lại nhìn chăm chăm nàng, một chút đều không có nhìn pháo hoa trên trời kia.

Trong con ngươi trong suốt của nàng phản chiếu ra ánh hào quang, càng chói mắt hơn so với pháo hoa. Hành động nhảy cẫng lên vì vui sướng cứ như cánh hoa phiêu dạt theo gió đêm rơi xuống, rực rỡ khiến người ta ngất ngây.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 7/100 】

Từng chùm pháo hoa loé sáng rồi chợt tắt như thế, giống như là phủ thêm cho nàng một tầng Nghê Thường vũ y nhiều màu, giống như Tinh Hoả Ngân Hà rực rỡ xuất hiện rồi nhẹ nhàng lướt đi.

Lòng Tiêu Ngự xiết lại, tranh thủ nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn của nàng.

Tô Đất Kỷ nghe được âm thanh độ thiện cảm vang lên, nụ cười vui sướng trên mặt lúc này mới càng chân thật thêm mấy phần.

Bản nương nương sống hơn ba nghìn năm, có thể nói là nhìn pháo hoa từ lúc được sáng tạo ra làm sao đến lúc phổ biến như thế nào, còn có cái dạng hoa lệ tinh xảo gì chưa xem qua?

Có chút xiu trò vặt vãnh này mà nghĩ rằng đã động được ta?

A, thật ngây thơ.

Nhưng mà nể mặt ngươi một chút, sợ ngươi nghĩ quẩn, tự kỷ chui vô góc phòng chơi với kiến nên ta mới giả vờ cái dáng vẻ vui mừng đến không kìm được thôi.

Vì một mình nàng mà bày ra một màn pháo hoa như thế, qua một hồi lâu, Tô Đất Kỷ tựa như mới tỉnh hồn lại từ trong mộng ảo mỹ lệ kia.

Trong mắt nàng lóe ra lấp ta lấp tảm ánh sáng long lanh, cảm động sắp khóc,

"Hoàng, Hoàng Thượng..."

Hai chữ vừa thốt ra liền nghẹn ở yết hầu, Tô Đất Kỷ tựa như vui vẻ cũng không biết thể hiện như thế nào cho đúng, chân tay luống cuống trực tiếp đâm sầm vào trong ngực Tiêu Ngự.

"Tạ ơn Hoàng Thượng, nô gia, nô gia rất thích."

Nàng đem đầu chôn ở lồng ngực kiên cố kia, thanh âm rầu rĩ, lại rung động đến trong lòng Tiêu Ngự.

Dừng một chút, Tô Đất Kỷ lại sốt ruột sửa lại lời nói:

"Không đúng, là vô cùng thích! Thích đến không thể thích hơn!"

Cái trò kinh hi này, nếu có người chuẩn bị cho ngươi, trong lòng của hấn nhất định sẽ có một dãy giá trị chờ mong tồn tại, chờ mong ngươi sẽ thích phần ngạc nhiên này.

Ngươi biểu hiện vui vẻ, hấn sẽ rất cao hứng, bởi vì hấn có được sự đồng tình từ ngươi.

Nhưng nếu như ngươi không hài lòng, thì đối với hấn sẽ là đã kích gấp đôi. Bản thân hao tâm tốn trí phí sức chuẩn bị lễ vật, lại không thể lấy lòng ngươi, vậy toàn bộ vật và liên uống phí, không những vậy còn tàn nhẫn đem toàn bộ chờ mong của hấn phá hủy.

Mà quá trình chuẩn bị kinh hi tốn càng nhiều tâm tư thì giá trị chờ mong càng cao.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Cho nên Tô Đất Kỷ - vô cùng thấu hiểu lòng người - không che giấu tâm tình vui đến phát khóc của chính mình, khiến cho Tiêu Ngự cảm giác đạt được thành tựu to lớn.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 12/100 】

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Nhá hàng trước 1 chương do trời mưa:))))

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 162

Editor: Miêu Bàn Từ

Tô Đất Kỷ cùng Tiêu Ngự ôm nhau thật lâu dưới bầu trời sao, bầu không khí vô cùng ấm áp.

Đột nhiên, nàng tránh khỏi lồng ngực ấm áp kia, ngẩng đầu khẩn trương hỏi hắn:

"Có phải lần sinh thần nào của mỗi phi tần ngài cũng thả pháo hoa cho các nàng nhìn không?"

Tiêu Ngự lập tức dở khóc dở cười, thật là một vật nhỏ thích ăn dấm, không có lương tâm!

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Pháo hoa đâu phải là com ăn mỗi ngày, nói thả là thả đâu?

Hắn tốn tâm tư để kiểm tra lễ vật như thế, lại bị hiểu lầm rằng đó chỉ là đồ chơi người ta không thèm.

Trả lời nàng lại là một cái lắc đầu nhẹ nhàng,

"Trong cung này chỉ duy nhất một mình nàng có, lúc trước không có, về sau cũng sẽ không cho người bên ngoài, được không?"

Tiêu Ngự cũng không phát giác được trong giọng nói của mình đều là cung chiêu.

Lúc này Tô Đất Kỷ mới cao hứng trở lại, mặt mày hớn hở lại lần nữa ôm tay của hắn lắc lắc, đặc ý giống như là tiểu hồ ly trộm được thịt.

Không biết có phải là đêm nay màn đêm quá mức dịu dàng hay không, Tiêu Ngự cảm thấy mặt thám trước mặt này phá lệ thuận mắt đáng yêu.

Đột nhiên...

Muốn thị tẩm!

Hắn mất tự nhiên liếm liếm môi mỏng, liền đem người trở về cung.

Nếu như nhân sinh lần đầu tiên thể nghiệm trên giường tre, là cùng tiểu yêu tinh này cùng một chỗ, hình như... Cũng có chút đáng để mong chờ.

Đã-sớm-nhìn-thấu-nam-nhân Tô Đất Kỷ đương nhiên phát hiện ánh mắt của hắn biến hóa, bước chân của hắn phá lệ gấp gáp, so với lúc nhìn pháo hoa còn đỏ hơn khi đất đỏ gấp mấy lần.

Đáy lòng nàng âm thầm buồn cười, cố ý thả chậm bước chân, không nghĩ tới Tiêu Ngự một tay bế nàng lên, bước chân ào ào như một trận gió về tới Căn Nguyên điện.

"Ai nha ~ Hoàng Thượng~ ngài thật xấu~ hù chết nô gia~"

Tô Đất Kỷ vỗ bộ ngực của mình, giọng dịu dàng oán giận nói.

Đôi bàn tay trắng trẻo đặt lên đôi gò bồng béo mềm non đang run run, trêu chọc Tiêu Ngự càng thêm miệng đắng lưỡi khô.

"An trí đi."

Trong giọng nói của hắn giống như là đè nén cái gì đó.

Tô Đất Kỷ giả vờ như cái gì đều không hiểu, bộ dáng nhu nhu thuận thuận cởi áo cho hắn.

Trong lúc vung tay nhấc chân đều là tự nhiên, không có những động tác câu người dẫn địch kia, ngược lại để Tiêu Ngự nhìn càng thêm ngứa ngáy.

Tay ngọc của nàng như có như không lướt qua các vị trí trên cơ thể hắn, rõ ràng là nghiêm túc phục thị, không mang theo dẫn dụ, nhưng hắn lại cảm thấy trong người nóng rực thêm lợi hại.

"A..."

Đúng lúc này, Tô Đất Kỷ đột nhiên đưa tay thò vào áo trong, hơi lạnh từ ngón tay chạm đến sóng nhiệt cuộn cuộn của cơ bắp, hắn không nhịn được hít

vào một ngum khí lạnh, cũng không nhìn được nữa liền đưa tay tóm lấy tay của nàng, đi về phía giường ngọc.

Kéo một phát, lại không kéo trúng người.

Tiêu Ngự kỳ quái quay đầu lại, liền gặp Tô Đất Kỳ đang cúi đầu nghiên cứu thứ gì đó trong tay, ánh mắt cũng không có quan tâm thân thể hắn một chút.

Trong lòng của hắn rất không thoải mái tiến tới, còn chưa kịp nhìn, tiểu yêu tinh kia liền vung cái vật đó đến trước mặt hắn, ba ba nói:

"Đây là đồ vật ái phi nào đưa cho ngài? Lại quý đến mức đeo khur khur ở trên người!"

Tiêu Ngự tập trung nhìn vào ngọc điêu khắc nho nhỏ trắng men đang loé chút ánh sáng trong lòng bàn tay của Tô Đất Kỳ, nhìn qua chính là đồ vật của nữ nhân.

Mắt thấy nàng tức giận vung tay liền muốn đập đồ xuống đất, ánh mắt hắn đột nhiên trừng lớn, tranh thủ thời gian mở miệng ngăn lại,

"Đây là tặng cho nàng! Là lễ vật!"

Tô Đất Kỳ ngừng động tác trong tay lại, nghi ngờ nhìn hắn một cái, nửa tin nửa không tin,

"Lễ vật sinh thần của nô gia không phải là pháo hoa sao?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trên mặt Tiêu Ngự có chút xấu hổ, vừa rồi bị vị đại long ở dưới điều khiển tâm trí, trong lúc chốc quên mất còn cái lễ vật này.

Nguyên nhân mất mặt như thế, đương nhiên hắn sẽ không nói ra, chỉ cố giả bộ trấn định đáp,

"Ai quy định lễ vật chỉ có thể có một kiện? Đây chính là tự tay trẫm..."

Chữ "chọn" còn chưa kịp nói ra, Tô Đất Kỳ liền vượt lên mặt hắn, mừng như điên nói tiếp:

"Là tự tay Hoàng Thượng khắc cho nô gia?"

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- Là tự tay trẫm chọn ái phi à T^T (trẫm khổ lắm mà trẫm hồng nói được nên nời - nội tâm pi sà said)

:))))))

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163

Editor: Miêu Bàn Từ

Hệ thống nghe xong cảm thấy say say.

Nam chính là Hoàng đế, cũng không phải thầy khắc ngọc!

Ngay cả hắn cũng nhìn ra được, chạm trở đẹp như vậy khẳng định không phải nam chính làm được, mà con hồ ly tinh giả hoạt kia lại không nhìn ra sao?

Tô Đất Kỳ chính là cố ý.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Bị nàng đoạt lời nói như thế, Tiêu Ngự vốn là muốn nói thêm liền nghẹn chết trong cổ họng.

Trước mặt hắn là đôi mắt trong suốt chớp chớp, hai con ngươi lại tròn xoe, trong đáy mắt lại loé ra vài tia thụ sủng nhược kinh, nước mắt cảm động chực

trào quanh hốc mắt của tiểu yêu tinh.

Dưới tình huống như vậy, hắn có thể nói không phải sao?

Nhấn tâm làm cho nàng thất vọng sao?

Tô Đất Kỷ hoàn toàn trực tiếp cắt đứt đường lui của hắn.

"Ân",

Tiêu Ngự trái lương tâm nhận phần công này về mình,

"Thích không?"

Nước mắt của Tô Đất Kỷ rơi rào rào xuống, khóc đến nỗi không nên lời, chỉ có thể mãnh liệt gạt đầu biểu đạt tâm tình vui sướng của mình.

Tâm của Tiêu Ngự lập tức mềm nhũn.

"Nàng ngốc hay sao, khóc cái gì."

Một tay nàng kéo vào trong ngực, tay còn lại vỗ vỗ lưng trấn an.

Hành động này lại làm cho trong ngực tiểu yêu tinh khóc càng hăng hơn.

Tiêu Ngự liền thở dài một hơi, thần sắc trên mặt vô cùng phức tạp.

Hắn đương nhiên biết Tô Đất Kỷ khóc vì cái gì.

Không có gì hơn là sáu phần cảm động, tăng thêm bốn phần áy náy.

Một người mà mình dùng trăm phương ngàn kế muốn giết chết, lại đối xử tốt với mình như vậy, vậy mình có nên giết hắn hay không? Còn ra tay giết được hắn không?

Không giết thì phản bội người sau lưng, giết thì sẽ khiến lương tâm nàng rơi vào trong nỗi day dứt.

Loại cảm xúc đối lập xung đột lại mâu thuẫn này xé rách nàng, làm cho nàng không biết làm thế nào.

Lúc này Tô Đất Kỷ như một đứa bé yếu ớt, dựa vào trong ngực của Tiêu Ngự mà khóc ngất, tiếng khóc bất lực kia làm trên mặt hắn toát ra mấy phần xấu hổ.

Tại sao trong lòng hắn lại có cảm giác giãy giụa vậy?

Biết rất rõ ràng nàng là mật thám, lại muốn tương kế tựu kế lợi dụng nàng, liền sùng ái nửa thật nửa giả, cũng là vì làm cho nàng cùng sau lưng nàng người tiêu trừ cảnh giác, rơi vào bẫy rập của hắn thôi.

Thủ đoạn hèn hạ như thế, nàng lại cảm động như vậy.

Thật là một đứa ngốc.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 17/ 100 】

Cảm giác áy náy to lớn khiến Tiêu Ngự đau lòng cho Tô Đất Kỷ càng thêm nhiều hơn mấy phần.

Tô Đất Kỷ khóc trọn vẹn khóc mười lăm phút đồng hồ, còn chưa có dấu hiệu muốn yên tĩnh, giọng nói đều đã khàn khàn, làm Tiêu Ngự vừa thương vừa lo.

Thân thể của nàng kiêu nộ như vậy, còn tiếp tục khóc nữa sẽ không tốt.

Hắn muốn tranh thủ thời gian thay đổi lực chú ý của nàng, mà hắn chưa bao giờ làm qua chuyện như vậy, dưới tình thế cấp bách chỉ có thể vụng về dọa nàng.

"Nàng lại khóc nữa, trăm sẽ cho rằng nàng không cần lễ vật này nữa, vậy thì trăm đập nó đi!"

Lại làm bộ muốn đoạt đi ngọc trong tay nàng.

Tô Đất Kỷ vội vàng đẩy hắn ra, trừng hắn,

"Không, không được!"

Con mắt của nàng cùng chớp mũi khóc đến đỏ phừng phừng, giọng mũi dày đặc, còn nấc lên vài cái, nếu không phải Tiêu Ngự đang cực kỳ đau lòng, có khả năng sẽ bị bộ dáng này của nàng chọc cười.

"Có còn khóc hay không?"

Hắn nhú mày.

Tô Đất Kỷ thấp đầu, hít hít cái mũi.

"Hừ."

Tô Đất Kỷ bình phục tâm tình trong chốc lát, ngọc vẫn luôn trong tay tản ra nhiệt độ ấm áp khiến người ta thoải mái.

"Cái này, là noãn ngọc?"

Nàng hơi có chút ngạc nhiên mở lòng bàn tay ra.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Một con động vật ngây thơ thoải mái mà híp mắt cuộn thành một đoàn liên hiện ra trước mắt.

Tô Đất Kỷ sững sốt một chút, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc thật tâm thật ý.

Thứ này lại là một con...

Tiểu Hồ Ly!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Có biến:))))))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164

Editor: Miêu Bàn Tử

Nhìn Tiểu hồ ly tròn vo trên tay, trong đầu Tô Đất Kỷ đột nhiên nảy ra một cái nghi vấn, tự nhiên có loại cảm giác không ổn sinh ra.

"Mimi?"

Nàng cau mày kêu hệ thống.

"Chuyện gì đang xảy ra vậy?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mèo con trừng đôi mắt bảo thạch tròn vo màu xanh biển của mình, cẩn thận tra xét tình huống của vị diện một phen, sau đó lại gãi gãi lông trên đầu,

【 Không có gì bất thường nha? Có thể là... Trùng hợp? 】

Nhưng động vật đáng yêu có hàng ngàn con, bình thường khi tặng đồ cho nữ hài tử đều là thỏ con, hươu con, hay heo con vừa dễ thương lại ngoan ngoãn. Còn hồ ly trong ấn tượng của mọi người xưa nay lại không có cái gì tốt, tại sao hắn lại đưa cho nàng cái này?

Thật sự sẽ trùng hợp như vậy sao?

Tô Đất Kỷ vốn luôn luôn trầm ổn, không biết vì cái gì mà trong lòng dâng lên một tia bối rối.

Tựa như linh hồn giấu ở trong thân thể vũ cơ Lý Phiến Phiến bị người ta phát hiện ra.

Tiêu Ngự không có để lỡ một chút kinh ngạc thoáng qua trong mắt Tô Đất Kỳ. Khi vào trong khổ phòng, không biết vì cái gì mà trong phòng nhiều bảo bối quý giá, muôn màu rực rỡ như vậy hần đều không nhìn vừa mắt cái nào, chỉ có duy nhất lúc hần nhìn thấy noãn ngọc nhỏ nhắn này, trong lòng lại có âm thanh nói cho hần biết chính là nó!

Chẳng lẽ hần cũng bị những lời đồn hồ ly tinh tàn sát bên ngoài ảnh hưởng tới tinh thần?

Tiêu Ngự sợ Tô Đất Kỳ cho là hần mượn noãn ngọc hồ ly ngấm trào phúng nàng, ngay lập tức giải thích:

"Chẳng qua là trẫm cảm thấy nó rất đáng yêu, tay của nàng lại dễ bị lạnh, liền..."

Lời còn chưa nói hết, ngay lập tức bị tan biến trên môi Tô Đất Kỳ.

Bên trong đôi mắt nàng là vàng sáng chuyển động như tinh cầu, bắn ra rực rỡ hân hoan.

Tiêu Ngự liền đặt tâm xuống, chuyên chú vui đầu vào trong nụ hôn này.

Nụ hôn này, bên trong triền miên ngọt ngào mang theo mấy phần nước mắt cay đắng, cảm giác giống như nàng đem tất cả cảm động cùng tâm tình vui sướng truyền qua cánh môi mềm mại cánh môi của hần, nhiệt tình chủ động lại bao hàm lấy chân tình.

Tiêu Ngự vừa rồi bị một màn khóc đến hoa rơi nước chảy của nàng dập xuống, ngay lập tức tro tàn lại cháy lên!

Ngay tại hai người hôn đến hưng hực khí thế, bất phân thắng bại, toàn bộ phụ tùng đều lên đến nhiệt độ cao nhất, Tô Đất Kỳ lại duỗi tay nhỏ ra, mềm nhũn đầy hần,

"Hoàng Thượng ~ nô gia đi tắm rửa thay quần áo trước."

Ánh mắt ngậm kiêu lại mang chút xấu hổ khiến Tiêu Ngự không cách nào cự tuyệt được, đành phải buông lỏng tay, tiểu yêu tinh đã nguỷ mộng bỏ chạy vào bên trong.

Nghĩ đến cách một bức rèm chính là thân thể hương hoa nhuỷ ngọc lại mềm nhũn như dương chi bạch ngọc kia đang thay y phục, hần cảm thấy ngồi cũng ngồi không yên, lập tức gọi người tới cấp tốc lau người cho hần.

Cũng không thể để cho nàng nghĩ thấy một thân mồ hôi bản được!

Như vậy quá mất hứng.

Người phục thị cho hần động tác rất nhanh, đợi đến khi Tiêu Ngự làm xong toàn bộ, Tô Đất Kỳ ở bên trong vẫn chưa có ra, thậm chí không nghe thấy động tĩnh.

Hần có chút bận tâm, đưa tay muốn gọi người vào xem, nhưng vừa nghĩ tới cảnh sắc tốt đẹp như vậy mà để người khác nhìn, dựa vào cái gì chứ!

Thế là Tiêu Ngự liền khó chịu vung tay trái phải cho người lui xuống, tự mình đi vào.

Dù sao nàng lập tức sẽ trở thành người của mình, nhìn sớm một chút cũng xem như là phúc lợi hưởng thụ.

Tiêu Ngự một bên bị mình nói đến tự phục mình, một bên rón rén đến gian phòng, khó nén hưng phấn kích động xóc cái khe nhỏ trên rèm lên.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Trái tim đang cuồng loạn nhảy đột nhiên liền đông cứng trong chớp mắt.

Cả người hần y như bị tạt một chậu nước lạnh, cứ đứng như tượng ở đó.

Bên trong là tiểu yêu tinh mặc quần áo đã hoàn chỉnh đưa lưng về phía hần, cái này thì không sao.

Để Tiêu Ngự lạnh run từ đầu tới chân chính là, trong tay của nàng lúc này... đang cầm một thanh chủy thủ sắc bén!

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Kịch trường nhảm của editor:))))*

+ *Tô hồ ly: (⇧ ▽ ⇧) *ngồi ở trong rút dao ra mài xèn xẹt**

+ Pi sà: 十十十十 (_ 十十十十 *vô tình nhìn thấy* *cảm giác lạnh trảng lan toả~* Ái phi..... antue~ o(〒_〒)o

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165

Editor: Miêu Bàn Tử

Tô Đất Kỳ cúi đầu không nhúc nhích, cứ nhìn chăm chú chủy thủ giống như là đang suy tư cái gì.

Lưỡi dao được mài đến cực mỏng, tản ra ánh sáng rét lạnh, cho dù Tiêu Ngự không nhìn thấy mặt của nàng, cũng có thể tưởng tượng đến chủy thủ này phản xạ trên hai gò má bạc tình bạc nghĩa của nàng như thế nào.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Hắn cứ nhìn chăm chăm bóng lưng của nàng, cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Tiêu Ngự muốn nhìn một chút, đến cuối cùng nàng muốn làm gì!

Tô Đất Kỳ không có để hắn đợi quá lâu, nàng nhìn chủy thủ thật sâu rồi thở dài, liền đem nó cắm lại vào trong vỏ dao, vung sa y lên, giấu ở chỗ sau lưng.

Chỗ giấu vừa vặn bị Tiêu Ngự nhìn thấy toàn bộ!

Con người đen như mực của hắn bỗng nhiên co rút lại, tâm vốn như một viên lửa nóng hổi trong nháy mắt chìm đến đáy cốc.

Nàng, rốt cục kìm nén không được, muốn xuống tay với hắn rồi?

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -10 điểm, tiến độ trước mắt 7/100 】

Thanh tiến độ vang lên âm thanh một cái, làm hệ thống muốn tắc nghẽn cơ tim,

【 Toang! Một đêm làm không công! 】

Tô Đất Kỳ lại mất điếc tai ngo, thậm chí hơi nhếch khóe môi lên một chút, lúc này mới quay người đi ra ngoài.

Tiêu Ngự đã sớm rời đi, ngồi ở trên giường làm bộ xem sách, vừa thấy nàng ra, trong mắt liền tràn đầy ôn nhu, mở rộng vòng tay về phía nàng.

Hắn đã chủ động như thế, Tô Đất Kỳ cũng không làm bộ làm tịch, nàng như yến non bay về rừng, chạy tới nhào vào trong vòng tay của hắn.

Thân thể nhỏ nhắn xinh xắn hiện ra như đoá hoa tươi mát hương khí, vẫn còn lưu lại hơi nước chưa tiêu tán đi, bên trong còn mang theo hương vị ngọt ngào trực tiếp trườn vào trong mũi hắn, khiến cho cả người thoải mái dễ chịu.

Nhưng lực chú ý của Tiêu Ngự sau lưng nàng lại không cách nào dời đi được.

Cho dù nàng đem chủy thủ giấu rất kỹ, nhưng sa y quá mỏng, bên trong có dị vật gì vẫn sẽ lộ lên.

Trong ánh mắt của hắn lướt qua một tia lạnh lẽo, liền đưa tay sờ lên.

Thân thể của Tô Đất Kỳ bỗng nhiên cứng đờ, cơ hồ là phản xạ có điều kiện đè chặt bàn tay của hắn.

Thấy mắt hắn đầy nghi hoặc mà nhìn mình, lúc này thần sắc của nàng có chút kinh hoàng, vội vàng cười duyên rũ nói:

"Hoàng Thượng ~ ngài thật xấu~ ngứa chết nô gia~"

Vừa nói xong, nàng liền ra sức đem tay của hắn đẩy ra xa, sau đó có chút nóng nảy đẩy ngã hắn xuống giường, cực lực che dấu dị thường của mình.

Bộ dáng phong trần này, cùng vừa đáng yêu mới nãy của nàng, tưởng chừng như là hai người khác.

Cho nên, sau khi nàng đã thống khổ giãy dụa, lại đưa ra lựa chọn của mình, là muốn giết chết hắn rồi?

Mà lại là thời điểm hán nguyên ý thị tắm cùng một nữ tử đầu tiên?

Băng sương trong ánh mắt của Tiêu Ngự càng ngày càng ngưng kết thành một mảnh.

Nàng muốn tại thời điểm hán không có chút phòng bị nào ra tay ám sát để đề cao xác suất thành công, hay là nói, nàng đang thương hại hán, thời điểm hán đạt tới vui sướng cực hạn, sau đó một kích trí mạng, để nỗi thống khổ của hán ít đi một chút?

Ở trong lòng Tiêu Ngự liên tục cười lạnh.

Dù nàng có nâng phong tình vạn chủng lên tay, tại trước mắt hán chậm rãi đem sa y từ trên đầu vai mượt trắng muốt kéo xuống, lộ ra cánh sắc mê người như thế nào, hán cũng chẳng còn một chút hào hứng.

"Khụ khụ!"

Mất thấy thân thể mềm mại của tiểu yêu tinh trước mặt ngã xuống, hán đột nhiên ho khan hai tiếng.

Tô Đất Ký trì trệ động tác, vội vàng ân cần hỏi:

"Hoàng Thượng, ngài thế nào rồi? Có phải là nô gia làm đau ngài không?"

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Tiêu Ngự che lấy miệng của mình lại làm bộ ho hai tiếng, lúc này mới trầm trầm nói:

"Đại khái là vừa rồi ở bên hồ gió thổi, cảm thấy có chút lạnh thôi, không có gì đáng ngại, nghỉ ngơi sớm một chút liền tốt."

Ý tứ chính là, trăm không muốn cùng nàng bạch bạch bạch, nàng nhanh tắm một cái rồi ngủ đi.

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Không có lap~ T^T edit đi mỗi mắt luôn quý dị oi~~~~*

□*Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái*□*Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166

Editor: Miêu Bàn Tử

Quả nhiên Tô Đất Ký nghe xong, mày liễu lập tức nhú lại, hàm răng trắng như tuyết cắn môi dưới, có chút nóng nảy, nhưng càng tỏ ra bối rối hơn là kế hoạch bị xáo trộn.

Thấy được vẻ mặt này của nàng, tâm Tiêu Ngự đã lạnh thấu vẫn không khỏi tự giễu, khoe môi giật giật, kéo chân mền đắp lên hai người, trong giọng nói lộ ra một cỗ mỉa mai,

"Nghỉ đi."

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Mật thám chính là mật thám, làm sao hán lại cảm thấy đêm nay nàng bị cảm hóa đây?

Đang sống sờ sờ vậy mà vẫn đánh mặt, thật sự quá buồn cười.

Thấy hán đã nhắm mắt, Tô Đất Ký cũng không có cách, chỉ có thể nằm xuống.

Chỉ là, hai người đều có tâm sự, ai cũng không ngủ được.

Mặc dù Tiêu Ngự đưa tay ôm thân thể mềm mại, nhưng nội tâm hoàn toàn tĩnh mịch, ý tưởng gì đều không có, trong đầu chỉ có duy nhất bốn chữ vọng vang, chính là "không được ngủ gật".

Hắn không có quên trên lưng Tô Đất Kỳ còn có một thanh chủy thủ có thể một đao cắt đứt yết hầu của hắn.

Cho dù có ám vệ trong bóng tối bảo hộ, sẽ không dễ cho hắn sa vào trong nguy hiểm, nhưng hắn vẫn là chấp nhất muốn nhìn tận mắt thấy quá trình ám sát của nàng.

Chưa đến một khắc cuối cùng, hắn vẫn còn lưu lại một phần tin tưởng với nàng.

Đối với nữ tử để hắn có ý nghĩ muốn tiếp xúc thân mật lần đầu tiên này, hắn có một loại chấp nhất chưa tới phút cuối thì chưa được.

Thân thể Tiêu Ngự cũng chậm rãi thả lỏng ra, một bộ dáng yên tĩnh đi ngủ.

Nhưng Tô Đất Kỳ biết, hắn sẽ không dễ dàng ngủ như vậy, hắn đang chờ mình ra tay.

Nhưng hết lần này tới lần khác nàng muốn hành hạ khẩu vị của hắn!

"Mimi, ta ngủ trước, ngươi đặt đồng hồ báo thức cho ta, hai giờ sau gọi ta dậy."

Phân phó hệ thống xong, nàng không có một tia gánh nặng mà trực tiếp ngủ thiếp đi, lưu lại một mình Tiêu Ngự nhắm mắt nhưng toàn thân cảnh giác ở trong đêm khuya tĩnh mịch, đau khổ dày vò.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, yên lặng như tờ, ngay cả một chút tiếng vang cũng không có.

Cả phòng như phủ thêm một tầng hương an thần, không ngừng thôi miên lấy thần kinh Tiêu Ngự, thống khổ hơn chính là hắn phải giữ nguyên tư thế nhắm mắt bất động để mê hoặc mặt thám trong ngực.

Sau khi bờ môi cùng đầu lưỡi đều chịu đủ tra tấn (cắn môi cắn lưỡi cho tỉnh ngủ), hắn chỉ có thể lặng lẽ đem nhẫn ngọc đeo trên ngón tay trỏ bỏ, dùng sức ấn vào trong lòng bàn tay để chống đỡ buồn ngủ.

Ngay tại lúc Tiêu Ngự chờ đợi đến lúc không thấy một chút phản ứng của người trong ngực, cho rằng đêm nay nàng từ bỏ ám sát, hắn chuẩn bị chìm vào giấc ngủ, đầu Tô Đất Kỳ đột nhiên hơi động một chút.

"Đến rồi!"

Tinh thần của hắn chấn động mạnh một cái.

Tô Đất Kỳ chậm rãi từ trong khuỷu tay của hắn ngẩng đầu lên, nín thở ngưng thần quan sát một chút, phát hiện hô hấp hắn vẫn đều đều, thần thái thư giãn, nàng khẽ thở dài một hơi, sau đó nhẹ nhàng đem cánh tay của mình đang bị tay hắn đè lên rút ra.

Lúc hai người nằm ngủ, Tiêu Ngự có mục đích tính đem bàn tay dán vào bên eo của nàng, để kịp thời đánh giá nàng có rút ra chủy thủ hay không.

Nhưng tay của nàng không có vươn về phía sau, ngược lại hướng về phía trước, gần sát mặt của hắn.

Ám vệ không hề động, điều đó chứng tỏ không có nguy hiểm, Tiêu Ngự cũng an tâm tiếp tục vào ngủ, chỉ là toàn thân đều phải cảnh tỉnh.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Đột nhiên hắn cảm giác được mi tâm bị đầu ngón tay hơi lạnh đụng vào.

Phi thường nhẹ nhàng, từ mặt mày của hắn chậm chậm trượt qua sóng mũi cao, đến đôi môi mỏng, lại từ khía cạnh dọc đường biên của gương mặt chậm rãi hướng lên.

Thận trọng đụng vào, nhẹ đến mức hầu như không thể dễ dàng phát giác được, nhưng Tiêu Ngự lại nhớ kỹ mỗi một động tác của nàng.

Nàng đang miêu tả dung mạo của hắn!

Cái này... Là nghi thức đặc thù trước khi giết chết hắn sao?

- ----- ☆ -----

☞ *Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:*

- *Não bỏ nx3,14:)))) Thật muốn quỳ lạy:)))*

☐ *Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 167

Editor: Miêu Bàn Từ

Ngón tay của Tô Đất Ký nhẹ nhàng mon trón trên gương mặt Tiêu Ngự, trong ánh mắt tràn đầy nghiêm túc, giống như muốn đem dung nhan vị đế vương phong thần tuần lang này khắc sâu vào trong lòng.

Bộ dáng thâm tình này, mặc dù Tiêu Ngự nhắm mắt không nhìn thấy, nhưng ám vệ ẩn nấp bốn phía lại nhìn thấy từng chút một.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Nàng biết, bọn họ sẽ không đem mỗi một động tác, ánh mắt hay thần thái báo cáo cho hần.

Mỗi một tác trên gương mặt hần, Tô Đất Ký đều nâng đầu ngón tay lưu giữ lại, đột nhiên nàng thống khổ nhắm mắt lại, một hàng nước mắt lạnh lẽo trượt xuống.

Nàng vội vàng đưa tay đi lau, chỉ là vẫn có một giọt mãnh liệt rơi xuống, đúng lúc rơi trúng trên cổ Tiêu Ngự.

Nàng ấy khóc?

Vì sớm biết hần sẽ chết nên khóc sao?

Ngay tại lúc hần không rõ ràng cho lắm, Tô Đất Ký dịu dàng nâng tay hần đang để trên người của mình, chậm rãi để lại trên giường.

Nàng chống đỡ thân thể lên để thuận tiện hành động, tay phải đưa về phía chỗ sau lưng, nhẹ nhàng rút chủy thủ ra.

Sau đó không có chân chờ một khắc nào mà dùng sức vung lên phía trước!

"Xoẹt!"

Thậm chí Tiêu Ngự còn nghe thấy âm thanh lưỡi dao phá tan không khí.

Nàng ấy thật sự hành động rồi!

Toàn thân hần bỗng nhiên kéo căng, liền muốn dồn lực né tránh công kích, không nghĩ tới đôi mắt vừa mở ra, chủy thủ sáng như tuyết kia đột nhiên ngoặt một cái, tránh đi cổ họng của hần, tuốt tay rơi vào bên trong giường.

Tiêu Ngự sững sờ nhìn hung khí kia một chút, qua vài giây mới phản ứng lại.

Tại sao nàng ấy lại từ bỏ cơ hội ám sát ngay tại lúc sắp thành công?

Ngay sau đó, trong lòng của hần thềm kêu một tiếng không tốt. Hần mở mắt, chẳng phải là bị nàng phát hiện hần đang vờ ngủ sao?

Hần vội vàng giương mắt nhìn qua, cũng may, nàng ấy cúi đầu, dùng hai tay che mặt, không có phát hiện hần đã tỉnh.

Tiêu Ngự tranh thủ thời gian nhắm mắt lại, chỉ để lại một chút khe hở nho nhỏ, vụng trộm nhìn về phía nàng.

Thân thể nhỏ nhắn của Tô Đất Ký run run, tiếng thút thít như gió thu, phảng phất bao trùm trong phòng rồi tan ra trong không khí.

Dòng nước mắt óng ánh trong suốt từ ngón tay tràn ra, theo tay của nàng chảy xuôi xuống, dưới ánh nền chập chờn chiếu rọi mà lóe lên ánh sáng nhỏ nhoi.

Im ắng thút thít cũng là một kiểu làm người ta cảm động.

Giọt nước mắt kia rơi xuống, như là rơi xuống trong lòng Tiêu Ngự, khiến hần không khỏi cảm thấy đắng chát.

Mệnh của nàng, không phải do nàng nắm giữ, nàng làm những chuyện như vậy, cũng không phải do nàng tự mình làm chủ.

Cái này cũng giống như hiện tại hần bị một đám lão già trong triều kết bè kéo cánh uy hiếp hần vậy.

Ngay cả lúc bị thương cũng không thể tùy tiện khóc lớn lên, chỉ có thể yên lặng tìm nơi không người mà lặng lẽ rơi nước mắt.

Thậm chí, khóc nhiều thêm một lúc cũng không dám.

Tô Đất Kỳ khấn trương từ giữa hai tay ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Ngự một chút, phát hiện hắn vẫn ngủ say sưa, lúc này mới đã thả lỏng thân thể, bắt đầu thu thập tâm tình của mình.

Nàng lau khô nước mắt trên mặt, chú ý cẩn thận trở về, nằm nghiêng người về phía Tiêu Ngự, cũng không ngủ, cứ lẳng lặng mà nhìn hắn như vậy.

Tiêu Ngự có thể cảm nhận được ánh mắt của nàng vẫn luôn dừng lại trên mặt của hắn, không có sát ý, chỉ cảm thấy ánh mắt ấy bao hàm lưu luyến dịu dàng.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad @MieuBanTu

Thật lâu sau đó, lỗ tai nhạy bén mới nghe được nàng đang phảng phất thì thảo, nhẹ đến mức không nghe được.

"Tại sao?"

"Tại sao ngài lại đối xử tốt với ta như vậy?"

"Ta... Không đáng."

"Ta không phải người tốt như ngài nghĩ."

"Cầu xin ngài, đừng... đừng đối xử tốt với ta nữa..."

-- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168

Editor: Miêu Bàn Tử

Lời thì thâm phát phơ như gió, vụt biến trong bóng đêm tĩnh mịch.

Thẳng đến khi Tô Đất Kỳ không có động tĩnh, Tiêu Ngự mới phức tạp mở mắt.

Lọt vào trong tầm mắt là dung nhan tuyệt mỹ yên tĩnh bên cạnh, lúc này vừa mới khóc qua một trận, con mắt cùng mũi có chút ửng đỏ, trên lông mi thon dài vểnh lên lông vũ còn run run rẩy rẩy, vương lại một giọt nước mắt như hạt trần châu.

Hắn duỗi ngón trỏ của mình ra, nhẹ nhàng tiếp được giọt nước mắt của nàng, không biết hình dung tâm tình của mình lúc này nên vui hay nên lo.

Vui chính là nàng không có có ám sát hắn.

Mà lo chính là, trải qua một trận cuồng phong như thế, hắn không thể nào mà nhẫn tâm đối đãi nàng như một mật thám bình thường, lại không thể nào lúc thiết kế lợi dụng nàng mà tâm không có áy náy.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +20 điểm, tiền độ trước mắt 27/100 】

Hồ hấp của Tô Đất Kỳ nhẹ nhàng phảng phất ở trong lòng bàn tay hắn, dẫn tới giọt nước mắt châu ngọc kia nhẹ nhàng lung lay, óng ánh lấp lóe.

Tiêu Ngự nắm bàn tay lại, đem nó cất giữ trong tâm.

Rõ ràng nước mắt không có nhiệt độ, hắn lại cảm thấy nóng rực như lửa, nóng đến mức tâm hắn hoảng loạn.

"Ai..."

Thở dài một tiếng, Tiêu Ngự nhẹ nhàng ôm lấy thân thể nhỏ nhắn xinh xắn vào trong lòng, mang theo một bụng đầy xoắn xýt mà ngủ thiếp đi.

Hắn không có chú ý tới, tiểu yêu tinh được cho là đã ngủ sớm từ đời nào, khóe miệng có chút đắc ý nhếch lên.

Giấc ngủ này Tiêu Ngự ngủ không sâu, lại hiện ra một giấc mơ khác.

Khi thì đào quang kiêu ảnh, khi thì hoạt sắc sinh hương, còn có từng chùm pháo hoa đầy trời, cùng với... cặp mắt sáng long lanh lưu luyến rung rung nhìn hắn.

Đợi đến lúc Phùng Lực gọi hắn tỉnh, hắn mới phát hiện có chút đau đầu, xem ra thật sự là miệng vàng lời ngọc tới báo ứng, hắn bị cảm lạnh.

Hắn ôn nhu xoay người ngồi dậy, sợ đánh thức tiểu yêu tinh, lúc này mới phát hiện trong tay của nàng nắm thật chặt noãn ngọc hồ ly, lấy một tư thế cầu nguyện áp vào trong ngực.

Gần vị trí tim nhất.

Trái tim Tiêu Ngự loạn như ma, đột nhiên mềm nhũn một chút.

Nàng lại thích nó như thế?

Bản thân hồ ly ngụ ý không tốt, nhất định là do tự tay hắn "Khắc", cho nên nàng mới yêu thích không buông tay như vậy.

Nghĩ đến cái hiểu lầm xinh đẹp này, trong lòng Tiêu Ngự càng dâng lên một cỗ hỏa thẹn.

Hắn hạ quyết tâm, từ hôm nay sẽ cố gắng học khắc ngọc một ít, sau này nhất định phải tặng cho nàng một cái tự tay hắn khắc!

*

Tâm tình tốt đẹp của Tiêu Ngự cũng không có tiếp tục lâu được, mê man đi lên triều, mới vừa ngồi vững, lập tức một đám đại thần tranh nhau báo cáo.

"Hoàng Thượng, đêm qua ngọn núi bên cạnh cửa đông Hoàng Thành phát sinh một trận bạo tạc, phát ra tiếng vang thật lớn, sau đó từng phiến đá nát vụn xếp thành bốn chữ, Yêu Hồ họa nước!"

"Hoàng Thượng, sông Hoàng Hà ở Tây Bắc đột nhiên vỡ đê, xông ram một lượng cá chết lớn, trong bụng mỗi con đều có một quyển sách lụa, vẽ hình một con Cửu Vĩ Yêu Hồ!"

"Hoàng Thượng! Đây là cảnh cáo của ông trời, cầu Hoàng Thượng chém giết Yêu Hồ, để quốc gia thái bình thịnh thế!"

Phản phạt, một nửa đại thần dõn dập quỳ xuống, đồng loạt chỉnh tề hô to!

Tiêu Ngự xoa xoa thái dương nhìn thoáng qua Triệu Thái Phó cầm đầu, trong lòng không ngừng cười lạnh.

Haha, hắn thả cho ái phi một trận pháo hoa, ông ta liền trả hắn một trận bạo tạc?

Tất cả cảnh cáo của trời cao, rõ ràng do người làm ra mà còn cố ý mạnh miệng xuyên tạc!

Ánh mắt hắn lạnh lẽo dò xét một vòng, mặt không đổi mở miệng hỏi,

"Cho nên các vị ái khanh cảm thấy, chỉ cần trảm giết phi tử rồi tể trời, quốc gia liền có thể mưa thuận gió hoà, quốc thái dân an sao?"

Đám người quỳ phía dưới vừa muốn nói chuyện,

"Àm!"

Tiêu Ngự trực tiếp lật bàn!

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- (ノ益ノ) 丕——— NÀY THÌ LÀM PHẢN!!!!!!))))))

(Editor: Chà, soái đây:)))) +0.1 điểm thiện cảm)

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169

Editor: Miêu Bàn Tử

Trên bàn rộng vốn bày biện tấu chương vừa được trình lên, đồ chặn giấy cùng nghiên mực và bút lông.

Mà Tiêu Ngự vừa lật bàn, đám đại thần quý ở dưới hết thấy gấp tai vạ.

Đặc biệt là Triệu Thái Phó cầm đầu, đầu bị nghiên mực đập trúng, bao nhiêu mực đều bị tước hết lên mặt, kém chút nữa ngất đi.

Một trận khói lửa tràn ngập trong triều, Tiêu Ngự giận tím mặt phẩy tay áo bỏ đi mà kết thúc.

Đám lão già này chân thì co cóng run rẩy, tay thì trói gà còn không chặt mà còn muốn kéo bè kết cánh để tạo phản, thực sự không biết xấu hổ!

Trong lòng của hắn tức giận không chịu nổi, không kiên nhẫn tiếp tục đợi ở trong Càn Nguyên điện mà phê những cái tấu chương kia, liền bỏ đi tới Thiên Điện.

Không nghĩ tới lại bị Bán Hạ ngăn lại ngoài cửa.

"Hoàng Thượng cát tường, thân thể của chủ tử khó chịu, không thể gặp ngài. Chủ tử nói nếu ngài đến đây liền mời ngài trở về."

Bán Hạ cúi đầu, nói năng cẩn thận từng li từng tí, sợ chọc giận tới long nhan.

Nhưng Tiêu Ngự nghe xong Tô Đát Kỷ bệnh thì càng phải vào, vừa đẩy cửa vào vừa lo lắng hỏi Bán Hạ bên cạnh:

"Có gọi thái y không? Thái y nói thế nào?"

Bán Hạ không chỉ không đáp, ngược lại "Phù phù" một tiếng, vượt lên trước quý gối trước người hắn, ngăn đường đi của hắn, trong cổ họng đều là ghen ngào,

"Cầu Hoàng Thượng trở lại. Chủ tử nói, nếu nô tỳ để Hoàng Thượng đi vào rồi lây bệnh, chủ tử sẽ đem nô tỳ đưa đến Thận Hình Tì!"

"Cầu Hoàng Thượng khai ân!"

"Cầu Hoàng Thượng khai ân!"

Bán Hạ liên tục dập đầu, đôi chân muốn bước lên phía trước của Tiêu Ngự liền treo ở không trung.

Tiểu yêu tinh xưa nay không phải là cái người thích tra tấn nô tài, nàng phân phó Bán Hạ như vậy, thật ra... Là ẩn dụ cho việc khuyên hắn lui bước.

Nàng không muốn gặp hắn.

Hoặc là nói, trải qua sự tình tối hôm qua, nàng không dám gặp hắn.

Bên tai vang vọng lên âm thanh cầu khẩn "Đừng lại đối xử tốt với ta", Tiêu Ngự liền thu chân lại,

"Phùng Lực, trong lúc Lý Quý tần sinh bệnh phải tăng gấp đôi chiếu cố, người không có phận sự không được bước vào đây quấy rầy."

Hắn phân phó xong liền liếc mắt nhìn vào bên trong phòng, sau đó thở dài quay đi.

Hắn cần cho nàng một chút thời gian.

Tô Đát Kỷ tránh mặt một cái, liền tránh ba ngày.

Mỗi ngày nàng nằm ở trên giường cực kỳ nhàm chán, đồ ăn hằng ngày đưa đến đều là thanh đạm tốt tiêu hoá, kém chút nữa làm nàng quên mất vị dầu mỡ ra sao.

Hệ thống nhìn nàng ngày ngày lật qua lật lại trên giường, thậm chí nhàm chán đến mức bắt đầu tự thất tóc mình chơi, rốt cục cũng không nhìn được,

【Hồ ly tinh, người già vờ bệnh có ý nghĩa gì không?】

Cho dù "đau lòng" không gặp nam chính nhưng độ thiện cảm cũng không có tăng lên nha.

Tô Đất Kỷ tự thất tóc đen của chính mình, một hồi bày thành hình chữ S, một hồi bày thành hình chữ B, rất ư là bắt mắt dĩ thờ dài,

"Ta đang chờ người a~"

"Ai mà biết hần lằng nhằng nhiều ngày như vậy còn chưa tới, ngay cả đóp cút khi còn nóng cũng không đóp kịp, còn muốn đoạt hoàng vị? Hừ, khó trách bị nam chính giết không chừa mảnh giáp."

Hệ thống cân nhắc tỉ mỉ một chút ý tứ trong lời nói của nàng, sau đó bùng tỉnh đại ngộ:

【 Người đang chờ Vương gia? 】

Tô Đất Kỷ không nói chuyện, trả lời hần là một phi tiêu bắn tới trên cây cột.

"Đến rồi!"

Ánh mắt nàng sáng lên, cơ hồ là nhảy dựng lên, không kịp chờ đợi đứng dậy đưa tay lấy nó xuống.

Bên trên phi tiêu mang theo một tờ giấy, cùng một cái lọ nhỏ nhỏ.

Vương gia muốn nàng hạ độc Tiêu Ngự!

Ám vệ ẩn nấp cấp tốc đem tin tức này bẩm báo cho Tiêu Ngự.

Lúc hần nghe xong, đang rơi vào trong trạng thái trầm tư thì đột nhiên Phùng Lực tràn đầy phoi phới tiến vào,

"Chúc mừng Hoàng Thượng, Lý Quý tần nương nương đã khoẻ! Còn tự mình xuống bếp, phân phó nô tài mời ngài đến dự!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa:

- Ủa, vương gia? Ngài là ai trong cuộc tình này????:))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170

Editor: Miêu Bàn Tử

Tiêu Ngự nắm chặt bàn tay, dùng sức đến mức các ngón tay trắng bệch.

Đây chính là kết quả nàng quyết định sau nhiều ngày tránh mặt hần sao?

"Người đi nói cho nàng",

Trong con người của hần tỉnh mạch nhìn không ra tâm tình, ngữ điệu nặng nề,

"Trăm nhất định đến."

Cho dù trận Hồng Môn Yến dụng ý khó dò, hần nhất định phải đi!

Ánh chiều tà le lói, Tiêu Ngự dựa theo ước định đi tới Thiên Điện, còn chưa bước vào cửa thì mùi đồ ăn nồng đậm liền xông vào mũi.

Tô Đất Kỷ bày một cái bàn tròn nhỏ, trên bàn cẩn thận sắp xếp từng món, còn đang khom người chuẩn bị dọn lên mấy món cuối cùng.

Cực kỳ giống thê tử vui vẻ chờ đợi trượng phu về ăn cơm.

Chỉ tiếc, thê tử bình thường sẽ không hạ độc cho trượng phu của mình.

Tô Đất Kỷ bận bịu rất nhập tâm, thẳng đến Tiêu Ngự đứng ở sau lưng mới giật mình.

"Ai nha! Hoàng thượng~ ngài thuộc họ mèo sao~ tiến vào cũng không phát ra tiếng, hù chết nô gia~ "

Giọng nói vẫn hờn dỗi nũng nịu như thường, giống như ba ngày cáo ốm chưa từng xảy ra.

Tiêu Ngự nhìn nàng gầy đi trông thấy, khuôn mặt nhỏ nhắn có vẻ hơi tái nhợt, có chút đau lòng sờ lên,

"Muốn ăn cái gì thì để các nô tài làm đi. Nàng bệnh nặng mới khỏi, đừng có quá sức."

Câu nói không có che giấu lo lắng này thành công để nụ cười trên mặt Tô Đất Kỷ cương cứng một chút, nàng vội vàng quay đầu, ra về hừ một tiếng.

"Hoàng Thượng còn chưa có thưởng thức qua tay nghề của nô gia đâu, chẳng lẽ ngài liền ghét bỏ đồ ăn nô gia không bằng ngự trù làm hay sao?"

Tô Đất Kỷ nói xong liền lôi kéo hần ngồi vào ghế, đáng vẻ rất là vội vàng.

Tiêu Ngự thuận thế ngồi xuống, cả bàn thức ăn nào xanh nào đỏ nào vàng lập tức đập vào mi mắt hần.

Những món nàng làm đều là món bình dân, mặc dù không tinh tế bằng nhóm ngự trù, nhưng ít nhất có hương vị đặc biệt thân thiết.

Mỗi một phần đồ ăn trải qua phối hợp tỉ mỉ, nhiều màu xinh đẹp, làm cho người ta còn cao ruột gan, nhưng Tiêu Ngự biết, đồ vật càng xinh đẹp thì càng có độc.

Ví dụ như nàng.

"Hoàng Thượng, ngài muốn ăn cái gì? Nô gia chia thức ăn cho ngài."

Tô Đất Kỷ đứng ở một bên, ánh mắt tha thiết nhìn hần.

Nhưng trong lòng Tiêu Ngự lại nghĩ, chính nàng không ăn, bên trong thức ăn này tuyệt đối có độc.

Cho nên... món nào có độc?

Hay là... mỗi món một loại độc?

Thấy ánh mắt hần bắn khoản lướt qua các món trên bàn, một bộ dáng không biết ăn món nào trước mới được, Tô Đất Kỷ liền cười cười, đưa tay lấy bầu rượu bên cạnh,

"Xem ra hoàng thượng bị nhiều món mê hoặc như vậy, không bằng cùng nô gia uống trước một chén Đào Hoa nương lòng dạ dày một chút."

Bầu rượu bằng bạc hiện ra trước mặt, bàn tay ngọc ngà vừa muốn nhấc lên rót rượu vào chén lưu ly liền bị một bàn tay màu mật ong ngăn lại, mang theo một cỗ ám áp bao lấy bàn tay nàng.

"Hôm nay ái phi cực khổ rồi, công việc rót rượu này để trẫm làm đi."

Tiêu Ngự tiếp nhận bầu rượu, nhẹ nhàng lắc lư, cũng không có cảm giác bên trong có ngăn kếp.

Hần lại nhanh chóng đánh giá toàn bộ thân ảnh, cũng không có cơ quan nút bấm.

Nhưng cái này cũng không hề đại biểu rượu bên trong là an toàn.

Rượu chính là hung thủ giết người gián tiếp tốt nhất từ trước đến nay.

Tiêu Ngự trước tiên rót cho Tô Đất Kỷ một chén đầy, sau đó mới rót cho bản thân một chén.

Sau khi làm xong những việc này, hần cẩn thận quan sát biểu lộ của Tô Đất Kỷ, thấy sắc mặt nàng như thường, cảm thấy hơi nghi hoặc một chút.

Hai người cùng nhau nâng chén, khẽ chạm nhau, ngay tại lúc vừa thu tay lại, Tiêu Ngự đột nhiên ngăn cản nàng.

"Ái phi, cứ uống nhiều như vậy không có ý nghĩa, không bằng uống một chút rượu giao bôi?"

Rốt cuộc Tô Đất Kỷ cũng thay đổi sắc mặt!

- - - ☆ - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

□Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171

Editor: Miêu Bàn Tử

Chẳng qua hắn chỉ giả vờ thăm dò một chút, mật thám này liền lộ rõ.

Tiêu Ngự nhìn mặt nàng trắng như tờ giấy, trông mắt lại thoáng qua chén lưu ly tinh xảo trên tay của mình, mắt lộ ra một tia trào phúng.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm -10 điểm, tiến độ trước mắt 17/100 】

Xem ra, nàng đem độc bỏ vào trong chén rượu của hắn.

Trong lòng như bị một con dao vẽ một nhát, khiến hắn không khỏi dùng sức nắm chặt cái chén trong tay, lấy đau đớn chống đỡ đau đớn trong tâm.

Tiêu Ngự lạnh lẽo nhìn tiểu yêu trước mặt, sắc mặt không gọn sóng cũng không biến đổi, hắn muốn nhìn một chút nàng sẽ dùng chiêu gì để cho hắn uống chén rượu độc này.

Nhưng ngoài dự liệu của hắn là Tô Đất Kỳ không chỉ không có quỷ kế sắp bị vạch trần mà sợ hãi bối rối, ngược lại mắt đầy cảm động mà rơi lệ!

Trong mắt nàng lóe ra ánh sáng động dung, hơi ngửa đầu, liền đem chén rượu trong tay mình uống một nửa, một cái tay khác lấy chén rượu của Tiêu Ngự qua, cũng uống một nửa, sau đó ném hai cái chén xuống đất.

"Bang!"

Không cho hắn một cơ hội nào!

Tiêu Ngự trợn mắt há hốc mồm, trong nháy mắt không có lấy lại tinh thần.

Thẳng đến hai hàng nước mắt của Tô Đất Kỳ chậm rãi rơi xuống, trong lòng của hắn mới có âm thanh vang vọng không ngừng.

Thì ra, thì ra nàng ấy muốn làm như vậy!

Nàng ấy không thể hạ quyết tâm giết hắn, thế nên mới lựa chọn tự sát!

Trước khi chết, nàng lấy tình ý tự mình làm một bàn đồ ăn lớn như thế, muốn cùng hắn tạm biệt, hưởng thụ một tia an ủi cuối cùng, mà hắn không chỉ hiểu lầm nàng, từ đầu tới đuôi còn chỉ biết hoài nghi nàng, ngay cả tâm nguyện cuối cùng của nàng cũng không có đạt thành!

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +30 điểm, tiến độ trước mắt 47/100 】

"Phiên Phiên!"

Tay chân Tiêu Ngự có chút luống cuống, hốt hoảng ôm chặt lấy nàng, run rẩy cất giọng gọi,

"Thái y, nhanh truyền thái y!"

Hắn đứng lên ôm lấy nàng, suy nghĩ muốn đặt nàng trên giường, không nghĩ tới Tô Đất Kỳ lại thẹn thùng đập cánh tay của hắn,

"Hoàng Thượng! Mau thả nô gia xuống!"

"Đây là giữa ban ngày, để cho nhiều người nhìn thấy không được nha!"

Tô Đất Kỳ nói xong có chút ngại ngùng nên ghé sát vào tai hắn nói khẽ:

"Hoàng Thượng xấu lắm, đợi buổi tối nô gia mới hào hào phục thị ngài mà~"

Đây là cho rằng hắn tuyên dâm ban ngày ban mặt sao?

Tiêu Ngự thấy nàng khỏe mạnh mười phần, giọng nói không có gì khác thường, có chút kỳ quái nhìn nàng, sắc mặt không chỉ có đỏ bừng, trên hai gò má còn hiện ra hai phản đồ ửng.

Có chỗ nào giống như là uống rượu độc xong.

Trong đầu hắn có chút mơ màng, vừa thả nàng xuống liền nghe nàng phân phó Phùng Lực,

"Không cần gọi thái y tới."

Tô Đất Kỷ xoay đầu lại, nắm bàn tay nhỏ nhẹ nhàng đập vào ngực Tiêu Ngự một chút,

"Nô gia đều đã khỏi bệnh, ngài còn gọi thái y tới làm gì?"

"Những cái thuốc kia khó uống muốn chết, nô gia không muốn uống nữa đâu."

Tiêu Ngự nhìn thân sắc nàng như bình thường, lúc này mới tỉnh hồn lại.

Hình như... Hắn cảnh giác quá mức nên... hiểu lầm rồi?

"Khụ khụ",

Hắn ho nhẹ hai tiếng, nửa là che giấu xấu hổ của mình, nửa là thăm dò hỏi lại,

"Vậy lúc này nàng vừa khóc vừa ném chén đi, không phải thân thể khó chịu thì xảy ra chuyện gì?"

Biểu hiện hờn dỗi trên mặt Tô Đất Kỷ vừa tan đi, trong hốc mắt lập tức lại dâng lên một tầng nước mắt,

"Hoàng Thượng."

Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng, nửa cúi đầu, trong hai mắt đầm lệ mờ mờ lung lộn ra một nụ cười tươi mát động lòng người,

"Nô gia đa tạ ngài nâng đỡ, nhưng mà..."

Tô Đất Kỷ tuy mỉm cười nhưng trong giọng nói chất chứa một tia cay đắng,

"Nô gia chỉ là một cái thiếp mà thôi, không có... Không có tư cách cùng ngài uống rượu giao bôi."

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa:

- *Editor xoa xoa thái dương* Tôi mệt tâm quá quý dị à:vvv

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172

Editor: Miêu Bàn Từ

Tiêu Ngự sững sờ.

Suýt nữa hắn quên mất, rượu giao bôi cũng là rượu hợp cần, chỉ có thể cùng chính thê kết tóc cộng ẩm uống.

Cho nên nàng cảm động rơi lệ là nghĩ rằng hắn đối đãi nàng như chính thê sao?

Nàng uống vào nửa chén, ý tứ chính là nguyện ý trở thành thê tử của hắn. Nhưng cái này vốn không hợp với lễ pháp, nàng sợ hắn sẽ bị trời phạt cho nên mới ném chén rượu đi?

Sau khi nghĩ thông suốt tất cả sự việc, Tiêu Ngự càng thấy xấu hổ không chịu nổi.

Nàng dùng thành ý chân tình đối đãi với hắn, vì từng hành động của mình, thậm chí chỉ vì một câu nói mà vui đến phát khóc, mà hắn căn bản không phải ý tứ kia, thậm chí nói ra việc uống rượu giao bôi, chỉ là vì thăm dò nàng có hạ độc vào trong chén rượu hay không mà thôi.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +10 điểm, tiền độ trước mắt 57/100 】

Hắn đưa tay sờ sờ đầu tiểu yêu tinh, đáy mắt xẹt qua một tia xấu hổ,

"Phiên Phiên ngốc."

"Nô gia mới không ngốc đâu!"

Lúc này Tô Đất Kỳ mới nín khóc, bắt mẫn hừ một tiếng.

Làm sao không ngốc, ngốc đến mức coi là trảm động chân tình đối với người, ngốc đến mức vì cái hư giả tình ý này mà phản kháng lại vận mệnh của mình.

Một cái mặt thám ngốc như vậy, thật là... Để tâm hắn đau.

Tiêu Ngự ôm nàng vào trong ngực, trong mắt trĩu mến vô hạn.

Hệ thống bay ở bên trên nhìn xuống, tức đến mức đấm ngực dậm chân, đầu loảng xoảng đụng phải tường lớn,

【 Ngốc? Nam chính, người mới là người ngây thơ ngu ngốc đấy a! 】

Hắn vuốt ve an ủi chỉ chốc lát, Tô Đất Kỳ đột nhiên "Ai nha" một tiếng, từ trong lòng của hắn chui ra ngoài, khẩn trương nhìn về phía trên bàn,

"Đồ ăn muốn lạnh rồi, đều do Hoàng Thượng muốn lôi kéo nô gia nói chuyện, nô gia đều bị đói chết~ "

Tiêu Ngự lại bị nàng kéo đến trước bàn, đối mặt với đồ ăn rực rỡ muôn màu như vậy, không biết có món nào có độc hay không.

Tô Đất Kỳ còn chưa có ngồi xuống, lại chờ không nổi mà kẹp cho hắn một đĩa thịt kho tàu, hai mắt long lanh to tròn tràn đầy mong đợi nhìn hắn,

"Hoàng Thượng, đây là món ăn nô gia giỏi nhất, ngài nhất định phải nếm thử!"

Trong bát cơm trắng hiện ra một miếng thịt mỡ màu mật ong lộng lẫy, tron dầu lập lòe toả sáng, nhìn qua rất hấp dẫn.

Nhưng có ăn được hay không, đối với Tiêu Ngự mà nói là cái lựa chọn lưỡng nan.

Mặc dù độ thiện cảm của hắn đối với Tô Đất Kỳ đã đủ cao, nhưng mà cái thân phận mật thám này như nghẹn ở cổ họng, khiến hắn không có cách nào tín nhiệm nàng trăm phần trăm.

Độc trong giang hồ nhiều như vậy, cho dù hắn có âm vệ tinh anh bảo hộ, nhưng cũng không kịp, hắn không có cách nào bình tĩnh như lúc đối mặt với chủy thủ sắc bén được.

Thế nhưng đối mặt với nụ cười ngọt ngào của Tô Đất Kỳ, trong mắt nàng lại chất chứa chờ mong nồng nàn như vậy, cực kỳ giống một con tiểu hồ ly ngoan ngoãn chờ đợi khích lệ, khiến cho người ta không đành lòng cự tuyệt.

Tiêu Ngự cảm lấy đôi đĩa nặng nghìn cân vô hình, cơ hồ là mang theo lá bài cược vận mệnh của hắn, kẹp miếng thịt kho tàu kia, nhưng đột nhiên nó lại biến mất trước mắt hắn!

"Hoàng Thượng, Quý tần thứ tội, nô tài thử trước."

Hắn quay đầu nhìn thì thấy một thái giám mập mạp kẹp khối thịt kia đi.

Lúc này Tiêu Ngự mới nhớ tới, hắn còn có thái giám thử đồ ăn!

Cho nên, vừa nảy lòng hắn xoắn đi xuyt lại thật sự là phí công!

Nhưng ánh mắt chuyển tới trên mặt Tô Đất Kỳ đang úy khuất kia, tâm vừa coi bỏ lại nhấc lên.

Hình như hắn thấy được bộ dáng một con tiểu hồ ly đáng thương cụp hai tai với cái đuôi xuống.

"Không cần",

Tiêu Ngự miệng nhanh hơn não lập tức trả lời,

"Đồ ăn của Quý tần không cần thử."

Đây là tín nhiệm hoàn toàn!

Đôi mắt hồ ly của Tô Đát Kỳ mở to, vừa cảm động lóng lánh nước mắt, lại lập tức phản phó thái giám thử đồ ăn,

"Không được, an nguy của Hoàng Thượng là quan trọng nhất."

"Người ăn thử, không chỉ ăn thịt kho tàu, cả một bàn đồ ăn với rượu người đều phải thử một lần."

Nàng thần nhiên làm như vậy, càng làm cho Tiêu Ngự bài xích hơn,

"Không cần."

"Cần!"

"Thật sự không cần..."

"Nhất định cần!"

Thái giám béo thử đồ ăn nhìn hai người kẹp lấy miếng thịt đưa qua đây lại trước mặt, trong lòng ủy khuất ba ba, thậm chí có chút muốn khóc, thầm nghĩ:

"Thịt này trông thật ngon, rốt cuộc hai người có để ta thử hay không."

Ngay tại lúc hai người không phân thắng bại, Tô Đát Kỳ bỗng nhiên trợn mắt, rít lên một tiếng phá tan bầu trời,

"Hoàng Thượng! Mặt của ngài làm sao vậy!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Bắt đầu trả nghiệp:))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173

Editor: Miêu Bàn Từ

Mặt?

Chẳng lẽ lại dính vết bẩn gì hay sao?

Tiêu Ngự không nhìn thấy, đưa tay sờ thử, cũng không có sờ đến dị thường gì.

Vừa kỳ quái suy nghĩ muốn hỏi nàng, liền thấy Tô Đát Kỳ thất kinh một tay đè tay của hắn xuống, dùng hai cánh tay bắt được xiết chặt, sau đó cao giọng phản phó Phùng Lực,

"Nhanh! Lập tức mời tất cả thái y trong cung tới đây! Nhanh lên!"

Ngay cả Phùng Lực luôn luôn trầm ổn cũng bối rối giống như nàng, đáp ứng nhanh đến không kịp đáp liền chạy ra cửa, bàn chân trượt một cái kém chút ngã sấp xuống.

"Thế nào?"

Tiêu Ngự bị hành động lạ lùng của hai người làm ngơ người, vừa rồi không cho gọi thái y chính là nàng, hiện tại nóng nảy tìm thái y cũng là nàng,

"Thân thể nàng không thoải mái?"

Tô Đát Kỷ lại là mắt đélec tai ngo, mặt mũi tràn đầy lo lắng hỏi lại hần,

"Hoàng Thượng, ngài có thấy nơi nào không thoải mái không?"

Tiêu Ngự hơi nhíu lông mày, lắc đầu, rất là không rõ nàng đây là khẩn trương cái gì, hần không phải rất thoải mái sao?

Nghĩ đến vừa rồi nàng thét chói tai vang nói mặt của hần, Tiêu Ngự phản phó thái giám bên cạnh,

"Lấy tấm gương tới đây."

Không nghĩ tới kia nô tài nghe mệnh lệnh, không chỉ không làm theo, ngược lại "Phù phù" một tiếng quỷ xuống, vừa run rẩy vừa kêu lên,

"Hoàng Thượng thứ tội!"

Mà tiểu yêu trước mặt hần nghe được, tay đang nắm cũng xiết chặt.

Trong lòng Tiêu Ngự hơi hồi hộp một chút, biết mình xảy ra vấn đề rồi.

Bỗng nhiên hần từ trên ghế đứng lên, nhanh chân bước đến trước bàn trang điểm của Tô Đát Kỷ, soi lấy.

Chỉ thấy gương mặt sạch sẽ lúc đầu bây giờ lấm nhá lấm nhít vô số đốm màu đỏ!

Không lớn, nhưng rất nhiều, hiện lên đầy cả khuôn mặt, nhìn thấy càng đáng sợ.

"Hoàng Thượng!"

Tô Đát Kỷ khẩn trương đi qua, vội vàng trấn an nói,

"Có thể là vừa rồi ngài đụng phải rượu cho nên bị dị ứng. Trước mắt ngài đừng lo lắng, thái y lập tức tới ngay."

Tiêu Ngự lại không cho là như vậy.

Hần thích uống rượu, lại chưa từng có loại phản ứng này, mà vừa nãy hần căn bản không có uống một giọt rượu nào vào trong bụng, làm sao có thể bị dị ứng được?

Nàng đang cố ý an ủi hần mà.

Tiêu Ngự "Ân" một tiếng, thấy sắc mặt Tô Đát Kỷ khó coi còn phải cứng rắn gạt ra nụ cười đến trấn an hần, liền dắt tay của nàng đến giường Quý phi ngồi, cùng nhau chờ thái y, thậm chí, còn vỗ vỗ tay của nàng, nói rằng nàng đừng lo lắng.

Trên mặt không đau không ngứa, thân thể cũng không có gì khác thường, hần cũng không có nghĩ xa xôi. Có lẽ chỉ là mấy ngày gần đây ngủ ít, không có nghỉ ngơi tốt, hoặc là đụng phải đồ vật kích thích gì đó.

Đợi đến khi thái y tới bắt mạch, sắc mặt thay đổi trong nháy mắt, lúc ấy Tiêu Ngự mới ý thức được sự tình nghiêm trọng.

Vị thái y trẻ tuổi kia mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, không dám kết luận, liền ghé vào tai lão thái y râu tóc bạc phơ bên cạnh nói một lời.

Lúc đầu lão thái y ở bên cạnh bình chân như vại, bỗng nhiên hai mắt đục ngầu trợn to, vội vàng run run rẩy rẩy đi tới bắt mạch.

Làn da nhăn nheo như vỏ quýt đặt lên trên cổ tay Tiêu Ngự, hần cảm giác kinh mạch của mình mạnh mẽ nhảy lên trong chốc lát, đột nhiên toàn thân lão thái y chấn động, quỳ rạp xuống đất,

"Bẩm hoàng thượng, là... là bệnh đậu mùa!"

Trong nháy mắt thiên điện vang lên âm thanh hít không khí.

Đồng thời, Tiêu Ngự cảm thấy huyết dịch cả người đều lạnh xuống.

Đậu... mùa?

Hai chữ vừa lọt vào tai quen thuộc, lại kinh khủng đến cực điểm, trong cung không phải không có người qua khỏi, chỉ là chưa bao giờ trị khỏi.

Giờ phút này trong đầu Tiêu Ngự chỉ có một cái ý niệm.

Bệnh này so với trực tiếp phán quyết hần chết có chỗ nào khác nhau?

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa.

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174

Editor: Miêu Bàn Tử

Trong nháy mắt không khí vô cùng tĩnh mịch.

"Không có khả năng!"

Tô Đất Kỳ đột nhiên kêu lên, chỉ vào kia lão thái y, thanh âm khiến trách sắc nhợn vô cùng,

"Lão lang băm này khẳng định xem sai bệnh rồi!"

"Hoàng Thượng làm sao lại bị bệnh này, người nói hươu nói vượn, nguyên rửa Thánh thượng, cẩn thận bản cung chặt người đầu!"

Lão thái y chỉ quỳ trên mặt đất không có phản bác, một bộ dáng muốn đánh muốn mắng tùy ý.

"Có ai không, tìm thái y bản lĩnh tới cho bản cung, kéo cái tên lang băm này ra ngoài chặt đầu!"

Nghe Tô Đất Kỳ cơ hồ là sụp đổ ở bên cạnh lớn tiếng vừa gọi vừa mắng, lúc này Tiêu Ngự mới tỉnh hồn lại, rốt cục cũng tìm về âm thanh của mình,

"Phiên Phiên, không được vô lễ."

Lão thái y này nhìn hấn lớn lên, coi như đã là một phần ruột thịt của hấn, cho dù như thế nào cũng sẽ không đem loại sự tình này ra nói đùa.

"Lư thái y, xin đứng lên",

Hấn cố gắng để cho mình nhìn tỉnh táo một chút, nhưng vẫn không ngăn được sự suy sụp trong lời nói,

"Cái mạng này của trẫm, cùng an nguy của quốc gia liền giao trên tay ngài."

Lão thái y trùng điệp dập đầu một cái,

"Lão thần nhất định sẽ dốc hết toàn lực!"

Lập tức Tiêu Ngự được đưa về Càn Nguyên điện nghỉ ngơi, những thứ đồ ở Thiên Điện cũng dựa theo yêu cầu của Lư thái y khóa lại.

Lư thái y không hổ là người đứng đầu Thái Y Viện, kinh nghiệm phong phú, xử sự già dặn, an bài tất cả mọi chuyện đầu vào đấy.

Đầu tiên, ông phân phó những người khác sắc thuốc huân hương trừ độc, lại cách ly những người đã từng tiếp xúc với Tiêu Ngự ra.

Một người bị bệnh đầu mùa là chuyện không may, nhưng nếu như người người đều truyền nhiễm thì đó chính là một tai họa lớn!

Khẩn cấp xử lý xong hết thấy, Lư thái y lại mời Trịnh quý phi đi theo chủ trì đại cục hậu cung.

Hoàng Thượng xảy ra chuyện lớn như vậy, trước tiên phải ổn định bên trong, thì bên ngoài mới không gây sai lầm.

Trịnh quý phi cũng không phải ngồi không, trước hết giết gà dọa khỉ, đánh hai thái giám và cung nữ ăn nói luyên thuyên, ra lệnh cấm chỉ cung nhân bên ngoài truyền tin tức, ổn định hậu cung.

Nhưng khi đến chỗ không người, nàng ta vẫn không nhịn được hỏi một câu,

"Lúc Hoàng Thượng xảy ra chuyện là ở trong viện Lý Quý tần, có khả năng là nàng ta dùng biện pháp gì đó để hạ độc Hoàng Thượng không?"

Lư thái y nhìn nàng ta một cái, cúi đầu cung kính đáp,

"Bệnh này mặc dù độc, nhưng cũng không phải phát tác tại chỗ. Hơn nữa, người hạ độc muốn lây nhiễm mà bản thân không bị nhiễm độc, chuyện này không có khả năng."

Hai câu trả lời liền trực tiếp đem Tô Đát Kỷ loại bỏ khỏi nghi.

Nhìn thấy biểu lộ Trịnh quý phi rất không hài lòng, Lư thái y yên lặng buông mắt xuống, nghĩ đến lúc bản thân rời Càn Nguyên điện, Tiêu Ngự cố ý gọi ông lại, nói ông che chở vị ở Thiên Điện này một chút, không muốn để cho vị ấy bị ủy khuất. Cho nên ông mới dự liệu loại tình huống này.

Bây giờ Tô Đát Kỷ bị cách ly, Trịnh quý phi cũng không dám tới cửa đi tìm nàng phiền phức, chỉ có thể coi như không thấy mà thôi.

Còn nữa, Tiêu Ngự bị bệnh như thế, trong hậu cung càng có nhiều chuyện nàng ta quan tâm hơn, công việc bề bộn ngáng chân tâm tư chơi bời của nàng ta.

Trong đó phiền toái nhất chính là để ai đi chiếu cố Tiêu Ngự.

Trước đó cung nhân bên cạnh hẳn đều bị ngăn cách ra chỗ khác, mà hàng trăm người khác trong cung đều không muốn đi.

Biết rõ là con đường chết, ai lại muốn chui đầu vào?

Thế nhưng bên người Tiêu Ngự không thể thiếu người, các nô tài không đi, chẳng lẽ lại muốn nàng ta tự mình đi hầu hạ hay sao?

Ngay tại lúc Trịnh quý phi gấp gấp đến tức giận, ma ma tâm phúc đột nhiên vui vẻ đến báo,

"Chiêu Tiệp Dư chủ động nói rằng nàng ta nguyện ý đi hầu hạ!"

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa:

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dì đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175

Editor: Miêu Bàn Tử

Tần Nguyệt Chiêu đương nhiên là tự nguyện.

Bởi vì nàng ta khi còn bé đã bị đậu mùa, căn bản không sợ bị truyền nhiễm!

Nhưng vô cùng may mắn chính là căn bệnh này không có lưu lại trên người nàng ra bất cứ vết sẹo nào, cho nên không có ai biết được chuyện này.

Tin tức Tiêu Ngự bị bệnh đậu mùa vừa được truyền ra, hai mắt Tần Nguyệt Chiêu sáng lên, liền biết cơ hội của mình đã đến!

Nàng ta có thể giả vờ làm một người bình thường chưa bao giờ bị bệnh, sau đó lấy được sự tin cậy cùng lòng cảm kích của hắn.

Cho nên khi việc Tần Nguyệt Chiêu chủ động đi Càn Nguyên điện hầu hạ được truyền ra, nhóm phi tần ai nấy đều liu lười, lại kính nể nàng ta.

Ngay cả Tiêu Ngự cũng có chút rung động.

Hành động đem mệnh treo trên sợi chỉ này đủ để thấy chân tình của nàng ta.

So sánh hành vi kinh thiên động địa mà Tần Nguyệt Chiêu làm ra với Tô Đát Kỷ vẫn luôn im hơi lặng tiếng, liền bị hậu cung khinh bỉ thành mảnh vụn.

Ngày bình thường ai sủng ái nàng? Kết quả hiện tại Hoàng Thượng bị bệnh, nàng núp nhanh nhất, thậm chí còn có lời đồn, lý do Hoàng Thượng phát bệnh ở trong cung chính là do Yêu Hồ nàng quấy phá!

Tiêu Ngự nằm trong điện, lòng nguội như tro. Hắn cảm thấy Tô Đát Kỷ không đến là đúng, bằng không thì thân thể kiêu nộ kia của nàng nhất định không chịu nổi bệnh này. Nhưng dưới đáy lòng hắn lại có chút thất lạc, ngay cả hỏi thăm nàng cũng chưa từng thăm hỏi.

Toàn bộ hậu cung đều bị bao phủ trong bóng đen, chỉ có người bị tắt cả mọi người nhớ đến là Tô Đát Kỳ đây, lúc này đang ở bên trong Thiên Điện uống rượu, gặm thịt say mê.

Hệ thống nhìn bộ dáng đắc ý của nàng, gấp đến xù lông.

【 Ngươi nhìn một chút nữ chính người ta kia, tiền bộ biết bao nhiêu! Chắc chắn sau khi hết bệnh, nam chính sẽ phong ả làm phi! Còn ngươi! Nhìn lại ngươi đi! 】

Tô Đát Kỳ gấp một miếng sườn lợn rán giòn đưa vào trong miệng, vô cùng xem thường,

"Hầu hạ một mồi như vậy, ả ta thích đoạt liền để cho ả đoạt đi, ta không làm "

Để cho nàng bụng phân dọn nước tiểu lau người cho người ta, còn không bằng giết quánh nàng đi!

Hệ thống thật sự tức giận mà không chỗ phát tiết,

【 Vậy ngươi hạ độc cho nam chính làm gì? Để làm quần áo cưới cho nữ chính sao? 】

Không sai, Tiêu Ngự bị như thế, căn bản không phải là bệnh đậu mùa, mà là độc do Tô Đát Kỳ hạ. Chỉ là triệu chứng bạo phát ra bên ngoài cực kỳ giống bệnh đậu mùa, ngay cả lão thái y đều bị lừa.

Vốn dĩ hần nghĩ hồ ly bày ra chiêu này, sau đó sẽ hầu hạ này nọ trước mặt nam chính khiến hần cảm động, không nghĩ tới lại bị nữ chính đoạt, mà nàng còn không nóng nảy!

"Son nhân tự có diệu kế!*"

Tô Đát Kỳ tiếp tục vui đầu ăn, giống như là nửa đời sau không ăn được, ăn đến phá lệ nghiêm túc.

Hệ thống kìm nén một hơi, ôm cái đuôi nhỏ chờ ở bên cạnh, nhìn nàng có cái diệu kế gì có thể cao siêu hơn nữ chính.

Đợi đến khi nàng uống xong một ngụm cuối cùng, "Bành!" một cái đập chén rượu xuống đất, liền cất bước ra khỏi Thiên Điện.

Tô Đát Kỳ quan sát một chút, bên ngoài đều có thị vệ trông coi, không thể đi ra ngoài, nhưng có thể đi dạo trong sân giải sầu một chút.

Nàng chậm rãi đi dạo vòng quanh mấy gốc cây, tản bộ, ngay tại lúc bọn thị vệ buông lỏng cảnh giác, nàng đột nhiên nhấc lên váy, vọt ra bên ngoài!

Cả đám còn tưởng rằng nàng muốn chạy trốn, vội vàng đuổi theo, không nghĩ tới nàng một đường phi nước đại, không chạy ra phía ngoài khu an toàn, ngược lại vọt thẳng khu bệnh nặng ở Càn Nguyên điện.

Trong điện, Tần Nguyệt Chiêu ở sát bên người Tiêu Ngự, ôn nhu khuyên bảo, nhẹ giọng trấn an, cùng hần nói chuyện phiếm, giải quyết tâm tình buồn khổ của hần.

Thật sự là một bức tranh tình chàng ý thiếp đẹp đẽ!

Tô Đát Kỳ hừ lạnh một tiếng, lại không quan tâm, trực tiếp vượt qua người nàng ta, nhảy lên giường Tiêu Ngự cưỡng hôn hần!

- - -

*Son nhân tự có diệu kế: ý bảo đừng lo, bản thân đã có diệu kế.

Câu này là của Khổng Minh Gia Cát Lượng (son nhân: người ở thâm sơn cùng cốc~)

- - - ☆ - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Tuổi gì mà đòi chiếm spotlight của bản nương nương (☹ " □ ') ㄟ

□Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái□Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 176

Editor: Miêu Bàn Tử

Tiêu Ngự, Tần Nguyệt Chiêu, hệ thống, ba mặt mộng bức*.

???

!!!

Sừng sốt vài giây, Tiêu Ngự mới phản ứng, hoảng hốt đẩy Tô Đất Ký ra,

"Nàng làm cái gì vậy! Nàng điên rồi sao!"

Bệnh này kỳ nhất chính là tiếp xúc, kết quả nàng không chỉ gần sát hắn như thế, còn hoàn toàn thân mật nữa!

Tô Đất Ký không nói chuyện, tiếp tục nằm sấp ở trên người hắn loạn hôn, cánh môi non mềm liên tục roi trên mặt, chóp mũi, môi mỏng.

Tần Nguyệt Chiêu ở một bên nhìn đến trợn mắt hốc mồm, thậm chí quên mất quay đầu tránh đi. Lý Quý tần cùng Hoàng Thượng ở chung là loại hình thức này sao?

Càng làm cho nàng ta khiếp sợ hơn chính là...

Hoàng Thượng hắn thế mà cũng để yên cho người ta ăn đậu hũ?

Lúc này Tiêu Ngự căn bản không có chú ý tới bên cạnh còn có Chiêu Tiệp Dư đang quan sát mình, hắn gấp gấp đưa tay đẩy Tô Đất Ký,

"Nhanh đi ra ngoài!"

Tô Đất Ký bị đẩy sang một bên cũng không có sinh khí, ngược lại nằm thẳng xuống bên người hắn.

"Phiên Phiên! Đừng tùy hứng!"

Tiêu Ngự thật sự không có biện pháp trị nàng, liền nghiêm nghị ra lệnh,

"Hiện tại lập tức ra ngoài, bằng không ngày mai trẫm đày nàng vào lãnh cung!"

Kết quả Tô Đất Ký không chỉ không nhúc nhích, còn trực tiếp ôm lấy eo thân của hắn rồi nhắm mắt lại, một bộ lộn chết không sợ nước sôi.

Tiêu Ngự vừa tức vừa gấp, không dám đụng vào nàng, nàng lại không nghe lời, trong lúc này không biết nên làm gì.

Ngược lại Tần Nguyệt Chiêu khéo hiểu lòng người vợ ra hoà giải,

"Quý tần nương nương, thần thiếp biết ngài quan tâm đến long thể của Hoàng Thượng, trong tình thế cấp bách mới làm ra hành động như thế. Nhưng chữa bệnh một chuyện, không thể vội vàng được. Hiện tại Hoàng Thượng cần giữ tâm thanh tịnh để dưỡng bệnh, ngài ở đây để Hoàng Thượng lo lắng, ngược lại càng khiến bệnh tình Hoàng Thượng nặng hơn."

"Người đây đang biến tướng nói bản cung hại Hoàng Thượng phải không!"

Tô Đất Ký không giả vờ chết nữa, tròng mắt, tức giận sặc trở về.

Tần Nguyệt Chiêu tự nhận là chưa bao giờ đắc tội qua nàng, ngược lại, còn bị nàng chặn đường trong lần thị tẩm khiến lục cung chế giễu, làm sao người này không chỉ không cảm thấy thẹn trong lòng, còn hiểu lầm ý tứ chính mình trước mặt hoàng thượng như vậy chứ?

Nàng ta vội vàng quỳ xuống,

"Thần thiếp không có ý tứ này, cầu Hoàng Thượng Quý tần minh giám!"

Thế nhưng bây giờ Tiêu Ngự căn bản không có tâm tư quan tâm nàng ta mở lòng rộng lượng cái gì đó.

Hắn nhìn gương mặt hung mãnh của Tô Đất Ký, nghĩ tới trước đó tiểu yêu này đắc tội nhiều phi tần trong hậu cung như vậy, sau khi hắn bị bệnh, hắn là nàng phải chịu vô số lời đồn đại không có căn cứ, cho nên khi nghe Tần Nguyệt Chiêu khuyên bảo lại nhạy cảm cho rằng đang chỉ trích nàng.

Nếu không phải bị người bên ngoài bức đến mức thực sự không chịu được, thì làm sao nàng lại không để ý tính mạng của mình mà chạy đến bên cạnh mình tìm kiếm chỗ dựa đây?

"Phiên Phiên",

Hắn cách một lớp chắn mềm sờ sờ đầu của nàng, lấy ngọc bội của chính mình xuống,

"Ngoan, đừng sợ. Chỉ cần cầm cái ngọc bội này, ai cũng không dám khi dễ nàng."

Tần Nguyệt Chiêu chỉ cảm giác đầu mình bị đập oong một cái, không dám tin mở to hai mắt.

Rõ ràng người chịu ủy khuất là nàng ta, thế mà Hoàng Thượng lại bắt công, đi an ủi Tô Đát Kỷ? Lại dụ dỗ dụ dỗ cung nhiều?

Lúc này Tô Đát Kỷ không có đối nghịch với hắn nữa, ngoan ngoãn tiếp nhận ngọc bội, thất ở ngang hông của mình.

Ngay tại lúc Tiêu Ngự thở dài một hơi, cảm thấy nàng rốt cục cũng nghe lọt tai, không nghĩ tới sau khi nàng thất ngọc bội xong lại nhào tới,

"Nô gia không đi, nô gia muốn ở chỗ này bồi tiếp ngài!"

Không đợi hắn khuyên nữa, Tô Đát Kỷ liền ném ra một câu chắn kinh bốn phía,

"Nô gia đã quyết định, muốn truyền nhiễm bệnh của Hoàng Thượng, vì ngài lấy thân thí nghiệm thuốc!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyện mục xoát độ có mặt của editor (=w=)..nyaa:

- *mộng bức: Về mặt mộng bức (一脸懵逼): Vốn từ mộng bức là lời nói ở phía DB Trung Quốc, ý là trạng thái bị chuyện gì đó giật sấm (kinh ngạc, chần động, đứng hình, chết lặng, bốc khói lời) "ngoài khét trong sống". Và về mặt mộng bức có thể hiểu là, sau khi bị "sét đánh" bởi một chuyện nào đó hoặc ai đó, khuôn mặt xuất hiện biểu cảm trợn mắt hốc mồm.

Cách dùng: – Khi bạn khó lý giải về một người hoặc một chuyện, một sự cố nào đó.

– Khi bạn ngẩn tò te, cạn lời, chết đứng hoặc chết lặng với 1 ai hay chuyện nào đó.

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177

Editor: Miêu Bàn Từ

Lời này như một quả bom nặng ký rớt xuống trong điện.

Tiêu Ngự là người thứ nhất không đáp ứng, bỗng nhiên vỗ giường,

"Hò nháo! Thí nghiệm thuốc cái gì, trẫm không cần!"

"Hiện tại nàng liền đi ra ngoài cho trẫm! Đây là thánh chỉ!"

Tần Nguyệt Chiêu càng khiếp sợ không nói nên lời, một cái là hầu hạ, một cái lại là lấy thân thí nghiệm thuốc, thành kính ai nhiều hơn, ai hữu tâm hơn, lập tức liền phân cao thấp.

Tô Đát Kỷ biểu diễn một màn châu ngọc tại tiền như thế, nàng ta còn so sánh thế nào được?

Một ngụm máu nghẹn ở ngực kém chút nữa phun ra ngoài, con hồ ly tinh này thế mà nghĩ ra một chiêu đập nôi chìm thuyền như thế.

Mình vất vả hầu hạ, không phải phí công phí lực sao!

Nhưng Tần Nguyệt Chiêu tinh táo lại rất nhanh, Tô Đát Kỷ muốn thử thuốc, đầu tiên phải nhiễm bệnh này, bệnh đậu mùa này nếu qua được cũng cứu tử nhất sinh, cho dù Hoàng Thượng cảm động, đến lúc đó chẳng qua cũng chỉ là một người chết thôi, không đoạt được công lao của nàng ta.

Nàng ta nhìn Tô Đất Kỳ, trong ánh mắt khinh miệt nhiều hơn mấy phần, muốn tranh sủng đến điên rồi, cũng không biết tính toán một chút. Chỉ sợ sau khi người giành được sủng ái, lại không còn mệnh đề dùng!

Tần Nguyệt Chiêu ở chỗ này nhìn chằm chằm nhưng Tô Đất Kỳ căn bản không đếm xỉa tới nàng ta, đối mặt với xua đuổi Tiêu Ngự, nàng như kẹo mạch nha dính ở trên người hắn không buông.

"Hoàng Thượng, đã quá trễ, vừa rồi nô gia hôn ngài, sợ là đã nhiễm bệnh, chắc chắn Lur thái y cũng sẽ không để nô gia đi ra ngoài, ngài liền bỏ ý niệm này đi!"

Một bộ dáng mặc kệ ngài nói thế nào, ta chính là không đi.

Nàng chấp nhất, kiên trì như thế, để trong lòng Tiêu Ngự dâng lên một cỗ tư vị không nói ra được.

Ngọt bùi cay đắng, lộn xộn cùng một chỗ, khó mà phân biệt.

Trước khi tới, có lẽ bản thân tiểu yêu này đã quyết định chủ ý, căn bản không có cho hắn có cơ hội cự tuyệt.

Nàng thật sự ôm quyết tâm quyết tử!

Biết bản thân không lay chuyển được Tô Đất Kỳ, hắn không còn từ chối nữa, một tay ôm lấy thân thể nhỏ nhắn xinh xắn kia, hốc mắt dần nóng lên,

"Phiên Phiên ngốc."

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +15 điểm, tiến độ trước mắt 72/100 】

Lur thái y rất nhanh đuổi tới, nghe được chân tướng rất không đồng ý,

"Hành động của nương nương quá mức lỗ mãng, việc này lão thần tự có chủ trương..."

"Chủ trương cái gì?"

Tô Đất Kỳ lại đánh gãy hắn, trừng mắt,

"Thuốc có công dụng nặng hơn một chút cũng không dám dùng thì làm sao có thể trị dứt bệnh của Hoàng Thượng? Bệnh này nguy hiểm như thế còn kéo dài thời gian chữa?"

Những lời nàng nói đều là sự thật.

Dù sao không thể để long thể Hoàng Thượng có sai sót nào, hắn không dám dùng những thứ thuốc quá lợi hại, khiến chữa khỏi cái này nhưng lại khiến thân thể sụp đổ.

Lur thái y nhú lông mày, còn muốn nói nữa, nhưng lại bị nàng mĩa mai một trận,

"Đủ rồi, chi cần bản cung bị bệnh, người có thể đem những cái hồ lang chi dược kia cho bản cung thử trước. Nếu bản cung đều chịu được, Hoàng Thượng nhất định cũng chịu được."

Nửa câu nói sau Tô Đất Kỳ không nói ra, trong lòng mọi người cũng rõ ràng.

Nếu là nàng chịu không nổi, khả năng liền trực tiếp thăng.

Thì ra, nàng có ý định như thế.

Nàng lại vì hắn mà làm ra hành động như thế. Dù cho hi sinh tính mạng nàng cũng sẽ không tiếc!

Tiêu Ngự trong lòng bị cảm động tràn đầy, dùng sức nắm chặt tay của nàng.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 77/100 】

Lur thái y cũng có chút động lòng, không tiếp tục phản đối nữa mà vội vàng quỳ xuống, dập đầu với Tô Đất Kỳ một cái, trịnh trọng nói ra:

"Nương nương hiểu rõ đại nghĩa như thế, vì người quên mình, lão thần thay mặt bách tính khắp thiên hạ tạ ơn nương nương!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=).nyaa:

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái ☐ Meo~

Chương 178

Editor: Miêu Bàn Tử

Có Tô Đất Kỳ làm bạn, Tiêu Ngự cảm thấy dù cho sinh bệnh bị giam lại, cũng không có buồn khổ như vậy.

Tiểu yêu này lại cổ quái như vậy, ngày nào cũng mang đến tiếng cười cho hắn.

Nhưng hắn không thể vui vẻ được bao lâu.

Bởi vì... Tô Đất Kỳ bị truyền nhiễm.

Không biết có phải bởi vì thân thể nàng mảnh mai hay không, ngày thứ hai đi vào Càn Nguyên điện bệnh tình liền phát tác, thậm chí so với hắn còn nghiêm trọng hơn rất nhiều.

Đốm đỏ tràn lan khắp thân thể không nói, uống những cái thứ thuốc kia xong lại thượng thổ hạ tả. Ngăn ngủ mới hai ngày mà cả người nàng liền gầy đến hốc hác.

Hệ thống thấy dạng này của nàng, mới hiểu được vì cái gì mà trước đó ở Càn Nguyên điện, hồ ly này lại ăn uống thả cửa kém chút nữa bẽ bụng. Thì ra là chuẩn bị cho lúc này a!

Đương nhiên, càng có khả năng chính là, hồ ly biết sau khi tới chỗ này chỉ có thể ăn cháo loãng mỗi ngày.

Tiêu Ngự cực kỳ đau lòng, muốn sờ mặt nàng, Tô Đất Kỳ lại quay đầu tránh đi,

"Hiện tại nó già rất xấu."

Mặt mũi tràn đầy đốm đỏ đương nhiên chả có cái quái gì đẹp mắt, đại khái đây chính là khoảnh khắc xấu nhất từ lúc Tô Đất Kỳ chào đời cho tới nay, nhưng ở trong lòng Tiêu Ngự nàng so với lúc trước càng đẹp hơn.

"Nói bậy! Nếu như Phiền Phiền mà xấu, nữ tử khắp thiên hạ này nghe được thì chắc sẽ khóc thành tiếng mất."

Hắn không nói tiếp mà vươn tay kéo nàng vào trong ngực, cúi người hôn một cái lên mặt nàng.

Tràn đầy trân quý cùng triu mến.

Bởi vì Tiêu Ngự biết, cuộc sống như thế, rất có thể là qua một ngày liền ít đi một ngày.

Đơn thuốc Lư thái y kê đều là nhằm vào bệnh đậu mùa, đối với chất độc của Tô Đất Kỳ đương nhiên không có bất kỳ chỗ dùng nào.

Lại thêm Tô Đất Kỳ hạ độc cho mình, nặng gấp mấy lần so với Tiêu Ngự, thế là không cách mấy ngày, mấy đốm đỏ trên mặt nàng liền chuyển biến xấu, biến thành từng viên bong bóng, sau đó lại biến thành bọc mủ đáng sợ y như con cóc.

Lúc này, nàng thật sự bị vẻ xấu xí của mình dọa đến buồn nôn.

Thời điểm Tiêu Ngự tới tìm Tô Đất Kỳ, nàng đang núp ở bên cạnh một cái ao nhỏ bên cạnh vụng trộm khóc.

Tất cả những đồ vật soi được bên trong Càn Nguyên điện đều bị người ta lấy đi hết, Tô Đất Kỳ chỉ có thể nhìn thấy mặt nước phản chiếu ra gương mặt mình, mở miệng phản nản với hệ thống.

"Cũng may bình thường ta không thấy mặt mình, bằng không vừa nhìn thấy liền thất cổ chết quánh cho rồi."

Hệ thống nhìn thần trí của nàng cùng hắn phản nản này nọ, ngoài mặt lại khóc nức nở đến Phong Sinh Thủy Khởi*, hắn thật sự không muốn nói chuyện.

Nàng dè dặt tiếng khóc nức nở, khóc đến cả trái tim Tiêu Ngự đều thắt chặt, liền đưa tay kéo nàng lên ôm vào trong ngực.

Lực đạo kia giống như là muốn nhập nàng vào trong thân thể của hắn.

Trừ cái này ra, Tiêu Ngự cũng không biết có thể an ủi nàng thế nào mới đủ.

Tiểu yêu này ngày bình thường huênh hoang như thế, bây giờ lại vì mình mà hủy đi dung mạo, phần nhân tình này hẳn thiếu nàng.

Tô Đất Kỷ bất thình lình bị ôm giật nảy mình, nhận ra là hắn, lúc này cả người cũng thả lỏng ra, lập tức liền ngừng khóc.

Mang mạng che mặt ngăn trở mặt, nàng giả bộ như không có việc gì mà nói:

"Sao Hoàng Thượng lại tới đây?"

"Cá nuôi ở đây thật đẹp, nô gia nhìn đến nhập thần nữa nha~"

Diễn xuất vụng về như vậy khiến Tiêu Ngự càng đau lòng không chịu nổi.

Vì không để cho hắn lo lắng, nàng còn phải vụng trộm khóc, đem tất cả ủy khuất cùng khổ sở giấu ở trong lòng, mà mỗi ngày còn phải nghĩ cách làm hắn vui vẻ.

Thật là một kẻ ngốc nhất trên đời này!

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

- Phong Sinh Thủy Khởi: gió đi khắp nơi để mọi vật sinh ra, nước đến đâu thì mọi vật ở đó đâm chồi nảy lộc. (Trích bên Tăng Thư Viện)

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 179

Editor: Miêu Bàn Tử

Bởi vì có Tô Đất Kỷ đánh cược mệnh mình đi thí nghiệm thuốc, Lư thái y rất nhanh tìm ra đơn thuốc trị liệu.

Bệnh của Tiêu Ngự trải qua nửa tháng trị liệu chuyển biến tốt như kỳ tích.

Trên dưới toàn cung đều là thờ dài một hơi.

Lại qua mười ngày qua, Tiêu Ngự khỏi hẳn, thậm chí trên mặt không lưu lại một chút vết sẹo nào.

Toàn bộ hoàng cung càng vui mừng hơn hờ, nô nức sắp xếp yến hội.

Tiêu Ngự trở về từ cõi chết cũng rất vui mừng, trực tiếp cho ban thưởng một phủ đệ cùng vạn lượng hoàng kim cho Lư thái y, cộng với bảng hiệu Thần y, còn tấn phong Tàn Nguyệt Chiêu có công hầu hạ là Phi, lấy đó khen ngợi.

Duy nhất còn sót lại Tô Đất Kỷ.

Bệnh của Tiêu Ngự tốt dần, nhưng nàng thì không, chỉ có thể một mình chuyển về Thiên Điện, tiếp tục tiếp nhận trị liệu.

Người xưa tin tưởng thường lớn sẽ giảm phúc nói chuyện, vì không muốn tổn hại phần phúc của nàng, Tiêu Ngự cũng không dám ban thưởng cái gì, nghĩ đến đời nàng khỏi bệnh rồi nói sau.

Hắn nhất định phải ban thưởng cho Tô Đất Kỷ cao hơn Tàn Nguyệt Chiêu, huống chi, đối với phong hào của nàng, Tiêu Ngự cảm thấy không quyết định chắc chắn được, chỉ cảm thấy trên đời này không hề có một chữ nào có thể xứng với nàng.

Lại qua hơn mười ngày, rốt cuộc Tô Đất Kỷ mới khôi phục, thế nhưng uống nhiều thuốc như vậy, thân thể vốn yếu đuối nay lại yếu hơn, cả người không còn sức sống như trước.

Quan trọng nhất chính là gương mặt nàng bị hủy!

Tại lúc hậu cung nghe được tin tức này, đám phi tần cao hứng như mình được mình tấn phong, từng người đều vỗ tay tỏ ý vui mừng.

Vừa lúc, Tiêu Ngự vương bệnh cho nên đám lão thần kia thừa nước đục thả câu ra tay nắm chính vụ. Hiện tại hắn đã khỏi bệnh liền bắt tay vào đối phó với bọn họ, không kịp quan tâm nàng.

Nhóm phi tần nhất trí nhận định, hồ ly tình này bị thất sủng!

Những người nàng đắc tội lúc trước dồn dập tới điều võ giương oai, nói chuyện mang đao cầm gậy công kích nàng.

Một đám tôm tép nhai nhép, Tô Đát Kỷ cũng không thèm để ý bọn họ, mặc kệ cho đám chim chích tự biên tự diễn. Thẳng đến một ngày, Lan Phi đến.

Nàng ta kiểm chế vài ngày, thấy Tiêu Ngự không có phạt những phi tần đến châm chọc khiêu khích Tô Đát Kỷ, thế là cũng không nhin nổi.

"Chắc chắc chắc, ma ma, người đang nằm phơi nắng đằng kia là Lý Quý tần sao?"

Lan Phi vịn tay ma ma cố ý dạo đến phụ cận Thiên Điện, lớn tiếng hỏi,

"Làm sao hơn một tháng không gặp, đều gây đến không nhận ra vậy."

Ma ma hiểu ý, cười một tiếng, tiếp lời nói:

"Lý Quý tần lấy thân thí nghiệm thuốc, ản theo lý thuyết là công lao to lớn, nhưng Hoàng Thượng lại quên ban thưởng mất. Mọi người đều nói là bởi vì nàng ta hiện tại xấu như quỷ, Hoàng Thượng gặp mặt cũng cảm thấy căm ghét."

"Cũng may còn tự biết thân biết phận đeo mang che mặt, bằng không bản cung thấy là buồn nôn."

Lan Phi cùng với ma ma một xướng một họa, cực lực chê bai, trong lòng cực kỳ khoái ý.

Lúc này Tô Đát Kỷ không mặc kệ nàng ta chế giễu nữa, miễn cưỡng cất giọng:

"Bán Hạ, sao mới sáng sớm mà có chó đại sủa bậy ngoài kia vậy. Mau gọi tiểu thái giám tạt nước đá ra cho bọn chúng im miệng đi."

"Ngươi!"

Nghe nàng độc miệng như vậy, Lan Phi cũng không giả vờ nữa, trực tiếp xông vào,

"Một người quái dị bị thất sủng lại còn dám phách lối như vậy, ngươi cho rằng ngươi vẫn còn là Lý Quý tần lúc trước hay sao?"

Máng nàng thất sủng thì thôi đi, còn dám nói nàng là người quái dị?

Tô Đát Kỷ đột nhiên đứng lên, cười lạnh một tiếng, ngoài dự đoán của mọi người dùng sức nâng chân đạp qua một cước.

"A!!!"

"Tùm!"

Hai tiếng cùng vang lên, Tô Đát Kỷ thật sự đạp nàng ta rơi xuống hồ nước bên cạnh!

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor (=ω=)..nyaa:

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180

Editor: Miêu Bàn Tử

Tiêu Ngự bị chính sự bao quanh, chỉ lo sắp xếp người ứng phó với bạo loạn, đêm qua cũng không ngủ được bao lâu, vừa vuốt vuốt mi tâm một cái thì

thấy Phùng Lực vội vàng tiến đến,

"Bẩm báo Hoàng Thượng",

Ngữ khí của hần vạn phần lo lắng,

"Lan Phi nương nương cùng Lý Quý tần nương nương xảy ra xung đột ở Thiên Điện, Lan Phi nương nương nàng rơi xuống nước!"

Trải qua khoảng thời gian ở chung, Phùng Lực khâm phục dũng khí lẫn hành động của Tô Đất Kỳ, độ thiện cảm lại tăng không ít. Cho nên dù biết Lan Phi bị Tô Đất Kỳ đập xuống nước, hần cũng giúp nàng che giấu một chút, không có nói thẳng ra.

"Làm sao Lan Phi lại ở Thiên Điện? Còn xảy ra xung đột?"

Tiêu Ngự vừa nghe đến tên Tô Đất Kỳ liền đứng lên đi ra ngoài, vừa vội vàng hỏi,

"Quý tần có bị thương không?"

Này này, rõ ràng là Lan Phi rơi xuống nước, kết quả ngài lại quan tâm tới Lý Quý tần. Nếu như ngài biết được Quý tần đã thương Lan Phi, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào?

Phùng Lực có chút xấu hổ, chỉ có thể pha trò,

"Người đến báo nói hai người đụng nhau, hình như... còn đánh nhau nữa."

Bước chân của Tiêu Ngự càng nhanh hơn, coi như là chạy đến Thiên Điện.

Quả nhiên như Phùng Lực bẩm báo, nô tài hai bên đang bận rộn đánh nhau, miệng thì phun ra những lời không sạch sẽ.

Toàn thân Lan Phi ướt đẫm, gương nhan múa vuốt kéo tóc cào mặt với người đối diện, hoàn toàn mất hết dáng vẻ mà phi tử nên có.

Mà tiểu yêu tâm tâm niệm niệm của hần lúc này...

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua, chỉ cảm thấy trái tim đều bị siết chặt đến nghẹn thở.

Tô Đất Kỳ nằm quỳ rạp trên mặt đất, búi tóc tán loạn, quần áo lộn xộn, không nhúc nhích chấp nhận những lời mắng chửi lẫn đám đá của Lan Phi.

Nhìn xem thân thể mềm mại kia co rụt lại, thân thể Tiêu Ngự phản ứng trước vọt tới, một tay ôm nàng vào trong ngực, tức giận quát một tiếng,

"Đều dừng tay lại cho trẫm!"

Trong nháy mắt tràng diện còn đang ồn ào không chịu nổi như bị bấm nút dừng, tất cả mọi người đều dừng lại.

Lan Phi còn đang vươn tay túm tóc Bán Hạ, sau khi sừng sốt vài giây mới hồi phục tinh thần, mắt thấy chuyện đầu tiên hần làm là ôm lấy con hồ ly tinh kia, nàng ta tức đến phát khóc, liền liếng thoát lên án:

"Hoàng Thượng, cầu ngài làm chủ cho thần thiếp!"

"Nàng tới Thiên Điện làm mưa làm gió, còn dám đòi trẫm làm chủ?"

Tiêu Ngự lại không thềm nể nang mặt mũi của nàng ta,

"Lan Phi nàng thật to gan!"

Lan Phi bị hần chất vấn như thế, kếm chút phun một ngụm máu, mắt đỏ lên, quỳ xuống la lớn:

"Hoàng Thượng minh giám! Thần thiếp chỉ là tân bộ ngang qua, là nàng ta ra tay với thiếp trước, còn đập thần thiếp vào trong hồ nước. Tất cả nô tài ở đây đều có thể làm chứng cho thần thiếp!"

Mới vài giây trước con hồ ly tinh này còn phách lối mở miệng khiêu khích nàng ta, ném nguyên một mâm trái cây lên người nàng ta. Nàng ta còn chưa kịp đụng vào góc áo của Tô Đất Kỳ, vậy mà không biết khi nào ả ta lại vụng trộm quỳ xuống tỏ vẻ đáng thương!

Hệ thống ngồi xem toàn bộ quá trình biểu thị,

【 Chỉ vài giây trước khi nam chính đến. 】

Kiểu chơi lật mặt nhanh như lật bánh thế này, hồ ly tinh chơi vô cùng nhuần nhuyễn.

Ánh mắt uy nghiêm của Tiêu Ngự quét qua hai bên, nô tài của Lan Phi cùng bọn thị vệ đều gật đầu, mà các nô tài bên Tô Đát Kỷ đều cúi đầu không dám nói lời nào, trong lòng hẳn đã có quyết định.

Nàng đập người, là việc có thật.

Sự tình quay trở lại trên thân Tô Đát Kỷ, đột nhiên hắn cảm thấy có điểm gì là lạ. Tiểu yêu này bình thường cho dù có làm sai chuyện gì cũng vô cùng khí trực không chịu thua, tại sao hôm nay lại không nói lời nào?

Tiêu Ngự kỳ quái cúi đầu, chỉ thấy nàng trừng mắt nhìn chăm chăm trên mặt đất, giống như là bị thứ gì đó câu hồn đi.

Hắn nhìn theo ánh mắt của nàng, chỉ cảm thấy toàn thân chấn động!

Quý dị không cần vote hay comt gì nữa đâu. Người ta ăn cắp xong rồi bỏ mất tiu phần phía dưới rồi.:))

Đéo ăn cắp nữa nhé. Đéo thân.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Cảm nghĩ như cái icon:))))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 181

Editor: Miêu Bàn Từ

Chỉ liếc mắt một cái, hắn liền biết vì sao nàng không cãi lại Lan Phi mà bản thân ngồi đó như thế.

Đó là vì nàng gắt gao nhìn chăm chăm ngọc khắc đã vỡ thành hai mảnh trên mặt đất, mà thứ đó đúng là lễ vật sinh thần hắn tặng nàng, con Tiểu hồ ly mà nàng luôn nâng niu trong ngực mỗi khi ngủ!

Trong lúc thử thuốc, mỗi lần bị dược liệu giày vò đến chết đi sống lại, Tô Đát Kỷ liền nắm chặt nó. Có thể nói nó đã trở thành một cái trụ cột tinh thần của nàng.

Nhưng mà bây giờ trụ cột nát rồi.

"Phiên Phiên!"

Tiêu Ngự lo lắng gọi nàng, nhưng tiểu yêu trong ngực như bị điểm huyết, hoàn toàn không phản ứng chút nào.

Trong mắt nàng chỉ có con Tiểu hồ ly đã bể nát kia.

Mất thấy mặt của nàng càng ngày càng tái nhợt, Tiêu Ngự còn chưa kịp kêu thêm một tiếng, con ngươi của Tô Đát Kỷ bỗng nhiên phóng đại, liền ngất đi.

"Phiên Phiên!"

Tìm Tiêu Ngự đều muốn ngưng đập, liền thanh gọi,

"Truyền thái y! Nhanh truyền Lư thái y!"

Tô Đát Kỷ hoàn tất việc giả vờ ngất, rút thần thức ra nhìn hắn đem chính mình ôm vào trong.

Mà "người bị hại" Lan Phi?

Hoàn toàn bị lơ đi, nàng ta không dám tin cứ quý tại đó, hơn nửa ngày không nhớ tới việc đứng lên.

Vẫn là ma ma bên cạnh không nhìn được, diu nàng ta lên đưa về cung.

Hiện tại trái tim Tiêu Ngự đang treo lơ lửng, tất cả đều lo lắng cho Tô Đất Kỳ, nào còn tâm tư khác để ý đến nàng ta.

Nhìn tiểu yêu mặt tái nhợt nằm trên giường, trong lòng hắn dâng lên khủng hoảng.

Lúc này ôm nàng, hắn chỉ thấy bản thân nàng nhẹ đến đáng sợ, cảm giác nàng giống như là một chiếc lông vũ, tùy ý bay đi theo gió.

Lưu thái y chạy đến đâm châm cho Tô Đất Kỳ, y thuật ông tinh xảo, một chút liền đâm tỉnh.

Hệ thống:...

【 chẳng lẽ không phải vì hồ ly tinh này sợ đau nhức sao? Cho nên mới tranh thủ sắp xếp thời gian tỉnh lại sao? 】

Tô Đất Kỳ tỉnh lại, chuyện thứ nhất chính là cuống quýt tìm kiếm bốn phía,

"Tiểu hồ ly của ta đâu? Tiểu hồ ly đây mất rồi?"

Tiêu Ngự nhìn bộ dáng này của nàng, tới trước bắt lấy tay nàng, ép buộc nàng nhìn hắn,

"Phiên Phiên, nàng tỉnh, nàng nhìn trẫm "

Trong lòng của hắn loạn thành một đoàn.

Nàng quan tâm lễ vật kia như thế, có phải là đại biểu cho việc nàng đã toàn tâm toàn ý với hắn rồi không?

Trong đầu Tiêu Ngự hai bên giao chiến. Một bên nói, nàng vì hắn mà nghiệm thuốc hủy thân, chẳng lẽ một mật thám sẽ vì nhiệm vụ mà làm được tới như vậy sao?

Một bên khác lại nói, mật thám chính là mật thám, nàng vì đạt được mục đích của mình không từ thủ đoạn, dùng khổ nhục kế cũng không phải không có khả năng.

Nhìn gương mặt nhỏ tái nhợt của Tô Đất Kỳ, Tiêu Ngự quyết định thăm dò nàng lần cuối cùng.

Chỉ cần lần này nàng thông qua khảo nghiệm của hắn, thì về sau hắn sẽ sủng nàng tận xương, cho dù thời gian qua đi cũng sẽ không đổi.

Nhưng nếu như không có thông qua... Vậy hắn liền nhẫn tâm chặt đứt phần lo lắng này, tiếp tục làm một đến vương vô tình.

"Phiên Phiên",

Hắn ôn nhu mở miệng,

"Quả sinh nhật của nàng nát rồi, trẫm đổi lại cho nàng một cái có được hay không?"

Không đợi Tô Đất Kỳ nói chuyện, hắn nói tiếp:

"Trẫm, cho nàng một cái nguyện vọng. Nàng muốn cái gì, trẫm đều đáp ứng."

Ánh mắt Tiêu Ngự sáng rực, giống như là cường điệu, lại như dỗ dành nói lại một lần,

"Chỉ cần nàng muốn, bất cứ cái gì, đều có thể."

- ----- ☆ -----

📖 Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 𐄂(￣▽￣):

- Chương này máu chó đầy đầu:))))

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182

Editor: Miêu Bàn Tử

Nghe nói như vậy, tất cả mọi người ở đây đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đế vương hứa hẹn, đại biểu cho cái gì?

Đại biểu cho việc nàng có thể cậy vào quyền thế, tiền tài của hần, muốn làm gì thì làm!

Cho dù Tô Đát Kỷ muốn hái sao trên trời, Tiêu Ngự cũng phải nghĩ biện pháp để hái xuống cho nàng.

Đây chính là vinh sủng độc nhất vô nhị, trước nay chưa từng có!

Tất cả mọi người vểnh tai, nín thở, muốn nghe nàng muốn cái nguyện vọng gì?

Ngay cả Tiêu Ngự cũng mở to mắt tròn, nhìn chăm chăm vào nàng không chớp mắt, thu hết tất cả biểu lộ cùng phản ứng của nàng trong mắt.

Mà bản thân may mắn bị phần thưởng to lớn này đập trúng Tô Đát Kỷ, trên mặt không có một chút vui mừng, ngược mắt lên nhìn nam nhân trước mặt, nàng mở miệng, thanh âm khàn khàn,

"Hoàng Thượng, thần thiếp muốn đơn độc nói với ngài."

Xung hô xa cách, giọng điệu tôn kính, hoàn toàn không phải bộ dáng ở chung với hần lúc trước, Tiêu Ngự tưởng rằng trước mặt người khác nàng không muốn nói, không chút nghĩ ngợi liền vẫy lui đám người.

Đám cung nhân đang đứng chờ đợi đáp án đều là phi thường tuyệt vọng, tâm tựa mèo cáo. Bí mật vốn dĩ đã được công bố, vậy mà ngay thời điểm mấu chốt nhất lại im bất.

Bọn họ ngàn vạn lần muốn lưu lại để nghe, nhưng không thể nào, Tiêu Ngự đã ra lệnh cho bọn họ, thế là cả đám tiếc nuối thối lui ra khỏi ngoài điện.

Trong đám người này cũng không thiếu tai mắt của mấy phi tần, vừa bước chân ra một cái lập tức liền đem tin tức quan trọng này thông tri cho các nàng.

Chúng phi nghe xong, không một ai không sợ hãi.

Đã kinh ngạc, lại càng kinh dị.

Hồ ly tinh kia bị hủy dung, không chỉ không đánh mất sủng ái của Hoàng Thượng, ngược lại còn tặng cho ả ta một lễ vật lớn như thế!

Hoàng Thượng đây là bất công tới cực điểm!

Nguyện vọng của ả ta sẽ là cái gì?

Nhất định là làm hoàng hậu!

Hoàng Thượng đã nói chuyện gì cũng có thể, vậy chắc chắn ả sẽ chọn cái lớn nhất!

Lắc lắc lư lư ở hậu viện nhiều năm như vậy, bình tĩnh mà nói, phi tần nào không có ý định này?

Các nàng cũng không tin Tô Đát Kỷ không muốn làm hoàng hậu!

Thế mà bị một ả vũ cơ đề tiện đoạt lấy vị trí chính cung, còn phải bị ả đạp ở dưới chân, đám phi tần vừa tức vừa hận.

Đám phi tần trước đó thừa dịp Tô Đát Kỷ bị bệnh mà đến quấy rối, trực tiếp sợ đến mất mặt.

Lần này xong rồi, đừng nói Hoàng Thượng sẽ trừng phạt các nàng, nếu như Tô Đát Kỷ làm hoàng hậu, muốn tra tấn các nàng mà không phải động động ngón tay thực sự quá dễ dàng!

Bởi vì một câu của Tiêu Ngự, trong hậu cung dấy lên sóng ngầm mãnh liệt, náo nhiệt một phen.

Nhưng ở trong Thiên Điện lại hoàn toàn tương phản.

Trong điện chỉ còn lại hai người, không khí bỗng chốc trùng xuống.

Không đợi Tô Đát Kỷ nói chuyện, Tiêu Ngự liền vượt lên trước lôi kéo tay của nàng, mở miệng trấn an:

"Những ngày nay không phải trầm cổ ý lạnh nhạt nàng, chỉ là chính vụ quá nhiều, nàng lại ngủ cả ngày, mới phát hiện lấy rất lâu không thấy trầm, thật ra mỗi đêm trầm có tới thăm nàng..."

Tiêu Ngự cho rằng nàng đang giận hần không có thường xuyên đến thăm nàng, hần liền dỗ trước.

Nhưng Tô Đát Kỷ lại duỗi ra bàn tay mảnh mai ra, điểm trên môi hắn.

"Hoàng Thượng, ngài không cần nhiều lời, thần thiếp đều hiểu, thần thiếp không có tâm tư oán giận ngài."

Giọng nói của nàng dịu dàng, nhưng là lời nói ra không còn thân mật như xưa nữa.

Ngón tay lạnh buốt chống đỡ trên đôi môi hắn, mà những lời nàng thốt ra càng lạnh đậm hơn, trong lòng Tiêu Ngự hơi hơi hộp một chút, ần ần cảm thấy không thích hợp.

Quả nhiên, câu tiếp theo Tô Đát Kỷ nói chính là,

"Thần thiếp đã nghĩ kỹ, nguyện vọng của thần thiếp chính là..."

"Bị đẩy vào lãnh cung."

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Ngủ cả ngày là tội???

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thân, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183

Editor: Miêu Bàn Tử

Nụ cười trên mặt Tiêu Ngự dần dần ngưng kết.

Nếu như nàng cẩn thận suy nghĩ, có lẽ sẽ cầu nguyện để đời này hắn độc sủng một mình nàng.

Mà nếu như đã tâm nàng lớn hơn chút nữa, thì sẽ làm hoàng hậu, để cho hắn phân phát lộc cung, cái này hắn có thể hiểu được.

Hắn nghĩ tới ngàn vạn loại nguyện vọng mà Tô Đát Kỷ khả năng nói, duy chỉ có không nghĩ tới, thế mà nàng lại nói ra thành câu này.

Hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn.

Đến mức hắn cũng không biết nên trả lời thế nào.

Tiêu Ngự ngốc lăng trong chốc lát, mới lại mở miệng nói:

"Đây là trăm khen ngợi nàng, không phải trừng phạt nàng."

Tô Đát Kỷ nhẹ gật đầu, biểu thị đã hiểu.

"Thần thiếp không còn mặt mũi đối với Hoàng Thượng",

Nàng sờ lên gương mặt mang mạng che mặt của mình, tự giấu mà cúi thấp đầu,

"Lại không muốn sau khi xuất cung bán rẻ tiếng cười mà sống, chỉ có thể cầu Hoàng Thượng đẩy vào trong lãnh cung bên trong nuôi thiếp cả đời."

Nàng nói ần dụ như thế, nhưng Tiêu Ngự lại biết, hai từ "mặt mũi" này, một là nói hiện tại nàng bị hủy dung mạo, gặp vua thất lễ, càng bởi vì thân phận của nàng là một thám, không còn mặt mũi đối với sự quan tâm cùng sủng ái của hắn.

Nhưng nàng cũng không thể xuất cung, vừa rồi đi liền treo lên lưng chữ chết, chưa hoàn thành nhiệm vụ, người sau lưng nàng chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Cục diện lưỡng nan như thế, chỉ có đẩy vào lãnh cung là biện pháp tốt nhất.

Thậm chí hấn thăm nghĩ, nếu như nàng tự nguyện tiến vào lãnh cung, không rời đi, dù cho không sống với hấn, tối thiểu cũng sống chung dưới bức tường hoàng cung, cùng ngắm trời xanh mây trắng, cùng cảm nhận hương hoa mưa rơi?

Phản thăm dò thử của Tiêu Ngự chưa có kiểm tra Tô Đất Kỳ xong, ngược lại hấn tự đem bản thân thử vào.

Thậm chí hấn nghĩ đến việc đẩy nàng vào lãnh cung, sau đó không gặp được nàng khiến hấn cảm thấy khó chịu. Nếu như khi ấy nàng vẫn tuân thủ nghiêm ngặt thân phận mật thám của mình thì liệu hấn có thể nhẫn tâm diệt trừ nàng hay không?

"Nàng bệnh nặng mới khỏi, trước không nên suy nghĩ bậy bạ, lời này xem như trầm chưa từng nghe qua",

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy trong lòng ngọt bùi cay đắng lẫn lộn, hấn lại là người đầu tiên không chịu được cái thăm dò này, vội chuyển đổi đề tài,

"Trưa nay muốn ăn cái gì? Trầm cùng nàng dùng bữa."

Thịt!

Ta thật sự muốn ăn thịt a!!!

Vì dưỡng bệnh, mỗi ngày đều ăn vô cùng thanh đạm, kém chút nữa khiến hồ ly phát điên mà đi bắt chim sẻ trong Ngự Hoa Viên nướng ăn.

Nội tâm Tô Đất Kỳ kêu gào khản cả giọng, trên mặt lại thờ thẩn, một bộ dáng vô dục vô cầu,

"Tùy ý đi, thân thể bản thiếu của thần thiếp không xứng với đồ ăn thượng hạng."

Tiêu Ngự nghe xong lời này, lập tức không đáp ứng.

"Không cho phép nói bậy! Nàng là người của trầm, lại có công to lớn như vậy, nên được thưởng son phấn hải vị."

Nói xong, hấn liền để ngự trù đem tất cả thức ăn ngon trình lên.

Tô • nhìn thấy thức ăn âm thầm xoa tay, hai mắt lóe sáng • Đất Kỳ, hệ thống:...

【 Nam chính, người biết người lại bị lừa sao? 】

Cả bàn đầy thức ăn ngon, dẫn tới Tô Đất Kỳ thêm ăn nhỏ dãi, nước bọt đều đầy khắp khoang miệng.

Nhưng tay nàng không động một chút, thần sắc mệt mỏi ngay cả đũa đều không sờ qua, dáng vẻ rất không có hứng thú, thậm chí còn nhíu mày chán ghét.

Hệ thống đã sa mạc hoá lời,

【 Hồ ly, người diễn kịch hơi bị nhiều rồi nha! Diễn khác chút là được rồi, cẩn thận nam chính nghĩ là người không thích thiếp, để cho người ta mang những thứ này xuống, đến lúc đó kẻ khóc vẫn là người! 】

Mặc dù nhắc nhở thân thiện như thế, nhưng hấn thật muốn nhìn Tô Đất Kỳ biểu diễn cái tiết mục tự lấy đá đập vào chân mình đây này.

Hệ thống xoa xoa móng nhỏ.

Chỉ là, xưa nay Tiêu Ngự sẽ không phật lòng Tô Đất Kỳ, cho tới nay đều hành động điên cuồng đánh mặt mèo con.

"Không cho phép bỏ con!"

Hấn giả vờ tức giận, sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn kẹp một đũa bún thịt, liền nhét vào trong miệng nàng, thậm chí vì để cho nàng ăn, còn quyết tâm nhẫn nhịn, ôn nhu dụ dỗ,

"Ngoan, ăn một miếng..."

Hệ thống hình mèo đã rút mắt căm.

Nhìn Tô Đất Kỳ rất không tình nguyện đem đũa thịt kia nhai nuốt, làm như ăn trúng thuốc Đông y không bằng, hệ thống chỉ cảm thấy mắt xanh của hấn mù rồi.

Mà Tiêu Ngự thì thấy nàng nể mặt hấn mà ăn một chút thịt, đặc chí đến mức liên tục dùng đũa đút cho nàng, còn cảm thấy phi thường có cảm giác thành công.

Hệ thống ngao ô một tiếng, chỉ móng lên trời hô to,

【 Chủ Thần! Mau mang meo đi aaaaaaaaaa! 】

- - - - - ☆ - - - - -

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Càng về sau càng nhiều chữ:vvv Edit lòi con mắt =.=

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐ Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 184

Editor: Miêu Bàn Tử

Những ngày gần đây, tin sốt dẻo nhất trong cung chính là nguyện vọng của Tô Đất Kỳ.

Nhưng đều không có tin tức truyền đến, Tiêu Ngự càng là không lọt một chút thông tin, làm nhóm phi tần gấp đến độ dậm chân.

Chỉ thấy những ngày sau, Tiêu Ngự càng chạy về chỗ Thiên Điện.

Một ngày ba bữa đều ở với nàng không nói, mỗi đêm còn túc trực bên nàng, nếu như thời tiết tốt sẽ dành một chút thời gian sau khi xử lý chính sự để tản bộ với nàng.

Nhưng dù hấn quan tâm sủng ái từng li từng tí, tinh thần Tô Đất Kỳ vẫn ngày càng lụn bại, thời gian thí nghiệm thuốc đã hoàn toàn đã thương thân thể.

Tiêu Ngự càng tự trách không thôi, bao nhiêu nhân sâm lộc nhung tổ yến đều đưa qua chỗ nàng như nước chảy.

Hệ thống nhìn nàng mỗi ngày đóng vai mảnh mai, giả bộ bệnh tật, chỉ cảm thấy toàn thân khó chịu như nổi rận.

Nhìn hồ ly yếu đuối như thế thật sự là khó chịu a, vẫn là cái đáng ghét phách lối thích hợp với nàng hơn.

【 Ngươi tính toán cứ bệnh chết như vậy sao? 】

Nhìn ba ngày, hấn liền không chịu nổi,

【 Độ thiện cảm của nam chính còn chưa có đầy đâu, ngươi chết cũng vô ích. 】

Tô Đất Kỳ vừa bị Tiêu Ngự bón ăn no, được hấn ôm đến trong viện phơi nắng, lười biếng híp mắt,

"Tiểu bằng hữu mọi nhà không nên gấp nha, muốn câu cá lớn phải có kiên nhẫn."

Vào ban đêm, cái đầu cá nào đó rất nể tình mắc câu rồi.

Dưới dạng sủng ái như thế này, còn có một cái nguyện vọng của đế vương, Vương gia sao có thể nhận được?

Tin đến viết:

"Cầu nguyện phong con trai ngươi sinh làm Thái tử."

"Ha",

Xem hết tờ giấy, trong lòng Tô Đất Kỳ cười nhạo,

"Vương gia này thật giống con rùa đen rụt cổ. Rõ ràng là muốn thiên hạ đến chết, lại không trực tiếp đoạt đi, còn cường ép đứa nhỏ làm nhiếp chính. Đúng là làm kỹ nữ còn muốn lập đền thờ nha."

Đáng tiếc, còn lâu bản nương nương mới sinh con cho đám phàm phu tục tử này!

Sau khi cố ý để ám vệ ẩn nấp thấy rõ nội dung trên tờ giấy, nàng mới tỏ vẻ ngưng trọng thiêu hủy đi.

Đêm đó lúc Tiêu Ngự tới, đáy mắt hấn không tự chủ lộ ra một tia căng cứng.

Tô Đất Kỷ đương nhiên biết, hắn đã nghe được âm vệ mật báo, muốn nghe xem nàng có tuân theo nguyện vọng trên tờ giấy hay không, đây là lúc thăm dò này phát huy tác dụng.

Nhưng vốn dĩ trời sinh nàng phản cốt, lệch không giống ý của hắn.

Liên tiếp sáu ngày, nàng không chỉ không cầu nguyện, thậm chí ngay cả nói chuyện cũng chỉ nói với hắn vài câu.

Ăn rồi ngủ, tỉnh thì ăn, đặc ý qua ngày.

Đem Tiêu Ngự bức đến nóng nảy, rốt cục tại một buổi tối, không nhịn được nữa mà chủ động hỏi nàng,

"Phiên Phiên, nàng đã nghĩ kỹ nguyện vọng gì chưa?"

Tô Đất Kỷ bị hắn ôm thật chặt vào trong lòng, nghe vậy ngẩng đầu lên, khó khăn kéo ra một nụ cười,

"Nguyện vọng của thần thiếp chưa bao giờ thay đổi."

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +5 điểm, tiến độ trước mắt 82/100 】

Nàng thật sự nguyện ý vì hắn mà phản kháng lại thế lực sau lưng!

Tiêu Ngự kích động, toàn thân cũng không nhịn được run rẩy một chút.

Ngay sau đó, đầu lòng lại đánh tới, nàng phải hạ bao nhiêu quyết tâm, mới ra một cái quyết định gian nan như vậy?

Mà hắn lại chỉ vì một chút tâm tư, lập đi lập lại nhiều lần thăm dò nàng, thậm chí dày vò nàng trên lửa.

Hắn ôm Tô Đất Kỷ chặt một chút, hận không thể nhập thân thể yếu đuối này vào trong người hắn để bảo vệ.

"Phiên Phiên"

Qua nửa ngày, Tiêu Ngự mới rung động mở miệng nói,

"Trẫm muốn lập nàng làm hậu!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 𐄂(͡° ͜ʖ ͡°):

- Đội nón zô đi mấy cung, sắp tới khúc cua dòi, chuẩn bị cả mặt nạ đắp mặt nữa nhé.vv

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185

Editor: Miêu Bàn Tử

Lúc này đến phiên thân thể mềm mại của Tô Đất Kỷ chấn động.

Đương nhiên là giả vờ.

Đôi mắt lộ vẻ mệt mỏi đột nhiên trừng lớn, không dám tin nhìn về phía hắn, tựa như đang xác nhận mình có nghe lầm hay không.

Sau khi thấy gương mặt phi thường nghiêm túc của Tiêu Ngự, nàng lập tức lắc đầu mãnh liệt,

"Không được! Lập hậu là một chuyện vô cùng quan trọng, ảnh hưởng đến toàn bộ gia tộc của phi tần và căn cơ của triều đình, Hoàng Thượng tuyệt đối không thể đùa như vậy!"

Thấy Tô Đất Kỷ khẩn trương đến hoảng loạn, một vũ cơ căn bản không nên biết tin tức chính trị, Tiêu Ngự càng thấy nội tâm nàng luôn suy nghĩ vì hắn.

"Trẫm là thiên tử, trẫm nói được là được!"

Hắn càng kiên định với ý nghĩ này.

Nghe được tuyên ngôn bá đạo như thế, trong mắt Tô Đất Kỳ nổi lên một tầng sương mù mông lung mờ mịt, nức nở nói:

"Hoàng Thượng, thần thiếp, thần thiếp chỉ là vũ cơ, xuất thân không...xứng."

Tiểu Ngự còn muốn nói lại, lại bị một tay nàng bịt miệng.

Tô Đất Kỳ cúi thấp đầu, che đậy thần sắc trên mặt, cường ngạnh bỏ dờ trợn đối thoại này,

"Hoàng Thượng, thần thiếp buồn ngủ."

Nói xong liền trực tiếp quay lưng đi, căn bản không muốn nghe hắn nhiều lời!

Bao nhiêu người tha thiết ước mơ hậu vị, nàng lại không quan tâm chút nào, thậm chí cự tuyệt hẳn, tâm tâm niệm niệm chỉ quan tâm hắn, không muốn hắn bị ảnh hưởng.

Có thể từ như thế thì hắn còn cầu mong gì!

Cảm giác thoải mái trong lòng Tiểu Ngự lập tức tăng cao.

Tiểu yêu này bởi vì lo lắng cho hắn mà không dám nhận vị trí này, vậy hắn liền tiêu diệt những lo lắng này giúp nàng.

Những cái bẫy đặt cho đám lão thần trong kia, đã đến lúc thu lưới!

Sau này đừng đăng trên nữa! Ăn cắp đừng biết ngượng à!

Đáy mắt Tiểu Ngự đen ngịt, dự báo gió thổi giông bão sắp đến.

Trời còn chưa sáng, hắn không kịp chờ đợi liền đứng dậy đi an bài.

Tiểu Ngự vừa đi, Tô Đất Kỳ luôn luôn ngủ nướng đến mặt trời lên cao cũng lần đầu tiên dậy sớm.

Hơn nữa sắc hồng đầy mặt!

Trong mắt nàng đều là xuân phong đặc ý, so với con ma bệnh vài ngày trước đó cứ như hai người khác nhau.

Đây là có hi sự gì sao?

Nhóm cung nhân hầu hạ nhanh chóng đề ý tới.

Cho nên khi Tô Đất Kỳ lặng lẽ nói với Bán Hạ, Hoàng Thượng muốn phong mình làm hoàng hậu, cơ hồ toàn bộ tai mắt ở Thiên Điện đều nghe được ngay lập tức.

Khiếp sợ, nhưng lại cảm thấy đương nhiên, đây là ý nghĩ chung của bọn họ.

Nhóm phi tần khi nghe xong cũng nghĩ như vậy.

Thậm chí có thể nói, theo suy đoán của các nàng, đây là nguyện vọng bình thường của nữ tử hậu cung.

Câu đó hạ màn, đáp án được công bố, lần này đám phi tần không thể ngồi yên nữa, lập tức đều hướng về phía nhà ngoại xin giúp đỡ.

Hoàng Thượng đây là bị hồ ly tinh mê tâm!

Thời điểm Tô Đất Kỳ còn là một vũ cơ đã dám đá chân Lệ tần, thành quý nhân liền dám đá thương Trịnh quý phi, phách lối vô địch. Nếu để ả ta làm hoàng hậu, các nàng sao có thể có ngày sống dễ chịu được!

Mà Vương gia nghe được tin tức này, càng giận đến tím mặt, ả vũ cơ này lại dám chống lại mệnh lệnh của hắn, muốn cái nguyện vọng bất tiện cho hắn như thế.

"Tiểu tiện nhân!"

Hắn cắn răng nghiêng lợi vỡ bàn một cái,

"Quả nhiên là nuôi nhăm bạch nhãn lang! Trèo lên cành cao liền hất bản vương ra, trực tiếp trở mặt không quen biết?"

Vương gia mắng xong, đột nhiên âm trầm nở nụ cười,

"Coi trong cung có Tiêu Ngự làm chỗ dựa liền không kiêng kỵ phải không? Vậy bản vương sẽ dạy cho ngươi biết, cái gì gọi là dựa vào núi núi đổ, dựa vào người... Người chết!"

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Vương gia vùng lên!!!!!!!!!!!!!! Quan tài đang chờ ngài!!!!!!!!

☐Mỗi comt và bình chọn của quý đị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186

Editor: Miêu Bàn Từ

Bầu trời vẫn luôn bình yên trước khi giông bão tới.

Trong hậu cung một mảnh yên tĩnh hài hòa, tất cả mọi người đều vui vẻ hòa thuận chuẩn bị đón Trung thu.

Tô Đất Kỳ cũng thế.

Chỉ là nàng không phải bận rộn vì yến hội, mà chuẩn bị hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Đời trước, Vương gia tiến hành ám sát tại đêm yến tiệc này.

Mặc dù có sự tham gia của Tô Đất Kỳ, kịch bản của vị diện này thay đổi rất nhiều, nhưng nàng vẫn phải chủ trương để mọi việc tiến hành đúng kịch bản mới.

Lúc trước, nàng cố ý thông qua tai mắt của bọn họ, để bọn hắn tự hiểu lầm nguyện vọng của nàng chính là làm hoàng hậu, sau đó đem tin tức này tung ra ngoài.

Lần này, không chỉ có nhóm phi tần kia kìm nén không được, mà Vương gia cũng đã biết nàng đã phản bội tổ chức.

Chắc chắn hắn sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như thế này.

Tô Đất Kỳ ngồi phơi nắng ở ghế mây, bàn tay trắng ngần gõ gõ trên tay ghế, trong lòng yên lặng tính toán, chờ đợi.

Bởi vì Tiêu Ngự muốn rút ngắn tốc độ thu dọn đám lão thần kia, dọn sạch chướng ngại trong lòng tiểu yêu của hắn, cho nên mấy ngày nay hắn bận bịu đến độ chân không chạm đất.

Nhưng dù bận như thế, hắn còn dành ra một khoảng thời gian giám sát Tô Đất Kỳ ăn cơm.

À, nói chính xác hơn là bón cơm.

Trong Thiên Điện không có một ai có thể ép được nàng, nếu không phải tự hắn tới, hắn lo lắng nàng sẽ tùy hứng không ăn cái gì.

Dưới sự chăm nuôi càn cù vất vả như nuôi heo của Tiêu Ngự, rốt cuộc mặt Tô Đất Kỳ cũng mượt mà một chút, mà trên thân cũng nhiều thêm mấy lạng thịt.

Đợi đến tiệc Trung thu, Tô Đất Kỳ càng thêm kiều diễm động lòng người, làm cho hắn không cách nào dịch chuyển đôi mắt đi được.

"Phiên Phiên của trẫm thật dễ nhìn."

Hắn không keo kiệt ca ngợi với Tô Đất Kỳ, sau đó bẹp một ngụm hôn ở trên trán của nàng.

Tô Đất Kỳ sắc mặt đỏ lên, thẹn thùng đẩy đẩy hắn,

"Hoàng Thượng ~ "

Một tiếng oanh gáy uyển chuyển này luồn qua mười tám ngã rẽ thẳng đến trong tâm Tiêu Ngự.

Hắn đột nhiên có chút không muốn để cho nàng tham gia.

Nhưng trường hợp quan trọng như vậy, hắn nhất định phải làm cho nàng danh chính ngôn thuận đứng bên cạnh hắn!

Tay hắn nắm lấy bàn tay mềm mại kia cùng nàng đi đến yến tiệc, để nàng ngồi bên cạnh hắn.

Chúng Tần phi đã là không cảm thấy kinh ngạc, chỉ là người trong các đại gia tộc nhìn thấy dạng này của Tiêu Ngự, không khỏi nhìn Tô Đát Kỷ bên cạnh hắn vài lần.

Vừa nhìn một lần liền không có cách nào chuyển ánh mắt đi được.

Ánh trăng mờ mờ lung phủ bóng lên thân hình của nàng, mà nàng nương theo ánh trăng ấy phiêu dạt bước tới.

Nàng mặc trên người sa y xanh nhạt, tuy đơn giản nhất nhưng lại phá lệ xuất trần thoát tục, mép váy tùy ý chập chờn như sóng nhỏ, cứ như Cửu Thiên Huyền Nữ hạ trần!

Cho dù Tô Đát Kỷ mang mạng che mặt, nhưng đôi mắt câu hồn đoạt phách của nàng nhẹ nhàng lướt qua cũng đủ để khiến bọn họ thần hồn điên đảo.

Rõ ràng là ngắm trăng yến, đám người kia lại không có nhìn trên trời mà chỉ chăm chăm ánh mắt vào tiên tử.

Một cái vung tay của nàng uyển chuyển như vàng trắng khuyết, khiến tất cả hô hấp mọi người đều cứng lại.

Ngay cả Vương gia ngồi dưới tiệc cũng không khỏi hoảng hốt một chút, rượu trong ly đều rơi ra.

Làm sao mới mấy tháng không gặp, nàng ta lại trở mĩ hơn lúc trước, lại còn vũ mĩ mê người như thế. Hắn không khỏi sinh ra một tia cảm xúc ghen ghét.

Dựa vào cái gì mà Tiêu Ngự lại có thể nhận được tất cả những thứ tốt đẹp của thế gian này dễ như trở bàn tay vậy?

Giang sơn, hoàng vị, hiện tại ngay cả mỹ nhân!

Vương gia siết chặt ly rượu trong tay, răng cắn đến vang cách cách, càng kích thích dã tâm của hắn!

Tiêu Ngự đương nhiên cảm nhận được những ánh mắt nóng hừng hực này, một mặt tự hào là tiểu yêu của hắn khiến tất cả mọi người nhìn không chớp mắt, một mặt khác lại cảm thấy có chút ghen ghét, phần khuynh thành tư sắc này chỉ có thể để một mình hắn hưởng, dựa vào cái gì mà phải cho bọn hắn nhìn.

Hắn khó chịu bực bàn tay trắng men vừa mới nâng lên của Tô Đát Kỷ bằng bàn tay to lớn của hắn.

Đây là trẫm, cũng không cho các ngươi nhìn!

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Ấu trĩ!

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187

Editor: Miêu Bàn Tử

Ánh mắt bề ngễ của đế vương vừa quét qua, tất cả mọi người đang say mê ngắm Tô Đát Kỷ đều bừng tỉnh, vội vàng cúi đầu.

Nhưng mà trong lòng còn đang âm thầm lú lười.

Các nữ quyền thì không nói, các nam nhân càng u mê đến mãnh liệt lợi hại.

Trong lúc đấy, bọn họ dồn dập hiểu được những lời đồn đại kia.

Bình tĩnh mà xem xét, nếu như mình có được tiểu vũ vật xinh đẹp như thế, khẳng định bản thân còn sùng ái hơn cả Tiêu Ngự!

Tiệc tối không thiếu ca múa, nhưng là có Tô Đát Kỷ ở đây, cho dù mắt của các nàng sáng sủa yêu mị, vòng eo lại mềm mại, dáng người lại nóng bỏng cũng không kích thích nổi hứng thú của bọn họ. Ai nấy cũng thừa dịp lúc mời rượu mà tranh thủ ngắm vài lần.

Nhưng mỹ nhân kia hình như không có hào hứng cho lắm, cũng không nhìn mặt bọn họ, chỉ miễn cưỡng nâng chén rượu lên, vén mạng che mặt ra rồi nhấp mỗi một chút.

Phi thường qua loa.

Nhưng không có ai bởi vì loại kinh thị này mà cảm thấy tức giận, ngược lại ánh mắt nóng bỏng giống như là muốn bốc cháy.

Lụa mỏng màu trắng bị nhấc lên một góc, lộ ra da thịt trắng muốt như tuyết, đúng là sáng đến mức như ánh sáng của châu ngọc.

Cánh môi đỏ mọng chỉ lộ ra một chút, lại câu người đến mức người ta chỉ muốn âu yếm!

"Lạch cạch, lạch cạch..."

Một ly rượu rơi xuống đất vang lên, đúng là có người nhìn mê mẩn đến ngay cả ly rượu nhỏ cũng không cầm được!

Tiêu Ngự không vui nhú nhú mày, vừa định muốn nổi nóng,

"Đình linh Keng lang!"

Một trận vũ khí rơi xuống đất ở trong màn đêm đột ngột vang lên.

Ngay cả người mai phục cũng bị mê hoặc mà quên mất việc!

Động tĩnh vô cùng lớn khiến người ở chỗ này đều giật mình, không biết ai lớn tiếng hô to,

"Có thích khách!"

"A!!!"

"Cứu mạng!"

Kêu đau, thét lên, thút thít lập tức vang lên, hiện trường trong nháy mắt hỗn loạn cả lên. Các vị quý tộc tiếc mệnh dồn dập chạy trốn chết, sợ bị thương, chỉ có Vương gia đứng ở đó không nhúc nhích, hấn cúi đầu, mắt nhìn bàn tay trống không, trong lòng hơi hồi hộp một chút.

Hắn cùng những thích khách kia đã giao hẹn, chỉ cần mình quảng ly, bọn họ liền động thủ.

Kết quả, dưới tình huống vô ý thức, hắn lại làm rơi ly rượu.

Cái này thì thôi đi, nhưng bọn thích khách kia cũng bị sắc đẹp của Tô Đát Kỷ mê hoặc, ngay cả việc ra tay cũng quên!

Mất đi cơ hội quý giá, nước đi nắm chắc trong tay đúng là khuyết đi một nửa.

"Người đâu! Hộ giá!"

Phùng Lực vừa la lên, thị vệ trong cung lập tức xuất động.

Lần này, đám thích khách dù không muốn lên cũng phải kiên trì lên.

Đêm tối lơ mơ, đao kiếm rút khỏi vỏ lại sáng như tuyết, tiếng chém giết nổi lên bốn phía.

Không bao lâu, trong gió đêm liền xen lẫn vị rỉ sắt, mùi máu tươi tràn ngập quét qua chớp mũi mỗi người.

Tiêu Ngự đã sớm chuẩn bị, tại xung quanh bữa tiệc này an bài đông đảo thị vệ võ nghệ cao cường, một đám ám vệ lúc này cũng hiện thân ở xung quanh hắn nghiêm mật đề phòng lấy cả lọt lưới.

Hắn bảo hộ Tô Đát Kỷ thật chặt, để mặt nàng dán vào bộ ngực của hắn, không cho nàng trông thấy những cảnh tượng đáng sợ kia, còn rảnh tay vỗ nhẹ lưng nàng để trấn an,

"Phiên Phiên đừng sợ, trăm nhất định bảo hộ nàng chu toàn."

Tình huống nguy cấp, đao kiếm lại không có mất, Tiêu Ngự cũng không dám buông lỏng cảnh giác chút nào, tay phải cầm một thanh bảo kiếm, cảnh giác quan sát xung quanh, cho nên không thấy biểu hiện của tiêu yêu trong ngực, nàng không hề biểu lộ khẩn trương hay sợ hãi, thậm chí... Còn đang cười!

Bởi vì nàng nhìn thấy một người không nên xuất hiện ở đây, đang quý dị chen lấn về phía nàng.

Thì ra trừ nàng ra, Vương gia còn có một con át chủ bài khác

Tô Đất Kỷ không còn che giấu giả hoạt trong mắt, ý cười thật sâu, cảm thấy có ý định khác.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Át Bích ra quân!!!!

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188

Editor: Miêu Bàn Tử

Thời điểm thích khách mai phục liền bao vây toàn bộ cung điện lại, hiện tại lại thêm thị vệ trong cung, cho nên hiện tại khắp nơi chỉ thấy đao quang kiếm ảnh.

Dòng họ các quý tộc vứt cả tôn nghiêm, cứ kêu la như heo rồi chạy qua chạy lại.

Cái gì mà thể diện Hoàng gia, tư thái quý tộc gì đó đều không bằng giữ lại một cái mạng nhỏ trước mặt.

Bọn họ hoàn toàn mất đi lý trí, chạy tán loạn khắp nơi, cái gì cũng không quan tâm, chỉ muốn tìm nơi ẩn núp an toàn.

Lúc này, người mà Tô Đất Kỷ vẫn luôn nhìn chăm chăm đang thừa dịp mọi người hỗn loạn mà kêu lên một tiếng,

"Tướng công, nhanh đến bên chỗ Hoàng Thượng, nơi này có cao thủ, nhất định có thể che chở chàng!"

Đám người kia như tìm thấy một cọng cỏ cứu mạng giữa đại dương mệnh mông, lập tức ào ào tràn qua.

Lần này, vị trí Tiêu Ngự trở thành món bánh thơm nhất, tất cả mọi người đều đổ mắt liêu mạng chen vào.

Nhóm ám vệ có kinh nghiệm đối phó với thích khách, một đao liền giải quyết hết. Nhưng nhiều hoàng thân quý tộc tuôn đi qua như vậy liền không thể tùy tiện vung tay chém giết, trận hình có khỗ đến đâu lại bị chen lấn như thể liền lộ ra mấy cái sơ hở.

"Đều dừng lại cho trẫm!"

Tiêu Ngự bị chen đều đến nghiêng ngã, vội nghiêm nghị quát.

Nhưng trong lúc nguy cấp như thế, không có ai thèm nghe, ngược lại còn dùng sức chui về phía hấn.

Tiêu Ngự cùng Tô Đất Kỷ bị chen ngã trái ngã phải, kém chút nữa không giữ được Tô Đất Kỷ.

Những tên thích khách kia đương nhiên cũng nghe đến tiếng la này, lập tức chuyển hướng công kích, nhóm ám vệ rồi bời trong đám người giao thủ cùng thích khách, một lần nữa tràn diện lại hỗn loạn không thành hình dáng gì.

Tiêu Ngự lo lắng vạn phần, muốn tìm hai ám vệ ở phía trước bỏ ra một con đường máu rồi kéo Tô Đất Kỷ rút lui trước, không nghĩ tới chỗ tới có một người lao đến, đụng thẳng lên người Tô Đất Kỷ.

Hồ ly thường xuyên đi săn vào đêm, đối với gió thổi cỏ lay phá lệ nhạy bén, lúc mà người kia còn vờ trốn ở đằng sau đã bị nàng phát hiện.

Nhưng đối mặt với cái ý định công kích của người này, nàng không chỉ không tránh, ngược lại còn phối hợp đụng vào người có lai lịch kia.

Người kia hơi kinh ngạc vì hành động quá thuận lợi, sau khi sững sốt vài giây liền vòng hai tay ôm lấy eo Tô Đát Kỳ.

Tiêu Ngự không có chút phòng bị nào quá sợ hãi, cho là có thích khách muốn tổn thương tới mỹ nhân của hắn, vừa vung tay lên muốn chém xuống, ngay tại lúc nhìn thấy gương mặt kia liền dừng lại tay.

Sao lại là...

Lệ tần?

"Hoàng Thượng!"

"Hoàng Thượng, rốt cục thần thiếp cũng tìm được ngài!"

"Không có Hoàng Thượng, thần thiếp thật khổ mà."

Nàng ta tóc tai lộn xộn, trên đầu còn cắm mấy nhánh cây, quần áo cũng bẩn thỉu bùn đất, ôm lấy Tô Đát Kỳ khóc lớn tiếng đến bi thương.

Tô Đát Kỳ vội vươn tay cản hắn,

"Hoàng Thượng, nàng đã điên rồi, sẽ không làm gì với thần thiếp. Chớ vì chút chuyện nhỏ này mà ô uế tay của ngài."

Nàng đương nhiên muốn ngăn cản Tiêu Ngự giết Lệ tần, bằng không thì trò hay còn diễn thế nào nữa?

Người vừa rồi thừa dịp hỗn loạn mà dẫn lối cho đám người quý tộc chen qua chính là Lệ tần!

Sức lực khỏe mạnh kia cũng không giống như người điên.

Không ngờ rằng nàng ta giả ngây giả dại, ẩn nấp trong cung lâu như vậy lại câu dẫn được Vương gia.

Đặc biệt bất ngờ!

"Phiên Phiên của trẫm vẫn lương thiện nhất."

Đương nhiên Tiêu Ngự sẽ không vì chút chuyện nhỏ này mà đối nghịch với Tô Đát Kỳ, tự hắn đưa tay muốn kéo Lệ tần ra.

Biến cố lại phát sinh vào lúc này!

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Đội nón bảo hiểm vào!!!!

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189

Editor: Miêu Bàn Tử

Lệ tần đang khóc lóc thảm thương, thấy bàn tay lớn kia tới gần trong gang tấc, trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia tàn khốc, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai rút chủy thủ trong tay áo ra đâm thẳng vào ngực Tiêu Ngự.

"Phốc phốc."

Là âm thanh dao sắc đâm vào thịt.

"Hoàng Thượng!"

"Hoàng Thượng!!!"

Nhóm ám vệ đang chiến đấu với thích khách thất kinh kêu lên, quay người liền muốn chém giết Lệ tần.

Nhưng có một thanh bảo kiếm khảm ngọc nhanh hơn bọn hắc, trực tiếp đâm thẳng vào ngực của nàng ta.

Thẳng đến khi đổ xuống, Lệ tần vẫn khiếp sợ đến cứng người, ánh mắt không thể tin nhìn về thân thể nhỏ nhắn phía trước đang trượt xuống.

Làm sao có thể!

Con hồ ly tinh kia thể mà lại cán đao cho Hoàng Thượng!!!

"Phiên Phiên!"

Tiêu Ngự muốn rách cả mí mắt, hô lớn một tiếng.

Sau khi xử lý Lệ tần cực nhanh, hắc liền không nhìn nàng ta thêm một giây nào, một tay vút kiếm, đỡ lấy thân thể Tô Đất Kỳ đang ngã xuống.

Nàng lại không suy nghĩ gì mà chấn một đao trí mạng cho hắc!

Một Tiêu Ngự luôn luôn bày mưu nghĩ kế, cho dù núi Thái Sơn sụp đổ nhưng mặt không đổi sắc, chưa từng luống cuống như ngày hôm nay.

Thậm chí hắc không biết mình phải làm gì bây giờ!

"Khụ khụ khụ..."

Tô Đất Kỳ rơi xuống trong lòng ngực Tiêu Ngự, không khống chế được mà ho khan.

Thân thể chấn động kéo theo vết thương, đau đến gò má nàng co quắp.

Bà nội nó!

Đau chết bản nương nương!

Lần sau nhất định phải chọn kiểu chết thoải mái một chút!

"Phiên Phiên! Nàng thể nào rồi?"

Tiêu Ngự nhìn thoáng qua chủy thủ cắm ở trước ngực nàng, chỉ cảm thấy trước mắt biến thành màu đen, tâm đều bị bóp nát rồi, hắc ráng chống đỡ lấy một hơi trấn an nói,

"Nàng...nàng đừng sợ. Trẫm đưa nàng đi tìm Lur thái y!"

Hiện tại trong tâm hắc chỉ có một mình nàng, đao kiếm va chạm bên tai hắc đều không nghe thấy.

Cánh tay hắc dùng sức muốn đưa nàng đi, lại bị Tô Đất Kỳ đè xuống.

"Hoàng... Khụ khụ, Hoàng Thượng... Đi mau...đừng... đừng quản ta..."

Nàng cố gắng lấy hơi để nói, nhưng càng nói vết thương máu chảy nhanh hơn, thậm chí nhỏ giọt trên tay Tiêu Ngự.

Nóng rực, nóng đến mức bỏng rát cả linh hồn của hắc.

Tiêu Ngự làm sao có thể mặc kệ nàng!

Đây chính là nữ nhân yêu hắc tha thiết, vì hắc mà hi sinh hết thảy!

"Nàng không có việc gì, trẫm là thiên tử! Trẫm nói nàng không có việc gì, nàng nhất định sẽ khỏe mạnh!"

Giọng nói Tiêu Ngự mang theo vẻ kiên quyết, cũng không biết là trấn an nàng hay là trấn an chính mình, ôm nàng lên, vội vàng chạy về phía Thái Y Viện.

Thái Y Viện xa xôi ở phía tây, hắc chạy liên tục mười lăm phút cũng không dám dừng bước để nghỉ ngơi.

Bởi vì hắc đang cùng Hắc Bạch Vô Thường thi chạy, không thể thư giãn một giây nào được.

Từng giọt mồ hôi rơi xuống mặt Tô Đất Kỳ, lại nghe tiếng hít thở nặng nề của Tiêu Ngự, nàng biết, thể chất người này đã sớm đến cực hạn, hiện tại chỉ đang dùng ý niệm cường đại để gắng gượng thôi.

Là lúc này rồi.

Trên tay Tô Đất Ký nhẹ nhàng động, băng rua thật dài trên váy liền rừ xuống tới trên mặt đất, Tiêu Ngự một lòng chỉ nghĩ mau mau chạy tới Thái Y Viện, căn bản không có chú ý tới chi tiết này, mấy móc nhanh chân đập lên.

"Xoẹt xẹt!"

Nương theo âm thanh vải vóc xé rách, dưới chân hấn một cái lão đảo, cả người liền đã mất đi cân bằng, người thương trong ngực theo quán tính trực tiếp bay ra ngoài!

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- !!!!!!!!!!!!!

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Ký: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190

Editor: Miêu Bàn Tử

Nếu như ngã xuống, nàng còn mệnh sao?

Hệ thống gió móng vuốt nhỏ lên che mắt, không dám nhìn.

【 Ui da, hồ ly tinh này thật sự hung ác nha! Rõ ràng sợ đau nhức muốn chết, lại vì nhiệm vụ mà hy sinh bay ra ngoài! 】

Nhưng Tô Đất Ký lại biết, nàng tuyệt đối không té.

Tiêu Ngự quá sợ hãi, không chút suy nghĩ mà nhào thẳng về phía nàng.

"Bành!"

Hắn đúng là lấy một cái tư thế đầu đập xuống đất, đem thân thể của mình làm đệm thịt người mà tiếp nhận nàng!

Mà Tô Đất Ký, một chút bụi bặm cũng không có nhiễm phải.

"Hoàng Thượng!"

Nàng gấp đến độ hô to một tiếng, vô cùng cảm động, nước mắt như châu rơi xuống, dùng hết khí lực toàn thân từ trên người hấn lăn xuống, ngăn hấn lại,

"Đù rồi... Hoàng...Hoàng Thượng... ta... ta thỏa mãn...rồi..."

Đầu gối cánh tay của Tiêu Ngự tất cả đều trầy da, thậm chí chỗ khuỷu tay khi rơi xuống đất còn nghe rõ tiếng xương cốt bị lệch, nhưng hắn không cảm thấy đau chút nào, lập tức đứng lên còn muốn ôm nàng chạy, cho đến khi nhìn rõ Tô Đất Ký, trong nháy mắt toàn thân cứng ngắc không thể nhúc nhích.

Nàng, đang dùng tay nắm chặt chủy thủ trước ngực, làm bộ muốn rút ra!

Tô Đất Ký nước mắt rơi đầy mặt, uy hiếp hắn,

"Nếu như ngài...không dừng lại... ta liền chết ở chỗ này..."

Tiêu Ngự bị dọa, vội vàng khoát tay la lên:

"Phiên Phiên, nàng đừng làm loạn!"

Mạng che mặt của Tô Đất Ký trong lúc hỗn loạn đã mất, lúc này trên mặt tái nhợt tuôn rơi hai hàng nước mắt thống khổ không thôi, nhưng khóe miệng lại lộ ra ngọt ngào cười,

"Hoàng Thượng... ngài còn nhớ rõ... ngài hứa cho ta...một cái nguyện vọng sao?"

"Cho dù nàng có một ngàn nguyên vọng trầm cũng đều thoả mãn nàng, chuyện này vẫn còn nhiều thời gian. Hiện tại trị thương vẫn quan trọng nhất, nàng buông tay ra trước, đừng có tùy hứng có được hay không?"

Tiêu Ngự gấp như kiến bò trên chảo nóng, lại không dám hành động thiếu suy nghĩ, thần kinh căng thẳng muốn nhanh hồng mắt.

Nhưng Tô Đất Kỳ lại lắc đầu, nước mắt rửa sạch đôi mắt, thanh minh không thôi,

"Ngài biết... ta... cũng biết...trị... không khỏi..."

"Không!"

Tiêu Ngự kinh hoàng đánh gãy nàng, quỳ trên mặt đất, giống như là cầu khẩn, nói liên thanh,

"Không, không, tin tưởng trầm, nhất định sẽ tốt!"

Giống như chỉ cần nói nhiều thêm mấy lần, liền có thể lừa được nàng, cũng lừa được chính mình.

"Ta... không còn thời gian... nữa... cầu... cầu Hoàng Thượng nghe xong... bằng không thì không có..."

Tô Đất Kỳ khó khăn nói mấy chữ, liền muốn hoãn một chút, lại đâm thủng hi vọng cùng may mắn còn sót lại của hắn.

"Không có cơ hội."

"Bang!"

Toàn thân Tiêu Ngự ráng chổng đờ lấy, rốt cục cũng hồng mắt.

Chủy thủ đâm sâu như vậy, nàng chảy nhiều máu như vậy, người nhìn vào đều biết nàng sống không được bao lâu. Nhưng hắn không dám suy nghĩ đến cảnh tượng Tô Đất Kỳ rời hắn đi, vẫn luôn trốn tránh không dám thừa nhận.

"Tách."

Một đế vương cho dù đau khổ luôn đồng hành vẫn kiên cường ngông nghênh, lại chảy xuống một giọt nước mắt đầu tiên.

"Phiên Phiên, đừng, đừng! Nàng đừng rời bỏ ta..."

Tiêu Ngự quỳ gối hai bước, chuyển qua bên cạnh nàng, bắt lấy đôi tay đang lạnh dần đi, oà khóc như hải tử.

Giờ phút này, ở đây, không có Hoàng Thượng cao cao tại thượng, chỉ có một nam nhân sắp mất đi người mình yêu mà thôi.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +18 điểm, tiến độ trước mắt 100/100 】

【 Nhiệm vụ hoàn thành. 】

【 Túc chủ, hiện tại có muốn lựa chọn rút linh hồn ra không? 】

Hệ thống dựa theo quá trình mà hỏi thăm.

"Không cần, ta còn có việc chưa nói hết."

Tô Đất Kỳ không chút do dự cự tuyệt hắn.

Mèo con khẽ hừ một tiếng, trầm nghĩ:

【 Hừ! Người còn có kịch chưa diễn xong thì đúng hơn! 】

Tô Đất Kỳ dùng sức nở một nụ cười, nắm chặt lấy tay của hắn, tay còn lại rờ vào bên trong lớp áo, khó khăn móc ra một thứ, sau đó lại đưa về phía hắn.

"Nguyên vọng của ta..."

Bờ môi xám xịt chậm rãi mở ra, nàng nhẹ nói:

"Nếu như còn có... kiếp sau... Lúc Hoàng Thượng tặng lễ vật... cho ta... Có thể... đừng hun xạ hương... hay không... Ta muốn... sinh hải tử... cho ngài..."

- ----- ☆ -----

📖 Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- BANG!!!!

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191

Editor: Miêu Bàn Tử

Tiêu Ngự mở to hai mắt, không dám tin nhìn nàng, hiển nhiên đã kinh ngạc tới cực điểm.

Nàng biết!

Nàng đã sớm biết!

Nàng đã sớm biết hần biếg nàng mật thám, vẫn luôn đề phòng nàng, nhưng lại vẫn lựa chọn cán đao cho chính hần!

"Àm!"

Tiêu Ngự chỉ cảm thấy toàn bộ thần trí đều bị câu nói này làm bùng nổ. Tất cả nhận biết cho tới nay đều bị sụp đổ!

Thì ra, tất cả những hành vi của hần, nàng đều thấy được!

Hần giống như một hài tử ngây thơ cầm kiếm mạnh mẽ đâm tới, mà nàng lại yên lặng bao dung, mặc cho hần khiến nàng đầy thương tích.

Thân thể Tiêu Ngự không nhịn được mà run rẩy, cơ hồ không dám nhìn về phía Tô Đất Kỳ, nhưng lại nhìn bàn tay đang run rẩy lại chậm rãi rời khỏi trước mặt mình.

Trong lòng bàn tay trắng nõn là một khối ngọc đã vỡ thành hai mảnh

Dù cho dính máu đỏ tươi, nhưng diện mạo hồn nhiên của Tiểu hồ ly vẫn có thể thấy rõ ràng.

Tô Đất Kỳ nhìn thấy Tiểu hồ ly bị nhuộm đỏ, vội vàng thu tay lại, muốn lau nó sạch sẽ.

Thế mà nàng lại trân ái nó đến như vậy!

Cho dù biết, lúc ấy hần chỉ phòng ngừa nàng được sủng ái mà mang thai cho nên mới thiết kế một cái bẫy, vậy mà nàng cũng cam tâm tình nguyện chui vào!

Nàng ấy dành biết bao nhiêu tâm tư tình cảm cho hần như thế, mà hần lại...

Huyết dịch khắp người Tiêu Ngự giống như dồn lên hết ở đỉnh đầu, chân tướng nặng nề khiến hần kinh ngạc đến mức không cách nào suy nghĩ, cả người cứ như người gỗ, cứng đờ ở chỗ đó, không có cách nào động đậy.

Gửi quý dị nào đang đọc ở những trang ăn cắp, muốn đọc tiếp hãy qua wattpad @MieuBanTu để biết thêm thông tin chi tiết. (30/12/2019)

Tô Đất Kỳ rất hài lòng khi nhìn thấy hần lâm vào bên trong kinh hải tội đình, lại suy yếu tiếp tục nói:

"Hoàng Thượng đừng... đừng khổ sở

... cũng không cần tự... trách... là do trước đây... động cơ không thuần khiết..."

"Chỉ là... ta... thật muốn sinh hài tử... là hài tử... thuộc về chúng ta..."

Tưởng tượng đến cảnh tượng ấm áp kia, khóe miệng của nàng hiện lên một nụ cười yếu ớt,

"Tốt nhất là nam hài... đáng đáp uy vũ... cao lớn... anh tuấn bất phàm... giống như ngài..."

Vừa nói, Tô Đất Kỳ vừa đưa ngón trỏ ra miêu tả trên không trung, dần buông bàn tay đang nắm chủy thủ xuống.

"Ngài dạy hần... luyện chữ...tập võ...ta...ta may quần áo...nấu cơm..."

Nàng miêu tả sinh động như thật, chỉ là cảnh tượng đó căn bản chưa từng tồn tại, về sau cũng sẽ không tồn tại.

Hy vọng đẹp đẽ như vậy, hy vọng đến mức làm người sinh ra vô hạn ước mơ như vậy.

Tưởng tượng về một tương lai đẹp đẽ như thế, nhưng khi quay về hiện thực lại càng đau thấu tim gan.

Tiêu Ngự khó khăn động một cái, trong miệng sâu khổ đến mức một chữ cũng không thốt ra được.

Nàng vì chính hần mà chống lại mệnh lệnh, vì chính hần mà thí nghiệm thuốc hủy dung, thậm chí cuối cùng vì hần mà hy sinh chính mình!

Mà hần thì sao?

Hoài nghi nàng, thăm dò nàng, thậm chí... Tôn thương nàng!

Ngay cả lễ vật tặng nàng cũng là kịch độc!

Có trời mới biết tâm tình của nàng lúc nhận lấy Tiểu hồ ly kia!

Thế mà hần lại cô phụ người yêu hần sâu đậm đến như vậy!

Quả thực là cận bã!

Quả thật đáng chết!!!

Vì sao người chết không phải là hần?

Hần tình nguyện chết thay cho Tô Đất Kỳ!

Tiêu Ngự hai mắt rực hồng, hồi hận tích tụ khiến hần chán ghét bản thân mình, cả người đều đã mất đi lý trí, trong đầu chỉ có một cái ý niệm trong đầu, hần muốn chuộc tội với Tô Đất Kỳ!

Ánh mắt hần liếc qua một nửa thanh kiếm đã gãy ở phía bên cạnh, hần không chút suy nghĩ liền nhặt lên, dùng sức cắm xuống ngực của mình.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- (: ■_■ :)(: ■_■ :)(: ■_■ :)

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192

Editor: Miêu Bàn Tử

"Coong!"

Tiếng vũ khí chạm vào nhau réo rất vang lên.

Không có phát sinh đau đớn như trong dự đoán, Tiêu Ngự bình tĩnh cúi đầu xem xét, lại bị hoảng sợ đến nổi hồn phi phách tán.

Nàng vì ngăn cản hần tự sát mà trực tiếp rút chủy thủ cắm trong tim ngăn tại trước ngực của hần!

"Phiên Phiên!"

Tiêu Ngự dùng sức che đi cái lỗ thủng kia, nhưng làm thế nào cũng không ngăn được máu tươi cứ chảy ra ngoài, giống như sự bất lực của hần đối với sinh mệnh nàng,

"Tại sao nàng lại ngốc như vậy, ta không đáng, không đáng để nàng làm như vậy!"

Câu nói này lúc trước Tô Đất Kỳ nói qua rất nhiều lần, kết quả hôm nay đổi lại là hắn.

Váy áo xanh nhạt của nàng đã bị máu nhuộm thành màu đỏ tươi, khiến cho gương mặt Tô Đất Kỳ không có một tia huyết sắc mặt nay lại càng thêm trắng bệch như tờ giấy.

"Ngài... ngài là Hoàng Thượng... ngài không thể chết... khụ khụ khụ..."

Nàng lo lắng mở miệng,

"Phải sống... thật tốt..."

Tiêu Ngự càng xấu hổ không chịu nổi, nàng ra sức cứu mạng của hắn, vì yêu cũng vì thiên hạ chúng sinh, mà hắn lại không biết quý trọng nàng.

Nhưng hắn không biết, trong lòng Tô Đất Kỳ âm thầm nghĩ, nếu như chết dễ dàng như vậy thì làm sao hoàn thành nguyện vọng của nguyên chủ, để hắn trầm luân trong bể khổ của tình yêu, vĩnh viễn không siêu sinh?

Nàng ráng chống đỡ lấy một hơi cuối cùng, cố gắng mỉm cười đem noãn ngọc hồ ly đã bẻ nát thả vào trong tay hắn.

Noãn ngọc mang theo nhiệt độ yếu ớt từ cơ thể, lại giống như lò thiêu, thiêu đốt linh hồn Tiêu Ngự.

Gửi quý dị nào đang đọc ở những trang ăn cắp, muốn đọc tiếp hãy qua wattpad @MieuBanTu để biết thêm thông tin chi tiết. (30/12/2019)

Làm xong tất cả mọi chuyện, Tô Đất Kỳ giống như đã dùng hết tất cả khí lực trong thân thể, nàng ho khan hai tiếng, thống khổ hít thở từng ngụm, thở ra thì nhiều mà hít vào thì ít.

Nhìn sắc mặt càng ngày càng hôi bại, chỉ sợ chạm vào liền biến thành tro tàn!

"Phiên Phiên!"

Tiêu Ngự ôm nàng vào trong ngực, âm thanh run rẩy,

"Nàng đừng rời bỏ ta, lúc trước là ta không đúng. Báo ứng phải nên báo trên người của ta, nàng vô tội, toàn là lỗi của ta."

"Xin nàng, cầu xin nàng, đừng đi, đừng đi có được không?"

Hắn vốn là đế vương quyền thế đứng sừng sững trên đỉnh cao vạn người, giờ phút này lại hèn mọn khấn cầu đến cực điểm, khấn cầu ông trời thương hại hắn một chút.

"Ta hối hận rồi, từ lần đầu tiên thấy nàng ở ngự hoa viên, ta liền biết mình đã động tâm."

"Ta đã sớm yêu nàng, cầu xin nàng cho ta một cơ hội để đền bù có được hay không?"

Hắn cầu khóc khàn cả giọng,

"Ta cam đoan, đời này ta chỉ yêu một mình nàng, không có thể thiếp bên người."

"Chẳng phải nàng nói chúng ta sẽ sinh hài tử sao? Chúng ta sẽ sinh rất nhiều hài tử, có nam có nữ."

"Chúng ta sẽ ở bên nhau hạnh phúc đến đời đời kiếp kiếp, có được hay không?"

"Phiên Phiên, nàng đáp ứng ta có được hay không?"

Đáng tiếc, cho dù trời xanh có nước mắt, hồ ly lại vô tình!

Đối mặt với màn tỏ tình thắm thiết của đế vương như thế, trong đôi mắt đã mất đi thần sắc của Tô Đất Kỳ toát ra mấy phần mơ màng, miệng thì thầm lầm bầm,

"Thì ra... người trước khi chết... sẽ nằm mơ..."

"Hoàng Thượng thế mà... thế mà đang nói...ngài ấy...yêu ta..."

Nàng hoảng hốt cười, trong nụ cười ấy tràn đầy sự thỏa mãn cùng say mê,

"Giấc mơ này... thật đẹp..."

Nàng lại coi đó là một giấc mơ sao?

Lòng Tiêu Ngự giống như bị ngâm trong dấm chua, đau đến quặn người.

Đúng rồi, hắn chưa hề nói qua hân yêu nàng, hân chỉ biết làm ra những hành động cô phụ nàng, càng không có để cho nàng cảm nhận được một chút niềm hạnh phúc. Hiện tại, tới giây phút sinh ly tử biệt, hân mới hoàn toàn tỉnh ngộ, hân chưa bao giờ biểu đạt tình yêu đối với nàng.

Không thể! Hân không thể để cho nàng mang theo nỗi tiếc nuối này rồi đi!

"Không phải là mơ!"

"Phiên Phiên, nàng nhìn ta!"

"Là sự thật, lời ta nói là sự thật!"

"Ta thật sự yêu nàng, ta yêu nàng!"

"Phiên Phiên nàng đã nghe chưa?"

"Ta yêu nàng!"

Tiêu Ngự cơ hồ như gào thét bên tai nàng, gấp gáp đến ước gì móc trái tim ra cho nàng nhìn.

Nhưng Tô Đát Kỷ sẽ không cho hân cơ hội chứng minh tâm ý của mình.

"VẬY... hãy để ta... vĩnh viễn... vĩnh viễn... ở bên trong... giấc mơ này... không cần... tỉnh lại..."

Đôi mắt nàng nhìn nam nhân đối diện, mang theo quyến luyến vô hạn, rung động hai lần, sau đó khép lại... vĩnh viễn.

"Không!!!"

Tiêu Ngự dùng sức ôm lấy cổ thân thể nhỏ nhắn đã mất đi linh hồn kia trong ngực, ngửa mặt lên trời điên cuồng gào thét một tiếng.

Nỗi đau thấu tim gan vang đến tận mây xanh.

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- 3 chương nữa kết thúc.

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỷ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193

Editor: Miêu Bàn Tử

Sau khi Tô Đát Kỷ rút linh hồn từ trong thân thể của Lý Phiên Phiên ra liền bay vèo vèo trở lại trên đám mây, cũng không quay đầu nhìn nam nhân quỳ trên mặt đất cực kỳ bi thương kia một chút nào.

Hệ thống ngó qua gương mặt nàng, sắc mặt thản nhiên, giữa hai mắt và lông mày cũng không có lưu lại thần sắc bi thương gì, trong lòng không khỏi bất bình thay Tiêu Ngự.

Bày ra một vở kịch nát tim nát phổi như thế rồi làm như không có việc gì, thật sự là sống hồng bét mấy đời.

Tô Đát Kỷ hào hứng đi đến ghép hình trước mặt, nhìn thấy mảnh ghép thứ tư phát sáng lên, lúc này mới thỏa mãn cong cong hàng mi.

Hệ thống còn đang mở Rada, vẫn chú ý tới chuyện phát sinh về sau của vị diện này.

Tiêu Ngự là nam chính của vị diện, khẳng định sẽ không chết, trận ám sát mà Vương gia bày ra thất bại trong phút chốc. Tiêu Ngự cũng nhân cơ hội đó mà thanh trừ tất cả thế lực của hân, đem hân nhốt vào trong thiên lao, kết thúc sự việc này.

Mặc dù Tô Đất Kỳ không phải do Vương gia giết chết, nhưng hắn cũng không thoát khỏi liên quan, cứ để hắn chết như vậy thì quá có lợi cho hắn!

Vương gia thất bại, nhưng hắn cũng đã thương nặng ám vệ của Tiêu Ngự lẫn thị vệ trong cung, cuối cùng lưu lại một cơ hội cho đám lão già trong triều.

Cho nên qua đến ngày hôm sau, ngay lúc Tiêu Ngự tuyên bố muốn lập Tô Đất Kỳ đã mất làm hậu, còn muốn phân phát lộc cung, bọn họ rốt cục cũng hành động, giả vờ phát cờ hiệu chính nghĩa, phát động mưu đồ phản động bàn bạc đã lâu.

Nhưng Tiêu Ngự đã dám tuyên bố như thế, đồng nghĩa với việc đã có cách đối phó, liền tung lưới hốt gọn một mẻ, hoàn toàn quét sạch toàn bộ tiền triều.

Tô Đất Kỳ chết đi, đều là do công lao của hắn.

Tiêu Ngự nghĩ đến việc lợi dụng nàng ngay từ đầu, không từ thủ đoạn hay mục đích gì, hắn không khỏi buồn lòng.

Nếu như thời gian có thể quay trở lại, hắn tình nguyện nghĩ phương pháp khác, cả một đời hai mặt chống địch, cũng không muốn lợi dụng nàng một phân hào nào.

Tiêu Ngự cho người nhà phi tần lục cung một số tiền lớn để hưởng qua tuổi già, trừ Tần Nguyệt Chiêu ra, mọi người đều nguyện ý rời đi.

Nữ chính không hổ danh là nữ chính, tính kiên cường phi thường dẻo dai, cho tới bây giờ vẫn còn nghiêm túc trụ lại trong cung.

Tần Nguyệt Chiêu quý thặng ở trước Càn Nguyên điện ba ngày ba đêm, muốn lấy lòng trung thành của mình để khiến Tiêu Ngự cảm động.

Hiện tại Tô Đất Kỳ chết rồi, toàn bộ trong cung không ai có thể ngăn cản bước chân thượng vị của nàng ta. Thành công chỉ cách một bước chân, cho dù ai nói cái gì, nàng ta cũng không nguyện ý từ bỏ!

Nàng ta có công hầu hạ hắn, lại kiên trì như vậy, Tiêu Ngự không muốn dùng phương thức mạnh bạo để đuổi nàng ta xuất cung, đành để một mình nàng ta tự sinh tự diệt.

Gửi quý dị nào đang đọc ở những trang ăn cắp, muốn đọc tiếp hãy qua wattpad @MieuBanTu để biết thêm thông tin chi tiết. (30/12/2019)

Lúc mới bắt đầu, Tần Nguyệt Chiêu còn tưởng rằng hành vi của mình khiến Tiêu Ngự cảm động, chỉ cần thời gian trôi qua, hắn nhất định có thể bị mình cảm hóa.

Thật không nghĩ đến, từ đó về sau, Tiêu Ngự không bước vào hậu cung một bước nào nữa. Nàng ta một mình làm chủ hậu cung, chờ đợi đến mỗi mồn, sống cô độc hết quãng đời còn lại.

Tiêu Ngự cũng từng muốn để Lur thái y nghiên cứu ra phương pháp bảo trì thi thể, để cho cỗ thân thể của Tô Đất Kỳ làm bạn bên người hắn, để lúc bệnh tương tư gặm nhấm tâm hồn hắn, cũng có cái gì đó để nhớ đến.

Nhưng mà đến cuối cùng, Tiêu Ngự lại từ bỏ.

Nhập thổ vi an mới có thể để nàng thanh thân rời đi. Khi còn sống hắn đã ích kỷ, cô phụ nàng như thế, sau khi nàng chết còn muốn câu lấy linh hồn của nàng sao?

Trước đêm hạ táng, hắn tự tay đổi hỷ phục thêu tơ vàng điểm thụy vũ cho nàng, giúp nàng đội lên mũ phượng và khăn quàng vai, còn hắn lại mặc cát phục, sau đó lạy trời lạy đất, cùng nhau nằm ở trong quan tài.

"Phiên Phiên..."

Tiêu Ngự thâm tình hô lên một tiếng, môi hắn chạm đến mi tâm lạnh buốt của nàng.

"Từ hôm nay đến trở về sau, nàng chính là Hoàng Hậu của Tiêu Ngự ta. Chúng ta ở bên nhau đến đời đời kiếp kiếp, không có cái gì có thể tách rời hai ta."

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- hỷ phục: áo cưới.

- cát phục: quần áo thường ngày.

☐Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐Meo~

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 194

Editor: Miêu Bàn Từ

Tiêu Ngự dùng hai tay của mình nâng lấy tay nhỏ của Tô Đất Ký, trân trọng cúi đầu mà đặt lên một nụ hôn.

Dù cho nó đã lạnh buốt cứng ngắt, nhưng hắn cảm thấy như là cầm toàn bộ thế giới trong tay.

Nhiều ngày qua hắn đã hao tổn quá nhiều tâm lực cùng cảm giác đau thấu tim gan, lúc này ở khoảnh khắc đây hắn lại giống như được an ủi, an tâm thỏa mãn nhắm mắt lại, khóe miệng lộ ra một nụ cười rồi dần dần chìm vào giấc ngủ.

"Tích!!!"

Hệ thống vừa xem vừa lắc đầu thở dài, không nghĩ tới độ thiện cảm đột nhiên phát ra một tiếng kêu bén nhọn, dọa hắn kém chút nữa lật bốn chân lên trời.

Cái âm thanh quen thuộc này... Hình như hắn đã nghe qua trước đó rồi.

Chân nhỏ run rẩy cẩn thận nhìn lên bên màn hình độ thiện cảm, sau đó nhấn một cái, trong nháy mắt khiến hệ thống quay cuồng.

【 Đỉnh! Độ thiện cảm +50 điểm, tiến độ trước mắt 150/100 】

Cảnh tượng đã từng gặp qua lại xuất hiện.

Xuất hiện một lần thì hắn có thể cho rằng là tình cờ xuất hiện bug, nhưng mà xuất hiện liên tục như thế này thì quá không bình thường!

Hắn tranh thủ thời gian truy cập mạng lưới, tra cứu thông tin trên diễn đàn toàn cầu của hệ thống một chút, mấy trăm triệu bài đăng nhưng không có một cái nào đề cập tới loại tình huống này.

Sự tình gay rồi.

Hệ thống cũng không dám trì hoãn, ngược lại trực tiếp tìm đến bộ phận kỹ thuật để bọn họ xử lý. Nhưng bọn họ tra qua tra lại cũng không có tìm thấy điều gì dị thường.

"Có thể chủ thần nhìn ngươi mới vị thành niên, làm việc chắc khó khăn lắm nên mới tặng thêm điểm cho ngươi?"

Hệ thống nghe lập trình viên nói hươu nói vượn cho qua chuyện, chỉ có thể tức giận giậm chân trở về trên đám mây.

Hắn quan tâm làm gì? Dù sao trừ cái độ thiện cảm này ra, những bộ phận linh kiện đều vận hành bình thường. Hắn quyết định mặc kệ nó!

Gửi quý dị nào đang đọc ở những trang ăn cắp, muốn đọc tiếp hãy qua wattpad @MiêuBanTu để biết thêm thông tin chi tiết. (30/12/2019)

Lúc hệ thống cam-chịu-các-loại trở lại xem tiếp thì Tiêu Ngự đã là ông già đầu tóc trắng phơ.

Hắn chăm lo quản lý đất nước cả đời, dẫn dắt con dân vượt qua đói khổ, giúp họ có một cuộc sống giàu có hạnh phúc.

Mà chính hắn lại không còn khả năng hạnh phúc.

Mỗi lúc rảnh rỗi, không có quốc sự vương vù lấy tâm, Tiêu Ngự thường ngồi một mình điều khắc.

Mà hắn chỉ điều khắc một vật duy nhất —— Tiểu hồ ly.

Thủ pháp từ vụng về đến rất quen thuộc, thành phẩm từ thô ráp biến thành ngày càng tinh xảo, ngày qua ngày, tháng qua năm, cũng chưa bao giờ ngừng lại.

Bên trong Càn Nguyên điện bày biện Tiểu hồ ly to to nhỏ nhỏ, đủ loại kiểu dáng, tư thế khác biệt.

Mặt mày vũ mị, thân hình linh động, thậm chí sinh động giống như người thật.

Nhưng Phùng Lực luôn hầu hạ tại bên người hắn biết, thứ mà Hoàng Thượng trân quý nhất lại chính là noãn ngọc Hồ Ly đã vỡ, trong mảnh ngọc vỡ lưu lại vết máu không thể xóa nhòa.

Bởi vì cái mạng này của hần là do nữ nhân tha thiết yêu hần hi sinh tính mạng để đổi lấy, cho nên dù Tiêu Ngự hết lòng lo lắng chính sự đất nước nhưng vẫn luôn bảo trọng, chăm sóc thân thể của mình, thọ đến tám mươi tuổi.

Sau khi an táng Tô Đất Kỳ xong, mặc cho bá quan văn võ khuyên bảo như thế nào, hần đều không nạp bất kỳ phi tử nào, cho nên cả một đời cũng không có bất kỳ con cái.

Cuối cùng, tại thời điểm sắp hoăng thế, Tiêu Ngự nhận một đứa bé có phẩm vị tốt trong tông thất làm con, để cho hần kế thừa hoàng vị.

Đợi đến khi hoăng thế, một khắc nhắm mắt lại, rốt cuộc Tiêu Ngự cũng có cảm giác bản thân được giải thoát.

Hần không có cô phụ đời này, không có cô phụ chờ mong của Tô Đất Kỳ đối với hần, cũng không có cô phụ tính mạng mà nàng đổi cho hần!

Cho dù gặp nhau ở âm phủ, hần cũng có mặt mũi tìm nàng.

*

Đệ nhất minh quân --- là những gì hậu nhân đánh giá về hần.

Mà Tiêu Ngự lại chỉ muốn làm --- độc nhất phụ quân của Phiên Phiên nàng.

Vương gia: ĐỘI ĐÃ!!! Rõ ràng đây là chuyện ba người, vì cái gì mà từ đầu đến cuối ta đều không có một cái tên vậy hả!!!

Gửi quý dị nào đang đọc ở những trang ăn cắp, muốn đọc tiếp hãy qua wattpad @MieuBanTu để biết thêm thông tin chi tiết.

Vị diện kế tiếp:

Tiên tôn lạnh như băng, yêu nữ nóng như lửa!

- ----- ☆ -----

☞ Chuyên mục xoát độ có mặt của editor 凸(￣▽￣):

- Chưa xong, còn 1 chương nữa.

☐ Mỗi comt và bình chọn của quý dị đều là động lực tiếp sức cho Miêu edit. Thân ái☐ Meo~

- ----- ☆ -----

【 Phụ lục chương 】

✓☐ Vị diện 1: Kiểm sát trưởng cầm dục - 50 chương

✓☐ Vị diện 2: Tổng giám đốc, nón xanh mang tốt chữ - 65 chương

✓☐ Vị diện 3: Luôn có ái phi ám sát trầm - 79 chương

☐ Vị diện 4: Tiên tôn băng sơn, song tu không? - 87 chương

☐ Vị diện 5: Tiểu thái muội, cưới quân không? - 114 chương

☐ Vị diện 6: Em trai bệnh kiều (yandere), chơi tâm sao? - 111 chương

☐ Vị diện 7: Những năm 60 có chút đơn thuần - 123 chương

☐ Vị diện 8: Thiên kim giả, thực ngư bức! - 231 chương

☐ Quá khứ & Đại kết cuộc.

[Ngày cập nhật: 31/12/2019]

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đất Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195

Editor: Miêu Bàn Tử

Rừng sâu núi thẳm

Băng lãnh hắc ám hang động

Chỗ sâu, sóng nhiệt cuộn cuộn, một phòng phong quang kiều diễm

Màu đỏ thắm điểm lệ váy áo cùng thuần trắng cảm dục đạo bào, lộn xộn một đường tán lạc, trải đến bên trong cùng một vũng suối nước nóng

Uớt át trong không khí, nổi lơ lửng mùi thơm nồng nặc, ngọt ngào như mật, làm cho người hái

Sương mù lượn lơ trong nước, quang ảnh yếu điệu, ngâm một đôi đã uyên ương

Nam tử kia tướng mạo phổ thông, ngũ quan ngược lại là sinh một phái chính khí, nhưng lúc này, ngay gần bên trên lại toát ra hèn mọn si mê, trầm luân tại ôn hương nhuyễn ngọc bên trong

Hắn vui vẻ híp mắt, thẳng vào nhìn qua người đối diện, đưa tay chính là một trào.

"A...! Tiên quan tốt xấu! Tịnh biết khi dễ người ta!"

Nữ tử nũng nịu tiếng nói ngâm giận mang cười, chọc người cực kỳ, càng làm cho nam tử cảm giữ không được nhào tới, đem ôm vào lòng, tốt một phen nhào nặn vỗ về chơi đùa.

Rất nhanh, nữ nhi gia kiều nhuyễn mảnh thờ, ngâm nga, cùng nam nhân thô trọng thờ, hơi thờ gằm nhẹ, xen lẫn thành cảm thấy khó xử chương nhạc, kinh bay ngoài động trên ngọn cây chim chóc.

Bọt nước tung bay, hơi nước lượn lơ, hai người cho tại trong mộng lung, lập loè.

Cùng nam tử thường thường không có gì lạ so sánh, trong ngực hắn thiếu nữ đẹp, lại xinh đẹp tới cực điểm!

Một đầu dài cùng mộng mực phát như thác nước tán lạc xuống, ẩm ướt cộc cộc quán tại không có vật gì thân thể mềm mại bên trên, không chỉ có tán mát ra nửa chặn nửa che, muốn lộ còn xấu hổ phong tình, càng là sấn một phương lung ngọc trắng muốt phát sáng.

Vền vẹn một cái dáng vẻ thướt tha mềm mại bóng lung, đã làm cho lòng người ngứa khó nhịn!

Nàng một thân trắng nõn da thịt, đều dán tại nam tử đen nhánh trên thân, rất là chói mắt, tế nhuyễn vòng eo uốn éo, mềm mại tay từ bộ ngực của hắn hướng xuống chậm rãi đi vòng quanh, nam tử càng là sáng khoái đến hai mắt đều trắng dã.

Thế là liền không có trông thấy, thiếu nữ đẹp Vũ Mị trên mặt đột nhiên giờ lên kia xóa âm tàn độc ác cười.

Nàng thoa đỏ rực đan khấu tinh tế ngọc thủ nhẹ nhàng ngăn chặn sau gáy của hắn, cúi người cúi đầu hướng xuống, đỏ bừng sung mãn lại mê người cánh môi hướng phía nam tử dày đặc miệng đưa tới.

Tuyệt sắc mỹ nhân chủ động đưa hôn, há có không hưởng dụng lý lẽ?

Hắn buông lỏng dựa vào gập ghềnh thành ao, thỏa mãn đắc ý nhắm mắt lại chờ đợi.

Nhưng liền tại sắp đích thân lên thời điểm, thiếu nữ đẹp mị nhân cong cong, miệng anh đào nhỏ khê mở, không có ấn xuống đôi môi, ngược lại chu môi khê hấp!

Nam tử tùy theo toàn thân chấn động mạnh một cái, liền toàn thân cứng đờ giống một khối đá, nganh tại vậy sẽ không động.

Nhìn thật kỹ, hai người phần môi, có một đạo màu bạc hơi sáng quang mang, lơ lửng giữa không trung, có đồ vật gì Du Du từ miệng của hắn môi ở giữa, truyền tống đi qua, đều bị nàng nuốt vào trong miệng.

Bản tại muốn | biến chìm nổi nam tử chỉ cảm thấy mình đan điền đột nhiên một trận nhói nhói, đúng là tu vi thông qua gân mạch đi ngược dòng nước!

Hắn nhất thời mở hai mắt ra, nhìn thấy thiếu nữ đẹp lúc này tư thái, dọa đến đỉnh đầu đều kém chút bay lên.

Nàng dĩ nhiên, tại thu lấy mình tinh hồn!

Không còn kịp suy tư nữa, nam tử đầy mặt hoảng sợ, dùng cả tay chân bắt đầu phản kháng, nhưng tứ chi lại mềm nhũn đề không nổi một chút khí lực tới.

Mất gặp thân thể của mình càng ngày càng cứng ngắc, không nghe mình sai sử, da trên người cũng dần dần hôi bại, bắt đầu lồm khồ cạn xuống dưới, lộ ra dưới đáy trắng bạch xương cốt.

"Yêu nữ! Chịu chết đi!"

Hắn muốn rách cả mí mắt, biết mình đã vô pháp chống cự, đúng là căn răng một cái, cương liệt tự bạo Nguyên Thân!

"Àm!"

Động phủ trong nháy mắt đổ sụp, không có phòng bị thiếu nữ đẹp cũng bị chấn địa bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu đến, đổ vào một mảnh đá vụn trong nước bùn.

Hề lú u~ bỏ qua phần trên nhe quý dị~

● Thật ra phần này dành cho quý dị độc giả của Miêu Bàn Tử ♥□

● Đầu tiên xin chúc mừng bản thân đã cố gắng lê lét hết 3 vị diện.

tự vỗ tay lẹp bẹp mình hoạ

(Vâng, bạn Miêu vừa đi đo kiếng xong, từ 5 độ rưỡi lên 6 độ trái, 6.25 độ phải □□□ ok i'm fine)

● Thứ 2 là Cảm ơn chân thành đến quý dị độc giả đã {vô tình trượt chân rớt xuống hố này} ủng hộ ♥□♥□♥□☆^(≥▽°)

Bonus: Gửi quý dị nào đang đọc ở những trang ăn cắp, muốn đọc tiếp hãy qua wattpad @MieuBanTu để biết thêm thông tin chi tiết:))))

● Thứ 3 là Vị diện 4 sẽ được khai trương vào ngày đẹp giờ nào đó:)))

● Cuối cùng là tôi không truyện đăng trên wattpad nữa đâu (￣▽￣)

Cái này tôi thông báo um sùm rồi nhen, không nói nữa. (Quý dị nào chưa biết thì qua cuộc hội thoại của tôi xem nhé)

(Rumor: nghe phong phanh đâu đó là đội quân ăn cắp có "tay trong" trên đây phải hông □□□)

□□□□□□□□

Hahah, 3 vị diện đầu đọc chơi cho vui thôi:)))) (nói chớ tốn công edit quạ □□)

Bắt đầu từ vị diện thứ 4 trở về sau mới chính thức bốc lửa nè hahahahahahahahahahahahahahah

Khụ khụ, lảm nhảm hơi nhiều, kết thúc ở đây nhe quý dị ♥□

□Chúc quý dị ăn Tết vui vẻ nhaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa □

HAPPY NEW YEARRRRRRRRRR □

Hahaahahahahahahauahahahahahahahahahah

○ ● • 31/12/2019 • ● ○

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Tô Đát Kỳ: Nam Thần, Trêu Chọc Một Cái!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.